Europeiska unionens råd

Bryssel den 17 september 2024
(OR. en)

13013/24

Interinstitutionellt ärende:
2022/0162(COD)

CODEC 1747
FIN 754
PE 198

INFORMERANDE NOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om finansiella regler för unionens allmänna budget (omarbetning) – Resultatet av Europaparlamentets första behandling samt rättelseförfarande (Strasbourg den 14 mars 2024 och Strasbourg den 17 september 2024)

I. INLEDNING

I enlighet med bestämmelserna i artikel 294 i EUF-fördraget och den gemensamma förklaringen om praktiska bestämmelser för medbeslutandeförfarandet[1] har informella kontakter ägt rum mellan rådet, Europaparlamentet och kommissionen i syfte att nå en överenskommelse vid första behandlingen.

Detta ärende förväntades[2] genomgå rättelseförfarandet[3] i Europaparlamentet efter det att det avgående parlamentet antagit sin ståndpunkt vid första behandlingen.

1 EUT C 145, 30.6.2007, s. 5.
2 Dok. 10078/24.
3 Artikel 251, Europaparlamentets arbetsordning.

II. OMRÖSTNINGSRESULTAT

Vid sitt sammanträde den 14 mars 2024 antog Europaparlamentet ändringsförslag 179 (utan juristlingvisternas granskning) till kommissionens förslag samt ändringsförslagen 180–182 till lagstiftningsresolutionen, med uttalanden, som utgör Europaparlamentets ståndpunkt vid första behandlingen. Denna ståndpunkt motsvarar det som institutionerna preliminärt kommit överens om.

Efter juristlingvisternas slutgranskning av den antagna texten godkände Europaparlamentet den 17 september 2024 en rättelse av den ståndpunkt som antagits vid första behandlingen.

Med denna rättelse bör rådet kunna godkänna Europaparlamentets ståndpunkt enligt bilagan[4] och på så sätt avsluta första behandlingen för båda institutionerna.

Akten kommer då att vara antagen i den lydelse som motsvarar Europaparlamentets ståndpunkt.

---

[4] Rättelsen bifogas. Den läggs fram i form av en konsoliderad text, där ändringar i kommissionens förslag markeras med fetstil och kursivering. Symbolen ” ▌ ” anger struken text.

BILAGA

(17.9.2024)

P9_TA(2024)0163

Finansiella regler för unionens allmänna budget (omarbetning)

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 mars 2024 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om finansiella regler för unionens allmänna budget (omarbetning) (COM(2022)0223 – C9-0179/2022 – 2022/0162(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande – omarbetning)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

– med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2022)0223),

– med beaktande av artiklarna 294.2 och 322.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och artikel 106a i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C9-0179/2022),

– med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

– med beaktande av revisionsrättens yttrande av den 31 oktober 2022[5],

– med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 28 november 2001 om en mer strukturerad användning av omarbetningstekniken för rättsakter[6],

– med beaktande av skrivelsen av den 25 april 2023 från utskottet för rättsliga frågor, budgetutskottet och budgetkontrollutskottet till talmannen i enlighet med artikel 110.3 i arbetsordningen,

– med beaktande av den preliminära överenskommelse som godkänts av de ansvariga utskotten enligt artikel 74.4 i arbetsordningen och det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 20 december 2023 att godkänna parlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

– med beaktande av den gemensamma behandlingen av ärendet i budgetutskottet och budgetkontrollutskottet, i enlighet med artikel 58 i arbetsordningen,

– med beaktande av artiklarna 110 och 59 i arbetsordningen,

– med beaktande av yttrandet från utskottet för regional utveckling,

– med beaktande av skrivelsen från utskottet för industrifrågor, forskning och energi,

---

5 EUT C 446, 24.11.2022, s. 26.

6 EGT C 77, 28.3.2002, s. 1.

– med beaktande av betänkandet från budgetutskottet och budgetkontrollutskottet (A9-0180/2023), och av följande skäl:

A. Enligt yttrandet från den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, innehåller kommissionens förslag inte några innehållsmässiga ändringar utöver dem som anges i förslaget, och i fråga om kodifieringen av de oförändrade bestämmelserna i de tidigare rättsakterna tillsammans med dessa ändringar gäller förslaget endast en kodifiering av de befintliga rättsakterna som inte ändrar deras sakinnehåll.

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen med beaktande av rekommendationerna från den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

2. Europaparlamentet godkänner Europaparlamentets och rådets gemensamma uttalande, som bifogas denna resolution och som kommer att offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* (C-serien).

3. Europaparlamentet godkänner Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande, som bifogas denna resolution och som kommer att offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* (C-serien).

4. Europaparlamentet tar del av kommissionens uttalanden, som bifogas denna resolution.

5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.

6. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P9_TC1-COD(2022)0162

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 14 mars 2024 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2024/… om finansiella regler för unionens allmänna budget (omarbetning)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 322.1, jämfört med fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 106a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av revisionsrättens yttrande[7],

▌

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet[8], och

av följande skäl:

[7] ***EUT C 466, 24.11.2022, s. 26.***

[8] Europaparlamentets ståndpunkt av den 14 mars 2024.

(1) Flera ändringar ska göras i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046[9]. Den förordningen bör av ***tydlighets- och rättssäkerhetsskäl*** omarbetas.

[9] Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (***EUT L 193, 30.7.2018, s. 1***).

(2) I denna förordning fastställs finansiella regler för unionens allmänna budget (*budgeten*) i den mening som avses i artikel 322 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och den varken reglerar eller påverkar genomförandet av restriktiva åtgärder som antagits på grundval av EUF-fördraget och fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), inbegripet inom ramen för genomförandet av budgeten.

(3) Med beaktande av erfarenheterna från genomförandet av de finansiella reglerna för budgeten och efter antagandet av rådets förordning (EU, Euratom) 2020/2093[10] bör vissa riktade ändringar göras för att anpassa dessa finansiella regler till den nya rättsliga ramen, anpassa dem till behoven av effektiv krishantering och stärka skyddet av unionens ekonomiska intressen. Dessutom bör riktade förenklingar, tekniska uppdateringar och korrigeringar göras.

(4) Efter antagandet av förordning (EU, Euratom) 2020/2093 bör hänvisningarna till grundläggande rättsakter ersättas och hänvisningarna till rådets beslut (EU, Euratom) 2020/2053[11], rådets förordning (EU, Euratom) 2021/768[12] och det interinstitutionella avtalet av den 16 december 2020 om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning samt om nya egna medel, inbegripet en färdplan för införandet av nya egna medel[13], bör läggas till de hänvisningar som används i hela den här förordningen.

---

10 Rådets förordning (EU, Euratom) 2020/2093 av den 17 december 2020 om den fleråriga budgetramen 2021–2027 (***EUT L 433 I, 22.12.2020, s. 11***).

11 Rådets beslut (EU, Euratom) 2020/2053 av den 14 december 2020 om systemet för Europeiska unionens egna medel och om upphävande av beslut 2014/335/EU, Euratom (EUT L 424, 15.12.2020, s. 1).

12 Rådets förordning (EU, Euratom) 2021/768 av den 30 april 2021 om genomförandebestämmelser till systemet för Europeiska unionens egna medel och om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 608/2014 (EUT L 165, 11.5.2021, s. 1).

13 EUT L 433 I, 22.12.2020, s. 28.

(5) Av tydlighetsskäl ***bör*** alla hänvisningar till den upphävda Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001[14] ersättas med hänvisningar till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725[15].

(6) Av rättssäkerhetsskäl bör ett antal korshänvisningar korrigeras.

(7) Det är nödvändigt att bättre återspegla den särskilda karaktären och funktionen hos avsättningarna för finansiella förpliktelser och budgetgarantierna. Vissa definitioner och regler om budgetgarantier, budgetåtaganden, rättsliga åtaganden, betalningsbemyndiganden, mottagare och offentliggörande av information om mottagare bör därför anpassas. En definition av uppbyggnadsfasen för avsättningar för finansiella förpliktelser bör läggas till. Dessutom bör definitionerna uppdateras för att särskilt återspegla ändringar av upphandlingsreglerna och införandet av regler för icke-finansiella donationer.

(8) För att öka transparensen när det gäller mottagare av unionsmedel som är icke-statliga organisationer bör en definition av icke-statliga organisationer införas, med kriterier för att identifiera dem. Bidragssökande bör dessutom uppge sin rättsliga status, inbegripet huruvida de är icke-statliga organisationer.

---

14 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

15 ***Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).***

(9) En hänvisning till den generella villkorlighetsordning för skydd av budgeten som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2020/2092[16] bör införas i denna förordning. Förordning (EU, Euratom) 2020/2092 är en hörnsten i den rättsliga ramen för genomförandet av budgeten.

(10) Det är ytterst viktigt att medlemsstaterna och kommissionen vid genomförandet av budgeten säkerställer överensstämmelse med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och respekterar unionens värden enligt artikel 2 i EU-fördraget.

(11) Denna förordning bör göra det möjligt för utanordnarna, i förekommande fall i enlighet med sektorsspecifika regler, att anta lämpliga åtgärder och agera för att skydda budgeten, till exempel genom att tillfälligt avbryta betalningar, i fall där en medlemsstats genomförande av en åtgärd som finansieras med unionsmedel påverkas av att den medlemsstaten inte respekterar unionens relevanta värden och grundläggande rättigheter.

(12) De grundläggande budgetprinciperna bör bibehållas. Befintliga undantag från dessa principer som gäller för specifika områden som forskning, yttre åtgärder och strukturfonder bör ses över och i möjligaste mån förenklas, och hänsyn bör därvid tas till huruvida ett enskilt undantag fortfarande är relevant, om det ger ett mervärde för budgeten och om det medför en börda för berörda parter.

---

16 Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2020/2092 av den 16 december 2020 om en generell villkorlighetsordning för skydd av unionsbudgeten (EUT L 433 I, 22.12.2020, s. 1).

(13) Reglerna om överföring av anslag bör uttryckas tydligare, och en åtskillnad bör göras mellan automatiska och icke-automatiska överföringar. De unionsinstitutioner som berörs bör informera Europaparlamentet och rådet både om automatiska och icke-automatiska överföringar.

(14) Det bör vara tillåtet att överföra externa inkomster avsatta för särskilda ändamål till och använda dem för efterföljande program eller åtgärd så att dessa medel används effektivt. Interna inkomster avsatta för särskilda ändamål bör endast få överföras till närmast följande budgetår, såvida inget annat anges i denna förordning.

(15) Efter antagandet av förordning (EU, Euratom) 2020/2093 och de därtill hörande grundläggande akterna bör vissa regler som rör budgetprinciper, särskilt vad gäller anslag som förfaller och anslag som överförs, tillbakadraganden och anslag som motsvarar tillbakadraganden som görs disponibla på nytt i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2021/1060[17] och (EU) 2021/2116[18], införlivas i den här förordningen.

---

17 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060 av den 24 juni 2021 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden, Fonden för en rättvis omställning och Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden samt finansiella regler för dessa och för Asyl-, migrations- och integrationsfonden, Fonden för inre säkerhet samt instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik (EUT L 231, 30.6.2021, s. 159).

18 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2116 av den 2 december 2021 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av förordning (EU) nr 1306/2013 (EUT L 435, 6.12.2021, s. 187).

(16) När det gäller interna inkomster avsatta för särskilda ändamål bör det vara tillåtet att finansiera nya fastighetsprojekt med inkomster som härrör från uthyrning och försäljning av byggnader. Sådana inkomster bör betraktas som interna inkomster avsatta för särskilda ändamål som får överföras tills de har använts till fullo.

(17) För enkelhetens skull och för att bättre anpassa tidpunkten för medlemsstaternas bidrag till motsvarande betalningsbehov bör alla ytterligare finansiella bidrag från medlemsstaterna till unionens åtgärder och program, inbegripet frivilliga bidrag, behandlas på samma sätt och betraktas som externa inkomster avsatta för särskilda ändamål.

(18) För att öka transparensen ***och synligheten*** i presentationen av inkomster avsatta för ***särskilda ändamål samtidigt som substansen i den information som tidigare lämnats bibehålls***, bör detaljerad information om det beräknade beloppet för de ***interna och*** externa inkomster avsatta för särskilda ändamål som kommer att tas emot och den planerade tilldelningen till de relevanta budgetposterna lämnas i en bilaga, som utgör en integrerad del av budgeten. ***Det är dessutom lämpligt att förtydliga rapporteringskraven när det gäller genomförandet av interna och externa inkomster avsatta för särskilda ändamål under det föregående året. Detta kommer att säkerställa att all information om genomförandet av inkomster avsatta för särskilda ändamål och prognoser för inkomster avsatta för särskilda ändamål presenteras på ett tydligt och tillgängligt sätt.***

(19) Reglerna om överföringar som omfattas av särskilda bestämmelser bör uppdateras för att ta hänsyn till reserven för solidaritet och katastrofbistånd som upprättats enligt förordning (EU, Euratom) 2020/2093. Dessutom bör justeringar göras för att återspegla att förslag till ändringsbudgetar inte längre behövs för att utnyttja reserven för solidaritet och katastrofbistånd.

(20) Unionsinstitutioner bör ha rätt att ta emot donationer som görs till unionen.

(21) För att möjliggöra en snabb reaktion under exceptionella omständigheter bör kommissionen kunna ta emot donationer in natura, oavsett deras värde, om sådana donationer görs för humanitärt bistånd, katastrofbistånd, civilskydd eller insatser i krissituationer. För att säkerställa lämpliga skyddsåtgärder bör kommissionen endast godta sådana donationer om mottagandet sker i enlighet med principerna om sund ekonomisk förvaltning och transparens, inte ger upphov till intressekonflikter, inte skadar bilden av unionen ***och inte skadar eller riskerar att skada unionens eller medlemsstaternas säkerhet eller allmänna ordning***. Givaren bör vid tidpunkten för mottagandet inte befinna sig i någon av de uteslutningssituationer som omfattas av systemet för tidig upptäckt och uteslutning och bör inte registreras som utesluten i motsvarande databas. ***Om kommissionen tar emot en donation bör den behöriga utanordnaren lämna information om detta i sin årliga verksamhetsrapport.***

(22) Det bör införas en bestämmelse som tillåter sponsring in natura från en juridisk person för att finansiera ett evenemang eller en aktivitet som syftar till att sprida information eller främja företagens sociala ansvar.

(23) Begreppet prestation i samband med budgeten bör klargöras. Prestation bör kopplas till direkt tillämpning av principen om sund ekonomisk förvaltning. Principen om sund ekonomisk förvaltning bör också definieras och en koppling bör göras mellan målformulering och prestationsindikatorer, resultat och sparsamhet, effektivitet och ändamålsenlighet vid användningen av anslagen. Av rättssäkerhetsskäl bör termer som avser prestation, särskilt output och resultat, definieras samtidigt som man undviker överlappning i förhållande till befintliga prestationsramar för de olika programmen.

(24) I ljuset av det övergripande målet om jämställdhetsintegrering och målen för övervakning av klimatutgifter och klimatprestationer och utgifter som bidrar till att stoppa och vända förlusten av den biologiska mångfalden, bör särskilda prestationsindikatorer för unionens budget införas i syfte att övervaka hur unionens utgifter påverkar jämställdheten samt för att spåra utgifter för begränsning av och anpassning till klimatförändringarna och skydd av den biologiska mångfalden. Sådana indikatorer bör vara koncisa och proportionella, överlappning bör undvikas, de bör begränsas till antalet och inte leda till en alltför stor administrativ börda. De bör baseras på en effektiv, transparent och heltäckande metod och, när så är lämpligt, allmänt vedertagna vetenskapliga rön. När så är lämpligt bör de uppgifter som samlas in avseende sådana indikatorer delas upp efter kön och samlas in på ett sätt som gör det möjligt att aggregera sådana uppgifter för alla relevanta program.

(25) Med tanke på vikten av att ta itu med klimat- och miljöutmaningarna och för att säkerställa att budgetgenomförandet bidrar till uppnåendet av den europeiska gröna given enligt vad som anges i meddelandet från kommissionen av den 11 december 2019 *Den europeiska gröna given* ***av unionens klimat- och energimål och av klimatneutralitet senast 2050***, bör begreppet prestation när det gäller budgeten utvidgas till att omfatta genomförandet av program och verksamheter på ett hållbart sätt, som inte hindrar uppnåendet av miljömålen om begränsning av klimatförändringar, anpassning till klimatförändringar, hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser, övergången till en cirkulär ekonomi, förebyggande och kontroll av föroreningar samt skydd och återställande av biologisk mångfald och ekosystem.

(26) Det är viktigt att främja sociala rättigheter och rättvisa arbets- och anställningsvillkor, i linje med den europeiska pelaren för sociala rättigheter och artikel 9 i EUF-fördraget. När det är möjligt och lämpligt bör kommissionen och medlemsstaterna respektera relevant tillämplig nationell rätt, unionsrätten, Internationella arbetsorganisationens (ILO) konventioner och kollektivavtal när de genomför program och verksamheter som finansieras genom budgeten.

(27) I enlighet med det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning[19], bör unionslagstiftningen hålla hög kvalitet och bör inriktas på områden där den har störst mervärde för medborgarna och fungera så effektivt och ändamålsenligt som möjligt för att förverkliga unionens gemensamma politiska mål. Att göra befintliga och nya utgiftsprogram och verksamheter som medför betydande utgifter föremål för utvärderingar kan bidra till att dessa mål uppnås.

(28) För att genomföra kommissionens åtagande att vara digital som standard och främja effektivare och mer kvalitativa kontroller och revisioner genom att öka säkerhetsnivån och samtidigt minska kostnaderna, är det lämpligt att införa en uttrycklig hänvisning till användningen av digitala verktyg och ny teknik såsom maskininlärning, automatisering av robottekniska processer, datautvinning och artificiell intelligens.

[19] EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

(29) För att förbättra skyddet av budgeten mot ***oriktigheter, inbegripet*** bedrägerier, korruption, intressekonflikter och dubbelfinansiering bör standardiserade åtgärder införas för att samla in, jämföra och sammanställa information om mottagarna av unionsmedel. Särskilt i syfte att effektivt förebygga, upptäcka, utreda och korrigera bedrägerier eller åtgärda oriktigheter är det nödvändigt att kunna identifiera de fysiska personer som i slutändan, direkt eller indirekt, drar nytta av unionsfinansiering eller av missbruk av denna finansiering. Elektronisk registrering och lagring av uppgifter om mottagarna av unionsfinansiering, inbegripet deras verkliga huvudmän enligt definitionen i artikel 3.6 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849[20], och regelbundet tillhandahållande av dessa uppgifter i ett enda gemensamt integrerat och interoperabelt informations- och övervakningssystem, inbegripet ett gemensamt verktyg för datautvinning och riskgradering (*gemensamt integrerat it-system*) som tillhandahålls av kommissionen, bör underlätta riskbedömning för urval, tilldelning, ekonomisk förvaltning, övervakning, utredning, kontroll och revision och bidra till att effektivt förebygga, upptäcka, korrigera och följa upp ***oriktigheter, inte minst*** bedrägerier, korruption, intressekonflikter ***och*** dubbelfinansiering ▌. De regler som gäller registrering, lagring, överföring och behandling av uppgifter bör vara förenliga med tillämpliga dataskyddsregler. ***Det gemensamma integrerade it-systemet bör utvecklas i syfte att undvika dubbelrapportering och minska den administrativa bördan för medlemsstaterna och andra genomförandeenheter.*** Kommissionen bör ***fungera som***

---

20 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

personuppgiftsansvarig och bör ansvara för utveckling, förvaltning och övervakning av det gemensamma integrerade it-systemet. Medlemsstaterna, ***unionens utrednings-, kontroll- och revisionsorgan, inbegripet Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf), revisionsrätten och Europeiska åklagarmyndigheten (Eppo)***, bör ha tillgång till dessa uppgifter inom ramen för utövandet av deras respektive befogenheter. ***Sådan tillgång bör respektera principerna om nödvändighet och proportionalitet. Uppgifter som är tillgängliga via det gemensamma integrerade it-systemet bör göras tillgängliga för Europaparlamentet och rådet från fall till fall i den utsträckning som är nödvändig och står i proportion till utövandet av deras respektive befogenheter, i samband med förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för kommissionen.***

(30) Det gemensamma integrerade it-systemet bör bygga på interoperabilitet, varigenom aktuell information och uppgifter om mottagare av unionsmedel automatiskt bör hämtas från och överföras till det systemet, i realtid när så är möjligt, bland annat med användning av relevanta nationella databaser, interna system för relevanta nationella organ och myndigheter, förvaltande myndigheter och utbetalande myndigheter, nationella databaser för offentlig upphandling och anbudsförfaranden, offentligt tillgängliga uppgifter och uppgifter från andra av kommissionens databaser, och därigenom säkerställa att informationen och uppgifterna är heltäckande och fullständiga.

(31) Det gemensamma integrerade it-systemet bör utformas och införas på ett sätt som gör det möjligt att aggregera relevant information om samma mottagare mellan unionens olika finansieringsprogram. Det bör endast använda riskindikatorer som är objektiva, proportionella, nödvändiga för riskbedömning samt baserade på tillförlitliga uppgifts- och informationskällor som uppdateras i realtid när så är möjligt. Det gemensamma integrerade it-systemet bör vara utformat för att användas i enlighet med de allmänna dataskyddsprinciper, inbegripet uppgiftsminimering och lagringsbegränsning, som är tillämpliga på behandling av personuppgifter.

(32) För att säkerställa att det gemensamma integrerade it-systemets funktioner förblir av hög standard bör vissa insatser och åtgärder genomföras när så är möjligt, inbegripet följande: anpassning av datafälten till relevanta it-system och databaser på nationell nivå och hos kommissionen, med nödvändiga tillägg för datautvinnings- och riskgraderingsverktyget, inbegripet hänvisning till den unika identifieringskod för insatserna, integrering av relevanta nationella it-system och databaser med det gemensamma integrerade it-systemet för automatiskt utbyte av information, ge användarna möjlighet att skräddarsy och gruppera riskindikatorer och deras viktning efter behoven och särdragen hos en unionsfond, ett program eller ett land, användning av artificiell intelligens för analys och tolkning av data, ge användarna flera möjligheter att använda sökalternativ och filtreringskapacitet, ge användarna vägledning om tolkning och användning av data och resultat samt utbildning i hur man navigerar i det gemensamma integrerade it-systemet, bedömer risker och tar hänsyn till dem i kontroller och revisioner.

(33) I enlighet med principen om transparens enligt artikel 15 i EUF-fördraget ska unionsinstitutionerna utföra sitt arbete så öppet som möjligt. När det gäller budgetgenomförandet innebär tillämpningen av den principen att medborgarna bör kunna veta var, och för vilket ändamål, unionsmedel används. Sådan information främjar demokratisk debatt, bidrar till att medborgarna medverkar i unionens beslutsprocess, förstärker institutionell kontroll och granskning av unionens utgifter och bidrar till att öka dess trovärdighet. Kommunikationen bör vara mer målinriktad och bör syfta till att öka synligheten när det gäller unionens bidrag för medborgarna. Målen bör uppnås genom att man offentliggör, helst med användning av moderna informationsverktyg, relevant information om alla mottagare av medel som finansieras av unionen, på ett sätt som beaktar dessa mottagares legitima intressen när det gäller konfidentialitet och säkerhet och, när det gäller fysiska personer, deras rätt till integritet och skydd av personuppgifter. Unionsinstitutionerna bör därför vara selektiva och följa proportionalitetsprincipen vid offentliggörandet av sådana uppgifter. Beslut att offentliggöra bör baseras på relevanta kriterier i syfte att tillhandahålla meningsfull information.

(34) Utan att det påverkar tillämpningen av reglerna om skydd av personuppgifter bör största möjliga transparens i fråga om uppgifter om mottagare eftersträvas. Informationen om mottagare av unionsmedel bör offentliggöras på en ***centraliserad*** och särskild webbplats för unionsinstitutionerna, såsom systemet för finansiell transparens, ***och bör vara lätt tillgänglig via lämpliga och säkra tekniska lösningar***. Kraven på offentliggörande bör omfatta alla metoder för att genomföra budgeten, även andra unionsinstitutioners och unionsorgans metoder. ▌

(35) Det bör vara möjligt för kommissionen att genomföra budgeten indirekt genom medlemsstatsorganisationer. Av rättssäkerhetsskäl är det därför lämpligt att definiera en medlemsstatsorganisation som en enhet som är etablerad i en medlemsstat som ett offentligrättsligt eller privaträttsligt organ som har anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter och getts tillräckliga finansiella garantier av den medlemsstaten. Finansiellt stöd som en medlemsstat tillhandahåller sådana privaträttsliga organ i enlighet med befintliga krav i unionsrätten, i en form som beslutas av den medlemsstaten och inte nödvändigtvis kräver en bankgaranti, bör betraktas som tillräckliga finansiella garantier.

(36) Personuppgifter om fysiska personer bör inte förbli offentliga under längre tid än den period under vilken medlen används av mottagaren i fråga, och uppgifterna bör därför tas bort efter två år.

(37) I de flesta fall som omfattas av denna förordning gäller kravet på offentliggörande juridiska personer. När det gäller fysiska personer bör offentliggörandet av uppgifterna vara förenligt med proportionalitetsprincipen, efter en avvägning mellan det beviljade beloppets storlek och behovet att kontrollera bästa möjliga användning av medlen. I sådana fall är ett offentliggörande av regionen på nivå 2 i den gemensamma nomenklaturen för statistiska territoriella enheter (Nuts) förenligt med målet att uppgifter om mottagare ska offentliggöras och säkerställer likabehandling av medlemsstater av olika storlek, samtidigt som mottagarens privatliv respekteras, särskilt med avseende på skyddet av personuppgifter.

(38) Av rättssäkerhetsskäl och i enlighet med proportionalitetsprincipen bör de situationer då ett offentliggörande inte bör äga rum anges. Till exempel bör det inte ske något offentliggörande av information om stipendier eller andra former av direkt stöd till fysiska personer som är mest behövande, om vissa kontrakt med ett mycket lågt värde eller om ekonomiskt stöd under ett visst tröskelvärde som tillhandahålls genom finansieringsinstrument eller budgetgarantier eller när informationens utlämnande skulle utgöra en risk för berörda enskilda personers fri- och rättigheter enligt Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna eller skada mottagarnas affärsintressen. För bidrag bör det dock inte finnas något särskilt undantag från skyldigheten att offentliggöra information på grundval av ett särskilt tröskelvärde, så att nuvarande praxis bibehålls och transparens möjliggörs.

(39) Om mottagares personuppgifter offentliggörs för att främja transparens i samband med användningen av unionsmedel och kontrollen av förfarandena för tilldelning bör dessa mottagare informeras om ett sådant offentliggörande och om sina rättigheter och om de förfaranden som gäller för utövandet av dessa rättigheter i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2018/1725 och (EU) 2016/679[21].

(40) För att säkerställa att principen om likabehandling följs för alla mottagare bör uppgifter om fysiska personer också offentliggöras i överensstämmelse med medlemsstaternas skyldighet att iaktta en hög grad av transparens när det gäller kontrakt över de tröskelvärden som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU[22].

(41) Vid indirekt och delad förvaltning bör de personer, enheter eller organ som utsetts att förvalta unionsmedel offentliggöra information om mottagare och slutmottagare. Vid delad förvaltning bör informationen offentliggöras i enlighet med sektorsspecifika regler. Medlemsstater som tar emot och förvaltar unionsmedel inom ramen för direkt förvaltning bör tillhandahålla information om sina mottagare i enlighet med denna förordning. Kommissionen bör offentliggöra information om en enda webbplats, inklusive en hänvisning till dess adress, där informationen om mottagare och slutmottagare finns.

---

21 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

22 Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65).

(42) För att främja ökad läsbarhet och transparens i rapporteringen om finansieringsinstrument som genomförs inom ramen för direkt och indirekt förvaltning, bör alla rapporteringskrav sammanföras i ett enda arbetsdokument som ska bifogas budgetförslaget.

(43) För att säkerställa transparens, undvika ***vissa överlappningar*** och anpassa tidpunkten för rapporteringen till tillgången till relevanta uppgifter, samtidigt ***som ingen information går förlorad***, bör informationen om budgetgarantier, den gemensamma avsättningsfonden och ansvarsförbindelser ***som omfattas av taket för egna medel*** samlas i dessa tre kategorier och presenteras på ett heltäckande sätt i respektive rapport.

(44) För att öka transparensen och korrektheten i rapporteringen bör den information om finansieringsinstrument som presenteras i det arbetsdokument som bifogas budgetförslaget innehålla information om realiserade förluster från tillgångar.

(45) För att säkerställa synkronisering med tidsplanen för antagandet av budgetberäkningen bör arbetsdokumentet om kommissionens fastighetspolitik bifogas budgetförslaget.

(46) För att främja bästa praxis vid genomförande av Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Europeiska socialfonden (ESF), Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu), Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden (EHFVF) och Europeiska garantifonden för jordbruket (EGJF) bör kommissionen i informationssyfte ha möjlighet att förse de organ som ansvarar för förvaltning och kontroll med en icke bindande metodhandledning som beskriver kommissionens egen strategi och metod för kontroller, inklusive checklistor och exempel på bästa praxis. Denna handledning bör vid behov uppdateras.

(47) Rättspraxis[23] som ålägger kommissionen att betala ränta eller andra avgifter på de bötesbelopp som upphävts eller sänkts av Europeiska unionens domstol har lett till en ny oförutsebar situation. Det är ***därför*** nödvändigt att tillåta avdrag från budgetens inkomster för räntor eller andra avgifter som ska betalas avseende upphävda eller sänkta böter eller andra sanktioner, inklusive eventuell negativ avkastning på dessa belopp. ***Detta undantag från förbudet mot negativa inkomster bör vara begränsat till denna specifika situation.*** För att följa den allmänna princip om återställande av försutten tid (*restitutio in integrum*) som gäller i fråga om böter eller andra sanktioner ålagda av unionsinstitutionerna som senare upphävs eller sänks av Europeiska unionens domstol, är det nödvändigt att föreskriva att eventuell negativ avkastning på sådana preliminärt indrivna böter och andra sanktioner ålagda av unionsinstitutionerna inte ska dras av från det

23 Domstolens dom av den 11 juni 2024, Europeiska kommissionen/Deutsche Telekom AG, C-221/22 P, ECLI:EU:C:2024:488.

belopp som ska återbetalas. För att gottgöra den berörda tredje parten för att den inte kunnat förfoga över medlen från och med den dag då böterna preliminärt betalades till kommissionen till och med dagen för återbetalningen, bör ränta utgå på det belopp som återbetalas enligt den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner, med tillägg av en och en halv procentenhet, som lämplig gottgörelse till den tredje parten i sådana fall, vilket utesluter behovet av att påföra någon ytterligare ränta. Denna räntesats är dessutom densamma som den som tillämpas med avseende på gäldenären om denna begär anstånd med betalningen av böter eller andra sanktioner och ställer en finansiell garanti i stället för att betala. ***Sådana räntor och avgifter bör endast dras av som negativa inkomster fram till och med den 31 december 2027, i avvaktan på en slutgiltig lösning för den fleråriga budgetramen efter 2027 när det gäller den räntesats och de andra avgifter som bör betalas som lämplig kompensation för återbetalning av upphävda eller sänkta böter eller andra sanktioner. Denna definitiva lösning bör ta hänsyn till tidigare erfarenheter och förväntad framtida utveckling och bör vara i linje med tillämpningen av de budgetprinciper som fastställs i denna förordning.*** För att säkra ett tillräckligt kassaflöde för att gottgöra berörda tredje parter för att de inte kunnat förfoga över medlen i fall där böter eller andra sanktioner har upphävts eller deras belopp har sänkts, ***skulle det kunna bli*** nödvändigt att tillåta att belopp som mottagits genom böter eller andra sanktioner, samt eventuell upplupen ränta eller andra inkomster som de genererar, tas upp i budgeten före utgången av påföljande budgetår. ***För att säkerställa full transparens i denna mekanism bör kommissionen förse Europaparlamentet och rådet med all tillgänglig information inom ramen för det årliga budgetförfarandet.***

(48) Med tanke på den ökade volymen av upp- och utlåningstransaktioner som kommissionen utför på unionens vägnar för att finansiera återhämtningen från covid-19-pandemin bör transparensen i dessa transaktioner förbättras ytterligare. För att ta itu med den ökade komplexiteten i dessa transaktioner och för att säkerställa att deras innehåll synliggörs bättre bör en omfattande översikt över kommissionens upp- och utlåningstransaktioner läggas till i det dokument som bifogas det avsnitt i budgeten som rör kommissionen. ***Denna översikt bör bland annat innehålla detaljerad information om löptider, betalningsplaner, upplupen ränta på aggregerad nivå, investerarbasen på primärmarknaden och, i tillämpliga fall, dimensionen av och kostnaderna för den gemensamma likviditetspool som ligger till grund för den diversifierade finansieringsstrategin, liksom om upplåningsplanen. Dessutom bör denna översikt innehålla de underliggande uppgifterna och den metod som kommissionen använder för att beräkna den upplupna räntan och beräkna den ränta som ska betalas, utan att ta med några marknadskänsliga uppgifter.***

(49) Unionsinstitutionerna bör ges möjligheten att ingå servicenivåavtal med varandra för att underlätta genomförandet av sina anslag, och det bör också anges att sådana avtal får ingås mellan avdelningar inom unionsinstitutionerna, unionens organ, europeiska byråer, organ eller personer som anförtrotts genomförandet av särskilda åtgärder inom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp) enligt avdelning V i EU-fördraget samt generalsekreterarens kansli vid styrelsen för Europaskolorna avseende tillhandahållande av tjänster, leverans av varor eller utförandet av byggentreprenader eller fastighetskontrakt.

(50) Av rättssäkerhetsskäl är det nödvändigt att klargöra att tillämplig rätt, enligt vilken lämpliga åtgärder ska vidtas med avseende på intressekonflikter, omfattar unionsrätt och nationell rätt om intressekonflikter.

(51) För att öka delaktigheten bör privaträttsliga eller unionsrättsliga organ som är etablerade i en medlemsstat och som är berättigade att i enlighet med sektorsspecifika regler anförtros förvaltningen av unionsmedel eller budgetgarantier läggas till i förteckningen över enheter till vilka budgetgenomförandeuppgifter kan anförtros i den mån de kontrolleras av offentligrättsliga organ eller privaträttsliga organ med offentliga förvaltningsuppgifter som är stödberättigande inom ramen för indirekt förvaltning och har tillräckliga finansiella garantier. Om sådana privaträttsliga eller unionsrättsliga organ inte får ekonomiskt stöd från en medlemsstat bör tillräckliga finansiella garantier ges i form av solidariskt ansvar från kontrollorganens sida eller motsvarande finansiella garantier.

(52) Förfarandet för inrättande av nya europeiska byråer bör fastställas, och åtskillnad bör göras mellan dessa byråers obligatoriska och icke-obligatoriska arbetsuppgifter. Det bör införas en möjlighet för unionsinstitutioner och organ samt andra europeiska byråer att delegera utanordnarens befogenheter till direktören för en europeisk byrå. De europeiska byråerna bör också ha möjlighet att ingå servicenivåavtal om tillhandahållande av tjänster, leverans av varor eller utförande av byggentreprenader eller fastighetskontrakt. Det bör fastställas särskilda regler för upprättandet av räkenskaper, bestämmelser som ger kommissionens räkenskapsförare tillstånd att delegera vissa av sina arbetsuppgifter till anställda vid dessa byråer, samt rutiner för handhavandet av de bankkonton som kommissionen bör kunna öppna i den europeiska byråns namn.

(53) För att göra genomförandeorganen mer kostnadseffektiva, och mot bakgrund av de praktiska erfarenheterna från andra unionsorgan, bör samtliga eller vissa av de uppgifter som vilar på räkenskapsföraren vid det berörda genomförandeorganet kunna anförtros kommissionens räkenskapsförare.

(54) Av rättssäkerhetsskäl måste det klargöras att direktörerna för genomförandeorganen fungerar som delegerade utanordnare vid förvaltningen av driftsanslagen för de program som delegerats till deras genomförandeorgan. För att de effektivitetsvinster som skapas genom en övergripande centralisering av vissa stödtjänster ska realiseras fullt ut, bör det uttryckligen fastställas att genomförandeorganen själva får handlägga sina administrativa utgifter.

(55) Det är nödvändigt att fastställa regler för de befogenheter och det ansvar som varje aktör i budgetförvaltningen har, särskilt utanordnarna och räkenskapsförarna.

(56) Europaparlamentet, rådet, revisionsrätten och kommissionens räkenskapsförare bör underrättas om att en delegerad utanordnare, internrevisor eller räkenskapsförare utnämnts eller avgår inom två veckor efter en sådan utnämning eller avgång.

(57) Utanordnarna bör fullt ut ansvara för alla inkomst- och utgiftstransaktioner som genomförts under deras bemyndigande, och för interna kontrollsystem, och bör kunna ställas till svars för sina handlingar, vid behov även genom disciplinförfaranden.

(58) Utanordnarnas arbetsuppgifter och ansvarsområden samt principerna för de förfaranden som utanordnare ska använda bör fastställas. De delegerade utanordnarna bör säkerställa att de vidaredelegerade utanordnarna och deras personal informeras och får utbildning om kontrollnormerna och om därtill knutna metoder och tekniker, och att åtgärder vidtas för att säkerställa funktionen hos kontrollsystemet. Den delegerade utanordnaren bör till sin unionsinstitution rapportera om utförandet av sina uppgifter i form av en årsrapport. Den rapporten bör innehålla de uppgifter om de finansiella förhållandena och förvaltningen som behövs till stöd för den utanordnarens förklaring om utförandet av dessa uppgifter, inklusive information om de övergripande prestationerna för de transaktioner som gjorts. De styrkande handlingarna avseende genomförda transaktioner bör bevaras i minst fem år. De olika formerna av förhandlade förfaranden för tilldelning av offentliga kontrakt bör redovisas i en särskild rapport från den delegerade utanordnaren till den berörda unionsinstitutionen och i en rapport från den unionsinstitutionen till Europaparlamentet och rådet, eftersom dessa förfaranden utgör undantag från de gängse förfarandena för tilldelning.

(59) Hänsyn bör tas till det faktum att cheferna för unionens delegationer, samt deras ställföreträdare i den ordinarie chefens frånvaro, har en dubbel roll som vidaredelegerade utanordnare för Europeiska utrikestjänsten (*utrikestjänsten*) och, i fråga om driftanslag, för kommissionen.

(60) Kommissionen bör bara delegera befogenheter vad gäller budgetens genomförande för driftsanslag inom sitt eget budgetavsnitt till ställföreträdande chefer för unionens delegationer om utförandet av dessa uppgifter är absolut nödvändigt för att säkerställa kontinuitet i verksamheten i de ordinarie delegationschefernas frånvaro. Ställföreträdande delegationschefer bör inte få utöva sådana befogenheter regelbundet eller som ett led i intern arbetsfördelning.

(61) Räkenskapsföraren bör ansvara för att betalningar genomförs korrekt, inkassering av inkomster och indrivande av fordringar. Räkenskapsföraren bör förvalta likvida medel och bankkonton, föra register över tredjepartsuppgifter, sköta bokföringen och ansvara för upprättandet av unionsinstitutionens redovisningar. Kommissionens räkenskapsförare bör vara den enda person som har befogenheten att fastställa redovisningsreglerna och den harmoniserade kontoplanen, medan redovisningsförfarandena för var och en av unionens övriga institutioner bör fastställas av deras respektive räkenskapsförare.

(62) Arrangemangen för hur räkenskapsförare utnämns respektive avgår bör också fastställas.

(63) En räkenskapsförare bör införa rutiner som säkerställer att konton som öppnats för likviditetsförvaltning och förskottskonton inte uppvisar negativa saldon.

(64) Det är lämpligt att anpassa de betalningsmedel som godkänts för likviditetsförvaltning till moderna betalningsmetoder, inbegripet kreditkort och elektroniska plånböcker.

(65) Med tanke på att unionens delegationers betalningar enligt standardreglerna för budget-, likviditets- och redovisningstransaktioner (budgetförfaranden) i allt högre grad sker via den centrala finansförvaltningen och att antalet transaktioner och de belopp som betalas genom förskottskonton därför minskar, är det lämpligt att förenkla reglerna för upprättande, administration och kontroll av förskottskonton.

(66) Eftersom förskottskonton är ett förvaltningssystem som utgör ett undantag från normala budgetförfaranden och endast avser begränsade belopp, bör det fastställas villkor för användningen av dessa konton och för förskottsförvaltarens arbetsuppgifter och ansvarsområden, liksom för utanordnarnas och räkenskapsförarnas arbetsuppgifter och ansvarsområden, när det gäller kontrollen av dessa konton. Av effektivitetsskäl bör förskottskonton inrättas vid varje unionsdelegation, för att användas för anslag från både kommissionens och utrikestjänstens avsnitt i budgeten. Det är även lämpligt att på särskilda villkor tillåta unionens delegationer att använda förskottskonton för betalning av begränsade belopp inom ramen för gällande budgetförfaranden. När det gäller utnämningen av förskottsförvaltare bör det vara möjligt att välja även personer som kommissionen anställt särskilt för insatser i krissituationer och humanitära insatser, om ingen kommissionsanställd som omfattas av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen och anställningsvillkor för övriga anställda vid unionen som fastställs i rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68[24] (tjänsteföreskrifterna) är tillgänglig.

(67) Med hänsyn till de speciella omständigheterna vid insatser i krissituationer och humanitära insatser bör det, i varje situation där ingen kommissionsanställd som omfattas av tjänsteföreskrifterna är tillgänglig, och där tekniska svårigheter gör det omöjligt att få alla rättsliga åtaganden undertecknade av den behöriga utanordnaren, vara tillåtet för all kommissionsanställd personal på det området att ingå rättsliga åtaganden som avser mycket låga belopp upp till 2 500 EUR och som är kopplade till betalningar från förskottskonton, samt för delegationschefer eller deras ställföreträdare att ingå rättsliga åtaganden på instruktion från kommissionens ansvariga utanordnare.

---

24 EGT L 56, 4.3.1968, s. 1.

(68) När arbetsuppgifterna och ansvarsområdena för aktörer i budgetförvaltningen väl har avgränsats kan dessa aktörer endast ställas till svars enligt villkoren i tjänsteföreskrifterna. Specialiserade paneler för finansiella oriktigheter har inrättats inom unionsinstitutionerna enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012[25]. På grund av det begränsade antal ärenden som tagits emot av de enskilda panelerna, och av effektivitetsskäl, är det emellertid lämpligt att panelernas funktioner överförs till en interinstitutionell panel som inrättas enligt den här förordningen (*panelen*). Panelen bör inrättas för att bedöma ansökningar och utfärda rekommendationer i fråga om behovet av att fatta beslut om uteslutningar och ekonomiska sanktioner som kommer in från kommissionen eller unionens övriga institutioner och organ, utan att det påverkar deras administrativa självständighet med avseende på deras anställda. Den överföringen av funktioner syftar även till att undvika dubbelarbete och minska risken för motstridiga rekommendationer eller yttranden, i fall där både en ekonomisk aktör och en anställd vid en unionsinstitution eller ett unionsorgan berörs. Det är nödvändigt att upprätthålla det förfarande enligt vilket en utanordnare, för att själv befrias från ansvar, kan begära bekräftelse av ett beslut som utanordnaren anser är oriktigt eller strider mot principen om sund ekonomisk förvaltning. Panelens sammansättning bör ändras när den trätt i funktion. Panelen bör inte ha några utredningsbefogenheter.

---

25 Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

(69) När det gäller inkomstsidan i budgeten är det nödvändigt att behandla negativa korrigeringar av egna medel som omfattas av rådets förordningar (EU, Euratom) nr 609/2014[26] och (EU, Euratom) 2021/770[27]. Utom i fallet med egna medel är det nödvändigt att upprätthålla följande arbetsuppgifter och kontroller som omfattas av utanordnarnas ansvar genom de olika stegen i förfarandet: beräkning av fordran, utfärdande av betalningskrav, debetnota som underrättar gäldenären om att en fordran fastställts samt, i förekommande fall, beslut om en avskrivning av fordran under iakttagande av kriterierna för sund ekonomisk förvaltning, så att inkasseringen av inkomster sker på ett effektivt sätt.

(70) Utanordnaren bör ha möjlighet att helt eller delvis avstå från att kräva in en fastställd fordran om gäldenären är föremål för något av de insolvensförfaranden som definieras i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848[28], i synnerhet när det gäller konkurs, ackord och liknande förfaranden.

---

26 Rådets förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 av den 26 maj 2014 om metoder och förfaranden för tillhandahållande av traditionella, momsbaserade egna medel och BNI-baserade egna medel samt åtgärder för att möta likviditetsbehov (EUT L 168, 7.6.2014, s. 39).

27 Rådets förordning (EU, Euratom) 2021/770 av den 30 april 2021 om beräkning av egna medel baserade på plastförpackningsavfall som inte materialåtervinns, om metoder och förfaranden för tillhandahållande av dessa egna medel, om åtgärder för att möta likviditetsbehov och om vissa aspekter av egna medel baserade på bruttonationalinkomst (EUT L 165, 11.5.2021, s. 15).

28 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 av den 20 maj 2015 om insolvensförfaranden (EUT L 141, 5.6.2015, s. 19).

(71) Särskilda bestämmelser bör fastställas för förfaranden för justering eller reducering till noll av beräknade fordringar.

(72) Det är nödvändigt att klargöra när de belopp som mottagits genom böter och andra sanktioner, och eventuella upplupna räntor eller annan inkomst som de genererat, bör införas i budgeten.

(73) På grund av den senaste tidens utveckling på finansmarknaderna och den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner är det nödvändigt att se över bestämmelserna om ränta på böter eller andra sanktioner.

(74) I det speciella fallet med fordringar som består av böter eller andra sanktioner som unionsinstitutioner har beslutat om enligt EUF-fördraget eller fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen (Euratomfördraget), bör det införas särskilda bestämmelser om räntesatser för belopp som har förfallit till betalning men ännu inte har betalats, i det fall belopp av denna typ höjs genom ett avgörande från Europeiska unionens domstol.

(75) Reglerna för återkrav bör både förtydligas och skärpas. I synnerhet bör det preciseras att räkenskapsföraren ska kräva in medel även genom avräkning mot belopp som genomförandeorgan är skyldiga den berörda gäldenären i samband med genomförandet av budgeten.

(76) För att garantera rättssäkerhet och transparens bör det anges vilka regler som ska gälla för de frister inom vilka en debetnota ska skickas ut.

▌

(77) För att säkerställa en god förvaltning av tillgångar, samtidigt som syftet med penningmedlens säkerhet och likviditet prioriteras, bör belopp som hänför sig till böter eller andra sanktioner som ålagts i enlighet med EUF-fördraget eller Euratomfördraget, t.ex. konkurrensböter som bestrids, drivas in preliminärt. Det bör också vara möjligt för kommissionen att investera dessa belopp i finansiella tillgångar och att fastställa hur avkastningen på dem ska fördelas. Eftersom kommissionen inte är den enda unionsinstitution som har rätt att ålägga böter eller andra sanktioner är det nödvändigt att det fastställs bestämmelser för sådana böter och andra sanktioner som åläggs av andra unionsinstitutioner, samt för att fastställa regler för hur dessa belopp ska inkasseras som bör vara likvärdiga med dem som tillämpas av kommissionen.

(78) För att säkerställa att kommissionen har tillgång till all nödvändig information för att anta finansieringsbeslut är det nödvändigt att fastställa minimikrav för innehållet i finansieringsbeslut avseende bidrag, upphandling, unionsförvaltningsfonder för yttre åtgärder (*unionsförvaltningsfonder*), priser, finansieringsinstrument, blandfinansieringsinstrument eller blandfinansieringsplattformar och budgetgarantier. För att ge de potentiella mottagarna möjlighet att planera mer långsiktigt bör det vara möjligt att låta finansieringsbeslut gälla för mer än ett budgetår med angivande av att genomförandet fortfarande är avhängigt av att det finns tillgängliga budgetanslag under budgetåret i fråga. Det är dessutom nödvändigt att minska antalet obligatoriska komponenter som måste ingå i ett finansieringsbeslut. I linje med syftet att förenkla bör finansieringsbeslutet samtidigt anses utgöra ett arbetsprogram, som täcker antingen ett eller flera år. Eftersom bidragen till de unionsorgan som avses i artiklarna 70 och 71 redan fastställs i budgeten bör det inte krävas några specifika finansieringsbeslut för detta ändamål.

(79) På utgiftssidan bör man precisera sambandet mellan finansieringsbeslut, övergripande budgetmässiga åtaganden och enskilda budgetmässiga åtaganden, liksom begreppen budgetmässiga och rättsliga åtaganden, så att budgetgenomförandets förlopp omges av klara och tydliga ramar.

(80) Särskilt med hänsyn till det stora antalet rättsliga åtaganden som ingås vid unionens delegationer och unionens representationer, och de växelkursfluktuationer som de påverkas av, bör preliminära budgetmässiga åtaganden kunna användas även i fall då den slutliga betalningsmottagaren och beloppet är kända.

(81) För att anpassa EGFJ till de allmänna redovisnings- och budgetförfarandena så snart det är tekniskt möjligt, bör det vara tillåtet att göra enskilda budgetmässiga åtaganden för att verkställa betalningarna, utan att först behöva göra ett övergripande preliminärt åtagande att göra de betalningar som följs av enskilda åtaganden inom en period på upp till två månader eller, på vissa villkor, en längre period. För att kunna göra enskilda budgetmässiga åtaganden och betalningar under budgetårets första månad i december bör dessutom rutinmässiga förvaltningsutgifter för EGFJ läggas till de typer av utgifter för vilka förskottsbetalningar beviljas.

(82) När det gäller de olika typer av betalningar som det är möjligt för en utanordnare att göra bör klarhet skapas för dessa olika typer av betalningar, i enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning. Reglerna för avslutning av förfinansieringen bör ytterligare klargöras, särskilt i fall där mellanliggande avräkning inte är möjlig. Villkoren för detta bör ingå i de rättsliga åtaganden som ingås.

(83) Det bör anges i denna förordning att betalningar ska effektueras inom givna tidsfrister och att betalningsmottagarna kommer att ha rätt till en dröjsmålsränta som belastar budgeten om sådana tidsfrister överskrids, utom när det gäller medlemsstater, Europeiska investeringsbanken (EIB) och Europeiska investeringsfonden (EIF).

(84) De centrala delarna av elektroniska fakturor vid offentlig upphandling bör baseras på de regler som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/55/EU[29].

(85) För tydlighetens skull bör definitionen av olämpliga anbud vid offentlig upphandling ses över så att den omfattar anbud där den ekonomiska aktören inte har tillgång till upphandling.

(86) Det är nödvändigt att klargöra att specifika kontrakt inom ramen för ramavtal som ingåtts med en enda ekonomisk aktör kan tilldelas och ändras inom ramen för villkoren i ramavtalet.

▌

(87) Med tanke på att åtgärderna för offentliggörande på förhand är desamma för öppna, selektiva och förhandlade förfaranden under konkurrens, bör det på vissa villkor vara tillåtet att använda ett förhandlat förfarande utan föregående meddelande om upphandling efter ett förhandlat förfarande under konkurrens utan godtagbart resultat.

[29] Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/55/EU av den 16 april 2014 om elektronisk fakturering vid offentlig upphandling (EUT L 133, 6.5.2014, s. 1).

(88) Det är nödvändigt att från tillämpningsområdet för upphandlingsreglerna i denna förordning undanta tjänster för certifiering och autentisering av handlingar som tillhandahålls av notarier, i fall då förfarandena för dessa tjänster i den berörda medlemsstaten inte är öppna för konkurrens.

(89) Det är lämpligt att tillåta förhandlade förfaranden utan föregående meddelande om upphandling för tjänster som tillhandahålls av organisationer i medlemsstaterna som inte kan delta i konkurrensutsatta förfaranden.

(90) För att säkerställa överensstämmelse med rättspraxis från Europeiska unionens domstol[30] bör utanordnaren begära att bevis för uteslutning och urvalskriterier lämnas in innan tilldelningsbeslutet fattas.

(91) Det är lämpligt att sammanföra bestämmelserna om kontroll och godkännande av utgifter i en enda artikel, och begreppet *tillbakadragande av åtaganden* bör definieras. Eftersom transaktioner sker i datoriserade system bör underskrift med påskriften ”kan betalas” för att uttrycka beslutet om kontroll ersättas med en elektroniskt säkrad underskrift, utom i ett begränsat antal fall. Det är även nödvändigt att förtydliga att kontrollen av utgifter omfattar alla stödberättigande kostnader inklusive, vilket till exempel är fallet för avslutning av förfinansiering, kostnader som inte är förknippade med en begäran om betalning.

---

30 Tribunalens dom av den 8 juli 2020, Securitec/kommissionen, T-661/18, ECLI:EU:T:2020:319.

(92) För att minska komplexiteten, förenkla de gällande reglerna och förbättra denna förordnings läsbarhet bör det införas gemensamma regler för fler än ett instrument för budgetgenomförande. Vissa bestämmelser bör därför disponeras om, andra harmoniseras i fråga om lydelse och tillämpningsområde, och onödiga upprepningar och korshänvisningar bör tas bort.

(93) Varje institution bör föreskriva en skyldighet att inrätta en uppföljningskommitté för internrevision med uppdrag att säkerställa internrevisorns oberoende, övervaka kvaliteten på det interna revisionsarbetet och säkerställa att interna och externa revisionsrekommendationer beaktas och följs upp på ett korrekt sätt av institutionens avdelningar. Sammansättningen av den uppföljningskommittén för internrevision bör varje unionsinstitution själv bestämma med beaktande av sin rätt att själv organisera sitt arbete samt vikten av oberoende expertrådgivning.

(94) Det bör läggas större vikt vid prestation och resultat med avseende på projekt som finansieras genom budgeten. Utöver de redan väl etablerade formerna av stöd från unionen (ersättning av stödberättigande kostnader, enhetskostnader, enhetsbelopp och finansiering till en schablonsats), bör det därför införas ytterligare en finansieringsform, som inte är kopplad till kostnaderna för den finansierade verksamheten. Den ytterligare formen av finansiering bör grundas på att vissa villkor är uppfyllda i förväg, eller på att vissa resultat uppnås, mätt utifrån de på förhand fastställda delmålen eller utifrån prestationsindikatorer.

(95) När unionens bidrag ges i form av finansiering som inte är kopplad till kostnader och ersättningen baseras på resultat, bör uppnåendet av dessa resultat mätas antingen genom på förhand fastställda delmål eller mål, och uppnåendet av sådana delmål eller mål bör kontrolleras innan bidraget betalas ut. Dokumentation och styrkande handlingar som är kopplade till uppnåendet av målen eller delmålen bör bevaras för efterhandsverifieringar eller revisioner, inbegripet av revisionsrätten.

(96) När kommissionen bedömer den operativa och finansiella kapaciteten hos en mottagare av unionsmedel eller hos de system och förfaranden som mottagaren använder, bör den ha rätt att förlita sig på tidigare bedömningar som genomförts av kommissionen själv, andra enheter eller givare, t.ex. nationella organ och internationella organisationer, för att undvika att samma mottagare bedöms flera gånger. Möjligheten att förlita sig på bedömningar som utförts av andra enheter bör användas när bedömningarna i fråga har gjorts i överensstämmelse med villkor som är likvärdiga med dem som anges i denna förordning för tillämplig metod för genomförande. För att underlätta för givare att förlita sig på varandras bedömningar bör kommissionen därför arbeta för erkännande av internationellt vedertagna standarder eller internationell bästa praxis för sådana bedömningar.

(97) Det är också viktigt att undvika situationer då mottagarna av unionsmedel blir föremål för revision flera gånger av olika enheter eller organ när det gäller användningen av dessa medel. Det bör därför vara möjligt att förlita sig på revisioner som redan utförts av oberoende revisorer, förutsatt att det finns tillräckliga belägg för deras kompetens och oberoende och förutsatt att de har utförts enligt internationellt vedertagna revisionsstandarder, att de ger rimliga garantier och att de har utförts på de finansiella redovisningar och rapporter som gäller användningen av unionens bidrag. Sådana revisioner bör sedan ligga till grund för den övergripande förklaringen om användningen av unionsmedel. För detta ändamål är det viktigt att säkerställa att den oberoende revisorns rapport och den tillhörande revisionsdokumentationen på begäran görs tillgänglig för Europaparlamentet, kommissionen, revisionsrätten och medlemsstaternas revisionsmyndigheter.

(98) När det gäller att förlita sig på bedömningar och revisioner och för att minska den administrativa bördan för personer och enheter som tar emot unionsmedel, är det viktigt att säkerställa att den information som redan finns tillgänglig inom unionsinstitutioner, förvaltande myndigheter eller andra organ eller enheter som förvaltar unionsmedel återanvänds för att undvika att samma information begärs mer än en gång från mottagare och bidragsmottagare.

(99) För att underlätta långsiktigt samarbete med mottagare bör det ges möjlighet att ingå ramöverenskommelser om ekonomiskt partnerskap. Sådana ramöverenskommelser om ekonomiskt partnerskap bör omsättas i praktiken antingen genom bidrag eller genom överenskommelser om medverkan med personer och enheter som förvaltar unionsmedel. Vidare bör det fastställas minimiregler för vad sådana överenskommelser om medverkan måste innehålla. Ramöverenskommelser om ekonomiskt partnerskap får inte innebära att tillgången till unionsfinansiering begränsas på ett otillbörligt sätt.

(100) Villkoren och förfarandena för att avbryta, häva eller minska unionens bidrag bör harmoniseras mellan de olika redskap som används för att genomföra budgeten såsom bidrag, upphandling, indirekt förvaltning, priser osv. Man bör också närmare definiera vilka omständigheter som motiverar att bidrag avbryts, hävs eller minskas. ***Om oriktigheter eller bedrägerier senare upptäcks under ett*** *förfarande för tilldelning* ***bör den ansvariga utanordnaren vidta vissa korrigerande åtgärder, såvida det inte är motiverat att inte göra detta, till exempel om det ligger i den berörda institutionens eller det berörda organets intresse att fullgöra det rättsliga åtagandet eller om det finns ett behov av att garantera tjänstekontinuitet.***

(101) Denna förordning bör fastställa de standardperioder under vilka mottagare bör vara skyldiga att bevara handlingar som gäller stöd från unionen, för att undvika skiljaktiga eller oproportionella avtalsvillkor samtidigt som kommissionen, revisionsrätten och Olaf får tillräckligt med tid på sig för att skaffa sig tillgång till sådana uppgifter och handlingar samt utföra efterhandsverifieringar och revisioner. Vidare bör alla personer eller enheter som erhåller unionsmedel vara skyldiga att samarbeta för att skydda unionens ekonomiska intressen.

(102) För att se till att alla deltagare och mottagare har tillgång till adekvat information och säkerställa att de har möjlighet att utöva sin rätt till försvar, bör deltagare och mottagare tillåtas att yttra sig innan en åtgärd antas som inverkar negativt på deras intressen, och de bör informeras om de rättsmedel som de har tillgång till för att invända mot en sådan åtgärd.

(103) I samband med ett förfarande för tilldelning är det inte nödvändigt att den behöriga utanordnaren ger en deltagare möjlighet att lämna synpunkter om den deltagaren har avvisats från ett förfarande för tilldelning. För att säkerställa rättssäkerheten bör detta också specificeras i bestämmelsen om kontradiktoriska förfaranden och möjligheter till omprövning.

(104) Med tanke på den alltmer utmanande geopolitiska miljön med snabbt föränderliga hybrid- och cyberhot, liksom behovet av en digital omvandling med dess inneboende exponering för tekniska sårbarheter, måste unionen säkerställa skyddet av säkerhet och allmän ordning i unionen eller dess medlemsstater, i enlighet med allmän ordning och offentlig rätt. Detta gäller bevarandet av grundläggande samhällsintressen, såsom att trygga energiförsörjningen och bekämpa organiserad brottslighet och bedrägerier. Tilldelningen av unionsmedel med avseende på strategiska tillgångar och intressen, såsom digital infrastruktur eller rymdinfrastruktur, kommunikations- och informationssystem och -tjänster, kan, med respekt för unionens internationella avtal, kräva tillämpning av särskilda villkor för att säkerställa ett sådant skydd, inbegripet för kommunikations- och informationssystems och relaterade leveranskedjors integritet. Typerna av villkor och kraven för att tillämpa dem bör klargöras. ***De särskilda villkor som fastställs i denna förordning är dock inte uttömmande, och en grundläggande rättsakt kan innehålla särskilda villkor förutsatt att den inte ändrar eller avviker från de krav och förfaranden som fastställs i denna förordning när det gäller skydd av säkerhet och allmän ordning.***

(105) För att skydda unionens ekonomiska intressen bör kommissionen upprätta ett enda, gemensamt system för tidig upptäckt och uteslutning.

(106) Ett sådant system för tidig upptäckt och uteslutning bör tillämpas på deltagare, mottagare och enheter vars kapacitet den anbudssökande eller anbudsgivaren avser att använda sig av, underleverantörer till en entreprenör, verkliga huvudmän och anknutna enheter till en utesluten enhet, fysiska personer, garanter samt varje person eller enhet som tar emot unionsmedel då budgeten genomförs inom ramen för indirekt förvaltning, varje person eller enhet som tar emot unionsmedel inom ramen för finansieringsinstrument som genomförs inom ramen för direkt förvaltning, deltagare eller mottagare avseende vilka sådana enheter som genomför budgeten genom delad förvaltning har lämnat uppgifter, samt sponsorer.

(107) Systemet för tidig upptäckt och uteslutning bör stärkas för att skydda unionens ekonomiska intressen. Det är viktigt att undvika att en person eller enhet som befinner sig i en uteslutningssituation kan ansöka till, eller väljas ut för att förvalta unionsmedel, eller ta emot sådana medel inom ramen för ett program med delad förvaltning. Om det finns en slutgiltig dom eller ett slutgiltigt administrativt beslut bör den behöriga utanordnaren kunna utesluta en person eller enhet, förutsatt att personen eller enheten befinner sig i en uteslutningssituation och bedöms som otillförlitlig genom att ha gjort sig skyldig till vissa typer av allvarliga fel. ***Utan att det påverkar de informationsskyldigheter som fastställs i andra grundläggande akter bör personer och enheter som genomför budgeten inom ramen för delad förvaltning lämna information till kommissionen, via alla officiella kanaler, såsom det automatiska informationssystem som inrättats av kommissionen och som för närvarande används för rapportering av bedrägerier och oriktigheter (systemet för hantering av oriktigheter, Irregularity Management System), om***

fastställda faktiska omständigheter och slutsatser, i samband med sådana slutgiltiga domar eller slutgiltiga administrativa beslut, endast med hänvisning till de skäl som anges i artikel 138.1 c iv och d, när de får kännedom om sådana uppgifter. I avsaknad av en slutgiltig dom eller ett slutgiltigt administrativt beslut bör den behöriga utanordnaren kunna utesluta på grundval av en preliminär rättslig bedömning som gjorts av panelen, med beaktande av fakta och resultat som fastställts i samband med revisioner eller utredningar som utförts av Olaf, Eppo eller revisionsrätten eller någon annan verifiering, revision eller kontroll som utförts under utanordnarens ansvar. Sådan uteslutning bör registreras i databasen för systemet för tidig upptäckt och uteslutning. ***Personer och enheter som genomför budgeten inom ramen för delad förvaltning bör konsultera databasen för systemet för tidig upptäckt och uteslutning innan de tilldelar unionsmedel eller väljer ut deltagare och bidragsmottagare. Konsultationen bör avse den person eller enhet som ansöker om eller väljs ut för att förvalta unionsmedel. För att säkerställa ett effektivt genomförande av systemet för tidig upptäckt och uteslutning bör medlemsstaternas behöriga myndigheter verkställa de uteslutningar som registrerats i databasen*** avseende sådana personer eller enheter som ansöker om eller väljs ut för att genomföra unionsmedel ***under hela uteslutningens varaktighet***. ***Denna uteslutning bör upprätthålla upphandlings- eller urvalsprocessens integritet och skydda den mot deltagande av enskilda personer eller enheter som är inblandade i ett allvarligt fel.***

Betalningsansökningar från medlemsstater inom ramen för delad förvaltning, inklusive utgifter för en person eller enhet som har uteslutits, bör inte ersättas. Om medel betalas ut till medlemsstaterna inom prestationsbaserade ramar bör särskilda regler vara tillämpliga, i enlighet med sektorsspecifika regler.

(108) Det är viktigt att understryka att systemet för tidig upptäckt och uteslutning endast bör tillämpas på unionsmedel som betalas ut till medlemsstaterna inom ramen för direkt förvaltning ▌, där medlemsstaterna har ansvaret för att vidta alla lämpliga åtgärder för att skydda unionens ekonomiska intressen, i den mån kommissionen har relevant ansvar enligt respektive rättslig ram ▌. Kommissionens ansvar bör därför begränsas till skyldigheten att hänskjuta ett ärende till panelen i syfte att utesluta en person eller enhet om utanordnaren får kännedom om allvarliga fel genom slutgiltiga domar, slutgiltiga administrativa beslut eller fakta och resultat som fastställts i samband med revisioner eller utredningar som utförts av Olaf, Eppo eller revisionsrätten eller någon annan verifiering, revision eller kontroll som utförts under utanordnarens ansvar. Utan att det påverkar kommissionens ansvar förblir medlemsstaterna ansvariga för att kontrollera de uppgifter om beslut om uteslutning som registrerats i databasen för systemet för tidig upptäckt och uteslutning, verkställa sådana beslut och säkerställa att inga betalningsansökningar lämnas in som avser en person eller enhet som befinner sig i en sådan uteslutningssituation. ***Utan att det påverkar sektorsspecifika regler och frivillig tillämpning bör systemet för tidig upptäckt och uteslutning inte vara tillämpligt på Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241[31].***

31 ***Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241 av den 12 februari 2021 om inrättande av faciliteten för återhämtning och resiliens (EUT L 57, 18.2.2021, s. 17).***

(109) Det bör förtydligas att om ett beslut om att registrera en person eller enhet i databasen för systemet för tidig upptäckt och uteslutning fattas på grundval av en uteslutningssituation som avser en fysisk eller en juridisk person som är medlem i ett förvaltnings-, ledningseller tillsynsorgan för personen eller enheten i fråga, eller som är behörig att företräda, fatta beslut eller utöva kontroll med avseende på personen eller enheten i fråga, eller en fysisk eller juridisk person som åtar sig ett obegränsat ansvar för skulder som innehas av personen eller enheten i fråga, eller en fysisk person utan vilken tilldelningen eller genomförandet av det rättsliga åtagandet inte kan ske, ska den information som registreras i databasen även innehålla uppgifter om dessa personer.

(110) Beslut om att utesluta en person eller enhet från deltagande i förfaranden för tilldelning, eller om att ålägga en person eller enhet en ekonomisk sanktion, samt om att offentliggöra information om omständigheterna, bör fattas av den behöriga utanordnaren, på grundval av dennes oberoende i administrativa frågor. Om det inte finns någon slutgiltig dom eller något slutgiltigt administrativt beslut, och i fall som rör allvarliga kontraktsbrott, bör den behöriga utanordnaren fatta sitt beslut på grundval av en preliminär rättslig bedömning, med beaktande av panelens rekommendation. Panelen bör också fastställa varaktigheten för en uteslutning, såvida denna inte har fastställts genom den slutgiltiga domen eller det slutgiltiga administrativa beslutet.

(111) Panelens roll bör vara att säkerställa en enhetlig tillämpning av systemet för tidig upptäckt och uteslutning. Panelen bör bestå av en ständig ordförande, en ständig vice ordförande som bör vara ställföreträdande för ordföranden, två företrädare för kommissionen och en företrädare för den begärande utanordnaren.

(112) För att anpassa systemet för tidig upptäckt och uteslutning till reglerna för offentlig upphandling och öka dess effektivitet bör försök att påverka tilldelningen av unionsmedel eller otillbörligt erhålla unionsmedel, inbegripet i samband med intressekonflikter, uttryckligen inkluderas som en särskild uteslutningssituation på grund av allvarligt fel i yrkesutövningen.

(113) Med vederbörlig hänsyn till proportionalitetsprincipen bör den behöriga utanordnaren utesluta en person eller enhet som har visat bristande integritet genom att ha gjort sig skyldig till ett felaktigt agerande som är oförenligt med de värden som fastställs i artikel 2 i EU-fördraget och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, såsom uppmaning till diskriminering, hat eller våld mot en grupp av personer eller en medlem av en grupp, om agerandet kan inverka negativt på fullgörandet av avtalet.

(114) Ett självständigt skäl för uteslutning bör läggas till vid ***avsiktlig och*** omotiverad brist på samarbete i samband med utredningar, verifieringar eller revisioner som utförs av en utanordnare, Olaf, Eppo eller revisionsrätten, eftersom detta kan få allvarliga konsekvenser för skyddet av unionens ekonomiska intressen.

(115) Den preliminära rättsliga bedömningen föregriper inte den slutliga bedömning av den berörda personens eller enhetens agerande som görs av medlemsstaternas behöriga myndigheter i enlighet med nationell rätt. Panelens rekommendation liksom den behöriga utanordnarens beslut bör därför ses över efter anmälan av en sådan slutlig bedömning.

(116) Den behöriga utanordnaren bör utesluta personer och enheter när det har fastställts genom en slutgiltig dom eller ett slutgiltigt administrativt beslut att personen eller enheten har gjort sig skyldig till allvarligt fel i yrkesutövningen, till avsiktlig eller oavsiktlig underlåtenhet att betala socialförsäkringsavgifter eller skatt, till upprättande av en enhet i en annan jurisdiktion i syfte att kringgå skattemässiga, sociala eller andra rättsliga skyldigheter, till bedrägerier som riktar sig mot budgeten, till korruption, till beteende som rör en kriminell organisation, till penningtvätt eller finansiering av terrorism, till terroristbrott eller brott med anknytning till terroristverksamhet, till barnarbete eller andra människohandelsbrott eller till att ha begått oriktigheter. En person eller enhet bör också uteslutas i fall som avser en allvarlig överträdelse av ett rättsligt åtagande, ***inbegripet åsidosättande av kravet på att fullgöra avtal med högsta yrkesmässiga standard,*** konkurs eller vid vägran att samarbeta i utredningar, verifieringar eller revisioner. Vid bedömningen av dessa skäl för uteslutning kan orimligt skadliga handlingar som dömts enligt internationell handelsrätt betraktas som en relevant faktor om de innebär ett allvarligt fel i yrkesutövningen.

(117) I enlighet med tribunalens dom av den 15 februari 2023[32] bör utanordnaren, vid beslut om uteslutning av en person eller enhet på grund av ett allvarligt fel i yrkesutövningen, förlita sig på bevis som är tillräckligt specifika, övertygande och konkreta och som därmed klart och otvetydigt kan visa att sökanden har gjort sig skyldig till ett felaktigt agerande som påverkar sökandens yrkesmässiga trovärdighet, vilket dessutom skulle tyda på avsiktligt fel eller grov oaktsamhet i den mening som avses i denna förordning.

(118) När den behöriga utanordnaren fattar ett beslut om uteslutning av en person eller enhet eller om ekonomiska sanktioner mot en person eller enhet och om offentliggörande av information om detta, bör utanordnaren säkerställa att beslutet är förenligt med proportionalitetsprincipen, särskilt med beaktande av hur allvarlig situationen är, dess konsekvenser för budgeten, den tid som har förflutit sedan agerandet i fråga, hur länge agerandet pågick och hur ofta det upprepades, huruvida agerandet var avsiktligt eller graden av oaktsamhet och graden av samarbete mellan personen eller enheten och den relevanta behöriga myndigheten samt personens eller enhetens bidrag till utredningen.

---

32 ***Tribunalens dom av den 15 februari 2023, RH/kommissionen, T-175/21, ECLI:EU:T:2023:77, punkt 62***.

(119) Den behöriga utanordnaren bör också ha möjlighet att utesluta en person eller enhet när en fysisk eller juridisk person som åtar sig ett obegränsat ansvar för den förstnämnda personens skulder befinner sig i konkurs eller i en liknande insolvenssituation eller när den fysiska eller juridiska personen underlåter att uppfylla sina skyldigheter att betala sociala avgifter eller skatter, om sådana situationer påverkar den ekonomiska aktörens finansiella situation.

(120) För att ytterligare stärka skyddet av unionens ekonomiska intressen bör det vara möjligt för utanordnaren att utesluta eller ålägga ekonomiska sanktioner mot verkliga huvudmän och anknutna enheter till den uteslutna enheten som varit inblandade i de fel som den uteslutna enheten har begått. Möjligheten att utesluta verkliga huvudmän och anknutna enheter syftar till att förhindra att en person eller enhet som har uteslutits från att väljas ut för att förvalta unionsmedel kan fortsätta att delta i upphandlingsförfaranden och förfaranden för tilldelning genom ett nytt företag eller befintliga anknutna enheter.

(121) För att öka effektiviteten bör systemet för tidig upptäckt och uteslutning också tillämpas på fysiska personer som anses vara ansvariga för de fel som en enhet har begått, så att de inte kan delta i förfaranden för tilldelning eller väljas ut för att förvalta unionsmedel, vare sig i egenskap av privatpersoner eller genom en ny företagsidentitet, utan att det påverkar rätten att bli hörd.

(122) På begäran av utanordnaren bör panelen i systemet för tidig upptäckt och uteslutning ha möjlighet att utfärda sina rekommendationer genom ett skyndsamt förfarande, utan att det påverkar rätten att höras. Ett sådant förfarande bör användas när omständigheterna eller ärendets art så kräver, till exempel när en slutgiltig dom eller ett slutgiltigt administrativt beslut har utfärdats av en medlemsstats myndighet men uteslutningens varaktighet inte har fastställts, eller en slutgiltig dom eller ett slutgiltigt administrativt beslut har utfärdats av ett tredjeland, eller en sanktion som motsvarar en uteslutning redan har ålagts personen eller enheten genom ett beslut av internationella organisationer.

(123) En person eller enhet som har visat sin tillförlitlighet genom att vidta korrigerande åtgärder bör inte bli föremål för beslut om uteslutning. Detta bör emellertid inte gälla för de grövsta formerna av brott.

(124) Mot bakgrund av proportionalitetsprincipen bör det göras åtskillnad mellan, å ena sidan, fall där ekonomiska sanktioner kan utdömas som ett alternativ till uteslutning och, å andra sidan, fall där mottagarens agerande i syfte att få otillbörlig tillgång till unionsmedel är så allvarligt att det utöver uteslutning motiverar ekonomiska sanktioner för att uppnå en avskräckande verkan. Det högsta beloppet på ekonomiska sanktioner som kan åläggas av den upphandlande myndigheten bör också fastställas.

(125) En ekonomisk sanktion bör bara få åläggas mottagare, inte deltagare, eftersom sanktionen beräknas på grundval av värdet av det rättsliga åtagande som saken gäller.

(126) Möjligheten att fatta beslut om uteslutning eller om åläggande av ekonomiska sanktioner är oberoende av möjligheten att tillämpa kontraktsenliga sanktioner, såsom avtalsviten.

(127) Uteslutningen bör tidsbegränsas på samma sätt som i direktiv 2014/24/EU och varaktigheten bör vara förenlig med proportionalitetsprincipen.

(128) Det är nödvändigt att fastställa startdatum och varaktighet för preskriptionstiden för att fatta beslut om uteslutning eller för att ålägga ekonomiska sanktioner.

(129) Det är också viktigt att kunna förstärka den avskräckande effekt som uppnås genom uteslutningen och den ekonomiska sanktionen. I detta avseende bör den avskräckande effekten förstärkas av möjligheten att offentliggöra uppgifterna i samband med uteslutningen och/eller den ekonomiska sanktionen, på ett sätt som är förenligt med bestämmelserna om skydd av personuppgifter i förordningarna (EU) 2018/1725 och (EU) 2016/679. Ett sådant offentliggörande bör bidra till att säkerställa att samma agerande inte upprepas. Av rättssäkerhetsskäl och i enlighet med proportionalitetsprincipen bör det anges i vilka situationer som ett offentliggörande inte bör äga rum. I sin bedömning bör den behöriga utanordnaren ta hänsyn till eventuella rekommendationer från panelen. När det gäller fysiska personer bör personuppgifter endast offentliggöras i undantagsfall, när det är motiverat på grund av agerandets allvar eller dess inverkan på unionens ekonomiska intressen.

(130) Informationen om en uteslutning eller en ekonomisk sanktion bör endast offentliggöras i vissa fall som rör allvarligt fel i yrkesutövningen, bedrägerier, allvarliga brister när det gäller att uppfylla de viktigaste kraven i ett rättsligt åtagande som finansieras genom budgeten, eller en oriktighet, eller när en enhet upprättas i en annan jurisdiktion i syfte att kringgå skattemässiga, sociala eller andra rättsliga skyldigheter.

(131) Uteslutningskriterierna bör tydligt skiljas från de kriterier som leder till att anbudet förkastas vid förfarandet för tilldelning.

(132) Information om tidig upptäckt av risker och om beslut om uteslutning och åläggande av ekonomiska sanktioner för en person eller enhet bör sammanföras centralt. För detta ändamål bör tillhörande uppgifter lagras i en databas som inrättas och drivs av kommissionen som ägare av det centraliserade systemet. Detta system bör fungera i full överensstämmelse med rätten till integritet och skydd av personuppgifter.

(133) Även om kommissionen bör ansvara för inrättandet och driften av systemet för tidig upptäckt och uteslutning bör andra unionsinstitutioner och unionsorgan, och alla personer och enheter som förvaltar unionsmedel inom ramen för direkt, delad eller indirekt förvaltning delta i det systemet genom att översända relevanta uppgifter till kommissionen. Den behöriga utanordnaren och panelen bör garantera personens eller enhetens rätt till försvar. Samma rättigheter bör ges till berörda personer eller enheter, vid fall av tidig upptäckt, om en åtgärd som utanordnaren avser att vidta kan ha negativ inverkan på den berörda personens eller enhetens rättigheter. Vid bedrägerier, korruption och annan olaglig verksamhet som skadar unionens ekonomiska intressen men som ännu inte lett till en slutgiltig dom bör det vara möjligt för den behöriga utanordnaren att skjuta upp delgivningen till den personen eller enheten och för panelen att skjuta upp personens eller enhetens möjlighet att yttra sig. Sådant uppskjutande bör bara anses vara motiverat om det finns tvingande, berättigade skäl att bevara sekretessen i utredningen eller i nationella rättsliga förfaranden.

(134) Europeiska unionens domstol bör ges obegränsad behörighet i fråga om beslut om uteslutning och ekonomiska sanktioner som ålagts enligt den här förordningen, i enlighet med artikel 261 i EUF-fördraget.

(135) För att ta itu med enheternas försök att undvika eventuella negativa konsekvenser av sitt fel bör regler för anmälan fastställas på exakta villkor i samband med förfaranden för tidig upptäckt och uteslutning. Dessutom bör användningen av elektroniska system för utbyte gälla för sådana förfaranden.

(136) För att bidra till skyddet av unionens ekonomiska intressen inom samtliga metoder för genomförande av budgeten, bör de personer och enheter som förvaltar budgetmedel ha ***tillgång till databasen för systemet för tidig upptäckt och uteslutning och verifiera*** de uteslutningar som beslutats av ansvariga utanordnare på unionsnivå. ***Databasen för systemet för tidig upptäckt och uteslutning bör konsulteras innan en person eller enhet tilldelas eller väljs ut för att förvalta och ta emot unionsmedel. Detta påverkar inte möjligheten att söka i databasen i andra skeden av genomförandet av det rättsliga åtagandet.***

(137) Denna förordning bör främja e-förvaltning, och särskilt användningen av elektroniskt lagrade uppgifter vid informationsutbyte mellan unionsinstitutionerna och tredje parter.

(138) Utvecklingen mot elektroniskt utbyte av information och elektroniskt översändande av handlingar, i förekommande fall inbegripet e-upphandling, som medför väsentliga förenklingar, bör åtföljas av tydliga villkor för godkännandet av de system som ska användas, i syfte att upprätta en rättsligt sund miljö och samtidigt bibehålla tillräcklig flexibilitet vid förvaltningen av unionsmedel såväl för deltagare och mottagare som för utanordnare i enlighet med denna förordning.

(139) För att förbättra styrningen av och kvaliteten på interoperabla digitala offentliga tjänster bör ***medlemsstaterna,*** unionsinstitutionerna, genomförandeorgan och unionsorgan, i största möjliga utsträckning tillämpa den europeiska interoperabilitetsramen.

(140) Det bör fastställas regler för sammansättningen av och arbetsuppgifterna för den kommitté som ska utvärdera ansökningar inom upphandlingsförfaranden, förfaranden för beviljande av bidrag och pristävlingar. Det bör vara möjligt för kommittén att inkludera externa experter om denna möjlighet har fastställts i den grundläggande rättsakten.

(141) Enligt god förvaltningssed bör utanordnaren vid behov begära klargöranden eller kompletterande handlingar, så länge som principen om likabehandling upprätthålls och det inte medför några väsentliga ändringar i ansökningshandlingarna. Utanordnaren bör ha möjlighet att besluta att avstå från att begära in sådana kompletteringar i vederbörligen motiverade fall. Dessutom bör utanordnaren själv få rätta uppenbara skrivfel eller begära att deltagaren rättar till felet eller felen i fråga.

(142) En sund ekonomisk förvaltning bör kräva att kommissionen begär garantier vid utbetalning av förfinansiering. Kravet att entreprenörer och bidragsmottagare ska ställa garantier bör inte längre gälla automatiskt, utan i stället baseras på en riskanalys. Om utanordnaren under genomförandet upptäcker att en borgensman i enlighet med tillämplig nationell rätt inte är eller inte längre är bemyndigad att utfärda garantier bör utanordnaren få kräva att en ny garanti ställs.

(143) De olika reglerna för direkt och indirekt förvaltning, särskilt när det gäller begreppet budgetgenomförandeuppgifter, har skapat förvirring och medfört risker för misstag vid bedömning av kvalifikationer både från kommissionens och dess partner sida, och bör därför förenklas och harmoniseras.

(144) Bestämmelserna om förhandsbedömningar indelade per pelare av personer och enheter som förvaltar unionsmedel inom ramen för indirekt förvaltning bör revideras, för att göra det möjligt för kommissionen att förlita sig så mycket som möjligt på de system, regler och förfaranden, inbegripet tillbörlig aktsamhet, som används av dessa personer och enheter, och som bedömts vara likvärdiga med dem som används av kommissionen. Det är också viktigt att klargöra att kommissionen, i fall där bedömningen visar på områden där de gällande förfarandena inte räcker till för att skydda unionens ekonomiska intressen, samtidigt bör kunna ingå bidragsöverenskommelser och vidta lämpliga tillsynsåtgärder. Det måste också göras klart under vilka omständigheter kommissionen får besluta att inte kräva en förhandsbedömning per pelare för att underteckna bidragsöverenskommelser.

(145) För att säkerställa ett effektivt genomförande av budgeten är det lämpligt att ytterligare klargöra tillämpningen av proportionalitetsprincipen på indirekt förvaltning. Även om proportionalitetsprincipen inte kan påverka arten av de skyldigheter som införs genom den relevanta tillämpliga rättsliga ramen, bör den användas systematiskt i samarbetet med unionens genomförandepartner, för att hitta rätt balans mellan skyddet av unionens ekonomiska intressen och bevarandet av unionens förmåga att genomföra sin politik. Vissa anpassningar och omstruktureringar av de relevanta bestämmelserna bör göras. Detta bör inte tolkas som att det i praktiken begränsar de rättigheter och den tillgång som krävs för att den behöriga utanordnaren, Eppo när det gäller de medlemsstater som deltar i fördjupat samarbete enligt rådets förordning (EU) 2017/1939[33], Olaf, revisionsrätten och, i tillämpliga fall, relevanta nationella myndigheter ska kunna utöva sina respektive befogenheter på ett heltäckande sätt.

(146) I enlighet med proportionalitetsprincipen är det nödvändigt att föreskriva att de skyldigheter som föreskrivs i denna förordning ska tillämpas på de slutmottagare som får stöd från budgeten inom ramen för finansieringsinstrument eller budgetgarantier. Denna ansökan bör ta vederbörlig hänsyn till och stå i proportion till slutmottagarnas och åtgärdens karaktär samt de ekonomiska riskerna. En onödig administrativ börda bör undvikas, särskilt om slutmottagarna är mikroföretag samt små och medelstora företag (SMF-företag) och jämförbara ekonomiska aktörer med motsvarande omsättning eller balansomslutning.

---

[33] Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

(147) De finansiella regler som fastställs i denna förordning bör hållas enkla och tydliga för att undvika överreglering och ytterligare administrativa bördor för mottagarna av unionsmedel, medlemsstaterna, unionsinstitutionerna eller andra personer och enheter som genomför budgeten.

(148) Proportionalitetsprincipen måste också tillämpas på bedömningen av regler, system och förfaranden hos enheter som redan har bedömts med framgång, t.ex. enheter som använder regler som fastställts av kommissionen, vilka bör undantas från förhandsbedömning. Det bör också vara möjligt att från förhandsbedömningen undanta organisationer i medlemsstaterna som anförtrotts förvaltningen av unionsmedel inom ramen för delad förvaltning.

(149) Det är nödvändigt att klargöra att principerna om likabehandling och icke-diskriminering gäller när enheter väljs ut att arbeta inom ramen för indirekt förvaltning till följd av en inbjudan att anmäla intresse.

(150) Ersättning till de personer och enheter som ansvarar för genomförandet av budgeten bör, där så är relevant och möjligt, vara prestationsbaserad.

(151) För att säkerställa integriteten hos budgeten när den genomförs inom ramen förindirekt förvaltning är det lämpligt att begära att genomförandepartnerna informerar kommissionen om misstänkta fall av bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet och att sådana skyldigheter införs i avtal som de ingår med tredje parter inom ramen för indirekt förvaltning.

(152) Kommissionens partnerskap med tredjeländer ingås i form av finansieringsöverenskommelser. Det är viktigt att klargöra sådana finansieringsöverenskommelsers innehåll, särskilt i fråga om de delar av en åtgärd som genomförs av tredjeländer inom ramen för indirekt förvaltning.

(153) Det är också viktigt att ta hänsyn till de speciella egenskaperna hos blandfinansieringsinstrument eller blandfinansieringsplattformar, där kommissionen bidrar tillsammans med finansinstitut, och förtydliga tillämpningen av bestämmelserna om finansieringsinstrument och budgetgarantier.

(154) Regler och principer för offentliga kontrakt som tilldelas av unionsinstitutioner för egen räkning bör baseras på reglerna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU[34] och direktiv 2014/24/EU.

(155) Erfarenheten har visat att tillämpningen av bestämmelserna om upphandling i denna förordning inte är lämplig vid offentlig upphandling av finansiella tjänster med anknytning till utfärdande, försäljning, förvärv eller överlåtelse av värdepapper eller andra finansiella instrument i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU[35], som används av kommissionen i samband med dess upp- och utlåning, kapitalförvaltning och likviditetsförvaltning. Detta inbegriper tjänster som tillhandahålls av centralbanker, Europeiska stabilitetsmekanismen, EIB och andra internationella finansinstitut samt nationella enheter som ansvarar för emittering och förvaltning av statspapper. Av detta skäl och i enlighet med artikel 10 i direktiv 2014/24/EU bör bestämmelserna om upphandling i denna förordning inte tillämpas på dessa tjänster.

---

34 Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 26 februari 2014 om tilldelning av koncessioner (EUT L 94, 28.3.2014, s. 1).

35 Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

(156) Mot bakgrund av covid-19-pandemin är det lämpligt att ändra definitionen av kris, som särskilt gäller de gemensamma bestämmelserna och upphandling inom området för yttre åtgärder och ***bör omfatta*** människors och djurs hälsa, ***livsmedelstrygghet och*** livsmedelssäkerhetshot och globala hot mot hälsan. För att möjliggöra den flexibilitet som krävs för att säkerställa en snabb reaktion på oförutsedda och synnerligen brådskande omständigheter till följd av en kris, bör den upphandlande myndigheten tillåtas att tillämpa förenklade upphandlingsregler, såsom användning av förhandlat förfarande utan föregående meddelande om upphandling som är tillämpligt på krissituationer och godtagande av bevis på uteslutnings- och urvalskriterier från den förmodade utvalda anbudsgivaren efter tilldelningsbeslutet, men under alla omständigheter innan kontraktet undertecknas. Den upphandlande myndigheten bör också ha flexibilitet att undantagsvis ändra ett kontrakt eller ett ramavtal, utöver de tillämpliga tröskelvärdena, utan ett upphandlingsförfarande för att hantera en kris. ***I en krissituation bör det dessutom undantagsvis vara möjligt att lägga till nya upphandlande myndigheter efter att ett upphandlingsförfarande inletts och innan kontraktet undertecknas eller efter en ändring av ett kontrakt utan att begränsa konkurrensen.*** En krisförklaring bör krävas i enlighet med relevanta interna regler innan sådana förenklade regler tillämpas, med undantag för upphandling på området för yttre åtgärder där en sådan förklaring inte krävs. Dessutom bör de behöriga utanordnarna från fall till fall motivera den synnerliga brådska som följer av den kris som tillkännagetts.

(157) När det gäller blandade kontrakt bör det förtydligas hur de upphandlande myndigheterna ska avgöra vilka regler som är tillämpliga.

(158) De åtgärder för offentliggörande som krävs före och efter ett upphandlingsförfarande bör förtydligas när det gäller kontrakt vars värde uppgår till eller överstiger de tröskelvärden som fastställs i direktiv 2014/24/EU, för kontrakt som understiger dessa tröskelvärden samt för kontrakt som inte omfattas av det direktivet.

(159) Denna förordning bör innehålla en uttömmande förteckning över alla upphandlingsförfaranden som används av unionsinstitutionerna oavsett upphandlingens tröskelvärden.

(160) För att förenkla administrationen och uppmuntra SMF-företags deltagande bör förhandlade förfaranden få användas för kontrakt till medelhögt värde.

(161) Vid behov bör det vara möjligt att genomföra en gemensam upphandling mellan å ena sidan en eller flera upphandlande myndigheter i medlemsstaterna och å andra sidan unionsinstitutioner**,** organ ▌ eller genomförandeorgan, utan att dessa institutioner, organ eller genomförandeorgan är skyldiga att förvärva byggentreprenader, varor eller tjänster. För att göra det möjligt för upphandlande myndigheter att fullt ut dra nytta av den inre marknadens potential när det gäller stordriftsfördelar och delning av risker och fördelar, bör möjligheterna för unionsinstitutioner, unionsorgan eller genomförandeorgan att köpa varor

eller tjänster på ***två eller flera medlemsstaters*** vägnar utvidgas. En unionsinstitution, ett unionsorgan eller ett genomförandeorgan bör kunna genomföra det relevanta upphandlingsförfarandet på medlemsstaternas vägnar eller i deras namn på grundval av ett avtal mellan parterna, eller agera som grossist genom att köpa, lagra och sälja eller donera varor och tjänster, inbegripet hyror, till medlemsstater eller partnerorganisationer som den har valt ut. ***I enlighet med bestämmelserna om sekundärlagstiftningens överensstämmelse med denna förordning kan andra unionslagstiftningsakter innehålla mer specifika regler om gemensam upphandling eller upphandling på medlemsstaternas vägnar eller i deras namn. I samband med detta bör sådana undantag tydligt anges i sådana akter liksom de särskilda skäl som berättigar dem.***

(162) På samma sätt som direktiv 2014/24/EU bör denna förordning tillåta att marknadsundersökningar görs innan ett upphandlingsförfarande inleds. För att säkerställa att innovationspartnerskap enbart används när den byggnadsentreprenad, vara eller tjänst som efterfrågas inte finns på marknaden, eller har kommit så långt i sin utveckling att en marknadslansering är nära, bör det vara obligatoriskt enligt denna förordning att utföra en sådan preliminär marknadsundersökning innan ett innovationspartnerskap inleds.

(163) Det bör dessutom förtydligas hur de upphandlande myndigheterna kan bidra till att skydda miljön och främja en hållbar utveckling samtidigt som de sörjer för bästa möjliga förhållande mellan kvalitet och pris i sina kontrakt, i synnerhet genom att kräva särskild märkning eller genom användning av lämpliga tilldelningsmetoder.

(164) I linje med målen i den europeiska gröna given bör framsteg i genomförandet av miljöanpassningsaspekter säkerställas genom att, när så är relevant, inkludera anbudsinfordringar, gröna urvals- eller tilldelningskriterier, vilket kommer att uppmuntra de ekonomiska aktörerna att erbjuda mer hållbara alternativ.

(165) För att säkerställa att de ekonomiska aktörerna i samband med genomförandet av kontrakt uppfyller de tillämpliga miljö-, social- och arbetsrättsliga skyldigheter som fastställts i unionsrätten, nationell rätt, kollektivavtal eller i de internationella sociala och miljörelaterade konventioner som anges i bilaga X till direktiv 2014/24/EU bör sådana skyldigheter ingå i de minimikrav som fastställts av den upphandlande myndigheten och bör integreras i de kontrakt som undertecknas av den upphandlande myndigheten.

(166) Åtskillnad bör göras mellan olika situationer som vanligen går under benämningen intressekonflikt, och hantera dem separat enligt kategori. Begreppet intressekonflikt bör endast användas om den som befinner sig i en sådan situation är en person eller enhet med ansvar för ***budgetplanering***, revision eller kontroll, eller en tjänsteman eller en anställd vid en av unionsinstitutionerna eller vid en nationell myndighet, oberoende av på vilken nivå. Försök att påverka ett förfarande för tilldelning på ett otillbörligt sätt eller komma åt konfidentiella uppgifter bör hanteras som allvarligt fel i yrkesutövningen, som kan leda till att enheten eller personen avvisas från förfarandet för tilldelning och/eller utesluts från unionsmedel. Ekonomiska aktörer kan också befinna sig i en situation som gör att de på grund av en konflikt i yrkesmässiga intressen inte bör väljas ut för att genomföra ett kontrakt. Till exempel bör ett företag inte bedöma ett projekt i vilket det själv har deltagit, och inte heller bör en revisor granska räkenskaper vars riktighet denne tidigare själv har intygat. ***I samband med bedömningen av intressekonflikter och skyldigheten att inrätta system för att upptäcka och förebygga sådana konflikter bör proportionalitetsprincipen respekteras. De som bedömer intressekonflikter på unionsnivå och nationell nivå bör ges lämplig vägledning med ytterligare förtydliganden om bedömningen, för rättssäkerhetens skull.***

(167) För att säkerställa att det inte finns några yrkesmässiga intressekonflikter som kan påverka eller riskera att påverka förmågan att fullgöra kontraktet på ett oberoende, opartiskt och objektivt sätt, är det nödvändigt att klargöra den upphandlande myndighetens och anbudssökandenas eller anbudsgivarnas skyldigheter. Å ena sidan bör anbudssökande, anbudsgivare och, i förekommande fall, enheter vars kapacitet de förlitar sig på samt planerade underleverantörer deklarera att det inte finns några sådana intressekonflikter, och lämna information om detta på begäran. Å andra sidan bör den upphandlande myndigheten bedöma förekomsten av sådana yrkesmässiga intressekonflikter när de deklareras eller på grundval av ytterligare information. Om sådana yrkesmässiga intressekonflikter konstateras bör detta leda till att tilldelningen avslås.

(168) En konkurrenskraftig och öppen inre marknad bör säkerställa lika spelregler och göra det möjligt för både europeiska och utländska ekonomiska aktörer att konkurrera på meriter. Utländska subventioner kan snedvrida den inre marknaden och undergräva lika spelregler i upphandlingsförfaranden där de ekonomiska aktörer som tilldelas kontrakt till exempel har gynnats av utländska subventioner. För att avhjälpa denna risk fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2560[36] regler och förfaranden för utredning av utländska subventioner som faktiskt eller potentiellt snedvrider den inre marknaden och, i förekommande fall, för att säkerställa att dessa snedvridningar åtgärdas. För överensstämmelse mellan de regler som är tillämpliga på medlemsstaterna och upphandlingsförfarandena enligt denna förordning bör unionsinstitutioner, unionsorgan och genomförandeorgan i tillämpliga delar tillämpa samma regler och förfaranden för utländska subventioner som fastställs i förordning (EU) 2022/2560.

---

36 ***Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2560 av den 14 december 2022 om utländska subventioner som snedvrider den inre marknaden (EUT L 330, 23.12.2022, s. 1).***

(169) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på förfaranden och därmed sammanhängande inslag som rör preliminära granskningar och fördjupade utredningar av utländska ekonomiska bidrag som erhållits i ett upphandlingsförfarande. Dessa genomförandebefogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011[37].

(170) I enlighet med direktiv 2014/24/EU bör det vid varje beställning vara möjligt att kontrollera om en ekonomisk aktör är föremål för uteslutning, tillämpa urvals- och tilldelningskriterierna samt kontrollera överensstämmelsen med upphandlingsdokumenten. Därmed bör det vara möjligt att förkasta anbud i enlighet med tilldelningskriterierna utan att först behöva kontrollera anbudsgivaren när det gäller uteslutnings- eller urvalskriterierna.

(171) Kontrakt bör tilldelas på grundval av det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet enligt artikel 67 i direktiv 2014/24/EU.

---

[37] ***Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj?locale=sv).***

(172) Av rättssäkerhetsskäl är det nödvändigt att förtydliga att urvalskriterierna är nära kopplade till utvärderingen av anbudssökande eller anbudsgivare och att tilldelningskriterierna har en stark koppling till utvärderingen av anbudsgivare. För att anpassa unionens upphandlingsregler till direktiv 2014/24/EU bör de upphandlande myndigheterna också som ett tilldelningskriterium få använda arbetsorganisationen samt kvalifikationer och erfarenheter hos den personal som utsetts att fullgöra det berörda kontraktet, om de avsevärt kan påverka kvaliteten på fullgörandet av kontraktet och därmed anbudets ekonomiska värde. Upphandlande myndigheter som använder sig av något av dessa tilldelningskriterier bör med lämpliga kontraktsmedel se till att den personal som avdelats för att fullgöra kontraktet faktiskt uppfyller de angivna kvalitetsnormerna.
De upphandlande myndigheterna bör ge sitt samtycke till varje byte av sådan personal och bör kontrollera om ersättande personal ger en likvärdig kvalitetsnivå som den ersatta personalen. Dessutom bör det säkerställas att det inte förekommer någon överlappning och dubbel utvärdering av samma del inom ramen för urvals- och tilldelningskriterierna.

(173) ***För att minska tidsödande förfaranden och*** göra det möjligt för upphandlande myndigheter att till fullo utnyttja de möjligheter som dynamiska inköpssystem erbjuder är det nödvändigt att förenkla reglerna för dessa system. Systemen bör i synnerhet drivas i form av ett selektivt förfarande, så att alla ekonomiska aktörer som lämnar in en anbudsansökan och uppfyller uteslutnings- och urvalskriterierna kan delta i upphandlingsförfaranden som genomförs genom det dynamiska inköpssystemet under dess giltighetstid, som inte bör begränsas till fyra år. Anbud kan också lämnas i form av en elektronisk katalog, särskilt för färdiga produkter eller tjänster som är allmänt tillgängliga på marknaden. För att minska den administrativa bördan bör dessutom kravet på att utse en öppnings- och utvärderingskommitté frångås för specifika upphandlingar inom ramen för ett dynamiskt inköpssystem.

(174) Med tanke på framstegen med digitaliseringen av upphandlingsförfarandena bör det klargöras att offentliga öppningar för öppna förfaranden kan anordnas på distans via videokonferenser.

(175) För att förenkla och anpassa sig till de regler som gäller för unionsinstitutionernas upphandling för egen räkning bör skyldigheten att offentliggöra förteckningen över utvalda anbudssökande som ska inbjudas att lämna anbud på kommissionens webbplats tas bort när det gäller området för yttre åtgärder.

(176) Unionens upphandling bör säkerställa att dess medel används på ett effektivt, transparent och ändamålsenligt sätt, samtidigt som den administrativa bördan minskar för mottagarna av unionsmedel. I detta sammanhang bör e-upphandling bidra till effektivare användning av unionsmedel och underlätta tillgången till offentliga upphandlingsomgångar för alla ekonomiska aktörer. Alla unionsinstitutioner som genomför en upphandling bör på sina webbplatser offentliggöra tydliga regler om förvärv, utgifter och övervakning samt alla kontrakt som tilldelats, inbegripet deras värde.

(177) Vid e-upphandling bör det elektroniska informationsutbytet med deltagarna i största möjliga utsträckning bygga på befintliga standarder, såsom det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet och de standarder för e-fakturering som föreskrivs i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/7[38] respektive direktiv 2014/55/EU.

(178) Det bör förtydligas att varje förfarande består av ett öppningsskede och ett utvärderingsskede. Ett beslut om tilldelning bör alltid grundas på en utvärdering.

(179) När anbudssökande och anbudsgivare underrättas om resultatet av ett förfarande bör de informeras om de skäl som ligger till grund för beslutet och få en detaljerad redogörelse för orsakerna på grundval av utvärderingsrapportens innehåll.

(180) Det är lämpligt att precisera att anbudsgivare vars anbud förkastats men vars anbud uppfyller kraven bör ha rätt att på begäran få information om vilka egenskaper och relativa fördelar som kännetecknar det utvalda anbudet. Anbudsgivare vars anbud förkastats bör på begäran få ytterligare information även om deras anbud inte har kontrollerats på grund av den valda rangordningen av kriterier. Det bör också klargöras att anbudsgivare vars anbud förkastats inte bör ha tillgång till sådan information.

---

38 Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/7 av den 5 januari 2016 om fastställande av standardformuläret för det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet (EUT L 3, 6.1.2016, s. 16).

(181) Vid ramavtal med förnyad konkurrensutsättning bör det inte finnas någon skyldighet att informera en entreprenör vars anbud inte valts ut om de egenskaper och relativa fördelar som kännetecknar det utvalda anbudet, eftersom mottagandet av sådan information av parter i samma ramavtal varje gång en förnyad konkurrensutsättning görs kan motverka sund konkurrens mellan dessa parter.

(182) Den upphandlande myndigheten bör kunna avbryta upphandlingsförfarandet, eller delvis avbryta förfaranden som tilldelas i delar eller genom upphandling från flera leverantörer innan kontraktet har undertecknats utan att de anbudssökande eller anbudsgivarna har rätt att kräva ersättning. Detta bör inte påverka situationer där den upphandlande myndigheten har agerat på ett sådant sätt att den kan vara skadeståndsansvarig i enlighet med de allmänna principerna i unionsrätten.

(183) Tilldelning av kontrakt efter upphandling med flera leverantörer bör tillåtas i vederbörligen motiverade fall, särskilt för att undvika ett alltför stort beroende av en enda leverantör för kritisk utrustning och kritiska tjänster, med beaktande av målen om tekniskt oberoende och tjänstekontinuitet.

(184) På samma sätt som i direktiv 2014/24/EU är det nödvändigt att klargöra under vilka omständigheter det är möjligt att ändra ett kontrakt under genomförandets gång utan ett nytt upphandlingsförfarande. I synnerhet bör ett nytt upphandlingsförfarande inte krävas vid administrativa förändringar, generell övergång och tillämpning av tydliga och entydiga översynsklausuler eller alternativ som inte ändrar minimikraven i det ursprungliga förfarandet. Ett nytt upphandlingsförfarande bör krävas om väsentliga ändringar görs av det ursprungliga kontraktet, särskilt i fråga om omfattningen av och innehållet i parternas ömsesidiga rättigheter och skyldigheter, inbegripet fördelningen av immateriella rättigheter. Sådana ändringar visar att parterna har för avsikt att omförhandla viktiga kontraktsvillkor, särskilt om ändringarna skulle ha påverkat resultatet av förfarandet, om de ändrade kontraktsvillkoren hade ingått i det ursprungliga förfarandet.

(185) Erfarenheten har visat att det är nödvändigt att klargöra i vilka fall en ändring ska anses ändra kontraktsföremålet.

(186) Det är nödvändigt att införa en möjlighet att kräva en fullgörandegaranti för byggentreprenader, varuleveranser eller komplexa tjänster, för att säkerställa efterlevnad av väsentliga kontraktsskyldigheter och ett korrekt fullgörande under kontraktets hela löptid. Det är också nödvändigt att föreskriva en möjlighet att kräva innehållandegaranti som täcker kontraktsperioden, i linje med sedvanlig praxis inom berörda sektorer.

(187) I syfte att fastställa vilka tröskelvärden och förfaranden som ska vara tillämpliga är det nödvändigt att förtydliga huruvida unionsinstitutioner, genomförandeorgan och unionsorgan ska betraktas som upphandlande myndigheter. De bör inte betraktas som upphandlande myndigheter i fall där de gör inköp från en inköpscentral. Dessutom utgör unionsinstitutionerna en enda juridisk person och deras avdelningar kan inte ingå kontrakt utan endast servicenivåavtal mellan varandra.

(188) Det är lämpligt att i denna förordning inkludera en hänvisning till de tröskelvärden som fastställs i direktiv 2014/24/EU för byggentreprenader och för varuleveranser och tjänster samt i direktiv 2014/23/EU för koncessioner. Den revidering av dessa tröskelvärden som föreskrivs i direktiven 2014/24/EU och 2014/23/EU bör därför vara direkt tillämplig på upphandlingar och koncessioner enligt denna förordning.

(189) Tilldelningen av koncessioner bör förenklas genom att tröskelvärdena i direktiv 2014/23/EU tillämpas på koncessioner.

(190) I syfte att harmonisera och förenkla bör de standardförfaranden som är tillämpliga på upphandling också tillämpas på inköp inom ramen för det enklare systemet för tilldelning av kontrakt för sociala tjänster och andra särskilda tjänster som avses i artikel 74 i direktiv 2014/24/EU. Tröskelvärdet för inköp inom ramen för det enklare systemet bör därför anpassas till tröskelvärdet för tjänstekontrakt.

(191) För att bättre anpassa ***upphandlingsförfarandena*** till marknadsvillkoren utanför unionen bör denna förordning innehålla särskilda bestämmelser enligt vilka unionens delegationer tilldelar kontrakt för egen räkning i tredjeländer. Det är därför lämpligt att se över de tröskelvärden för tilldelning av kontrakt som tillämpas av unionens delegationer i tredjeländer och anpassa dem till de tröskelvärden som tillämpas för tilldelning av kontrakt inom området för yttre åtgärder.

(192) Det är nödvändigt att förtydliga hur den frysningsperiod som ska iakttas innan avtalet eller ramavtalet undertecknas ska tillämpas.

(193) Reglerna för upphandling inom området för yttre åtgärder bör vara förenliga med principerna i direktiv 2014/23/EU och 2014/24/EU.

(194) Reglerna om tillträde till upphandling, som är tillämpliga både vid tidpunkten för inlämnande av anbud och under genomförandet av kontraktet, bör omfatta de villkor som fastställs i genomförandeakter (åtgärder inom ramen för instrumentet för internationell upphandling) som antagits enligt ***Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/1031***[39] samt de respektive skyldigheter för anbudsgivare som tilldelats kontrakt enligt den förordningen.

(195) För att göra befintliga upphandlingsbestämmelser mindre komplicerade, mer samordnade sinsemellan och lättare att överblicka bör de allmänna upphandlingsreglerna och de specifika reglerna för upphandling inom området för yttre åtgärder disponeras om, och onödiga upprepningar och korshänvisningar bör tas bort.

(196) Det är nödvändigt att förtydliga vilka ekonomiska aktörer som får delta i upphandling enligt denna förordning beroende på var aktörerna har sitt säte, och bestämmelserna bör uttryckligen tillåta även internationella organisationer att delta.

---

[39] ***Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/1031 av den 23 juni 2022 om tillträdet för ekonomiska aktörer, varor och tjänster från tredjeländer till unionens marknader för offentlig upphandling och koncession och förfaranden till stöd för förhandlingar om tillträde för ekonomiska aktörer, varor och tjänster från unionen till tredjeländers marknader för offentlig upphandling och koncession (Instrumentet för internationell upphandling – IPI) (EUT L 173, 30.6.2022, s. 1).***

(197) I vederbörligen motiverade fall, när kontraktet ska tilldelas ***av en unionsdelegation i ett tredje land, eller uteslutande i en unionsdelegations intresse*** i ett tredjeland, bör den behöriga utanordnaren ha rätt att ge fysiska eller juridiska personer som är etablerade i ett tredjeland som inte har ett särskilt avtal med unionen på upphandlingsområdet tillträde till upphandlingsförfarandet. Denna flexibilitet bör särskilt medges om det inte finns några fysiska eller juridiska personer som är etablerade i länder som har tillträde till upphandlingen enligt ett särskilt avtal med unionen på upphandlingsområdet som kan tillhandahålla det arbete, de varor eller de tjänster som krävs.

(198) För att uppnå en rimlig balans mellan behovet av transparens och ökad samstämmighet mellan upphandlingsreglerna å ena sidan, och behovet av flexibilitet i fråga om vissa tekniska aspekter av dessa regler å andra sidan, bör de tekniska reglerna om upphandling anges i en bilaga till denna förordning, och befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget bör delegeras till kommissionen i fråga om ändringar av den bilagan.

(199) Det är nödvändigt att förtydliga tillämpningsområdet för den avdelning som gäller bidrag, särskilt i fråga om vilka åtgärder som är bidragsberättigande och vilka kategorier av organ som kan komma i fråga som mottagare, samt hur de rättsliga åtaganden som ligger till grund för bidrag ska vara utformade. Förfarandet med bidragsbeslut bör fasas ut på grund av dess begränsade användning, samtidigt som formen e-bidrag successivt införs. Textens disposition bör förenklas genom att bestämmelser om instrument som inte utgör bidrag flyttas till andra delar av denna förordning. Det bör klargöras vilka typer av organ som kan få administrationsbidrag genom att inte längre hänvisa till organ som inrättats för att uppnå ett mål av allmänt unionsintresse, eftersom dessa organ täcks av begreppet organ som har ett mål som omfattas av och stöder unionens politik.

(200) För att förenkla förfarandena i denna förordning och öka dess läsbarhet bör de regler som gäller innehållet i bidragsansökan, inbjudan att lämna förslag och bidragsöverenskommelser förenklas och göras enhetliga.

(201) För att underlätta genomförandet av åtgärder som finansieras av flera givare, där den totala finansieringen av åtgärden ännu inte är definitiv vid tidpunkten för unionens budgetåtagande, behöver det klargöras hur unionens bidrag definieras och vilken metod som ska användas för att kontrollera hur dess medel har använts.

(202) En ny kategori i form av bidrag till mycket lågt värde uppgående till ett belopp på högst 15 000 EUR bör införas i syfte att förenkla de administrativa kraven för sökande av unionsfinansiering. Med tanke på sådana bidrags mycket låga värde bör kraven på inlämnande av en försäkran på heder och samvete och på bedömning av den finansiella kapaciteten frångås.

(203) För att ytterligare förenkla bidragsansökningar i linje med sund ekonomisk förvaltning bör det vara möjligt för utanordnaren att på grundval av en riskbedömning besluta att kontrollerna av den finansiella kapaciteten endast ska inriktas på huvudsökanden.

(204) Erfarenheterna från tillämpningen av enhetsbelopp, enhetskostnader eller finansiering till en schablonsats har visat att dessa former av finansiering har lett till en betydande förenkling av de administrativa förfarandena samt väsentligt minskat riskerna för fel. Oberoende av det område på vilket unionen intervenerar utgör enhetsbelopp, enhetskostnader och schablonsatser lämpliga finansieringsformer, särskilt när det gäller standardiserade och återkommande åtgärder som rörlighet eller utbildning. Eftersom institutionellt samarbete mellan medlemsstaternas offentliga förvaltningar och stödmottagande länder eller partnerländer (institutionell partnersamverkan) genomförs av medlemsstatsinstitutioner, är användningen av förenklade kostnadsalternativ motiverad och bör främja deras engagemang. För att åstadkomma ökad effektivitet bör medlemsstaterna och andra mottagare av unionsmedel kunna öka användningen av förenklade kostnadsalternativ. I detta sammanhang bör villkoren för att utnyttja enhetsbelopp, enhetskostnader och schablonsatser göras mer flexibla. Det bör uttryckligen anges att ett enda enhetsbelopp får användas för att täcka samtliga stödberättigande kostnader för en åtgärd eller ett arbetsprogram. Som ett uttryck för ökat resultatfokus bör man prioritera lösningar där finansieringen är avhängig av output. Enhetsbelopp, enhetskostnader och schablonsatser som bygger på resursanvändning bör dock förbli ett alternativ i fall där output-baserad finansiering inte är möjlig eller lämplig.

(205) För att säkerställa rättslig säkerhet är det nödvändigt att klargöra att när ett bidrag ges i form av finansiering som inte är kopplad till kostnader är bestämmelserna om en preliminär budget, samfinansiering och ingen dubbelfinansiering inte tillämpliga, eftersom de inte kan tillämpas i ett fall där det belopp som ska återbetalas är kopplat till fastställda villkor eller resultat och är frikopplat från de underliggande kostnaderna.

(206) De administrativa förfarandena för att godkänna enhetsbelopp, enhetskostnader och schablonsatser bör förenklas genom att rätten att besluta om sådana godkännanden tilldelas den ansvariga utanordnaren. Om så är lämpligt på grund av verksamhetens eller utgiftens natur, eller därför att det finns flera berörda utanordnare, kan en sådan befogenhet att godkänna finansieringsformen ligga hos kommissionen.

(207) För att kompensera för brister i tillgången till uppgifter som behövs för att fastställa enhetsbelopp, enhetskostnader och schablonsatser bör det vara tillåtet att använda sig av expertbedömningar.

(208) Samtidigt som de möjligheter som erbjuds genom utökad användning av förenklade finansieringsformer bör utnyttjas, bör iakttagande av principen om sund ekonomisk förvaltning och framför allt principerna om sparsamhet och om effektivitet samt principen om att ingen dubbelfinansiering får förekomma säkerställas. Därför bör förenklade former av finansiering säkerställa att de resurser som används är tillräckliga för de mål som ska uppnås, att samma kostnader inte finansieras mer än en gång ur budgeten, att medfinansieringsprincipen iakttas och att det undviks att mottagarna överkompenseras totalt sett. Därför bör förenklade finansieringsformer grundas på statistiska uppgifter eller redovisningsuppgifter, liknande objektiva underlag eller en expertbedömning. Dessutom bör lämpliga verifieringar, kontroller och regelbundna bedömningar fortsätta att tillämpas.

(209) Tillämpningsområdena för verifieringar och kontroller respektive regelbundna bedömningar av enhetsbelopp, enhetskostnader eller schablonsatser. Dessa verifieringar och kontroller bör först och främst avse huruvida villkoren för utbetalningen av enhetsbelopp, enhetskostnader eller schablonbelopp är uppfyllda, inklusive där så krävs att output och/eller resultat har uppnåtts. Dessa villkor bör inte kräva någon rapportering av de kostnader som bidragsmottagaren faktiskt ådragit sig. När sifferuppgifter för enhetsbelopp, enhetskostnader eller schablonsats har bestämts i förväg av den behöriga utanordnaren eller av kommissionen bör dessa uppgifter inte ifrågasättas i samband med efterhandskontroller. Detta bör inte hindra att ett bidrag sänks vid bristfälligt, ofullständigt eller för sent genomförande eller vid oriktigheter, bedrägerier eller ett åsidosättande av andra skyldigheter. I synnerhet bör ett bidrag minskas om villkoren för utbetalningen av enhetsbelopp, enhetskostnader eller schablonsatser inte är uppfyllda. De regelbundna bedömningarnas frekvens och omfattning bör vara avhängig kostnadernas utveckling och art, i synnerhet med hänsyn till betydande ändringar i marknadspriser och andra relevanta omständigheter. De regelbundna bedömningarna skulle kunna leda till uppdateringar av enhetsbelopp, enhetskostnader eller schablonsatser som sedan tillämpas på framtida avtal, men bör inte användas för att ifrågasätta de enhetsbelopp, enhetskostnader eller schablonsatser som redan har överenskommits. De regelbundna bedömningarna av enhetsbelopp, enhetskostnader eller schablonsatser kan kräva tillgång till bidragsmottagarens räkenskaper, för statistiska och metodologiska ändamål, och sådan tillgång är också nödvändig för att kunna förebygga och spåra bedrägerier.

(210) Om ett bidrag ges i form av schablonbelopp, enhetskostnader eller enhetsbelopp och det därför inte görs någon efterhandskontroll av de underliggande kostnaderna, är det inte möjligt att kontrollera att de stödberättigande kostnaderna uppkommit under åtgärdens löptid. För att säkerställa rättslig säkerhet bör det klargöras att efterhandsverifieringar och kontroller av bidragsmottagare kommer att kontrollera att villkoren för utbetalning av schablonbelopp, enhetskostnader eller enhetsbelopp har uppfyllts under genomförandeperioden.

(211) För att underlätta för små organisationer att delta i genomförandet av unionens politik är det, särskilt mot en bakgrund av knappa resurser, nödvändigt att värdet på frivilligarbete erkänns som en stödberättigande kostnad. Som ett resultat därav bör sådana organisationer ha möjlighet att i högre grad förlita sig på frivilligarbetare för att tillhandahålla medfinansieringen av åtgärden eller arbetsprogrammet. Utan att detta påverkar tillämpningen av den maximala medfinansieringssats som anges i den grundläggande rättsakten bör unionens bidrag i dessa fall begränsas till de beräknade stödberättigande kostnaderna utöver dem som motsvarar själva frivilligarbetet. Eftersom frivilligarbete utförs av tredje parter utan ersättning från bidragsmottagaren innebär denna begränsning att man undviker att betala ut ersättning för kostnader som i praktiken inte belastar mottagaren. Dessutom bör värdet av frivilligarbetet inte överstiga 50 % av värdet på bidrag in natura och eventuell annan medfinansiering.

(212) För att säkerställa rättslig säkerhet bör det klargöras att om bidrag in natura från tredje parter i form av frivilligarbete redovisas som stödberättigande kostnader i den preliminära budgeten, bör den samfinansiering på vilken gränsen på 50 % tillämpas omfatta alla finansieringskällor, dvs. unionsbidrag, bidrag in natura och andra finansieringskällor.

(213) I syfte att skydda en av de grundläggande principerna för offentliga finanser bör principen om icke-vinst bibehållas i förordningen.

(214) För att säkerställa rättssäkerhet vid beräkningen av unionens bidrag vid vinst i ett bidrag som finansieras genom budgeten bör det klargöras att återkravet av den procentandel av vinsten som motsvarar unionens bidrag till de stödberättigande kostnaderna inte bör skilja mellan faktiskt uppkomna kostnader och förenklade kostnader.

(215) I princip bör bidrag tilldelas efter inbjudan att lämna förslag. I fall där undantag medges bör de tolkas och tillämpas restriktivt med avseende på räckvidd och varaktighet. Möjligheten att i undantagsfall bevilja bidrag utan ansökningsomgång till organ med ett faktiskt eller rättsligt monopol bör endast användas när de berörda organen är de enda som kan genomföra de relevanta typerna av verksamhet eller har tilldelats detta monopol enligt lag eller av en offentlig myndighet.

(216) Inom ramen för utvecklingen i riktning mot e-bidrag och e-upphandling bör sökande och anbudsgivare endast en gång inom en viss tidsperiod behöva styrka sin rättsliga ställning och ekonomiska bärkraft och bör inte behöva lämna in kompletterande dokument för varje förfarande för tilldelning. Det är därför nödvändigt att anpassa kraven för det antal år för vilka handlingar kommer att begäras i samband med förfaranden för tilldelning och upphandlingsförfaranden.

(217) En bidragsmottagare kan ge ekonomiskt stöd till en tredje part på grundval av att vissa villkor är uppfyllda, och det belopp som betalas till en tredje part bör inte få överstiga 60 000 EUR. ***Det bör vara möjligt att överskrida detta*** belopp ▌ om det annars skulle vara omöjligt eller alltför svårt att uppnå målen för åtgärderna. För att möjliggöra större flexibilitet i genomförandet av budgeten i krissituationer och nödsituationer bör det också vara möjligt att utan motivering från fall till fall överskrida detta belopp när det gäller humanitärt bistånd, katastrofinsatser, civilskyddsinsatser eller insatser i krissituationer. ***Utanordnaren bör rapportera om sådana fall.***

(218) Om genomförandet av en åtgärd eller ett arbetsprogram kräver att en bidragsmottagare genomför en upphandling, bör det klargöras att en bidragsmottagare kan använda sin egen inköpspraxis, förutsatt att den säkerställer bästa valuta för pengarna eller, i förekommande fall, lägsta pris, oavsett om bidragsmottagaren tilldelar ett offentligt kontrakt och är en upphandlande myndighet i den mening som avses i denna förordning. Definitionen av kontrakt bör ändras i enlighet med detta.

(219) Priser är en värdefull form av ekonomiskt stöd, som inte bygger på i förväg kända kostnader, och användningen av dem bör främjas och de regler som är tillämpliga bör förtydligas. Priser bör betraktas som ett komplement till och inte som ersättning för andra finansieringsformer, t.ex. bidrag.

(220) För att underlätta användningen av priser som stödform bör kravet enligt förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 att tävlingar om priser med ett enhetsvärde på 1 000 000 EUR eller mer ska offentliggöras som en del av det årliga budgetförslaget ersättas av en skyldighet att i förväg översända information till Europaparlamentet och rådet samt att uttryckligen nämna sådana priser i finansieringsbeslutet.

(221) Priser bör tilldelas i enlighet med principerna om transparens och likabehandling. Vissa minimikrav för tävlingar bör härvid fastställas, särskilt arrangemangen för utdelning av priserna till vinnarna efter tilldelningen, samt om lämpliga sätt för offentliggörande. Det är också nödvändigt att upprätta ett klart definierat förfarande för tilldelning, från inlämnande av tävlingsbidrag till bestämmelser om information till deltagarna och underrättelse till vinnaren, som motsvarar förfarandet för tilldelning av bidrag.

(222) Denna förordning bör fastställa principer och villkor som är tillämpliga på finansieringsinstrument, budgetgarantier och ekonomiskt stöd, inklusive regler för begränsning av unionens finansiella förpliktelser, kamp mot bedrägerier och penningtvätt, avveckling av finansieringsinstrument samt rapportering.

(223) Unionen har under de senaste åren ökat sin användning av finansieringsinstrument som ger större hävstångsverkan för budgeten men samtidigt också innebär större risker för denna budget. Till dessa finansieringsinstrument hör inte endast de som redan omfattas av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 utan också andra instrument, t.ex. budgetgarantier och ekonomiskt stöd som tidigare bara reglerats genom respektive grundläggande rättsakt. För att säkerställa att enhetliga principer gäller för denna uppsättning av instrument är det viktigt att det upprättas gemensamma rambestämmelser som sammanförs i en ny avdelning i den här förordningen, som utöver de befintliga bestämmelserna om finansieringsinstrument omfattar avsnitt om budgetgarantier och ekonomiskt stöd till medlemsstater och tredjeländer.

(224) Finansieringsinstrument och budgetgarantier kan spela en viktig roll för att multiplicera effekten av unionsmedel när dessa sammanförs med medel från andra källor och åstadkommer en hävstångseffekt. Finansieringsinstrument och budgetgarantier bör endast användas om det inte föreligger någon risk för snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden eller överträdelse av reglerna om statligt stöd.

(225) Inom ramen för de årliga anslag som godkänns av Europaparlamentet och rådet för ett visst program bör finansieringsinstrument och budgetgarantier användas på grundval av en förhandsutvärdering som visar att sådana instrument effektivt kan bidra till att uppnå unionens politiska mål.

(226) Finansieringsinstrument, budgetgarantier och ekonomiskt stöd bör godkännas genom en grundläggande rättsakt. När finansieringsinstrument, i vederbörligen motiverade fall, inrättas utan en grundläggande akt bör de godkännas av Europaparlamentet och rådet i budgeten.

(227) De instrument som eventuellt kan omfattas av avdelning X, t.ex. lån, garantier, kapitalinvesteringar, investeringar i form av kapital likställt med eget kapital och riskdelningsinstrument, bör definieras. Definitionen av *riskdelningsinstrument* bör kunna innehålla kreditförstärkningar för projektobligationer som täcker låneskuldsrisken för ett projekt och minskar kreditrisken för obligationsinnehavare genom kreditförstärkning i form av ett lån eller en garanti.

(228) Om inget annat anges i den grundläggande rättsakten bör alla återbetalningar från ett finansieringsinstrument eller en budgetgaranti användas för det instrument eller den garanti som genererat återbetalningen i syfte att öka instrumentets eller garantins effektivitet, och bör beaktas när framtida anslag till det instrumentet eller den garantin föreslås.

(229) I denna förordning föreskrivs att kommissionen i den relevanta grundläggande akten ges befogenhet att på unionens eller Euratoms vägnar låna upp motsvarande belopp för mottagande medlemsstater eller tredjeländer på de villkor som är tillämpliga på upplåningen. I det avseendet matchas kassaflödena mellan de upplånade medlen och lånen ett-till-ett. Detta innebär att unionen bör genomföra marknadstransaktioner på grundval av utbetalningsbehoven för varje enskilt utlåningsfall, vilket begränsar möjligheten att på ett sammanhängande sätt planera olika upplåningstransaktioner och att anpassa löptider för att optimera kostnaderna.

(230) Finansiering av enskilda program för ekonomiskt stöd genom separata finansieringsmetoder leder till kostnader och komplexitet eftersom olika program för ekonomiskt stöd konkurrerar om ett begränsat antal finansieringsmöjligheter. Det splittrar utbudet av unionens skuldinstrument och minskar likviditeten och investerarnas intresse för de separata programmen, trots att alla unionens skuldinstrument har samma höga kreditkvalitet. Det ekonomiska stödet bör därför genomföras enligt en enda finansieringsmetod som ökar likviditeten för unionens obligationer och gör unionens emissioner mer attraktiva och kostnadseffektiva.

(231) Den senaste tidens erfarenheter av Ukrainas finansieringsbehov har belyst nackdelarna med en splittrad strategi för hur unionens skulder ska organiseras. För att stärka unionens ställning som emittent av eurodenominerade skuldinstrument är det mycket viktigt att alla nya emissioner organiseras genom en enda finansieringsmetod, utom i vederbörligen motiverade fall, såsom Euratomemissioner, små emissioner och finansiering av program för finansiellt stöd för vilka de grundläggande akterna trädde i kraft före den 9 november 2022.

(232) Modellen för en enda finansieringsmetod, och de flesta delar av den infrastruktur som krävs för dess genomförande, har redan fastställts i form av en diversifierad finansieringsstrategi enligt beslut (EU, Euratom) 2020/2053. Denna strategi har gjort det möjligt att framgångsrikt mobilisera medel för bidrag och lån enligt förordning (EU) 2021/241 och för en rad andra unionsprogram som avses i rådets förordning (EU) 2020/2094[40]. Med tanke på den förväntade komplexiteten hos de transaktioner som krävs för att tillgodose Ukrainas akuta finansieringsbehov, och för att föregripa eventuella framtida upp- och utlåningstransaktioner, är det lämpligt att fastställa en diversifierad finansieringsstrategi som den enda finansieringsmetoden för genomförande av upplåningstransaktioner.

---

[40] ***Rådets förordning (EU) 2020/2094 av den 14 december 2020 om inrättande av Europeiska unionens återhämtningsinstrument för att stödja återhämtningen efter covid-19-krisen (EUT L 433 I, 22.12.2020, s. 23*)**.

(233) Tillämpningen av en diversifierad finansieringsstrategi bör möjliggöra ett flexibelt genomförande av finansieringsprogrammet, samtidigt som principerna om budgetneutralitet och budgetbalans i artikel 310.1 i EUF-fördraget respekteras fullt ut. Kostnaderna för finansieringsprogrammet bör bäras fullt ut av bidragsmottagarna på grundval av en enda metod för kostnadsfördelning som säkerställer en transparent och proportionell fördelning av kostnaderna. Återbetalningsskyldigheterna bör ligga kvar hos de bidragsmottagare som mottar det ekonomiska stödet, i enlighet med denna förordning.

(234) Genomförandet av en diversifierad finansieringsstrategi skulle kräva en enda uppsättning regler för alla upp- och utlåningsprogram som är beroende av den.

(235) En diversifierad finansieringsstrategi bör ge kommissionen större flexibilitet när det gäller tidpunkten och löptiden för enskilda finansieringstransaktioner och möjliggöra regelbundna och stabila utbetalningar till olika mottagarländer. En sådan strategi bör bygga på en sammanslagning av finansieringsformer. Detta skulle ge kommissionen flexibilitet att organisera utbetalningarna till bidragsmottagarna oberoende av marknadsvillkoren vid tidpunkten för utbetalningen, samtidigt som risken minskar för att kommissionen skulle behöva anskaffa fasta belopp under instabila eller ogynnsamma förhållanden.

(236) Att ge kommissionen denna flexibilitet skulle kräva att en gemensam likviditetspool inrättas. En sådan centraliserad likviditetsfunktion skulle göra unionens finansieringskapacitet mer resilient och kapabel att stå emot tillfälliga obalanser mellan alla in- och utflöden, på grundval av en solid kapacitet för likviditetsprognoser.

(237) Kommissionen bör genomföra alla nödvändiga transaktioner som syftar till en regelbunden närvaro på kapitalmarknaden, till att optimera finansieringskostnaderna och till att underlätta transaktioner med unionens och Euratoms skuldinstrument.

(238) Vid utvidgning av den diversifierade finansieringsstrategin till att omfatta ett bredare spektrum av program är det därför lämpligt att kommissionen fastställer de nödvändiga arrangemangen för dess genomförande. Dessa arrangemang bör omfatta en styrningsram, förfaranden för riskhantering och en metod för kostnadsfördelning som bör respektera artikel 223.4 e i denna förordning. För att säkerställa transparens bör kommissionen regelbundet och på ett heltäckande sätt informera Europaparlamentet och rådet om alla aspekter av sin upplånings- och skuldförvaltningsstrategi.

(239) När det gäller redan beviljat ekonomiskt stöd och makroekonomiskt stöd enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2463[41], bör reglerna i den här förordningen om den diversifierade finansieringsstrategin av rättssäkerhets- och tydlighetsskäl endast vara tillämpliga på program för ekonomiskt stöd vars grundläggande rättsakter träder i kraft den 9 november 2022 eller senare.

(240) Det är viktigt att de reviderade årsredovisningarna för finansieringsinstrument och budgetgarantier som genomförs inom ramen för indirekt förvaltning lämnas i så god tid att revisionsrätten kan ta hänsyn till dem när den gör sina iakttagelser om de preliminära räkenskaperna.

(241) Det är lämpligt att notera att intressena sammanfaller när det gäller att eftersträva unionens politiska mål, och i synnerhet att EIB och EIF besitter specifik sakkunskap när det gäller att förvalta finansieringsinstrument och budgetgarantier.

(242) EIB och EIF bör, såsom grupp, ha möjlighet att överlåta delar av genomförandet sinsemellan, om ett sådant överlåtande kan underlätta genomförandet av åtgärden i fråga och sker i enlighet med de närmare villkoren i det berörda avtalet med kommissionen.

---

41 ***Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2463 av den 14 december 2022 om inrättande av ett instrument för stöd till Ukraina under 2023 (makroekonomiskt stöd +) (EUT L 322, 16.12.2022, s. 1).***

(243) För konsekvensens skull och för att ta hänsyn till den fleråriga budgetramen för 2021–2027 för finansieringsinstrument och budgetgarantier är det nödvändigt att klargöra vissa bestämmelser om rapportering från de personer eller enheter som förvaltar unionsmedel inom ramen för indirekt förvaltning, om tillämpningen av avdelning X vid kombination med kompletterande stöd från budgeten, inklusive bidrag, och i kombination med unionsmedel som förvaltas inom ramen för delad förvaltning.

(244) Det bör klargöras att det är reglerna för finansieringsinstrument och budgetgarantier som bör tillämpas för hela åtgärden när finansieringsinstrument och budgetgarantier används i kombination med kompletterande former av stöd från budgeten. Sådana regler bör i tillämpliga fall kompletteras med särskilda krav i sektorsspecifika regler.

(245) Genomförandet av finansieringsinstrument och budgetgarantier som finansieras via budgeten bör följa unionens policy för icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet och uppdateringar av denna, såsom den fastställts i relevanta unionsrättsakter och rådsslutsatser, i synnerhet rådets slutsatser av den 8 november 2016 om kriterierna för EU:s förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet[42] och den process som ska resultera i upprättandet av förteckningen och bilagan till slutsatserna, och rådets slutsatser av den 5 december 2017 om EU:s förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet[43] och bilagorna till slutsatserna.

(246) Budgetgarantier och ekonomiskt stöd till medlemsstater eller tredjeländer är i allmänhet transaktioner som ligger utanför själva budgeten, men som har en betydande inverkan på unionens balansräkning. Därför skulle en reglering av dessa transaktioner i denna förordning, även om de även fortsättningsvis i allmänhet sker utanför budgeten, ge ett starkare skydd för unionens ekonomiska intressen och tydligare ramar för godkännande, förvaltning och redovisning av dessa transaktioner.

(247) Unionen har lanserat viktiga initiativ som grundar sig på budgetgarantier, till exempel Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi) och Europeiska fonden för hållbar utveckling (EFHU). Kännetecknande för dessa instrument är att de ger upphov till ansvarsförbindelser för unionen, och därmed kräver en avsättning av medel som likviditetsbuffert, för att betalningsskyldigheter som kan uppstå ur dessa ansvarsförbindelser ska kunna hanteras på ett ordnat sätt. För att slå vakt om unionens kreditvärdighet och därmed dess förmåga att effektivt erbjuda finansiering krävs det att godkännande, finansiering och övervakning av ansvarsförbindelser omges av ett stabilt regelverk som tillämpas på alla budgetgarantier.

---

42 EUT C 461, 10.12.2016, s. 2.
43 EUT C 438, 19.12.2017, s. 5.

(248) De ansvarsförbindelser som uppstår genom att det ställs en budgetgaranti kan avse ett brett spektrum av finansierings- och investeringstransaktioner. Risken att budgetgarantin behöver tas i anspråk kan inte med säkerhet förutses på årsbasis på samma sätt som vid till exempel lån, där det finns en återbetalningsplan som är fastställd på förhand. Det är därför absolut nödvändigt att en ram skapas för godkännande och övervakning av ansvarsförbindelser, för att säkerställa full respekt för det tak för årliga betalningsbemyndiganden som fastställs i beslut (EU, Euratom) 2020/2053.

(249) Den ramen bör också reglera förvaltning och tillsyn, bland annat i form av regelbundna rapporter om unionens finansiella exponering. De medel som avsätts för finansiella förpliktelser bör fastställas på grundval av en noggrann bedömning av de finansiella risker som det berörda instrumentet ger upphov till. Man bör varje år inom ramen för budgetförfarandet utvärdera om ansvarsförbindelserna är hållbara. En mekanism för tidig varning bör inrättas för att undvika brist på avsatta medel för att täcka finansiella förpliktelser.

(250) Den ökade användningen av finansieringsinstrument, budgetgarantier och ekonomiskt stöd kräver att en betydande volym betalningsbemyndiganden kan frigöras och betalas. För att uppnå en hävstångseffekt och samtidigt säkerställa ett adekvat skydd mot finansiella förpliktelser är det viktigt att optimera nivån på de avsättningar som krävs samt förbättra verkan av avsättningarna genom att sammanföra dem till en gemensam avsättningsfond. Den mer flexibla användningen av dessa sammanförda avsättningar möjliggör dessutom en effektiv global avsättningsnivå som garanterar ett adekvat skydd och en optimal resursanvändning.

(251) De regler som är tillämpliga på avsättning och på den gemensamma avsättningsfonden bör ge en stabil ram för den interna kontrollen inom detta område. De riktlinjer som är tillämpliga på förvaltningen av medlen i den gemensamma avsättningsfonden bör fastställas av kommissionen efter samråd med kommissionens räkenskapsförare. Finansieringsinstrumentens, budgetgarantiernas eller det ekonomiska stödets utanordnare bör aktivt övervaka de finansiella förpliktelserna inom sina respektive ansvarsområden, och den ekonomiska förvaltaren av medlen i den gemensamma avsättningsfonden bör förvalta de likvida medlen och tillgångarna i fonden enligt de regler och förfaranden som fastställts av räkenskapsföraren.

(252) Budgetgarantier och ekonomiskt stöd bör följa samma principer som fastställts för finansieringsinstrument. Budgetgarantier bör vara oåterkalleliga, ovillkorliga och tas i anspråk på begäran. De bör förvaltas inom ramen för indirekt förvaltning eller, i undantagsfall, inom ramen för direkt genomförande. De bör endast täcka finansierings- och investeringstransaktioner, och motparterna bör bidra med sina egna resurser till de transaktioner som omfattas.

(253) Ekonomiskt stöd till medlemsstater eller tredjeländer bör ges i form av lån, kreditramar eller andra instrument som bedöms vara lämpliga för att säkerställa att stödet ger avsedd verkan. I detta syfte bör kommissionen i den relevanta grundläggande akten ges befogenhet att låna upp de nödvändiga medlen på kapitalmarknaderna eller från finansinstitut, för att undvika att utsätta unionen för löptidstransformering och därmed ränterisker eller andra kommersiella risker.

(254) För att uppnå den avsedda förenklingen och förbättrade verkan bör de bestämmelser som rör finansieringsinstrument tillämpas så snart som möjligt. Bestämmelserna om budgetgarantier, ekonomiskt stöd och den gemensamma avsättningsfonden bör tillämpas från och med den fleråriga budgetramen för perioden efter 2020. Den tidsplanen kommer att ge tillräckligt med tid för att noggrant utforma de nya verktygen för hantering av ansvarsförbindelser. Det kommer även att möjliggöra anpassning mellan principerna i avdelning X och, å ena sidan, förslaget till flerårig budgetram för perioden efter 2020 och, å andra sidan, de specifika program som hör samman med den budgetramen.

(255) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014[44], fastställs nya regler om bland annat finansieringen av politiska partier och stiftelser på europeisk nivå, i synnerhet avseende finansieringsvillkor, tilldelning och fördelning av medel, donationer och bidrag, finansiering av valkampanjer i samband med val till Europaparlamentet, ersättningsgilla utgifter, förbud mot viss finansiering, redovisning, rapportering och revision, genomförande och kontroll, sanktioner, samarbete mellan Myndigheten för europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser, Europaparlamentets utanordnare och medlemsstaterna samt transparens.

(256) Det bör införas regler i den här förordningen om bidrag från budgeten till europeiska politiska partier enligt förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014.

(257) Det finansiella stödet till de europeiska politiska partierna bör utformas som ett särskilt bidrag, som är anpassat till de specifika behoven hos dessa partier.

(258) Även om finansiellt stöd lämnas utan krav på något årligt arbetsprogram, bör de europeiska politiska partierna i efterhand styrka att unionsmedlen använts på ett korrekt sätt. I synnerhet bör den behöriga utanordnaren kontrollera om medlen använts för att betala sådana ersättningsgilla kostnader som anges i ansökningsomgången inom de tidsramar som fastställs i denna förordning. Stöd till europeiska politiska partier bör användas före utgången av det budgetår som följer det år då det tilldelades, varefter eventuella outnyttjade medel bör återkrävas av den behöriga utanordnaren.

---

44 Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 av den 22 oktober 2014 om stadgar för och finansiering av europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser (EUT L 317, 4.11.2014, s. 1).

(259) Unionsmedel som beviljas för att finansiera europeiska politiska partiers administrativa kostnader bör inte användas för andra syften än de som anges i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014, i synnerhet inte för att direkt eller indirekt finansiera tredje parter, såsom nationella politiska partier. Europeiska politiska partier bör använda bidragen för att betala delar av sina löpande och framtida kostnader, men inte sådana kostnader eller skulder som uppkommit innan ansökan om bidrag lämnats in.

(260) Tilldelningen av bidragen bör vidare förenklas och anpassas till de europeiska politiska partiernas särskilda behov, framför allt genom att inga urvalskriterier tillämpas och att det blir allmän regel att bidragen betalas ut i form av en enda utbetalning som klassas som förfinansiering, samtidigt som man bibehåller möjligheten att använda enhetsbelopp, finansiering till en schablonsats och enhetskostnader.

(261) Bidragen från budgeten bör skjutas upp, sättas ned eller avslutas om europeiska politiska partier överträder förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014.

(262) Sanktioner som grundas på både den här förordningen och förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 bör påföras på ett konsekvent sätt och följa principen ne bis in idem. I enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 bör de administrativa och/eller ekonomiska sanktioner som föreskrivs i den här förordningen inte åläggas i de fall där sanktioner redan ålagts på grundval av förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014.

(263) Genom denna förordning bör en ram fastställas inom vilken budgetstöd kan utnyttjas inom området för yttre åtgärder och innefatta en skyldighet för tredjeländer att förse kommissionen med tillräcklig information i god tid, så att kommissionen kan bedöma om de överenskomna villkoren är uppfyllda samt bestämmelser som säkerställer skyddet av unionens ekonomiska intressen.

(264) I syfte att stärka Europaparlamentets och rådets roll bör förfarandet för inrättande av unionsförvaltningsfonder tydliggöras. Det är också nödvändigt att klargöra de principer som ska tillämpas på bidrag till unionsförvaltningsfonder, särskilt vikten av att säkra bidrag från andra givare, vilket motiverar deras inrättande på grund av det tillförda mervärdet. Det är också nödvändigt att klargöra ansvarsförhållandena mellan de finansiella aktörerna och aktörerna i unionsförvaltningsfondens styrelse och att fastställa regler som säkerställer att givarna är rättvist företrädda i unionsförvaltningsstyrelsen, och att kommissionen måste avge ett tillstyrkande för att medlen från fonden ska kunna utnyttjas. Det är också viktigt att mer detaljerat fastställa de rapporteringskrav som är tillämpliga på unionsförvaltningsfonder.

(265) Unionen bör kunna delta i globala initiativ när ett sådant deltagande bidrar till att uppnå unionens politiska mål. För att skapa en lämplig rättslig ram för unionens deltagande i globala initiativ bör unionens bidrag till sådana initiativ ingå som ett nytt instrument för budgetgenomförande. Användningen av detta nya finansieringsinstrument skulle omfattas av villkor ***som, om de uppfylldes, skulle säkerställa en skyddsnivå som är jämförbar med andra instrument för budgetgenomförande. Sådana villkor bör inbegripa förekomsten av lämpliga interna och externa system för bekämpning av bedrägerier och oriktigheter, varvid de system som används av det globala initiativets genomförandeenheter bör betraktas som externa system. Tillämpningen av bestämmelser som rör globala initiativ bör*** begränsas till fall där andra instrument ***för budgetgenomförande*** inte gör det möjligt att uppnå unionens respektive politiska mål med samma omfattning och verkan. ***Kommissionen bör, när så är möjligt och lämpligt, ansluta sig till ett globalt initiativs styrelse eller motsvarande styrkommitté för att säkerställa bästa möjliga representation av unionens intressen. För transparens och effektivt beslutsfattande bör kommissionen så tidigt som möjligt förse Europaparlamentet och rådet med detaljerad information om eventuella planerade bidrag till ett globalt initiativ, så att de kan ta informationen i vederbörligt beaktande.***

(266) För att anpassa sig till digitaliseringens utveckling bör de förteckningar över externa experter som upprättas efter en inbjudan att anmäla intresse vara giltiga längre än det fleråriga programmet, förutsatt att det säkerställs att experterna roterar och att nya experter kan anmäla sitt intresse. Dessutom är det nödvändigt att göra det möjligt för unionsinstitutioner att locka till sig högkvalificerade externa experter för att säkerställa att utvärderingsprocessen och experternas särskilda yttranden och råd håller hög kvalitet. För att framgångsrikt kunna konkurrera med andra aktörer på marknaden bör unionsinstitutioner tillåtas att erbjuda mer konkurrenskraftig ersättning i vederbörligen motiverade undantagsfall. Av rättssäkerhetsskäl bör slutligen de regler som gäller för avlönade externa experter förtydligas så att de återspeglar de olika stegen i förfarandet för tilldelning.

(267) För att skapa en tydlig rättslig ram för unionsinstitutionerna när det gäller att donera tjänster, varor eller byggentreprenader, bör icke-finansiella donationer ingå som ett nytt instrument för budgetgenomförande. Detta instrument bör inte förväxlas med den allmänna ramen för stöd från unionen till tredjeländer som är av bredare karaktär men som kan omfatta icke-finansiella donationer. Mot bakgrund av covid-19-pandemin ***och effekterna av Rysslands anfallskrig mot Ukraina*** bör ett sådant instrument tillhandahålla en stabil rättslig grund, särskilt för framtida kris- och nödsituationer, och säkerställa att unionsinstitutionerna har lämpliga verktyg för budgetstöd för att hjälpa medlemsstaterna, andra personer och enheter när stödet behövs mest. Detta instrument bör genomföras av ett unionsorgan inom ramen för direkt förvaltning eller inom ramen för indirekt förvaltning. Relaterade bestämmelser, såsom definitioner, tillfälligt avbrytande, avslutande och minskning, samt utvärderingskommittén bör anpassas i enlighet med detta. ***För att främja sund ekonomisk förvaltning bör varor som inte är lättfördärvliga och som finansieras med administrativa anslag inte doneras förrän deras värde delvis har avskrivits.***

(268) I likhet med införandet av icke-finansiella donationer bör unionsinstitutioner kunna dela ut priser som inte är finansiella. Detta är också viktigt för att möjliggöra tävlingar bland ungdomar som inte har något bankkonto i sin medlemsstat, men som lätt kan få sin belöning i en praktisk form. I detta syfte bör definitionen och bestämmelserna om ”priser” anpassas i enlighet med detta.

(269) Som ett led i att rationalisera de befintliga reglerna och för att undvika onödig upprepning bör specialbestämmelserna i del 2 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 som är tillämpliga på EGFJ, forskning, yttre åtgärder och särskilda unionsfonder endast infogas i lämpliga avsnitt i den här förordningen under förutsättning att bestämmelserna fortfarande används och är relevanta.

(270) Bestämmelserna om redovisning och löpande räkenskaper bör förenklas och förtydligas. Det är därför lämpligt att föra samman alla bestämmelser om årsbokslut och annan finansiell rapportering.

(271) Tidsfristerna för revisionsrättens iakttagelser i fråga om de preliminära redovisningarna och för inlämnandet av de slutliga redovisningarna bör anpassas med hänsyn till tidsplanen för förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet.

(272) Räkenskaperna över unionens samtliga inkomster och utgifter, inbegripet inkomster avsatta för särskilda ändamål och de tillhörande specifika budgetposterna, det saldo som uppstår samt unionens tillgångar och skulder enligt balansräkningen, inbegripet de som härrör från upp- och utlåningstransaktioner, bör omfattas av beslutet om ansvarsfrihet. På samma sätt bör revisionsrättens granskning av alla inkomster omfatta inkomster avsatta för särskilda ändamål och de tillhörande utgiftsposterna.

(273) Det sätt på vilket unionsinstitutionerna för närvarande rapporterar om fastighetsprojekt till Europaparlamentet och rådet bör förbättras. Unionsinstitutionerna bör ges rätt att finansiera nya fastighetsprojekt med inkomster från fastigheter som redan sålts. Följaktligen bör en hänvisning till bestämmelserna om interna inkomster avsatta för särskilda ändamål införas i bestämmelserna om fastighetsprojekt. Detta skulle göra det möjligt att bättre hantera förändringar i unionsinstitutionernas fastighetspolitik, och samtidigt spara in kostnader och uppnå ökad flexibilitet.

(274) I sitt meddelande om den europeiska gröna given uppmuntrar kommissionen renovering av byggnader för att minska deras utsläpp och göra dem mer energieffektiva. Med tanke på den snabba utvecklingen på marknaden för energieffektiva byggnader finns det ett akut behov av att unionsinstitutionerna införlivar åtagandena i den europeiska gröna given i sin egen fastighetspolitik och renoverar sina byggnader***, med prioritering av de mest energieffektiva investeringarna***. Dessutom kräver den senaste utvecklingen av arbetsmetoder som påskyndats

av covid-19-pandemin att institutionernas kontorsbestånd anpassas för att utveckla en dynamisk kontorsstrategi. Därför bör finansiering av strukturella renoveringar genom lån tillåtas***, förutsatt att detta leder till besparingar, i enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning***. ***Europaparlamentet och rådet bör få tillräcklig information för förhandsgodkännande, inbegripet om mervärdet av den planerade strukturella renoveringen och dess bidrag till den gröna omställningen.*** Tolkningen av begreppet nya byggprojekt bör breddas och i synnerhet omfatta ▌ projekt som rör strukturella renoveringar.

(275) I syfte att anpassa reglerna för vissa unionsorgan, närmare regler om upphandling och minimikvoten för den effektiva avsättningsnivån, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på rambudgetförordningen för organ som inrättas på grundval av EUF-fördraget och Euratomfördraget, modellbudgetförordningen för offentlig-privata partnerskap, bilaga I till den här förordningen, närmare villkor och metod för beräkning av den effektiva avsättningsnivån och ändring av den fastställda minimikvoten för den effektiva avsättningsnivån, som inte bör fastställas till en nivå som är lägre än 85 %. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

(276) Vissa ändringar när det gäller ***kommissionens tillhandahållande av tillgång till*** uppgifter om mottagare för offentliggörande och elektronisk registrering och lagring av uppgifter om mottagare ***och deras verkliga huvudmän*** och ***tillgång till*** det gemensamma integrerade it-systemet för datautvinning och riskgradering för att ▌ analysera dessa uppgifter bör endast gälla program som antas inom och finansieras genom den fleråriga budgetramen ***från och med*** 2027 för att säkerställa en smidig övergång genom att ge tillräckligt med tid för nödvändig anpassning av elektroniska datasystem och relevanta avtal samt tillhandahållande av vägledning och utbildning.

(277) Kommissionen bör före utgången av 2027 lägga fram en bedömning av det gemensamma integrerade it-systemets möjligheter. I bedömningen bör det ingå en utvärdering av om interoperabilitet med relevanta it-system och databaser, inbegripet medlemsstaternas, gör det möjligt att automatiskt överföra relevant information i realtid när så är möjligt, och undvika dubbel rapportering, om de riskindikatorer som används av det gemensamma integrerade it-systemet är tillräckligt enhetliga, objektiva, proportionella och nödvändiga för riskbedömningen och bygger på tillförlitliga informationskällor, om det gemensamma integrerade it-systemet tillåter användning av artificiell intelligens för analys och tolkning av data, och om det gemensamma integrerade it-systemet är förenligt med allmänna dataskyddsprinciper.

(278) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42.1 i förordning (EU) 2018/1725 och avgav ett yttrande den ***7 juli 2022***.

(279) Denna förordning bör träda i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

INNEHÅLL, DEFINITIONER OCH ALLMÄNNA PRINCIPER

Artikel 1

Innehåll

I denna förordning fastställs regler för upprättande och genomförande av Europeiska unionens och Europeiska atomenergigemenskapens allmänna budget (*budgeten*) samt för framläggande och revision av redovisningen.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *sökande*: en fysisk person eller en enhet med eller utan ställning som juridisk person som har lämnat en ansökan i ett förfarande för tilldelning av bidrag, i ett förfarande för tilldelning av en icke-finansiell donation eller i en pristävling.

2. *ansökningshandling*: ett anbud, en anbudsansökan, en ansökan efter en inbjudan att anmäla intresse, en bidragsansökan, en ansökan om en icke-finansiell donation eller en ansökan i en pristävling.

3. *förfarande för tilldelning*: ett upphandlingsförfarande, ett förfarande för tilldelning av bidrag, en pristävling, ett förfarande för tilldelning av en icke-finansiell donation eller ett förfarande för urval av experter eller personer eller enheter som genomför budgeten enligt artikel 62.1 första stycket c.

4. *grundläggande akt*: en rättsakt som inte är en rekommendation eller ett yttrande och som ger en rättslig grund till en åtgärd och till genomförandet av motsvarande utgifter som införts i budgeten eller av en budgetgaranti eller ett ekonomiskt stöd med grund i budgeten, och som kan vara utformad på något av följande sätt:

a) En förordning, ett direktiv eller ett beslut i den mening som avses i artikel 288 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), när det gäller genomförande av EUF-fördraget och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen (Euratomfördraget).

b) Någon av de former som anges i artiklarna 28.1, 31.2, 33, 42.4 och 43.2 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), när det gäller genomförande av avdelning V i EU-fördraget.

5. *bidragsmottagare*: en fysisk person eller en enhet med eller utan ställning som juridisk person med vilken en bidragsöverenskommelse har undertecknats.

6. *blandfinansieringsinstrument eller blandfinansieringsplattform*: en samarbetsram som inrättats mellan kommissionen och institutioner för utvecklingsfinansiering eller andra offentliga finansinstitut i syfte att sammanföra icke-återbetalningspliktiga former av stöd och/eller finansieringsinstrument och/eller budgetgarantier från budgeten och återbetalningspliktiga former av stöd från institutioner för utvecklingsfinansiering eller andra offentliga finansinstitut, finansinstitut inom den privata sektorn och investerare inom den privata sektorn.

7. *budgetgenomförande*: utförande av verksamheter som rör förvaltning, övervakning, kontroll och revision av budgetanslag i enlighet med de metoder som föreskrivs i artikel 62.

8. *budgetmässigt åtagande*: en åtgärd genom vilken den behöriga utanordnaren avdelar de budgetanslag som är nödvändiga för att täcka senare betalningar som krävs för att uppfylla rättsliga åtaganden.

9. *budgetgaranti*: ett instrument genom vilket unionen stöder ett åtgärdsprogram genom att i budgeten införa en oåterkallelig och ovillkorlig ekonomisk skyldighet som kan åberopas om en specifik händelse inträffar under programmets genomförande och som fortsätter att vara giltig under giltighetstiden för de åtaganden som gjorts inom ramen för det program som stöds.

10. *fastighetskontrakt*: ett kontrakt som omfattar köp eller utbyte av, förvärv av tomträtt eller nyttjanderätt till, leasing, hyra eller hyrköp av – med eller utan köpoption – mark, byggnader eller annan fast egendom. Det omfattar både befintliga byggnader och icke färdigställda byggnader förutsatt att den anbudssökande har ett giltigt bygglov för byggnaden. Det omfattar inte byggnader som har konstruerats i enlighet med den upphandlande myndighetens specifikationer och som omfattas av byggentreprenadkontrakt.

11. *anbudssökande*: en ekonomisk aktör som har ansökt om att få en inbjudan eller inbjudits att lämna anbud vid ett selektivt förfarande, ett förhandlat förfarande under konkurrens, en konkurrenspräglad dialog, ett innovationspartnerskap, en projekttävling eller ett förhandlat förfarande.

12. *inköpscentral*: en upphandlande myndighet som tillhandahåller centraliserad inköpsverksamhet och, i tillämpliga fall, stödverksamhet för inköp.

13. *verifiering*: en verifiering av en viss aspekt av en inkomst- eller utgiftsåtgärd.

14. *koncessionskontrakt*: ett kontrakt mot ersättning som ingås skriftligen av en eller flera ekonomiska aktörer och en eller flera upphandlande myndigheter i den mening som avses i artiklarna 177 och 181, och genom vilket en ekonomisk aktör anförtros utförande av byggentreprenader eller tillhandahållande och förvaltning av tjänster (*koncession*), och där

a) ersättningen består uteslutande av rätten att utnyttja byggentreprenaderna eller tjänsterna eller av denna rättighet samt betalning,

b) tilldelningen av koncessionskontraktet innebär att en verksamhetsrisk vid utnyttjandet av dessa byggentreprenader eller tjänster, som omfattar efterfrågerisk eller utbudsrisk eller bådadera, övergår på koncessionshavaren. Koncessionshavaren ska anses överta en verksamhetsrisk om denne, vid normala verksamhetsförhållanden, inte är garanterad att få tillbaka de investeringar som gjorts och de kostnader som uppstått under utförandet av byggentreprenaderna eller tjänsterna i fråga.

15. *uppbyggnadsfas*: den period under vilken den totala avsättningen betalas in till den gemensamma avsättningsfonden.

16. *ansvarsförbindelse*: en potentiell ekonomisk skyldighet som skulle kunna uppstå beroende på resultatet av en framtida händelse.

17. *kontrakt*: ett offentligt kontrakt eller ett koncessionskontrakt eller, för avdelning VIII, ett underleverantörs- eller köpeavtal som ingås av en bidragsmottagare.

18. *entreprenör*: en ekonomisk aktör med vilken ett offentligt kontrakt har undertecknats.

19. *överenskommelse om medverkan*: en överenskommelse som ingås med personer eller enheter som förvaltar unionsmedel enligt artikel 62.1 första stycket c ii–viii.

20. *kontroll*: varje åtgärd som vidtas för att ge rimliga garantier avseende verksamheters ändamålsenlighet, effektivitet och sparsamma användning av medel, rapporteringens tillförlitlighet, skyddet av tillgångar och information, förebyggande, upptäckt och korrigering av bedrägerier och oriktigheter samt uppföljning av dessa och fullgod riskhantering med avseende på underliggande transaktioners laglighet och korrekthet, med beaktande av programmens fleråriga karaktär samt de berörda betalningarnas typ. Kontroller får inbegripa olika verifieringar, samt genomförandet av politik och förfaranden för att uppnå de mål som avses i första meningen.

21. *motpart*: den part för vilken en budgetgaranti beviljas.

22. *kris*:

a) en situation som utgör en omedelbar eller överhängande fara med risk att trappas upp till väpnad konflikt eller att destabilisera ett land eller dess grannskap,

b) en situation som framkallats av naturkatastrofer eller av katastrofer orsakade av människor, exempelvis krig och andra konflikter, eller av extraordinära omständigheter med jämförbara verkningar som kan ha att göra bland annat med klimatförändring, folkhälsa och djurhälsa, kriser som gäller livsmedelssäkerhet ***och livsmedelstrygghet***, globala hälsohot såsom ***epidemier och*** pandemier, miljöförstöring, bruten tillgång till energi och naturresurser eller extrem fattigdom.

23. *tillbakadragande*: en åtgärd varigenom den behöriga utanordnaren helt eller delvis annullerar ett avdelande av anslag som tidigare gjorts genom ett budgetmässigt åtagande.

24. *dynamiskt inköpssystem*: en helt elektronisk process för ofta återkommande inköp av varor och tjänster som är allmänt tillgängliga på marknaden.

25. *ekonomisk aktör*: varje fysisk eller juridisk person, inbegripet offentliga organ och grupper av sådana personer, som erbjuder sig att leverera varor, utföra byggentreprenader eller tillhandahålla tjänster eller fast egendom.

26. *kapitalinvestering*: att ett bolag tillhandahålls kapital, som investeras direkt eller indirekt i utbyte mot ägarskap av eller delägarskap i bolaget, varvid investeraren även kan få visst inflytande över driften av bolaget samt andel i bolagets vinster.

27. *europeisk byrå*: en administrativ struktur som kommissionen ensam eller i samarbete med en eller flera andra unionsinstitutioner har inrättat för att utföra vissa uppgifter av övergripande karaktär.

28. *slutgiltigt administrativt beslut*: ett beslut av en administrativ myndighet med slutgiltig och bindande verkan i enlighet med tillämplig rätt.

29. *finansiell tillgång*: varje tillgång i form av kontanter, ett egetkapitalinstrument i en offentligägd eller privatägd enhet eller en kontraktsenlig rätt att erhålla kontanter eller en annan finansiell tillgång från en sådan enhet.

30. *finansieringsinstrument*: en unionsåtgärd i form av ekonomiskt stöd från budgeten för att uppnå ett eller flera specifika politiska mål för unionen vilka kan utformas som kapitalinvesteringar, investeringar i form av kapital likställt med eget kapital, lån, garantier eller andra riskdelningsinstrument, och vilka vid behov kan kombineras med andra former av ekonomiskt stöd, medel inom ramen för delad förvaltning eller medel från Europeiska utvecklingsfonden (EUF).

31. *finansiell förpliktelse*: en kontraktsenlig skyldighet att tillhandahålla en annan enhet kontanter eller en annan finansiell tillgång.

32. utländsk subvention: ett ekonomiskt bidrag i den mening som avses i artikel 3.2 i förordning (EU) 2022/2560 som tillhandahålls av ett tredjeland och som omfattas av beskrivningen i artikel 3.1 i den förordningen.

33. *ramavtal*: ett offentligt kontrakt som ingås mellan en eller flera ekonomiska aktörer och en eller flera upphandlande myndigheter i syfte att fastställa villkoren för tilldelningen av specifika kontrakt enligt det offentliga kontraktet under en viss tidsperiod, särskilt i fråga om pris och, i tillämpliga fall, kvantitet.

34. *total avsättning*: den totala mängd resurser som anses vara nödvändig för en budgetgarantis hela löptid eller ekonomiskt stöd till ett tredjeland till följd av tillämpningen av den avsättningsnivå som avses i artikel 214.1 på beloppet för den budgetgaranti eller det ekonomiska stöd till ett tredjeland som tillåts enligt den grundläggande akten, som avses i artikel 213.1 b och c.

35. *bidrag*: ett ekonomiskt bidrag genom donation. Om ett sådant bidrag ges inom ramen för direkt förvaltning ska det regleras i avdelning VIII.

36. *garanti*: ett skriftligt åtagande om ansvar, helt eller delvis, för en tredje parts skuld eller skyldighet eller för att den tredje parten ska fullgöra sina skyldigheter vid en händelse som utlöser en sådan garanti, exempelvis en utebliven betalning på ett lån.

37. *garanti som ska infrias på anfordran*: en garanti som måste infrias av borgensmannen på motpartens begäran, oavsett eventuella brister i verkställbarheten för den underliggande skyldigheten.

38. *bidrag in natura*: icke-finansiella resurser som ställs till förfogande kostnadsfritt av tredje part till bidragsmottagaren.

39. *rättsligt åtagande*: en handling genom vilken den behöriga utanordnaren ingår eller fastställer en förpliktelse som ger upphov till en efterföljande betalning och godkännande av utgifter som omfattas av ett budgetmässigt åtagande, eller till en skyldighet att tillhandahålla en icke-finansiell donation, vilket inbegriper specifika överenskommelser och kontrakt som ingås enligt ramöverenskommelser om ekonomiskt partnerskap och ramavtal.

40. *hävstångseffekt*: det belopp i återbetalningspliktig finansiering som tillhandahålls berättigade slutmottagare dividerat med unionens bidrag.

41. *likviditetsrisk*: risken för att en finansiell tillgång i den gemensamma avsättningsfonden inte kan säljas under en viss tidsperiod utan att detta medför en betydande förlust.

42. *lån*: en överenskommelse enligt vilken en långivare ska göra ett överenskommet belopp tillgängligt för en låntagare för en överenskommen period och enligt vilken låntagaren måste återbetala det beloppet inom en överenskommen period.

43. *bidrag till lågt värde*: bidrag som inte överstiger 60 000 EUR.

44. *medlemsstatsorganisation*: en enhet som är etablerad i en medlemsstat som ett offentligrättsligt organ, eller som ett privaträttsligt organ vilket har anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter och för vilket medlemsstaten har lämnat tillräckliga finansiella garantier.

45. *metod för genomförande*: en av de metoder för budgetens genomförande som avses i artikel 62, dvs. direkt förvaltning, indirekt förvaltning och delad förvaltning.

46. *åtgärd med flera givare*: en åtgärd där unionsmedel sammanförs med medel från minst en annan givare.

47. *upphandling från flera leverantörer*: en upphandling där avsikten är att tilldela flera skriftliga kontrakt som ingås parallellt mellan flera ekonomiska aktörer och en eller flera upphandlande myndigheter i den mening som avses i artikel 177.1, i syfte att anförtro utförandet av identiska eller nästan identiska tjänster, varor eller byggentreprenader som ska utföras parallellt av olika entreprenörer.

48. *multiplikatoreffekt*: de investeringar som görs av berättigade slutmottagare dividerade med unionens bidrag.

49. *icke-statlig organisation*: en frivillig, icke-vinstdrivande organisation oberoende av staten som inte är ett politiskt parti eller en fackförening.

50. *output*: de produkter som genereras av åtgärden och som fastställts i enlighet med sektorsspecifika regler.

51. *deltagare*: en anbudssökande eller anbudsgivare i ett upphandlingsförfarande, en sökande i ett förfarande för tilldelning av bidrag eller i ett förfarande för tilldelning av en icke-finansiell donation, en expert i ett förfarande för urval av experter, en sökande i en pristävling eller en person eller enhet som deltar i ett förfarande för förvaltning av unionsmedel enligt artikel 62.1 första stycket c.

52. *förmodad utvald anbudsgivare*: varje anbudsgivare i ett upphandlingsförfarande som rangordnas på första plats, med förbehåll för ytterligare verifieringar och tillhandahållande av kompletterande dokument om uteslutnings- och/eller urvalskriterier för att föreslås av utvärderingskommittén som utvald anbudsgivare. Om det i förfarandet för tilldelning föreskrivs att flera anbudsgivare ska tilldelas kontraktet, ska den förmodade utvalda anbudsgivaren anses hänvisa till de anbudsgivare som rangordnats högst i förhållande till det antal kontrakt som ska tilldelas.

53. *pris*: ett bidrag som ges som belöning efter en tävling. Om ett sådant bidrag ges inom ramen för direkt förvaltning ska det omfattas av avdelning IX.

54. *upphandling*: ett kontraktsenligt förvärv av byggentreprenader, varor eller tjänster och förvärv eller hyra av mark, byggnader eller annan fast egendom, av en eller flera upphandlande myndigheter från ekonomiska aktörer som valts ut av dessa upphandlande myndigheter.

55. *upphandlingsdokument*: dokument som utarbetas av den upphandlande myndigheten eller som denna hänvisar till för att beskriva eller fastställa delar av upphandlingsförfarandet, däribland

a) de åtgärder för offentliggörande som anges i artikel 166,

b) inbjudan att lämna anbud,

c) kravspecifikationerna, inklusive tekniska specifikationer och relevanta kriterier, eller de beskrivande dokumenten vid en konkurrenspräglad dialog,

d) utkastet till kontrakt.

56. *yrkesmässiga intressekonflikter*: en situation där en ekonomisk aktörs tidigare eller pågående yrkesverksamhet påverkar eller riskerar att påverka dennes förmåga att fullgöra ett kontrakt på ett oberoende, opartiskt och objektivt sätt.

57. *offentligt kontrakt*: ett kontrakt mot ersättning som ingås skriftligen av en eller flera ekonomiska aktörer och en eller flera upphandlande myndigheter i den mening som avses i artiklarna 177 och 181, för att mot betalning av ett pris som helt eller delvis belastar budgeten erhålla leverans av lös eller fast egendom, ett utförande av byggentreprenader eller ett tillhandahållande av tjänster, som inbegriper

a) fastighetskontrakt,

b) varukontrakt,

c) byggentreprenadkontrakt,

d) tjänstekontrakt.

58. *investering i form av kapital likställt med eget kapital*: en typ av finansiering som ligger mellan eget kapital och lån, med en högre risk än prioriterade fordringar och en lägre risk än stamaktiekapital, och som kan struktureras som lån, normalt utan säkerhet och efterställda och i vissa fall konvertibla till aktier, eller till preferensaktier.

59. *mottagare*: en bidragsmottagare, en entreprenör, en betald extern expert eller en person eller enhet som erhåller priser, icke-finansiella donationer eller stöd från budgeten inom ramen för ett finansieringsinstrument eller en budgetgaranti, eller som förvaltar unionsmedel enligt artikel 62.1 första stycket c.

60. *återköpsavtal*: en försäljning av värdepapper mot kontanter med en överenskommelse om att återköpa värdepapperen på ett angivet framtida datum eller på begäran.

61. *anslag för forskning och teknisk utveckling*: ett anslag som tas upp i någon av de avdelningar i budgeten som rör politikområden kopplade till *indirekt forskning* eller *direkt forskning* eller i ett kapitel rörande forskningsverksamhet i en annan avdelning.

62. *resultat*: effekterna av genomförandet av en åtgärd, fastställda i enlighet med sektorsspecifika regler.

63. *riskdelningsinstrument*: ett finansieringsinstrument som möjliggör att en fastställd risk delas mellan två eller flera enheter, i tillämpliga fall i utbyte mot en överenskommen ersättning.

64. *tjänstekontrakt*: ett kontrakt som kan omfatta alla intellektuella och icke-intellektuella tjänster som inte täcks av varu-, byggentreprenad- eller fastighetskontrakt.

65. *sund ekonomisk förvaltning*: genomförande av budgeten i enlighet med principerna om sparsamhet, effektivitet och ändamålsenlighet.

66. *tjänsteföreskrifterna*: tjänsteföreskrifter för tjänstemännen i Europeiska unionen och anställningsvillkor för övriga anställda i unionen, fastställda i förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68.

67. *underleverantör*: en ekonomisk aktör som av en anbudssökande, anbudsgivare eller entreprenör föreslås fullgöra en del av ett kontrakt eller som av en bidragsmottagare föreslås fullgöra en del av de uppgifter som samfinansieras genom ett bidrag.

68. *medlemsavgifter*: belopp som betalas till organ där unionen är medlem, i enlighet med de budgetbeslut och betalningsvillkor som fastställs av organet i fråga.

69. *varukontrakt*: ett kontrakt som omfattar köp, leasing, hyra eller hyrköp – med eller utan köpoption – av varor, och som ett underordnat inslag kan inkludera kompletterande monterings- och installationsarbeten.

70. *tekniskt bistånd*: utan att det påverkar tillämpningen av sektorsspecifika regler, det stöd och den kapacitetsuppbyggnad som krävs för att genomföra ett program eller en åtgärd, särskilt i samband med förberedelser, förvaltning, övervakning, utvärdering, revision och kontroll.

71. *anbudsgivare*: en ekonomisk aktör som har lämnat ett anbud.

72. *unionen*: Europeiska unionen eller Europeiska atomenergigemenskapen eller båda, beroende på sammanhanget.

73. *unionsinstitution*: Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, kommissionen, Europeiska unionens domstol, revisionsrätten, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén, Europeiska ombudsmannen, Europeiska datatillsynsmannen eller Europeiska utrikestjänsten (*utrikestjänsten*); Europeiska centralbanken ska inte anses vara en unionsinstitution.

74. *leverantör*: en ekonomisk aktör som har registrerats i en förteckning över leverantörer som ska inbjudas att lämna anbudsansökningar eller anbud.

75. bidrag till mycket lågt värde: bidrag som inte överstiger 15 000 EUR.

76. *frivillig*: en person som utför obetalt frivilligarbete för en organisation.

77. *byggnadsverk*: ett resultat av bygg- eller anläggningsarbeten, betraktat som en helhet och vilket i sig fullgör en ekonomisk eller teknisk funktion.

78. *byggentreprenadkontrakt*: ett kontrakt som omfattar antingen

a) utförande eller både utförande och projektering av ett byggnadsverk, eller

b) utförande eller både utförande och projektering av byggnadsverk med anknytning till någon av de verksamheter som avses i bilaga II till direktiv 2014/24/EU, eller

c) realisering, oavsett medel, av ett byggnadsverk i enlighet med krav som anges av den upphandlande myndighet som utövar ett avgörande inflytande över typen eller projekteringen av byggnadsverket.

Artikel 3

Sekundärrättens överensstämmelse med denna förordning

1. Bestämmelser som påverkar genomförandet av budgeten och som återfinns i en grundläggande akt ska, oavsett om de gäller utgifts- eller inkomstsidan, överensstämma med budgetprinciperna i avdelning II.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 ska varje förslag eller ändring av ett förslag som framläggs för den lagstiftande myndigheten och som innehåller undantag från andra bestämmelser i denna förordning än de som anges i avdelning II eller från delegerade akter som antagits enligt denna förordning tydligt ange, i skälen och i motiveringen till sådana förslag eller ändringar, dessa undantag och de särskilda skäl som berättigar dem.

Artikel 4

Perioder, datum och frister

Om inte något annat anges i den här förordningen ska rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71[45] tillämpas vid beräkning av de tidsfrister som fastställs i den här förordningen.

Artikel 5

Skydd av personuppgifter

Denna förordning påverkar inte tillämpningen av förordningarna (EU) 2016/679 och (EU) 2018/1725.

[45] Rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 av den 3 juni 1971 om regler för bestämning av perioder, datum och frister (EGT L 124, 8.6.1971, s. 1).

AVDELNING II

PRINCIPER

Artikel 6

Iakttagande av budgetprinciperna och den generella villkorlighetsordningen för skydd av unionsbudgeten

1. Budgeten ska upprättas och genomföras i enlighet med principerna om enhet, riktighet i budgeten, ettårighet, balans, en enda beräkningsenhet, universalitet, specificering, sund ekonomisk förvaltning samt transparens, på det sätt som beskrivs i denna förordning.

2. Upprättandet och genomförandet av budgeten ska också följa bestämmelserna i förordning (EU, Euratom) 2020/2092.

3. Vid genomförandet av budgeten ska medlemsstaterna och kommissionen säkerställa överensstämmelse med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i enlighet med artikel 51 i stadgan, och respektera unionens värden enligt artikel 2 i EU-fördraget som är relevanta vid genomförandet av budgeten.

KAPITEL 1

ENHETSPRINCIPEN OCH PRINCIPEN OM RIKTIGHET I BUDGETEN

Artikel 7

Budgetens tillämpningsområde

1. Samtliga inkomster och utgifter som bedöms bli nödvändiga för unionen ska prognostiseras och godkännas i budgeten för varje budgetår. Budgeten ska innehålla följande:

   a) Unionens inkomster och utgifter, inklusive de administrativa utgifter som följer av genomförandet av bestämmelserna i EU-fördraget på området för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp), samt de driftsutgifter som uppstår på grund av genomförandet av nämnda bestämmelser när dessa ska belasta budgeten.

   b) Europeiska atomenergigemenskapens inkomster och utgifter.

2. Anslagen i budgeten ska vara dels differentierade anslag, som ger upphov till åtagandebemyndiganden och betalningsbemyndiganden, dels icke-differentierade anslag.

   Med beviljade anslag för ett givet budgetår avses följande:

   a) Anslag som görs tillgängliga i budgeten, inklusive genom ändringsbudgetar.

   b) Anslag som förs över från föregående budgetår.

   c) Anslag som görs disponibla på nytt i enlighet med artikel 15.

   d) Anslag som härrör från förfinansiering som har betalats tillbaka i enlighet med artikel 12.4 b.

   e) Anslag som görs tillgängliga genom inkomster avsatta för särskilda ändamål under budgetåret eller som överförts från föregående budgetår.

3. Med förbehåll för artikel 114.2 ska åtagandebemyndigandena täcka den totala kostnaden för alla rättsliga åtaganden som ingås under budgetåret.

4. Betalningsbemyndigandena ska täcka de betalningar som krävs för att uppfylla rättsliga åtaganden som ingås under budgetåret eller som ingåtts under föregående budgetår. De ska också täcka avsättningar för finansiella förpliktelser som avses i artikel 214.

5. Punkterna 2 och 3 i den här artikeln ska inte hindra att övergripande åtaganden görs eller att budgetmässiga åtaganden delas in i årliga delåtaganden, i enlighet med artikel 112.1 första stycket b respektive artikel 112.2.

Artikel 8

Särskilda regler avseende principerna om enhet och riktighet i budgeten

1. Samtliga inkomster och utgifter ska specificeras under en budgetrubrik.

2. Utan att det påverkar godkända utgifter i samband med ansvarsförbindelser enligt artikel 213.2, får inte åtagande eller godkännande av utgifter utöver beviljade anslag medges.

3. Ett anslag får tas upp i budgeten endast om det motsvarar en utgift som bedöms vara nödvändig.

4. De inkomsträntor som genereras av belopp som betalats såsom förfinansiering ur budgeten ska inte utgöra skulder till unionen såvida inte annat anges i berörda överenskommelser om medverkan eller finansieringsöverenskommelser.

KAPITEL 2

PRINCIPEN OM ETTÅRIGHET

Artikel 9

Definition

De anslag som tas upp i budgeten ska beviljas för ett budgetår som börjar den 1 januari och slutar den 31 december.

Artikel 10

Budgeträkenskaper i fråga om inkomster och anslag

1. Ett budgetårs inkomster ska tas upp i räkenskaperna för det året på grundval av de belopp som tagits emot under det. De egna medlen för januari månad det påföljande budgetåret får emellertid tillhandahållas i förväg enligt förordning (EU, Euratom) nr 609/2014.

2. Upptagandet av mervärdesskattebaserade egna medel och BNI-baserade egna medel får anpassas i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 609/2014.

3. De krediteringar för egna medel som avses i artikel 2.1 c i beslut (EU, Euratom) 2020/2053 får anpassas i enlighet med förordning (EU, Euratom) 2021/770.

4. Åtaganden ska tas upp i räkenskaperna för ett budgetår på grundval av de rättsliga åtaganden som gjorts och den avsättning för finansiella förpliktelser enligt artikel 214 som gjorts till och med den 31 december det året. De övergripande budgetmässiga åtaganden som avses i artikel 112.4 ska emellertid tas upp i räkenskaperna för ett budgetår på grundval av de budgetmässiga åtaganden som gjorts till och med den 31 december det året.

5. Betalningar ska tas upp i räkenskaperna för ett budgetår på grundval av de betalningar som utförts av räkenskapsföraren till och med den 31 december det budgetåret.

6. Genom undantag från punkterna 4 och 5 gäller följande:

   a) Utgifter för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) ska tas upp i räkenskaperna för ett budgetår på grundval av de återbetalningar från kommissionen till medlemsstaterna som gjorts senast den 31 december det året, förutsatt att betalningsordern är räkenskapsföraren tillhanda senast den 31 januari påföljande budgetår.

   b) Utgifter som genomförs inom ramen för delad förvaltning, med undantag av EGFJ, ska tas upp i räkenskaperna för ett budgetår på grundval av de återbetalningar från kommissionen till medlemsstaterna som gjorts senast den 31 december det året, inbegripet utgifter som belastar budgeten fram till den 31 januari påföljande budgetår enligt artiklarna 30 och 31.

Artikel 11

Åtaganden för budgetanslag

1. För de anslag som tas upp i budgeten får åtaganden göras med verkan från och med den 1 januari, så snart budgeten slutgiltigt har antagits.

2. I fråga om följande utgifter får, från och med den 15 oktober under ett budgetår, förhandsåtaganden göras som belastar anslagen för det påföljande budgetåret:

   a) Rutinmässiga administrativa utgifter, förutsatt att sådana utgifter har godkänts i den senast på normalt sätt antagna budgeten, och endast för upp till högst en fjärdedel av totala motsvarande anslag som Europaparlamentet och rådet fastställt för innevarande budgetår.

   b) Rutinmässiga förvaltningsutgifter för EGFJ, förutsatt att sådana utgifter anges i en befintlig grundläggande akt, och endast för upp till högst tre fjärdedelar av totala motsvarande anslag som Europaparlamentet och rådet fastställt för innevarande budgetår.

Artikel 12

Anslag som förfaller och anslag som överförs

1. Anslag som inte har använts vid utgången av det budgetår för vilket de tagits upp ska förfalla, såvida de inte överförs i enlighet med punkterna 2–8.

2. Följande anslag får överföras i kraft av ett beslut som fattas enligt punkt 3, men endast till påföljande budgetår:

   a) Åtagandebemyndiganden och icke-differentierade anslag för vilka de flesta av förberedelserna för ett åtagande är fullbordade senast den 31 december under budgetåret. För sådana anslagsbelopp får åtaganden göras till och med den 31 mars följande budgetår, med undantag av icke-differentierade anslag relaterade till fastighetsprojekt för vilka åtaganden får göras till och med den 31 december påföljande budgetår.

   b) Anslag som är nödvändiga när den lagstiftande myndigheten har antagit en grundläggande akt under budgetårets sista kvartal och kommissionen inte har kunnat göra åtaganden för motsvarande anslag till den 31 december det året. Åtaganden för dessa anslag får göras till och med den 31 december påföljande budgetår.

   c) Betalningsbemyndiganden som behövs för att täcka redan gjorda åtaganden eller åtaganden kopplade till överförda åtagandebemyndiganden, när de betalningsbemyndiganden som angetts för de berörda budgetrubrikerna för påföljande budgetår är otillräckliga.

   d) Anslag för åtgärder som avses i artikel 5.2 i förordning (EU) 2021/2116 och som inte blivit föremål för några åtaganden.

Genom undantag från första stycket d i denna punkt ska anslag som inte blivit föremål för några åtaganden i den jordbruksreserv som avses i artikel 16 i förordning (EU) 2021/2116 överföras för att finansiera jordbruksreserven under de följande budgetåren ***för den period som avses i artikel 16.2 tredje stycket i den förordningen och för en period efter 2027 som föreskrivs i tillämpliga sektorsspecifika regler***.

När det gäller första stycket c i denna punkt ska den berörda unionsinstitutionen i första hand använda de anslag som beviljats för det innevarande budgetåret och får inte använda de överförda anslagen förrän de förstnämnda är uttömda.

Överföringar av sådana anslag som inte blivit föremål för några åtaganden och som avses i första stycket d i denna punkt får inte överstiga 2 % av de ursprungliga anslag som beviljats av Europaparlamentet och rådet och får inte heller överstiga beloppet för den justering av direktstödet som tillämpats i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) 2021/2116 under det föregående budgetåret. De anslag som överförs ska återföras till de budgetrubriker som täcker de åtgärder som avses i artikel 5.2 ***d*** i förordning (EU) 2021/2116.

3. Den berörda unionsinstitutionen ska senast den 15 februari följande budgetår fatta sitt beslut om de överföringar som avses i punkt 2. Den ska senast den 15 mars det året underrätta Europaparlamentet och rådet om det beslut som fattats om överföring. För varje budgetrubrik ska den även ange hur kriterierna i punkt 2 första stycket a, b och c har tillämpats på respektive överföring.

4. Anslag ska överföras automatiskt när det gäller följande:

   a) Bemyndiganden för reserven för solidaritet och katastrofbistånd och för Europeiska unionens solidaritetsfond. Dessa anslag får överföras enbart till påföljande budgetår och användas fram till den 31 december det året. ▌

   b) Anslag som motsvarar interna inkomster avsatta för särskilda ändamål. Dessa anslag får överföras enbart till påföljande budgetår och bli föremål för åtaganden fram till den 31 december det året, med undantag av interna inkomster avsatta för särskilda ändamål som härrör från uthyrning och försäljning av byggnader och mark, som får överföras tills de har använts till fullo. Åtagandebemyndiganden enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013[46], Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 514/2014[47] och förordning (EU) 2021/1060 som är disponibla den 31 december och som härrör från återbetalning av förfinansiering får överföras tills programmet avslutas och användas vid behov, förutsatt att inga andra åtagandebemyndiganden längre är disponibla.

---

46 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 320).

47 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 514/2014 av den 16 april 2014 om allmänna bestämmelser för asyl-, migrations- och integrationsfonden och om ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering (EUT L 150, 20.5.2014, s. 112).

c) Anslag som motsvarar externa inkomster avsatta för särskilda ändamål. Dessa anslag ska användas i sin helhet innan alla insatser inom det program eller den åtgärd de avsatts för har genomförts, annars får de överföras och användas för efterföljande program eller åtgärd. Detta ska inte gälla inkomster som avses i artikel 21.2 g iii där anslag som inte har blivit föremål för åtaganden inom fem år ska förfalla.

d) Betalningsbemyndiganden ***som är relaterade till EGFJ*** till följd av ***innehållanden i enlighet med artiklarna 40, 41 och 42 i förordning (EU) 2021/2116***.

5. Behandlingen av externa inkomster avsatta för särskilda ändamål som avses i punkt 4 c i den här artikeln och som härrör från Eftastaternas deltagande i vissa unionsprogram i enlighet med artikel 21.2 e ska överensstämma med protokoll nr 32 till avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet).

6. Utöver den information som föreskrivs i punkt 3 ska den berörda unionsinstitutionen till Europaparlamentet och rådet lämna information om de anslag som har överförts automatiskt, inklusive de berörda beloppen samt den bestämmelse i den här artikeln enligt vilken anslagen överfördes.

7. Icke-differentierade anslag för vilka rättsliga åtaganden har gjorts vid utgången av budgetåret ska utbetalas till och med utgången av påföljande budgetår.

8. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4 får anslag som tagits upp i reserven och personalanslag inte överföras. Vid tillämpningen av denna artikel ska personalanslagen innefatta löner, bidrag och andra ersättningar till ledamöter och den personal hos unionsinstitutionerna som omfattas av tjänsteföreskrifterna.

Artikel 13

Detaljerade bestämmelser om anslag som förfaller och anslag som överförs

1. De åtagandebemyndiganden och de icke-differentierade anslag som avses i artikel 12.2 första stycket a får endast överföras om åtagandena inte har kunnat ingås före den 31 december under budgetåret av skäl som ligger utanför utanordnarens kontroll och om förberedelserna har kommit så långt att man rimligen kan vänta sig att åtagandet kan ingås senast den 31 mars påföljande budgetår, eller, när det gäller fastighetsprojekt, senast den 31 december påföljande budgetår.

2. De förberedelser som avses i artikel 12.2 första stycket a och som ska vara avslutade senast den 31 december under budgetåret i fråga för att möjliggöra en överföring till påföljande budgetår är särskilt följande:

   a) Vad gäller enskilda budgetmässiga åtaganden i den mening som avses i artikel 112.1 första stycket a ska urvalet av potentiella entreprenörer, bidragsmottagare, prismottagare eller personer eller enheter till vilka genomförandeuppgifter ska delegeras vara avslutat.

   b) Vad gäller övergripande budgetmässiga åtaganden i den mening som avses i artikel 112.1 första stycket b ska ett finansieringsbeslut redan vara antaget; alternativt ska det samråd om antagandet av finansieringsbeslutet mellan de berörda avdelningarna inom varje unionsinstitution vara avslutat.

3. Anslag som överförts i enlighet med artikel 12.2 första stycket a och för vilka åtaganden inte ingåtts till den 31 mars påföljande budgetår, eller till den 31 december följande budgetår för belopp som avser fastighetsprojekt, ska automatiskt förfalla.

Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet och rådet om de anslag som förfallit i enlighet med första stycket inom en månad efter det att anslagen förfallit.

Artikel 14

Tillbakadraganden

1. Om budgetmässiga åtaganden dras tillbaka under ett budgetår efter det år då dessa åtaganden gjordes, på grund av att de åtgärder för vilka anslagen anvisats inte genomförts eller bara delvis genomförts, ska de anslag som motsvarar dessa tillbakadraganden förfalla, om inte annat anges i förordning (EU) nr 1303/2013, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 223/2014[48] och förordningarna (EU) nr 514/2014, (EU) 2021/1060 och (EU) 2021/2116 och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 15 i den här förordningen.

2. Åtagandebemyndiganden som avses i förordningarna (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 514/2014, (EU) 2021/1060 och (EU) 2021/2116 ska dras tillbaka automatiskt i enlighet med de förordningarna.

3. Den här artikeln är inte tillämplig på externa inkomster avsatta för särskilda ändamål som avses i artikel 21.2.

[48] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 223/2014 av den 11 mars 2014 om fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt (EUT L 72, 12.3.2014, s. 1).

Artikel 15

Att göra anslag som motsvarar tillbakadraganden disponibla på nytt

1. De anslag som motsvarar tillbakadraganden som avses i förordningarna (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 514/2014, (EU) 2021/1060 och (EU) 2021/2116 får göras disponibla på nytt om kommissionen har begått ett uppenbart fel som enbart den själv bär ansvaret för.

   Kommissionen ska i detta syfte granska de fall där anslag dragits tillbaka under det föregående budgetåret och ska senast den 15 februari under innevarande budgetår besluta om det finns behov som gör det nödvändigt att göra motsvarande anslag disponibla på nytt.

2. Utöver det fall som avses i punkt 1 i den här artikeln ska de anslag som motsvarar tillbakadraganden göras disponibla på nytt om det gäller ett tillbakadragande av resurser som överförts tillbaka till den fond från vilken de ursprungligen överfördes enligt artikel 26 i förordning (EU) 2021/1060.

3. Åtagandebemyndiganden motsvarande beloppen för de tillbakadraganden som gjorts på grund av att motsvarande forskningsprojekt inte genomförts eller bara delvis genomförts får även göras disponibla på nytt till förmån för det forskningsprogram som projekten tillhör eller för dess efterföljande program, inom ramen för budgetförfarandet.

Artikel 16

Regler som ska tillämpas om antagandet av budgeten försenas

1. Om budgeten inte har antagits slutgiltigt vid budgetårets början ska det förfarande som fastställs i artikel 315 första stycket i EUF-fördraget gälla (*ordningen med tillfälliga tolftedelar*). Åtaganden och betalningar får göras inom de gränser som fastställs i punkt 2 i den här artikeln.

2. Åtaganden får göras per kapitel för upp till högst en fjärdedel av de totala anslag som beviljats för kapitlet i fråga i budgeten för det föregående budgetåret plus en tolftedel för varje avslutad månad.

   Gränsen för de anslag som anges i budgetförslaget får inte överskridas.

   Betalningar får göras månadsvis per kapitel för upp till högst en tolftedel av de anslag som beviljats för kapitlet i fråga i budgeten för det föregående budgetåret. Beloppet får dock inte överstiga en tolftedel av de anslag som angetts i detta kapitel i budgetförslaget.

3. De anslag som beviljats för kapitlet i fråga i budgeten för det föregående budgetåret, som avses i punkterna 1 och 2, ska anses avse de anslag som beviljats i budgeten, inbegripet genom ändringsbudgetar, efter justering för överföringar som genomförts under det budgetåret.

4. Om kontinuiteten i unionsåtgärderna och förvaltningsbehoven så kräver, får rådet genom beslut med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen godkänna utgifter som är större än en tillfällig tolftedel, men som inte överstiger summan av fyra tillfälliga tolftedelar, utom i vederbörligen motiverade fall, för såväl åtaganden som betalningar utöver dem som automatiskt gjorts disponibla i enlighet med punkterna 1 och 2. Rådet ska utan dröjsmål översända sitt beslut om godkännande till Europaparlamentet.

   Det beslut som avses i första stycket ska träda i kraft 30 dagar efter att det antagits, såvida Europaparlamentet inte vidtar någon av följande åtgärder:

   a) Det beslutar med en majoritet av sina ledamöter att minska dessa utgifter innan fristen på 30 dagar löper ut, i vilket fall kommissionen ska lägga fram ett nytt förslag.

   b) Det informerar rådet och kommissionen om att det inte önskar minska dessa utgifter, i vilket fall beslutet ska träda i kraft innan fristen på 30 dagar löper ut.

   De tolftedelar som tillkommer ska beviljas som hela tolftedelar och får inte delas upp i bråkdelar.

5. Om, för ett visst kapitel, godkännandet av fyra tillfälliga tolftedelar i enlighet med punkt 4 inte räcker till för att täcka de utgifter som krävs för att undvika ett avbrott i unionsåtgärderna på det område som täcks av kapitlet i fråga, får godkännande i undantagsfall ges för att överskrida beloppet för de anslag som tagits upp i motsvarande kapitel i budgeten för det föregående budgetåret. Europaparlamentet och rådet ska agera i enlighet med de förfaranden som föreskrivs i punkt 4. Emellertid får den totala summan av disponibla anslag i budgeten för det föregående budgetåret eller i det framlagda budgetförslaget inte i något fall överskridas.

KAPITEL 3

PRINCIPEN OM BALANS I BUDGETEN

Artikel 17

Definition och tillämpningsområde

1. Det ska råda balans mellan inkomster och betalningsbemyndiganden.

2. Unionen och de unionsorgan som avses i artiklarna 70 och 71 får inte ta upp lån inom ramen för budgeten.

Artikel 18

Budgetårets saldo

1. Saldot för varje budgetår ska tas upp i budgeten för påföljande budgetår som inkomst om det rör sig om ett överskott eller som ett betalningsbemyndigande om det rör sig om ett underskott.

2. Beräkningar av de inkomster eller betalningsbemyndiganden som avses i punkt 1 i den här artikeln ska tas upp i budgeten under budgetförfarandet och i en ändringsskrivelse som ska föreläggas enligt artikel 42 i den här förordningen. Beräkningarna ska upprättas i enlighet med artikel 1 i förordning (EU, Euratom) 2021/768.

3. När den preliminära redovisningen lagts fram för varje budgetår ska eventuella avvikelser mellan denna redovisning och beräkningarna tas upp i budgeten för påföljande budgetår genom en ändringsbudget som endast ska avse sådana avvikelser. I detta fall ska kommissionen samtidigt till Europaparlamentet och rådet lägga fram ett förslag till ändringsbudget inom 15 dagar efter det att den preliminära redovisningen lagts fram.

KAPITEL 4

PRINCIPEN OM EN ENDA BERÄKNINGSENHET

Artikel 19

Användning av euro

1. Den fleråriga budgetramen och budgeten ska upprättas och genomföras i euro och redovisningen läggas fram i euro. För behov som avser förvaltning av likvida medel enligt artikel 77 får emellertid räkenskapsföraren, förskottsförvaltarna i fråga om förskottskonton och den behöriga utanordnaren i fråga om den administrativa förvaltningen av kommissionen och utrikestjänsten genomföra transaktioner i andra valutor.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser i sektorsspecifika regler eller i specifika kontrakt, bidragsöverenskommelser, överenskommelser om medverkan och finansieringsöverenskommelser, ska den behöriga utanordnaren göra omräkningen mellan euro och den andra valutan utifrån den dagliga växelkurs för euron som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, den dag då utanordnarens avdelning upprättar betalningsordern eller betalningskravet.

   Om en sådan daglig växelkurs inte offentliggörs ska den behöriga utanordnaren använda den växelkurs som avses i punkt 3.

3. När det gäller de räkenskaper som avses i artiklarna 82, 83 och 84 ska omräkningen mellan euro och andra valutor ske utifrån eurons månatliga bokföringskurs. Denna bokföringskurs ska fastställas av kommissionens räkenskapsförare med hjälp av de informationskällor som denne bedömer vara tillförlitliga och på grundval av växelkursen den näst sista bankdagen i den månad som föregår den för vilken kursen ska beräknas.

4. Valutaomräkningar ska ske på ett sätt som undviker väsentlig inverkan på storleken av unionens medfinansiering eller en negativ inverkan på budgeten. I tillämpliga fall får växelkursen mellan euro och andra valutor beräknas utifrån genomsnittet av den dagliga växelkursen under en bestämd period.

KAPITEL 5

UNIVERSALITETSPRINCIPEN

Artikel 20

Tillämpningsområde

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 21 ska de totala inkomsterna täcka de totala betalningsbemyndigandena. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 27 ska alla inkomster och utgifter tas upp som bruttobelopp i budgeten utan att justeras mot varandra.

Artikel 21

Inkomster avsatta för särskilda ändamål

1. Externa och interna inkomster avsatta för särskilda ändamål ska användas för att finansiera specifika utgiftsposter.

2. Följande ska utgöra externa inkomster avsatta för särskilda ändamål:

   a) Särskilda ytterligare ekonomiska bidrag från medlemsstater, inbegripet frivilliga bidrag, till unionens program, instrument och verksamheter.

   b) Anslag relaterade till inkomster som genereras av Kol- och stålforskningsfonden, vilken inrättats genom protokoll nr 37 om de ekonomiska följderna av att EKSG-fördraget upphör att gälla och om Kol- och stålforskningsfonden vilket fogats till EU-fördraget och EUF-fördraget.

   c) De räntor på depositioner samt böter som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1467/97[49].

   d) Inkomster som anvisats för ett särskilt ändamål, t.ex. inkomster från fonder, subventioner, gåvor och legat, inbegripet varje unionsinstitutions egna inkomster som anvisats för ett särskilt ändamål.

   e) Ekonomiska bidrag till unionens verksamhet från tredjeländer eller från andra organ än dem som inrättats inom ramen för EUF-fördraget eller Euratomfördraget.

[49] Rådets förordning (EG) nr 1467/97 av den 7 juli 1997 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott (EGT L 209, 2.8.1997, s. 6).

f) Sådana interna inkomster avsatta för särskilda ändamål som avses i punkt 3, i den mån som dessa kompletterar sådana externa inkomster avsatta för särskilda ändamål som avses i den här punkten.

g) Inkomster från konkurrensutsatt verksamhet som bedrivs av gemensamma forskningscentrumet (JRC) och som utgörs av följande:

i) Bidrags- och upphandlingsförfaranden i vilka JRC deltar.

ii) Verksamhet som bedrivs av JRC för tredje parters räkning.

iii) Verksamhet som bedrivs inom ramen för en administrativ överenskommelse med andra unionsinstitutioner eller avdelningar inom kommissionen i enlighet med artikel 59, för tillhandahållande av tjänster av teknisk eller vetenskaplig natur.

3. Följande ska utgöra interna inkomster avsatta för särskilda ändamål:

a) Inkomster från tredje part för varor, tjänster eller byggentreprenader som levererats, tillhandahållits eller utförts på deras begäran.

b) Inkomster från återbetalningar, i enlighet med artikel 101, av belopp som betalats ut på felaktiga grunder.

c) Inkomster från leverans av varor, tillhandahållande av tjänster eller utförande av byggentreprenader till förmån för andra avdelningar inom en unionsinstitution eller till andra unionsinstitutioner och unionsorgan, inklusive återbetalningar av traktamenten från andra unionsinstitutioner och unionsorgan för vars räkning sådana utbetalats.

d) Mottagna försäkringsersättningar.

e) Inkomster från uthyrning och försäljning av byggnader och mark.

f) Återbetalningar till finansieringsinstrument eller budgetgarantier enligt artikel 212.3 andra stycket.

g) Inkomster som uppstår genom senare återbetalningar av skattebelopp enligt artikel 27.3 första stycket b.

4. Inkomster avsatta för särskilda ändamål ska överföras till påföljande budgetår och mellan budgetrubriker i enlighet med artikel 12.4 b och c och artikel 32.

5. Det får föreskrivas i en grundläggande akt att inkomster som föreskrivs i akten ska avsättas för att täcka specifika utgiftsposter. Om inget annat anges i den grundläggande akten ska sådana belopp betraktas som interna inkomster avsatta för särskilda ändamål.

6. Budgeten ska innehålla rubriker för externa och interna inkomster avsatta för särskilda ändamål och beloppen ska om möjligt anges.

Artikel 22

Behandling i budgeten av inkomster avsatta för särskilda ändamål och motsvarande anslag

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 första stycket c i den här artikeln samt artikel 24 ska inkomster avsatta för särskilda ändamål behandlas på följande sätt i budgeten:

   a) I inkomstberäkningen ska varje unionsinstitutions avsnitt innehålla en budgetrubrik för kreditering av dessa inkomster.

   b) I utgiftsberäkningen ska det i anmärkningarna, inklusive anmärkningarna av allmän karaktär, anges vilka budgetrubriker som kan krediteras med de anslag motsvarande inkomster avsatta för särskilda ändamål som görs disponibla.

   c) ***I utgiftsberäkningen*** ska det ingå en ▌ bilaga, som utgör en integrerad del av budgeten, med alla budgetposter för vilka ***interna eller*** externa inkomster avsatta för särskilda ändamål förväntas och med information om den beräknade storleken på dessa inkomster ***och den beräknade storleken på de inkomster som ska överföras från föregående budgetår för varje budgetpost***.

   I det fall som avses i första stycket a ska ett symboliskt anslag (*pro memoria*) införas och de beräknade inkomsterna ska tas upp i anmärkningarna för kännedom.

2. Anslag som motsvarar inkomster avsatta för särskilda ändamål ska automatiskt göras disponibla både som åtagandebemyndiganden och som betalningsbemyndiganden så snart inkomsten uppburits av unionsinstitutionen, med undantag av följande fall:

   a) I det fall som avses i artikel 21.2 a för ekonomiska bidrag från medlemsstater och när överenskommelsen om medverkan uttrycks i euro får åtagandebemyndiganden göras disponibla när medlemsstaten har undertecknat överenskommelsen om medverkan.

   b) I det fall som avses i artikel 21.2 b och g i och iii ska åtagandebemyndiganden göras disponibla så snart fordran har beräknats.

   c) I det fall som avses i artikel 21.2 c ska upptagandet av beloppen i inkomstberäkningen leda till att åtagande- och betalningsbemyndiganden tas upp i utgiftsberäkningen.

   De bemyndiganden som avses i första stycket c i denna punkt ska utnyttjas i enlighet med artikel 20.

3. De beräkningar av fordringar som avses i artikel 21.2 b och g ska översändas till räkenskapsföraren för registrering.

Artikel 23

Medlemsstaternas bidrag till forskningsprogram

1. Medlemsstaternas bidrag till finansieringen av vissa kompletterande forskningsprogram som avses i artikel 5 i förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 ska utbetalas enligt följande:

   a) Sju tolftedelar av den summa som finns upptagen i budgeten ska utbetalas senast den 31 januari innevarande budgetår.

   b) De återstående fem tolftedelarna ska utbetalas senast den 15 juli innevarande budgetår.

2. Om budgeten inte är slutligt antagen före budgetårets början, ska de bidrag som avses i punkt 1 baseras på summan i föregående års budget.

3. Alla bidrag eller ytterligare betalningar från medlemsstaterna till budgeten ska krediteras på kommissionens konto inom trettio kalenderdagar efter begäran om inbetalning.

4. Verkställda betalningar ska krediteras det konto som föreskrivs i förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 och omfattas av villkoren i samma förordning.

Artikel 24

Inkomster avsatta för särskilda ändamål till följd av Eftastaternas deltagande i vissa av unionens program

1. Inkomster till följd av Eftastaternas deltagande i vissa av unionens program ska redovisas i budgeten på följande sätt:

   a) I inkomstberäkningen ska en budgetrubrik tas upp med ett symboliskt anslag (*pro memoria*) för det totala beloppet av varje Eftastats bidrag för budgetåret.

   b) I utgiftsberäkningen ska en bilaga, utgörande en integrerad del av budgeten, ta upp samtliga budgetrubriker som gäller unionsverksamhet som Eftastaterna deltar i, och ska inbegripa information om det beräknade beloppet för deltagande av varje Eftastat.

2. Enligt artikel 82 i EES-avtalet ska beloppen för Eftastaternas årliga deltagande, såsom de bekräftats för kommissionen av gemensamma EES-kommittén i enlighet med artikel 1.5 i protokoll nr 32 till EES-avtalet, ge upphov till att motsvarande åtagandebemyndiganden och betalningsbemyndiganden tas upp till fullo i början av budgetåret.

3. Användningen av de inkomster som härrör från Eftastaternas ekonomiska bidrag ska övervakas separat.

Artikel 25

Donationer

1. Unionsinstitutioner får ta emot alla donationer som görs till unionen, t.ex. i form av inkomster från fonder, subventioner, gåvor och legat.

2. Ett mottagande av en donation till ett värde av minst 50 000 EUR som medför en finansiell avgift, inklusive uppföljningskostnader, överstigande 10 % av värdet på donationen, ska godkännas av Europaparlamentet och rådet. Europaparlamentet och rådet ska fatta beslut om detta inom två månader efter mottagandet av de berörda unionsinstitutionernas begäran om ett sådant godkännande. Om inga invändningar framförs inom den perioden ska de berörda unionsinstitutionerna fatta ett slutgiltigt beslut om mottagande av donationen. De berörda unionsinstitutionerna ska i sin begäran till Europaparlamentet och rådet redogöra för de finansiella avgifter som mottagandet av en donation till unionen ger upphov till.

3. Utan hinder av punkt 2 får kommissionen under exceptionella omständigheter ta emot donationer in natura till unionen, oavsett dess värde, om en sådan donation görs för humanitärt bistånd, katastrofbistånd, civilskydd eller insatser i krissituationer.

Kommissionen får ta emot en sådan donation under förutsättning att

a) mottagandet är i enlighet med principerna om sund ekonomisk förvaltning och transparens,

b) den inte ger upphov till en intressekonflikt,

c) den inte skadar unionens anseende,

d) den inte skadar eller riskerar att skada unionens eller medlemsstaternas inre säkerhet eller allmänna ordning,

e) givaren vid tidpunkten för mottagandet inte befinner sig i någon av de situationer som avses i artiklarna 138.1 och 143.1 och inte är registrerad som utesluten i den databas som avses i artikel 144.1. Donatorn ska lämna in den försäkran som avses i artikel 139.

Den behöriga utanordnaren ska i den årliga verksamhetsrapport som avses i artikel 74.9 informera om alla fall där kommissionen har tagit emot en donation enligt första stycket i denna punkt.

Artikel 26

Sponsring från företag

1. Med sponsring från företag avses en överenskommelse där en juridisk person med hjälp av bidrag in natura stöder ett evenemang eller en aktivitet som syftar till att sprida information eller främja företagens sociala ansvar.

2. På grundval av specifika interna regler, som ska offentliggöras på deras respektive webbplatser, får unionsinstitutioner och unionsorgan undantagsvis godta sponsring från företag, förutsatt att

   a) principerna om icke-diskriminering, proportionalitet, likabehandling och transparens iakttas i tillbörlig mån på alla nivåer av förfarandet för godtagande av sponsring från företag,

   b) sponsringen bidrar till att ge en positiv bild av unionen och är direkt kopplad till evenemangets eller aktivitetens huvudändamål,

   c) sponsringen inte ger upphov till någon intressekonflikt och inte enbart avser sociala evenemang,

   d) evenemanget eller aktiviteten inte finansieras uteslutande genom sponsring från företag,

   e) motprestationen för sponsringen från företag begränsas till synliggörande av sponsorns varumärke eller namn för allmänheten,

   f) sponsorn vid tidpunkten för sponsringsförfarandet inte befinner sig i någon av de situationer som avses i artiklarna 138.1 och 143.1 och inte är registrerad som utesluten i den databas som avses i artikel 144.1.

3. Om värdet av sponsringen från företag överstiger 5 000 EUR ska sponsorn förtecknas i ett offentligt register som innehåller information om vilken typ av evenemang eller aktivitet som sponsras.

Artikel 27

Regler om avdrag och växelkursskillnader

1. Följande avdrag får göras från en begäran om betalning som därefter ska godkännas för utbetalning av nettobeloppet:

   a) Straffavgifter som förelagts en part i ett kontrakt eller en bidragsmottagare.

   b) Kassarabatter, återbetalningar och rabatter som dras av från enskilda fakturor och kostnadsredovisningar.

   c) Ränta som genererats av förfinansiering.

   d) Justeringar av felaktigt utbetalda belopp.

   De justeringar som avses i första stycket d får göras genom ett direkt avdrag mot en ny mellanliggande betalning eller slutbetalning till samma betalningsmottagare inom ramen för samma kapitel, artikel och budgetår som den alltför stora betalningen belastade.

   Unionens redovisningsregler ska tillämpas på de avdrag som avses i första stycket c och d.

2. Priser på varor eller tjänster som levereras till unionen ska, om de innefattar skatter som betalas tillbaka av medlemsstaterna enligt protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, belasta budgeten netto exklusive dessa skatter.

3. Priser på varor eller tjänster som levereras till unionen får, om de innefattar skatter som betalas tillbaka av tredjeland på grundval av gällande överenskommelser, belasta budgeten med något av följande belopp:

   a) Beloppet exklusive dessa skatter.

   b) Beloppet inklusive dessa skatter.

   I det fall som avses i första stycket b ska senare återbetalda skatter betraktas som interna inkomster avsatta för särskilda ändamål.

4. Justeringar får göras för växelkursskillnader som uppstår vid budgetgenomförandet. Den slutliga vinsten eller förlusten ska tas upp i budgetårets saldo.

KAPITEL 6

PRINCIPEN OM SPECIFICERING

Artikel 28

Allmänna bestämmelser

1. Anslag ska anvisas för särskilda ändamål indelade i avdelningar och kapitel. Kapitlen ska delas in ytterligare i artiklar och punkter.

2. Kommissionen och övriga unionsinstitutioner får överföra anslag inom budgeten på de särskilda villkor som anges i artiklarna 29–32.

Anslag får endast överföras till budgetrubriker under vilka anslag har beviljats i budgeten eller för vilka ett symboliskt anslag (*pro memoria*) anges.

De begränsningar som avses i artiklarna 29, 30 och 31 ska beräknas när begäran om överföring sker och i förhållande till anvisade anslag i budgeten, inklusive ändringsbudgetar.

Beräkningen av de begränsningar som avses i artiklarna 29, 30 och 31 ska baseras på summan av de överföringar som begärs från en given budgetrubrik, efter justering för tidigare överföringar. Belopp som avser överföringar som kommissionen eller en annan berörd unionsinstitution gör på egen hand utan beslut av Europaparlamentet och rådet ska inte beaktas.

Förslag till överföringar och all information till Europaparlamentet och rådet avseende överföringar som görs enligt artiklarna 29, 30 och 31 ska åtföljas av relevanta och detaljerade styrkande handlingar som innehåller de senast tillgängliga uppgifterna om utnyttjande av anslag och beräknade behov fram till budgetårets utgång, både för de budgetrubriker till vilka anslag ska överföras och de budgetrubriker från vilka de ska överföras.

Artikel 29

Överföringar som görs av andra unionsinstitutioner än kommissionen

1. Andra unionsinstitutioner än kommissionen får, inom sitt eget avsnitt i budgeten, överföra anslag

   a) mellan olika avdelningar på upp till högst 10 % av de anslag för budgetåret som anges i den budgetrubrik från vilken överföringen görs,

   b) mellan olika kapitel utan begränsningar.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4 i den här artikeln ska unionsinstitutionen tre veckor innan den gör en sådan anslagsöverföring som avses i punkt 1 underrätta Europaparlamentet och rådet om sina avsikter. Om Europaparlamentet eller rådet anför vederbörligen motiverade invändningar inom denna period ska förfarandet i artikel 31 tillämpas.

3. Andra unionsinstitutioner än kommissionen får, inom sitt eget avsnitt i budgeten, föreslå Europaparlamentet och rådet överföringar mellan avdelningar som överstiger den gräns som avses i punkt 1 a i den här artikeln. Dessa överföringar ska ske i enlighet med förfarandet i artikel 31.

4. Andra unionsinstitutioner än kommissionen får, inom sitt eget avsnitt i budgeten, överföra anslag inom en och samma artikel utan att först ha underrättat Europaparlamentet och rådet.

Artikel 30

Kommissionens överföringar

1. Kommissionen får, inom sitt eget avsnitt i budgeten, på egen hand

a) överföra anslag inom ett och samma kapitel,

b) när det gäller utgifter för personal och administration som är gemensamma för flera avdelningar, överföra anslag mellan olika avdelningar på upp till högst 10 % av de anslag för budgetåret som anges i den budgetrubrik från vilken överföringen görs, och upp till högst 30 % av de anslag för budgetåret som anges i den budgetrubrik till vilken överföringen görs,

c) när det gäller driftsutgifter, överföra anslag mellan olika kapitel inom samma avdelning på upp till högst 10 % av de anslag för budgetåret som anges i den budgetrubrik från vilken överföringen görs,

d) när det gäller anslag för forskning och teknisk utveckling som utnyttjas av JRC, inom den avdelning i budgeten som rör politikområdet direkt forskning, överföra anslag mellan kapitel på upp till högst 15 % av anslagen i den budgetrubrik från vilken överföringen görs,

e) när det gäller forskning och teknisk utveckling, överföra anslag för drift mellan olika avdelningar, under förutsättning att det gäller anslag som används för samma ändamål,

f) när det gäller driftsutgifter för fonder som genomförs inom ramen för delad förvaltning, med undantag av EGFJ, överföra anslag mellan olika avdelningar, förutsatt att det rör sig om anslag för samma ändamål enligt förordningen om den berörda fondens inrättande eller utgör utgifter för tekniskt bistånd,

g) överföra anslag från budgetposten för en budgetgaranti till budgetposten för en annan budgetgaranti i de exceptionella fall då de avsatta medlen i den gemensamma avsättningsfonden för den senare garantin inte räcker till för att göra en utbetalning när garantin tas i anspråk och förutsatt att det överförda beloppet därefter återställs i enlighet med det förfarande som anges i artikel 215.4.

De utgifter som avses i första stycket b i denna punkt ska, för varje politikområde, täcka de poster som avses i artikel 47.4.

Om kommissionen överför EGFJ-anslag enligt första stycket efter den 31 december ska den fatta sitt beslut senast den 31 januari det påföljande budgetåret. Kommissionen ska informera Europaparlamentet och rådet inom två veckor efter sitt beslut om dessa överföringar.

Kommissionen ska tre veckor innan den gör en sådan överföring som avses i första stycket b i denna punkt underrätta Europaparlamentet och rådet om sina avsikter. Om Europaparlamentet eller rådet anför vederbörligen motiverade invändningar inom denna period ska förfarandet i artikel 31 tillämpas.

Genom undantag från fjärde stycket får kommissionen under budgetårets två sista månader på egen hand överföra anslag som avser utgifter för personal, extern personal och andra anställda från en avdelning till en annan upp till en övre gräns på 5 % av det årets anslag. Kommissionen ska informera Europaparlamentet och rådet inom två veckor efter sitt beslut om dessa överföringar.

2. Kommissionen får inom sitt eget avsnitt i budgeten besluta om följande överföringar av anslag från en avdelning till en annan, förutsatt att den omedelbart meddelar Europaparlamentet och rådet sitt beslut:

   a) Överföringar av anslag från den avdelning för avsättningar som avses i artikel 49 i denna förordning, om det enda villkoret för att frigöra reserven är att en grundläggande akt antas enligt artikel 294 i EUF-fördraget.

   b) I vederbörligen motiverade exceptionella fall såsom internationella humanitära katastrofer och kriser som inträffar efter den 1 december under ett budgetår, överföringar av outnyttjade anslag för det året som fortfarande finns disponibla i avdelningarna under rubriken i den fleråriga budgetramen för unionens yttre åtgärder till avdelningarna för insatser i krissituationer och humanitära insatser.

Artikel 31

Förslag till överföringar som unionsinstitutionerna lägger fram för Europaparlamentet och rådet

1. Varje unionsinstitution ska lägga fram sina förslag till överföringar samtidigt för Europaparlamentet och rådet.

2. Kommissionen får lägga fram förslag till överföringar av betalningsbemyndiganden till de fonder som genomförs inom ramen för delad förvaltning, med undantag av EGFJ, för Europaparlamentet och rådet senast den 10 januari det påföljande budgetåret. Överföring av betalningsbemyndiganden får ske från varje budgetpost. I sådana fall ska den period på sex veckor som avses i punkt 4 minskas till tre veckor.

   Om överföringen inte godkänns eller bara delvis godkänns av Europaparlamentet och rådet, ska den motsvarande delen av de utgifter som avses i artikel ***10.7*** b belasta betalningsbemyndigandena för det påföljande budgetåret.

3. Europaparlamentet och rådet ska fatta beslut om överföringar av anslag i enlighet med punkterna 4–8.

4. Med undantag av brådskande omständigheter ska Europaparlamentet och rådet, vilket ska fatta beslut med kvalificerad majoritet, överlägga om varje förslag till överföring inom sex veckor från det att de två institutionerna mottagit förslaget. Vid brådskande omständigheter ska Europaparlamentet och rådet hålla överläggningar inom tre veckor från det att de tar emot förslaget.

5. Om kommissionen avser att överföra EGFJ-anslag i enlighet med denna artikel ska den lägga fram sina förslag till överföringar för Europaparlamentet och rådet senast den 10 januari det påföljande budgetåret. I sådana fall ska den period på sex veckor som avses i punkt 4 minskas till tre veckor.

6. Ett förslag till överföring ska vara godkänt eller anses vara godkänt om något av följande sker inom perioden på sex veckor:

   a) Både Europaparlamentet och rådet godkänner förslaget.

   b) Europaparlamentet eller rådet godkänner förslaget och den andra institutionen vidtar ingen åtgärd.

   c) Varken Europaparlamentet eller rådet fattar något beslut om att ändra eller avslå förslaget till överföring.

7. Om inte Europaparlamentet eller rådet begär något annat ska den period på sex veckor som avses i punkt 4 minskas till tre veckor i följande fall:

   a) Överföringen motsvarar mindre än 10 % av anslagen i den budgetrubrik från vilken överföringen görs och överstiger inte 5 000 000 EUR.

   b) Överföringen avser uteslutande betalningsbemyndiganden och uppgår sammanlagt inte till mer än 100 000 000 EUR.

8. Om antingen Europaparlamentet eller rådet har ändrat överföringens belopp medan den andra institutionen har godkänt det eller avstått från att vidta någon åtgärd, eller om både Europaparlamentet och rådet har ändrat överföringens belopp, ska det lägsta av de två beloppen anses vara godkänt, såvida inte den berörda unionsinstitutionen drar tillbaka sitt förslag till överföring.

Artikel 32

Överföringar som omfattas av särskilda bestämmelser

1. Anslag som motsvarar inkomster som avsatts för ett särskilt ändamål får överföras endast om inkomsterna verkligen används för detta ändamål.

2. Beslut om överföringar för att möjliggöra utnyttjande av reserven för solidaritet och katastrofbistånd enligt artikel 9.1 b i förordning (EU, Euratom) 2020/2093 ska fattas av Europaparlamentet och rådet på kommissionens förslag.

   Vid tillämpningen av denna punkt ska det förfarande som anges i artikel 31.3 och 31.4 tillämpas. Om Europaparlamentet och rådet inte kan enas om kommissionens förslag och inte kommer fram till en gemensam ståndpunkt ska de avstå från att fatta beslut om det förslaget.

Förslag till överföringar från reserven för solidaritet och katastrofbistånd för stöd enligt artikel 9.1 b i förordning (EU, Euratom) 2020/2093 ska åtföljas av relevanta och detaljerade styrkande handlingar som innehåller följande:

a) De senast tillgängliga uppgifterna om utnyttjandet av anslag och beräknade behov fram till budgetårets utgång för den budgetrubrik till vilken överföringen ska göras.

b) En undersökning av möjligheterna att omfördela anslag.

KAPITEL 7

PRINCIPEN OM SUND EKONOMISK FÖRVALTNING OCH PRESTATION

Artikel 33

Prestation och principerna om sparsamhet, effektivitet och ändamålsenlighet

1. Anslag ska användas i enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning och sålunda utnyttjas med iakttagande av följande principer:

a) Principen om sparsamhet, som kräver att de resurser som den berörda unionsinstitutionen använder för att genomföra sin verksamhet ska göras tillgängliga i rätt tid och vara av den kvantitet och kvalitet som behövs, samt ställas till förfogande till lägsta möjliga kostnad.

b) Principen om effektivitet, som avser det bästa förhållandet mellan de resurser som används, de verksamheter som bedrivs och de mål som uppnås.

c) Principen om ändamålsenlighet, som avser den omfattning i vilken eftersträvade mål uppnås genom de verksamheter som bedrivs.

2. I linje med principen om sund ekonomisk förvaltning ska användningen av anslag inriktas på prestation, och för det ändamålet ska

a) mål för program och verksamheter fastställas i förväg,

b) framsteg med uppnåendet av målen***, inbegripet övergripande mål, i förekommande fall,*** övervakas med hjälp av prestationsindikatorer,

c) framsteg och problem när det gäller uppnåendet av målen rapporteras till Europaparlamentet och rådet i enlighet med artikel 41.3 första stycket h och artikel 253.1 e,

d) program och verksamheter ***ska, när så är möjligt och lämpligt i överensstämmelse med relevanta sektorsspecifika regler,*** genomföras för att uppnå de fastställda målen utan att orsaka betydande skada för miljömålen begränsning av klimatförändringar, anpassning till klimatförändringar, hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser, övergången till en cirkulär ekonomi, förebyggande och begränsning av föroreningar samt skydd och återställande av biologisk mångfald och ekosystem, i enlighet med artikel 9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852[50]**,**

50 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).

e) program och verksamheter ska, när så är möjligt och lämpligt, i enlighet med relevanta sektorsspecifika regler, genomföras för att uppnå de fastställda målen med respekt för arbets- och anställningsvillkor enligt tillämplig nationell rätt, unionsrätt, ILO-konventioner och kollektivavtal,

f) program och verksamheter ska, när så är möjligt och lämpligt, i enlighet med relevanta sektorsspecifika regler, genomföras med beaktande av jämställdhetsprincipen och i enlighet med en lämplig metod för jämställdhetsintegrering.

3. När så är lämpligt ska specifika, mätbara, uppnåbara, relevanta och tidsbundna mål som avses i punkterna 1 och 2 ***och indikatorer som är*** relevanta, accepterade, trovärdiga, enkla, ▌ stabila ***och baserade på allmänt vedertagna vetenskapliga rön samt en effektiv, transparent och heltäckande metod*** fastställas. ***När så är lämpligt ska de uppgifter som samlas in avseende sådana indikatorer delas upp efter kön och samlas in på ett sätt som gör det möjligt att aggregera sådana uppgifter för alla relevanta program.***

Artikel 34

Utvärderingar

1. Program och verksamheter som ger upphov till stora utgifter ska göras föremål för utvärderingar i förväg och i efterhand, i proportion till planerade mål och utgifter.

2. Utvärderingar i förväg till stöd för utarbetande av program och verksamheter ska baseras på belägg för relaterade programs eller verksamheters prestationer och ska identifiera och analysera de problem som ska åtgärdas, mervärdet i unionens intervention, mål, förväntade effekter av olika handlingsalternativ och arrangemang för övervakning och utvärdering.

   För större program och verksamheter som väntas få betydande ekonomisk, miljömässig eller social inverkan får utvärderingen i förväg anta formen av en konsekvensbedömning som, utöver att uppfylla de krav som anges i det första stycket, analyserar de olika alternativen vad gäller metoder för genomförande.

3. Utvärderingar i efterhand ska bedöma programmets eller verksamhetens prestationer, inbegripet aspekter som ändamålsenlighet, effektivitet, konsekvens, relevans och mervärde på EU-nivå. Utvärderingar i efterhand ska baseras på information som genereras av de arrangemang och indikatorer för övervakning som inrättats för den berörda åtgärden. Dessa utvärderingar ska ske minst en gång under perioden för varje flerårig budgetram och, om möjligt, i tillräckligt god tid för att resultaten ska kunna beaktas i utvärderingar i förväg eller konsekvensbedömningar till stöd för utarbetandet av andra relaterade program och verksamheter.

Artikel 35

Obligatorisk finansieringsöversikt

1. Alla förslag eller initiativ som av kommissionen, unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik (*den höga representanten*) eller en medlemsstat lämnas till den lagstiftande myndigheten och som kan få konsekvenser för budgeten, inklusive ändringar av antalet tjänster, ska åtföljas av en finansieringsöversikt som visar beräkningar i fråga om betalnings- och åtagandebemyndiganden, en bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå och en utvärdering i förväg eller konsekvensbedömning enligt artikel 34.

   Alla ändringar av ett förslag eller initiativ som lämnas till den lagstiftande myndigheten och som kan få väsentliga konsekvenser för budgeten, inklusive ändringar av antalet tjänster, ska åtföljas av en finansieringsöversikt som utarbetats av den unionsinstitution som föreslår ändringen.

   Finansieringsöversikten ska redogöra för de budgetrelaterade och ekonomiska faktorer som krävs för att den lagstiftande myndigheten ska kunna bedöma om unionen måste vidta åtgärder. Den ska ge lämpliga upplysningar om konsekvens med andra unionsverksamheter och möjliga synergieffekter.

   När det gäller åtgärder som sträcker sig över flera år ska finansieringsöversikten innehålla en beräkning av de uppskattade årliga behoven av åtagande- och betalningsbemyndiganden och tjänster, inklusive extern personal, samt en utvärdering av deras budgetkonsekvenser på medellång och, om möjligt, lång sikt.

2. Under budgetförfarandet ska kommissionen tillhandahålla de uppgifter som behövs för att utvecklingen av anslagsbehoven ska kunna jämföras med de ursprungliga prognoserna i finansieringsöversikten och mot bakgrund av framstegen i förhandlingarna om det förslag eller initiativ som lagts fram för den lagstiftande myndigheten.

3. För att minska risken för bedrägeri och oriktigheter och att målen inte uppnås ska finansieringsöversikten innehålla uppgifter om det interna kontrollsystem som inrättas, en beräkning av vilka kostnader och vilken nytta som kontrollerna enligt ett sådant system innebär, en bedömning av den förväntade risken för fel samt uppgifter om befintliga och planerade åtgärder för att förebygga och ge skydd mot bedrägeri.

   En sådan bedömning ska ta hänsyn till den troliga omfattningen och typen av fel, de särskilda förutsättningarna inom det berörda politikområdet och de tillämpliga reglerna.

4. Kommissionen ska när den lägger fram reviderade eller nya utgiftsförslag beräkna kontrollsystemens kostnader och nytta samt den förväntade risken för fel, enligt vad som avses i punkt 3.

Artikel 36

Intern kontroll av budgetgenomförandet

1. Enligt principen om sund ekonomisk förvaltning ska budgeten genomföras med hjälp av en ändamålsenlig och effektiv intern kontroll som är avpassad för respektive metod för genomförande och i enlighet med relevanta sektorsspecifika regler.

2. När det gäller budgetgenomförandet ska intern kontroll tillämpas på alla förvaltningsnivåer och ska vara utformad för att ge rimliga garantier för att följande mål uppnås:

   a) Att verksamheter präglas av ändamålsenlighet, effektivitet och sparsamhet.

   b) Att rapporteringen är tillförlitlig.

   c) Att tillgångar och information skyddas.

   d) Att ***oriktigheter såsom*** bedrägerier, korruption, intressekonflikter ***och*** dubbelfinansiering ▌ förebyggs, upptäcks, korrigeras och följs upp, inbegripet genom ***den frivilliga användningen av ett gemensamt integrerat och interoperabelt informations- och övervakningssystem, inbegripet ett gemensamt datautvinnings- och riskgraderingsverktyg, som tillhandahålls av kommissionen och som möjliggör tillgång till och*** elektronisk ***automatisk hämtning,*** registrering***,*** lagring ***och analys*** av data om mottagarna av unionsfinansiering, inbegripet deras verkliga huvudmän enligt definitionen i artikel 3.6 i direktiv (EU) 2015/849***, i enlighet med sektorsspecifika regler***.

   e) Att det finns fullgod riskhantering med avseende på underliggande transaktioners laglighet och korrekthet, med beaktande av programmens fleråriga karaktär samt de berörda betalningarnas typ.

3. En ändamålsenlig intern kontroll ska bygga på bästa internationella praxis, och i synnerhet innefatta

   a) åtskillnad av uppgifter,

   b) en lämplig riskhanterings- och kontrollstrategi som omfattar kontroller på mottagarnivå,

   c) tillräckliga verifieringskedjor och tillräcklig dataintegritet i datasystemen, även elektroniska;

   d) förfaranden för övervakning av ändamålsenlighet och effektivitet,

   e) förfaranden för uppföljning av identifierade svagheter och undantag i den interna kontrollen,

   f) en regelbunden bedömning av huruvida det interna kontrollsystemet fungerar på ett sunt sätt.

4. En effektiv intern kontroll ska grundas på följande:

   a) Genomförande av en lämplig riskhanterings- och kontrollstrategi ▌ som är samordnad mellan relevanta aktörer i kontrollkedjan.

   b) Tillgång till kontrollresultaten för alla relevanta aktörer i kontrollkedjan.

   c) Vid behov, användning av förvaltningsförklaringar från genomförandepartner och av oberoende revisionsuttalanden, förutsatt att kvaliteten på det arbete dessa bygger på är tillräcklig och acceptabel och att arbetet utförts i enlighet med överenskomna standarder.

d) Tillämpning av korrigerande åtgärder vid lämplig tidpunkt samt vid behov avskräckande sanktioner.

e) Klar och otvetydig lagstiftning som grund för de berörda åtgärderna, inbegripet grundläggande akter om den interna kontrollens olika delar.

f) Avskaffande av flerfaldiga kontroller.

g) Förbättring av kontrollers kostnadseffektivitet.

5. Om det under genomförandet visar sig att felnivån är ständigt hög ska kommissionen identifiera svagheterna i kontrollsystemen och analysera kostnader och nytta med eventuella korrigerande åtgärder samt vidta eller föreslå lämpliga åtgärder, såsom förenkling av tillämpliga bestämmelser, förbättring av kontrollsystemen och omstrukturering av programmet eller genomförandesystemen.

6. Vid tillämpning av punkt 2 d i den här artikeln***, och utan att det påverkar tillämpningen av andra stycket i denna punkt, ska unionsinstitutioner och unionsorgan och personer eller enheter som genomför budgeten enligt artikel 62.1 göra*** följande information ***tillgänglig för kommissionen*** elektroniskt i ett ▌ interoperabelt och maskinläsbart format ▌ :

a) ***Om mottagaren: all information som förtecknas i artikel 38.2 a, b och c och 38.6 andra stycket och,*** om det rör sig om en fysisk person, även födelsedatum.

b) ***Om insatsen: all information som förtecknas i artikel 38.2 d och e samt insatsens unika identifieringskod.***

c) Om mottagarens verkliga huvudmän när mottagaren inte är en fysisk person: förnamn, efternamn, födelsedatum, och registreringsnummer för mervärdesskatt eller skatteregistreringsnummer om sådana finns, eller en annan unik identifieringskod på landsnivå.

Vid tillämpning av den här artikeln ska medlemsstaterna, när de tar emot och genomför budgeten enligt artikel 62.1, ge kommissionen tillgång till den information som anges i första stycket endast om de är skyldiga att registrera och lagra sådan information i enlighet med sektorsspecifika regler. Om en sådan skyldighet inte ingår i de sektorsspecifika reglerna får medlemsstaterna på frivillig basis ge kommissionen tillgång till den information som de förfogar över som avses i första stycket.

Kommissionen ska före utgången av 2027 lägga fram en bedömning av hur det system som avses i punkt 2 d i den här artikeln fungerar, med avseende på följande kriterier:

a) Interoperabilitet säkerställs med relevanta it-system och databaser, även i medlemsstaterna, som möjliggör automatisk överföring av relevanta uppgifter i realtid när så är möjligt och undviker dubbel rapportering.

b) De riskindikatorer som används av det system som avses i punkt 2 d i den här artikeln är tillräckligt enhetliga, objektiva, proportionella och nödvändiga för riskbedömningen och bygger på tillförlitliga informationskällor.

c) Det system som avses i punkt 2 d i den här artikeln tillåter användning av artificiell intelligens för analys och tolkning av data.

d) Det system som avses i punkt 2 d i den här artikeln är förenligt med allmänna principer för uppgiftsskydd.

I den här artikeln avses med interoperabilitet minimimålen för insamling av uppgifter från och kommunikation mellan olika källor som krävs för att uppgifterna ska kunna bedömas och potentiella risker utvärderas på ett effektivt sätt.

Unionsinstitutioner och unionsorgan, medlemsstaterna och personer eller enheter som genomför budgeten enligt artikel 62.1 får på frivillig basis använda det system som avses i punkt 2 d i den här artikeln.

7. Det system som avses i punkt 2 d i den här artikeln ska utformas för att underlätta riskbedömning för urval, tilldelning, ekonomisk förvaltning, övervakning, utredning, kontroll och revision och bidra till att effektivt förebygga, upptäcka, korrigera och följa upp ***oriktigheter såsom*** bedrägerier, korruption, intressekonflikter ***och*** dubbelfinansiering och ***ska***

a) endast använda riskindikatorer som är objektiva, proportionella, nödvändiga för riskbedömning samt baserade på tillförlitliga uppgifts- och informationskällor,

b) vara utformat för att användas i enlighet med de allmänna dataskyddsprinciper, inbegripet uppgiftsminimering och lagringsbegränsning, som är tillämpliga på behandling av personuppgifter.

Åtkomsten till de uppgifter som behandlas av det system som avses i punkt 2 i den här artikeln ska överensstämma med tillämpliga dataskyddsregler***, respektera principerna om nödvändighet och proportionalitet*** och begränsas till ***unionsinstitutioner och organ som genomför budgeten***, de medlemsstater som genomför budgeten enligt artikel 62.1 första stycket b, de medlemsstater som tar emot och förvaltar unionsmedel enligt artikel 62.1 första stycket a, de personer eller enheter som genomför budgeten enligt artikel 62.1 första stycket c, unionens utrednings-***, kontroll- och revisionsorgan, däribland Olaf, revisionsrätten och Eppo***, inom ramen för utövandet av deras respektive befogenheter. ***Uppgifter som är tillgängliga via det system som avses i punkt 2 d i den här artikeln ska göras tillgängliga för Europaparlamentet och rådet från fall till fall i den utsträckning som är nödvändig och står i proportion till utövandet av deras respektive befogenheter, i samband med förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för kommissionen.***

Kommissionen ska vara personuppgiftsansvarig i den mening som avses i artikel 3.8 i förordning (EU) 2018/1725 och ska ansvara för utveckling, förvaltning och övervakning av det system som avses i punkt 2 d i den här artikeln, för att säkerställa uppgifternas säkerhet och konfidentialitet, autentisering av användarna och för att skydda it-systemet mot felaktig förvaltning och missbruk.

Uppgifterna ska lagras under den period som är nödvändig och proportionell för att uppfylla det syfte som fastställs i punkt 2 d. Den längsta möjliga lagringsperioden får inte överstiga tio år från och med den sista ansökan om utbetalning som lämnats in till kommissionen för den perioden.

8. Vid tillämpning av punkt 2 d i den här artikeln, artikel 144.2 och artikel 147, och utöver tillämpliga sektorsspecifika regler, ska personer och enheter som genomför budgeten enligt artikel 62.1 första stycket b och personer och enheter som tar emot medel, när budgeten genomförs enligt artikel 62.1 första stycket a, tillsammans med medlemsstaterna, översända till kommissionen via någon officiell kanal, såsom det automatiserade informationssystem som i nuläget används av kommissionen för rapportering av bedrägerier och oriktigheter (systemet för hantering av oriktigheter, Irregularity Management System), information om fakta och resultat som fastställts endast i samband med slutgiltiga domar eller slutgiltiga administrativa beslut med hänvisning till de skäl som anges i artikel 138.1 c iv och d, när de får kännedom om sådan information. För samma ändamål ska medlemsstaterna översända all annan nödvändig information som kommissionen begär, i synnerhet information som rör den administrativa uppföljningen.

9. Medlemsstater som tar emot och förvaltar unionsmedel enligt artikel 62.1 första stycket a ska tillämpa punkterna 1–7 i den här artikeln.

10. Vid tillämpningen av kraven i punkterna 2, 3 och 6 i den här artikeln av de medlemsstater som genomför budgeten enligt artikel 62.1 första stycket b ska hänvisningar till mottagare förstås som hänvisningar ***som avses i artikel 38.1 andra stycket***.

11. Som en del av sin kontrollstrategi ska kommissionen, när så är lämpligt, utforma och utföra kontroller och revisioner som använder automatiserade it-verktyg och ny teknik.

KAPITEL 8

PRINCIPEN OM TRANSPARENS

Artikel 37

Offentliggörande av redovisning och budgetar

1. Budgeten ska upprättas och genomföras och redovisningen läggas fram i enlighet med principen om transparens.

2. Europaparlamentets ordförande ska låta offentliggöra budgeten och eventuella ändringsbudgetar i deras slutgiltigt antagna lydelse i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Budgetarna ska offentliggöras inom tre månader efter den dag då de förklaras slutgiltigt antagna.

Så snart som möjligt och senast fyra veckor efter det att budgeten antagits slutgiltigt ska, på kommissionens initiativ, de slutliga detaljerade uppgifterna i budgeten offentliggöras på samtliga språk på unionsinstitutionernas webbplats, i avvaktan på det formella offentliggörandet i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den konsoliderade årsredovisningen ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och på unionsinstitutionernas webbplats.

Artikel 38

Offentliggörande av information om mottagare samt annan information

1. Kommissionen ska på en ***centraliserad*** webbplats ge tillgång till information om mottagare av medel som finansieras genom budgeten senast den 30 juni året efter det budgetår då rättsliga åtaganden gjordes för medlen, om budgeten genomförs av kommissionen i enlighet med artikel 62.1 första stycket a, av unionsinstitutioner i enlighet med artikel 59.1 och av de unionsorgan som avses i artiklarna 70 och 71.

Om budgeten genomförs i enlighet med artikel 62.1 första stycket b och c och med medlemsstaterna i enlighet med artikel 62.1 första stycket a ska kommissionen på den ***centraliserade*** webbplats ***som avses i första stycket i denna punkt*** göra information om mottagarna tillgänglig senast den 30 juni året efter det budgetår då det kontrakt eller den överenskommelse som fastställer stödvillkoren fastställdes. När budgeten genomförs i enlighet med artikel 62.1 första stycket b ska hänvisningar i den här artikeln till mottagare förstås som hänvisningar till ▌ mottagare***, uppdragstagare, underleverantörer och*** bidragsmottagare enligt ***vad som avses*** i sektorsspecifika regler. ***Den information som förtecknas i punkt 2 i den här artikeln för sådana mottagare ska offentliggöras, förutsatt att sektorsspecifika regler kräver att de samlas in och lagras.***

2. Med undantag för de fall som avses i punkt 3 ska följande information offentliggöras i ett öppet, interoperabelt och maskinläsbart format som gör det möjligt att sortera, göra sökningar, hämta, jämföra och återanvända uppgifter, med vederbörlig hänsyn till kraven på konfidentialitet och säkerhet, i synnerhet skyddet av personuppgifter:

a) Om mottagaren är en fysisk eller juridisk person.

b) Mottagarens fullständiga juridiska namn för juridiska personer och deras registreringsnummer för mervärdesskatt eller skatteregistreringsnummer om sådana finns tillgängliga eller en annan unik identifieringskod fastställd på landsnivå, mottagarens för- och efternamn för fysiska personer.

c) Var mottagaren finns, det vill säga

i) mottagarens adress, om mottagaren är en juridisk person,

ii) regionen på Nuts 2-nivå, om mottagaren är en fysisk person med hemvist i unionen, eller landet, om mottagaren är en fysisk person och inte har hemvist i unionen.

d) Det belopp för vilket ett åtagande gjorts och, om det rör sig om ett åtagande med flera mottagare, fördelningen av detta belopp per mottagare, om den finns tillgänglig.

e) Åtgärdens art och ändamål.

3. Den information som avses i punkt 2 i den här artikeln ska inte offentliggöras och ska inte lämnas in för offentliggörande i enlighet med punkt 6 i denna artikel för

a) utbildningsstöd till fysiska personer och andra direktstöd som betalas ut till fysiska personer som är mest behövande enligt artikel 194.4 b,

b) kontrakt till mycket lågt värde som tilldelats utvalda experter enligt artikel 242.2 samt kontrakt till mycket lågt värde underskridande det belopp som avses i punkt 14.4 i bilaga I,

c) ekonomiskt stöd som tillhandahålls genom finansieringsinstrument eller budgetgarantier till ett belopp som understiger 500 000 EUR,

d) situationer då ett offentliggörande innebär en risk för berörda personers eller enheters fri- och rättigheter enligt Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna eller kan skada mottagarnas affärsintressen,

e) situationer då det inte krävs för offentliggörande i sektorsspecifika regler om budgeten genomförs i enlighet med artikel 62.1 första stycket b.

I de fall som avses i första stycket c ska den information som offentliggörs begränsas till statistiska uppgifter, aggregerade i enlighet med relevanta kriterier, t.ex. geografisk belägenhet, ekonomisk indelning av mottagare, typ av stöd som mottagits och det unionspolitikområde inom ramen för vilket stödet ges.

När det gäller fysiska personer ska utlämnandet av den information som avses i punkt 2 baseras på relevanta kriterier såsom åtgärdens frekvens eller typ och de berörda beloppen.

4. Personer eller enheter som förvaltar unionsmedel enligt artikel 62.1 första stycket c ska offentliggöra information om mottagare i enlighet med dessa personers eller enheters regler och förfaranden, om reglerna bedöms vara likvärdiga efter den bedömning som ska utföras av kommissionen enligt artikel 157.3 och 157.4 första stycket e och om offentliggöranden av personuppgifter omfattas av skyddsåtgärder som är likvärdiga med dem som anges i den här artikeln.

   Organ som utsetts enligt artikel 63.3 ska offentliggöra information i enlighet med sektorsspecifika regler. Dessa sektorsspecifika regler får, i enlighet med den relevanta rättsliga grunden, avvika från punkterna 2 och 3 i den här artikeln och med beaktande av den berörda sektorns särdrag.

   Medlemsstater som tar emot och förvaltar unionsmedel enligt artikel 62.1 första stycket a ska säkerställa offentliggörande i efterhand av information om deras mottagare på ***en centraliserad*** webbplats ***enligt vad som avses i punkt 1 i den här artikeln*** i enlighet med punkterna 2 och 3 i den här artikeln.

5. Unionsinstitutionernas webbplatser ska innehålla en hänvisning till den ***centraliserade*** webbplats ***som avses i punkt 1*** där informationen som avses i den punkten återfinns ▌.

   Kommissionen ska på lämpligt sätt och vid lämplig tidpunkt ge tillgång till information om den ***centraliserade*** webbplats ***som avses i punkt 1***, inklusive en hänvisning till dess adress, där den information som tillhandahålls av medlemsstaterna, personer, enheter eller organ som avses i punkt 4 återfinns.

6. Vid tillämpning av punkt 1 första och andra styckena i denna artikel och utan att det påverkar tillämpningen av ***punkterna 3 och 4 i denna artikel*** och sektorsspecifika regler, ska ***kommissionen använda de relevanta uppgifter som lagras i det system som avses i artikel 36.2 d för att föra in på den centraliserade webbplats som avses i punkt 1 i den här artikeln de uppgifter*** som avses i punkt 2 i den här artikeln.

   Dessutom ska uppgifterna ▌ även omfatta fysiska personers registreringsnummer för mervärdesskatt eller skatteregistreringsnummer, om sådana finns tillgängliga, eller en annan unik identifikationskod som fastställts på nationell nivå i syfte att förbättra kvaliteten på de uppgifter som överförs utan att de används för offentliggörande.

7. Om personuppgifter offentliggörs ska informationen tas bort två år efter utgången av det budgetår då rättsliga åtaganden gjordes för medlen.

   Om budgeten genomförs i enlighet med artikel 62.1 första stycket b och c ska personuppgifterna tas bort två år efter utgången av det budgetår då det kontrakt eller den överenskommelse som fastställer stödvillkoren upprättades.

AVDELNING III

UPPRÄTTANDE AV BUDGETEN OCH BUDGETENS STRUKTUR

KAPITEL 1

UPPRÄTTANDE AV BUDGETEN

Artikel 39

Inkomst- och utgiftsberäkningar

1. Varje unionsinstitution, utom kommissionen, ska upprätta en beräkning över sina inkomster och utgifter som ska överlämnas till kommissionen och parallellt, för kännedom, till Europaparlamentet och rådet, före den 1 juli varje år.

2. Den höga representanten ska samråda med kommissionsledamöter med ansvar för utvecklingspolitik, grannskapspolitik, internationellt samarbete, humanitärt bistånd och krishantering när det gäller deras respektive ansvarsområden.

3. Kommissionen ska upprätta sina egna beräkningar och överlämna dessa till Europaparlamentet och rådet direkt efter att de antagits. Vid utarbetandet av sina beräkningar ska kommissionen använda de uppgifter som avses i artikel 40.

Artikel 40

Beräknad budget för de unionsorgan som avses i artikel 70

Senast den 31 januari varje år ska varje unionsorgan som avses i artikel 70, i enlighet med det instrument genom vilket det inrättats, till kommissionen, Europaparlamentet och rådet överlämna sitt utkast till samlat programdokument som ska innehålla dess ett- och fleråriga programplanering med motsvarande personalplanering och planering av finansiella resurser.

Artikel 41

Budgetförslag

1. Kommissionen ska förelägga Europaparlamentet och rådet ett budgetförslag senast den 1 september året före det budgetår som budgeten ska genomföras. Den ska överlämna förslaget till de nationella parlamenten för kännedom.

   Budgetförslaget ska innehålla en sammanfattande allmän sammanställning av unionens inkomster och utgifter, och det ska sammanföra de beräkningar som avses i artikel 39. Det får också innehålla beräkningar som avviker från dem som upprättats av unionsinstitutionerna.

   Budgetförslagets struktur och utformning ska följa bestämmelserna i artiklarna 47–52.

   Den berörda unionsinstitutionen ska sammanställa en inledning som ska föregå varje avsnitt i budgetförslaget.

Kommissionen ska sammanställa en allmän inledning för hela budgetförslaget. Denna allmänna inledning ska omfatta tabeller med övergripande sifferuppgifter för varje avdelning i budgeten och motiveringar till förändringar av anslagsnivåerna från ett budgetår till nästa per utgiftskategori i den fleråriga budgetramen.

2. För att tillhandahålla mer exakta och tillförlitliga prognoser över budgeteffekterna av gällande lagstiftning och lagstiftningsförslag som ännu inte antagits ska kommissionen till budgetförslaget bifoga en vägledande budgetplanering för de kommande åren, indelad efter utgiftskategori, politikområde och budgetrubrik. Den kompletta budgetplaneringen ska innefatta de utgiftskategorier som inte omfattas av punkt 26 i det interinstitutionella avtalet av den 16 december 2020. Sammanfattande uppgifter ska redovisas för de utgiftskategorier som inte omfattas av punkt 26 i det interinstitutionella avtalet.

   Den vägledande budgetplaneringen ska uppdateras efter det att budgeten antagits, för att integrera resultaten av budgetförfarandet och andra relevanta beslut.

3. Kommissionen ska till budgetförslaget bifoga följande:

a) En jämförande tabell som inbegriper budgetförslaget för övriga unionsinstitutioner och de övriga unionsinstitutionernas ursprungliga budgetberäkningar såsom de skickats in till kommissionen och, i tillämpliga fall, med en förklaring till varför budgetförslaget innehåller beräkningar som avviker från dem som upprättats av de andra unionsinstitutionerna.

b) Alla arbetsdokument som kommissionen bedömer vara av betydelse för unionsinstitutionernas tjänsteförteckningar, som anger den senast godkända tjänsteförteckningen och som redovisar

i) samtliga anställda vid unionen, enligt typ av anställningskontrakt,

ii) en översikt över personalpolitiken beträffande tjänster och extern personal samt könsfördelningen,

iii) antalet faktiskt tillsatta tjänster den sista dagen det år som föregår det år då budgetförslaget läggs fram och årsmedelvärdet av heltidsekvivalenter som faktiskt finns för det föregående året, med angivande av deras fördelning enligt lönegrad, kön och administrativ enhet,

iv) en förteckning över tjänster per politikområde,

v) det ursprungliga beräknade antalet heltidsekvivalenter för varje kategori av extern personal på grundval av de beviljade anslagen samt antalet personer som faktiskt var i tjänst i början av det år då budgetförslaget läggs fram, med uppgift om deras fördelning enligt tjänstegrupp och vid behov lönegrad.

c) För de unionsorgan som avses i artiklarna 70 och 71, ett arbetsdokument med uppgift om inkomster och utgifter samt alla uppgifter om anställda enligt led b i detta stycke.

d) Ett arbetsdokument om det planerade utnyttjandet av anslagen för budgetåret, information om utnyttjandet av inkomster avsatta för särskilda ändamål under det föregående året, inklusive information om de belopp som överförts till budgetåret och om utestående åtaganden.

e) I fråga om anslag för administration, ett arbetsdokument med uppgift om administrativa utgifter som ska förvaltas av kommissionen inom ramen för dess budgetavsnitt och ett arbetsdokument om kommissionens fastighetspolitik som avses i artikel 272.1.

f) Ett arbetsdokument om pilotprojekt och förberedande åtgärder som även innehåller en bedömning av resultat och planerad uppföljning.

g) Ett arbetsdokument avseende finansiering till internationella organisationer, med

   i) en sammanfattning av alla bidrag, med en uppdelning per unionsprogram eller unionsfond och per internationell organisation,

   ii) en motivering som förklarar varför det är effektivare för unionen att finansiera dessa internationella organisationer snarare än att agera direkt.

h) Programförklaringar eller andra relevanta dokument, med

i) en beskrivning av vilken unionspolitik och vilka unionsmål programmet ska bidra till,

ii) tydliga skäl för intervention på unionsnivå, med hänsyn till bland annat subsidiaritetsprincipen,

iii) framstegen när det gäller uppnående av programmål enligt artikel 33,

iv) en fullständig motivering, inbegripet en kostnads–nyttoanalys, i fråga om föreslagna ändringar av anslagsnivån,

v) information om programmets genomförandenivåer för det innevarande och föregående budgetåret.

i) En sammanfattande förfalloplan med en sammanfattning per program och per rubrik av de betalningar som ska utföras under de följande budgetåren för att fullgöra budgetmässiga åtaganden som föreslagits i budgetförslaget och ingåtts under de föregående budgetåren.

När offentlig-privata partnerskap använder finansieringsinstrument ska uppgifterna avseende dessa instrument ingå i det arbetsdokument som avses i punkt 4.

4. När kommissionen använder finansieringsinstrument ska den till budgetförslaget bifoga ett arbetsdokument som för respektive finansieringsinstrument innehåller följande uppgifter:

a) En hänvisning till finansieringsinstrumentet och dess grundläggande akt samt en allmän beskrivning av instrumentet, dess inverkan på budgeten, dess varaktighet och mervärdet av unionens bidrag.

b) De finansinstitut som är delaktiga i genomförandet, inbegripet frågor som rör tillämpningen av artikel 158.2.

c) Finansieringsinstrumentets bidrag till förverkligandet av det berörda programmets mål, mätt med hjälp av fastställda indikatorer inbegripet, i tillämpliga fall, geografisk diversifiering.

d) Planerade transaktioner, inklusive målvolymer baserade på den eftersträvade hävstångseffekten och det förväntade privata kapital som ska mobiliseras eller, om information om detta saknas, den hävstångseffekt som de befintliga finansieringsinstrumenten ger upphov till.

e) Budgetrubriker för berörda transaktioner och aggregerade budgetmässiga åtaganden och betalningar från budgeten.

f) Genomsnittlig period mellan det budgetmässiga åtagandet att använda finansieringsinstrumentet och rättsliga åtaganden för enskilda projekt i form av eget kapital eller lån, när den perioden överstiger tre år.

g) Inkomster och återbetalningar inom ramen för artikel 212.3, redovisade separat, inbegripet en utvärdering av deras användning.

h) Värdet av kapitalinvesteringar, med avseende på de föregående åren.

i) Det totala beloppet av avsättningar för risker och skulder samt information om unionens exponering för finansiell risk, inbegripet ansvarsförbindelser.

j) Realiserade förluster från tillgångar och ianspråktagna garantier, för det föregående året och i fråga om respektive ackumulerade belopp.

k) Finansieringsinstrumentets prestation, inklusive gjorda investeringar och eftersträvad och uppnådd hävstångseffekt och multiplikatoreffekt, samt även den mängd privat kapital som mobiliserats.

l) De avsatta medlen i den gemensamma avsättningsfonden och, i tillämpliga fall, saldot på förvaltningskontot.

Det arbetsdokument som avses i första stycket ska också innehålla en översikt över de administrativa utgifter som uppkommer till följd av förvaltningsavgifter och andra finansiella avgifter eller driftsavgifter som betalas för förvaltning av finansieringsinstrument, totalt och per förvaltningspartner samt per förvaltat finansieringsinstrument.

Kommissionen ska ange skälen till den period som avses i första stycket f och ska vid behov tillhandahålla en handlingsplan för att förkorta denna period, inom ramen för det årliga förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet.

Det arbetsdokument som avses i första stycket ska i en tydlig och kortfattad tabell sammanfatta informationen per finansieringsinstrument.

5. Om unionen har beviljat en budgetgaranti ska kommissionen till budgetförslaget bifoga ett arbetsdokument som för respektive budgetgaranti och för den gemensamma avsättningsfonden innehåller följande uppgifter:

   a) En hänvisning till budgetgarantin och dess grundläggande akt samt en allmän beskrivning av budgetgarantin, dess inverkan på de finansiella förpliktelserna enligt budgeten, dess varaktighet och mervärdet av unionens stöd.

   b) Motparter för budgetgarantin, inbegripet frågor som rör tillämpningen av artikel 158.2.

   c) Budgetgarantins bidrag till förverkligandet av budgetgarantins mål, mätt med hjälp av fastställda indikatorer inbegripet, i tillämpliga fall, geografisk diversifiering och mobilisering av medel från den privata sektorn.

   d) Information om transaktioner som täcks av budgetgarantin, på aggregerad basis för sektorer, länder och instrument, inbegripet i tillämpliga fall portföljer och stöd som kombineras med andra unionsåtgärder.

   e) Det belopp som överförts till mottagare och en bedömning av den hävstångseffekt som uppnåtts av projekt som stötts av budgetgarantin.

f) Information aggregerad på samma basis som den som avses i led d när det gäller anspråk på budgetgarantin, förluster, återlämningar, belopp som drivits in och andra erhållna betalningar.

g) Avsättningsbelopp för skulder som uppstår till följd av varje budgetgaranti, ***och*** en bedömning av lämpligheten av dess avsättningsnivå och behovet av att komplettera den.

h) Den effektiva avsättningsnivån i den gemensamma avsättningsfonden och, i tillämpliga fall, efterföljande transaktioner i enlighet med artikel 216.4.

6. Om kommissionen använder unionsförvaltningsfonder för yttre åtgärder, ska den till budgetförslaget bifoga ett detaljerat arbetsdokument om verksamheter som stöds av dessa förvaltningsfonder, inbegripet

a) deras genomförande, innehållande bland annat information om övervakningsarrangemangen med de enheter som genomför förvaltningsfonder,

b) deras förvaltningskostnader,

c) bidrag från andra givare än unionen,

d) en preliminär bedömning av deras prestation baserad på de villkor som anges i artikel 238.3,

e) en beskrivning av hur deras verksamheter har bidragit till målen i den grundläggande rättsakten för det instrument som unionens bidrag till förvaltningsfonderna tagits från.

7. Kommissionen ska till budgetförslaget bifoga en förteckning över sina beslut om att ålägga böter på det konkurrensrättsliga området och vart och ett av bötesbeloppen, tillsammans med information om huruvida böterna vunnit laga kraft eller har överklagats eller fortfarande kan överklagas till Europeiska unionens domstol, samt om möjligt information om när vart och ett av bötesbeloppen förväntas vinna laga kraft. ***Kommissionen ska också till budgetförslaget bifoga en förteckning över sina beslut och de belopp som har tagits upp eller kan tas upp som negativa inkomster till budgeten enligt artikel 48.2 b.***

8. Kommissionen ska till budgetförslaget även bifoga alla ytterligare arbetsdokument som den anser vara användbara för Europaparlamentet och rådet vid bedömning av förslaget.

9. I enlighet med artikel 8.5 i rådets beslut 2010/427/EU[51] ska kommissionen till Europaparlamentet och rådet, tillsammans med budgetförslaget, överlämna ett arbetsdokument som samlat tar upp

   a) alla administrativa utgifter och driftsutgifter i förbindelse med unionens yttre åtgärder, inbegripet för uppgifter inom ramen för Gusp och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, som finansieras genom budgeten,

   b) utrikestjänstens totala administrativa utgifter för det föregående året, uppdelade på utgifter per unionsdelegation och utgifter för utrikestjänstens centrala administration, samt dess driftsutgifter, uppdelade per geografiskt område (region, land), tematiskt område, unionsdelegationer och uppdrag.

51 Rådets beslut 2010/427/EU av den 26 juli 2010 om hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ska organiseras och arbeta (EUT L 201, 3.8.2010, s. 30).

10. Det arbetsdokument som avses i punkt ***9*** ska även redovisa

a) antalet tjänster i varje lönegrad i varje kategori och antalet fasta och tillfälliga tjänster, medräknat kontrakts- och lokalanställda, beviljade inom ramarna för anslagen vid var och en av unionens delegationer och inom utrikestjänstens centrala administration,

b) eventuella ökningar eller minskningar jämfört med det föregående budgetåret av antalet tjänster inom utrikestjänstens centrala administration och inom unionens samtliga delegationer, för varje lönegrad och kategori,

c) antalet tjänster som godkänts för innevarande budgetår och för det föregående budgetåret, liksom antalet tjänster som innehas av diplomater utsända från medlemsstaterna samt av unionstjänstemän,

d) en detaljerad bild av all personal i tjänst vid unionens delegationer vid tidpunkten för framläggandet av budgetförslaget, inbegripet en fördelning per geografiskt område, kön, enskilt land och uppdrag, med separat redovisning av tjänster i tjänsteförteckningen, kontraktsanställda, lokalanställda respektive utsända nationella experter, samt anslag som begärts i budgetförslaget för sådana personalkategorier, med motsvarande beräkningar av antalet heltidsekvivalenter på grundval av de anslag som begärts.

Artikel 42

Ändringsskrivelser till budgetförslaget

På grundval av nya uppgifter som inte fanns tillgängliga när budgetförslaget upprättades får kommissionen, på eget initiativ eller på begäran från en annan unionsinstitution med avseende på dess respektive avsnitt, samtidigt förelägga Europaparlamentet och rådet en eller flera ändringsskrivelser genom vilka budgetförslaget ändras, innan den förlikningskommitté som avses i artikel 314 i EUF-fördraget sammankallas. Sådana skrivelser kan inbegripa en ändringsskrivelse med i synnerhet uppdaterade utgiftsberäkningar på jordbruksområdet.

Artikel 43

Medlemsstaternas skyldigheter till följd av budgetens antagande

1. Europaparlamentets ordförande ska förklara budgeten slutgiltigt antagen i enlighet med förfarandet i artikel 314.9 i EUF-fördraget och artikel 106a i Euratomfördraget.

2. När budgeten har förklarats slutgiltigt antagen ska varje medlemsstat vara förpliktad att, från och med den 1 januari påföljande budgetår eller från och med den dag då budgeten förklaras slutgiltigt antagen om den infaller efter den 1 januari, betala unionen de belopp som förfaller till betalning enligt förordningarna (EU, Euratom) nr 609/2014 och (EU, Euratom) 2021/770.

Artikel 44

Förslag till ändringsbudgetar

1. Kommissionen får lägga fram förslag till ändringsbudgetar som primärt är inkomstrelaterade för att

   a) i budgeten ta upp saldot från det föregående budgetåret, i enlighet med förfarandet i artikel 18,

   b) revidera prognosen för egna medel på grundval av uppdaterade ekonomiska prognoser,

   c) uppdatera den reviderade prognosen för egna medel och andra inkomster samt för att se över tillgången till och behovet av betalningsbemyndiganden.

   Om det föreligger oundvikliga, exceptionella och oförutsebara omständigheter får kommissionen lägga fram förslag till ändringsbudgetar som primärt är utgiftsrelaterade.

2. Begäranden om en ändringsbudget under samma omständigheter som avses i punkt 1 från andra unionsinstitutioner än kommissionen ska överlämnas till kommissionen.

   Innan kommissionen och övriga berörda unionsinstitutioner lägger fram ett förslag till ändringsbudget ska de undersöka utrymmet för omfördelning av de berörda anslagen och då särskilt ta hänsyn till eventuellt förväntat underutnyttjande av anslag.

   Artikel 43 ska gälla för ändringsbudgetar. Ändringsbudgetar ska underbyggas med utgångspunkt i den budget vars beräkningar de ändrar.

3. Alla förslag till ändringsbudgetar ska av kommissionen överlämnas samtidigt till Europaparlamentet och rådet senast den 1 september varje budgetår, utom under vederbörligen motiverade exceptionella omständigheter. Till en begäran om ändringsbudget som lagts fram av övriga unionsinstitutioner får kommissionen bifoga ett yttrande.

4. Till förslagen till ändringsbudgetar ska fogas motiveringar samt information om budgetgenomförandet för föregående och innevarande budgetår som finns tillgänglig när förslagen upprättas.

Artikel 45

Tidigarelagt överlämnande av beräkningar och av budgetförslag

Kommissionen, Europaparlamentet och rådet får komma överens om att tidigarelägga vissa datum för överlämnande av beräkningarna och för antagande och överlämnande av budgetförslaget. En sådan överenskommelse ska emellertid inte medföra att de frister som föreskrivs för behandlingen av dessa texter enligt artikel 314 i EUF-fördraget och artikel 106a i Euratomfördraget förkortas eller förlängs.

KAPITEL 2

BUDGETENS STRUKTUR OCH UTFORMNING

Artikel 46

Budgetens struktur

Budgeten ska bestå av

a) en allmän sammanställning av inkomster och utgifter,

b) separata avsnitt för varje unionsinstitution, med undantag av Europeiska rådet och rådet, som ska dela samma avsnitt, indelade i inkomst- och utgiftsberäkningar.

Artikel 47

Kontoplanen

1. Europaparlamentet och rådet ska dela in kommissionens inkomster och övriga unionsinstitutioners inkomster och utgifter efter typ eller ändamål i avdelningar, kapitel, artiklar och punkter.

2. Utgiftsberäkningen i kommissionens avsnitt i budgeten ska följa en kontoplan som fastställs av Europaparlamentet och rådet och som delas in efter utgifternas ändamål.

   Varje avdelning i budgeten ska motsvara ett politikområde och varje kapitel ska i regel motsvara ett program eller en verksamhet.

Varje avdelning får innehålla driftsanslag och administrativa anslag. Inom varje avdelning ska de administrativa anslagen sammanföras till ett enda kapitel.

Kontoplanen ska upprättas enligt principerna om specificering, sund ekonomisk förvaltning och transparens. Den ska ge den klarhet och transparens som krävs för budgetprocessen, underlätta identifieringen av huvudmålen som de återspeglas i relevanta rättsliga grunder och möjliggöra val av politiska prioriteringar samt ett effektivt och ändamålsenligt genomförande.

3. Kommissionen får begära ett tillägg av ett symboliskt anslag (*pro memoria*) till en post utan beviljade anslag. En sådan begäran ska godkännas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 31.

4. När administrativa anslag till enskilda avdelningar presenteras efter ändamål ska de delas in på följande sätt:

   a) Utgifter för personal enligt tjänsteförteckningen som ska inbegripa ett anslagsbelopp och det antal tjänster i tjänsteförteckningen som motsvarar de utgifterna.

   b) Utgifter för extern personal och andra utgifter som avses i artikel 30.1 första stycket b och som finansieras under rubriken ”Administration” i den fleråriga budgetramen.

c) Utgifter för byggnader och övriga relaterade utgifter, däribland lokalvård och underhåll, hyror, telekommunikation, vatten, gas och el.

d) Utgifter för extern personal och tekniskt bistånd med direkt koppling till genomförandet av program.

Alla administrativa utgifter hos kommissionen av en typ som är gemensam för flera avdelningar ska tas upp i en separat sammanställning som delas in per typ.

Artikel 48

Negativa inkomster

1. Budgeten får inte innehålla negativa inkomster.

2. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska följande dras av från budgetens inkomster:

a) Negativ avkastning på insättningar totalt.

b) Om de belopp avseende böter eller andra sanktioner enligt EUF-fördraget eller Euratomfördraget som avses i artikel 108.1 upphävs eller sänks av Europeiska unionens domstol, all ränta eller andra avgifter som ska betalas till de berörda parterna, inbegripet eventuell negativ avkastning som avser dessa belopp.

När det gäller första stycket b ska räntan eller andra avgifter återspeglas i budgetförslaget inom en särskild budgetpost, och kommissionen ska uppdatera den information som avses i artikel 41.7 andra meningen tillsammans med den ändringsbudget som avses i artikel 18.3.

3. De egna medel som uppbärs enligt beslut (EU, Euratom) 2020/2053 ska vara nettobelopp och återges som nettobelopp i sammanställningen av inkomster i budgeten.

Artikel 49

Avsättningar

1. Varje avsnitt i budgeten får innehålla en avdelning för ”Avsättningar”. Anslag ska tas upp i en sådan avdelning i följande fall:

   a) Det finns ingen grundläggande akt för den berörda åtgärden när budgeten upprättas.

   b) Det finns allvarliga skäl att ifrågasätta att de anslag som tagits upp under de berörda budgetrubrikerna är tillräckliga, eller att de kan utnyttjas på villkor som överensstämmer med principen om sund ekonomisk förvaltning.

   Anslagen i en sådan avdelning får bara användas efter överföring i enlighet med förfarandet i artikel 30.2 a i denna förordning, i de fall där antagandet av den grundläggande akten omfattas av förfarandet i artikel 294 i EUF-fördraget, och i enlighet med förfarandet i artikel 31 i denna förordning i alla övriga fall.

2. Om det skulle uppstå särskilda svårigheter med genomförandet får kommissionen, under loppet av ett budgetår, föreslå att anslag överförs till avdelningen för ”Avsättningar”. Europaparlamentet och rådet ska besluta om sådana överföringar i enlighet med artikel 31.

Artikel 50

Negativ reserv

Kommissionens avsnitt i budgeten får innehålla en *negativ reserv* på högst 200 000 000 EUR. En sådan reserv, som ska tas upp i en separat avdelning, ska endast omfatta betalningsbemyndiganden.

Denna negativa reserv ska utnyttjas före budgetårets utgång genom överföringar i enlighet med förfarandet i artiklarna 30 och 31.

Artikel 51

Reserven för katastrofbistånd

1. Kommissionens avsnitt i budgeten ska innehålla en reserv för katastrofbistånd till förmån för tredjeländer.

2. Den reserv som avses i punkt 1 ska utnyttjas före budgetårets utgång genom överföringar i enlighet med förfarandet i artiklarna 30 och 32.

Artikel 52

Budgetens utformning

1. I budgeten ska följande ingå:

   a) I den allmänna sammanställningen av inkomster och utgifter:

      i) Unionens beräknade inkomster för det innevarande budgetåret (*år n*).

      ii) De beräknade inkomsterna för det föregående budgetåret samt inkomsterna för år n–2.

      iii) Åtagandebemyndiganden och betalningsbemyndiganden för år n.

iv) Åtagandebemyndiganden och betalningsbemyndiganden för det föregående budgetåret.

v) Utgifter för vilka åtaganden ingåtts och utgifter som betalats ut år n–2, varvid de senare även ska anges som procentandel av budgeten för år n.

vi) Lämpliga anmärkningar till varje underindelning i enlighet med artikel 47.1, inklusive hänvisningar till den grundläggande akten, när en sådan finns, och lämpliga förklaringar beträffande anslagens art och ändamål.

b) I varje avsnitt ska inkomsterna och utgifterna redovisas enligt samma struktur som i led a.

c) När det gäller personal:

i) En tjänsteförteckning för varje avsnitt, där antalet fasta och tillfälliga tjänster som beviljats inom ramen för anslagen fastställs för varje lönegrad i varje kategori och inom varje tjänstegrupp.

ii) En tjänsteförteckning över personal som avlönas genom anslagen för forskning och teknisk utveckling avseende direkta åtgärder och en tjänsteförteckning över personal som avlönas genom samma anslag avseende indirekta åtgärder. Dessa tjänsteförteckningar ska delas upp efter kategori och lönegrad, med åtskillnad mellan fasta och tillfälliga tjänster som beviljats inom ramarna för anslagen.

iii) En tjänsteförteckning som fastställer antalet tjänster indelat efter lönegrad och kategori för varje unionsorgan som avses i artikel 70 och som får bidrag som belastar budgeten. Tjänsteförteckningen ska utöver antalet tjänster som beviljats för budgetåret även visa antalet tjänster som beviljades för det föregående året. Personalen vid Euratoms försörjningsbyrå ska redovisas separat inom kommissionens tjänsteförteckning.

d) När det gäller ekonomiskt stöd och budgetgarantier:

i) I den allmänna sammanställningen av inkomster ska budgetrubriker införas som svarar mot transaktionerna i fråga och som är avsedda för återbetalningar från mottagare som inledningsvis inte fullgjort sina förpliktelser. För dessa rubriker ska ett symboliskt anslag (*pro memoria*) anges, åtföljt av lämpliga anmärkningar.

ii) I kommissionens budgetavsnitt:

– Budgetrubriker för budgetgarantierna för transaktionerna i fråga. För dessa rubriker ska ett symboliskt anslag (*pro memoria*) anges, förutsatt att inga faktiska utgifter som måste täckas med definitiva anslag har uppstått.

– Anmärkningar med hänvisning till den grundläggande akten och uppgift om de planerade transaktionernas volym och löptiden för samt unionens finansiella garanti för dessa transaktioner.

iii) I en bilaga till kommissionens budgetavsnitt, även som en indikation på motsvarande risker:

– Uppgifter om löpande kapitaltransaktioner och skuldförvaltning.

– Uppgifter om kapitaltransaktioner och skuldförvaltning för år n.

– En omfattande översikt över upp- och utlåningstransaktioner; ***denna översikt ska bland annat innehålla detaljerad information om löptider, betalningsplaner, upplupen ränta på aggregerad nivå, investerarbasen på primärmarknaden och, i tillämpliga fall, dimensionen av och kostnaderna för den gemensamma likviditetspool som ligger till grund för den diversifierade finansieringsstrategin, liksom om upplåningsplanen.***

e) När det gäller finansieringsinstrument som ska inrättas utan en grundläggande akt:

i) De budgetrubriker som motsvarar de relevanta verksamheterna.

ii) En allmän beskrivning av finansieringsinstrumenten, inklusive deras löptid och deras inverkan på budgeten.

iii) Planerade transaktioner, inklusive målvolymer baserade på förväntad multiplikator- och hävstångseffekt.

f) När det gäller medel som förvaltas av personer eller enheter enligt artikel 62.1 första stycket c:

i) En hänvisning till det berörda programmets grundläggande akt.

ii) Motsvarande budgetrubriker.

iii) En allmän beskrivning av åtgärden, inklusive dess löptid och inverkan på budgeten.

g) De totala anslagen för Gusp ska tas upp i ett kapitel med rubriken ”Gusp” som ska innehålla särskilda artiklar som täcker Gusps utgifter och innehåller särskilda budgetrubriker för åtminstone de enskilda mest omfattande uppdragen.

2. Utöver de dokument som avses i punkt 1 får Europaparlamentet och rådet till budgeten bifoga alla andra relevanta dokument.

Artikel 53

Regler om tjänsteförteckningar

1. De tjänsteförteckningar som avses i artikel 52.1 c ska för varje unionsinstitution eller unionsorgan utgöra en absolut övre gräns. Inga tillsättningar får göras utöver den fastställda gränsen.

   Varje unionsinstitution eller unionsorgan får dock på följande villkor ändra i sina tjänsteförteckningar med upp till 10 % av antalet beviljade tjänster, utom när det gäller tjänster i lönegraderna AD 14, AD 15 och AD 16:

   a) Volymen av personalanslagen för ett helt budgetår påverkas inte.

   b) Gränsen för det totala antalet beviljade tjänster per tjänsteförteckning överskrids inte.

   c) Unionsinstitutionen eller unionsorganet har deltagit i en riktmärkning tillsammans med andra unionsinstitutioner och unionsorgan, vilken inletts genom kommissionens kartläggning av personalresurser.

   Den berörda unionsinstitutionen ska minst tre veckor innan den genomför en sådan ändring som avses i andra stycket underrätta Europaparlamentet och rådet om sin avsikt. Om Europaparlamentet eller rådet anför vederbörligen motiverade invändningar inom denna period ska unionsinstitutionen avstå från att genomföra ändringarna och förfarandet i artikel 44 ska tillämpas.

2. Genom undantag från punkt 1 första stycket får verkningarna av deltidsarbete som beviljats av tillsättningsmyndigheten i enlighet med tjänsteföreskrifterna kompenseras genom nytillsättningar.

KAPITEL 3

BUDGETDISCIPLIN

Artikel 54

Förenlighet med den fleråriga budgetramen och beslutet om systemet för Europeiska unionens egna medel

Budgeten ska vara förenlig med den fleråriga budgetramen och beslut (EU, Euratom) 2020/2053.

Artikel 55

Unionsakters förenlighet med budgeten

Om de disponibla anslagen i budgeten skulle överskridas vid genomförandet av en unionsakt, får akten inte genomföras finansiellt förrän budgeten har ändrats i enlighet med detta.

AVDELNING IV

GENOMFÖRANDE AV BUDGETEN

KAPITEL 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 56

Genomförande av budgeten i enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning

1. Kommissionen ska på eget ansvar och inom ramen för de beviljade anslagen genomföra budgeten med avseende på både inkomster och utgifter i enlighet med denna förordning.

2. Medlemsstaterna ska samarbeta med kommissionen för att se till att anslagen används i enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning.

Artikel 57

Information om överföring av personuppgifter för revisionsändamål

I förfaranden för tilldelning, inbegripet i varje meddelande i samband med tilldelning av bidrag, icke-finansiella donationer, upphandlingskontrakt eller priser som förvaltas inom ramen för direkt förvaltning ska potentiella bidragsmottagare, anbudssökande, anbudsgivare och deltagare, i enlighet med förordning (EU) 2018/1725, informeras om att personuppgifter om dem kan komma att vidarebefordras till interna revisionsenheter, revisionsrätten, Eppo eller Olaf och mellan utanordnare inom kommissionen och de genomförandeorgan som avses i artikel 69 i den här förordningen och de unionsorgan som avses i artiklarna 70 och 71 i den här förordningen, i syfte att skydda unionens ekonomiska intressen.

Artikel 58

Kravet på en grundläggande akt och undantag från detta krav

1. Anslag som tagits upp i budgeten för en unionsåtgärd får endast användas om en grundläggande akt har antagits.

2. Genom undantag från punkt 1 och på de villkor som anges i punkterna 3, 4 och 5 får dock följande anslag genomföras utan någon grundläggande akt, förutsatt att de åtgärder som ska finansieras omfattas av unionens behörighet:

   a) Anslag till pilotprojekt av experimentell karaktär som syftar till att kontrollera om en åtgärd är genomförbar och ändamålsenlig.

   b) Anslag till förberedande åtgärder inom tillämpningsområdet för EUF-fördraget och Euratomfördraget, avsedda att förbereda förslag till framtida åtgärder.

   c) Anslag till förberedande åtgärder som omfattas av avdelning V i EU-fördraget.

   d) Anslag till punktåtgärder eller åtgärder med obegränsad varaktighet, som kommissionen genomför i enlighet med de uppgifter som följer av dess befogenheter på det institutionella planet enligt EUF-fördraget och Euratomfördraget, utöver kommissionens initiativrätt på lagstiftningsområdet att lägga fram förslag som avses i led b i denna punkt, och enligt de särskilda befogenheter som kommissionen har tilldelats direkt genom artiklarna 154, 156, 159, 160, 168.2, 171.2, 173.2, 175 andra stycket, 181.2, 190, 210.2 och 214.6 i EUF-fördraget samt artiklarna 70 och 77–85 i Euratomfördraget.

e) Anslag till varje unionsinstitutions drift inom ramen för dess administrativa självständighet.

3. Vad gäller anslag som avses i punkt 2 a får därtill hörande åtagandebemyndiganden tas upp i budgeten för högst två på varandra följande budgetår. Det totala anslagsbeloppet för pilotprojekten får inte överstiga 40 000 000 EUR per budgetår.

4. Vad gäller anslag som avses i punkt 2 b ska de förberedande åtgärderna följa en enhetlig strategi och får vara utformade på olika sätt. Därtill hörande åtagandebemyndiganden får tas upp i budgeten för högst tre på varandra följande budgetår. Förfarandet för antagande av den relevanta grundläggande akten ska vara slutfört före utgången av det tredje budgetåret. Under det förfarandet ska de åtaganden som ingås för anslagen respektera den förberedande åtgärdens särdrag med avseende på den planerade verksamheten, de eftersträvade målen samt mottagarna. Följaktligen får det belopp som gjorts föremål för åtagande inte motsvara beloppet för de anslags som förutses för finansieringen av själva de slutliga åtgärderna.

   Det totala anslagsbeloppet för de nya förberedande åtgärder som avses i punkt 2 b får inte överstiga 50 000 000 EUR per budgetår och det totala anslagsbeloppet för de åtaganden som faktiskt ingås för förberedande åtgärder får inte överstiga 100 000 000 EUR.

5. Vad gäller anslag som avses i punkt 2 c ska de förberedande åtgärderna vara begränsade till en kort tidsperiod och utformas för att skapa förutsättningar för unionsåtgärder för att uppfylla målen med Gusp och för att anta nödvändiga rättsliga instrument.

   När det gäller unionens krishanteringsinsatser ska de förberedande åtgärderna utformas för att bland annat bedöma de operativa kraven, säkerställa att resurser snabbt kan göras tillgängliga eller skapa förutsättningar ute på fältet för insatsens igångsättande. Förberedande åtgärder ska godkännas av rådet på förslag av den höga representanten.

   För att säkerställa ett snabbt genomförande av förberedande åtgärder ska den höga representanten så tidigt som möjligt underrätta Europaparlamentet och kommissionen om rådets avsikt att inleda en förberedande åtgärd och framför allt om vilka resurser som uppskattningsvis krävs för det ändamålet. Kommissionen ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att medlen utbetalas snabbt.

   Finansieringen av åtgärder som rådet godkänt för förberedelse av unionens krishanteringsinsatser på grundval av avdelning V i EU-fördraget ska täcka de tillkommande kostnader som uppstår direkt vid utstationering av ett uppdrag eller en grupp på platsen, där bland annat personal från unionsinstitutionerna ingår, inbegripet kostnader för högriskförsäkring, kostnader för resor och logi och dagtraktamenten.

Artikel 59

Unionsinstitutionernas genomförande av budgeten, med undantag av kommissionen

1. Kommissionen ska ge övriga unionsinstitutioner de befogenheter som krävs för att dessa ska kunna genomföra sina respektive avsnitt av budgeten.

2. För att underlätta utnyttjandet av sina anslag får unionsinstitutionerna ingå servicenivåavtal med varandra om villkoren för tillhandahållande av tjänster, leverans av varor, utförande av byggentreprenader eller fastighetskontrakt.

   Dessa avtal ska möjliggöra överföring av anslag eller återvinning av kostnader som uppstår till följd av deras genomförande.

3. De servicenivåavtal som avses i punkt 2 får också ingås mellan avdelningar inom unionsinstitutionerna, unionsorgan, europeiska byråer, organ eller personer som anförtrotts genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp enligt avdelning V i EU-fördraget och generalsekreterarens kansli vid styrelsen för Europaskolorna. Kommissionen och övriga unionsinstitutioner ska regelbundet rapportera till Europaparlamentet och rådet om de servicenivåavtal som de ingår med andra unionsinstitutioner.

Artikel 60

Delegering av befogenheter vad gäller budgetens genomförande

1. Kommissionen och var och en av de övriga unionsinstitutionerna får inom sina respektive avdelningar delegera sina befogenheter vad gäller budgetens genomförande i enlighet med villkoren i denna förordning samt i deras interna regler och inom de gränser som fastställs i det instrument genom vilket delegeringen beslutas. De till vilka ansvar delegeras ska agera inom ramen för de befogenheter som uttryckligen har tilldelats dem.

2. Utöver punkt 1 får kommissionen delegera genomförandebefogenheter för driftsanslag inom sitt eget budgetavsnitt till chefer för unionens delegationer och, för att säkerställa kontinuitet i verksamheten i delegationschefernas frånvaro, till ställföreträdande chefer för unionens delegationer. En sådan delegering ska inte påverka delegationschefernas ansvar för budgetens genomförande. Om en delegationschef är frånvarande i över fyra veckor ska kommissionen ompröva sitt beslut att delegera genomförandebefogenheter. När chefer för unionens delegationer samt, i deras frånvaro, deras ställföreträdare fungerar som kommissionens vidaredelegerade utanordnare, ska de tillämpa kommissionens regler för genomförande av budgeten och omfattas av samma uppgifter, skyldigheter och ansvarsskyldighet som kommissionens övriga vidaredelegerade utanordnare.

Kommissionen får dra in den delegering av befogenheter som avses i första stycket i enlighet med sina egna regler.

För tillämpningen av första stycket ska den höga representanten vidta nödvändiga åtgärder för att underlätta samarbetet mellan unionens delegationer och kommissionens avdelningar.

3. Utrikestjänsten får undantagsvis delegera sina genomförandebefogenheter för administrativa anslag inom sitt eget budgetavsnitt till kommissionens personal i unionsdelegationerna, om detta krävs för att säkerställa kontinuitet i sådana delegationers förvaltning i frånvaro av utrikestjänstens behöriga utanordnare från det land där dennes delegation är placerad. I de exceptionella fall där kommissionens personal i unionens delegationer fungerar som vidaredelegerade utanordnare för utrikestjänsten ska de tillämpa utrikestjänstens interna regler för budgetgenomförande och omfattas av samma uppgifter, skyldigheter och ansvarsskyldighet som utrikestjänstens övriga vidaredelegerade utanordnare.

Utrikestjänsten får dra in delegeringen av befogenheter som avses i första stycket i enlighet med sina egna regler.

Artikel 61

Intressekonflikter

1. Aktörer i budgetförvaltningen i den mening som avses i kapitel 4 i denna avdelning och andra personer, inklusive nationella myndigheter på alla nivåer, som medverkar i genomförandet av budgeten inom ramen för direkt, indirekt och delad förvaltning, inbegripet förberedande åtgärder, revisioner eller kontroller, får inte utföra handlingar som kan leda till en konflikt mellan deras egenintresse och unionens intresse. De ska också vidta lämpliga åtgärder för att förhindra att en intressekonflikt uppstår vid utförandet av uppgifter inom deras behörighet och för att åtgärda situationer som ur objektiv synvinkel kan uppfattas som en intressekonflikt.

2. Om det föreligger risk för en intressekonflikt som inbegriper en anställd vid en nationell myndighet, ska personen i fråga underrätta sin närmaste överordnade. Om en sådan risk föreligger för en anställd som omfattas av tjänsteföreskrifterna ska personen i fråga underrätta den berörda delegerade utanordnaren. Den berörda närmaste överordnade eller den berörda delegerade utanordnaren ska skriftligen fastställa om en intressekonflikt föreligger. Om en intressekonflikt konstateras ska tillsättningsmyndigheten eller den berörda nationella myndigheten säkerställa att personen i fråga avbryter all verksamhet i ärendet. Den berörda delegerade utanordnaren eller den berörda nationella myndigheten ska säkerställa att eventuella ytterligare lämpliga åtgärder vidtas i enlighet med tillämplig rätt, inbegripet nationell rätt med avseende på intressekonflikter i fall där en anställd vid en nationell myndighet är inblandad.

3. Vid tillämpning av punkt 1 anses en intressekonflikt föreligga om en aktör i budgetförvaltningen eller en annan person enligt punkt 1 av familjeskäl, känslomässiga skäl, skäl som hänger samman med politisk eller nationell koppling, ekonomiskt intresse eller något annat direkt eller indirekt personligt intresse sätter en opartisk och objektiv tjänsteutövning på spel.

KAPITEL 2

METODER FÖR GENOMFÖRANDE

Artikel 62

Metoder för genomförande av budgeten

1. Kommissionen ska genomföra budgeten på något av följande sätt:

   a) Direkt (direkt förvaltning) enligt artiklarna 125–156 genom sina egna avdelningar, inklusive via sin personal i unionens delegationer under överinseende av respektive delegationschef i enlighet med artikel 60.2, eller via de genomförandeorgan som avses i artikel 69.

   b) Inom ramen för delad förvaltning med medlemsstaterna (delad förvaltning) enligt artiklarna 63 och 125–129.

   c) Indirekt (indirekt förvaltning) enligt artiklarna 125–152 och 157–162, där detta föreskrivs i den grundläggande akten eller i de fall som avses i artikel 58.2 a–d, genom att budgetgenomförandeuppgifter anförtros åt

      i) tredjeländer eller organ som utsetts av dem enligt artikel 161,

      ii) internationella organisationer eller deras organ, i den mening som avses i artikel 159,

iii) Europeiska investeringsbanken (EIB) eller Europeiska investeringsfonden (EIF) eller båda såsom grupp (*EIB-gruppen*),

iv) unionsorgan som avses i artiklarna 70 och 71,

v) offentligrättsliga organ, inbegripet medlemsstatsorganisationer,

vi) privaträttsliga organ som anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter, inbegripet medlemsstatsorganisationer, i den utsträckning som dessa har tilldelats tillräckliga finansiella garantier,

vii) organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som har tilldelats tillräckliga finansiella garantier,

viii) organ eller personer som anförtrotts genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp enligt avdelning V i EU-fördraget och som fastställs i den grundläggande akten,

ix) organ som är etablerade i en medlemsstat och som omfattas av en medlemsstats privaträtt eller unionsrätten och som i enlighet med sektorsspecifika regler kan anförtros förvaltningen av unionsmedel eller budgetgarantier, i den mån sådana organ kontrolleras av sådana organ som avses i led v eller vi och har tillräckliga finansiella garantier i form av solidariskt ansvar från kontrollorganens sida eller motsvarande finansiella garantier och som för varje åtgärd får begränsas till det högsta beloppet för unionens stöd.

Vad gäller första stycket c vi och vii får beloppet för de finansiella garantier som krävs fastställas i den berörda grundläggande akten och begränsas till det högsta beloppet för unionens bidrag till det organ som berörs. Om det är fråga om flera borgensmän ska fördelningen av beloppet motsvarande det totala ansvar som borgensmännen ska täcka anges i överenskommelsen om medverkan, där det får föreskrivas att varje borgensmans ansvar ska stå i proportion till den andel som dess respektive bidrag till organet utgör.

2. Vid direkt förvaltning får kommissionen använda de instrument som avses i avdelningarna VII, VIII, IX, X och XII.

Vid delad förvaltning ska instrumenten för budgetens genomförande vara de som föreskrivs i sektorsspecifika regler.

Vid indirekt förvaltning ska kommissionen tillämpa avdelning VI och, när det gäller finansieringsinstrument och budgetgarantier, avdelningarna VI och X. Genomförandeenheterna ska tillämpa de instrument för budgetgenomförande som anges i den berörda överenskommelsen om medverkan.

3. Kommissionen ska ansvara för att budgeten genomförs i enlighet med artikel 317 i EUF-fördraget och får inte delegera dessa uppgifter till tredje parter, när sådana uppgifter medför ett betydande skönsmässigt handlingsutrymme som kan användas som ett verktyg för politiska överväganden.

Kommissionen får inte, med hjälp av kontrakt i enlighet med avdelning VII i denna förordning, lägga ut på entreprenad uppgifter som innebär myndighetsutövning och ger utrymme för skönsmässiga bedömningar.

Artikel 63

Delad förvaltning med medlemsstater

1. När kommissionen genomför budgeten inom ramen för delad förvaltning ska uppgifter som har samband med genomförandet av budgeten delegeras till medlemsstaterna. Kommissionen och medlemsstaterna ska iaktta principerna om sund ekonomisk förvaltning, transparens och icke-diskriminering, och säkerställa att unionsåtgärderna är synliga när de förvaltar unionsmedel. Kommissionen och medlemsstaterna ska för detta ändamål uppfylla sina respektive förpliktelser i fråga om revision och kontroller och åta sig det ansvar som följer därav enligt denna förordning. Kompletterande bestämmelser ska fastställas i sektorsspecifika regler.

2. När medlemsstaterna utför uppgifter som har samband med genomförandet av budgeten ska de vidta alla nödvändiga åtgärder, inbegripet lagstiftningsmässiga, regelrelaterade och administrativa åtgärder, som är nödvändiga för att skydda unionens ekonomiska intressen, genom att

   a) förvissa sig om att åtgärder som finansieras genom budgeten genomförs på ett korrekt och ändamålsenligt sätt och i enlighet med tillämpliga sektorsspecifika regler,

   b) utse organ som ska ansvara för förvaltningen och kontrollen av unionsmedel i enlighet med punkt 3 och övervaka sådana organ,

c) förebygga, upptäcka och korrigera oriktigheter och bedrägerier,

d) i enlighet med denna förordning och sektorsspecifika regler samarbeta med kommissionen, Olaf, revisionsrätten och, när det gäller de medlemsstater som deltar i fördjupat samarbete enligt förordning (EU) 2017/1939, med Eppo.

För att skydda unionens ekonomiska intressen ska medlemsstaterna, med iakttagande av proportionalitetsprincipen och i enlighet med denna artikel och tillämpliga sektorsspecifika regler, utföra förhands- och efterhandskontroller, vilka där så är lämpligt ska omfatta verifieringar på plats genom granskning av representativa och/eller riskbaserade urval av transaktioner. De ska också inkassera felaktigt utbetalda belopp och inleda rättsliga förfaranden i detta avseende där så krävs.

Medlemsstaterna ska ålägga mottagarna ändamålsenliga, avskräckande och proportionerliga sanktioner när detta föreskrivs i sektorsspecifika regler eller i särskilda bestämmelser i nationell rätt.

Kommissionen ska, som en del i sin riskbedömning och i enlighet med sektorsspecifika regler, övervaka de förvaltnings- och kontrollsystem som inrättats i medlemsstaterna. Kommissionen ska i sitt revisionsarbete respektera proportionalitetsprincipen och ta hänsyn till nivån av risk bedömd i enlighet med sektorsspecifika regler.

3. I enlighet med kriterierna och förfarandena i sektorsspecifika regler ska medlemsstaterna, på lämplig nivå, utse organ som ska ansvara för förvaltningen och kontrollen av unionsmedel. Sådana organ får också utföra andra uppgifter som inte har samband med förvaltningen av unionsmedel, och får anförtro några av sina uppgifter på andra organ.

   När medlemsstaterna fattar beslut om vilket organ som ska utses får de grunda sina beslut på huruvida förvaltnings- och kontrollsystemen i princip är desamma som de som redan fanns under den föregående perioden och om de har fungerat ändamålsenligt.

   Om revisions- och kontrollresultat visar att de utsedda organen inte längre uppfyller kriterierna i sektorsspecifika regler ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att bristerna i genomförandet av dessa organs uppgifter åtgärdas, inbegripet att dra tillbaka beslutet om att utse dessa organ i enlighet med sektorsspecifika regler.

   Kommissionens roll i den process som beskrivs i denna punkt ska fastställas i sektorsspecifika regler.

4. Organ som utsetts enligt punkt 3 ska

   a) inrätta ett ändamålsenligt och effektivt internt kontrollsystem och säkerställa att detta system fungerar, vilket när så är lämpligt får förlita sig på digitala kontroller som avses i artikel ***36.11***,

   b) tillämpa ett system för redovisning som ger korrekta, fullständiga och tillförlitliga uppgifter som görs tillgängliga i tid,

   c) tillhandahålla den information som krävs enligt punkterna 5, 6 och 7,

   d) säkerställa offentliggörande i efterhand i enlighet med artikel 38.2–38.7.

   All behandling av personuppgifter ska vara förenlig med förordning (EU) 2016/679.

5. De organ som utsetts enligt punkt 3 ska senast den 15 februari påföljande budgetår förse kommissionen med följande:

   a) Sina räkenskaper över utgifter som de, under den berörda referensperioden enligt sektorsspecifika regler, haft för utförande av de uppgifter de anförtrotts och som lagts fram för kommissionen för återbetalning.

   b) En årlig sammanfattning av de slutliga revisionsrapporterna och av utförda kontroller, inklusive en analys av typerna och omfattningen av fel och svagheter identifierade i systemen, samt en redogörelse för vilka korrigerande åtgärder som har vidtagits eller planeras.

6. I de räkenskaper som avses i punkt 5 a ska det finnas uppgifter om förfinansiering och belopp för vilka indrivningsförfaranden pågår eller har slutförts. Räkenskaperna ska åtföljas av en förvaltningsförklaring där det enligt uppfattningen hos dem som är ansvariga för förvaltningen av medlen intygas att

   a) uppgifterna är rättvisande, fullständiga och korrekta,

   b) utgifterna har använts för avsett ändamål, såsom det anges i sektorsspecifika regler,

   c) de kontrollsystem som införts säkerställer de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet.

7. De räkenskaper som avses i punkt 5 a och den sammanfattning som avses i punkt 5 b ska åtföljas av ett yttrande från ett oberoende revisionsorgan, som utarbetats i enlighet med internationellt vedertagna revisionsstandarder. I detta yttrande ska det anges om räkenskaperna ger en sann och rättvisande bild, om utgifter för vilka det begärts återbetalning från kommissionen är lagliga och korrekta samt om de kontrollsystem som inrättats fungerar tillfredsställande. Av yttrandet ska det också framgå om revisionsarbetet föranleder tvivel på vad som sägs i den förvaltningsförklaring som avses i punkt 6.

Tidsfristen den 15 februari enligt punkt 5 får i undantagsfall förlängas av kommissionen till den 1 mars efter ett meddelande från den berörda medlemsstaten.

Medlemsstaterna får på lämplig nivå offentliggöra den information som avses i punkterna 5 och 6 samt i denna punkt.

Medlemsstaterna får dessutom tillhandahålla Europaparlamentet, rådet och kommissionen uttalanden som undertecknats på lämplig nivå och som bygger på den information som avses i punkterna 5 och 6 samt i denna punkt.

8. För att säkerställa att unionsmedel används i enlighet med gällande regler ska kommissionen

a) tillämpa förfaranden för granskning och godkännande av de utsedda organens räkenskaper som säkerställer att dessa räkenskaper är fullständiga, korrekta och sanningsenliga,

b) undanta utgifter för belopp som har betalats ut i strid med tillämplig rätt från finansiering från unionen,

c) avbryta betalningsfrister eller betalningar när detta föreskrivs i sektorsspecifika regler.

Kommissionen ska helt eller delvis upphöra med avbrytandet av betalningsfrister eller betalningar efter det att en medlemsstat lagt fram sina iakttagelser och så snart som den vidtagit nödvändiga åtgärder. Den årliga verksamhetsrapport som avses i artikel 74.9 ska behandla alla krav som anges i denna punkt.

9. De sektorsspecifika reglerna ska beakta behoven hos programmen för europeiskt territoriellt samarbete i synnerhet när det gäller förvaltningsförklaringens innehåll, det förfarande som anges i punkt 3 och revisionsfunktionen.

10. Kommissionen ska föra ett register över de organ som ansvarar för förvaltning, certifiering och revision inom ramen för sektorsspecifika regler.

11. Medlemsstaterna får använda medel som tilldelas dem inom ramen för delad förvaltning i kombination med transaktioner och instrument som genomförs inom ramen för förordning (EU) 2015/1017 i enlighet med de villkor som anges i relevanta sektorsspecifika regler.

KAPITEL 3

EUROPEISKA BYRÅER OCH UNIONSORGAN

AVSNITT 1

EUROPEISKA BYRÅER

Artikel 64

Ramen för europeiska byråers behörighet

1. Innan kommissionen inrättar en ny europeisk byrå ska den göra en kostnads-nyttoanalys och en bedömning av tillhörande risker, informera Europaparlamentet och rådet om resultaten därav samt föreslå att nödvändiga anslag tas upp i en bilaga till kommissionens avsnitt i budgeten.

2. Inom ramen för sin behörighet

   a) ska europeiska byråer utföra obligatoriska uppgifter som anges i deras etableringsakt eller i andra unionsrättsakter,

   b) får europeiska byråer i enlighet med artikel 66 utföra icke-obligatoriska uppgifter som de getts befogenhet att utföra av respektive förvaltningskommitté efter beaktande av kostnad och nytta och tillhörande risker för berörda parter.

3. Bestämmelserna i detta avsnitt ska tillämpas på Olafs verksamhet, med undantag av punkt 4 i denna artikel, artikel 66 och artikel 67.1, 67.2 och 67.3.

4. Kommissionens internrevisor ska utöva alla befogenheter som anges i kapitel 8 i denna avdelning.

Artikel 65

Anslag till europeiska byråer

1. De anslag som respektive europeisk byrå beviljats för att genomföra obligatoriska uppgifter ska tas upp i en särskild budgetrubrik i kommissionens avsnitt i budgeten och ska preciseras i en bilaga till det avsnittet.

   Den bilaga som avses i första stycket ska utformas som en inkomst- och utgiftsberäkning, indelad på samma sätt som budgetens avsnitt.

   De anslag som tas upp i denna bilaga

   a) ska täcka respektive europeisk byrås finansiella behov i samband med utförande av de obligatoriska uppgifter som anges i dess etableringsakt eller i andra unionsrättsakter,

   b) får täcka en europeisk byrås finansiella behov i samband med utförande av uppgifter som begärts av unionsinstitutioner, unionsorgan, andra europeiska byråer och organ som inrättats i eller enligt fördragen och vilka uppgifter kan medges i enlighet med byråns etableringsakt.

2. Kommissionen ska i fråga om de anslag som för respektive europeisk byrå tas upp i bilagan delegera utanordnarbefogenheter i enlighet med artikel 73 till den europeiska byråns direktör.

3. Varje europeisk byrås tjänsteförteckning ska utgöra en bilaga till kommissionens tjänsteförteckning.

4. Direktören för respektive europeisk byrå ska fatta beslut om överföringar inom den bilaga som avses i punkt 1. Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet och rådet om sådana överföringar.

Artikel 66

Icke-obligatoriska uppgifter

1. I fråga om de icke-obligatoriska uppgifter som avses i artikel 64.2 b får en europeisk byrå

   a) ta emot ett bemyndigande för sin direktör från unionsinstitutioner, unionsorgan och andra europeiska byråer tillsammans med en delegering av utanordnarbefogenheter avseende anslag som tagits upp i budgetavsnittet för unionsinstitutionen, unionsorganet eller den europeiska byrån,

   b) ingå särskilda servicenivåavtal med unionsinstitutioner, unionsorgan, andra europeiska byråer eller tredje parter.

2. Unionsinstitutionerna, unionsorganen och de andra europeiska byråerna i fråga ska i de fall som avses i punkt 1 a fastställa begränsningar och villkor för delegeringen av befogenheter. Denna delegering ska överenskommas i enlighet med den europeiska byråns etableringsakt, särskilt när det gäller villkoren för delegeringen.

3. I de fall som avses i punkt 1 b ska direktören för den europeiska byrån i enlighet med etableringsakten anta särskilda bestämmelser om uppgifternas genomförande, återvinning av kostnader och förande av motsvarande räkenskaper. Den europeiska byrån ska rapportera resultatet av dessa räkenskaper till berörda unionsinstitutioner, unionsorgan eller andra europeiska byråer.

Artikel 67

Europeiska byråers räkenskaper

1. Varje europeisk byrå ska upprätta räkenskaper över sina utgifter som gör det möjligt att fastställa varje unionsinstitutions, unionsorgans eller annan europeisk byrås andel av de tjänster som byrån tillhandahållit. Direktören för den berörda europeiska byrån ska, efter godkännande från dess förvaltningskommitté, fastställa kriterierna för dessa räkenskaper.

2. Anmärkningarna till den särskilda budgetrubriken för de totala anslagen för respektive europeisk byrå till vilken utanordnarbefogenheter har delegerats i enlighet med artikel 66.1 a ska innehålla en beräkning av kostnaderna för de tjänster som respektive byrå ska tillhandahålla varje unionsinstitution, unionsorgan och annan europeisk byrå. Denna ska baseras på de räkenskaper som föreskrivs i punkt 1 i denna artikel.

3. Varje europeisk byrå till vilken utanordnarbefogenheter har delegerats i enlighet med artikel 66.1 a ska underrätta berörda unionsinstitutioner, unionsorgan och andra europeiska byråer om resultaten av de räkenskaper som föreskrivs i punkt 1 i den här artikeln.

4. Varje europeisk byrås räkenskaper ska integreras i unionens räkenskaper i enlighet med artikel 247.

5. På förslag av den berörda europeiska byråns förvaltningskommitté får kommissionens räkenskapsförare till en av den europeiska byråns anställda delegera några av räkenskapsförarens uppgifter kopplade till de inkomst- och utgiftstransaktioner som ska skötas direkt av den berörda europeiska byrån.

6. Kommissionen får öppna bankkonton eller postgirokonton i en europeisk byrås namn för att täcka byråns likviditetsbehov, på förslag av byråns förvaltningskommitté. Det årliga kassasaldot för varje byrå ska stämmas av och regleras mellan den berörda europeiska byrån och kommissionen vid budgetårets utgång.

AVSNITT 2

BYRÅER OCH UNIONSORGAN

Artikel 68

Tillämplighet på Euratoms försörjningsbyrå

Denna förordning ska tillämpas på genomförandet av budgeten för Euratoms försörjningsbyrå.

Artikel 69

Genomförandeorgan

1. Kommissionen får till genomförandeorgan delegera befogenheter att genomföra hela eller delar av ett unionsprogram eller unionsprojekt, däribland pilotprojekt och förberedande åtgärder samt förvaltning av administrativa utgifter, för kommissionens räkning och på dennas ansvar i enlighet med rådets förordning (EG) nr 58/2003[52]. Genomförandeorgan ska inrättas genom ett beslut av kommissionen och ska vara juridiska personer enligt unionsrätten. De ska ta emot ett årligt bidrag.

2. Direktörer för genomförandeorgan ska fungera som delegerade utanordnare när det gäller utnyttjandet av driftsanslag för de unionsprogram som de helt eller delvis förvaltar.

[52] Rådets förordning (EG) nr 58/2003 av den 19 december 2002 om stadgar för de genomförandeorgan som ansvarar för vissa uppgifter som avser förvaltningen av gemenskapsprogram (EGT L 11, 16.1.2003, s. 1).

3. Styrkommittén för ett genomförandeorgan får komma överens med kommissionen om att kommissionens räkenskapsförare också ska fungera som det berörda genomförandeorganets räkenskapsförare. Styrkommittén får även anförtro kommissionens räkenskapsförare vissa av de uppgifter som ska fullgöras av det berörda genomförandeorganets räkenskapsförare, med beaktande av kostnad och nytta. I båda fallen ska nödvändiga arrangemang ingås så att intressekonflikter undviks.

Artikel 70

Organ som inrättas inom ramen för EUF-fördraget och Euratomfördraget

1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 275 i denna förordning för att komplettera denna förordning med en rambudgetförordning för de organ som inrättas inom ramen för EUF-fördraget och Euratomfördraget och som är juridiska personer och får bidrag som belastar budgeten.

2. Rambudgetförordningen ska grundas på de principer och regler som anges i den här förordningen, med beaktande av särdragen hos de organ som avses i punkt 1.

3. De finansiella reglerna för de organ som avses i punkt 1 får endast avvika från rambudgetförordningen om deras särskilda behov gör det nödvändigt och om kommissionen samtycker i förväg.

4. Europaparlamentet ska på rådets rekommendation ha befogenhet att bevilja ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten för de organ som avses i punkt 1. De organ som avses i punkt 1 ska till fullo samarbeta med de unionsinstitutioner som medverkar i förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet och ska vid behov lämna nödvändiga ytterligare uppgifter, även genom närvaro vid de relevanta organens sammanträden.

5. Kommissionens internrevisor ska gentemot de organ som avses i punkt 1 ha samma befogenheter som denne har i förhållande till kommissionen.

6. En oberoende extern revisor ska kontrollera att årsredovisningen för vart och ett av de organ som avses i punkt 1 i denna artikel på ett rättvisande sätt visar inkomster, utgifter och finansiell ställning för det berörda organet före konsolideringen i kommissionens slutliga redovisning. Om inget annat anges i den berörda grundläggande akten ska revisionsrätten utarbeta en särskild årsrapport för varje organ i enlighet med artikel 287.1 i EUF-fördraget. Vid utarbetandet av rapporten ska revisionsrätten beakta det revisionsarbete som utförts av den oberoende externa revisorn och de åtgärder som vidtagits som svar på revisorns iakttagelser.

7. Alla aspekter av de oberoende externa revisioner som avses i punkt 6, även de rapporterade iakttagelserna, ska fortfarande helt och hållet falla inom revisionsrättens ansvarsområde.

Artikel 71

Organ inom offentlig-privata partnerskap

Organ som är juridiska personer, som inrättats genom en grundläggande akt och som anförtros genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap ska anta egna finansiella regler.

Dessa regler ska innehålla ett antal principer som är nödvändiga för att säkerställa en sund ekonomisk förvaltning av unionsmedel.

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 275 för att komplettera denna förordning med en modellbudgetförordning för organ inom offentlig-privata partnerskap, vilken ska innehålla de principer som är nödvändiga för att säkerställa en sund ekonomisk förvaltning av unionsmedel och som ska baseras på artikel 157.

De finansiella reglerna för organ inom offentlig-privata partnerskap får endast avvika från modellbudgetförordningen om deras särskilda behov gör det nödvändigt och under förutsättning att kommissionen samtycker i förväg.

Artikel 70.4–70.7 ska tillämpas på organ inom offentlig-privata partnerskap.

KAPITEL 4

AKTÖRER I BUDGETFÖRVALTNINGEN

AVSNITT 1

PRINCIPEN OM ÅTSKILLNAD MELLAN FUNKTIONER

Artikel 72

Åtskillnad mellan funktioner

1. Utanordnarens och räkenskapsförarens funktioner ska vara åtskilda och ömsesidigt uteslutande.

2. Varje unionsinstitution ska förse alla aktörer i budgetförvaltningen med de resurser som krävs för att de ska kunna utföra sina uppdrag, samt en detaljerad beskrivning av deras uppgifter, rättigheter och skyldigheter.

AVSNITT 2

UTANORDNARE

Artikel 73

Utanordnare

1. Varje unionsinstitution ska fungera som utanordnare.

2. I denna avdelning avses med anställda personer som omfattas av tjänsteföreskrifterna.

3. Varje unionsinstitution ska i enlighet med sin arbetsordning delegera utanordnarens funktioner till anställda på lämplig nivå. Den ska i sina interna administrativa regler ange de anställda till vilka dessa funktioner delegeras, hur omfattande de delegerade befogenheterna ska vara och om de personer som delegerats befogenheter får vidaredelegera dem.

4. Utanordnarens befogenheter får bara delegeras eller vidaredelegeras till anställda.

5. Den behöriga utanordnaren ska agera inom ramen för de begränsningar som anges i det dokument genom vilket delegeringen eller vidaredelegeringen beslutas. Den behöriga utanordnaren får bistås av en eller flera anställda, med uppgift att under dennes ansvar utföra vissa transaktioner som är nödvändiga för genomförandet av budgeten och framtagandet av information om finansiella frågor och förvaltning.

6. Varje unionsinstitution och varje unionsorgan som avses i artikel 70 ska inom två veckor informera Europaparlamentet, rådet, revisionsrätten och kommissionens räkenskapsförare när delegerade utanordnare, internrevisorer och räkenskapsförare utnämns och avgår samt om de interna regler som institutionen eller organet antar i finansiella frågor.

7. Varje unionsinstitution ska informera revisionsrätten när delegeringsbeslut fattas och när förskottsförvaltare utnämns enligt artiklarna 79 och 88.

Artikel 74

Utanordnarens befogenheter och ansvar

1. Utanordnaren ska vid den berörda unionsinstitutionen ansvara för verkställandet av inkomster och utgifter i enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning, bland annat genom att säkerställa prestationsrapportering och säkerställa överensstämmelse med kraven på laglighet och korrekthet och likabehandling av mottagare.

2. I enlighet med artikel 36 och de miniminormer som fastställs av varje unionsinstitution och med vederbörligt beaktande av de risker som är förenade med förvaltningsmiljön samt de finansierade åtgärdernas art ska den delegerade utanordnaren, för tillämpningen av punkt 1 i den här artikeln, inrätta en organisatorisk struktur samt interna kontrollsystem som lämpar sig för de uppgifter denne ska utföra. Strukturen och systemen ska utformas på grundval av en ingående riskanalys som ska beakta deras kostnadseffektivitet och prestation.

3. Verkställandet av utgifter ska innefatta att den behöriga utanordnaren gör budgetmässiga och rättsliga åtaganden, kontrollerar utgifter och godkänner betalningar samt vidtar de förberedelser som krävs för att anslag ska kunna utnyttjas.

4. Verkställandet av inkomster ska innefatta att den behöriga utanordnaren upprättar beräkningar över fordringar, fastställer utestående fordringar och upprättar betalningskrav. I lämpliga fall ska den behöriga utanordnaren skriva av utestående fordringar.

5. För att förhindra fel och oriktigheter före godkännandet av transaktioner och minska risken för att målen inte uppnås ska det för varje transaktion åtminstone utföras en förhandskontroll som avser transaktionens operativa och ekonomiska aspekter och som baseras på en flerårig kontrollstrategi där risken beaktas. I enlighet med artikel ***36.11*** ska i samband med förhandskontrollerna, när så är lämpligt, automatiserade it-verktyg och ny teknik användas.

   Den behöriga utanordnaren ska fastställa förhandskontrollernas omfattning vad gäller frekvens och intensitet med beaktande av resultaten av tidigare kontroller samt en bedömning av risker och kostnadseffektivitet på grundval av utanordnarens egen riskanalys. I tveksamma fall ska den utanordnare som ansvarar för att kontrollera de berörda transaktionerna som ett led i förhandskontrollen begära in kompletterande information eller utföra en kontroll på plats, i syfte att få rimliga garantier.

   Transaktioner ska kontrolleras av andra anställda än de som tagit initiativ till transaktionen. De anställda som utför kontrollen får inte vara underordnade de anställda som tagit initiativ till transaktionen.

6. Den delegerade utanordnaren får införa efterhandskontroller för att upptäcka och korrigera fel och oriktigheter i fråga om transaktioner efter att de har godkänts. Sådana kontroller får ske i form av stickprovskontroller utifrån en riskanalys och ska beakta resultaten av tidigare kontroller samt graden av kostnadseffektivitet och prestation. I enlighet med artikel ***36.11*** ska i samband med efterhandskontrollerna, när så är lämpligt, automatiserade it-verktyg och ny teknik användas.

   Efterhandskontrollerna ska utföras av andra anställda än de som ansvarar för förhandskontrollerna. De anställda som ansvarar för efterhandskontrollerna får inte vara underordnade de anställda som ansvarar för förhandskontrollerna.

   Reglerna och villkoren, inbegripet tidsplaner, för genomförandet av revisioner av bidragsmottagarna ska vara klara, konsekventa och transparenta och ska göras tillgängliga för bidragsmottagare när dessa undertecknar bidragsöverenskommelsen.

7. Behöriga utanordnare och anställda som ansvarar för budgetens genomförande ska ha den yrkeskompetens som krävs för uppgiften.

   I varje unionsinstitution ska den delegerade utanordnaren säkerställa följande:

   a) Att vidaredelegerade utanordnare och deras anställda får regelbundet uppdaterad och lämplig information och utbildning om kontrollnormer och om tillgängliga metoder och tekniker för detta ändamål.

   b) Att åtgärder vid behov vidtas för att säkerställa att kontrollsystemen enligt punkt 2 fungerar ändamålsenligt och effektivt.

8. Om anställda som medverkar i den ekonomiska förvaltningen och kontrollen av transaktioner bedömer att ett beslut, som en överordnad instruerar dem att verkställa eller godta, strider mot gällande bestämmelser eller mot principen om sund ekonomisk förvaltning eller de yrkesregler som de måste följa, ska de underrätta sina närmaste överordnade om detta. Om en anställd gör så skriftligen ska den överordnade svara skriftligen. Om den överordnade underlåter att vidta åtgärder eller bekräftar det ursprungliga beslutet eller den ursprungliga instruktionen och den anställde anser att en sådan bekräftelse inte utgör ett rimligt svar på hans eller hennes fråga ska den anställde meddela den delegerade utanordnaren skriftligen. Om den delegerade utanordnaren inte svarar inom rimlig tid med hänsyn till omständigheterna i fallet och under alla omständigheter inom en månad, ska den anställde informera den berörda panel som avses i artikel 145.

I händelse av olaglig verksamhet, bedrägeri eller korruption som kan skada unionens intressen, ska den anställde informera myndigheterna och de organ som anges i tjänsteföreskrifterna samt i unionsinstitutionernas beslut om villkor och närmare bestämmelser för interna utredningar för att förebygga bedrägeri, korruption och all annan olaglig verksamhet som kan skada unionens intressen. Avtal med externa revisorer som genomför revisioner av unionens ekonomiska förvaltning ska föreskriva att den externa revisorn ska informera den delegerade utanordnaren om varje misstänkt fall av olaglig verksamhet, bedrägeri eller korruption som kan skada unionens intressen.

9. Den delegerade utanordnaren ska till sin unionsinstitution rapportera om fullgörandet av sina skyldigheter genom en årlig verksamhetsrapport med information om finansiella frågor och förvaltning, inklusive kontrollresultat, och med en förklaring om att, såvida inte annat anges i reservationer rörande avgränsade inkomst- och utgiftsområden, det finns rimliga garantier för att

   a) informationen i rapporten ger en sann och rättvisande bild,

   b) de medel som avsatts för den verksamhet som beskrivs i rapporten har använts för avsett ändamål och i enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning, och

   c) de kontrollförfaranden som införts ger nödvändiga garantier för de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet.

   Den årliga verksamhetsrapporten ska innehålla information om utförd verksamhet, mot bakgrund av de mål och prestationer som fastställts i de strategiska planerna, de risker som är förenade med verksamheten, användningen av tillhandahållna resurser och de interna kontrollsystemens effektivitet och ändamålsenlighet. Denna rapport ska innefatta en övergripande bedömning av kostnader och nytta förknippade med kontroller och information om i vilken omfattning godkända driftsutgifter bidrar till ett förverkligande av unionens strategiska mål och genererar ett mervärde på EU-nivå. Kommissionen ska utarbeta en sammanfattning av de årliga verksamhetsrapporterna för det föregående året.

De årliga verksamhetsrapporterna för budgetåret från utanordnare och, i förekommande fall, från unionsinstitutionernas, unionsorganens och de europeiska byråernas delegerade utanordnare ska på ett lättillgängligt sätt offentliggöras senast den 1 juli det påföljande budgetåret på respektive unionsinstitutions, unionsorgans eller europeisk byrås webbplats, med beaktande av vederbörligen motiverade hänsyn i fråga om konfidentialitet och säkerhet.

10. De delegerade utanordnarna ska för varje budgetår sammanställa uppgifter om kontrakt som ingåtts genom förhandlade förfaranden i enlighet med punkterna 11.1 a–f och 39 i bilaga I. Om andelen förhandlade förfaranden i förhållande till det antal förfaranden som tilldelats av en och samma delegerade utanordnare ökar kraftigt jämfört med tidigare år eller om denna andel är betydligt större än det genomsnitt som registrerats inom utanordnarens unionsinstitution, ska den behöriga utanordnaren i en rapport till denna unionsinstitution redogöra för de åtgärder som vidtagits för att vända denna utveckling. Varje unionsinstitution ska överlämna en rapport om förhandlade förfaranden till Europaparlamentet och rådet. I kommissionens fall ska den rapporten bifogas den sammanfattning av årliga verksamhetsrapporter som avses i punkt 9 i denna artikel.

Artikel 75

Utanordnarnas förvaring av styrkande handlingar

Utanordnaren ska inrätta pappersbaserade eller elektroniska system för förvaring av originalen av de styrkande handlingar som avser budgetgenomförandet. Dessa handlingar ska förvaras under minst fem år från och med den dag då Europaparlamentet beviljar ansvarsfrihet för det budgetår som handlingarna hänför sig till.

Utan att det påverkar tillämpningen av första stycket ska handlingar som gäller transaktioner i alla händelser förvaras fram till och med utgången av året efter det år då dessa transaktioner slutligen avslutas.

Personuppgifter som ingår i styrkande handlingar men som inte krävs för beviljande av ansvarsfrihet eller kontroll- eller revisionsändamål ska om möjligt raderas. Artikel 4 i förordning (EU) 2018/1725 ska tillämpas på bevarande av trafikdata.

Artikel 76

Befogenheter och skyldigheter för cheferna för unionens delegationer

1. Om chefer för unionens delegationer fungerar som vidaredelegerade utanordnare i enlighet med artikel 60.2 ska kommissionen vara den unionsinstitution som ansvarar för fastställande, utövande, övervakning och bedömning av deras skyldigheter och ansvar som vidaredelegerade utanordnare, och dessa chefer ska samarbeta nära med kommissionen med avseende på en korrekt förvaltning av medel, särskilt för att säkerställa att finansiella transaktioner genomförs lagligt och korrekt, att medel förvaltas enligt principen om sund ekonomisk förvaltning och att unionens ekonomiska intressen skyddas effektivt. De ska omfattas av kommissionens interna regler och kommissionens stadga för genomförande av vidaredelegerade uppgifter rörande ekonomisk förvaltning. Vid fullgörandet av sina skyldigheter får de biträdas av kommissionens personal i unionsdelegationer.

   I detta syfte ska cheferna för unionens delegationer vidta nödvändiga åtgärder för att förhindra alla situationer som sannolikt äventyrar kommissionens möjlighet att uppfylla sitt ansvar för genomförandet av den budget som vidaredelegerats till dem och för att förhindra konflikter rörande prioriteringar som kan sannolikt påverkar fullgörandet av de uppgifter rörande ekonomisk förvaltning som vidaredelegerats till dem.

Om det uppstår en sådan situation eller konflikt som avses i andra stycket ska cheferna för unionens delegationer utan dröjsmål underrätta kommissionens och utrikestjänstens ansvariga generaldirektörer. Dessa generaldirektörer ska vidta lämpliga åtgärder för att rätta till situationen.

2. Om chefer för unionens delegationer befinner sig i en situation som avses i artikel 74.8 ska de hänskjuta ärendet till den panel som avses i artikel 145. Upptäcks olaglig verksamhet, bedrägeri eller korruption som kan skada unionens intressen, ska de underrätta de myndigheter och instanser som utsetts i gällande lagstiftning.

3. Chefer för unionens delegationer som fungerar som vidaredelegerade utanordnare i enlighet med artikel 60.2 ska lämna rapporter till sin delegerade utanordnare så att denne kan införliva deras rapporter i sin årliga verksamhetsrapport som avses i artikel 74.9. Rapporterna från cheferna för unionens delegationer ska innehålla information om effektiviteten och ändamålsenligheten hos de interna kontrollsystemen vid deras delegation, förvaltningen av de transaktioner som vidaredelegerats till dem och den förklaring som avses i artikel 92.5 tredje stycket. Dessa rapporter ska bifogas den årliga verksamhetsrapporten från den delegerade utanordnaren, och göras tillgängliga för Europaparlamentet och rådet, i tillämpliga fall med beaktande av rapporternas konfidentialitet.

Cheferna för unionens delegationer ska till fullo samarbeta med de unionsinstitutioner som medverkar i förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet och ska vid behov lämna nödvändiga ytterligare uppgifter. I detta sammanhang får de uppmanas att närvara vid de relevanta organens sammanträden och bistå den behöriga delegerade utanordnaren.

Chefer för unionens delegationer som fungerar som vidaredelegerade utanordnare i enlighet med artikel 60.2 ska besvara varje begäran som kommissionens delegerade utanordnare framställer, på kommissionens eget initiativ eller, inom ramen för förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet, på Europaparlamentets begäran.

Kommissionen ska säkerställa att vidaredelegeringen av befogenheter till chefer för unionens delegationer inte får negativa effekter för förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet enligt artikel 319 i EUF-fördraget.

4. Punkterna 1, 2 och 3 ska också gälla ställföreträdande chefer för unionens delegationer när dessa fungerar som vidaredelegerade utanordnare i delegationschefernas frånvaro.

AVSNITT 3

RÄKENSKAPSFÖRARE

Artikel 77

Räkenskapsförarens befogenheter och skyldigheter

1. Varje unionsinstitution ska utnämna en räkenskapsförare som vid den institutionen har ansvaret för att

   a) betalningar verkställs korrekt samt att inkomster och fastställda fordringar betalas in,

   b) utarbeta och lägga fram redovisningen i enlighet med avdelning XIII,

   c) föra räkenskaper i enlighet med artiklarna 82 och 84,

   d) fastställa regler och förfaranden för förande av räkenskaper och för att utforma kontoplanen, i enlighet med artiklarna 80–84,

   e) utforma och kontrollera redovisningssystemen och i tillämpliga fall kontrollera de system som utanordnarna utformat för att leverera eller styrka bokföringsuppgifter,

   f) förvalta likvida medel.

   När det gäller uppgifter som avses i första stycket e ska räkenskapsföraren ha befogenhet att när som helst granska efterlevnaden av kontrollkriterierna.

2. De skyldigheter som åligger utrikestjänstens räkenskapsförare ska enbart omfatta utrikestjänstens budgetavsnitt, som genomförs av utrikestjänsten. Kommissionens räkenskapsförare ska förbli ansvarig för hela kommissionsavsnittet i budgeten, även transaktioner som avser anslag som vidaredelegerats till chefer för unionens delegationer.

Kommissionens räkenskapsförare ska också fungera som räkenskapsförare för utrikestjänsten beträffande genomförandet av utrikestjänstens budgetavsnitt.

Artikel 78

Räkenskapsförarens utnämning och avgång

1. Varje unionsinstitution ska utnämna en räkenskapsförare bland de tjänstemän som omfattas av tjänsteföreskrifterna.

Räkenskapsföraren ska väljas av unionsinstitutionen på grundval av sina särskilda kvalifikationer, styrkta genom utbildningsbevis eller motsvarande yrkeserfarenhet.

2. Två eller flera unionsinstitutioner eller unionsorgan får utnämna samma räkenskapsförare.

   Om så sker ska de ingå nödvändiga arrangemang för att undvika intressekonflikt.

3. Om en räkenskapsförare avgår ska en råbalansomslutning upprättas utan dröjsmål.

4. Råbalansomslutningen samt en överlämnanderapport ska lämnas till den nye räkenskapsföraren av den avgående räkenskapsföraren eller, om detta inte är möjligt, av en tjänsteman i den sistnämndes avdelning.

   Den nye räkenskapsföraren ska med underskrift bekräfta sitt mottagande av råbalansomslutningen inom en månad efter att den överlämnats, och får då meddela reservationer.

   Överlämnanderapporten ska innehålla resultatet av råbalansomslutningen och eventuella reservationer.

Artikel 79

Befogenheter som räkenskapsföraren får delegera

Räkenskapsföraren får, vid fullgörandet av sina skyldigheter, delegera vissa uppgifter till underordnade anställda och till förskottsförvaltare som utnämnts i enlighet med artikel 89.1.

Dessa uppgifter ska anges i det instrument genom vilket delegeringen sker.

Artikel 80

Regler om redovisning

1. De redovisningsregler som ska tillämpas av unionsinstitutioner, europeiska byråer och de byråer och unionsorgan som avses i kapitel 3 avsnitt 2 i denna avdelning ska baseras på internationellt vedertagna redovisningsstandarder för den offentliga sektorn. Dessa regler ska antas av kommissionens räkenskapsförare efter samråd med räkenskapsförarna för andra unionsinstitutioner, europeiska byråer och unionsorgan.

2. Räkenskapsföraren får avvika från de standarder som avses i punkt 1 om denne anser att det är nödvändigt för att ge en rättvisande bild av tillgångar och skulder, kostnader och intäkter samt kassaflöden. Om en redovisningsregel i betydande grad avviker från dessa standarder, ska den omständigheten, och skälen till detta, anges i anmärkningar till redovisningarna.

3. I de redovisningsregler som avses i punkt 1 ska redovisningarnas struktur och innehåll samt de redovisningsprinciper som ligger till grund för räkenskaperna anges.

4. De rapporter om genomförandet av budgeten som avses i artikel 247 ska upprättas enligt de budgetprinciper som fastställs i denna förordning. De ska göra det möjligt att i detalj följa genomförandet av budgeten. De ska registrera alla transaktioner i fråga om inkomster och utgifter som föreskrivs i denna avdelning och ge en rättvisande bild av dessa.

Artikel 81

Uppläggning av räkenskaperna

1. Räkenskapsföraren vid varje unionsinstitution eller unionsorgan ska sammanställa och uppdatera dokumentation över hur räkenskaperna är upplagda och vilka redovisningsförfaranden som tillämpas vid den unionsinstitution eller det unionsorgan som denne arbetar för.

2. Inkomster och utgifter ska registreras i ett datasystem i enlighet med transaktionens ekonomiska natur, som löpande inkomster eller utgifter eller som kapital.

Artikel 82

Förande av räkenskaper

1. Kommissionens räkenskapsförare ska ansvara för att fastställa den harmoniserade kontoplan som ska tillämpas av unionsinstitutioner, europeiska byråer och de byråer och unionsorgan som avses i kapitel 3 avsnitt 2 i denna avdelning.

2. Räkenskapsföraren ska från utanordnarna få alla de uppgifter som krävs för att sammanställa räkenskaper som ger en rättvisande bild av unionsinstitutionernas ekonomiska situation samt av budgetgenomförandet. Utanordnarna ska garantera uppgifternas tillförlitlighet.

3. Innan en unionsinstitution, eller ett unionsorgan som avses i artikel 70, antar räkenskaperna ska räkenskapsföraren godkänna dem och därigenom intyga att det finns rimliga garantier för att de ger en rättvisande bild av den ekonomiska situationen inom den unionsinstitution eller det unionsorgan som avses i artikel 70.

   Räkenskapsföraren ska i detta syfte kontrollera att räkenskaperna har utarbetats i enlighet med de redovisningsregler som avses i artikel 80 och de redovisningsförfaranden som avses i artikel 77.1 första stycket d och att alla inkomster och utgifter har tagits upp i räkenskaperna.

4. I enlighet med de regler som antagits av räkenskapsföraren ska den delegerade utanordnaren till räkenskapsföraren överlämna all information om finansiella frågor och förvaltning som behövs för att räkenskapsföraren ska kunna utföra sina uppgifter.

   Utanordnaren ska regelbundet, och alltid innan räkenskaperna avslutas, meddela räkenskapsföraren relevanta finansiella uppgifter om förvaltningskontona i bank, så att användningen av unionsmedel på dessa konton kan återspeglas i unionens räkenskaper.

   Utanordnarna ska fortsatt vara helt ansvariga för att de medel som de förvaltar används på avsett sätt och även för lagligheten och korrektheten hos utgifter som är under deras kontroll, samt för att de uppgifter som de överlämnar till räkenskapsföraren är fullständiga och exakta.

5. Den behöriga utanordnaren ska underrätta räkenskapsföraren om alla händelser eller väsentliga förändringar i system för ekonomisk förvaltning, system för inventarieförteckningar eller system för värdering av poster på tillgångs- och skuldsidan, om dessa förmedlar uppgifter för unionsinstitutionens räkenskaper eller åberopas för att styrka uppgifter i dessa, så att räkenskapsföraren kan granska efterlevnaden av kontrollkriterierna.

   Räkenskapsföraren får när som helst på nytt granska ett redan kontrollerat system för ekonomisk förvaltning och begära att den behöriga utanordnaren utarbetar en handlingsplan för att i god tid rätta till potentiella svagheter.

   Den behöriga utanordnaren ska ansvara för att de uppgifter som överlämnas till räkenskapsföraren är fullständiga.

6. Räkenskapsföraren ska ha befogenhet att verifiera inkommen information samt att utföra de ytterligare verifieringar som denne anser vara nödvändiga för att kunna godkänna räkenskaperna.

   Räkenskapsföraren ska, om så är nödvändigt, meddela reservationer och exakt förklara karaktären och omfattningen av dessa reservationer.

7. En unionsinstitutions redovisningssystem ska syfta till att strukturera budgetinformation och finansiell information på ett sådant sätt att sifferuppgifter kan föras in, klassificeras och registreras.

8. Redovisningssystemet ska bestå av allmänna räkenskaper och budgeträkenskaper. Räkenskaperna ska uttryckas i euro och föras per kalenderår.

9. De delegerade utanordnarna får också föra en detaljerad internredovisning.

10. Alla styrkande handlingar för redovisningssystemet och upprättandet av de räkenskaper som avses i artikel 247 ska förvaras i minst fem år räknat från den dag då Europaparlamentet beviljar ansvarsfrihet för det budgetår som handlingarna hänför sig till.

    Handlingar som gäller transaktioner som inte avslutats definitivt ska dock förvaras fram till och med utgången av året efter det år då transaktionerna avslutas. Artikel 4 i förordning (EU) 2018/1725 ska tillämpas på bevarande av trafikdata.

    Varje unionsinstitution ska själv bestämma vilken avdelning som ska förvara de styrkande handlingarna.

Artikel 83

Budgeträkenskapernas innehåll och förande

1. Budgeträkenskaperna ska för varje underavdelning i budgeten utvisa följande:

    a) I fråga om utgifter:

        i) De anslag som godkänts i budgeten, inklusive de anslag som tas upp i ändringsbudgetar, de anslag som överförts från tidigare budgetår, de anslag som avdelats som en följd av inkomster avsatta för särskilda ändamål, överföringar av anslag samt summan av de disponibla anslagen.

        ii) Åtagandebemyndiganden och betalningsbemyndiganden för budgetåret.

b) I fråga om inkomster:

i) Beräkningar som tas upp i budgeten, inklusive beräkningar som tas upp i ändringsbudgetar, inkomster avsatta för särskilda ändamål och det totala beloppet av de beräknade inkomsterna.

ii) Fastställda fordringar och inkasserade belopp under budgetåret.

c) En förteckning över obetalda åtaganden och utestående fordringar från föregående budgetår.

De åtagandebemyndiganden och betalningsbemyndiganden som avses i första stycket a ska tas upp var för sig.

2. Genom budgeträkenskaperna ska följande tydligt framgå:

a) Användningen av överförda anslag och budgetårets anslag.

b) Slutbetalningen av utestående åtaganden.

På inkomstsidan ska utestående fordringar från föregående budgetår redovisas separat.

Artikel 84

Allmänna räkenskaper

1. I de allmänna räkenskaperna ska alla händelser och transaktioner som påverkar den ekonomiska och finansiella situationen samt tillgångarna och skulderna för unionsinstitutionerna och de byråer och unionsorgan som avses i kapitel 3 avsnitt 2 i denna avdelning registreras i kronologisk ordning enligt metoden för dubbel bokföring.

2. Saldon och rörelser i de allmänna räkenskaperna ska föras in i räkenskapsböcker.

3. All registrering i räkenskaperna, inklusive korrigeringar, ska stödja sig på styrkande handlingar, och i räkenskaperna ska det hänvisas till dessa handlingar.

4. Redovisningssystemet ska möjliggöra en tydlig verifieringskedja för varje enskild registrering i räkenskaperna.

Artikel 85

Bankkonton

1. Räkenskapsföraren får, om det krävs för likviditetsförvaltningen, öppna bankkonton i sin unionsinstitutions namn i finansinstitut eller nationella centralbanker, eller begära att sådana konton öppnas. Räkenskapsföraren ska även vara ansvarig för att avsluta dessa konton eller för att se till att de avslutas.

2. I villkoren för öppnande, skötsel och användning av bankkonton ska det anges att checkar, banköverföringar och alla övriga banktransaktioner ska undertecknas av en eller flera behöriga anställda, med hänsyn till internkontrollens behov. Manuella instruktioner ska undertecknas av minst två behöriga anställda eller av räkenskapsföraren.

3. Inom ramen för genomförandet av ett program eller en åtgärd får förvaltningskonton öppnas för kommissionens räkning, så att dessa konton kan förvaltas av en enhet enligt artikel 62.1 första stycket c ii, iii, v eller vi.

   Sådana konton ska öppnas på ansvar av den utanordnare som ansvarar för genomförandet av programmet eller åtgärden, genom överenskommelse med kommissionens räkenskapsförare.

   Sådana konton ska förvaltas på utanordnarens ansvar.

4. Kommissionens räkenskapsförare ska fastställa reglerna för öppnande, förvaltning och avslutande av förvaltningskonton samt användningen av dessa.

Artikel 86

Likviditetsförvaltning

1. Om inget annat anges i denna förordning ska endast räkenskapsföraren ha befogenhet att förvalta likvida medel och motsvarigheter till likvida medel. Räkenskapsföraren ska ansvara för förvaringen av dessa.

2. Räkenskapsföraren ska inom ramen för det tillämpliga regelverket se till att dennes unionsinstitution förfogar över de medel som behövs för att täcka behovet av likvida medel för att genomföra budgeten och ska inrätta förfaranden som säkerställer att det inte uppstår något debetsaldo på ett konto som öppnats i enlighet med ***artikel*** 85.1 ▌ .

3. Betalningar ska ske genom banköverföring, med check eller, med särskilt tillstånd från räkenskapsföraren, med kreditkort, bankkort, elektroniska plånböcker, autogirering eller andra betalningsmedel i enlighet med regler som fastställts av räkenskapsföraren.

   Innan ett åtagande ingås gentemot en tredje part ska utanordnaren bekräfta betalningsmottagarens identitet, fastställa betalningsmottagarens rättsliga identitet och betalningsuppgifter och registrera dessa uppgifter i det gemensamma registret för den unionsinstitution som räkenskapsföraren ansvarar för.

   Räkenskapsföraren får bara göra betalningar om betalningsmottagarens rättsliga identitet och betalningsuppgifter har registrerats i ett gemensamt register för den unionsinstitution som räkenskapsföraren ansvarar för.

   Utanordnarna ska informera räkenskapsföraren om de ändringar av rättslig identitet och betalningsuppgifter som betalningsmottagarna meddelar, och ska verifiera att dessa uppgifter är riktiga innan en betalning godkänns.

Artikel 87

Inventarieförteckning över tillgångar

1. Unionsinstitutionerna och de byråer eller unionsorgan som avses i kapitel 3 avsnitt 2 i denna avdelning ska hålla en inventarieförteckning över kvantiteten och värdet av samtliga deras materiella, immateriella och finansiella tillgångar, i enlighet med en modell som fastställs av kommissionens räkenskapsförare.

   De ska även verifiera att uppgifter i deras respektive inventarieförteckningar stämmer överens med verkligheten.

   Alla förvärvade tillgångar, vars användningsperiod överstiger ett år och som inte utgör förbrukningsvaror och vars inköpspris eller tillverkningskostnad är högre än vad som framgår enligt de redovisningsförfaranden som avses i artikel 77, ska tas upp i inventarieförteckningen och bokföras på kontona för anläggningstillgångar.

2. Försäljning av unionens materiella tillgångar ska annonseras på lämpligt sätt.

3. Unionsinstitutionerna och de byråer eller unionsorgan som avses i kapitel 3 avsnitt 2 i denna avdelning ska fastställa regler för förvaring och skötsel av de tillgångar som tas upp i deras respektive inventarieförteckningar och utse de avdelningar som ska ansvara för inventariesystemet.

AVSNITT 4

FÖRSKOTTSFÖRVALTARE

Artikel 88

Upprättande av förskottskonton

1. Den berörda unionsinstitutionens räkenskapsförare ska fatta beslut om upprättandet av ett förskottskonto och utnämningen av en förskottsförvaltare och fastställa de praktiska villkoren för användning av förskottskontot.

2. Förskottskonton får upprättas för betalning av utgifter, när det till följd av beloppens ringa storlek är praktiskt omöjligt eller föga effektivt att effektuera betalningar i linje med de allmänna reglerna för utgiftstransaktioner. Det högsta belopp som får betalas ut av förskottsförvaltaren i sådana fall fastställs av räkenskapsföraren för varje typ av utgift i det beslut som avses i punkt 1. Förskottskonton får även upprättas för inkassering av inkomster.

   När det gäller insatser i krissituationer och humanitära insatser får förskottskonton användas utan beloppsbegränsningar inom en fastställd tidsram ***efter att vederbörligen ha motiverats***, förutsatt att den anslagsnivå som Europaparlamentet och rådet beslutat om för motsvarande budgetrubrik för innevarande budgetår inte överskrids och att det sker i enlighet med kommissionens interna regler.

Vid unionens delegationer får förskottskonton också användas för att effektuera betalningar i linje med de allmänna reglerna för utgiftstransaktioner till belopp begränsade till 60 000 EUR per utgift, om detta till följd av lokala behov är effektivt och ändamålsenligt. Om de behövs för utbetalning av utgifter från både kommissionens och utrikestjänstens budgetavsnitt ska de upprättas som separata förskottskonton.

Artikel 89

Förvaltning av förskottskonton

1. Förskottsförvaltare ska utses bland tjänstemän men får, om behovet uppstår och endast i vederbörligen motiverade fall, också utses bland övriga kategorier anställda eller, i enlighet med de villkor som fastställts i kommissionens interna regler, bland personer som anställts av kommissionen för insatser i krissituationer och humanitära insatser förutsatt att deras anställningskontrakt ger en likvärdig skyddsnivå i fråga om ansvar som gäller för anställda enligt artikel 95.

2. Förskottskonton ska krediteras med nödvändiga medel under överinseende av den berörda unionsinstitutionens räkenskapsförare och handläggas under förskottsförvaltares ansvar.

3. Verkställda betalningar ska följas av formella beslut om slutlig kontroll eller betalningsorder som undertecknas av den behöriga utanordnaren.

Transaktioner på förskottskontot som genomförs utanför de allmänna reglerna för utgiftstransaktioner ska regleras av utanordnaren senast vid utgången av efterföljande månad, för att säkra avstämningen mellan saldot enligt räkenskaperna och banksaldot.

4. Räkenskapsföraren ska övervaka de medel som anförtrotts förskottsförvaltarna och deras bokföring samt huruvida transaktioner på kontot regleras inom den fastställda tidsfristen.

KAPITEL 5

ANSVAR HOS AKTÖRERNA I BUDGETFÖRVALTNINGEN

AVSNITT 1

ALLMÄNNA REGLER

Artikel 90

Indragning av delegering av befogenheter och upphävande av befogenheter för aktörer i budgetförvaltningen

1. Statusen som delegerad eller vidaredelegerad behörig utanordnare får när som helst, tillfälligt eller permanent, dras in av den myndighet som utsett dem.

2. Befogenheter för räkenskapsförare eller förskottsförvaltare, eller båda två, får när som helst, tillfälligt eller permanent, upphävas av den myndighet som utsett dem.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte påverka tillämpningen av disciplinåtgärder gentemot de aktörer i budgetförvaltningen som avses i de punkterna.

Artikel 91

Ansvar hos aktörerna i budgetförvaltningen i samband med olaglig verksamhet, bedrägeri eller korruption

1. Detta kapitel ska inte påverka möjligheten att ställa de aktörer i budgetförvaltningen som avses i artikel 90 till straffrättsligt ansvar enligt tillämplig nationell rätt och gällande bestämmelser om skydd av unionens ekonomiska intressen och kampen mot korruption som tjänstemän vid unionen eller i medlemsstaterna är delaktiga i.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 92, 94 och 95 i denna förordning ska alla behöriga utanordnare, räkenskapsförare och förskottsförvaltare kunna bli föremål för disciplinåtgärder och krav på ekonomisk kompensation i enlighet med villkoren i tjänsteföreskrifterna eller, i fråga om personal som är anställda av kommissionen för insatser i krissituationer och humanitära insatser som avses i artikel 89.1 i denna förordning, i enlighet med villkoren i deras anställningskontrakt. När det är fråga om olaglig verksamhet, bedrägeri eller korruption som kan skada unionens intressen, ska sådana ärenden hänskjutas till de myndigheter och organ som anges i gällande lagstiftning, särskilt till Olaf.

AVSNITT 2

REGLER FÖR BEHÖRIGA UTANORDNARE

Artikel 92

Regler för utanordnare

1. Den behöriga utanordnaren ska kunna åläggas krav på ekonomisk kompensation enligt tjänsteföreskrifterna.

2. Skyldigheten att betala kompensation ska särskilt gälla om den behöriga utanordnaren, oavsett om det sker avsiktligen eller på grund av dennes grova oaktsamhet,

   a) fastställer utestående fordringar eller upprättar betalningskrav, ingår utgiftsåtaganden eller undertecknar betalningsorder utan att iaktta bestämmelserna i denna förordning,

   b) försummar att upprätta ett dokument som fastställer en fordran, underlåter eller dröjer med att upprätta ett betalningskrav eller dröjer med att upprätta en betalningsorder och detta leder till att unionsinstitutionen ådrar sig en civilrättslig skyldighet gentemot tredje parter.

3. Om en delegerad eller vidaredelegerad utanordnare anser att en bindande instruktion strider mot gällande bestämmelser eller mot principen om sund ekonomisk förvaltning, särskilt därför att instruktionen är oförenlig med nivån på de anslagna medlen, ska denne skriftligen underrätta den myndighet som delegerat eller vidaredelegerat befogenheten om detta. Om den delegerande myndigheten inom rimlig tid skriftligen bekräftar instruktionen och denna bekräftelse är tillräckligt tydlig i det att den uttryckligen behandlar de aspekter som kritiserats av den delegerade eller vidaredelegerade utanordnaren, ska den utanordnaren befrias från ansvar. Utanordnaren ska då verkställa instruktionen, utom när den är uppenbart olaglig eller strider mot gällande säkerhetsnormer.

Samma förfarande ska gälla om en utanordnare anser att ett beslut som det åvilar denne att fatta strider mot gällande bestämmelser eller mot principen om sund ekonomisk förvaltning eller en utanordnare vid genomförandet av en bindande instruktion upptäcker att omständigheterna kring ärendet skulle kunna ge upphov till en sådan situation.

Instruktioner som bekräftas i de situationer som avses i denna punkt ska registreras av den behöriga delegerade utanordnaren och nämnas i dennes årliga verksamhetsrapport.

4. Om den delegerade utanordnarens befogenhet delegeras vidare inom samma avdelning ska den utanordnaren fortfarande ansvara för att de interna förvaltnings- och kontrollsystemen är effektiva och ändamålsenliga, samt för valet av vidaredelegerad utanordnare.

5. Vid vidaredelegering till cheferna för unionens delegationer och deras ställföreträdare ska den delegerade utanordnaren ansvara för utformningen av de interna förvaltnings- och kontrollsystem som används samt för deras effektivitet och ändamålsenlighet. Cheferna för unionens delegationer ska ansvara för att dessa system inrättas och fungerar nöjaktigt i enlighet med de instruktioner som ges av den delegerade utanordnaren, samt för förvaltningen av medel och de transaktioner de utför inom den unionsdelegation som de ansvarar för. Innan de tillträder sin tjänst ska de gå särskilda fortbildningskurser om utanordnares uppgifter och skyldigheter och om budgetgenomförandet.

Cheferna för unionens delegationer ska i enlighet med artikel 76.3 rapportera om efterlevnaden av sina skyldigheter enligt första stycket i denna punkt.

Varje år ska cheferna för unionens delegationer tillhandahålla kommissionens delegerade utanordnare en förklaring om de interna förvaltnings- och kontrollsystemen inom deras delegation samt om förvaltningen av sådana transaktioner som vidaredelegerats till dem och resultatet av denna, så att utanordnaren kan avge den förklaring som avses i artikel 74.9.

Denna punkt ska också gälla ställföreträdande chefer för unionens delegationer när dessa fungerar som vidaredelegerade utanordnare i delegationschefernas frånvaro.

Artikel 93

Behandling av finansiella oriktigheter som begås av anställda

1. Utan att det påverkar befogenheterna för Olaf och den administrativa självständigheten för unionsinstitutionerna, unionsorgan, europeiska byråer eller organ eller personer som anförtrotts genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp enligt avdelning V i EU-fördraget med avseende på deras anställda och med vederbörlig hänsyn till skyddet av visselblåsare ska varje överträdelse av denna förordning eller av en bestämmelse om ekonomisk förvaltning eller verifiering av transaktioner som följer av en anställd persons handling eller försummelse överlämnas för yttrande till den panel som avses i artikel 145 av någon av nedanstående aktörer:

   a) Tillsättningsmyndigheten med ansvar för disciplinärenden.

   b) Den behöriga utanordnaren, inbegripet chefer för unionsdelegationer och de ställföreträdare som i deras frånvaro fungerar som vidaredelegerade utanordnare i enlighet med artikel 60.2.

Om panelen underrättas direkt om en fråga av en anställd ska den överlämna ärendet till tillsättningsmyndigheten vid den berörda unionsinstitutionen, det berörda unionsorganet, den berörda europeiska byrån eller berört organ eller berörd person och informera den anställde. Tillsättningsmyndigheten får begära att panelen yttrar sig i ärendet.

2. En begäran om yttrande från panelen enligt punkt 1 första stycket ska åtföljas av en beskrivning av sakförhållandena och av den handling eller försummelse som panelen uppmanas att bedöma samt av relevanta styrkande handlingar, däribland rapporter om eventuella utredningar som genomförts. Informationen ska där så är möjligt utarbetas i anonymiserad form.

   Innan en begäran eller eventuella ytterligare uppgifter lämnas in till panelen ska tillsättningsmyndigheten eller utanordnaren, beroende på vad som är lämpligt, ge den involverade anställde möjlighet att lämna synpunkter efter att ha delgivit denne de styrkande handlingar som avses i första stycket, under förutsättning att det delgivandet inte allvarligt undergräver genomförandet av ytterligare utredningar.

3. I de fall som avses i punkt 1 i den här artikeln ska den panel som avses i artikel 145 vara behörig att, på grundval av den information som lämnats in till den enligt punkt 2 i den här artikeln och eventuella ytterligare uppgifter som mottagits, bedöma om en finansiell oriktighet har förekommit. Den berörda unionsinstitutionen, det berörda unionsorganet, den berörda europeiska byrån eller berört organ eller berörd person ska på grundval av panelens yttrande besluta om lämpliga uppföljningsåtgärder i enlighet med tjänsteföreskrifterna. Om panelen upptäcker systemrelaterade problem ska den lämna en rekommendation till utanordnaren och den delegerade utanordnaren, såvida den senare inte är den involverade anställde, samt till internrevisorn.

4. När panelen avger det yttrande som avses i punkt 1 i den här artikeln ska den vara sammansatt av de ledamöter som avses i artikel 145.2 första stycket a och b samt följande ytterligare ledamöter, vilka ska tillsättas med beaktande av behovet av att undvika intressekonflikter:

   a) En företrädare för tillsättningsmyndigheten med ansvar för disciplinärenden för den berörda unionsinstitutionen, det berörda unionsorganet, den berörda europeiska byrån eller berört organ eller berörd person när ärendet hänskjuts i enlighet med punkt 1 första stycket a eller en företrädare för den behöriga utanordnaren när ärendet hänskjuts i enlighet med punkt 1 första stycket b.

   b) En annan ledamot som utnämnts av personalkommittén för den berörda unionsinstitutionen, det berörda unionsorganet, den berörda europeiska byrån eller berört organ eller berörd person.

   c) En medlem av den juridiska avdelningen vid den unionsinstitution där den berörde anställde är anställd.

   När panelen avger det yttrande som avses i punkt 1 ska det riktas till tillsättningsmyndigheten för den berörda unionsinstitutionen, det berörda unionsorganet, den berörda europeiska byrån eller berört organ eller berörd person.

5. Panelen ska inte ha några utredningsbefogenheter. Den berörda unionsinstitutionen, det berörda unionsorganet, den berörda europeiska byrån eller berört organ eller berörd person ska samarbeta med panelen i syfte att säkerställa att den har tillgång till all information som krävs för att den ska kunna avge sitt yttrande.

6. Om panelen anser att ärendet är en fråga för Olaf ska panelen i enlighet med punkt 1 översända ärendet till tillsättningsmyndigheten utan dröjsmål och omedelbart underrätta Olaf om detta.

7. Medlemsstaterna ska till fullo stödja unionen i upprätthållandet av skyldigheter, enligt artikel 22 i tjänsteföreskrifterna, för tillfälligt anställda som omfattas av artikel 2 e i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen.

AVSNITT 3

REGLER FÖR RÄKENSKAPSFÖRARE OCH FÖRSKOTTSFÖRVALTARE

Artikel 94

Regler för räkenskapsförare

Räkenskapsförare ska bli föremål för disciplinåtgärder och krav på ekonomisk kompensation på de villkor och i enlighet med de förfaranden som föreskrivs i tjänsteföreskrifterna. Särskilt följande utgör fel som räkenskapsförare kan ställas till ansvar för:

a) När de förlorar eller skadar medel, tillgångar eller dokument som de ansvarar för.

b) När de gör otillbörliga ändringar i bankkonton eller postgirokonton.

c) När de gör inkasseringar eller utbetalningar som inte stämmer överens med motsvarande betalningskrav eller betalningsorder.

d) När de inte kräver in inkomstbelopp som förfallit.

Artikel 95

Regler för förskottsförvaltare

Särskilt följande utgör fel som förskottsförvaltare kan ställas till ansvar för:

a) När de förlorar eller skadar medel, tillgångar eller dokument som de ansvarar för.

b) När de inte tillhandahåller korrekta handlingar som styrker de betalningar de gjort.

c) När de betalar till andra personer än berättigade betalningsmottagare.

d) När de inte kräver in inkomstbelopp som förfallit.

KAPITEL 6

HANDLÄGGNING AV INKOMSTER

AVSNITT 1

TILLHANDAHÅLLANDE AV EGNA MEDEL

Artikel 96

Egna medel

1. De inkomster som utgör egna medel enligt beslut (EU, Euratom) 2020/2053 ska tas upp i budgeten i form av en beräkning uttryckt i euro. De motsvarande egna medlen ska tillhandahållas i enlighet med förordningarna (EU, Euratom) nr 609/2014 och (EU, Euratom) 2021/770.

2. Utanordnaren ska upprätta en tidsplan för när de egna medel som avses i beslut (EU, Euratom) 2020/2053 kommer att tillhandahållas kommissionen.

   Egna medel ska fastställas och uppbäras i enlighet med bestämmelser som antagits enligt det beslutet.

   För redovisningsändamål ska utanordnaren upprätta ett betalningskrav för krediteringar till och debiteringar av det konto för egna medel som avses i förordningarna (EU, Euratom) nr 609/2014 och (EU, Euratom) 2021/770.

AVSNITT 2

BERÄKNING AV FORDRINGAR

Artikel 97

Beräkning av fordringar

1. När den behöriga utanordnaren förfogar över tillräcklig och tillförlitlig information om en åtgärd eller situation som kan leda till en fordran för unionen ska denne upprätta en beräkning av fordran.

2. Den behöriga utanordnaren ska justera beräkningen av fordran så snart som denne får uppgift om en händelse som förändrar den åtgärd eller situation som gett upphov till beräkningen.

   När ett betalningskrav upprättas för en åtgärd eller situation som tidigare gett upphov till en beräkning av en fordran ska den behöriga utanordnaren justera beräkningen.

   Om betalningskravet uppgår till samma belopp som i den ursprungliga beräkningen av fordran ska denna beräkning reduceras till noll.

3. Genom undantag från punkt 1 ska det inte göras någon beräkning av fordringar innan medlemsstaterna tillhandahåller kommissionen de egna medel som anges i beslut (EU, Euratom) 2020/2053 och som betalas in av medlemsstaterna vid fastställda tidpunkter. För dessa belopp ska den behöriga utanordnaren upprätta ett betalningskrav.

AVSNITT 3

FASTSTÄLLANDE AV FORDRINGAR

Artikel 98

Fastställande av fordringar

1. I syfte att fastställa en fordran ska den behöriga utanordnaren

   a) kontrollera att skulden existerar,

   b) fastställa eller kontrollera att skuldbeloppet är riktigt, och dess storlek, och

   c) kontrollera skuldens förfallovillkor.

   Fastställandet av en fordran bekräftar unionens rättigheter gentemot en gäldenär och att unionen kan kräva att denne betalar sin skuld.

2. Varje fordran som identifieras som säker, uppgående till ett fast belopp och förfallen till betalning ska fastställas genom ett betalningskrav genom vilket den behöriga utanordnaren instruerar räkenskapsföraren att inkassera fordran. Betalningskravet ska åtföljas av en debetnota ställd till gäldenären, om inte ett förfarande för avstående från fordran omedelbart genomförs i enlighet med punkt 4 andra stycket. Både betalningskravet och debetnotan ska upprättas av den behöriga utanordnaren.

   Utanordnaren ska skicka debetnotan omedelbart efter fastställandet av fordran och senast inom fem år från den tidpunkt då unionsinstitutionen under normala omständigheter kunnat göra sin fordran gällande. Denna tidsfrist ska inte gälla om den behöriga utanordnaren fastställer att dröjsmålet trots unionsinstitutionens ansträngningar vållats av gäldenärens agerande.

3. Vid fastställandet av en fordran ska den behöriga utanordnaren säkerställa följande:

a) Att fordran är säker, vilket innebär att den inte är underställd några villkor.

b) Att fordran uppgår till ett fast belopp som uttrycks exakt och kontant.

c) Att fordran har förfallit och inte omfattas av någon ytterligare betalningsfrist.

d) Att uppgifterna om gäldenären är korrekta.

e) Att beloppet bokförs under korrekt budgetpunkt.

f) Att de styrkande handlingarna är formellt korrekta.

g) Att principen om sund ekonomisk förvaltning följs, särskilt i fråga om de kriterier som avses i artikel 101.2 första stycket a eller b.

4. Genom debetnotan ska gäldenären informeras om att

a) unionen har fastställt fordran,

b) ingen dröjsmålsränta kommer att utkrävas om beloppet betalas inom tidsfristen och i enlighet med debetnotan,

c) ränta kommer att beräknas på skulden enligt den räntesats som avses i artikel 99, om betalning av skulden inte sker inom tidsfristen enligt led b i detta stycke, utan att det påverkar tillämpningen av specifika regler som är tillämpliga ,

d) unionsinstitutionen kommer att inkassera beloppet genom avräkning eller från en på förhand ställd garanti om betalning av skulden inte sker inom tidsfristen enligt led b,

e) räkenskapsföraren under exceptionella omständigheter får inkassera beloppet genom avräkning före utgången av tidsfristen enligt led b, om det är nödvändigt för att skydda unionens ekonomiska intressen och räkenskapsföraren på motiverade grunder bedömer att beloppet riskerar att gå förlorat för unionen, efter det att gäldenären har underrättats om skälen till och datumet för inkassering genom avräkning,

f) unionsinstitutionen, om beloppet inte har betalats i sin helhet när alla åtgärder som anges i leden a–e i detta stycke har vidtagits, kommer att inkassera skulden genom att verkställa ett beslut säkerställt i enlighet med artikel 100.2 eller genom rättsliga åtgärder.

Om det efter en kontroll av gäldenärens uppgifter eller på grundval av annan relevant information som är tillgänglig vid tidpunkten är uppenbart att skulden omfattas av något av de fall som avses i artikel 101.2 första stycket a eller b, eller att debetnotan inte har skickats i enlighet med punkt 2 i den här artikeln, ska utanordnaren efter att ha fastställt fordran och efter överenskommelse med räkenskapsföraren direkt besluta att avstå från att inkassera en fordran i enlighet med artikel 101 utan att skicka en debetnota.

I alla övriga fall ska utanordnaren skriva ut debetnotan och skicka den till gäldenären. Räkenskapsföraren ska underrättas om avsändandet av debetnotan genom det finansiella informationssystemet.

5. Betalningar som skett på felaktiga grunder ska återkrävas.

Artikel 99

Dröjsmålsränta

1. Utan att det påverkar de särskilda bestämmelser som följer av tillämpningen av specifika förordningar, ska ränta i enlighet med punkterna 2 och 3 i denna artikel beräknas för alla fordringar som inte betalats innan fristen som avses i artikel 98.4 första stycket b har löpt ut.

2. Utom i det fall som avses i punkt 4 i denna artikel ska räntesatsen för fordringar som inte betalas inom den tidsfrist som avses i artikel 98.4 första stycket b motsvara den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner, som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, och som gäller den första kalenderdagen i den månad då förfallodagen infaller, ökad med

   a) åtta procentenheter när fordran har uppkommit i samband med ett varukontrakt eller ett tjänstekontrakt,

   b) tre och en halv procentenheter i alla andra fall.

3. Ränta ska beräknas från den kalenderdag som följer på den dag då tidsfristen enligt artikel 98.4 första stycket b löper ut, till den kalenderdag då hela fordran är betald.

   Ett betalningskrav som motsvarar beloppet för dröjsmålsräntan ska upprättas när den räntan faktiskt har mottagits.

4. När det gäller böter eller andra sanktioner ska räntesatsen för fordringar som inte betalas eller som omfattas av en finansiell garanti som godtas av kommissionens räkenskapsförare inom den tidsfrist som fastställs i beslutet av den unionsinstitution som ålägger böter eller andra sanktioner motsvara den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner, som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, och som gäller den första kalenderdagen i den månad då beslutet om att ålägga böter eller andra sanktioner antas, med tillägg av tre och en halv procentenheter.

   När Europeiska unionens domstol vid utövandet av sin behörighet enligt artikel 261 i EUF-fördraget ökar beloppet för en bot eller en annan typ av sanktion ska räntan på ökningsbeloppet löpa från och med dagen för domstolens dom.

5. Om den samlade räntan beräknas bli negativ ska den fastställas till noll procent.

AVSNITT 4

GODKÄNNANDE AV INKASSERING

Artikel 100

Godkännande av inkassering

1. Den behöriga utanordnaren ska genom att upprätta ett betalningskrav ge räkenskapsföraren instruktion att inkassera den fordran som den behöriga utanordnaren har fastställt (*godkännande av inkassering*).

2. En unionsinstitution får formellt fastställa en fordran gentemot andra personer än medlemsstater genom ett beslut som ska vara verkställbart enligt artikel 299 i EUF-fördraget.

Om så krävs för att på ett effektivt sätt och i god tid skydda unionens ekonomiska intressen får övriga unionsinstitutioner under exceptionella omständigheter begära att kommissionen på deras vägnar antar ett sådant verkställbart beslut i fråga om fordringar som uppkommer gentemot anställda eller i fråga om ledamöter eller tidigare ledamöter i en unionsinstitution, under förutsättning att dessa institutioner har kommit överens med kommissionen om de praktiska villkoren för tillämpningen av denna artikel.

Sådana exceptionella omständigheter ska anses föreligga om det inte finns några utsikter till inkassering för den berörda unionsinstitutionen genom frivillig inbetalning eller genom avräkning i enlighet artikel 101.1 och villkoren för att kunna avstå från inkassering enligt artikel 101.2 och 101.3 inte är uppfyllda. I det verkställbara beslutet ska det alltid anges att de belopp som krävs in ska tas upp i den berörda unionsinstitutionens budgetavsnitt, och samma institution ska också fungera som utanordnare. Inkomsterna ska tas upp som allmänna inkomster, utom om de utgör inkomster avsatta för särskilda ändamål som anges i artikel 21.3.

Den unionsinstitution som begär beslutet ska informera kommissionen om varje händelse som sannolikt kan förändra inkasseringen och ska bistå kommissionen om det verkställbara beslutet överklagas.

AVSNITT 5

INKASSERING

Artikel 101

Regler om inkassering

1. Räkenskapsföraren ska agera på grundval av betalningskrav för fordringar som den behöriga utanordnaren fastställt på vederbörligt sätt. Räkenskapsföraren ska utöva tillbörlig aktsamhet när det gäller att säkerställa att unionens fordringar betalas och ska säkerställa att unionens rättigheter tillvaratas.

En delbetalning som görs av en gäldenär mot vilken det finns flera betalningskrav ska först anses avse den äldsta fordran, såvida inte gäldenären anger något annat. Alla delbetalningar ska först täcka räntan.

Räkenskapsföraren ska inkassera belopp som ska inbetalas till budgeten genom att avräkna dem i enlighet med artikel 102.

2. Den behöriga utanordnaren får endast avstå helt eller delvis från att inkassera en fastställd fordran i följande fall:

   a) Om den förutsebara kostnaden för att inkassera beloppet är högre än det belopp som ska inkasseras och beslutet att avstå inte skadar unionens anseende.

   b) Om det inte går att inkassera en fordran på grund av dess ålder, dröjsmål med att skicka debetnotan i enlighet med artikel 98.2 eller gäldenärens insolvens, eller till följd av något annat insolvensförfarande.

   c) Om inkassering strider mot proportionalitetsprincipen.

   Om den behöriga utanordnaren överväger att helt eller delvis avstå från att inkassera en fastställd fordran ska denne säkerställa att avståendet är formellt korrekt och överensstämmer med principerna om sund ekonomisk förvaltning och proportionalitet. Beslutet att avstå från att inkassera en fordran ska vara motiverat. Utanordnaren får delegera befogenheten att fatta det beslutet.

3. I det fall som avses i punkt 2 första stycket c ska den behöriga utanordnaren följa på förhand inom den behöriga utanordnarens unionsinstitution fastställda förfaranden och tillämpa följande obligatoriska kriterier som är tillämpliga under alla omständigheter:

a) De faktiska omständigheterna, med beaktande av allvarsgraden i den oriktighet som ledde till att fordran fastställdes (bedrägeri, upprepad överträdelse, uppsåt, aktsamhet, god tro, uppenbart fel).

b) Konsekvenserna av ett beslut om att avstå från inkassering för unionens funktion och dess ekonomiska intressen (beloppets storlek, risken att skapa prejudikat, underminering av bestämmelserna).

4. Beroende på omständigheterna i fallet ska den behöriga utanordnaren, om lämpligt, beakta följande ytterligare kriterier:

a) Den snedvridning av konkurrensen som ett beslut om att avstå från att inkassera fordran skulle medföra.

b) Den ekonomiska och sociala skada som en fullständig inkassering av fordran skulle medföra.

5. Varje unionsinstitution ska en gång per år överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om avståenden som beviljats av denna enligt punkterna 2, 3 och 4 i denna artikel. Information om avståenden under 60 000 EUR ska lämnas som ett totalbelopp.
I kommissionens fall ska den rapporten bifogas den sammanfattning av årliga verksamhetsrapporter som avses i artikel 74.9.

6. Den behöriga utanordnaren får helt eller delvis annullera en fastställd fordran. Det faktum att en fastställd fordran delvis har annullerats innebär inte att unionen avstår från rätten till återstoden av den fastställda fordran.

Om det förekommit ett misstag ska den behöriga utanordnaren helt eller delvis annullera en fastställd fordran och ange tillfredsställande skäl.

Varje unionsinstitution ska i sina interna regler fastställa villkoren och formerna för delegering av befogenheten att annullera en fastställd fordran.

7. Medlemsstaterna ska vara huvudansvariga för att utföra kontroller och revisioner och för att återvinna felaktigt använda belopp, i enlighet med sektorsspecifika regler. Om medlemsstaterna själva upptäcker och korrigerar oriktigheter ska de befrias från kommissionens finansiella korrigeringar för dessa oriktigheter.

8. Kommissionen ska göra finansiella korrigeringar för medlemsstaterna i syfte att utesluta utgifter som står i strid med tillämplig rätt från unionsfinansieringen. Kommissionen ska grunda sina finansiella korrigeringar på fastställandet av felaktigt använda belopp och de ekonomiska konsekvenserna för budgeten. När dessa belopp inte kan fastställas exakt får kommissionen tillämpa en extrapolerad korrigering eller schablonkorrigering i enlighet med sektorsspecifika regler.

   Kommissionen ska när den finansiella korrigeringens belopp beslutas beakta arten och omfattningen av överträdelsen av tillämplig rätt och de ekonomiska konsekvenserna för budgeten, inbegripet brister i förvaltnings- och kontrollsystem.

   Kriterierna för att fastställa finansiella korrigeringar och det förfarande som ska följas får fastställas i sektorsspecifika regler.

9. Metoden för att tillämpa extrapolerade korrigeringar eller schablonkorrigeringar ska fastställas i enlighet med de sektorsspecifika reglerna så att kommissionen kan skydda unionens ekonomiska intressen.

Artikel 102

Inkassering genom avräkning

1. Om gäldenären har en fordran på unionen eller på ett genomförandeorgan vilket genomför budgeten, som är säker i den mening som avses i artikel 98.3 a, uppgår till ett fast belopp och är förfallen till betalning på grundval av ett belopp som har fastställts i en betalningsorder, ska räkenskapsföraren, efter att tidsfristen enligt artikel 98.4 första stycket b har löpt ut, inkassera en fastställd fordran genom avräkning.

   Under exceptionella omständigheter får räkenskapsföraren inkassera beloppet genom avräkning före utgången av tidsfristen enligt artikel 98.4 första stycket b, om det är nödvändigt för att skydda unionens ekonomiska intressen och om räkenskapsföraren på motiverade grunder bedömer att beloppet riskerar att gå förlorat.

   Räkenskapsföraren får också inkassera beloppet genom avräkning innan tidsfristen enligt artikel 98.4 första stycket b har löpt ut om gäldenären samtycker till detta.

2. Före all inkassering i enlighet med punkt 1 i denna artikel ska räkenskapsföraren samråda med den behöriga utanordnaren och underrätta berörda gäldenärer, inklusive om de möjligheter till omprövning som avses i artikel 134.

   Om gäldenären är en nationell myndighet eller en av dess administrativa enheter ska räkenskapsföraren informera den berörda medlemsstaten minst tio arbetsdagar i förväg om sin avsikt att inkassera fordringar genom avräkning. Räkenskapsföraren får dock komma överens med den berörda medlemsstaten eller administrativa enheten om att en sådan inkassering genom avräkning kan ske före utgången av den tidsfristen.

3. En avräkning enligt punkt 1 ska anses likvärdig med betalning och således befria unionen från skyldigheten att betala skulden och, i förekommande fall, upplupen ränta.

4. Inledandet av ett insolvensförfarande ska inte påverka räkenskapsförarens rätt att göra en inkassering genom avräkning enligt punkt 1.

Artikel 103

Förfarande för inkassering när ingen frivillig betalning sker

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 102 ska räkenskapsföraren, om hela beloppet inte har inkasserats innan tidsfristen enligt artikel 98.4 första stycket b har löpt ut, informera den behöriga utanordnaren om detta och utan dröjsmål inleda ett förfarande för att inkassera beloppet via alla de rättsliga medel som står till buds, inklusive i tillämpliga fall genom att i förväg ställda garantier tas i anspråk.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 102 ska räkenskapsföraren, när den inkasseringsmetod som anges i punkt 1 i den här artikeln inte kan användas och gäldenären inte har verkställt någon betalning efter en formell underrättelse som sänts av räkenskapsföraren, inkassera skulden genom att verkställa ett beslut som säkerställts i enlighet med artikel 100.2 eller genom rättsliga åtgärder.

I

Artikel 104

Beviljande av anstånd med betalningen

Anstånd med betalningen får beviljas av räkenskapsföraren tillsammans med den behöriga utanordnaren först efter en vederbörligen motiverad skriftlig förfrågan från gäldenären och på följande två villkor:

a) Gäldenären ska betala ränta till den räntesats som anges i artikel 99 för hela den ytterligare tidsfrist som beviljats från den dag då fristen som avses i artikel 98.4 första stycket b har löpt ut.

b) För att skydda unionens rättigheter ställer gäldenären en finansiell garanti som godtas av unionsinstitutionens räkenskapsförare och som täcker hela det obetalda beloppet, i fråga om såväl kapitalbelopp som ränta.

Garantin enligt första stycket b får ersättas med en solidarisk borgen som ställs av en tredje part och som godtas av unionsinstitutionens räkenskapsförare.

Under exceptionella omständigheter får räkenskapsföraren på gäldenärens begäran frångå kravet på garanti enligt första stycket b om, enligt räkenskapsförarens bedömning, gäldenären är villig och i stånd att verkställa betalningen inom anståndsperioden men befinner sig i ett finansiellt nödläge och inte kan ställa någon sådan garanti.

Artikel 105

Preskriptionstid

1. Unionens fordringar på tredje part och tredje parts fordringar på unionen ska preskriberas efter fem år, utan att det påverkar tillämpningen av särskilda förordningar och beslut (EU, Euratom) 2020/2053.

2. Preskriptionstiden för unionens fordringar på tredje part ska börja löpa från och med utgången av tidsfristen enligt artikel 98.4 första stycket b.

   Preskriptionstiden för tredje parts fordringar på unionen ska börja löpa den dag då dessa fordringar förfaller till betalning med stöd av det motsvarande rättsliga åtagandet.

3. Preskriptionstiden för unionens fordringar på tredje part ska avbrytas om en unionsinstitution eller en medlemsstat på en unionsinstitutions begäran vidtar en åtgärd för att inkassera beloppet som delges den tredje parten.

   Preskriptionstiden för tredje parts fordringar på unionen ska avbrytas om unionen delges en åtgärd för att inkassera beloppet av borgenären eller på dennes vägnar.

4. En ny preskriptionstid på fem år ska börja löpa dagen efter ett avbrott som avses i punkt 3.

5. Rättsliga åtgärder med anledning av en fordran som avses i punkt 2 ska leda till ett avbrott i preskriptionstiden, vilket även ska gälla talan som väcks vid en domstol som senare förklarar att den inte är behörig i ärendet. En ny preskriptionstid på fem år ska inte börja löpa förrän en lagakraftvunnen dom har meddelats eller om samma parter har nått samförstånd om samma ärende genom utomrättslig tvistlösning.

6. Om räkenskapsföraren beviljar gäldenären anstånd med betalningen i enlighet med artikel 104 ska detta betraktas som ett avbrytande av preskriptionstiden. Den nya preskriptionstiden på fem år ska börja löpa dagen efter det att den förlängda betalningsfristen har löpt ut.

7. Sedan preskriptionstiden enligt punkterna 2–6 har löpt ut ska en fordran som unionen har inte längre inkasseras.

Artikel 106

Nationella förvaltningars handläggning av unionens fordringar

Vid insolvensförfaranden ska unionens fordringar ges samma förmånsbehandling som fordringar av samma art som innehas av offentliga organ i den medlemsstat där inkasseringsförfarandet äger rum.

Artikel 107

Böter och andra sanktioner samt upplupen ränta som åläggs av unionsinstitutionerna

1. Belopp som mottagits genom böter och andra sanktioner, samt upplupen ränta och annan inkomst som de genererat, ska inte tas upp i budgeten så länge de beslut genom vilka de ålagts har överklagats eller fortfarande kan överklagas till Europeiska unionens domstol.

2. De belopp som avses i punkt 1 ska tas upp i budgeten så snart som möjligt efter det att alla rättsmedel är uttömda. Under vederbörligen motiverade exceptionella omständigheter eller om alla rättsmedel uttömts efter den 1 september innevarande budgetår får beloppen tas upp i budgeten under det påföljande budgetåret.

   Vid tillämpning av artikel 48.2 b får de nödvändiga belopp som avses i punkt 1 i den här artikeln tas upp i budgeten före utgången av påföljande budgetår.

   Belopp som till följd av en dom av Europeiska unionens domstol ska återbetalas till den enhet som betalat ut dem ska inte tas upp i budgeten.

3. Punkt 1 ska inte gälla beslut om avslutande av räkenskaperna eller om finansiella korrigeringar.

Artikel 108

Inkassering av böter och andra sanktioner som åläggs av unionsinstitutionerna

1. När talan väcks vid Europeiska unionens domstol mot ett beslut av en unionsinstitution om åläggande av böter eller en annan sanktion i enlighet med EUF-fördraget eller Euratomfördraget ska gäldenären, tills alla rättsmedel har uttömts, antingen preliminärt betala de aktuella beloppen till det bankkonto som anges av kommissionens räkenskapsförare eller ställa en finansiell garanti som godtas av denne räkenskapsförare. Garantin ska vara oberoende av skyldigheten att betala böter eller andra sanktioner, och ska kunna utlösas på begäran. Den ska täcka såväl kapitalbelopp som räntan som gäldenären ska betala i det fall som avses i punkt 3 b enligt den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner, som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, och som gäller den första kalenderdagen i den månad då beslutet om att ålägga böter eller andra sanktioner fattas, med tillägg av en och en halv procentenhet, från och med utgången av den tidsfrist som fastställs i beslutet av den unionsinstitution som ålade böter eller andra sanktioner.

2. Kommissionen får investera preliminärt indrivna belopp i finansiella tillgångar, och prioritera syftet att de förblir säkra och likvida i enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning.

3. När alla rättsmedel har uttömts och böterna eller andra sanktioner har bekräftats av Europeiska unionens domstol eller när beslutet om åläggande av böter eller andra sanktioner inte längre kan överklagas till Europeiska unionens domstol ska en av följande åtgärder vidtas:

   a) Preliminärt indrivna belopp och avkastningen på dem ska tas upp i budgeten i enlighet med artikel 107.2.

   b) Om en finansiell garanti har ställts ska denna tas i anspråk, och motsvarande belopp tas upp i budgeten.

   Om böternas eller andra sanktioners belopp har höjts av Europeiska unionens domstol ska första stycket a och b tillämpas upp till de belopp som anges i unionsinstitutionens ursprungliga beslut eller, i förekommande fall, till de belopp som fastställs i Europeiska unionens domstols tidigare dom i samma ärende. Kommissionens räkenskapsförare ska uppbära beloppet motsvarande ökningen och den upplupna räntan i enlighet med artikel 99.4, och detta belopp ska tas upp i budgeten.

4. ***Om*** alla rättsmedel har uttömts och böterna eller andra sanktioner har upphävts eller beloppet minskats ska någon av följande åtgärder vidtas:

   a) Preliminärt indrivna belopp eller, om det rör sig om en minskning, relevanta delar därav, ska återbetalas till den berörda tredje parten.

   b) Om en finansiell garanti har ställts ska denna frisläppas i motsvarande grad.

Ränta ska utgå på det belopp, eller den relevanta del därav, som avses i första stycket a enligt den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner, som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, och som gäller den första kalenderdagen i den månad då beslutet om att ålägga böter eller andra sanktioner antas, med tillägg av en och en halv procentenhet.

Återbetalningar enligt första stycket a i denna punkt ska göras inom 60 dagar efter det att böterna eller sanktionerna upphävts eller minskats, utom i de fall då nödvändiga styrkande handlingar inte har lagts fram i tid för att identifiera den berörda tredje parten eller dennes bankkonto. Vid utgången av denna tidsfrist ska borgenären ha rätt till ränta i enlighet med villkoren i artikel 116.5.

Artikel 109

Kompensationsränta

Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 99.2 och 116.5, och i andra fall än böter och andra sanktioner som avses i artiklarna 107 och 108, ska den tillämpliga räntesatsen för ett belopp som ska återbetalas till följd av en dom av Europeiska unionens domstol eller till följd av en uppgörelse i godo motsvara den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner, som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, den första kalenderdagen i varje månad. Räntesatsen får inte vara negativ. Räntan ska löpa från och med dagen för betalning av det belopp som ska återbetalas till och med återbetalningens förfallodag.

Om den samlade räntan beräknas bli negativ ska den fastställas till noll procent.

KAPITEL 7

HANDLÄGGNING AV UTGIFTER

Artikel 110

Finansieringsbeslut

1. Ett budgetmässigt åtagande ska föregås av ett finansieringsbeslut som fattats av en unionsinstitution eller av den myndighet till vilken unionsinstitutionen har delegerat befogenheter i fråga om sådana beslut. Finansieringsbesluten ska täcka ett eller flera år.

   Första stycket i denna punkt ska inte gälla i fråga om de anslag till varje unionsinstitutions drift inom ramen för dess administrativa självständighet som kan utnyttjas utan någon grundläggande akt i enlighet med artikel 58.2 e, om utgifter för administrativt stöd och om bidrag till de unionsorgan som avses i artiklarna 70 och 71.

2. Finansieringsbeslutet ska samtidigt utgöra det årliga eller det fleråriga arbetsprogrammet och ska antas så snart som möjligt efter antagandet av budgetförslaget och i princip senast den 31 mars under genomförandeåret, beroende på vad som är lämpligt. Om den berörda grundläggande akten anger särskilda villkor för antagandet av finansieringsbeslut, arbetsprogram eller bådadera ska dessa villkor tillämpas på den del av finansieringsbeslutet som utgör arbetsprogrammet, i överensstämmelse med kraven i den grundläggande akten. Den del som utgör arbetsprogrammet ska offentliggöras på den berörda unionsinstitutionens webbplats omedelbart efter antagandet av beslutet och innan det genomförs.

Finansieringsbeslutet ska ange det totala belopp som täcks av beslutet och innehålla en beskrivning av de åtgärder som ska finansieras. Finansieringsbeslutet ska ange

a) den grundläggande akten och berörd budgetrubrik,

b) eftersträvade mål och förväntade resultat,

c) metoder för genomförandet,

d) alla ytterligare uppgifter som enligt den grundläggande akten krävs för arbetsprogrammet.

3. Utöver de uppgifter som avses i punkt 2 ska följande anges i finansieringsbeslutet:

a) I fråga om bidrag: den typ av sökande som ansökningsomgången eller den direkta tilldelningen riktar sig till, och det totala belopp i budgetmedel som avdelats för bidragen.

b) I fråga om upphandling: det totala belopp i budgetmedel som avdelats för upphandling.

c) I fråga om bidrag till unionsförvaltningsfonder som avses i artikel 238: de anslag som avdelats för förvaltningsfonden under året samt planerade belopp över fondens livslängd från budgeten och andra givare.

d) I fråga om priser: typ av deltagare som tävlingen riktar sig till, det totala belopp i budgetmedel som avdelats för tävlingen och särskilda uppgifter om priser vars enhetsvärden uppgår till minst 1 000 000 EUR.

e) För finansieringsinstrument: det belopp som tilldelats finansieringsinstrumentet.

f) Vid indirekt förvaltning: den person eller enhet som förvaltar unionsmedel enligt artikel 62.1 första stycket c eller tillämpliga kriterier för att välja ut personen eller enheten.

g) I fråga om bidrag till blandfinansieringsinstrument eller blandfinansieringsplattformar: det belopp som tilldelats blandfinansieringsinstrumentet eller

blandfinansieringsplattformen och en förteckning över enheter som deltar i blandfinansieringsinstrumentet eller blandfinansieringsplattformen.

h) För budgetgarantier: beloppet för den årliga avsättningen och, i tillämpliga fall, det belopp av budgetgarantin som ska frisläppas.

4. Den delegerade utanordnaren får lägga till alla ytterligare uppgifter som bedöms lämpliga i antingen respektive finansieringsbeslut som utgör arbetsprogrammet eller i ett annat dokument som offentliggörs på unionsinstitutionens webbplats.

Ett flerårigt finansieringsbeslut ska vara förenligt med den budgetplanering som avses i artikel 41.2 och ange att genomförandet av beslutet förutsätter att det finns disponibla budgetanslag för respektive budgetår efter antagandet av budgeten eller enligt systemet med tillfälliga tolftedelar.

5. Väsentliga ändringar av ett redan antaget finansieringsbeslut ska antas enligt samma förfarande som det ursprungliga beslutet, utan att det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser i en grundläggande akt.

Artikel 111

Handläggning av utgifter

1. Varje utgift ska vara föremål för ett åtagande, en kontroll, ett godkännande och en betalning.

Vid utgången av de perioder som avses i artikel 114 ska det outnyttjade saldot av budgetmässiga åtaganden dras tillbaka.

Vid genomförandet av transaktioner ska den behöriga utanordnaren säkerställa att utgifterna är förenliga med fördragen, budgeten, denna förordning och andra akter som antagits i enlighet med fördragen samt med principen om sund ekonomisk förvaltning.

2. Budgetmässiga och rättsliga åtaganden ska ingås av samma utanordnare, utom i vederbörligen motiverade fall. I synnerhet vid insatser i krissituationer och humanitära insatser får rättsliga åtaganden ingås av chefer för unionsdelegationer, eller i deras frånvaro av deras ställföreträdare, efter instruktion från kommissionens behöriga utanordnare som emellertid förblir till fullo ansvarig för den underliggande transaktionen. Kommissionens personal på området för insatser i krissituationer och humanitära insatser får underteckna rättsliga åtaganden kopplade till verkställande av betalningar från förskottskonton till ett värde av högst 2 500 EUR.

Den behöriga utanordnaren ska ingå ett budgetmässigt åtagande innan denne ingår ett rättsligt åtagande gentemot tredje part, gör en avsättning för finansiella förpliktelser som avses i artikel 214 eller överför medel till en unionsförvaltningsfond som avses i artikel 238.

Andra stycket i denna punkt ska inte gälla

a) rättsliga åtaganden som ingås efter det att en krissituation har förklarats råda inom ramen för en kontinuitetsplan, i enlighet med de förfaranden som kommissionen eller en annan unionsinstitution antagit inom ramen för sin administrativa självständighet,

b) vid humanitära insatser, civilskyddsinsatser och insatser i krissituationer, om ett effektivt genomförande av unionens insatser förutsätter att unionen omedelbart ingår ett rättsligt åtagande med tredje parter och en kontering på förhand av det enskilda budgetmässiga åtagandet inte är möjlig,

c) icke-finansiella donationer.

I de fall som avses i tredje stycket b ska konteringen av det budgetmässiga åtagandet ske utan dröjsmål efter det att ett rättsligt åtagande ingåtts med tredje parter.

3. Den behöriga utanordnaren ska kontrollera utgifter genom att godta att en utgift belastar budgeten, efter att ha verifierat de styrkande handlingar i vilka borgenärens anspråk intygas i enlighet med villkoren i det rättsliga åtagandet, om ett sådant finns. För detta ändamål ska den behöriga utanordnaren

   a) verifiera att borgenärens anspråk existerar,

   b) fastställa eller verifiera att fordran är riktig, samt dess storlek, genom påskriften ”i sin ordning”,

   c) verifiera fordrans förfallovillkor.

   Trots vad som sägs i första stycket ska kontrollen av utgifter även gälla interimsrapporter eller slutrapporter som inte är kopplade till en begäran om betalning och i vilket fall effekten på redovisningssystemet är begränsad till de allmänna räkenskaperna.

4. Beslutet om kontroll ska uttryckas i form av en elektroniskt säkrad underskrift i enlighet med artikel 149 av utanordnaren eller av en tekniskt behörig anställd som tilldelats befogenheten genom ett formellt beslut av utanordnaren eller, i undantagsfall med användning av ett pappersförfarande, i form av en stämpel som innefattar den underskriften.

   Med påskriften ”i sin ordning” ska den behöriga utanordnaren eller en tekniskt behörig anställd som tilldelats befogenheten av den behöriga utanordnaren intyga

   a) i fråga om förfinansiering, att villkoren i det rättsliga åtagandet för utbetalning av förfinansiering är uppfyllda,

   b) i fråga om mellanliggande betalningar och slutbetalningar avseende kontrakt, att de tjänster som avses i kontrakten har tillhandahållits korrekt, att varorna har levererats korrekt eller att byggentreprenaden har utförts korrekt,

c) i fråga om mellanliggande betalningar och slutbetalningar av bidrag, att den åtgärd eller det arbetsprogram som har genomförts av bidragsmottagaren i alla avseenden iakttar villkoren i bidragsöverenskommelsen, inbegripet i tillämpliga fall att de kostnader som bidragsmottagaren redovisat är stödberättigande.

I de fall som avses i andra stycket c ska kostnadsberäkningar inte anses uppfylla de villkor för stödberättigande som anges i artikel 189.3. Samma princip ska även gälla för interims- och slutrapporter som inte är kopplade till en begäran om betalning.

5. Den behöriga utanordnaren ska i syfte att godkänna utgiften, efter att ha bekräftat att det finns disponibla anslag, upprätta en betalningsorder för att instruera räkenskapsföraren att betala den utgift som tidigare kontrollerats.

Om periodiska utbetalningar görs för tjänster, inklusive hyrestjänster, eller varuleveranser, får utanordnare, på grundval av sin riskanalys, besluta om betalning med autogirering från ett förskottskonto. Beslutet om en sådan betalning med autogirering får även ske om räkenskapsföraren har gett särskilt tillstånd i enlighet med artikel 86.3.

Artikel 112

Typer av budgetmässiga åtaganden

1. Budgetmässiga åtaganden ska ingå i någon av följande kategorier:

a) Enskilda: om mottagaren och utgiftsbeloppet har fastställts eller om det budgetmässiga åtagandet görs som avsättning för finansiella förpliktelser som avses i artikel 214.

b) Övergripande: om minst en av de uppgifter som krävs för att identifiera ett enskilt åtagande fortfarande inte har fastställts.

c) Preliminära: för att täcka rutinmässiga förvaltningsutgifter för EGFJ enligt artikel 11.2 och rutinmässiga administrativa utgifter där antingen beloppet eller de slutliga betalningsmottagarna inte har fastställts slutgiltigt.

Trots vad som sägs i första stycket c får rutinmässiga administrativa utgifter för unionens delegationer och representationer täckas av preliminära budgetmässiga åtaganden även om beloppet och den slutliga betalningsmottagaren har fastställts.

2. Budgetmässiga åtaganden för åtgärder som sträcker sig över mer än ett budgetår får delas upp över flera år i årliga delåtaganden endast om detta föreskrivs i den grundläggande akten eller om det gäller administrativa utgifter.

3. Ett övergripande budgetmässigt åtagande ska ingås på grundval av ett finansieringsbeslut.

Det övergripande budgetmässiga åtagandet ska ingås senast före beslutet om mottagare och belopp antagits och, om utnyttjandet av de berörda anslagen innefattar att ett arbetsprogram antas, först efter att det programmet antagits.

4. Ett övergripande budgetmässigt åtagande ska genomföras genom att en finansieringsöverenskommelse ingås i vilken det anges att ett eller flera rättsliga åtaganden ska ingås senare, genom att ett eller flera rättsliga åtaganden ingås, eller genom att en avsättning för finansiella förpliktelser görs som avses i artikel 214.

Finansieringsöverenskommelser som rör direkt ekonomiskt stöd till tredjeländer, däribland budgetstöd, och som utgör rättsliga åtaganden kan ge upphov till betalningar utan att ytterligare rättsliga åtaganden ingås.

Om det övergripande budgetmässiga åtagandet genomförs genom en finansieringsöverenskommelse ska punkt 3 andra stycket inte tillämpas.

5. När ett enskilt rättsligt åtagande ingås som en följd av ett övergripande budgetmässigt åtagande ska den behöriga utanordnaren, innan denne skriver under åtagandet, registrera beloppet i de centrala budgeträkenskaperna och kontera det mot det övergripande budgetmässiga åtagandet.

6. Preliminära budgetmässiga åtaganden ska genomföras genom att ett eller flera rättsliga åtaganden som ger rätt till kommande betalningar ingås. När det gäller utgifter för personalförvaltning, utgifter för ledamöter eller före detta ledamöter av en unionsinstitution eller utgifter för kommunikation som unionsinstitutioner ådrar sig för att täcka unionsevenemang, eller i fall som avses i punkt 14.5 i bilaga I, får de emellertid genomföras direkt genom betalningar utan att rättsliga åtaganden ingåtts på förhand.

Artikel 113

Åtaganden för EGFJ-anslag

1. EGFJ-anslag ska för varje budgetår innefatta icke-differentierade anslag för utgifter för åtgärder som avses i artikel 5.2 i förordning (EU) 2021/2116. Utgifter för åtgärder som avses i artiklarna 5.3 och 7 i den förordningen ska, utom i fråga om åtgärder som finansieras inom ramen för icke-operativt tekniskt bistånd och bidrag till genomförandeorgan, täckas av differentierade anslag.

2. Kommissionens beslut om fastställande av hur mycket av medlemsstaternas utgifter relaterade till EGFJ som ska ersättas får utgöra övergripande preliminära budgetmässiga åtaganden, som inte får överstiga de totala anslag som tagits upp i budgeten för EGFJ.

3. Övergripande preliminära budgetmässiga åtaganden för EGFJ som ingåtts för ett budgetår och som per den 1 februari påföljande budgetår ännu inte gett upphov till åtaganden mot specifika budgetrubriker i kontoplanen ska dras tillbaka för det berörda budgetåret.

4. Om ett övergripande preliminärt budgetmässigt åtagande som avses i punkt 2 upprättas, ska utgifter som effektueras av de myndigheter och organ som avses i reglerna för EGFJ bli föremål för åtaganden per kapitel, artikel och punkt inom två månader efter mottagandet av redovisningar från medlemsstaten i fråga. Sådana åtaganden får ingås efter utgången av dessa två månader om ett förfarande för överföring av anslag krävs för budgetrubrikerna i fråga. Beloppen ska bokföras som betalningar inom samma tvåmånadersfrist, utom i de fall då medlemsstaten ännu inte effektuerat sin betalning eller om det råder osäkerhet om huruvida utgiften är stödberättigande.

   De åtaganden som avses i första stycket i den här punkten ska avräknas från det övergripande preliminära budgetmässiga åtagande som avses i punkt 2.

5. Punkterna 2 och 3 ska gälla med förbehåll för granskning och godkännande av räkenskaperna.

Artikel 114

Tidsfrister för åtaganden

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 111.2 och 270.3 ska rättsliga åtaganden rörande enskilda eller preliminära budgetmässiga åtaganden ingås senast den 31 december år n, där år n är det år då det budgetmässiga åtagandet ingicks.

2. Övergripande budgetmässiga åtaganden ska täcka hela den sammanlagda kostnaden för motsvarande rättsliga åtaganden som ingås, eller de belopp som avsätts för de finansiella förpliktelser som avses i artikel 214 till och med den 31 december år n+1.

Om det övergripande budgetmässiga åtagandet ger upphov till en tilldelning av ett pris som avses i avdelning IX ska det rättsliga åtagande som avses i artikel 210.4 ingås senast den 31 december år n+3.

När det gäller yttre åtgärder där det övergripande budgetmässiga åtagandet ger upphov till en finansieringsöverenskommelse med ett tredjeland ska finansieringsöverenskommelserna ingås senast den 31 december år n+1. I detta fall ska det övergripande budgetmässiga åtagandet täcka de sammanlagda kostnaderna för rättsliga åtaganden som genomför den ingångna finansieringsöverenskommelsen inom en period på tre år räknat från det datum då finansieringsöverenskommelsen ingicks.

I följande fall ska dock det övergripande budgetmässiga åtagandet täcka de sammanlagda kostnaderna för rättsliga åtaganden ingångna till och med utgången av perioden för genomförande av finansieringsöverenskommelsen:

a) Åtgärder med flera givare.

b) Blandfinansieringsinsatser.

c) Rättsliga åtaganden som gäller kommunikation och synliggörande, revision och utvärdering.

d) Under följande exceptionella omständigheter:

i) Vid ändringar av rättsliga åtaganden som redan har ingåtts.

ii) Vid rättsliga åtaganden som ska ingås som en följd av att ett befintligt rättsligt åtagande hävts i förtid.

iii) Vid ändringar av genomförandeorganet.

3. Punkt 2 tredje stycket ska inte tillämpas på fleråriga program som genomförs genom delade åtaganden enligt:

a) Förordning (EU) 2021/947.

b) Förordning (EU) 2021/1529.

c) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1059[53] när det gäller program för externt samarbete.

d) Beslut (EU) 2021/1764.

e) Förordning (Euratom) 2021/948.

I de fall som avses i första stycket ska kommissionen automatiskt frigöra anslagen i enlighet med gällande sektorsspecifika regler.

4. För enskilda och preliminära budgetmässiga åtaganden som ingås för åtgärder som sträcker sig över mer än ett budgetår ska, med undantag av personalanslag, ett slutdatum för genomförande fastställas i enlighet med villkoren i de rättsliga åtaganden som de hänvisar till och med hänsyn till principen om sund ekonomisk förvaltning.

---

53 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1059 av den 24 juni 2021 om särskilda bestämmelser för målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) med stöd av Europeiska regionala utvecklingsfonden och finansieringsinstrument för yttre åtgärder (EUT L 231, 30.6.2021, s. 94).

5. De delar av budgetmässiga åtaganden som inte har genomförts genom betalningar inom sex månader efter slutdatumet för genomförande ska dras tillbaka.

6. Det belopp av ett budgetmässigt åtagande där inga betalningar enligt artikel 115 har skett inom två år efter ingåendet av det rättsliga åtagandet ska dras tillbaka, utom när beloppet avser ett fall som är föremål för tvistlösning i domstol eller skiljedomsorgan, när det rättsliga åtagandet är utformat som en finansieringsöverenskommelse med ett tredjeland eller när särskilda bestämmelser fastställts i sektorsspecifika regler.

Artikel 115

Typer av betalningar

1. Räkenskapsföraren ska betala utgifter inom ramen för de disponibla medlen.

2. Betalningar får endast ske under förutsättning att det är styrkt att den berörda åtgärden står i överensstämmelse med kontraktet, överenskommelsen eller den grundläggande akten och kan ta en eller flera av följande former:

   a) En betalning av hela det utestående beloppet.

   b) En betalning av utestående belopp på något av följande sätt:

      i) Förhandsfinansiering för att tillhandahålla likvida medel, som får delas upp i flera delutbetalningar i enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning. Ett sådant förfinansieringsbelopp ska utbetalas på grundval av kontraktet, överenskommelsen eller den grundläggande akten, eller med stöd av styrkande handlingar genom vilka det kan bekräftas att villkoren i kontraktet eller överenskommelsen är uppfyllda.

      ii) En eller flera mellanliggande betalningar, som ska motsvaras av ett delvis genomförande av åtgärden eller delvis fullgörande av kontraktet eller överenskommelsen som, utan att detta påverkar tillämpningen av den grundläggande akten, kan räknas av helt eller delvis mot förfinansieringen.

iii) En slutbetalning av utestående belopp, som får ske när åtgärden är helt genomförd eller kontraktet eller överenskommelsen helt har fullgjorts.

c) En betalning av en avsättning till den gemensamma avsättningsfond som inrättats enligt artikel 215.

En slutbetalning ska utgöra en avräkning av samtliga föregående utgifter. Ett betalningskrav ska upprättas för att återvinna oanvända belopp.

3. I budgeträkenskaperna ska vid varje betalning åtskillnad göras mellan de olika typer av betalningar som avses i punkt 2.

4. De redovisningsregler som avses i artikel 80 ska inbegripa reglerna om avräkning av förfinansieringen i räkenskaperna och om godtagande av kostnader såsom stödberättigande.

5. Den behöriga utanordnaren ska regelbundet avräkna de belopp som betalas ut i förfinansiering mot bakgrund av projektets ekonomiska karaktär och senast när projektet har avslutats. Avräkningen ska ske på grundval av information om upplupna kostnader eller bekräftelse av att villkoren för betalning har uppfyllts i enlighet med artikel 125 efter kontroll av utanordnaren i enlighet med artikel 111.3.

För bidragsöverenskommelser, kontrakt eller överenskommelser om medverkan till belopp över 5 000 000 EUR ska utanordnaren vid respektive års utgång inhämta åtminstone den information som behövs för att göra en rimlig beräkning av kostnaderna. Denna information får inte användas för avräkning av förfinansieringen, men får användas av utanordnaren och räkenskapsföraren för att iaktta artikel 82.2.

För tillämpning av andra stycket ska lämpliga bestämmelser tas med i de rättsliga åtaganden som ingåtts.

Artikel 116

Tidsfrister för betalningar

1. Betalningar ska effektueras inom följande tidsfrister:

   a) 90 kalenderdagar i fråga om överenskommelser om medverkan, kontrakt och bidragsöverenskommelser som innefattar tekniska tjänster eller åtgärder som är särskilt svåra att utvärdera och där betalning får ske endast om en rapport eller ett intyg godkänns.

   b) 60 kalenderdagar i fråga om alla andra överenskommelser om medverkan, kontrakt och bidragsöverenskommelser där betalning får ske endast om en rapport eller ett intyg godkänns.

   c) 30 kalenderdagar i fråga om alla andra överenskommelser om medverkan, kontrakt och bidragsöverenskommelser.

2. Tidsfristen för betalningar ska anses omfatta kontroll, godkännande och betalning av utgifter.

   Den ska börja löpa från och med den dag då en begäran om betalning mottas.

3. En begäran om betalning ska registreras av den utsedda avdelningen hos den behöriga utanordnaren snarast möjligt och anses ha mottagits den dag den är registrerad.

   Dagen för betalning ska anses vara den dag då unionsinstitutionens konto debiteras.

   En begäran om betalning ska innehålla följande grundläggande uppgifter:

   a) Identifiering av borgenären.

   b) Belopp.

   c) Valuta.

   d) Datum.

En elektronisk faktura vid offentlig upphandling ska innehålla följande väsentliga uppgifter:

a) Identitet för behandling av fakturan, och fakturanummer.

b) Faktureringsperiod.

c) Entreprenörens uppgifter.

d) Den upphandlande myndighetens uppgifter.

e) Uppgifter om entreprenörens skatterepresentant.

f) Kontraktsreferens.

g) Leveransinformation.

h) Betalningsinstruktioner.

i) Uppgifter om rabatter och avgifter.

j) Uppgifter om fakturapost.

k) Fakturans totalbelopp.

l) Mervärdesskattespecificering (i tillämpliga fall).

m) Valuta.

Om minst en grundläggande uppgift saknas ska begäran om betalning avvisas.

Borgenären ska underrättas skriftligen om ett avvisande och skälen till detta så snart som möjligt och i varje fall inom 30 kalenderdagar från den dag då begäran om betalning mottogs.

4. Den behöriga utanordnaren får avbryta tidsfristen för betalning om

   a) beloppet enligt begäran om betalning inte har förfallit, eller

   b) lämpliga styrkande handlingar inte har lagts fram.

   Om den behöriga utanordnaren får uppgifter som skapar tvivel kring huruvida en utgift som tas upp i en begäran om betalning verkligen är stödberättigande, får denne avbryta tidsfristen för betalning för att kontrollera, däribland genom verifieringar på plats, att utgiften är stödberättigande. Återstoden av tidsfristen för betalning ska börja löpa från och med den dag då den begärda informationen eller de reviderade handlingarna tas emot eller nödvändiga ytterligare kontroller utförs, inklusive verifieringar på plats.

   Berörda borgenärer ska skriftligen underrättas om skälen till ett avbrytande.

5. Förutom när det gäller medlemsstater, EIB och EIF ska borgenären vid utgången av de tidsfrister som anges i punkt 1 ha rätt till ränta på följande villkor:

   a) Räntesatserna ska motsvara de som avses i artikel 99.2.

   b) Ränta ska debiteras från och med den kalenderdag som följer på den dag då tidsfristen för betalning enligt punkt 1 löper ut till och med betalningsdagen.

   Om den ränta som beräknats i enlighet med första stycket inte överstiger 200 EUR ska den emellertid betalas till borgenären endast om en begäran om detta har lämnats in inom två månader efter det att den försenade betalningen mottagits.

6. Varje unionsinstitution ska förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport om iakttagandet och avbrytandet av de tidsfrister som anges i punkterna 1–4 i denna artikel. Kommissionens rapport ska bifogas den sammanfattning av årliga verksamhetsrapporter som avses i artikel 74.9.

KAPITEL 8

INTERNREVISOR

Artikel 117

Utseende av internrevisor

1. Varje unionsinstitution ska inrätta en funktion för intern revision som ska skötas enligt relevanta internationella standarder. Den av den berörda unionsinstitutionen utsedda internrevisorn ska gentemot institutionen vara ansvarig för att kontrollera att systemen och förfarandena för genomförande av budgeten fungerar tillfredsställande. Internrevisorn får inte vara utanordnare eller räkenskapsförare.

2. Vid intern revision av utrikestjänsten ska de chefer för unionens delegationer som fungerar som vidaredelegerade utanordnare i enlighet med artikel 60.2 omfattas av de kontrollbefogenheter som kommissionens internrevisor har vad gäller den ekonomiska förvaltning som vidaredelegerats till dem.

   Kommissionens internrevisor ska också fungera som internrevisor för utrikestjänsten beträffande genomförandet av utrikestjänstens budgetavsnitt.

3. Varje unionsinstitution ska utse en internrevisor i enlighet med arrangemang som är anpassade till dess särdrag och behov. Varje unionsinstitution ska underrätta Europaparlamentet och rådet om att dess internrevisor har utsetts.

4. Varje unionsinstitution ska i enlighet med sina respektive särdrag och behov definiera omfattningen av dess internrevisors uppdrag och i detalj fastställa internrevisionens mål och förfaranden med vederbörlig hänsyn till internationella standarder för internrevision.

5. Varje unionsinstitution får på grundval av en persons särskilda kvalifikationer till internrevisor utse en tjänsteman eller annan anställd som omfattas av tjänsteföreskrifterna och som är medborgare i någon av medlemsstaterna.

6. Om två eller fler unionsinstitutioner utser samma internrevisor ska de ingå nödvändiga arrangemang för att internrevisorn ska kunna ställas till ansvar för sina handlingar enligt villkoren i artikel 121.

7. Varje unionsinstitution ska underrätta Europaparlamentet och rådet när dess internrevisor avgår.

Artikel 118

Internrevisorns befogenheter och ansvar

1. Internrevisorn ska ge råd till sin unionsinstitution i fråga om riskhantering genom att på oberoende basis avge yttranden om förvaltnings- och kontrollsystemens kvalitet och genom att utfärda rekommendationer för att förbättra villkoren för att genomföra transaktioner och för att främja en sund ekonomisk förvaltning.

   Internrevisorn ska särskilt ansvara för att

   a) bedöma om interna förvaltningssystem är lämpligt utformade och ändamålsenliga, samt bedöma hur de olika avdelningarna genomför politik, program och åtgärder mot bakgrund av de risker som är förenade med detta,

b) bedöma om de system för intern kontroll och internrevision som används vid varje transaktion för budgetens genomförande är effektiva och ändamålsenliga.

2. Internrevisorns skyldigheter ska omfatta den berörda unionsinstitutionens alla verksamheter och avdelningar. Internrevisorn ska ha fullständig och obegränsad tillgång till de uppgifter denne behöver för sin tjänsteutövning, vid behov på plats och även i medlemsstaterna och i tredjeländer.

Internrevisorn ska ta del av utanordnarnas årsrapport liksom av andra fastställda uppgifter.

3. Internrevisorn ska rapportera sina iakttagelser och rekommendationer till den berörda unionsinstitutionen. Den berörda unionsinstitutionen ska säkerställa att åtgärder vidtas för att följa upp rekommendationer som härrör från revisioner.

Varje unionsinstitution ska undersöka om de rekommendationer som lämnas i internrevisorns rapporter bör bli föremål för ett utbyte av god praxis med de andra unionsinstitutionerna.

4. Internrevisorn ska förelägga den berörda unionsinstitutionen en årlig rapport om internrevisionen med angivande av antalet och typen av internrevisioner som genomförts, de huvudsakliga rekommendationer som lämnats och de åtgärder som vidtagits för att följa upp dessa rekommendationer.

Den årliga rapporten om internrevisionen ska ta upp de systemrelaterade problem som upptäckts av den panel som inrättats enligt artikel 145, om den avger det yttrande som avses i artikel 93.

5. Internrevisorn ska vid utarbetandet av rapporten särskilt ta upp hur väl principerna om sund ekonomisk förvaltning och prestation har efterlevts generellt, och säkerställa att lämpliga åtgärder har vidtagits för att kontinuerligt förbättra efterlevnaden av dessa principer.

6. Kommissionen ska årligen, i samband med förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet och i enlighet med artikel 319 i EUF-fördraget, på begäran överlämna sin årliga rapport om internrevisionen, med vederbörlig hänsyn till kraven på konfidentialitet.

7. Varje unionsinstitution ska göra kontaktuppgifterna till sin internrevisor tillgängliga för alla fysiska och juridiska personer som är involverade i handläggning av utgifter, så att de kan kontakta internrevisorn konfidentiellt.

8. Varje unionsinstitution ska varje år utarbeta en rapport med en sammanfattning av antalet och typen av internrevisioner som genomförts, en sammanfattning av de rekommendationer som lämnats och de åtgärder som vidtagits för att följa upp dessa rekommendationer, och överlämna den till Europaparlamentet och rådet i enlighet med artikel 253.

9. Internrevisorns rapporter och iakttagelser, liksom den berörda unionsinstitutionens rapport, ska bli tillgängliga för allmänheten först efter det att internrevisorn kontrollerat de åtgärder som ska vidtas för deras genomförande.

10. Varje unionsinstitution ska ge sin internrevisor erforderliga resurser för att fullfölja uppdraget som internrevisor samt en detaljerad beskrivning av sin internrevisors rättigheter och skyldigheter.

Artikel 119

Internrevisorns arbetsprogram

1. Internrevisorn ska anta ett arbetsprogram och lägga fram det för den berörda unionsinstitutionen.

2. Varje unionsinstitution får begära att dess internrevisor utför revisioner som inte ingår i det arbetsprogram som avses i punkt 1.

Artikel 120

Internrevisorns oberoende

1. Internrevisorn ska vara helt oberoende vid utförandet av sina revisioner. Den berörda unionsinstitutionen ska fastställa särskilda regler tillämpliga på internrevisorn, för att garantera internrevisorns totala oberoende i sin tjänsteutövning och fastställa internrevisorns ansvarsområden.

2. Internrevisorn får inte ta emot instruktioner eller acceptera några begränsningar när det gäller utövandet av de uppdrag som denne fått genom att ha utsetts i enlighet med denna förordning.

3. Om internrevisorn är en anställd ska denne utöva exklusiva revisionsuppgifter med fullt oberoende och åläggas ansvar enligt bestämmelserna i tjänsteföreskrifterna.

Artikel 121

Internrevisorns ansvar

Endast varje unionsinstitution får agera i enlighet med denna artikel för att ställa sin internrevisor, som anställd, till ansvar för sina handlingar.

Varje unionsinstitution ska fatta ett motiverat beslut om att inleda en undersökning. Beslutet ska delges den som berörs. Den berörda unionsinstitutionen får ge en eller flera tjänstemän med samma lönegrad eller högre lönegrad än den anställde som berörs av undersökningen i uppdrag att leda undersökningen under unionsinstitutionens direkta ansvar. Den berörde ska alltid höras under denna undersökning.

Undersökningsrapporten ska lämnas till den berörda parten som sedan ska höras av den berörda unionsinstitutionen angående rapporten.

På grundval av rapporten och utfrågningen ska den berörda unionsinstitutionen fatta antingen ett motiverat beslut om att avsluta förfarandet eller ett motiverat beslut i enlighet med artiklarna 22 och 86 i och bilaga IX till tjänsteföreskrifterna. Beslut om disciplinåtgärder eller ekonomiska sanktioner ska delges den berörda parten och meddelas revisionsrätten och övriga unionsinstitutioner för kännedom.

Den berörda parten får överklaga dessa beslut till Europeiska unionens domstol, i enlighet med tjänsteföreskrifterna.

Artikel 122

Väckande av talan vid Europeiska unionens domstol

Utan att det påverkar de möjligheter till omprövning som anges i tjänsteföreskrifterna får internrevisorn väcka talan direkt vid Europeiska unionens domstol med avseende på alla handlingar som gäller utövandet av uppdraget som internrevisor. Internrevisorn ska väcka en sådan talan inom tre månader från den kalenderdag då handlingen i fråga kom till dennes kännedom.

Målet ska behandlas och prövas i enlighet med artikel 91.5 i tjänsteföreskrifterna.

Artikel 123

Uppföljningskommittéer för internrevision

1. Varje unionsinstitution ska inrätta en uppföljningskommitté för internrevision som ska ha i uppdrag att säkerställa internrevisorns oberoende, övervaka kvaliteten på det interna revisionsarbetet och säkerställa att interna och externa revisionsrekommendationer beaktas och följs upp ordentligt av institutionens avdelningar.

2. Sammansättningen av uppföljningskommittén för internrevision ska varje unionsinstitution själv bestämma med beaktande av dess rätt att organisera sitt arbete samt vikten av råd från oberoende experter.

AVDELNING V

GEMENSAMMA REGLER

KAPITEL 1

REGLER OM DIREKT, INDIREKT OCH DELAD FÖRVALTNING

Artikel 124

Tillämpningsområde

Med undantag för artikel 140 ska hänvisningar i denna avdelning till rättsliga åtaganden anses som hänvisningar till rättsliga åtaganden, ramavtal och ramöverenskommelser om ekonomiskt partnerskap.

Artikel 125

Former av bidrag från unionen

1. Bidrag från unionen inom ramen för direkt, delad och indirekt förvaltning ska ges i syfte att stödja uppnåendet av ett mål för unionspolitiken och specificerade resultat, och kan utformas på följande sätt:

   a) Finansiering som inte är kopplad till kostnaderna för berörda verksamheter utan baseras på

      i) uppfyllandet av villkor som anges i sektorsspecifika regler eller i kommissionsbeslut, eller

      ii) uppnåendet av resultat, som mäts utifrån på förhand fastställda delmål eller prestationsindikatorer.

   b) Ersättning av faktiskt uppkomna stödberättigande kostnader.

   c) Bidrag till enhetskostnader, som täcker samtliga eller vissa specifika kategorier av stödberättigande kostnader som tydligt identifieras i förväg, på grundval av ett belopp per enhet.

   d) Enhetsbelopp, som på ett övergripande sätt täcker samtliga eller vissa specifika kategorier av stödberättigande kostnader som tydligt identifieras i förväg.

   e) Schablonfinansiering, som täcker vissa specifika kategorier av stödberättigande kostnader som tydligt identifieras i förväg, genom att en viss procentsats av kostnaderna ersätts.

   f) En kombination av de former som avses i leden a–e.

   Bidrag från unionen enligt första stycket a i denna punkt ska, vid direkt och indirekt förvaltning, fastställas i enlighet med artikel 184, sektorsspecifika regler eller ett kommissionsbeslut och, vid delad förvaltning, i enlighet med sektorsspecifika regler. Bidrag från unionen enligt första stycket c, d och e i denna punkt ska, vid direkt och indirekt

förvaltning, fastställas i enlighet med artikel 184 eller sektorsspecifika regler och, vid delad förvaltning, i enlighet med sektorsspecifika regler.

2. Vid fastställandet av lämplig form på ett bidrag ska de potentiella mottagarnas intressen och redovisningsmetoder beaktas i största möjliga utsträckning.

3. Den behöriga utanordnaren ska i den årliga verksamhetsrapport som avses i artikel 74.9 rapportera om finansiering som inte är kopplad till kostnaderna enligt punkt 1 första stycket a och f i den här artikeln.

Artikel 126

Ömsesidig tillit till bedömningar

Kommissionen får helt eller delvis förlita sig på bedömningar som den själv gjort eller som gjorts av andra enheter, inbegripet givare, i den utsträckning som sådana bedömningar gäller överensstämmelse med villkor som är likvärdiga med dem som enligt denna förordning ska gälla för den tillämpliga metoden för genomförande. För detta ändamål ska kommissionen främja ett erkännande av internationellt vedertagna standarder eller internationell bästa praxis.

Artikel 127

Ömsesidig tillit till revisioner

Om en revision baserad på internationellt vedertagna revisionsstandarder som ger rimliga garantier har utförts av en oberoende revisor i fråga om redovisningar och rapporter där användningen av ett bidrag från unionen beskrivs, ska denna revision, utan att det påverkar befintliga möjligheter att utföra ytterligare revisioner, utgöra grundvalen för den övergripande försäkran som i tillämpliga fall beskrivs ytterligare i sektorsspecifika regler, förutsatt att det finns tillräckliga belägg för revisorns oberoende och kompetens. För detta ändamål ska den oberoende revisorns rapport samt tillhörande revisionsdokumentation på begäran göras tillgängliga för Europaparlamentet, kommissionen, revisionsrätten och medlemsstaternas revisionsmyndigheter.

Artikel 128

Utnyttjande av information som redan är tillgänglig

För att undvika att begära samma information mer än en gång från personer eller enheter som mottar unionsmedel ska information som redan är tillgänglig hos unionsinstitutionerna, de förvaltande myndigheterna eller andra organ och enheter som genomför budgeten användas i möjligaste mån.

Artikel 129

Samarbete för att skydda unionens ekonomiska intressen

1. Varje person eller enhet som mottar unionsmedel ska samarbeta till fullo för att skydda unionens ekonomiska intressen och ska som ett villkor för mottagande av medel bevilja de rättigheter och den tillgång som krävs för att den behöriga utanordnaren, Eppo när det gäller de medlemsstater som deltar i fördjupat samarbete enligt förordning (EU) 2017/1939, Olaf, revisionsrätten och, i tillämpliga fall, relevanta nationella myndigheter ska kunna utöva sina respektive befogenheter på ett heltäckande sätt. När det gäller Olaf ska dessa rättigheter innefatta rätten att genomföra utredningar, däribland kontroller på plats och inspektioner, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013[54].

2. Varje person eller enhet som mottar unionsmedel inom ramen för direkt och indirekt förvaltning ska skriftligen gå med på att bevilja de nödvändiga rättigheter som avses i punkt 1 och ska säkerställa att tredje parter som är involverade i förvaltningen av unionsmedel beviljar likvärdiga rättigheter.

[54] Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

Artikel 130

Partiell tillämplighet av systemet för uteslutning på delad förvaltning

Systemet för uteslutning ska tillämpas på unionsmedel som betalas ut enligt artikel 62.1 första stycket b, med avseende på varje person eller enhet som ansöker om eller tar emot dessa unionsmedel, på de villkor som anges i artiklarna 138.2 ***och 277***.

KAPITEL 2

REGLER OM DIREKT OCH INDIREKT FÖRVALTNING

AVSNITT 1

REGLER OM FÖRFARANDEN OCH FÖRVALTNING

Artikel 131

Ramöverenskommelser om ekonomiskt partnerskap

1. Kommissionen får ingå ramöverenskommelser om ekonomiskt partnerskap för att upprätta ett långsiktigt samarbete med personer och enheter som förvaltar unionsmedel enligt artikel 62.1 första stycket c eller med bidragsmottagare. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4 c i den här artikeln ska sådana ramöverenskommelser om ekonomiskt partnerskap ses över minst en gång under perioden för varje flerårig budgetram. Överenskommelser om medverkan eller bidragsöverenskommelser får undertecknas inom ramen för sådana ramöverenskommelser.

2. Syftet med en ramöverenskommelse om ekonomiskt partnerskap ska vara att underlätta uppnåendet av unionens politiska mål genom att avtalsvillkoren för samarbetet stabiliseras. Ramöverenskommelsen om ekonomiskt partnerskap ska specificera formerna för ekonomiskt samarbete och ska omfatta en skyldighet att, i de särskilda överenskommelser som undertecknas i ramöverenskommelsen om ekonomiskt partnerskap, ange arrangemang för övervakning av uppnåendet av särskilda mål. Dessa ramöverenskommelser ska också, på grundval av resultaten av en förhandsbedömning, ange huruvida kommissionen får förlita sig på de system och förfaranden som inrättats av personer och enheter som förvaltar unionsmedel enligt artikel 62.1 första stycket c eller bidragsmottagare, inbegripet när det gäller revisionsförfaranden.

3. I syfte att optimera kostnaderna för och nyttan av revisioner och underlätta samordningen får överenskommelser om revisioner eller om verifieringar ingås med personer och enheter som förvaltar unionsmedel enligt artikel 62.1 första stycket c eller med bidragsmottagare. Sådana överenskommelser ska inte påverka tillämpningen av artiklarna 127 och 129.

4. I fråga om de ramöverenskommelser om ekonomiskt partnerskap som genomförs med hjälp av särskilda bidrag ska följande gälla:

   a) Följande ska anges i ramöverenskommelser om ekonomiskt partnerskap, utöver vad som sägs i punkt 2:

      i) De planerade åtgärdernas eller arbetsprogrammens art.

      ii) Förfarandet för tilldelning av särskilda bidrag, vilket ska överensstämma med principerna och förfarandereglerna i avdelning VIII.

   b) Ramöverenskommelsen om ekonomiskt partnerskap och överenskommelsen om det särskilda bidraget ska som helhet uppfylla kraven i artikel 204.

c) Löptiden för ramöverenskommelsen om ekonomiskt partnerskap får inte överstiga fyra år, utom i vederbörligen motiverade fall som tydligt anges i den årliga verksamhetsrapport som avses i artikel 74.9.

d) Ramöverenskommelsen om ekonomiskt partnerskap ska genomföras i enlighet med principerna om transparens och likabehandling av sökande.

e) Ramöverenskommelsen om ekonomiskt partnerskap ska likställas med ett bidrag i fråga om programplanering, offentliggörande i förväg och tilldelning.

f) Särskilda bidrag som baseras på ramöverenskommelser om ekonomiskt partnerskap ska omfattas av de förfaranden för offentliggörande i efterhand som anges i artikel 38.

5. En ramöverenskommelse om ekonomiskt partnerskap som genomförs med hjälp av särskilda bidrag får föreskriva användning av bidragsmottagarens system och förfaranden i enlighet med punkt 2 i den här artikeln, om dessa system och förfaranden har bedömts i enlighet med artikel 157.2, 157.3 och 157.4. I sådana fall ska artikel 199.1 första stycket d inte tillämpas. Om bidragsmottagarens förfaranden för att tillhandahålla finansiering till tredje parter enligt artikel 157.4 första stycket d är föremål för en positiv bedömning av kommissionen ska artiklarna 207 och 208 inte tillämpas.

6. I fråga om ramöverenskommelser om ekonomiskt partnerskap som genomförs med hjälp av särskilda bidrag ska den bedömning av den finansiella och operativa kapacitet som avses i artikel 201 utföras innan ramöverenskommelsen undertecknas. Kommissionen får förlita sig på en likvärdig bedömning av den finansiella och operativa kapaciteten som utförts av andra givare.

7. I fråga om ramöverenskommelser om ekonomiskt partnerskap som genomförs med hjälp av överenskommelser om medverkan ska bestämmelserna i ramöverenskommelsen och överenskommelsen om medverkan som helhet vara i överensstämmelse med artiklarna 129 och ***158.7***.

Artikel 132

Avbrytande, hävande och minskning

1. Om det har förekommit oriktigheter eller bedrägerier i samband med ett förfarande för tilldelning, ska den behöriga utanordnaren avbryta förfarandet och får vidta nödvändiga åtgärder, inklusive att ogiltigförklara förfarandet. Den behöriga utanordnaren ska omedelbart informera Olaf om misstänkta fall av oriktigheter eller bedrägeri.

2. Om det efter tilldelningen visar sig att förfarandet för tilldelning har varit föremål för oriktigheter eller bedrägerier ***ska*** den behöriga utanordnaren***, utom i vederbörligen motiverade fall, vidta en eller flera av följande åtgärder:***

   a) Vägra att ingå det rättsliga åtagandet eller ogiltigförklara tilldelningen av ett pris.

   b) Avbryta betalningar eller leverans.

   c) Avbryta genomförandet av det rättsliga åtagandet.

   d) I tillämpliga fall, häva det rättsliga åtagandet helt och hållet eller i fråga om en eller flera mottagare.

3. Den behöriga utanordnaren får avbryta betalningar eller leverans eller genomförandet av det rättsliga åtagandet om

   a) genomförandet av det rättsliga åtagandet visar sig ha varit föremål för oriktigheter, bedrägerier eller åsidosättanden av skyldigheter,

b) det är nödvändigt att kontrollera huruvida misstänkta oriktigheter, bedrägerier eller åsidosättanden av skyldigheter faktiskt har förekommit,

c) oriktigheter, bedrägerier eller åsidosättanden av skyldigheter gör att man kan ifrågasätta tillförlitligheten eller ändamålsenligheten hos de interna kontrollsystemen hos en person eller enhet som förvaltar unionsmedel enligt artikel 62.1 första stycket c eller de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet.

Om de misstänkta oriktigheter, bedrägerier eller åsidosättanden av skyldigheter som avses i första stycket b inte bekräftas, ska genomförandet eller betalningarna eller leveransen återupptas så snart som möjligt.

Den behöriga utanordnaren får häva det rättsliga åtagandet helt och hållet eller i fråga om en eller flera mottagare i de fall som avses i första stycket a och c.

4. Utöver de åtgärder som avses i punkt 2 eller 3 får den behöriga utanordnaren minska bidraget, priset, bidraget enligt överenskommelsen om medverkan, den icke-finansiella donationen eller det belopp som ska betalas inom ramen för ett kontrakt i proportion till graden av allvar hos oriktigheterna, bedrägeriet eller åsidosättandet av skyldigheter, inklusive när den berörda verksamheten inte genomförts eller genomförts bristfälligt, ofullständigt eller för sent.

I fråga om finansiering enligt artikel 125.1 första stycket a får den behöriga utanordnaren minska bidraget proportionellt om uppnåendet av resultaten är bristfälligt eller ofullständigt eller resultaten har uppnåtts för sent eller om villkoren inte är uppfyllda.

5. Punkt 2 b, c och d och punkt 3 ska inte tillämpas på sökande i en pristävling.

Artikel 133

Förvaring av styrkande handlingar och mottagarnas uppdatering av postadresser och elektroniska adresser

1. Mottagare ska bevara dokumentation och styrkande handlingar, inklusive statistik och annan dokumentation rörande finansiering, samt dokumentation och handlingar i elektroniskt format, under fem år efter slutbetalningen eller, om en sådan saknas, transaktionen i fråga. Om finansieringen gäller ett belopp på högst 60 000 EUR ska perioden vara tre år.

2. Dokumentation och handlingar som avser revisioner, överklaganden, tvister och skadeståndsanspråk rörande rättsliga åtaganden eller som avser utredningar av Olaf ska bevaras till dess att dessa revisioner, överklaganden, tvister, skadeståndsanspråk eller utredningar har avslutats. För dokumentation och handlingar som avser utredningar av Olaf ska skyldigheten att bevara tillämpas när dessa utredningar har delgetts mottagaren.

3. Dokumentation och handlingar ska bevaras i form av original eller bestyrkta kopior eller på allmänt vedertagna databärare, inbegripet elektroniska versioner av originalhandlingar eller handlingar som enbart föreligger i elektronisk version. Om elektroniska versioner föreligger ska original inte krävas om sådana handlingar uppfyller tillämpliga rättsliga krav för att anses vara likvärdiga original och kunna användas vid revisioner.

4. Mottagarna ska underrätta utanordnaren om varje ändring av postadress och elektroniska adresser. Denna skyldighet ska fortsätta att gälla under en period av fem år efter slutbetalningen eller, i avsaknad av en sådan betalning, transaktionen. Om finansieringen gäller ett belopp på högst 60 000 EUR ska perioden vara tre år.

Artikel 134

Kontradiktoriskt förfarande och möjligheter till omprövning

1. Före antagandet av en åtgärd som inverkar negativt på en deltagares eller mottagares rättigheter ska den behöriga utanordnaren säkerställa att deltagaren eller mottagaren har getts tillfälle att lämna synpunkter.

   Första stycket i denna punkt ska inte tillämpas på förfaranden för tilldelning, såvida inte deltagaren avvisades på grundval av artikel 143.1 första stycket b eller c.

2. Om en utanordnares åtgärd inverkar negativt på en deltagares eller mottagares rättigheter ska den akt där åtgärden fastställs innehålla uppgifter om vilka administrativa och rättsliga möjligheter till omprövning som är tillgängliga för att bestrida denna akt.

Artikel 135

Räntesubventioner och subventioner av garantiavgifter

1. Räntesubventioner och subventioner av garantiavgifter ska tillhandahållas i enlighet med avdelning X när de kombineras i en och samma åtgärd med finansieringsinstrument.

2. När räntesubventioner och subventioner av garantiavgifter inte kombineras i en och samma åtgärd med finansieringsinstrument får de tillhandahållas i enlighet med avdelning VI eller VIII.

Artikel 136

Skydd av säkerhet och allmän ordning

1. Villkoren för deltagande i unionens förfaranden för tilldelning ska vara förenliga med unionens internationella skyldigheter eller åtaganden om marknadstillträde i internationella avtal och får inte i onödan begränsa konkurrensen.

2. När det är nödvändigt och vederbörligen motiverat ska kommissionen i det finansieringsbeslut som avses i artikel 110 ange att särskilda förfaranden för tilldelning påverkar säkerheten eller den allmänna ordningen, särskilt när det gäller unionens eller dess medlemsstaters strategiska tillgångar och intressen, inbegripet skyddet av integriteten hos digital infrastruktur, kommunikations- och informationssystem och relaterade leveranskedjor. Om inget finansieringsbeslut krävs i enlighet med artikel 110.1 andra stycket ska detta anges av den behöriga utanordnaren i de handlingar som rör förfarandet för tilldelning.

3. För att skydda säkerhet eller allmän ordning får den behöriga utanordnaren fastställa särskilda villkor för förfarandena för tilldelning och de rättsliga åtaganden som avses i artikel 124. Alla villkor ska omfattas av punkterna 1 och 2 i den här artikeln och ska strikt begränsas till vad som är nödvändigt för att skydda unionens och/eller dess medlemsstaters säkerhet eller allmänna ordning.

   De särskilda villkoren får gälla för deltagande i förfaranden för tilldelning och för hela livscykeln för det rättsliga åtagande som följer av detta och kan avse följande:

   a) Enheten, särskilt kriterierna för tillträde till förfarandet eller stödberättigande baserat på deltagarnas etableringsland, inbegripet entreprenören eller bidragsmottagaren och anknutna enheter och eventuella underleverantörer, samt när offentliga eller privata enheter i ett tredjeland direkt eller indirekt kontrollerar någon av dessa deltagare.

   b) Verksamheten, särskilt med avseende på ursprungslandet för utrustningen, varorna, förnödenheterna eller tjänsterna, samt med avseende på uppfyllelseorten, som får begränsas till medlemsstaterna.

c) Ytterligare säkerhetskrav för enheterna och verksamheterna, särskilt villkor som grundar sig på en säkerhetsriskbedömning av utrustning, varor, leveranser eller tjänster, tillverkare, entreprenör, bidragsmottagare, anknutna enheter eller underleverantörer.

AVSNITT 2

SYSTEM FÖR TIDIG UPPTÄCKT OCH UTESLUTNING

Artikel 137

Skydd av unionens ekonomiska intressen genom upptäckt av risker, uteslutning och åläggande av ekonomiska sanktioner

1. I syfte att skydda unionens ekonomiska intressen ska kommissionen inrätta och driva ett system för tidig upptäckt och uteslutning.

   Syftet med systemet ska vara att göra det lättare att

   a) tidigt upptäcka personer eller enheter som avses i punkt 2 som utgör ett hot mot unionens ekonomiska intressen,

   b) utesluta personer eller enheter som avses i punkt 2 som befinner sig i någon av de uteslutningssituationer som avses i artikel 138.1,

   c) ålägga en mottagare en ekonomisk sanktion enligt artikel 140.

2. Vid direkt och indirekt förvaltning ska systemet för tidig upptäckt och uteslutning tillämpas på följande aktörer:

a) Deltagare och mottagare.

b) Enheter vars kapacitet den anbudssökande eller anbudsgivaren avser att använda eller underleverantörer till en entreprenör.

c) Varje person eller enhet som mottar unionsmedel inom ramen för ett budgetgenomförande enligt artiklarna 62.1 första stycket c och 157.4, på grundval av uppgifter som meddelats i enlighet med artikel ***158.7***.

d) Borgensmän.

e) Deltagare eller mottagare avseende vilka sådana enheter som genomför budgeten i enlighet med artikel 63 har tillhandahållit uppgifter som överlämnats av medlemsstaterna i enlighet med sektorsspecifika regler i enlighet med artikel 144.2 d.

f) Sponsorer som avses i artikel 26.

g) Verkliga huvudmän och eventuella anknutna enheter till den uteslutna ▌ enheten enligt artikel 138.6.

h) Fysiska personer som avses i artikel 138.5 första stycket a–c.

i) Varje person eller enhet som mottar medel i någon form, inbegripet icke återbetalningspliktigt ekonomiskt stöd eller lån, eller bådadera, om budgeten genomförs enligt artikel 62.1 första stycket a, med medlemsstaterna, i vilket fall artikel 138.2 ska tillämpas.

Vid tillämpning av första stycket led i ska personer eller enheter som tar emot medel inbegripa slutmottagare av medel, entreprenörer, underleverantörer och verkliga huvudmän.

Detta påverkar inte tillämpningen av artikel 157.7 och de regler som fastställs i överenskommelser om medverkan, finansieringsöverenskommelser och garantiöverenskommelser, när det gäller personer eller enheter som mottar unionsmedel när budgeten genomförs enligt artikel 62.1 första stycket c.

När det gäller delad förvaltning ska uteslutningssystemet tillämpas på

a) varje person eller enhet som ansöker om finansiering inom ramen för ett program med delad förvaltning, som valts ut för sådan finansiering eller som tar emot sådan finansiering,

b) enheter vars kapacitet den person eller enhet som avses i led a avser att anlita, eller underleverantörer till en sådan person eller enhet,

c) verkliga huvudmän och ***eventuella*** anknutna enheter till den ***uteslutna*** enhet som avses i ***artikel 138.6***.

3. Beslutet om att registrera uppgifter rörande tidig upptäckt av de risker som avses i punkt 1 andra stycket a i den här artikeln, att utesluta personer eller enheter som avses i punkt 2 och/eller att ålägga en mottagare ekonomiska sanktioner ska fattas av den behöriga utanordnaren. Uppgifter om sådana beslut ska registreras i den databas som avses i artikel 144.1. Om sådana beslut fattas på grundval av artikel 138.5 ska de uppgifter som registreras i databasen inbegripa uppgifter om de personer som avses i den punkten.

4. Beslutet om att utesluta personer eller enheter som avses i punkt 2 i den här artikeln eller att ålägga en mottagare ekonomiska sanktioner ska baseras på en slutgiltig dom eller, i de uteslutningssituationer som avses i artikel 138.1, på ett slutgiltigt administrativt beslut, eller på en preliminär rättslig bedömning av den panel som avses i artikel ***135***, i de situationer som avses i artikel 138.3 och för att säkerställa en centraliserad bedömning av sådana situationer. I de fall som avses i artikel 143.1 ska den behöriga utanordnaren avvisa deltagare från ett givet förfarande för tilldelning.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 138.7 får den behöriga utanordnaren fatta ett beslut om att utesluta en deltagare eller mottagare och/eller att ålägga en mottagare ekonomiska sanktioner och ett beslut om att offentliggöra tillhörande uppgifter, på grundval av en preliminär bedömning som avses i artikel 138.3, först efter att ha erhållit en rekommendation från den panel som avses i artikel ***142***.

Artikel 138

Uteslutningskriterier och beslut om uteslutning

1. Den behöriga utanordnaren ska utesluta en person eller enhet som avses i artikel 137.2 från att delta i förfaranden för tilldelning som regleras av denna förordning eller från att förvalta unionsmedel när den personen eller enheten befinner sig i en eller flera av följande uteslutningssituationer:

   a) Personen eller enheten befinner sig i konkurs eller är föremål för insolvens- eller likvidationsförfaranden, är föremål för tvångsförvaltning, har ingått ackordsuppgörelse med borgenärer, har avbrutit sin näringsverksamhet eller befinner sig i en motsvarande situation till följd av ett liknande förfarande enligt unionsrätten eller nationell rätt.

b) Det har genom en slutgiltig dom eller ett slutgiltigt administrativt beslut fastställts att personen eller enheten inte har fullgjort sina skyldigheter att betala skatt eller socialförsäkringsavgifter i enlighet med tillämplig rätt.

c) Det har genom en slutgiltig dom eller ett slutgiltigt administrativt beslut fastställts att personen eller enheten har gjort sig skyldig till ett allvarligt fel i yrkesutövningen genom att ha brutit mot lagar eller andra författningar eller de yrkesetiska regler som gäller för det yrke inom vilket denne är verksam, eller genom felaktigt agerande som inverkar på aktörens trovärdighet i professionellt avseende, om detta agerande inbegriper avsiktligt fel eller grov oaktsamhet, och särskilt genom att

i) på ett bedrägligt sätt eller genom oaktsamhet lämna vilseledande uppgifter som underlag för kontrollen av att det inte föreligger några grunder för uteslutning eller att kriterierna för stödberättigande eller urvalskriterierna är uppfyllda eller avseende genomförandet av ett rättsligt åtagande,

ii) ingå en överenskommelse med andra personer eller enheter i syfte att snedvrida konkurrensen,

iii) göra intrång i immateriella rättigheter,

iv) otillbörligt påverka eller försöka att otillbörligt påverka beslutsprocessen för att få tillgång till unionsmedel genom att lämna oriktiga uppgifter och därigenom dra nytta av en intressekonflikt som involverar finansiella aktörer eller andra personer som avses i artikel 61.1,

v) försöka erhålla konfidentiella uppgifter som kan ge otillbörliga fördelar under förfarandet för tilldelning,

vi) uppmana till diskriminering, hat eller våld mot en grupp av personer eller mot en medlem av en grupp, ***eller liknande verksamhet som strider mot unionens grundläggande värden enligt artikel 2 i EU-fördraget***, om sådana fel har en inverkan på personens eller enhetens integritet som negativt påverkar eller konkret riskerar att påverka fullgörandet av det rättsliga åtagandet.

d) Det har genom en slutgiltig dom fastställts att personen eller enheten gjort sig skyldig till något av följande:

i) Bedrägeri, i den mening som avses i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371[55] och artikel 1 i konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen, vilken upprättats genom rådets akt av den 26 juli 1995[56].

[55] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 28.7.2017, s. 29).

[56] EGT C 316, 27.11.1995, s. 48.

ii) Korruption, enligt definitionen i artikel 4.2 i direktiv (EU) 2017/1371 eller bestickning i den mening som avses i artikel 3 i konventionen om kamp mot korruption som tjänstemän i Europeiska gemenskaperna eller Europeiska unionens medlemsstater är delaktiga i, som upprättats genom rådets akt av den 26 maj 1997[57], eller gärningar enligt artikel 2.1 i rådets rambeslut 2003/568/RIF[58], eller korruption enligt definitionen i annan gällande lagstiftning.

iii) Beteende som rör en kriminell organisation enligt artikel 2 i rådets rambeslut 2008/841/RIF[59].

iv) Penningtvätt eller finansiering av terrorism i den mening som avses i artikel 1.3, 1.4 och 1.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849[60].

v) Terroristbrott eller brott med anknytning till terroristverksamhet, enligt definitionen i artiklarna 3–12 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541[61], eller anstiftan, medhjälp eller försök till sådana brott enligt artikel ***14*** i det ***direktivet.***

---

57 EGT C 195, 25.6.1997, s. 1.

58 Rådets rambeslut 2003/568/RIF av den 22 juli 2003 om kampen mot korruption inom den privata sektorn (EUT L 192, 31.7.2003, s. 54).

59 Rådets rambeslut 2008/841/RIF av den 24 oktober 2008 om kampen mot organiserad brottslighet (EUT L 300, 11.11.2008, s. 42).

60 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

61 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541 av den 15 mars 2017 om bekämpande av terrorism, om ersättande av rådets rambeslut 2002/475/RIF och om ändring av rådets beslut 2005/671/RIF (EUT L 88, 31.3.2017, s. 6).

vi) Barnarbete eller andra människohandelsbrott enligt artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU[62].

e) Personen eller enheten har under genomförandet av ett rättsligt åtagande som finansieras genom budgeten brustit betydligt i fullgörandet av sina huvudsakliga skyldigheter, vilket har

i) lett till att ett rättsligt åtagande hävts i förtid,

ii) lett till tillämpning av avtalsviten eller andra kontraktsenliga sanktioner, eller

iii) upptäckts av en utanordnare, Olaf, revisionsrätten ***eller Eppo*** vid kontroller, revisioner eller utredningar.

f) Det har genom en slutgiltig dom eller ett slutgiltigt administrativt beslut fastställts att personen eller enheten har gjort sig skyldig till oriktigheter i den mening som avses i artikel 1.2 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95[63].

g) Det har genom en slutgiltig dom eller ett slutgiltigt administrativt beslut fastställts att personen eller enheten har skapat en enhet i en annan jurisdiktion i syfte att kringgå skattemässiga, sociala eller andra rättsliga skyldigheter***, inbegripet skyldigheter som rör arbetstagarnas rättigheter liksom anställnings- och arbetsvillkor,*** i den jurisdiktion där personen eller enheten har sitt säte, sin centrala administration eller sin huvudsakliga verksamhet.

---

62 Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU av den 5 april 2011 om förebyggande och bekämpande av människohandel, om skydd av dess offer och om ersättande av rådets rambeslut 2002/629/RIF (EUT L 101, 15.4.2011, s. 1).

63 Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995, s. 1).

h) Det har genom en slutgiltig dom eller ett slutgiltigt administrativt beslut fastställts att en enhet har skapats med den avsikt som avses i led g.

i) Enheten eller personen har ***avsiktligt och utan godtagbara skäl*** motsatt sig en utredning, kontroll eller revision som utförts av en utanordnare eller dennes företrädare eller revisor, Olaf, Eppo eller revisionsrätten. Personen eller enheten ska anses motsätta sig en utredning, kontroll eller revision när den utför åtgärder som syftar till eller leder till att någon av de verksamheter som krävs för att utföra utredningen, kontrollen eller revisionen förhindras, hindras eller fördröjs. Sådana åtgärder ska särskilt omfatta att ▌ vägra att bevilja nödvändigt tillträde till sina lokaler eller andra utrymmen som används för affärsändamål, att dölja eller vägra att lämna ut uppgifter eller att lämna oriktiga uppgifter.

2. Den behöriga utanordnaren ska utesluta en person eller enhet som avses i artikel 137.2 första stycket led i och fjärde stycket a, b och c om personen eller enheten befinner sig i en eller flera av de uteslutningssituationer som avses i punkt 1 c iv eller d i den här artikeln.
I avsaknad av en slutgiltig dom eller ett slutgiltigt administrativt beslut ska beslutet fattas på grundval av en preliminär rättslig bedömning av ett agerande som avses i dessa led, med beaktande av de fastställda fakta och slutsatser enligt punkt 3 fjärde stycket a och d i den här artikeln som ingår i rekommendationen från den panel som avses i artikel 145.

Innan den preliminära rättsliga bedömningen görs ska den panel som avses i artikel 145 ge medlemsstaten möjlighet att inkomma med synpunkter ***om förfarandet i punkt 3 i den här artikeln***.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 63.2 ska medlemsstaten se till att betalningsansökningar som avser en person eller enhet som befinner sig i en uteslutningssituation som inrättats i enlighet med punkt 1 i den här artikeln inte lämnas in till kommissionen för ersättning.

3. I avsaknad av en slutgiltig dom eller, i tillämpliga fall, ett slutgiltigt administrativt beslut i de fall som avses i punkt 1 c, d, f, g och h i den här artikeln eller i det fall som avses punkt 1 e) och i) i punkt 1 i den här artikeln ska den behöriga utanordnaren utesluta en person eller enhet som avses i artikel 137.2 på grundval av en preliminär rättslig bedömning av det agerande som avses i de punkterna, med beaktande av fastställda faktiska omständigheter eller andra slutsatser i rekommendationen från den panel som avses i artikel 145.

Den preliminära bedömning som avses i första stycket i denna punkt påverkar inte den bedömning av agerandet av den berörda person eller enhet som avses i artikel 137.2 som medlemsstaternas behöriga myndigheter utför i enlighet med nationell rätt. Den behöriga utanordnaren ska utan dröjsmål ompröva sitt beslut att utesluta den person eller enhet som avses i artikel 137.2 och/eller att ålägga en mottagare ekonomiska sanktioner när en slutgiltig dom eller ett slutgiltigt administrativt beslut har meddelats. Om uteslutningens varaktighet inte anges i den slutgiltiga domen eller det slutgiltiga administrativa beslutet, ska den behöriga utanordnaren fastställa detta på grundval av fastställda faktiska omständigheter och slutsatser och med beaktande av rekommendationen från den panel som avses i artikel 145.

Om det i den slutgiltiga domen eller det slutgiltiga administrativa beslutet fastställs att den person eller enhet som avses i artikel 137.2 är oskyldig till det agerande som omfattas av en preliminär rättslig bedömning på grundval av vilken personen eller enheten har uteslutits, ska den behöriga utanordnaren utan dröjsmål avbryta uteslutningen och/eller återbetala ekonomiska sanktioner som ålagts, beroende på vad som är tillämpligt.

De faktiska omständigheter och slutsatser som avses i första stycket ska särskilt omfatta

a) faktiska omständigheter som fastställts i samband med revisioner eller utredningar som utförts av Eppo, när det gäller de medlemsstater som deltar i fördjupat samarbete enligt förordning (EU) 2017/1939, revisionsrätten, Olaf eller internrevisorn, eller någon annan verifiering, revision eller kontroll som utförts på utanordnarens ansvar,

b) icke slutgiltiga administrativa beslut som kan innefatta disciplinåtgärder som vidtas av det behöriga övervakningsorgan som ansvarar för att kontrollera att yrkesetiska normer följs,

c) faktiska omständigheter som avses i beslut av personer och enheter som förvaltar unionsmedel enligt artikel 62.1 första stycket c,

d) information som översänds i enlighet med artikel 144.2 d, ***i synnerhet*** omständigheter och slutsatser som fastställts i samband med ***en slutgiltig dom eller ett slutgiltigt administrativt beslut*** på nationell nivå vad gäller förekomsten av uteslutningssituationer som avses punkt 1 c iv eller d i den här artikeln, av enheter som förvaltar unionsmedel enligt artikel 62.1 första stycket b,

e) beslut av kommissionen om överträdelse av unionens konkurrensrätt eller en nationell behörig myndighets beslut om överträdelse av unionens konkurrensrätt eller nationell konkurrensrätt.

4. Alla beslut som fattas av den behöriga utanordnaren enligt artiklarna 137–144 eller, i tillämpliga fall, rekommendationer från den panel som avses i artikel 145 ska vara förenliga med proportionalitetsprincipen och särskilt beakta

a) hur pass allvarlig situationen är och vilka effekter den kan ha på unionens ekonomiska intressen och anseende,

b) hur lång tid som förflutit sedan agerandet i fråga,

c) hur länge agerandet pågick och hur ofta det upprepades,

d) huruvida agerandet var avsiktligt eller graden av oaktsamhet,

e) i de fall som avses i punkt 1 b, huruvida en begränsad summa står på spel,

f) andra förmildrande omständigheter, såsom

i) den utsträckning i vilken den berörda person eller enhet som avses i artikel 137.2 har samarbetat med den berörda behöriga myndigheten och bidragit till utredningen, vilket bekräftats av den behöriga utanordnaren, eller

ii) ett erkännande av att en uteslutningssituation föreligger genom en försäkran som avses i artikel 139.1, eller

iii) de åtgärder som medlemsstaten vidtagit mot personen eller enheten enligt artikel 63.2.

5. Den behöriga utanordnaren ska utesluta en person eller enhet som avses i artikel 137.2 om

a) en fysisk eller juridisk person som ingår i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet för den person eller enhet som avses i artikel 137.2 eller som är behörig att företräda, fatta beslut om eller utöva kontroll över den personen eller den enheten, befinner sig i en eller flera av de situationer som avses i punkt 1 leden c– i i den här artikeln,

b) en fysisk eller juridisk person som åtar sig ett obegränsat ansvar för skulderna för den person eller enhet som avses i artikel 137.2 befinner sig i en eller flera av de situationer som avses i punkt 1 a eller b i den här artikeln,

c) en fysisk person utan vilken tilldelningen eller genomförandet av det rättsliga åtagandet inte kan ske befinner sig i en eller flera av de situationer som avses i punkt 1 c–i i den här artikeln.

Den behöriga utanordnaren ska säkerställa att den fysiska person som befinner sig i en eller flera av de situationer som avses i första stycket utesluts.

6. När en person eller enhet som avses i artikel 137.2 första stycket a–f och h och ***i*** utesluts, får den behöriga utanordnaren också utesluta eller ålägga en ekonomisk sanktion för den verkliga huvudmannen eller en anknuten enhet till den uteslutna enheten. I alla beslut av den behöriga utanordnaren eller, i tillämpliga fall, rekommendationer från den panel som avses i artikel 145 ska hänsyn tas till huruvida

a) den uteslutna enheten är funktionellt oberoende av sin anknutna enhet och av den verkliga huvudmannen,

b) det fel som begåtts av den uteslutna enheten inte beror på underlåtenhet att övervaka eller upprätthålla tillräckliga kontroller,

c) den uteslutna enheten har fattat ett affärsbeslut utan inflytande från någon anknuten enhet eller från den verkliga huvudmannen.

7. I de fall som avses i punkt 3 i den här artikeln får den behöriga utanordnaren tillfälligt utesluta en person eller enhet som avses i artikel 137.2 utan någon föregående rekommendation från den panel som avses i artikel 145, om den berörda personens eller enhetens deltagande i ett förfarande för tilldelning eller valet att en sådan person eller enhet ska förvalta unionsmedel skulle utgöra ett allvarligt, omedelbart hot mot unionens ekonomiska intressen. I sådana fall ska den behöriga utanordnaren omedelbart hänvisa fallet till den panel som avses i artikel 145 och fatta ett slutgiltigt beslut senast 14 dagar efter det att denne erhållit panelens rekommendation.

8. På begäran av utanordnaren och om ärendets art eller omständigheter så kräver, får ett hänskjutande för rekommendation från den panel som avses i artikel 145 handläggas skyndsamt, utan att det påverkar den berörda personens eller enhetens rätt att bli hörd.

9. Den behöriga utanordnaren ska, i tillämpliga fall med beaktande av rekommendationen från den panel som avses i artikel 145, inte utesluta en person eller enhet som avses i artikel 137.2 från att delta i ett förfarande för tilldelning eller från att väljas ut för att förvalta unionsmedel, om

   a) personen eller enheten har vidtagit korrigerande åtgärder enligt punkt ***10*** i denna artikel, i en utsträckning som i tillräcklig grad påvisar personens eller enhetens tillförlitlighet; detta gäller inte i det fall som avses i punkt 1 d i denna artikel,

   b) personen eller enheten är oumbärlig för att säkerställa kontinuitet i verksamheten, under en begränsad tidsperiod och i väntan på korrigerande åtgärder enligt punkt 7 i denna artikel,

   c) en sådan uteslutning skulle vara oproportionerlig på grundval av de kriterier som avses i punkt 3 i denna artikel.

Dessutom ska punkt 1 a i denna artikel inte tillämpas på köp av varor till särskilt gynnsamma villkor, antingen hos en varuleverantör som slutgiltigt avslutar sin affärsverksamhet eller hos en god man eller en likvidator vid ett insolvensförfarande, ett offentligt ackord eller ett liknande förfarande enligt unionsrätten eller nationell rätt.

Om en person eller enhet som avses i artikel 137.2 undantas från uteslutning i enlighet med första och andra styckena i denna punkt ska den behöriga utanordnaren ange skälen till detta och informera den panel som avses i artikel 145 om dessa skäl.

10. De korrigerande åtgärder som avses i punkt ***9*** första stycket a ska i synnerhet inbegripa

a) åtgärder för att fastställa hur de situationer som föranleder uteslutning uppstått samt konkreta tekniska, organisatoriska och personalrelaterade åtgärder inom det berörda affärs- eller verksamhetsområdet som vidtagits av den person eller enhet som avses i artikel 137.2 och som är lämpliga för att korrigera agerandet och förhindra att det inträffar igen,

b) bevis för att den person eller enhet som avses i artikel 137.2 har vidtagit åtgärder för att kompensera eller åtgärda den skada som åsamkats unionens ekonomiska intressen genom de faktiska omständigheter som föranledde uteslutningssituationen,

c) bevis för att den person eller enhet som avses i artikel 137.2 har betalat eller säkrat betalning av alla böter som en behörig myndighet ålagt eller av alla skatter eller socialförsäkringsavgifter som avses i punkt 1 b i den här artikeln.

Utan att det påverkar den bedömning som görs av den behöriga utanordnaren eller den panel som avses i artikel 145 ska personen eller enheten lägga fram korrigerande åtgärder som har bedömts av en extern oberoende revisor eller anses vara tillräckliga genom ett beslut av en nationell myndighet eller unionsmyndighet.

11. Den behöriga utanordnaren ska, i tillämpliga fall med beaktande av den reviderade rekommendationen från den panel som avses i artikel 145, utan dröjsmål ompröva sitt beslut att utesluta en person eller enhet som avses i artikel 137.2 på eget initiativ eller på begäran av personen eller enheten, om den senare har vidtagit korrigerande åtgärder som påvisar dennes tillförlitlighet eller har lagt fram nya uppgifter som visar att den uteslutningssituation som avses i punkt 1 i den här artikeln inte längre föreligger.

12. I det fall som avses i artikel 137.2 b ska den behöriga utanordnaren begära att den anbudssökande eller anbudsgivaren byter ut en enhet eller underleverantör vars kapacitet den avser att använda, om denna befinner sig i en uteslutningssituation som avses i punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 139

Försäkran om och intyg på att en uteslutningssituation inte föreligger

1. Deltagare ska avge en försäkran om huruvida de befinner sig i någon av de situationer som avses i artiklarna 138.1 och 143.1 och i tillämpliga fall huruvida de har vidtagit korrigerande åtgärder enligt artikel 138.9 första stycket a.

   Deltagare ska även avge en försäkran om huruvida följande personer eller enheter befinner sig i någon av de uteslutningssituationer som avses i artikel 138.1 c–h:

   a) De fysiska eller juridiska personer som ingår i deltagarens förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan eller som är behöriga att företräda, fatta beslut om eller utöva kontroll över deltagaren.

b) Deltagarens verkliga huvudmän enligt definitionen i artikel 3.6 i direktiv (EU) 2015/849.

Deltagaren eller mottagaren ska utan dröjsmål informera den behöriga utanordnaren om eventuella ändringar i den situation som har anmälts i försäkran.

En anbudssökande eller anbudsgivare ska i förekommande fall avge samma försäkringar som avses i första och andra styckena undertecknade av en underleverantör eller annan enhet vars kapacitet den anbudssökande eller anbudsgivaren avser att använda.

Den behöriga utanordnaren ska inte begära de försäkringar som avses i denna punkt om sådana försäkringar redan har lämnats inom ramen för ett annat förfarande för tilldelning, förutsatt att situationen inte har förändrats och att dagen för utfärdande av försäkringarna inte ligger längre tillbaka i tiden än ett år.

Den behöriga utanordnaren får undanta ***bidrag till mycket lågt värde och*** kontrakt till mycket lågt värde från kraven enligt första och andra styckena om värdet inte överstiger ***de*** belopp som avses i ***artikel 2.75 och*** punkt 14.4 i bilaga I.

2. När det begärs av den behöriga utanordnaren och är nödvändigt för att säkerställa ett korrekt genomförande av förfarandet ska deltagaren, underleverantören eller den enhet vars kapacitet en anbudssökande eller anbudsgivare avser att använda tillhandahålla

a) lämpliga bevis för att denne inte befinner sig i någon av de uteslutningssituationer som avses i artikel 138.1,

b) uppgifter om de fysiska eller juridiska personer som ingår i deltagarens förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan eller som är behöriga att företräda, fatta beslut om eller utöva kontroll över deltagaren, inbegripet personer och enheter inom ägar- och kontrollstrukturen och verkliga huvudmän, samt lämpliga bevis för att ingen av dessa personer befinner sig i någon av de uteslutningssituationer som avses i artikel 138.1 c–f,

c) lämpliga bevis för att fysiska eller juridiska personer som åtar sig ett obegränsat ansvar för deltagarens skulder inte befinner sig i någon av de uteslutningssituationer som avses i artikel 138.1 a eller b.

3. Den behöriga utanordnaren får i tillämpliga fall och i enlighet med nationell rätt som lämpligt bevis för att en deltagare eller enhet som avses i punkt 2 inte befinner sig i någon av de uteslutningssituationer som avses i artikel 138.1 a, c, d, f, g och h godta ett aktuellt utdrag ur ett brottsregister eller, om ett sådant inte kan företes, en likvärdig aktuell handling utfärdad av en rättslig eller administrativ myndighet i deltagarens eller enhetens etableringsland som visar att dessa krav är uppfyllda.

Den behöriga utanordnaren får som lämpligt bevis för att en deltagare eller enhet som avses i punkt 2 inte befinner sig i en av de uteslutningssituationer som avses i artikel 138.1 a och b godta ett aktuellt intyg utfärdat av den behöriga myndigheten i etableringslandet. Om dessa typer av intyg inte utfärdas i etableringslandet får deltagaren avge en försäkran under ed inför en rättslig myndighet eller notarius publicus eller, i avsaknad av detta, en försäkran på heder och samvete inför en administrativ myndighet eller en behörig branschorganisation i deltagarens etableringsland.

4. Den behöriga utanordnaren ska frångå kravet på att en deltagare eller enhet som avses i punkt 2 ska lämna de bevishandlingar som avses i punkterna 2 och 3 om

   a) utanordnaren kan få tillgång till sådana bevis i en nationell databas utan kostnad,

   b) sådana bevis redan har tillhandahållits utanordnaren inom ramen för ett annat förfarande, förutsatt att inlämnade handlingar fortfarande är giltiga och att dagen för utfärdande av dessa handlingar inte ligger längre tillbaka i tiden än ett år,

   c) utanordnaren erkänner att det på objektiva grunder är omöjligt att tillhandahålla sådana bevis.

5. Punkterna 1–4 i den här artikeln ska inte tillämpas på personer och enheter som förvaltar unionsmedel enligt artikel 62.1 första stycket c eller på unionsorgan som avses i artiklarna 70 och 71.

   När det gäller finansieringsinstrument och budgetgarantier ska slutmottagare och intermediärer, i avsaknad av regler och förfaranden som är fullt likvärdiga med dem som avses i artikel 157.4 första stycket d, tillhandahålla den person eller enhet som förvaltar unionsmedel enligt artikel 62.1 första stycket c en försäkran som undertecknas på heder och samvete där de intygar att de inte befinner sig i någon av de situationer som avses i artikel 138.1 a–d, g och h eller artikel 143.1 första stycket b och c, eller i en situation som anses likvärdig efter en bedömning som utförts i enlighet med artikel 157.4.

Om finansieringsinstrument undantagsvis genomförs enligt artikel 62.1 första stycket a ska slutmottagare tillhandahålla finansiella intermediärer en försäkran som undertecknats på heder och samvete där de intygar att de inte befinner sig i någon av de situationer som avses i artikel 138.1 a–d, g och h eller artikel 143.1 första stycket b och c.

Artikel 140

Ekonomiska sanktioner

1. För att uppnå en avskräckande verkan får den behöriga utanordnaren, i tillämpliga fall med beaktande av rekommendationen från den panel som avses i artikel 145, ålägga en mottagare en ekonomisk sanktion om ett rättsligt åtagande har ingåtts med mottagaren och denne befinner sig i en uteslutningssituation som avses i artikel 138.1 c, d, e, f, g, h eller i.

Vid de uteslutningssituationer som avses i artikel 138.1 c–i får en ekonomisk sanktion åläggas som ett alternativ till ett beslut om att utesluta mottagaren, om en uteslutning vore oproportionerlig på grundval av de kriterier som avses i artikel 138.4.

Vid de uteslutningssituationer som avses i artikel 138.1 c, d och e får en ekonomisk sanktion åläggas utöver en uteslutning om detta är nödvändigt för att skydda unionens ekonomiska intressen, på grund av att mottagaren har använt sig av ett systematiskt och återkommande agerande i syfte att få otillbörlig tillgång till unionsmedel.

Trots vad som sägs i första, andra och tredje styckena i denna punkt ska en ekonomisk sanktion inte åläggas en mottagare som, i enlighet med artikel 139, har angett att den befinner sig i en uteslutningssituation.

2. Den finansiella sanktionen får inte överstiga 10 % av det totala värdet på det rättsliga åtagandet. Om det gäller en bidragsöverenskommelse som undertecknats med flera bidragsmottagare får den finansiella sanktionen inte överstiga 10 % av det bidragsbelopp som den berörda bidragsmottagaren har rätt till i enlighet med bidragsöverenskommelsen.

Artikel 141

Uteslutningens varaktighet och preskriptionstid

1. Uteslutningens varaktighet får inte överstiga

   a) den period som i tillämpliga fall fastställs i en slutgiltig dom eller ett slutgiltigt administrativt beslut i en medlemsstat,

   b) i avsaknad av en slutgiltig dom eller ett slutgiltigt administrativt beslut

      i) fem år, i de fall som avses i artikel 138.1 d och i,

      ii) tre år, i de fall som avses i artikel 138.1 c och e–h.

   En person eller enhet som avses i artikel 137.2 ska vara utesluten så länge denne befinner sig i någon av de uteslutningssituationer som avses i artikel 138.1 a och b.

2. Preskriptionstiden för att utesluta och/eller ålägga en person eller enhet som avses i artikel 137.2 ekonomiska sanktioner ska vara fem år räknat från något av nedanstående:

   a) Dagen för det agerande som föranleder uteslutning eller, i fall av kontinuerligt eller upprepat agerande, den dag då agerandet upphörde, i de fall som avses i artikel 138.1 b−e, g, h och i.

   b) Dagen för en slutgiltig dom vid en nationell domstol eller ett slutgiltigt administrativt beslut, i de fall som avses i artikel 138.1 b, c, d, g, h och i.

Preskriptionstiden ska avbrytas av en åtgärd som vidtas av en nationell myndighet, av kommissionen, av Olaf, av Eppo när det gäller de medlemsstater som deltar i fördjupat samarbete enligt förordning (EU) 2017/1939, av den panel som avses i artikel 145 i den här förordningen eller av någon annan enhet som deltar i genomförandet av budgeten, om denna åtgärd delges den person eller enhet som avses i artikel 137.2 i den här förordningen och rör utredningar eller rättsliga förfaranden. En ny preskriptionstid ska börja löpa dagen efter detta avbrott.

Vid tillämpning av artikel 138.1 f i den här förordningen ska den preskriptionstid för att utesluta en person eller enhet som avses i artikel 137.2 i den här förordningen och/eller ålägga en mottagare ekonomiska sanktioner som anges i artikel 3 i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 gälla.

Om agerandet hos en berörd person eller enhet som avses i artikel 137.2 i den här förordningen faller inom ramen för flera av de grunder som anges i artikel 138.1 i den här förordningen ska den preskriptionstid som gäller för den allvarligaste av dessa grunder gälla.

Artikel 142

Offentliggörande av uteslutning och ekonomiska sanktioner

1. I de fall som avses i artikel 138.1 c–***i*** ska kommissionen, med förbehåll för den behöriga utanordnarens beslut, på sin webbplats offentliggöra nedanstående information om uteslutningen och, i tillämpliga fall, den ekonomiska sanktionen, om det krävs för att förstärka uteslutningens och/eller den ekonomiska sanktionens avskräckande verkan:

   a) Namnet på den berörda person eller enhet som avses i artikel 137.2.

   b) Uteslutningssituationen.

   c) Uteslutningens varaktighet och/eller beloppet av den ekonomiska sanktionen.

Om beslutet om uteslutning och/eller en ekonomisk sanktion har fattats på grundval av en preliminär bedömning enligt artikel ***138.2*** ska offentliggörandet innehålla uppgift om att det inte finns någon slutgiltig dom eller, i tillämpliga fall, något slutgiltigt administrativt beslut. I sådana fall ska information om eventuella överklaganden, inklusive deras status och resultat, samt alla omprövade beslut av den behöriga utanordnaren offentliggöras utan dröjsmål. Om en ekonomisk sanktion har ålagts ska offentliggörandet dessutom innehålla uppgift om huruvida dessa har betalats.

Beslutet om att offentliggöra informationen ska fattas av den behöriga utanordnaren antingen efter den slutgiltiga domen i ärendet eller, i tillämpliga fall, det slutgiltiga administrativa beslutet, eller efter rekommendationen från den panel som avses i artikel 145, beroende på vad som är tillämpligt. Beslutet får verkan tre månader efter att det delgetts den berörda person eller enhet som avses i artikel 137.2.

Den offentliggjorda informationen ska tas bort så snart uteslutningsperioden löpt ut. Om en ekonomisk sanktion har ålagts ska den offentliggjorda informationen tas bort sex månader efter det att betalning erlagts.

När det gäller personuppgifter ska den behöriga utanordnaren i enlighet med förordning (EU) 2018/1725 informera den berörda person eller enhet som avses i artikel 137.2 i den här förordningen om dennes rättigheter enligt bestämmelserna om uppgiftsskydd och om vilka förfaranden som gäller för att utöva dessa rättigheter.

2. Den information som avses i punkt 1 i denna artikel ska inte offentliggöras om någon av nedanstående omständigheter råder:

a) Det är nödvändigt att bevara konfidentialiteten i en utredning eller i nationella rättsliga förfaranden.

b) Offentliggörandet skulle åsamka den berörda person eller enhet som avses i artikel 137.2 oproportionell skada eller på annat sätt vara oproportionellt på grundval av proportionalitetskriterierna i artikel 138.4 och med beaktande av den ekonomiska sanktionens belopp.

c) Det rör sig om en fysisk person, såvida inte offentliggörandet av personuppgifter är motiverat på grund av exceptionella omständigheter, bland annat på grund av agerandets allvar eller dess inverkan på unionens ekonomiska intressen. I sådana fall ska beslutet om offentliggörande av informationen fattas med beaktande av rätten till integritet och övriga rättigheter som fastställs i förordning (EU) 2018/1725.

Artikel 143

Avvisande från ett förfarande för tilldelning

1. Den behöriga utanordnaren ska från ett förfarande för tilldelning avvisa en deltagare som

a) befinner sig i en uteslutningssituation som fastställts i enlighet med artikel 138,

b) har lämnat vilseledande uppgifter angående uppfyllande av de krav som ställs för att delta i förfarandet eller har underlåtit att lämna uppgifterna,

c) tidigare har deltagit i utarbetandet av dokument som används i förfarandet för tilldelning, om detta innebär en överträdelse av principen om likabehandling, inbegripet snedvridning av konkurrensen som inte kan avhjälpas på annat sätt,

d) har ***yrkesmässiga*** intressekonflikter som kan inverka negativt på fullgörandet av avtalet i enlighet med punkt 20.6 i bilaga I,

e) är adressat för ett beslut, som antagits av kommissionen i enlighet med punkt 3 i denna artikel, om förbud mot tilldelning av kontrakt för att ha mottagit utländska subventioner som snedvrider den inre marknaden.

Den behöriga utanordnaren ska meddela de övriga deltagarna i förfarandet för tilldelning den relevanta information som utbytts i samband med eller till följd av deltagarens medverkan i förberedelserna av förfarandet för tilldelning enligt första stycket c. Före ett sådant avvisande ska deltagaren ges möjlighet att bevisa att dess medverkan i förberedelserna av förfarandet för tilldelning inte strider mot principen om likabehandling.

2. Artikel 134.1 ska tillämpas, såvida avvisandet inte har motiverats i enlighet med punkt 1 första stycket a i den här artikeln i form av ett beslut om uteslutning som fattats med avseende på deltagaren efter det att dennes synpunkter granskats.

3. Vid tillämpning av punkt 1 e i den här artikeln ska förordning (EU) 2022/2560, särskilt bestämmelserna i kapitlen 1, 2 och 4, inbegripet artikel 30, gälla i tillämpliga delar för kommissionens preliminära granskning och för den fördjupade utredningen av utländska ekonomiska bidrag som erhållits i ett upphandlingsförfarande enligt den här förordningen När det gäller förhandsanmälan till den upphandlande myndigheten ska deltagare i ett upphandlingsförfarande enligt den här förordningen anmäla alla relevanta utländska ekonomiska bidrag till den behöriga utanordnaren, på samma villkor som anges i artiklarna 28 och 29 i förordning (EU) 2022/2560 och i bestämmelserna i de genomförandeakter som antagits på grundval av artikel 47.1 i den förordningen. Dessutom ska relevanta delegerade akter som antagits på grundval av artikel 49 i förordning (EU) 2022/2560 också vara tillämpliga på upphandlingsförfaranden enligt den här förordningen. De relevanta bestämmelserna i förordning (EU) 2022/2560 samt bestämmelserna i de delegerade akter som antagits på grundval av artikel 49 i den förordningen och de genomförandeakter som antagits på grundval av artikel 47.1 i den förordningen ska genomföras i enlighet med den här förordningen.

När det gäller första stycket i denna punkt ges kommissionen befogenhet att anta genomförandeakter i form av ett beslut om att

a) göra de åtaganden som en deltagare erbjuder bindande för den deltagaren i den mening som avses i artikel 11.3 i förordning (EU) 2022/2560, inom ramen för den här förordningen,

b) inte göra några invändningar i den mening som avses i artikel 11.4 i förordning (EU) 2022/2560, inom ramen för den här förordningen,

c) förbjuda tilldelning av kontrakt till en deltagare om denne har mottagit utländska subventioner som snedvrider den inre marknaden i den mening som avses i artikel 31.2 i förordning (EU) 2022/2560, inom ramen för den här förordningen.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 276.2.

När det gäller de åtgärder som ska vidtas enligt denna punkt ska upphandlingsförfaranden, när det i förordning (EU) 2022/2560 hänvisas till upphandlingsförfaranden i den mening som avses i direktiven 2014/23/EU och 2014/24/EU och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU[64], förstås som upphandlingsförfaranden i den mening som avses i den här förordningen.

Den behöriga utanordnaren ska meddela avvisandet från ett förfarande för tilldelning genom en skrivelse till den berörda deltagaren, i enlighet med det beslut om förbud som avses i andra stycket c.

Artikel 144

System för tidig upptäckt och uteslutning

1. Uppgifter som utbyts inom ramen för det system för tidig upptäckt och uteslutning som avses i artikel 137 ska centraliseras i en databas som inrättats av kommissionen (*databasen*) och ska behandlas i enlighet med rätten till integritet och övriga rättigheter som fastställs i förordning (EU) 2018/1725.

   Uppgifter om fall som avser tidig upptäckt, uteslutning och/eller ekonomiska sanktioner ska föras in i databasen av den behöriga utanordnaren efter att ha underrättat den berörda person eller enhet som avses i artikel 137.2. En sådan underrättelse får under exceptionella omständigheter skjutas upp, om det föreligger tvingande berättigade skäl att bevara konfidentialiteten i en utredning eller i nationella rättsliga förfaranden, till dess sådana tvingande berättigade skäl att bevara konfidentialiteten inte längre föreligger.

---

64 ***Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 243).***

I enlighet med förordning (EU) 2018/1725 ska kommissionen på begäran informera den person eller enhet som avses i artikel 137.2 och som omfattas av systemet för tidig upptäckt och uteslutning om vilka uppgifter som lagrats i databasen med avseende på den personen eller enheten.

Om några uppgifter har rättats, utplånats eller ändrats ska uppgifterna i databasen uppdateras, där så är lämpligt. Uppgifterna ska endast offentliggöras i enlighet med artikel 142.

2. Systemet för tidig upptäckt och uteslutning ska baseras på faktiska omständigheter och slutsatser som avses i artikel 138.3 fjärde stycket och på uppgifter som lämnas till kommissionen, särskilt av följande aktörer:

   a) Eppo när det gäller de medlemsstater som deltar i fördjupat samarbete enligt förordning (EU) 2017/1939, eller Olaf, i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 883/2013, om en avslutad eller pågående utredning visar att det kan vara lämpligt att vidta säkerhetsåtgärder för att skydda unionens ekonomiska intressen, med vederbörlig hänsyn till respekten för processuella och grundläggande rättigheter och skyddet av visselblåsare.

   b) En utanordnare vid kommissionen, vid en europeisk byrå som inrättats av kommissionen eller vid ett genomförandeorgan.

   c) En unionsinstitution eller en europeisk byrå eller ett organ som inte avses i led b, eller ett organ eller en person som anförtrotts genomförandet av åtgärder inom Gusp.

d) Enheter som genomför budgeten ***enligt artikel 62.1 första stycket b och personer och enheter som genomför medel, inom ramen för genomförandet av budgeten med medlemsstaterna enligt artikel 62.1 första stycket a, när det gäller faktiska omständigheter och slutsatser som fastställts endast i samband med slutgiltiga domar eller slutgiltiga administrativa beslut med hänvisning till de skäl som anges i artikel 138.1 c iv och d***, liksom upptäckta bedrägerier och/eller oriktigheter och uppföljning av dessa, om överlämnande av uppgifter krävs enligt sektorsspecifika regler.

e) Personer eller enheter som förvaltar unionsmedel enligt artikel 62.1 första stycket c, när det gäller upptäckta bedrägerier och/eller oriktigheter samt uppföljning av dessa.

3. Utom när uppgifter ska lämnas in i enlighet med sektorsspecifika regler ska de uppgifter som ska lämnas enligt punkt 2 i denna artikel inbegripa följande:

a) Uppgift om den berörda enhetens eller personens identitet.

b) En sammanfattning av de risker som upptäckts eller av föreliggande faktiska omständigheter.

c) Uppgifter som skulle kunna vara till hjälp för utanordnare när de genomför kontroller enligt punkt 4 i denna artikel eller fattar ett beslut om uteslutning enligt artikel 138.1 eller 138.3 eller ett beslut om åläggande av ekonomiska sanktioner enligt artikel 140.

d) I tillämpliga fall, uppgifter om alla särskilda åtgärder som krävs för att säkerställa konfidentialiteten när det gäller de inlämnade uppgifterna, inbegripet åtgärder för att säkra bevisning till skydd för utredningen eller de nationella rättsliga förfarandena.

4. Kommissionen ska utan dröjsmål och via den databas som avses i punkt 1 överlämna de uppgifter som avses i punkt 3 till sina egna utanordnare och utanordnarna för dess genomförandeorgan, alla övriga unionsinstitutioner, unionsorgan och europeiska byråer och organ, för att dessa ska kunna genomföra nödvändiga kontroller angående pågående förfaranden för tilldelning och befintliga rättsliga åtaganden.

   Vid utförandet av denna kontroll ska den behöriga utanordnaren utöva sina befogenheter enligt artikel 74 och får inte gå utöver vad som fastställs i villkoren för förfarandet för tilldelning och de rättsliga åtagandena.

   Lagringstiden för de uppgifter avseende tidig upptäckt som lämnas i enlighet med punkt 3 i den här artikeln får inte överstiga ett år. Om den behöriga utanordnaren under den perioden begär att panelen ska utfärda en rekommendation i ett fall som avser uteslutning eller ekonomiska sanktioner får lagringstiden förlängas fram till dess att den behöriga utanordnaren har fattat ett beslut.

5. Alla personer och enheter som deltar i genomförandet av budgeten i enlighet med artikel 62 ska av kommissionen beviljas tillgång till uppgifterna om beslut om uteslutning enligt artikel 138***, så att de i samband med tilldelning av kontrakt eller urval av bidragsmottagare som ska förvalta unionsmedel kan kontrollera om det finns uppgifter om uteslutning i systemet för tidig upptäckt och uteslutning.***

   Utom när genomförandet av budgeten anförtros de personer eller enheter som avses i artikel 62.1 första stycket c ska alla personer och enheter som deltar i genomförandet av budgeten, i enlighet med de villkor som avses i artikel 157.4, verkställa sådana beslut med avseende på den person eller enhet som ansöker om ***eller*** väljs ut ***för att genomföra*** unionsmedel.

6. Som en del av sin årsrapport till Europaparlamentet och rådet enligt artikel 325.5 i EUF-fördraget ska kommissionen tillhandahålla sammanställd information om de beslut som fattats av utanordnare enligt artiklarna 137–144 i den här förordningen. Rapporten ska också innehålla ytterligare information om de beslut som fattats av utanordnare enligt artikel 138.9 första stycket b, och artikel 142.2, i den här förordningen och om beslut av utanordnare om att avvika från panelens rekommendation enligt artikel 145.6 tredje stycket i den här förordningen.

   Den information som avses i första stycket i denna punkt ska tillhandahållas med vederbörlig hänsyn till kraven på konfidentialitet och får framför allt inte möjliggöra identifiering av den berörda person eller enhet som avses i artikel 137.2.

Artikel 145

Panel

1. En panel ska sammankallas på begäran av en utanordnare för en unionsinstitution, ett unionsorgan, en europeisk byrå eller ett europeiskt organ eller en person som anförtrotts genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp enligt avdelning V i EU-fördraget.

2. Panelen ska bestå av

   a) en ständig oberoende ordförande på hög nivå som utnämns av kommissionen,

   b) en ständig oberoende vice ordförande på hög nivå som utses av kommissionen och som ska vara ställföreträdande för ordföranden.

   c) två ständiga företrädare för kommissionen i egenskap av innehavare av systemet för tidig upptäckt och uteslutning, vilka ska uttrycka en gemensam ståndpunkt, och

   d) en företrädare för den begärande utanordnaren.

Panelens sammansättning ska säkerställa lämplig juridisk och teknisk expertis. Panelen ska bistås av ett ständigt sekretariat som ska tillhandahållas av kommissionen och som ska säkerställa den kontinuerliga förvaltningen av panelen.

3. Ordföranden ska vara en tidigare ledamot av Europeiska unionens domstol eller av revisionsrätten eller en tidigare tjänsteman som innehaft en post motsvarande minst generaldirektör i en annan unionsinstitution än kommissionen. Ordföranden ska väljas på grundval av sina personliga och yrkesrelaterade kvaliteter, omfattande erfarenhet i rättsliga och ekonomiska frågor och dokumenterad kompetens, oavhängighet och integritet. Mandattiden ska vara fem år och får inte förnyas. Ordföranden ska utnämnas som särskild rådgivare i den mening som avses i artikel 5 i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen. Ordföranden ska leda samtliga sammanträden i panelen. Ordföranden ska utföra sina uppgifter på ett oavhängigt sätt. Det får inte finnas någon intressekonflikt mellan dennes uppgifter som ordförande och andra officiella uppdrag.

4. Kommissionen ska anta panelens arbetsordning.

5. Panelen ska upprätthålla rätten för den berörda person eller enhet som avses i artikel 137.2 att lämna synpunkter på de faktiska omständigheter eller slutsatser som avses i artikel 138.3, och på den preliminära rättsliga bedömningen och innan panelen antar sina rekommendationer. Rätten att lämna synpunkter får skjutas upp i undantagsfall, om det föreligger tvingande berättigade skäl att bevara konfidentialiteten i en utredning eller i nationella rättsliga förfaranden, till dess sådana berättigade skäl inte längre föreligger.

6. Panelens rekommendation om uteslutning och/eller åläggande av en ekonomisk sanktion ska i tillämpliga fall innehålla nedanstående:

   a) De faktiska omständigheter eller slutsatser som avses i artikel 138.3 samt dess preliminära rättsliga bedömning.

   b) En bedömning av behovet av att ålägga en ekonomisk sanktion och dess belopp.

   c) En bedömning av behovet av att utesluta den person eller den enhet som avses i artikel 137.2 och i så fall hur länge.

   d) En bedömning av behovet av att offentliggöra uppgifter om den person eller enhet som avses i artikel 137.2 och som utesluts och/eller åläggs en ekonomisk sanktion.

   e) En bedömning av eventuella korrigerande åtgärder som den person eller enhet som avses i artikel 137.2 har vidtagit.

   Om den behöriga utanordnaren planerar att fatta ett strängare beslut än vad panelen har rekommenderat ska utanordnaren säkerställa att beslutet fattas med vederbörlig hänsyn till rätten att höras och till bestämmelserna om skydd av personuppgifter.

   Om den behöriga utanordnaren beslutar att avvika från panelens rekommendation ska denne motivera detta beslut inför panelen.

7. Panelen ska se över sin rekommendation under uteslutningsperioden på begäran av den behöriga utanordnaren i de fall som avses i artikel 138.11 eller efter meddelande av en slutgiltig dom eller ett slutgiltigt administrativt beslut där grunderna för uteslutning fastställs, när en sådan dom eller ett sådant beslut inte fastställer uteslutningens varaktighet, i enlighet med artikel 138.3 andra stycket.

8. Panelen ska utan dröjsmål underrätta den begärande utanordnaren om en reviderad rekommendation, varefter utanordnaren ska ompröva sitt beslut.

9. Europeiska unionens domstol ska ha oinskränkt behörighet att ompröva ett beslut varigenom en utanordnare utesluter en person eller enhet som avses i artikel 137.2 och/eller ålägger en mottagare en ekonomisk sanktion, vilket inbegriper beslut om att upphäva uteslutningen, förkorta eller förlänga dess varaktighet och/eller upphäva, minska eller öka den finansiella sanktionen. Artikel 22.1 i förordning (EG) nr 58/2003 ska inte tillämpas när utanordnarens beslut om uteslutning eller åläggande av en ekonomisk sanktion fattas på grundval av en rekommendation från panelen.

Artikel 146

Kommunikation i samband med förfaranden för tidig upptäckt och uteslutning

1. All kommunikation, särskilt meddelanden om beslut, brev, handlingar eller information som rör förfaranden för tidig upptäckt och uteslutning, ska ske skriftligen i pappersformat eller i elektroniskt format.

2. Meddelanden som har rättslig verkan eller utlöser tidsfrister ska göras på papper per rekommenderad försändelse med mottagningsbevis eller genom budtjänst med mottagningsbevis, via ett säkert elektroniskt system för datautbyte enligt artikel 151, eller via e-post eller andra elektroniska medel.

3. Meddelanden ska:

a) när de görs i pappersform anses ha meddelats när de har levererats till den ***senaste*** postadress som angetts av den mottagande parten; underrättelser med rekommenderad försändelse med mottagningsbevis eller med budfirma med mottagningsbevis ska anses ha mottagits antingen den dag då försändelsen registrerades av post- eller budfirman eller efter tidsfristen för mottagande på postkontoret eller, om en sådan tidsfrist inte finns, tre veckor efter leveransförsöket, förutsatt att meddelandet har skickats en andra gång och meddelats elektroniskt till den ***senaste*** e-postadress som angetts av den mottagande parten,

b) när de görs via ett säkert system för elektroniskt utbyte som avses i artikel 151, anses ha anmälts den dag och vid den tidpunkt då åtkomst sker, i enlighet med tidsloggarna i systemet eller, när det gäller kommunikation som inte har hämtats, 10 dagar efter avsändandet,

c) när de görs via e-post eller på annat elektroniskt sätt anses ha underrättats den dag då e-postmeddelandet avsändes, under förutsättning att det skickas till den allra senaste e-postadress som angetts av den mottagande parten och att den avsändande parten inte fått någon rapport om utebliven leverans.

Om adressaten kan visa att han eller hon på grund av omständigheter utanför hans eller hennes kontroll har hindrats från att få tillgång till ett meddelande, ska de rättsliga verkningarna av meddelandet börja löpa från den tidpunkt då adressaten kan visa att han eller hon har fått tillgång till innehållet i meddelandet.

Artikel 147

Överlämnande av uppgifter avsedda för systemet för tidig upptäckt och uteslutning

1. Uppgifter som begärts från de enheter som avses i artikel 144.2 d ska i enlighet med ***artikel 36.8 och*** sektorsspecifika regler ▌ överföras ***till*** kommissionen.

2. När de uppgifter som mottagits genom systemet för hantering av oriktigheter (*Irregularity Management System*) används ska, ***utan att det påverkar tillämpningen av artikel 138.2 andra stycket***, hänsyn tas till status för det nationella förfarande som förelåg vid den tidpunkt då uppgifterna lämnades in. Sådan användning ska föregås av samråd med den medlemsstat som lämnade in de relevanta uppgifterna genom systemet för hantering av oriktigheter.

Artikel 148

Undantag för gemensamma forskningscentrumet

Artiklarna 137–147 ska inte tillämpas på JRC.

AVSNITT 3

IT-SYSTEM OCH E-FÖRVALTNING

Artikel 149

Elektronisk handläggning av transaktioner

1. Om inkomster och utgifter handläggs eller dokument utbyts med hjälp av datasystem får dokument undertecknas genom ett datoriserat eller elektroniskt förfarande som med säkerhet identifierar den som undertecknar. Sådana datasystem ska innehålla en fullständig och uppdaterad beskrivning av systemet med ett fastställande av innehållet i varje datafält, en beskrivning av hur varje enskild transaktion behandlas och en detaljerad beskrivning av hur datasystemet garanterar en komplett verifieringskedja för varje transaktion. Elektronisk information kan bli föremål för digitala kontroller och revisioner enligt artikel ***36.11***.

2. All överföring av dokument mellan unionsinstitutionerna och medlemsstaterna får ske i elektronisk form, förutsatt att detta först har godkänts av de berörda unionsinstitutionerna och medlemsstaterna.

Artikel 150

e-förvaltning

1. De unionsinstitutioner, genomförandeorgan och unionsorgan som avses i artiklarna 70 och 71 ska fastställa och tillämpa enhetliga standarder för elektroniskt informationsutbyte med deltagare. I synnerhet ska de i största möjliga utsträckning utforma och tillämpa lösningar för inlämning, lagring och behandling av uppgifter som lämnas i samband med förfaranden för tilldelning, och för detta ändamål inrätta ett gemensamt område för utbyte av elektroniska uppgifter för deltagare. Kommissionen ska regelbundet rapportera till Europaparlamentet och rådet om de framsteg som gjorts i detta avseende.

2. Vid delad förvaltning ska allt officiellt informationsutbyte mellan medlemsstaterna och kommissionen ske på det sätt som anges i sektorsspecifika regler. Dessa regler ska säkerställa interoperabilitet mellan uppgifter som inhämtas, mottas och överförs i samband med förvaltningen av budgeten.

Artikel 151

Elektroniska system för utbyte

1. Allt utbyte med mottagare och deltagare, inklusive ingående av rättsliga åtaganden och ändringar av dessa, får ske genom elektroniska system för utbyte.

2. Elektroniska system för utbyte ska uppfylla följande villkor:

a) Endast behöriga personer ska ha tillträde till systemen och de dokument som överförs genom dem.

b) Endast behöriga personer ska ha rätt att elektroniskt skriva under eller överföra dokument genom systemen.

c) Behöriga personer ska identifieras i systemen genom väl etablerade rutiner.

d) Tid och datum för elektroniska överföringar ska anges exakt.

e) Dokumentens integritet ska bevaras.

f) Dokumenten ska förbli tillgängliga.

g) I tillämpliga fall ska dokumentens konfidentialitet bevaras.

h) Skyddet av personuppgifter ska säkerställas i enlighet med förordning (EU) 2018/1725.

3. Det elektroniska systemet för utbyte får också användas av den behöriga utanordnaren eller, i tillämpliga fall, av den panel som avses i artikel 145, för att kommunicera med deltagare, mottagare eller andra personer eller enheter som anges i artikel 137.2 avseende

a) deras införande i databasen för systemet för tidig upptäckt och uteslutning i de fall som avses i artikel 137.1 a,

b) innehållet i de kontradiktoriska skrivelser och annan information eller någon begäran som utfärdats av den panel som avses i artikel 145.5, i syfte att skydda de rättigheter som avses i artikel 145.5, och vid utövandet av befogenheter enligt denna förordning,

c) innehållet i beslut och annan information eller någon begäran från den behöriga utanordnaren, inom ramen för utövandet av de befogenheter som anges i artiklarna 137−147.

4. Uppgifter som sänds eller tas emot genom ett sådant system ska åtnjuta rättslig presumtion i fråga om uppgifternas integritet och riktigheten när det gäller de datum och tidpunkter för sändning eller mottagande av uppgifter som anges i systemet.

Ett dokument som sänts eller delgetts genom ett sådant system ska anses vara likvärdigt med ett dokument i pappersform, godtas som bevis i rättsliga förfaranden, betraktas som ett original och åtnjuta rättslig presumtion i fråga om äkthet och integritet, förutsatt att dokumentet inte innehåller några dynamiska egenskaper som automatiskt kan förändra det.

Den elektroniska underskrift som avses i punkt 2 b ska ha samma rättsliga verkan som en handskriven underskrift.

Artikel 152

Inlämning av ansökningshandlingar

1. Arrangemangen för inlämning av ansökningshandlingar ska fastställas av den behöriga utanordnaren, som får besluta att en enda metod ska användas.

De kommunikationsmetoder som väljs ska säkerställa att verklig konkurrens råder och att följande villkor iakttas:

a) Varje ansökan ska innehålla alla de uppgifter som krävs för att den ska kunna bedömas.

b) Uppgifternas integritet ska bevaras.

c) Ansökningshandlingarnas konfidentialitet ska bevaras.

d) Skyddet av personuppgifter ska säkerställas i enlighet med förordning (EU) 2018/1725.

2. Kommissionen ska med hjälp av lämpliga metoder och i enlighet med artikel 150.1 säkerställa att deltagare kan inge ansökningshandlingar och styrkande bevisning i ett elektroniskt format. Alla system för elektronisk kommunikation som används till stöd för kommunikation och informationsutbyte ska vara icke-diskriminerande, allmänt tillgängliga och interoperabla med allmänt använda informations- och kommunikationstekniska produkter och får inte begränsa deltagarnas tillträde till förfarandet för tilldelning.

   Kommissionen ska regelbundet rapportera till Europaparlamentet och rådet om framstegen med tillämpningen av denna punkt.

3. Systemen för elektroniskt mottagande av ansökningshandlingar ska, med hjälp av tekniska funktioner och lämpliga rutiner, garantera att

   a) deltagarens identitet kan bekräftas med säkerhet,

   b) exakt tid och datum för mottagande av ansökningshandlingar kan fastställas,

   c) enbart behöriga personer har tillträde till de uppgifter som överförs och får fastställa eller ändra datumen för öppnande av ansökningshandlingarna,

   d) enbart behöriga personer har, under de olika stegen i förfarandet för tilldelning, tillträde till samtliga inlämnade uppgifter och får ge tillträde till dessa uppgifter i den utsträckning det behövs för förfarandet,

   e) det inom rimliga gränser är säkerställt att alla försök till överträdelse av villkoren enligt leden a–d kan upptäckas.

   Första stycket ska inte tillämpas på kontrakt vars värde underskrider de tröskelvärden som avses i artikel 178.1.

4. När den behöriga utanordnaren tillåter inlämning av ansökningshandlingar med elektroniska medel ska de elektroniska dokument som lämnas in via sådana system anses vara original.

5. Om inlämningen sker brevledes får deltagarna välja att lämna in ansökningshandlingar

   a) antingen per post eller bud, varvid beviset på inlämning utgörs av poststämpel eller mottagningskvitto, eller

   b) direkt till den behöriga utanordnarens lokaler, antingen själva eller genom ett ombud, varvid beviset på inlämning utgörs av ett mottagningsbevis.

   För kontrakt som tilldelas av unionens delegationer i tredjeland eller uteslutande i deras intresse får den upphandlande myndigheten begränsa inlämnandet brevledes till endast ett av de sätt som anges ovan. ***Om den upphandlande myndigheten använder sig av denna bestämmelse ska den dokumentera skälen till begränsningen.***

6. Genom att lämna in ansökningshandlingar godtar deltagarna att resultatet av förfarandet meddelas med elektroniska medel.

7. Deltagare eller mottagare eller andra personer eller enheter som avses i artikel 137.2 accepterar att ta emot meddelanden i villkoren i det specifika rättsliga åtagandet eller koncessionsavtalet, inbegripet alla meddelanden om tillämpningen av någon av de åtgärder som avses i artikel 137.1. När det gäller de personer ***eller*** enheter som avses i artikel 137.2 b ska den sökande ansvara för att meddela den upphandlande myndigheten adressen till den berörda enheten.

Om utbytet inte sker via det elektroniska system för utbyte som avses i artikel 151, när personen eller enheten har underrättats på elektronisk väg till den adress som anges i ansökan, och om det inte finns något uttryckligt mottagningsbevis för den elektroniska underrättelsen, ska det antas att personen eller enheten har beretts tillfälle att ta del av innehållet i utbytet och därför ska anses ha anmälts.

8. Punkterna 1–7 i den här artikeln ska inte tillämpas på urvalet av personer eller enheter som förvaltar unionsmedel enligt artikel 62.1 första stycket c***, såvida inte urvalet görs efter en inbjudan att anmäla intresse***.

KAPITEL 3

REGLER FÖR DIREKT FÖRVALTNING

Artikel 153

Utvärderingskommitté

1. Ansökningshandlingarna ska utvärderas av en utvärderingskommitté.

2. Utvärderingskommittén ska utnämnas av den behöriga utanordnaren.

Utvärderingskommittén ska bestå av minst tre personer.

3. Medlemmarna i den utvärderingskommitté som utvärderar bidragsansökningar, ansökningar om icke-finansiella donationer eller anbud ska företräda minst två organisatoriska enheter inom de unionsinstitutioner eller unionsorgan som avses i artiklarna 68, 69, 70 och 71, vilka ska sakna hierarkisk koppling sinsemellan och varav minst en inte är underställd den behöriga utanordnaren. Om de representationer och lokala enheter som ligger utanför unionen, som till exempel unionens delegationer, representationer och kontor i tredjeland, och de unionsorgan som avses i artiklarna 68, 69, 70 och 71 inte har distinkta enheter är bestämmelsen om organisatoriska enheter som sinsemellan saknar hierarkisk koppling inte tillämplig.

Externa experter får biträda utvärderingskommittén i enlighet med ett beslut av den behöriga utanordnaren.

Medlemmarna i utvärderingskommittén får vara externa experter, om denna möjlighet anges i den grundläggande akten.

4. De medlemmar i utvärderingskommittén som utvärderar ansökningar i en pristävling får vara personer som avses i punkt 3 första stycket eller externa experter.

5. Medlemmarna i utvärderingskommittén och de externa experterna ska uppfylla kraven i artikel 61.

Artikel 154

Förtydligande och rättelse av ansökningshandlingar

Den behöriga utanordnaren får rätta uppenbara skrivfel i ansökningshandlingarna efter att deltagaren bekräftat den avsedda rättelsen.

Om en deltagare underlåter att lägga fram bevis eller ge förklaringar ska utvärderingskommittén eller i tillämpliga fall den behöriga utanordnaren, utom i vederbörligen motiverade fall, uppmana deltagaren att tillhandahålla den information som saknas eller förtydliga styrkande handlingar.

Sådana upplysningar, förtydliganden eller bekräftelser får inte väsentligt ändra ansökningshandlingarna.

Artikel 155

Garantier

1. Utom när det gäller kontrakt och bidrag vilkas värde inte överstiger 60 000 EUR, får den behöriga utanordnaren, om det är proportionerligt och efter den behöriga utanordnarens riskanalys, kräva att en garanti ställs

a) av entreprenörer eller bidragsmottagare i syfte att begränsa de ekonomiska risker som är förknippade med utbetalning av förfinansiering (garanti vid förfinansiering),

b) av entreprenörer för att säkerställa fullgörandet av väsentliga avtalsenliga krav på byggentreprenader, varuleveranser eller komplexa tjänster (fullgörandegaranti),

c) av entreprenörer för att säkerställa att kontraktet fullgörs helt under kontraktsperioden (innehållandegaranti).

JRC ska inte omfattas av kraven på att ställa garanti.

Som ett alternativ till att begära en garanti vid förfinansiering får den behöriga utanordnaren, när det gäller bidrag, besluta att dela upp betalningen i flera delbetalningar.

2. Den behöriga utanordnaren ska avgöra huruvida garantin ska ställas i euro eller i den valuta som anges i kontraktet eller bidragsöverenskommelsen.

3. Garantin ska ställas av en bank eller något annat godkänt finansinstitut som godtas av den behöriga utanordnaren.

På begäran av entreprenören eller bidragsmottagaren och under förutsättning att det godtas av den behöriga utanordnaren

a) får den garanti som avses i punkt 1 första stycket a, b och c ersättas med en solidarisk borgen av entreprenören eller bidragsmottagaren och en tredje part,

b) får den garanti som avses i punkt 1 första stycket a ersättas med en oåterkallelig och ovillkorlig solidarisk borgen av de bidragsmottagare som är parter i samma bidragsöverenskommelse.

4. Garantin ska medföra att banken, finansinstitutet eller den tredje parten står som proprieborgensmän för eller har gått i borgen såsom för egen skuld för entreprenörens eller bidragsmottagarens förpliktelser.

5. Om den behöriga utanordnaren under genomförandet av kontraktet eller bidragsöverenskommelsen upptäcker att en borgensman i enlighet med tillämplig nationell rätt inte är eller inte längre är bemyndigad att utfärda garantier ska utanordnaren kräva att entreprenören eller bidragsmottagaren ersätter den garanti som ställts av en sådan borgensman.

Artikel 156

Garanti vid förfinansiering

1. Garantin vid förfinansiering ska ställas för ett belopp som inte får överstiga förfinansieringsbeloppet och ska täcka en tillräckligt lång period för att kunna åberopas.

2. Garantin vid förfinansiering ska frisläppas i takt med att förfinansieringen avräknas från de mellanliggande betalningarna eller slutbetalningen till entreprenören eller bidragsmottagaren, i enlighet med villkoren i kontraktet eller i bidragsöverenskommelsen.

AVDELNING VI

INDIREKT FÖRVALTNING

Artikel 157

Indirekt förvaltning

1. Urvalet av personer och enheter som anförtrotts förvaltningen av unionsmedel eller budgetgarantier enligt artikel 62.1 första stycket c ska vara transparent och motiverat med tanke på åtgärdens art och får inte ge upphov till en intressekonflikt. För de enheter som avses i artikel 62.1 första stycket c ii, v, vi och vii ska urvalet även ta vederbörlig hänsyn till deras finansiella och operativa kapacitet.

   När personen eller enheten identifieras i en grundläggande akt ska det i den finansieringsöversikt som föreskrivs i artikel 35 finnas en motivering till varför just den personen eller enheten har valts.

   Då genomförandet sköts av ett nätverk som kräver att minst ett organ eller en enhet utses per medlemsstat eller berört land ska detta val träffas av de aktuella medlemsstaterna eller länderna i enlighet med den grundläggande akten. I alla övriga fall ska kommissionen utse dessa organ eller enheter i samråd med berörda medlemsstater eller länder.

   Om urvalet görs efter en inbjudan att anmäla intresse ska det ske i enlighet med principerna om likabehandling och icke-diskriminering, utan att det påverkar tillämpningen av kraven i denna punkt.

2. Personer och enheter som anförtrotts förvaltningen av unionsmedel eller budgetgarantier enligt artikel 62.1 första stycket c ska följa principerna om sund ekonomisk förvaltning, transparens, icke-diskriminering och synlighet för unionens insatser. När kommissionen fastställer ramöverenskommelser om ekonomiskt partnerskap i enlighet med artikel 131 ska dessa principer beskrivas närmare i sådana överenskommelser.

3. Innan överenskommelser om medverkan, finansieringsöverenskommelser eller garantiöverenskommelser undertecknas ska kommissionen garantera en skyddsnivå för unionens ekonomiska intressen som är likvärdig med den som föreskrivs när kommissionen genomför budgeten i enlighet med artikel 62.1 första stycket a. Kommissionen ska göra detta genom att göra en bedömning av de system, regler och förfaranden som används av de personer eller enheter som förvaltar unionsmedel, om den har för avsikt att förlita sig på sådana system, regler och förfaranden för åtgärdens genomförande eller genom att vidta lämpliga tillsynsåtgärder i enlighet med punkt 5 i denna artikel.

4. Kommissionen ska, i enlighet med proportionalitetsprincipen göra en bedömning av huruvida de personer och enheter som förvaltar unionsmedel enligt artikel 62.1 första stycket c

   a) inrättar ett ändamålsenligt och effektivt internt kontrollsystem som bygger på bästa internationella praxis inbegripet fullgod riskhantering och som i synnerhet gör det möjligt att förebygga, upptäcka och korrigera oriktigheter och bedrägerier, samt säkerställer att detta system fungerar; det interna kontrollsystem som inrättats får, när så är lämpligt, förlita sig på digitala kontroller,

   b) tillämpar ett system för redovisning som ger korrekta, fullständiga och tillförlitliga uppgifter som görs tillgängliga i tid,

c) är föremål för en oberoende extern revision som utförs i enlighet med internationellt vedertagna revisionsstandarder av ett revisionsorgan som är funktionellt oberoende av personen eller enheten i fråga,

d) tillämpar lämpliga regler och förfaranden för finansiering till tredje parter, inbegripet transparenta, icke-diskriminerande, effektiva och ändamålsenliga granskningsförfaranden, regler för återvinning av felaktigt utbetalda belopp samt regler för att utesluta från tillgång till finansiering,

e) offentliggör tillräcklig information om mottagarna som är likvärdig den som föreskrivs enligt artikel 38,

f) säkerställer ett skydd av personuppgifter som motsvarar det som avses i artikel 5.

Dessutom får kommissionen, i samverkan med de berörda personerna eller enheterna, göra en bedömning av andra regler och förfaranden, såsom personernas eller enheternas praxis för redovisning av administrativa kostnader. På grundval av resultaten av den bedömningen får kommissionen besluta att åberopa dessa regler och förfaranden.

De personer eller enheter som har bedömts i enlighet med första och andra styckena ska utan onödigt dröjsmål informera kommissionen om eventuella väsentliga ändringar i deras system, regler eller förfaranden som kan påverka tillförlitligheten i kommissionens bedömning.

5. Om de berörda personerna eller enheterna endast delvis uppfyller kraven i punkt 4, ska kommissionen vidta lämpliga tillsynsåtgärder för att säkerställa att unionens ekonomiska intressen skyddas. Dessa åtgärder ska anges i de relevanta överenskommelserna. Information om alla sådana åtgärder ska på begäran av Europaparlamentet och rådet ställas till deras förfogande.

6. I fråga om åtgärder med flera givare, där bidraget från unionen ersätter utgifter, ska det förfarande som anges i ***artikel 158.4*** bestå i en kontroll av att ett belopp motsvarande det som betalats av kommissionen för den berörda åtgärden har använts av personen eller enheten i enlighet med villkoren i den relevanta bidragsöverenskommelsen, överenskommelsen om medverkan eller finansieringsöverenskommelsen.

7. Kommissionen ska inte kräva en förhandsbedömning enligt punkterna 3 och 4 i den här artikeln

   a) för de unionsorgan som avses i artiklarna 70 och 71 och för de organ eller personer som avses i artikel 62.1 första stycket c viii vilka har infört finansiella regler efter förhandsgodkännande från kommissionen,

   b) för de förfaranden som särskilt krävs av kommissionen, inbegripet dess egna och de som anges i grundläggande akter eller om regler och förfaranden har anpassats till dem som krävs av kommissionen.

   Kommissionen får besluta att inte kräva en förhandsbedömning enligt punkterna 3 och 4

   a) för tredjeländer eller organ som de har utsett, i den mån kommissionen behåller det ekonomiska förvaltningsansvar som garanterar ett tillräckligt skydd av unionens ekonomiska intressen,

   b) för medlemsstatsorganisationer som anförtrotts förvaltningen av unionsmedel i enlighet med artikel 62.1 första stycket b, för vilka kommissionen har bekräftat att programmets förvaltnings- och kontrollsystem fungerar.

8. Om de system, regler och förfaranden som tillämpas av de personer eller enheter som avses i artikel 62.1 första stycket c bedöms vara lämpliga får unionens bidrag till dessa personer eller enheter genomföras i enlighet med denna avdelning. Om dessa personer eller enheter deltar i en inbjudan att lämna förslag ska de efterleva bestämmelserna i inbjudan som återfinns i avdelning VIII. I ett sådant fall får utanordnaren besluta att underteckna en överenskommelse om medverkan eller en finansieringsöverenskommelse i stället för en bidragsöverenskommelse.

Artikel 158

Förvaltning av unionsmedel och budgetgarantier

1. Personer och enheter som förvaltar unionsmedel eller budgetgarantier ska förse kommissionen med följande:

   a) En rapport om förvaltningen av unionsmedel eller budgetgarantier, inbegripet uppfyllandet av de villkor eller uppnåendet av de resultat som avses i artikel 125.1 första stycket a.

   b) Om bidraget ersätter utgifter, deras räkenskaper över de utgifter som har uppkommit.

   c) En förvaltningsförklaring som omfattar den information som avses i led a, och om lämpligt led b, och som bekräftar att

      i) uppgifterna är rättvisande, fullständiga och korrekta,

      ii) unionsmedlen använts för sitt avsedda ändamål, i enlighet med vad som fastställts i överenskommelserna om medverkan, finansieringsöverenskommelserna eller garantiöverenskommelserna eller i förekommande fall i de relevanta sektorsspecifika reglerna,

      iii) de kontrollsystem som införts ger nödvändiga garantier för de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet.

d) En sammanfattning av de slutliga revisionsrapporterna och av utförda kontroller, bl.a. en analys av arten och omfattningen av fel och svagheter som identifierats i systemen, samt åtgärder som vidtagits eller planeras för att avhjälpa dem.

Om ömsesidig tillit till revisioner enligt artikel 127 tillämpas, ska den sammanfattning som avses i första stycket d i denna punkt omfatta all relevant revisionsdokumentation som man ska förlita sig på.

För åtgärder som avslutas före utgången av det berörda budgetåret får slutrapporten ersätta den förvaltningsförklaring som avses i första stycket c, förutsatt att slutrapporten läggs fram före den 15 februari påföljande budgetår.

De handlingar som avses i första stycket ska åtföljas av ett yttrande från ett oberoende revisionsorgan, upprättat i enlighet med internationellt vedertagna revisionsstandarder. Detta yttrande ska fastställa om de kontrollsystem som införts fungerar ordentligt och är kostnadseffektiva, och huruvida de underliggande transaktionerna är lagliga och korrekta. Av yttrandet ska det också framgå om revisionsarbetet föranleder tvivel på vad som sägs i den förvaltningsförklaring som avses i första stycket c. Om ett sådant yttrande inte finns får utanordnaren söka en likvärdig nivå av säkerhet genom andra, oberoende medel.

De handlingar som avses i första stycket ska läggas fram för kommissionen senast den 15 februari påföljande budgetår. Det yttrande som avses i tredje stycket ska läggas fram för kommissionen senast den 15 mars det året.

De krav som fastställs i denna punkt ska inte påverka överenskommelser som slutits med EIB, EIF, medlemsstatsorganisationer, internationella organisationer eller med tredjeländer. Vad gäller förvaltningsförklaringen ska sådana överenskommelser minst omfatta kravet att dessa enheter årligen ska förse kommissionen med en förklaring om att unionsmedlen under budgetåret i fråga har använts och redovisats i enlighet med artikel 157.3 och 157.4 och med övriga villkor som fastställts i dessa överenskommelser. En sådan förklaring får tas med i slutrapporten om den genomförda åtgärden är begränsad till 18 månader.

2. När personer eller enheter som avses i artikel 62.1 första stycket c förvaltar unionsmedel ska de

a) inte stödja åtgärder som bidrar till penningtvätt, finansiering av terrorism, skatteflykt, skattebedrägeri eller skatteundandragande enligt tillämplig unionsrätt och internationella standarder och unionsstandarder,

b) när de genomför finansieringsinstrument och budgetgarantier i enlighet med avdelning X får de inte ingå nya eller förnyade transaktioner med enheter som är registrerade eller etablerade i jurisdiktioner som förtecknas inom ramen för unionens relevanta policy för icke samarbetsvilliga jurisdiktioner, eller som har identifierats som högrisktredjeländer enligt artikel 9.2 i direktiv (EU) 2015/849.

Enheter får göra undantag från första stycket b endast om åtgärden genomförs fysiskt i någon av dessa jurisdiktioner och inte visar några tecken på att insatsen i fråga omfattas av någon av de kategorier som förtecknas i första stycket a.

Enheter som genomför finansieringsinstrument och budgetgarantier i enlighet med avdelning X ska säkerställa att

a) tredje parter till vilka de direkt tillhandahåller stöd från budgeten uppfyller kraven i första stycket a och b i denna punkt,

b) det för andra tredje parter finns regler, förfaranden och korrigerande åtgärder som bedöms vara lämpliga i enlighet med artikel 157.4, särskilt ***första stycket*** a, för att säkerställa att dessa tredje parter får stöd från budgeten med iakttagande av unionens eller motsvarande internationella standarder beträffande penningtvätt, finansiering av terrorism, skatteflykt, skattebedrägeri eller skatteundandragande.

När enheter som genomför finansieringsinstrument och budgetgarantier i enlighet med avdelning X ingår avtal med finansiella intermediärer ska de begära att de finansiella intermediärerna rapporterar om efterlevnaden av kraven i denna punkt.

3. När personer och enheter genomför finansieringsinstrument och budgetgarantier i enlighet med avdelning X ska de tillämpa de principer och normer som anges i unionsrätten om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism, särskilt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847[65] och direktiv (EU) 2015/849. De ska göra finansiering enligt denna förordning avhängig av att uppgifter om det verkliga huvudmannaskapet lämnas i enlighet med direktiv (EU) 2015/849 och offentliggöra rapportering per land i den mening som avses i artikel 89.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU[66].

---

65 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006 (EUT L 141, 5.6.2015, s. 1).

66 Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

4. Kommissionen ska kontrollera att unionsmedlen eller budgetgarantin har använts i enlighet med de villkor som anges i relevanta överenskommelser. Om personens eller enhetens kostnader ersätts på grundval av ett förenklat kostnadsalternativ i enlighet med artikel 125.1 första stycket c, d och e ska artikel 184.1–184.5 och artiklarna 185–188 gälla i tillämpliga delar. Om unionsmedlen eller budgetgarantin har använts i strid med de skyldigheter som föreskrivs i de berörda överenskommelserna ska artikel 132 gälla.

5. Artikel 36.6 ***första stycket*** ska tillämpas på personer eller enheter som förvaltar unionsmedel enligt artikel 62.1 första stycket c med avseende på de direkta mottagarna av sådana medel och med avseende på dessa mottagares verkliga huvudmän, i den mån uppgifter om verkliga huvudmän samlas in i enlighet med dessa personers eller enheters regler och förfaranden.

6. Kraven i artikel 38.6 ska tillämpas på personer eller enheter som förvaltar unionsmedel enligt artikel 62.1 första stycket c, om det ekonomiska stöd som tillhandahålls tredje parter direkt av personer eller enheter uppgår till ett belopp som överstiger 500 000 EUR.

▌

7. Överenskommelser om medverkan, finansieringsöverenskommelser och garantiöverenskommelser ska klart fastställa ansvarsområdena och skyldigheterna för den person eller enhet som förvaltar unionsmedel, inbegripet de skyldigheter som anges i artikel 129 och villkoren för utbetalning av bidraget. I tillämpliga fall ska sådana överenskommelser också fastställa den ömsesidigt avtalade ersättningen, som ska stå i proportion till de villkor enligt vilka åtgärderna genomförs, med vederbörligt beaktande av kriser och instabila situationer, och i lämpliga fall vara prestationsbaserad. Överenskommelserna ska också innehålla regler om rapportering till kommissionen om hur uppgifterna utförs, förväntade resultat inklusive indikatorer för att mäta prestationer och skyldigheten för personer eller enheter som förvaltar unionsmedel eller budgetgarantier att utan dröjsmål underrätta kommissionen om konstaterade fall av bedrägerier och oriktigheter och uppföljning av dessa samt om information som gäller misstänkta fall av bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen.

8. Alla överenskommelser om medverkan, finansieringsöverenskommelser och garantiöverenskommelser ska på begäran av Europaparlamentet och rådet ställas till deras förfogande.

9. Den här artikeln ska inte gälla bidrag från unionen till unionsorgan som är föremål för ett separat ansvarsfrihetsförfarande enligt artiklarna 70 och 71, med undantag av eventuella tillfälliga överenskommelser om medverkan.

Artikel 159

Indirekt förvaltning med internationella organisationer

1. Kommissionen får i enlighet med artikel 62.1 första stycket c ii genomföra budgeten indirekt med internationella offentligrättsliga organisationer som inrättats genom internationella överenskommelser (internationella organisationer) samt med specialiserade organ som inrättats av dessa organisationer. Dessa överenskommelser ska översändas till kommissionen som en del av den bedömning som kommissionen utför i enlighet med artikel 157.3.

2. Följande organisationer ska likställas med internationella organisationer:

   a) Internationella rödakorskommittén.

   b) Internationella rödakors- och rödahalvmånefederationen.

3. Kommissionen får anta ett vederbörligen motiverat beslut som likställer en icke-vinstdrivande organisation med en internationell organisation, förutsatt att organisationen uppfyller följande villkor:

   a) Den har ställning som juridisk person och har självständiga styrande organ.

   b) Den har inrättats för att utföra särskilda uppgifter av allmänt internationellt intresse.

   c) Minst sex medlemsstater är medlemmar i denna icke-vinstdrivande organisation.

   d) Den bedriver verksamhet på grundval av en permanent organisation och i enlighet med system, regler och förfaranden som kan bedömas i enlighet med artikel 157.3.

   Sådana icke-vinstdrivande organisationer ska förses med tillräckliga finansiella garantier med vederbörlig hänsyn till det bidrag från unionen som de anförtrotts.

4. Om internationella organisationer förvaltar medel inom ramen för indirekt förvaltning ska överenskommelser om kontroller som ingåtts med dessa organisationer tillämpas.

Artikel 160

Indirekt förvaltning med medlemsstatsorganisationer

1. Kommissionen får i enlighet med artikel 62.1 första stycket c v och vi genomföra budgeten indirekt med medlemsstatsorganisationer.

2. Om kommissionen genomför budgeten indirekt med medlemsstatsorganisationer ska den förlita sig på de av dessa organisationers system, regler och förfaranden som har bedömts i enlighet med artikel 157. 2, 3 och 4.

3. Ramöverenskommelser om ekonomiskt partnerskap som ingåtts med medlemsstatsorganisationer i enlighet med artikel 131 ska närmare ange omfattningen av och villkoren för ömsesidig tillit vad gäller medlemsstatsorganisationernas system, regler och förfaranden och får innehålla särskilda bestämmelser om ömsesidig tillit till utvärderingar och revisioner enligt artiklarna 126 och 127.

Artikel 161

Indirekt förvaltning med tredjeländer

1. Kommissionen får genomföra budgeten indirekt med ett tredjeland eller de organ som det landet har utsett enligt artikel 62.1 första stycket c i genom att ingå en finansieringsöverenskommelse som beskriver unionens insatser i tredjelandet i fråga och fastställer metoden för genomförande för varje del av åtgärden.

2. När det gäller den del av åtgärden som genomförs indirekt med tredjelandet eller de organ som det har utsett ska finansieringsöverenskommelsen, utöver de uppgifter som avses i artikel ***158.7***, tydligt definiera roller och ansvarsområden för tredjelandet och kommissionen i förvaltningen av medlen. Finansieringsöverenskommelsen ska också fastställa regler och förfaranden som ska tillämpas av tredjelandet vid förvaltning av unionsmedel.

Artikel 162

Blandfinansieringsinsatser

1. Blandfinansieringsinsatser ska förvaltas antingen av kommissionen eller av personer eller enheter som förvaltar unionsmedel enligt artikel 62.1 första stycket c.

2. Om finansieringsinstrument och budgetgarantier genomförs inom ramen för ett blandfinansieringsinstrument eller en blandfinansieringsplattform ska avdelning X gälla.

3. När det gäller finansieringsinstrument och budgetgarantier som genomförs inom ramen för blandfinansieringsinstrument eller blandfinansieringsplattformar ska det anses att artikel 212.2 första stycket h efterlevs om det görs en förhandsutvärdering före införandet av det blandfinansieringsinstrument eller den blandfinansieringsplattform som berörs.

4. Årliga rapporter enligt artikel 41.4 och 41.5 ska sammanställas på blandfinansieringsinstrumentsnivå eller blandfinansieringsplattformsnivå med hänsyn tagen till alla finansieringsinstrument och budgetgarantier som grupperats in under inom instrumentet eller plattformen och tydligt identifiera de olika typerna av ekonomiskt stöd inom instrumentet eller plattformen.

AVDELNING VII

UPPHANDLING OCH KONCESSIONER

KAPITEL 1

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

Artikel 163

Principer för kontrakt samt tillämpningsområde

1. Alla kontrakt som helt eller delvis finansieras genom budgeten ska respektera principerna om transparens, proportionalitet, likabehandling och icke-diskriminering.

2. Alla kontrakt ska konkurrensutsättas med så brett deltagande som möjligt, utom i de fall då det förfarande som avses i artikel 167.1 d används.

   Det uppskattade värdet på ett kontrakt får inte fastställas i syfte att kringgå tillämpliga regler, och ett kontrakt får inte heller delas upp i denna avsikt.

   Den upphandlande myndigheten ska dela upp ett kontrakt i delar när så är lämpligt med hänsyn till en bred konkurrens.

3. Upphandlande myndigheter får inte använda ramavtal otillbörligt eller på ett sådant sätt att deras syfte eller verkan är att förhindra, inskränka eller snedvrida konkurrensen.

4. JRC får erhålla medel som belastar andra anslag än anslag till forskning och teknisk utveckling om de avser centrumets deltagande i upphandlingsförfaranden som helt eller delvis finansieras genom budgeten.

5. De upphandlingsregler som fastställs i denna förordning, med undantag av principerna om transparens och likabehandling, ska inte tillämpas på följande:

a) JRC:s verksamhet för tredje parters räkning.

b) Finansiella tjänster ***i samband med*** utfärdande, försäljning, förvärv eller överlåtelse av värdepapper eller andra finansiella instrument i den mening som avses i direktiv 2014/65/EU, som används av kommissionen i samband med dess upp- och utlåning, kapitalförvaltning och likviditetsförvaltning, inbegripet tjänster som tillhandahålls av centralbanker, Europeiska stabilitetsmekanismen, EIB och andra internationella finansinstitut samt nationella enheter som ansvarar för emission och förvaltning av statspapper.

c) ▌Certifiering och autentisering av handlingar som måste utföras av notarier, när sådana tjänster inte är öppna för konkurrens på grundval av tillämpliga nationella regler.

6. Med undantag för upphandling inom området för yttre åtgärder ska en krisförklaring, innan ***någon av de åtgärder som avses i andra stycket*** genomförs som svar på en kris, göras i enlighet med relevanta interna regler.

Den behöriga utanordnaren får endast förlita sig på en krisförklaring för att

a) inleda ett upphandlingsförfarande,

b) lägga till upphandlande myndigheter enligt artikel 168.1 fjärde stycket och 168.2 sjätte stycket eller artikel 175.5 andra stycket,

c) kontakta anbudsgivare enligt artikel 172.1 andra stycket,

d) ändra ett kontrakt enligt artikel 175.5 första stycket, eller

e) begära kompletterande dokument innan kontraktet undertecknas enligt punkt 18.1 fjärde stycket och 18.4 fjärde stycket i bilaga I,

om ***detta*** är motiverat på grund av en synnerligen brådskande situation till följd av en sådan kris.

Artikel 164

Bilaga om upphandling och delegering av befogenheter

Närmare regler om upphandlingsförfaranden fastställs i bilaga I till denna förordning. För att säkerställa att unionsinstitutionerna, när de tilldelar kontrakt för egen räkning, tillämpar samma standarder som föreskrivs för upphandlande myndigheter som omfattas av direktiven 2014/23/EU och 2014/24/EU ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 275 i denna förordning för att ändra bilaga I till denna förordning, för att anpassa den bilagan till ändringar av dessa direktiv och införa tekniska anpassningar med anledning av det.

Artikel 165

Blandade kontrakt och gemensam terminologi vid offentlig upphandling

1. Ett blandat kontrakt som omfattar två eller flera typer av upphandling (byggentreprenader, varor eller tjänster) respektive koncessioner (bygg- eller tjänstekoncessioner) eller bådadera ska tilldelas i enlighet med de bestämmelser som är tillämpliga på den typ av upphandling som är tillämpligt för huvudföremålet för kontraktet.

2. Vid blandade kontrakt som omfattar både varor och tjänster ska huvudföremålet för kontraktet bestämmas genom en jämförelse mellan värdet på varorna och på tjänsterna.

   Ett kontrakt som omfattar en typ av upphandling (byggentreprenader, varor eller tjänster) och koncessioner (bygg- eller tjänstekoncessioner) ska tilldelas i enlighet med de regler som gäller för det berörda offentliga kontraktet.

3. Denna avdelning ska inte tillämpas på kontrakt om tekniskt bistånd som ingås med EIB eller EIF.

4. Hänvisningar till nomenklaturer som avser upphandling ska göras med användning av den gemensamma terminologin vid offentlig upphandling (CPV) som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2195/2002[67].

Artikel 166

Åtgärder för offentliggörande

1. Vid förfaranden som avser belopp med ett värde som uppgår till eller överstiger de tröskelvärden som avses i artikel 178.1 eller artikel 181 ska den upphandlande myndigheten i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra följande:

   a) Ett meddelande om upphandling för att inleda ett förfarande, utom för det förfarande som avses i artikel 167.1 d.

   b) Ett meddelande om tilldelning av kontrakt som anger resultatet av förfarandet.

2. Förfaranden som avser belopp under de tröskelvärden som avses i artikel 178.1 eller artikel 181 ska offentliggöras på lämpligt sätt.

3. Offentliggörandet av vissa uppgifter i samband med tilldelningen av ett kontrakt får hållas inne om utlämnandet av dessa uppgifter skulle äventyra tillämpning av lagen, eller på annat sätt strida mot allmänintresset, skada ekonomiska aktörers berättigade affärsintressen eller motverka en sund konkurrens mellan aktörerna.

Artikel 167

Upphandlingsförfaranden

1. Upphandlingsförfaranden för tilldelning av koncessionskontrakt eller offentliga kontrakt, inklusive ramavtal, ska genomföras i form av något av följande:

---

[67] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2195/2002 av den 5 november 2002 om en gemensam terminologi vid offentlig upphandling (CPV) (EGT L 340, 16.12.2002, s. 1).

a) Öppet förfarande.

b) Selektivt förfarande, bland annat genom ett dynamiskt inköpssystem.

c) Projekttävling.

d) Förhandlat förfarande, även utan föregående meddelande om upphandling.

e) Konkurrenspräglad dialog.

f) Förhandlat förfarande under konkurrens.

g) Innovationspartnerskap.

h) Förfaranden för inbjudan att anmäla intresse.

2. Vid öppna förfaranden får alla intresserade ekonomiska aktörer lämna anbud.

3. Vid selektiva förfaranden, konkurrenspräglade dialoger, förhandlade förfaranden under konkurrens och innovationspartnerskap får alla ekonomiska aktörer lämna in en anbudsansökan genom att lämna de upplysningar som begärs av den upphandlande myndigheten. Den upphandlande myndigheten ska inbjuda alla anbudssökande som uppfyller urvalskriterierna och som inte befinner sig i någon av de situationer som avses i artiklarna 138.1 och 143.1 att lämna ett anbud.

   Trots vad som sägs i första stycket får den upphandlande myndigheten begränsa antalet anbudssökande som inbjuds att lämna anbud i förfarandet på grundval av objektiva och icke-diskriminerande urvalskriterier som ska anges i meddelandet om upphandling eller inbjudan att anmäla intresse. Antalet anbudssökande som inbjuds ska vara tillräckligt stort för att verklig konkurrens ska kunna säkerställas.

4. Vid alla förfaranden som inbegriper förhandling ska den upphandlande myndigheten förhandla med anbudsgivarna om de ursprungliga och eventuella efterföljande anbuden eller delar därav, med undantag för de slutgiltiga anbuden, för att förbättra innehållet. De minimikrav och kriterier som anges i upphandlingsdokumenten får inte vara föremål för förhandling.

   En upphandlande myndighet får tilldela ett kontrakt på grundval av det ursprungliga anbudet utan förhandling, om den har angett i upphandlingsdokumenten att den förbehåller sig rätten att göra det.

5. Den upphandlande myndigheten får använda

   a) det öppna eller det selektiva förfarandet för alla inköp,

   b) sådana förfaranden som inbegriper en inbjudan att anmäla intresse för kontrakt som avser belopp som understiger de tröskelvärden som anges i artikel 178.1, för att på förhand välja ut anbudssökande som ska bjudas in att lämna anbud under kommande begränsade anbudsförfaranden, eller för att upprätta en förteckning över leverantörer som ska inbjudas att lämna anbudsansökningar eller anbud,

   c) projekttävlingar för att förvärva en ritning eller projektbeskrivning som väljs ut av en jury efter konkurrensutsättning,

   d) innovationspartnerskap för att utveckla en innovativ vara, tjänst eller byggentreprenad och därefter köpa denna vara, tjänst eller byggentreprenad,

   e) det förhandlade förfarandet under konkurrens eller den konkurrenspräglade dialogen för koncessionskontrakt, för de tjänstekontrakt som avses i bilaga XIV till direktiv 2014/24/EU, i fall där endast ogiltiga eller oacceptabla anbud har lämnats vid ett öppet eller selektivt förfarande när det ursprungliga förfarandet väl har avslutats och i fall där detta är berättigat med hänsyn till de särskilda omständigheterna med koppling bland annat till kontraktsföremålets art eller komplexitet eller kontraktstypen enligt vad som beskrivs närmare i bilaga I till denna förordning,

f) det förhandlade förfarandet för kontrakt som avser belopp under de tröskelvärden som avses i artikel 178.1 eller det förhandlade förfarandet utan föregående meddelande om upphandling, endast för särskilda typer av inköp som inte omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2014/24/EU eller under de tydligt definierade exceptionella omständigheter som fastställs i bilaga I till denna förordning.

6. Ett dynamiskt inköpssystem ska under hela sin löptid vara öppet för alla ekonomiska aktörer som uppfyller urvalskriterierna.

Den upphandlande myndigheten ska följa reglerna för selektivt förfarande för upphandling via ett dynamiskt inköpssystem.

Artikel 168

Interinstitutionell upphandling, gemensam upphandling och upphandling på medlemsstaternas vägnar

1. Om ett kontrakt eller ramavtal är av intresse för två eller flera unionsinstitutioner, genomförandeorgan eller unionsorgan som avses i artiklarna 70 och 71, och alltid när det går att göra effektivitetsvinster, får de berörda upphandlande myndigheterna sköta upphandlingen och förvaltningen av därmed sammanhängande kontrakt eller ramavtal interinstitutionellt, under en av de upphandlande myndigheternas ledning.

De organ och personer som anförtrotts genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp enligt avdelning V i EU-fördraget samt generalsekreterarens kansli vid styrelsen för Europaskolorna får också delta i interinstitutionella förfaranden.

Villkoren i ett ramavtal ska bara vara tillämpliga mellan de upphandlande myndigheter som i upphandlingsdokumenten är identifierade för detta ändamål och de ekonomiska aktörer som är parter i ramavtalet.

Genom undantag från tredje stycket i denna punkt får den upphandlande myndigheten i en synnerligen brådskande situation till följd av en kris lägga till nya upphandlande myndigheter efter det att upphandlingsförfarandet har inletts och innan kontraktet undertecknas, på de villkor som anges i artikel 163.6 och under förutsättning att ändringen inte ändrar föremålet för kontraktet eller ramavtalet.

2. Om ett kontrakt eller ramavtal krävs för en gemensam åtgärd som genomförs av en unionsinstitution, ett unionsorgan som avses i artiklarna 70 och 71 eller ett genomförandeorgan som avses i artikel 69 och en eller flera upphandlande myndigheter från medlemsstaterna, får upphandlingsförfarandet genomföras gemensamt av unionsinstitutionen och de upphandlande myndigheterna. Om det är nödvändigt att genomföra en gemensam upphandling mellan en unionsinstitution, ett unionsorgan som avses i artiklarna 70 och 71 eller ett genomförandeorgan som avses i artikel 69 och en eller flera upphandlande myndigheter från medlemsstaterna, får medlemsstaterna fullt ut förvärva, hyra eller leasa den gemensamt upphandlade kapaciteten.

Gemensam upphandling får genomföras med Eftastater och unionens kandidatländer, om den möjligheten uttryckligen föreskrivs i ett bilateralt eller multilateralt fördrag, eller med andra tredjeländer om en sådan möjlighet uttryckligen föreskrivs i den tillämpliga grundläggande rättsakten.

De förfaranderegler som gäller för unionsinstitutionerna ska tillämpas på den gemensamma upphandlingen.

Om den andel som hänför sig till eller förvaltas av den upphandlande myndigheten i en medlemsstat uppgår till minst 50 % av det totala uppskattade värdet på kontraktet, samt i andra vederbörligen motiverade fall, får unionsinstitutionen besluta att de förfaranderegler som den upphandlande myndigheten i medlemsstaten lyder under ska tillämpas på den gemensamma upphandlingen, förutsatt att dessa regler kan anses motsvara unionsinstitutionens regler.

Unionsinstitutionen och den upphandlande myndigheten i en medlemsstat, Eftastat eller ett kandidatland till unionsmedlemskap som deltar i gemensam upphandling ska särskilt enas om de praktiska närmare arrangemangen för utvärdering av anbudsansökningar eller anbud och för tilldelningen av kontrakt, samt om vilken lagstiftning som ska vara tillämplig på kontraktet och vilken domstol som ska vara behörig att avgöra tvister.

I en synnerligen brådskande situation till följd av en kris får nya upphandlande myndigheter läggas till efter det att upphandlingsförfarandet har inletts och innan kontraktet undertecknas, på de villkor som anges i artikel163.6. ***och under förutsättning att ändringen inte ändrar föremålet för kontraktet eller ramavtalet***. ▌

3. ***I tillämpliga fall får två eller flera medlemsstater ge*** en unionsinstitution, ett unionsorgan som avses i artiklarna 70 och 71 eller ett genomförandeorgan som avses i artikel 69 ***(bemyndigad upphandlande myndighet) i uppdrag att agera som inköpscentral för att upphandla för medlemsstaternas räkning eller i eget namn, på följande villkor***:

   a) Den bemyndigade upphandlande myndigheten ska bedöma nyttan, nödvändigheten och proportionaliteten vad gäller begäran från dessa medlemsstater.

   b) Om den bemyndigade upphandlande myndigheten har för avsikt att inte tillmötesgå begäran ska den underrätta de berörda medlemsstaterna och ange skälen till avslaget.

   c) Den bemyndigade upphandlande myndigheten ska genomföra upphandlingsförfarandet i enlighet med sina egna regler.

   d) Om den bemyndigade upphandlande myndigheten beslutar att inleda ett upphandlingsförfarande på medlemsstaternas vägnar ska den informera alla medlemsstater om sin avsikt att genomföra upphandlingen och bjuda in intresserade medlemsstater att delta.

e) Om den bemyndigade upphandlande myndigheten samtycker till att upphandla på medlemsstaternas vägnar eller i deras namn ska den utarbeta ett förslag till ett uppdragsavtal som ska undertecknas av de deltagande medlemsstaterna. Ett sådant avtal ska i synnerhet innehålla de praktiska arrangemangen för de deltagande medlemsstaternas deltagande, villkoren och tidsramarna för ett eventuellt deltagande och undantag samt, i förekommande fall, regler för fördelningen av kvantiteterna mellan de deltagande medlemsstaterna.

En unionsinstitution, ett unionsorgan som avses i artiklarna 70 och 71 eller ett genomförandeorgan som avses i artikel 69 får agera som grossist genom att köpa, lagra och sälja eller donera varor och tjänster, inbegripet hyror, till medlemsstater eller partnerorganisationer som valts ut av unionsinstitutionen, det unionsorgan som avses i artiklarna 70 och 71 eller av ett genomförandeorgan som avses i artikel 69. I detta fall ska unionsinstitutionen, det unionsorgan som avses i artiklarna 70 och 71 eller det genomförandeorgan som avses i artikel 69 genomföra upphandlingsförfarandet i enlighet med sina egna upphandlingsregler.

Artikel 169

Förberedelse av ett upphandlingsförfarande

1. Innan ett upphandlingsförfarande inleds får den upphandlande myndigheten genomföra en preliminär marknadsundersökning för att förbereda förfarandet.

2. I upphandlingsdokumenten ska den upphandlande myndigheten fastställa föremålet för upphandlingen genom att beskriva sina behov och de krav som ställs på de byggentreprenader, varor eller tjänster som ska upphandlas samt ange tillämpliga kriterier för uteslutning, urval och tilldelning. Den upphandlande myndigheten ska också ange huvudinslagen i de minimikrav som ska uppfyllas av alla anbud. Minimikraven ska inbegripa efterlevnad av tillämpliga miljö-, social- och arbetsrättsliga skyldigheter som fastställts i unionsrätten, nationell rätt, kollektivavtal eller i de tillämpliga internationella social- och miljörättsliga konventioner som anges i bilaga X till direktiv 2014/24/EU.

Artikel 170

Tilldelning av kontrakt

1. Kontrakt ska tilldelas i enlighet med tilldelningskriterierna, förutsatt att den upphandlande myndigheten kontrollerat följande:

   a) Att anbudet uppfyller de minimikrav som anges i upphandlingsdokumenten.

   b) Att den anbudssökande eller anbudsgivaren inte ska uteslutas enligt artikel 138 eller avvisas enligt artikel 143.

   c) Att den anbudssökande eller anbudsgivaren får delta i upphandling och uppfyller de urvalskriterier som angetts i upphandlingsdokumenten, inbegripet avsaknaden av yrkesmässiga intressekonflikter.

2. Den upphandlande myndigheten ska tillämpa urvalskriterierna för att utvärdera den anbudssökandes eller anbudsgivarens kapacitet. Urvalskriterierna får endast gälla rättslig och regleringsmässig kapacitet att utöva yrkesverksamheten, den ekonomiska och finansiella kapaciteten samt den tekniska och yrkesmässiga kapaciteten. JRC ska antas uppfylla kraven på finansiell kapacitet.

3. Den upphandlande myndigheten ska tillämpa tilldelningskriterierna för att utvärdera anbudet.

4. Den upphandlande myndigheten ska tilldela kontrakt på grundval av det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet, vilket ska ske genom en av tre tilldelningsmetoder: lägsta pris, lägsta kostnad eller bästa förhållande mellan pris och kvalitet.

För metoden lägsta kostnad ska den upphandlande myndigheten använda ett synsätt på kostnadseffektivitet som tar hänsyn till livscykelkostnad.

För metoden bästa förhållande mellan pris och kvalitet ska den upphandlande myndigheten ta hänsyn till priset eller kostnaden och andra kvalitetskriterier med koppling till kontraktsföremålet.

Artikel 171

Inlämning, elektronisk kommunikation och utvärdering

1. Den upphandlande myndigheten ska ange tidsfrister för inlämning av anbud och anbudsansökningar i enlighet med punkt 24 i bilaga I och, med hänsyn tagen till inköpets komplexitet, ge de ekonomiska aktörerna en tillräcklig tidsfrist att sammanställa sina anbud.

2. Om det bedöms vara lämpligt och proportionerligt får den upphandlande myndigheten kräva att anbudsgivarna ställer en garanti för att säkerställa att de inlämnade anbuden inte dras tillbaka innan kontraktet undertecknas. Den begärda garantin ska motsvara 1–2 % av det totala uppskattade kontraktsvärdet.

   Den upphandlande myndigheten ska frisläppa garantierna

   a) när det gäller anbudsgivare eller anbud som avvisas från förfarandet i enlighet med punkt 30.2 b eller c i bilaga I, efter att ha meddelat resultatet av förfarandet,

   b) när det gäller anbudsgivare som rangordnats i enlighet med punkt 30.2 e i bilaga I, efter det att kontraktet undertecknats.

3. Den upphandlande myndigheten ska öppna alla anbudsansökningar och anbud. Den ska emellertid förkasta

   a) anbudsansökningar och anbud som inkommit efter utsatt frist utan att öppna dem,

   b) anbud som inte var förseglade när de inkom, utan att undersöka deras innehåll.

4. Den upphandlande myndigheten ska utvärdera alla anbudsansökningar eller anbud som inte förkastats i öppningsskedet enligt punkt 3 på grundval av de kriterier som anges i upphandlingsdokumenten i syfte att tilldela kontrakt eller genomföra en elektronisk auktion.

5. Utanordnaren får avstå från att utse en utvärderingskommitté som föreskrivs i artikel 153.2 i följande fall:

   a) Värdet av kontraktet ligger under de tröskelvärden som avses i artikel 178.1.

   b) På grundval av en riskanalys för de fall som avses i punkt 11.1 andra stycket c, e, f i och iii, h och m i bilaga I.

   c) På grundval av en riskanalys vid förnyad konkurrensutsättning inom ett ramavtal.

d) För förfaranden inom området för yttre åtgärder med ett värde som inte överstiger 20 000 EUR.

e) På grundval av en riskanalys för specifika upphandlingar inom ramen för ett dynamiskt inköpssystem.

6. Anbudsansökningar och anbud som inte uppfyller samtliga minimikrav i upphandlingsdokumenten ska förkastas.

Artikel 172

Kontakter under upphandlingsförfarandet

1. Innan tidsfristen för inlämning av anbudsansökningar eller anbud löper ut får den upphandlande myndigheten lämna kompletterande upplysningar om upphandlingsdokumenten, om den upptäcker ett fel eller att något saknas i texten eller på begäran av anbudssökande eller anbudsgivare. Upplysningarna ska meddelas alla anbudssökande eller anbudsgivare.

Genom undantag från första stycket får den upphandlande myndigheten i en synnerligen brådskande situation till följd av en kris skriftligen kontakta alla inbjudna anbudssökande före tidsfristen för mottagande av anbudsansökningar eller anbud, med det enda syftet att klargöra deras avsikt att lämna in en anbudsansökan eller ett anbud, på de villkor som anges i artikel 163.6.

2. Efter det att tidsfristen för inlämning av anbudsansökningar eller anbud löpt ut, alltid om en kontakt har tagits, och i de fall en kontakt inte har tagits i sådana vederbörligen motiverade fall som avses i artikel 154, ska detta noteras i de handlingar som dokumenterar upphandlingen.

Artikel 173

Beslut om tilldelning samt information till anbudssökande eller anbudsgivare

1. Den behöriga utanordnaren ska avgöra vem som ska tilldelas kontraktet, i enlighet med de urvals- och tilldelningskriterier som anges i upphandlingsdokumenten.

2. Den upphandlande myndigheten ska informera alla anbudssökande och anbudsgivare vars anbudsansökan eller anbud förkastats om orsaken till detta. Dessutom ska utvalda och icke utvalda anbudsgivare underrättas om längden på den frysningsperiod som avses i artiklarna 178.2 och 181.1, om en sådan frysningsperiod är tillämplig.

   När specifika kontrakt tilldelas vid förnyad konkurrensutsättning inom ett ramavtal ska den upphandlande myndigheten informera anbudsgivarna om resultatet av utvärderingen.

3. Alla anbudsgivare som inte avvisas ska, om de skriftligen begär det, få information från den upphandlande myndigheten om följande:

   a) Namn på den anbudsgivare – eller, vid ramavtal, de anbudsgivare – som tilldelats kontraktet och, utom i fråga om specifika kontrakt vid förnyad konkurrensutsättning inom ett ramavtal, egenskaper och relativa fördelar som kännetecknar det utvalda anbudet och det totala anbudsbeloppet.

   b) Hur förhandlingarna och dialogen med anbudsgivarna förlöper.

Den upphandlande myndigheten får dock besluta att hålla inne vissa uppgifter om utlämnandet skulle äventyra tillämpning av lagen, strida mot allmänintresset, skada ekonomiska aktörers berättigade affärsintressen eller motverka sund konkurrens mellan dem.

Artikel 174

Avbrytande av upphandlingsförfarandet

Fram till dess att ett kontrakt undertecknats ska den upphandlande myndigheten ha rätt att avbryta upphandlingsförfarandet helt och hållet. När det gäller förfaranden som tilldelas i delar eller upphandling med flera leverantörer får avbrytandet vara partiellt. Anbudssökande eller anbudsgivare ska inte kunna göra anspråk på någon ersättning.

Sådana beslut ska motiveras, och anbudsgivarna och de anbudssökande ska underrättas snarast möjligt.

Artikel 175

Fullgörande och ändring av kontraktet

1. Fullgörandet av kontraktet får inte inledas förrän det har undertecknats.

2. Ändringar i ett kontrakt eller ett ramavtal utan något upphandlingsförfarande får göras av den upphandlande myndigheten endast i de fall som anges i punkt 3, förutsatt att dessa ändringar inte ändrar föremålet för kontraktet eller ramavtalet i den mening som avses i punkt 4.

3. Ett kontrakt, ett ramavtal eller ett specifikt kontrakt inom ett ramavtal får ändras utan något nytt upphandlingsförfarande i något av följande fall:

   a) För kompletterande byggentreprenader, varor eller tjänster från den ursprungliga entreprenören som har blivit nödvändiga och som inte ingick i den ursprungliga upphandlingen, under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

i) Ett byte av entreprenör kan inte göras av tekniska skäl kopplade till krav på utbytbarhet eller kompatibilitet med redan befintlig utrustning och redan befintliga tjänster eller installationer.

ii) Ett byte av entreprenör skulle medföra betydligt större omkostnader för den upphandlande myndigheten.

iii) Eventuella prisökningar, inbegripet det samlade nettovärdet av successiva ändringar, är inte högre än 50 % av det ursprungliga kontraktsvärdet.

b) Om samtliga följande villkor är uppfyllda:

i) Behovet av ändring har uppstått till följd av omständigheter som en omdömesgill upphandlande myndighet inte kunnat förutse.

ii) Inga prisökningar överstiger 50 % av det ursprungliga kontraktsvärdet.

c) Värdet av ändringen är lägre än nedanstående tröskelvärden:

i) De tröskelvärden som avses i artikel 178.1 och ***punkt 39*** i bilaga I inom området för yttre åtgärder och som är tillämpliga vid den tidpunkt då ändringen ska äga rum.

ii) 10 % av det ursprungliga kontraktsvärdet för offentliga tjänste- och varukontrakt och bygg- och tjänstekoncessionskontrakt och 15 % av det ursprungliga kontraktsvärdet för offentliga byggentreprenadkontrakt.

d) Om båda följande villkor är uppfyllda:

i) Minimikraven i det ursprungliga upphandlingsförfarandet ändras inte.

ii) Varje efterföljande ändring av värdet uppfyller de villkor som anges i led c i detta stycke, såvida en sådan ändring av värdet inte följer av en strikt tillämpning av upphandlingsdokumenten eller kontraktsbestämmelser.

I det ursprungliga kontraktsvärdet ska ingen hänsyn tas till prisändringar.

Det samlade nettovärdet av flera successiva ändringar i enlighet med första stycket c får inte överstiga något av de tröskelvärden som avses i det ledet.

Den upphandlande myndigheten ska tillämpa de åtgärder för offentliggörande i efterhand som föreskrivs i artikel 166.

4. En ändring ska anses ändra föremålet för kontraktet eller ramavtalet, om den innebär att kontraktet eller ramavtalet i sak skiljer sig väsentligt från det som ursprungligen ingicks. Under alla omständigheter ska en ändring anses ändra föremålet för kontraktet eller ramavtalet om ett eller flera av följande villkor är uppfyllda:

   a) I och med ändringen införs eller upphävs villkor som, om de hade ingått i det ursprungliga upphandlingsförfarandet, skulle ha medfört att andra anbudssökande getts tillträde än de som ursprungligen valdes eller att andra anbud än de som ursprungligen godkändes skulle ha godkänts eller skulle ha medfört ytterligare deltagare i upphandlingsförfarandet eller inte skulle ha lett till att den ***utvalda*** anbudsgivaren valdes.

   b) Ändringen innebär att kontraktets eller ramavtalets ekonomiska jämvikt ändras avsevärt till förmån för entreprenören på ett sätt som inte medgavs i det ursprungliga kontraktet eller ramavtalet.

   c) Ändringen medför att kontraktets eller ramavtalets omfattning utvidgas betydligt.

5. Genom undantag från punkt 3 ***b ii*** får den upphandlande myndigheten i en synnerligen brådskande situation till följd av en kris, i samförstånd med entreprenören, ändra ett kontrakt eller ett ramavtal utöver ***tröskelvärdet på 50 % och upp till*** 100 % av det ursprungliga kontraktsvärdet***, förutsatt att detta*** är motiverat som strikt nödvändigt för att hantera krisens utveckling, med förbehåll för de villkor som anges i artikel 163.6.

Genom undantag från punkt ***3*** får villkoren i ett ramavtal, i en synnerligen brådskande situation till följd av en kris, ändras genom en gemensam överenskommelse så att de tillämpas på de nya upphandlande myndigheter som lagts till efter en ändring av ramavtalet, inbegripet vid interinstitutionella eller gemensamma upphandlingar, med förbehåll för de villkor som anges i artikel 163.6.

Artikel 176

Fullgörandegarantier och innehållandegarantier

1. En fullgörandegaranti ska motsvara högst 10 % av kontraktets totala värde.

Den ska frisläppas helt efter ett slutligt godkännande av byggentreprenader, varor eller komplexa tjänster och inom en period som är inom de tidsfrister som anges i artikel 116.1 och som ska anges i kontraktet. Den får frisläppas till viss del eller helt efter ett preliminärt godkännande av byggentreprenader, varor eller komplexa tjänster.

2. En innehållandegaranti motsvarande högst 10 % av kontraktets totala värde får upprättas genom avdrag från mellanliggande betalningar i takt med att de görs eller genom ett avdrag från slutbetalningen.

Den upphandlande myndigheten ska fastställa beloppet för innehållandegarantin, vilket ska stå i proportion till de risker som identifierats i samband med kontraktets fullgörande och ska beakta kontraktsföremålet och gängse affärsvillkor inom den berörda sektorn.

En innehållandegaranti får inte användas för ett kontrakt där en fullgörandegaranti har krävts och ännu inte har frisläppts.

3. Med förbehåll för den upphandlande myndighetens godkännande får entreprenören begära att innehållandegarantin ersätts med en annan typ av garanti som avses i artikel 155.

4. Den upphandlande myndigheten ska frisläppa innehållandegarantin efter det att kontraktsperioden löpt ut och inom de tidsfrister som anges i artikel 116.1 vilka ska anges i kontraktet.

KAPITEL 2

BESTÄMMELSER FÖR KONTRAKT SOM UNIONSINSTITUTIONERNA TILLDELAR FÖR EGEN RÄKNING

Artikel 177

Upphandlande myndighet

1. Unionsinstitutioner, genomförandeorgan och unionsorgan som avses i artiklarna 70 och 71 ska betraktas som upphandlande myndigheter om de tilldelar kontrakt för egen räkning, utom när de gör inköp från en inköpscentral. Avdelningar inom unionsinstitutionerna ska inte betraktas som upphandlande myndigheter när de ingår servicenivåavtal sinsemellan.

De unionsinstitutioner som betraktas som upphandlande myndigheter i enlighet med första stycket ska, i enlighet med artikel 60, delegera de befogenheter som är nödvändiga för utövande av uppgiften som upphandlande myndighet.

2. Varje delegerad eller vidaredelegerad utanordnare inom respektive unionsinstitution ska bedöma om de tröskelvärden som avses i artikel 178.1 har uppnåtts.

Artikel 178

Tillämpliga tröskelvärden och frysningsperiod

1. Vid tilldelning av offentliga kontrakt och koncessionskontrakt ska den upphandlande myndigheten iaktta de tröskelvärden som fastställs i artikel 4 a och b i direktiv 2014/24/EU när den väljer ett förfarande som avses i artikel 167.1 i denna förordning, respektive det tröskelvärde som fastställs i artikel 8.1 i direktiv 2014/23/EU i fråga om koncessioner.

Genom undantag från första stycket i den här artikeln ska, för kontrakt som tilldelas av unionens delegationer i tredjeland eller uteslutande i deras intresse, det tillämpliga tröskelvärdet för offentliga varu- och tjänstekontrakt vara 300 000 EUR i stället för det tröskelvärde för offentliga varu- och tjänstekontrakt som fastställs i artikel 4 b i direktiv 2014/24/EU.

Artiklarna 152.5, 178.1 och 179.3 samt punkterna 11.1 m, 14 och 18.1 i bilaga I, som avser upphandling som görs av unionens delegationer i tredjeland, ska också tillämpas på Europaparlamentets kontor i tredjeländer.

2. Om inte annat följer av undantagen och villkoren i bilaga I till denna förordning ska den upphandlande myndigheten, när det gäller kontrakt vars värde överstiger de tröskelvärden som avses i punkt 1, inte underteckna kontrakt eller ramavtal med den utvalda anbudsgivaren förrän en frysningsperiod har förflutit.

3. Frysningsperioden ska omfatta 10 dagar om elektroniska kommunikationsmedel används, och 15 dagar vid användning av andra medel.

Artikel 179

Regler om tillträde till upphandling

1. Deltagande i upphandlingsförfaranden ska på lika villkor vara öppet för alla fysiska och juridiska personer som omfattas av fördragen, samt för alla fysiska och juridiska personer etablerade i ett tredjeland som har ingått ett särskilt avtal med unionen i fråga om upphandling enligt de villkor som anges i ett sådant avtal. Deltagandet ska även vara öppet för internationella organisationer.

2. Vid tillämpning av artikel 163.4 ska JRC betraktas som en juridisk person etablerad i en medlemsstat.

3. ***Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1 och 2*** ska, i fråga om kontrakt som tilldelas av unionens delegationer i tredjeland eller uteslutande i deras intresse, deltagandet i upphandlingsförfaranden ***också*** vara öppet på lika villkor för alla fysiska och juridiska personer som är etablerade i det tredjeland där den berörda unionsdelegationen är etablerad. Dessutom får det, under exceptionella omständigheter som vederbörligen motiveras av den behöriga utanordnaren, beslutas att även medborgare eller enheter i tredjeländer får delta i anbudsförfarandet.

4. Deltagande i upphandlingsförfaranden och fullgörande av tilldelade kontrakt ska omfattas av villkoren i förordning ***(EU) 2022/1031*** och i genomförandeakter (IPI-åtgärder) som antas enligt den förordningen.

Artikel 180

Världshandelsorganisationens regler om upphandling

Om det plurilaterala avtalet om offentlig upphandling inom ramen för Världshandelsorganisationen är tillämpligt, ska möjligheten att delta i upphandling även vara öppen för ekonomiska aktörer etablerade i de länder som har ratificerat det avtalet på de villkor som anges däri.

KAPITEL 3

BESTÄMMELSER FÖR UPPHANDLING INOM OMRÅDET FÖR YTTRE ÅTGÄRDER

Artikel 181

Upphandling inom området för yttre åtgärder

1. De allmänna bestämmelser för upphandling som anges i kapitel 1 i denna avdelning ska tillämpas på de kontrakt som omfattas av detta kapitel, med förbehåll för de särskilda bestämmelser om förfaranden för tilldelning av kontrakt i tredjeland som anges i bilaga I kapitel 3. Artiklarna 177–180 ska inte tillämpas på den upphandling som omfattas av detta kapitel.

   Om inte annat följer av undantagen och villkoren som anges i bilaga I ska den upphandlande myndigheten inte underteckna kontrakt eller ramavtal med den utvalda anbudsgivaren förrän en frysningsperiod har förflutit. Frysningsperioden ska omfatta 10 dagar om elektroniska kommunikationsmedel används, och 15 dagar vid användning av andra medel.

   Artikel 166, artikel 167.1 a och b samt andra stycket i den här punkten ska endast tillämpas på förfaranden till ett värde på minst

   a) 300 000 EUR i fråga om tjänste- och varukontrakt,

   b) 5 000 000 EUR för byggentreprenadkontrakt.

2. Detta kapitel ska gälla för

   a) upphandlingsförfaranden där kommissionen inte tilldelar kontrakt för egen räkning,

   b) upphandling av personer eller enheter som förvaltar unionsmedel enligt artikel 62.1 första stycket c när detta anges i de överenskommelser om medverkan eller de finansieringsöverenskommelser som avses i artikel 157.

3. Upphandlingsförfarandena ska fastställas i de finansieringsöverenskommelser som anges i artikel 161.

4. Detta kapitel ska inte tillämpas på åtgärder som omfattas av grundläggande sektorsspecifika akter som avser humanitära insatser i krissituationer, civilskyddsinsatser och humanitära insatser.

Artikel 182

Regler om tillträde till upphandling inom området för yttre åtgärder

1. Deltagande i upphandlingsförfaranden ska vara öppet på lika villkor för alla fysiska och juridiska personer som omfattas av fördragen och på alla övriga fysiska och juridiska personer i enlighet med de särskilda bestämmelserna i de grundläggande akter som reglerar det berörda samarbetet. Deltagandet ska även vara öppet för internationella organisationer.

2. Det får, under exceptionella omständigheter som vederbörligen motiveras av den behöriga utanordnaren, beslutas att även medborgare i tredjeländer utöver sådana som avses i punkt 1 i denna artikel får delta i anbudsförfarandet.

3. När det gäller tillämpningen av en överenskommelse om att för upphandling öppna varu- och tjänstemarknader i vilken unionen är part, ska de upphandlingsförfaranden för kontrakt som finansieras genom budgeten även vara öppna för fysiska och juridiska personer etablerade i andra tredjeländer än de som avses i punkterna 1 och 2 på de villkor som anges i överenskommelsen.

AVDELNING VIII

BIDRAG

KAPITEL 1

TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH FORM AV BIDRAG

Artikel 183

Tillämpningsområde och form av bidrag

1. Denna avdelning gäller för bidrag som tilldelas inom ramen för direkt förvaltning.

2. Bidrag får beviljas för att finansiera

   a) åtgärder vars syfte är att bidra till något av målen för unionens politik (*verksamhetsbidrag*),

   b) administrationskostnader för de organ som inrättats för att uppnå ett mål som omfattas av och stöder unionens politik (*administrationsbidrag*).

   Administrationsbidrag ska betalas ut i form av ett ekonomiskt bidrag för arbetsprogrammet för det organ som avses i första stycket b.

3. Bidrag kan vara utformade på något av de sätt som anges i artikel 125.1.

   Om bidraget tar formen av finansiering som inte är kopplat till kostnaderna enligt artikel 125.1 första stycket a ska

   a) bestämmelserna om stödberättigande och kontroll av kostnader i denna avdelning, särskilt artiklarna 185, 187, 188, 189.2, 189.3, 189.4, 193 och 194.3, bestämmelserna om en beräknad budget eller beräknade stödberättigande kostnader i artikel 199.1 e och bestämmelserna i artikel 206.4, inte tillämpas,

   b) när det gäller artikel 184, endast det förfarande och de krav som avses i punkterna 2 och 3, punkt 4 första stycket a och d, andra stycket a samt punkt 5 i den artikeln tillämpas.

4. Varje unionsinstitution får tilldela offentliga kontrakt eller bidrag för kommunikationsinsatser. Bidrag får tilldelas om användning av upphandling inte är lämplig på grund av arten av insatserna.

5. JRC får erhålla medel som belastar andra anslag än anslag till forskning och teknisk utveckling om de avser centrumets deltagande i förfaranden för tilldelning av bidrag som helt eller delvis finansieras genom budgeten. I sådana fall ska artikel 201.4, i fråga om finansiell kapacitet, och artikel 199.1 a–d inte tillämpas.

Artikel 184

Enhetsbelopp, enhetskostnader och finansiering till en schablonsats

1. Om bidraget tar formen av enhetsbelopp, enhetskostnader eller finansiering till en schablonsats enligt artikel 125.1 första stycket c, d eller e ska denna avdelning tillämpas med undantag av de bestämmelser eller delar av bestämmelser som rör kontrollen av faktiskt uppkomna stödberättigande kostnader.

2. När så är möjligt och lämpligt ska enhetsbelopp, enhetskostnader eller schablonsatser fastställas på ett sådant sätt att de kan betalas ut när konkret output och/eller konkreta resultat har uppnåtts.

3. Om inget annat anges i den grundläggande akten ska användningen av enhetsbelopp, enhetskostnader eller finansiering till en schablonsats godkännas genom ett beslut av den behöriga utanordnaren, som ska följa de interna reglerna för den berörda unionsinstitutionen.

4. Beslutet om godkännande ska åtminstone innehålla följande:

   a) Motivering av lämpligheten av dessa finansieringsformer med avseende på arten av de åtgärder eller arbetsprogram som ges stöd samt risken för oriktigheter och bedrägerier och kostnaderna för kontrollen.

b) Fastställande av kostnaderna eller av kategorierna av kostnader som täcks av enhetsbelopp, enhetskostnader eller finansiering till en schablonsats, som ska anses vara stödberättigande i enlighet med artikel 189.3 c, e och f och 189.4 och som ska utesluta icke stödberättigande kostnader enligt tillämpliga unionsregler.

c) En beskrivning av metoderna för att fastställa enhetsbelopp, enhetskostnader eller finansiering till en schablonsats. Dessa metoder ska grunda sig på

   i) statistiska uppgifter, liknande objektiva underlag eller en expertbedömning som ska tillhandahållas av internt tillgängliga experter eller upphandlas i enlighet med tillämpliga regler, eller

   ii) en bedömning för varje enskild bidragsmottagare, med hänvisning till bestyrkta eller kontrollerbara historiska uppgifter från bidragsmottagaren eller till bidragsmottagarens normala praxis för kostnadsredovisning.

d) Om möjligt de väsentliga villkoren för utbetalning samt i tillämpliga fall uppnåendet av output och/eller resultat.

e) Om enhetsbelopp, enhetskostnader och schablonsatser inte är outputbaserade och/eller resultatbaserade, en motivering till varför en outputbaserad och/eller resultatbaserad strategi inte är möjlig eller lämplig.

De metoder som avses i första stycket c ska säkerställa

a) att principen om sund ekonomisk förvaltning följs, särskilt respektive belopps lämplighet vad gäller den output och/eller de resultat som krävs med hänsyn till förutsebara inkomster som följer av åtgärderna eller arbetsprogrammen.

b) att principerna om samfinansiering och om att ingen dubbelfinansiering får förekomma efterlevs i rimlig omfattning.

5. Beslutet om godkännande ska gälla under den tid som programmet eller programmen pågår om inte annat anges i det beslutet.

   Beslutet om godkännande får omfatta användningen av enhetsbelopp, enhetskostnader eller schablonsatser som tillämpas på mer än ett specifikt finansieringsprogram, om verksamhetens eller utgiftens art möjliggör en gemensam strategi. I sådana fall får beslutet om godkännande antas av

   a) de behöriga utanordnarna om alla berörda verksamheter omfattas av deras ansvarsområden,

   b) kommissionen om så är lämpligt på grund av verksamhetens eller utgiftens art, eller därför att det finns flera berörda utanordnare.

6. Den behöriga utanordnaren får godkänna eller kräva finansiering till en schablonsats för att täcka indirekta kostnader hos bidragsmottagaren på upp till 7 % av de totala stödberättigande direkta kostnaderna för åtgärden. En högre schablonsats får godkännas genom ett motiverat beslut av kommissionen. Den behöriga utanordnaren ska i den årliga verksamhetsrapport som avses i artikel 74.9 rapportera om alla sådana beslut, den godkända schablonsatsen och skälen för detta beslut.

7. Ägare av SMF-företag och andra fysiska personer som inte uppbär lön får redovisa stödberättigande personalkostnader för det arbete som utförs av dem själva inom ramen för en åtgärd eller ett arbetsprogram, på grundval av enhetskostnader som godkänns i enlighet med punkterna 1–6.

8. Bidragsmottagare får redovisa personalkostnader för det arbete som utförs av frivilliga inom ramen för en åtgärd eller ett arbetsprogram, på grundval av enhetskostnader som godkänns i enlighet med punkterna 1–6.

Artikel 185

Ett enda enhetsbelopp

1. Ett enhetsbelopp enligt artikel 125.1 första stycket d får täcka samtliga stödberättigande kostnader för en åtgärd eller ett arbetsprogram (*ett enda enhetsbelopp*).

2. I enlighet med artikel 184.4 får ett enda enhetsbelopp fastställas på grundval av den beräknade budgeten för åtgärden eller arbetsprogrammet. Den beräknade budgeten ska iaktta principerna om sparsamhet, effektivitet och ändamålsenlighet. Iakttagandet av dessa principer ska verifieras på förhand i samband med att bidragsansökan utvärderas.

3. Vid godkännandet av ett enda enhetsbelopp ska den behöriga utanordnaren följa artikel 184.

Artikel 186

Verifieringar och kontroller av bidragsmottagare vad gäller enhetsbelopp, enhetskostnader och schablonsatser

1. Den behöriga utanordnaren ska senast före slutbetalning av utestående belopp verifiera

   a) att villkoren är uppfyllda för utbetalningen av enhetsbelopp, enhetskostnader eller schablonbelopp, inklusive där så krävs att output och/eller resultat har uppfylls,

   b) att enhetsbeloppen, enhetskostnaderna eller schablonsatserna angavs i den beräknade totala budgeten för åtgärden eller arbetsprogrammet,

   c) att de villkor som avses i led a uppfylldes under åtgärdens eller arbetsprogrammets löptid.

Dessutom får uppfyllandet av dessa villkor bli föremål för efterhandskontroller.

Sifferuppgifter för enhetsbelopp, enhetskostnader eller finansiering till en schablonsats som bestäms i förväg genom tillämpning av en metod som godkänts av den behöriga utanordnaren eller kommissionen i enlighet med artikel 184 får inte ifrågasättas genom efterhandskontroller. Detta ska inte påverka den behöriga utanordnarens rätt att kontrollera att villkoren för utbetalningen som avses i första stycket i denna punkt är uppfyllda, och att minska bidraget i enlighet med artikel 132.4 om dessa villkor inte uppfylls eller vid oriktigheter, bedrägerier eller åsidosättande av andra skyldigheter. Vid användningen av enhetsbelopp, enhetskostnader eller schablonsatser som fastställs på grundval av bidragsmottagarens normala praxis för kostnadsredovisning ska artikel 188.2 tillämpas.

2. Verifieringarnas och kontrollernas frekvens och omfattning kan bl.a. bero på åtgärdens eller bidragsmottagarens art inbegripet tidigare oriktigheter eller bedrägerier som kan tillskrivas bidragsmottagaren.

3. Villkoren för utbetalning av enhetsbelopp, enhetskostnader eller schablonsatser får inte kräva någon rapportering av de kostnader som bidragsmottagaren faktiskt ådragit sig.

4. Utbetalning av bidrag på grundval av enhetsbelopp, enhetskostnader eller finansiering till en schablonsats ska inte påverka rätten till tillgång till bidragsmottagarnas lagstadgade bokföring för de ändamål som avses i artiklarna 129 och 187.

Artikel 187

Regelbunden bedömning av enhetsbelopp, enhetskostnader eller schablonsatser

Metoden för att fastställa enhetsbelopp, enhetskostnader eller schablonsatser, de underliggande uppgifterna och de belopp som erhålls samt dessa belopps tillräcklighet när det gäller output och/eller resultat som uppnåtts, ska regelbundet bedömas och vid behov justeras i enlighet med artikel 184. Bedömningarnas frekvens och omfattning ska vara avhängig kostnadernas utveckling och art, särskilt med hänsyn till betydande ändringar i marknadspriser och andra relevanta omständigheter.

Artikel 188

Bidragsmottagarens normala praxis för kostnadsredovisning

1. Om tillämpning av bidragsmottagarens normala praxis för kostnadsredovisning godkänns får den behöriga utanordnaren i förväg bedöma om denna praxis uppfyller villkoren i artikel 184.4. Denna bedömning får ske i förväg eller genom en lämplig strategi för kontroller i efterhand.

2. Om det i förväg har fastställts att bidragsmottagarens normala praxis för kostnadsredovisning uppfyller de villkor som anges i artikel 184.4, ska beloppen för enhetsbelopp, enhetskostnader eller finansiering till en schablonsats inte ifrågasättas av kontroller i efterhand om denna praxis tillämpas. Detta ska inte påverka den behöriga utanordnarens rätt att minska bidraget i enlighet med artikel 132.4.

3. Den behöriga utanordnaren får anse att bidragsmottagarens normala praxis för kostnadsredovisning uppfyller de villkor som anges i artikel 184.4 om de accepteras av de nationella myndigheterna när det gäller jämförbara finansieringssystem.

Artikel 189

Stödberättigande kostnader

1. Bidragen får inte överstiga ett visst tak, som ska uttryckas som ett absolut belopp (*maximalt bidragsbelopp*) som ska fastställas på grundval av

   a) det totala beloppet av finansiering som inte är kopplad till kostnader i det fall som avses i artikel 125.1 första stycket a.

   b) de beräknade stödberättigande kostnaderna i det fall som avses i artikel 125.1 första stycket b, om så är möjligt,

   c) de beräknade stödberättigande kostnadernas totala belopp, tydligt definierat på förhand i form av enhetsbelopp, enhetskostnader eller schablonsatser enligt artikel 125.1 första stycket c, d och e,

   Utan att det påverkar tillämpningen av den grundläggande akten får bidrag också uttryckas som en procentandel av de beräknade stödberättigande kostnaderna om bidraget tar den form som anges i första stycket b eller som en procentandel av de enhetsbelopp, enhetskostnader eller schablonsatser som avses i första stycket c.

   Om bidraget tar den form som anges i första stycket b i denna punkt och om beloppet på grund av en åtgärds särdrag endast kan uttryckas som ett absolut belopp, ska kontrollen av de stödberättigande kostnaderna ske i enlighet med artikel 158.4 och, i tillämpliga fall, artikel ***158.6***.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av den maximala samfinansieringssats som anges i den grundläggande akten gäller följande:

   a) Bidraget får inte överstiga de stödberättigande kostnaderna.

   b) Om bidraget tar den form som anges i punkt 1 första stycket b och de beräknade stödberättigande kostnaderna omfattar kostnader för frivilligarbete som avses i artikel 184.8 får bidraget inte överstiga andra beräknade stödberättigande kostnader än kostnaderna för frivilligarbete.

3. Stödberättigande kostnader som faktiskt belastar bidragsmottagaren enligt artikel 125.1 första stycket b ska uppfylla samtliga nedanstående kriterier:

   a) De ska, med undantag för kostnader i samband med slutrapporter eller intyg från revisor, vara sådana kostnader som uppstår under det att åtgärden eller arbetsprogrammet genomförs.

   b) De ska vara angivna i den beräknade totala budgeten för åtgärden eller arbetsprogrammet.

   c) De ska vara nödvändiga för genomförandet av den åtgärd eller det arbetsprogram som bidraget är avsett för.

   d) De ska kunna identifieras och kontrolleras och i synnerhet vara upptagna i bidragsmottagarens räkenskaper i enlighet med de redovisningsstandarder som tillämpas i det land där bidragsmottagaren är etablerad och enligt dennes normala praxis för kostnadsredovisning.

   e) De ska följa tillämplig skattelagstiftning och social lagstiftning.

   f) De ska vara rimliga, berättigade och förenliga med principen om sund ekonomisk förvaltning, särskilt i fråga om sparsamhet och effektivitet.

4. I förslagsinfordringar ska det anges vilka kostnadskategorier som berättigar till finansiering från unionen.

Om inget annat anges i den grundläggande akten och utöver vad som sägs i punkt 3 i den här artikeln, ska följande kostnadskategorier vara stödberättigande, om den behöriga utanordnaren har förklarat dem stödberättigande enligt förslagsinfordran:

a) Kostnader som avser en garanti vid förfinansiering som ställts av bidragsmottagaren, när denna garanti krävs av den behöriga utanordnaren enligt artikel 156.1.

b) Kostnader i samband med intyg om redovisningar och rapporter om operativ kontroll, när sådana intyg eller rapporter krävs av den behöriga utanordnaren.

c) Mervärdesskatt (moms) när den inte är återvinningsbar i enlighet med nationell momslagstiftning och betalas av en annan bidragsmottagare än en icke beskattningsbar person i den mening som avses i artikel 13.1 första stycket i rådets direktiv 2006/112/EG[68].

d) Kostnader för värdeminskning, förutsatt att dessa i praktiken belastar bidragsmottagaren.

e) Lönekostnader för anställda inom nationell offentlig förvaltning, förutsatt att dessa lönekostnader avser verksamhet som den berörda myndigheten inte skulle ha bedrivit om projektet i fråga inte hade genomförts.

[68] Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

Vid tillämpningen av andra stycket c gäller följande:

a) Mervärdesskatt ska betraktas som icke-återvinningsbar om den enligt nationell rätt kan hänföras till någon av följande verksamheter:

i) Verksamhet som är undantagen från mervärdesskatt och där det inte finns någon avdragsrätt.

ii) Verksamhet som faller utanför tillämpningsområdet för mervärdesskatt.

iii) Verksamheter som avses i led i eller ii, för vilka mervärdesskatten inte är avdragsgill men återbetalas genom särskilda ordningar för återbäring eller kompensationsfonder som inte avses i direktiv 2006/112/EG, även om denna ordning eller fond har inrättats genom nationell momslagstiftning.

b) Mervärdesskatt som gäller verksamhet som tas upp i artikel 13.2 i direktiv 2006/112/EG ska anses ha betalts av en annan bidragsmottagare än en icke beskattningsbar person i den mening som avses i artikel 13.1 första stycket i det direktivet, oavsett om verksamheten av den berörda medlemsstaten betraktas som utförd av ett offentligrättsligt organ i dess egenskap av offentlig myndighet.

Artikel 190

Anknutna enheter och enda bidragsmottagare

1. Vid tillämpningen av denna avdelning ska följande enheter anses vara enheter som är anknutna till bidragsmottagaren:

a) Enheter som utgör den enda bidragsmottagaren i enlighet med punkt 2.

b) Enheter som uppfyller kriterierna för stödberättigande och som inte befinner sig i någon av de situationer som avses i artiklarna 138.1 och 143.1 och som har en koppling till bidragsmottagaren, särskilt en rättslig eller kapitalmässig koppling, vilken varken är begränsad till åtgärden eller inrättad enbart i syfte att genomföra den.

Avdelning V kapitel 2 avsnitt 2 ska tillämpas även på anknutna enheter.

2. När flera enheter uppfyller kriterierna för att tilldelas ett bidrag och tillsammans utgör en enhet, får denna enhet betraktas som den enda bidragsmottagaren, inklusive då denna enhet specifikt inrättats för att genomföra den åtgärd som ska finansieras genom bidraget.

3. Om inte annat föreskrivs i förslagsinfordran får enheter som är anknutna till en bidragsmottagare delta i åtgärdens genomförande under förutsättning att båda följande villkor är uppfyllda:

   a) Enheterna i fråga är identifierade i bidragsöverenskommelsen.

   b) Enheterna i fråga följer de regler som gäller för bidragsmottagaren enligt bidragsöverenskommelsen vad avser

      i) kostnadernas stödberättigande eller villkoren för utbetalning,

      ii) kommissionens, Olafs och revisionsrättens rätt till kontroll och revision.

   Kostnader som uppstår för sådana enheter får godtas som faktiskt uppkomna stödberättigande kostnader eller täckas genom enhetsbelopp, enhetskostnader och finansiering till en schablonsats.

KAPITEL 2

PRINCIPER

Artikel 191

Allmänna principer för bidrag

Bidrag ska beviljas i enlighet med principerna om

a) likabehandling,

b) transparens,

c) samfinansiering,

d) att bidrag inte får kumuleras och att ingen dubbel finansiering får förekomma,

e) icke-retroaktivitet,

f) icke-vinst.

Artikel 192

Transparens

1. Bidrag ska tilldelas efter det att en förslagsinfordran offentliggjorts, utom i de fall som avses i artikel 198.

2. Alla bidrag som tilldelas under ett budgetår ska offentliggöras i enlighet med artikel 38.1–38.4.

3. Efter offentliggörandet enligt punkterna 1 och 2 ska kommissionen, om Europaparlamentet och rådet begär det, överlämna en rapport till dem om

   a) antalet sökande under det föregående budgetåret,

   b) antal och procentandel godtagna ansökningar per meddelande om ansökningsomgång,

   c) förfarandets genomsnittliga längd från den sista ansökningsdagen till tilldelningen av ett bidrag,

   d) antal bidrag samt deras belopp för vilka ett offentliggörande i efterhand i enlighet med artikel 38.4 inte har ägt rum under det föregående budgetåret.

   e) alla bidrag till finansinstitut, inklusive EIB eller EIF i enlighet med artikel 198 första stycket g.

Artikel 193

Samfinansiering

1. Bidrag får bara beviljas om samfinansiering föreligger. Till följd av detta får de medel som behövs för att genomföra åtgärden eller arbetsprogrammet inte täckas helt av bidraget.

   Samfinansieringen får ske i form av bidragsmottagarens egna medel, inkomster från åtgärden eller arbetsprogrammet eller finansiella bidrag eller bidrag in natura från tredje parter.

2. Bidrag in natura från tredje parter i form av frivilligarbete som värderas i enlighet med artikel 184.8 ska redovisas som stödberättigande kostnader i den beräknade budgeten. De ska redovisas åtskilt från de övriga stödberättigande kostnaderna. Frivilligarbete får utgöra upp till 50 % av den totala samfinansieringen. För att beräkna den procentandelen ska bidrag in natura och annan samfinansiering baseras på uppskattningar som gjorts av den sökande.

   Andra typer av bidrag in natura från tredje parter ska redovisas åtskilt från bidragen till de stödberättigande kostnaderna i den beräknade budgeten. Deras ungefärliga värde ska anges i den beräknade budgeten och får inte vara föremål för senare ändringar.

3. Trots vad som anges i punkt 1 får en yttre åtgärd i sin helhet finansieras genom bidraget om detta är nödvändigt för att åtgärden ska kunna genomföras. I ett sådant fall ska en motivering ges i tilldelningsbeslutet.

4. Denna artikel ska inte gälla för räntesubventioner och subventioner av garantiavgifter.

Artikel 194

Principen om att bidrag inte får kumuleras och om att ingen dubbelfinansiering får förekomma

1. Varje bidragsmottagare får bara tilldelas ett bidrag ur budgeten för varje enskild åtgärd, såvida inget annat anges i de relevanta grundläggande akterna.

   Varje bidragsmottagare får bara tilldelas ett administrationsbidrag ur budgeten per budgetår.

   En åtgärd kan finansieras gemensamt via skilda budgetrubriker av olika behöriga utanordnare.

2. Sökanden ska omedelbart informera utanordnarna om eventuella parallella ansökningar och bidrag från olika källor som avser samma åtgärd eller samma arbetsprogram.

3. En och samma kostnad får aldrig täckas två gånger genom budgeten.

4. När det gäller följande typer av stöd ska punkterna 1 och 2 inte tillämpas och kommissionen får om så är lämpligt besluta att inte kontrollera huruvida samma kostnad har täckts två gånger:

   a) stöd som betalas ut till fysiska personer för studier, forskning, yrkesutbildning eller utbildning,

   b) direktstöd som betalas ut till de fysiska personer som är mest behövande, exempelvis arbetslösa och flyktingar.

Artikel 195

Principen om icke-vinst

1. Bidrag får inte ha till syfte eller verkan att det inom ramen för den berörda åtgärden eller arbetsprogrammet uppkommer en vinst för bidragsmottagaren (*principen om icke-vinst*).

2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska en vinst definieras som ett överskott, beräknat vid tidpunkten för slutbetalningen, av intäkter i förhållande till de stödberättigande kostnaderna för åtgärden eller arbetsprogrammet, där intäkterna är begränsade till unionsbidraget och de inkomster som genereras av åtgärden eller arbetsprogrammet.

   När det gäller administrationsbidrag ska belopp som avsätts för att bygga upp reserver inte beaktas vid kontroller av att principen om icke-vinst respekteras.

3. Punkt 1 ska inte tillämpas på

a) åtgärder vars syfte är att stärka bidragsmottagarens finansiella kapacitet eller åtgärder som genererar inkomst för att säkerställa deras kontinuitet efter den period med finansiering från unionen som tillhandahållits i bidragsöverenskommelsen,

b) stöd som betalas ut till fysiska personer för studier, forskning, yrkesutbildning eller utbildning eller annat direktstöd som betalas ut till de fysiska personer som är mest behövande, exempelvis arbetslösa och flyktingar,

c) åtgärder som genomförs av icke-vinstdrivande organisationer,

d) bidrag i den form som avses i artikel 125.1 första stycket a,

e) bidrag till lågt värde.

4. Om en vinst uppkommer ska kommissionen ha rätt att inkassera den procentandel av vinsten som motsvarar unionens bidrag till de stödberättigande kostnader som bidragsmottagaren ådrar sig vid genomförandet av åtgärden eller arbetsprogrammet.

Artikel 196

Principen om icke-retroaktivitet

1. Om inget annat anges i denna artikel får bidrag inte beviljas retroaktivt.

2. Bidrag får tilldelas för redan inledda åtgärder, om sökanden kan visa att det var nödvändigt att inleda åtgärden innan bidragsöverenskommelsen undertecknas.

I dessa fall får inga stödberättigande kostnader hänföra sig till tiden före den dag då bidragsansökan lämnades in, utom

a) i vederbörligen motiverade undantagsfall som anges i den grundläggande akten, eller

b) om synnerlig brådska föreligger för de åtgärder som avses i artikel 198 första stycket a eller b där ett tidigt åtagande från unionens sida skulle vara av stor betydelse.

I de fall som avses i andra stycket b ska de kostnader som en bidragsmottagare ådrar sig innan ansökan inlämnats berättiga till stöd från unionen på följande villkor:

a) Skälen till ett sådant undantag har vederbörligen underbyggts av den behöriga utanordnaren.

b) Bidragsöverenskommelsen fastställer uttryckligen ett datum för stödberättigande som föregår det datum då bidragsansökan lämnades in.

Den delegerade utanordnaren ska rapportera varje fall som avses i denna punkt under rubriken ”Avvikelse från principen om icke-retroaktivitet enligt artikel 196 i budgetförordningen” i den årliga verksamhetsrapport som avses i artikel 74.9.

3. Bidrag får inte tilldelas retroaktivt för åtgärder som redan fullbordats.

4. När det gäller administrationsbidrag ska bidragsöverenskommelsen undertecknas inom fyra månader efter det att bidragsmottagarens räkenskapsår inletts. Kostnader som ådragits före bidragsansökan lämnades in eller innan bidragsmottagarens räkenskapsår inleddes ska inte vara berättigade till finansiering. Den första delbetalningen ska betalas ut till mottagaren inom 30 kalenderdagar efter det att bidragsöverenskommelsen har undertecknats.

KAPITEL 3

FÖRFARANDE FÖR TILLDELNING AV BIDRAG SAMT BIDRAGSÖVERENSKOMMELSE

Artikel 197

Innehåll i och offentliggörande av meddelanden om ansökningsomgångar

1. Meddelandena om ansökningsomgångar ska innehålla information om följande:

   a) De mål som eftersträvas.

   b) Kriterierna för stödberättigande, uteslutning, urval och tilldelning samt hithörande styrkande handlingar.

   c) Arrangemangen för unionsfinansiering, med specificering av samtliga bidrag från unionen, särskilt de olika formerna av bidrag.

   d) Arrangemangen och sista dag för inlämnande av förslag.

   e) Det planerade datum då alla sökande senast ska ha informerats om resultatet av utvärderingen av deras ansökningar och det preliminära datumet för undertecknande av bidragsöverenskommelser.

2. De datum som avses i punkt 1 e ska bestämmas på grundval av följande perioder:

   a) För att informera alla sökande om resultatet av utvärderingen av deras ansökan, maximalt sex månader från slutdatumet för att lämna in fullständiga förslag.

   b) För att underteckna bidragsöverenskommelser med sökande, maximalt tre månader från dagen då sökande informerats om att de har godkänts.

Dessa tidsfrister får justeras för att beakta den tid som kan behövas för att följa de särskilda förfaranden som kan krävas i den grundläggande akten i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011 och får överskridas i vederbörligen motiverade undantagsfall, särskilt för komplexa åtgärder med många förslag eller förseningar på grund av sökandena.

Den delegerade utanordnaren ska i sin årliga verksamhetsrapport ange den genomsnittliga tid det tar att informera sökande och underteckna bidragsöverenskommelser. Om tidsfristerna som anges i första stycket överskrids ska den delegerade utanordnaren ange skälen till detta och, om de inte är vederbörligen motiverade i enlighet med andra stycket, föreslå korrigerande åtgärder.

3. Meddelandena om ansökningsomgångar ska offentliggöras på unionsinstitutionernas webbplats, och via något annat lämpligt medium, inklusive *Europeiska unionens officiella tidning*, om detta är nödvändigt för att ge ytterligare spridning bland potentiella bidragsmottagare. Meddelandena om ansökningsomgångar får offentliggöras förutsatt att det finansieringsbeslut som avses i artikel 110 antas, även under det år som föregår utnyttjandet av de aktuella budgetanslagen. Eventuella ändringar av innehållet i förslagsinfordringarna ska offentliggöras på samma villkor.

Artikel 198

Bidrag som tilldelas utan meddelande om ansökningsomgång

Bidrag får endast tilldelas utan ansökningsomgång i följande fall:

a) För humanitärt bistånd, krisstödsinsatser, civilskyddsinsatser och insatser i krissituationer.

b) I andra undantagsfall där det kan styrkas att det föreligger synnerlig brådska.

c) Till organ som rättsligt eller faktiskt innehar ett monopol eller till organ utsedda av medlemsstaterna som verkar under deras ansvar, när dessa medlemsstater befinner sig i en rättslig eller faktisk monopolsituation.

d) Till organ som utsetts till bidragsmottagare enligt en grundläggande akt i den mening som avses i artikel 58 eller till organ utsedda av medlemsstaterna som verkar under deras ansvar och när dessa medlemsstater i den grundläggande akten anges som bidragsmottagare.

e) Inom området för forskning och teknisk utveckling, till organ som anges i det arbetsprogram som avses i artikel 110 förutsatt att denna möjlighet anges i den grundläggande akten och åtgärden i fråga inte faller inom definitionen för en ansökningsomgång.

f) I fråga om verksamhet som på grund av sin särskilda beskaffenhet måste genomföras av en viss typ av organ därför att den kräver särskild teknisk kompetens, hög grad av specialisering eller administrativa befogenheter, och förutsatt att verksamheten i fråga inte faller inom ramen för en ansökningsomgång.

g) Till EIB eller EIF för åtgärder avseende tekniskt bistånd. I sådana fall ska artikel 199.1 a–d inte tillämpas.

Om den typ av organ som avses i första stycket f är en medlemsstat, får bidraget också tilldelas utan ansökningsomgång till det organ som utsetts av den medlemsstaten, på dess ansvar, för att genomföra åtgärden.

Sådana omständigheter som avses i första stycket c och f ska klart underbyggas i beslutet om tilldelning.

Artikel 199

Bidragsansökningarnas innehåll

1. Bidragsansökan ska innehålla följande:

   a) Information om sökandens rättsliga status, inbegripet om det är fråga om en icke-statlig organisation.

   b) En försäkran på heder och samvete från sökanden i enlighet med artikel 139.1 och om efterlevnaden av kriterierna för stödberättigande och urval***; en sådan försäkran ska inte krävas vid ansökan om bidrag till mycket lågt värde.***

   c) Uppgifter som behövs för att bedöma sökandens finansiella och operativa kapacitet att genomföra den föreslagna åtgärden eller det föreslagna arbetsprogrammet och, om så beslutas av den behöriga utanordnaren på grundval av en riskbedömning, handlingar som styrker den informationen, såsom resultaträkning och balansräkning för upp till de tre senaste räkenskapsåren för vilket räkenskaperna avslutats.

      Dessa uppgifter och styrkande handlingar ska inte krävas av sökande som i enlighet med artikel 201.5 eller 201.6 inte omfattas av kontrollen av den finansiella eller operativa kapaciteten. Dessutom ska styrkande handlingar inte krävas när det gäller bidrag till lågt värde.

d) Om en ansökan avser bidrag för en åtgärd där beloppet överstiger 750 000 EUR eller ett administrationsbidrag som överstiger 100 000 EUR, en extern revisionsrapport som sammanställts av en auktoriserad revisor, när en sådan finns tillgänglig, och alltid när en lagstadgad revision krävs enligt unionsrätt eller nationell rätt, som bestyrker räkenskaperna för upp till de tre senaste tillgängliga räkenskapsåren. I alla övriga fall ska sökanden tillhandahålla en försäkran undertecknad av sin bemyndigade företrädare, som bekräftar giltigheten av räkenskaperna för upp till de tre senaste tillgängliga räkenskapsåren.

Första stycket i denna punkt är endast tillämpligt på den första ansökan som lämnas in av en bidragsmottagare till en behörig utanordnare under ett givet budgetår.

Vid överenskommelser mellan kommissionen och flera bidragsmottagare ska de beloppsgränser som anges i första stycket i denna punkt vara tillämpliga per bidragsmottagare.

Vid partnerskap enligt artikel 131.4 ska den revisionsrapport som avses i första stycket i denna punkt och som omfattar de två senaste tillgängliga räkenskapsåren lämnas in innan ramöverenskommelsen om ekonomiskt partnerskap undertecknas.

Den behöriga utanordnaren får utifrån en riskbedömning besluta att avstå från det krav som avses i första stycket i denna punkt när det gäller utbildningsanstalter och – vid överenskommelser med flera bidragsmottagare – när det gäller bidragsmottagare som har accepterat att vara solidariskt ansvariga eller bidragsmottagare som inte bär något ekonomiskt ansvar.

Första stycket i denna punkt ska inte tillämpas på stödberättigade personer och enheter inom ramen för indirekt förvaltning i den mån de uppfyller de villkor som anges i artiklarna 62.1 första stycket b och 157.

e) En beskrivning av åtgärden eller arbetsprogrammet och en beräknad budget som ska

i) ha inkomster och utgifter som balanserar varandra, och

ii) ange de beräknade totala stödberättigande kostnaderna för åtgärden eller arbetsprogrammet.

Leden i och ii ska inte gälla åtgärder med flera givare.

Genom undantag från led i får den beräknade budgeten i vederbörligen motiverade fall omfatta avsättningar för oförutsedda utgifter eller eventuella växelkursvariationer.

f) Angivande av källa och belopp för unionsfinansiering som tagits emot eller sökts för samma åtgärd, eller delar av den, eller för administrativ drift kopplad till sökanden under samma budgetår, samt all annan finansiering som tagits emot eller sökts för samma åtgärd.

2. Ansökan får delas upp i flera delar som får läggas fram på olika stadier i enlighet med artikel 203.2.

Artikel 200

Kriterier för stödberättigande

1. Rätten att delta i en ansökningsomgång ska bygga på kriterierna för stödberättigande.

2. Följande sökande kan komma i fråga för deltagande i en ansökningsomgång:

   a) Juridiska personer.

   b) Fysiska personer, om detta är nödvändigt på grund av åtgärdens art eller egenskaper eller det mål som sökanden vill uppnå.

   c) Enheter som inte har någon rättskapacitet enligt tillämplig nationell rätt, under förutsättning att deras företrädare har förmåga att ingå rättsliga förpliktelser på deras vägnar och att enheterna lämnar garantier till skydd för unionens ekonomiska intressen som är likvärdiga de garantier en juridisk person kan ge. I synnerhet ska sökanden ha en finansiell och operativ kapacitet som är likvärdig med en juridisk persons. Sökandens företrädare ska visa att dessa villkor är uppfyllda.

3. I förslagsinfordran får fastställas ytterligare kriterier för stödberättigande som ska utformas med vederbörlig hänsyn till åtgärdens mål och som ska följa principerna om transparens och icke-diskriminering.

4. Vid tillämpning av artikel 183.5 och den här artikeln ska JRC betraktas som en juridisk person etablerad i en medlemsstat.

Artikel 201

Urvalskriterier

1. Urvalskriterierna ska vara sådana att de gör det möjligt att bedöma sökandens förmåga att genomföra den åtgärd eller det arbetsprogram som föreslagits.

2. Sökanden ska ha stabila och tillräckliga finansieringskällor för att kunna upprätthålla sin verksamhet under hela den period för vilken bidraget tilldelas och delta i dess finansiering (*finansiell kapacitet*).

3. Sökanden ska förfoga över den yrkeskompetens och de yrkeskvalifikationer som krävs för att genomföra den föreslagna åtgärden eller det föreslagna arbetsprogrammet, om inget annat uttryckligen föreskrivs i den grundläggande akten (*operativ kapacitet*).

4. Bedömningen av den finansiella och operativa kapaciteten ska främst bygga på en analys av information eller styrkande handlingar som avses i artikel 199.

   Om inga styrkande handlingar har krävts i meddelandet om ansökningsomgång och om den behöriga utanordnaren har rimliga skäl att ifrågasätta en sökandes finansiella eller operativa kapacitet ska denne kräva att sökanden lägger fram lämpliga handlingar.

   När det gäller partnerskap ska kontrollen utföras i enlighet med artikel 131.6.

5. Kontrollen av finansiell kapacitet ska inte tillämpas på

a) fysiska personer som tar emot utbildningsstöd,

b) fysiska personer som är mest behövande, exempelvis arbetslösa och flyktingar, och tar emot direktstöd,

c) offentliga organ, inbegripet medlemsstatsorganisationer,

d) internationella organisationer,

e) personer eller enheter som ansöker om räntesubventioner och subventioner av garantiavgifter när syftet med dessa subventioner är att stärka bidragsmottagarens finansiella kapacitet eller att generera en inkomst,

f) personer eller enheter som ansöker om bidrag till mycket lågt värde.

Om en ansökan lämnas in av flera sökande får den behöriga utanordnaren, efter en riskbedömning, besluta att endast huvudsökandens finansiella kapacitet ska kontrolleras.

6. Den behöriga utanordnaren får efter en riskanalys avstå från att uppfylla skyldigheten att kontrollera den operativa kapaciteten hos offentliga organ, medlemsstatsorganisationer och internationella organisationer.

Artikel 202

Tilldelningskriterier

Tilldelningskriterierna ska vara sådana att de gör det möjligt att

a) bedöma kvaliteten på de enskilda förslagen i förhållande till de fastställda målen och prioriteringarna samt de förväntade resultaten,

b) tilldela bidrag för åtgärder eller arbetsprogram som maximerar den sammantagna verkan av unionens finansiering.

c) utvärdera bidragsansökningarna.

Artikel 203

Utvärderingsförfarande

1. I syfte att välja ut vilka förslag som kan finansieras ska förslagen utvärderas på grundval av de i förväg meddelade urvals- och tilldelningskriterierna.

2. Den behöriga utanordnaren ska där så är lämpligt dela upp förfarandet i flera steg. Reglerna för förfarandet ska anges i meddelandet om ansökningsomgång.

   Sökande vars förslag inte antagits i något av stegen ska informeras om detta i enlighet med punkt 7.

   Samma dokument och information får inte krävas från de sökande flera gånger under samma process.

3. Den utvärderingskommitté som avses i artikel 153 eller, när så är lämpligt, den behöriga utanordnaren får uppmana en sökande att lämna ytterligare upplysningar eller att klargöra uppgifter i de styrkande handlingar som lagts fram i enlighet med artikel 154. Utanordnaren ska på lämpligt sätt registrera alla kontakter med de sökande under förfarandets gång.

4. När utvärderingskommittén har slutfört sin uppgift ska medlemmarna underteckna ett protokoll över de förslag den gått igenom med en bedömning av deras kvalitet och utpekande av dem som kan beviljas finansiering.

   Om så krävs ska man i detta protokoll rangordna de bedömda förslagen och lämna rekommendationer om det högsta belopp som får beviljas samt om eventuella icke väsentliga justeringar av bidragsansökan.

   Protokollet ska behållas som referensmaterial.

5. Den behöriga utanordnaren får be en sökande att justera sin ansökan mot bakgrund av utvärderingskommitténs rekommendationer. Den behöriga utanordnaren ska på lämpligt sätt dokumentera kontakterna med de sökande under förfarandet.

6. Den behöriga utanordnaren ska, på grundval av utvärderingen, fatta ett beslut som minst ska innehålla följande:

   a) Föremålet för beslutet och dess totala belopp.

   b) De godkända sökandenas namn, benämningen på åtgärden, beloppen och skälen till valet, och om detta skiljer sig från utvärderingskommitténs yttrande.

   c) Namnen på sökande som avvisats och skälen till att de avvisats.

7. Den behöriga utanordnaren ska skriftligen underrätta de sökande om vad som beslutats. Om en ansökan om bidrag inte beviljas, ska den berörda unionsinstitutionen underrätta den sökande om orsakerna till detta beslut. De sökande som avvisats ska snarast möjligt underrättas om resultatet av utvärderingen av deras ansökan; detta ska i alla händelser ske inom 15 kalenderdagar efter det att information har skickats till de sökande som valts ut.

8. När det gäller bidrag som tilldelats enligt artikel 198 får den behöriga utanordnaren

   a) besluta att inte tillämpa punkterna 2 och 4 i den här artikeln och artikel 153,

   b) slå samman innehållet i utvärderingsrapporten och beslutet om tilldelning till ett enda dokument och underteckna det.

Artikel 204

Bidragsöverenskommelse

1. Bidrag ska omfattas av en skriftlig överenskommelse.

2. Bidragsöverenskommelsen ska åtminstone innefatta följande:

   a) Föremålet för överenskommelsen.

   b) Bidragsmottagaren.

   c) Dess löptid, dvs.

      i) datum för ikraftträdande,

      ii) startdatum och löptid för åtgärden, eller det budgetår som bidraget gäller.

   d) En beskrivning av åtgärden eller, i fråga om ett administrationsbidrag, arbetsprogrammet tillsammans med en beskrivning av de resultat som förväntas.

   e) Det högsta beloppet av unionsfinansiering uttryckt i euro, den beräknade budgeten för åtgärden eller arbetsprogrammet och formen av bidrag.

   f) Reglerna för rapportering och betalningar och de regler för upphandling som föreskrivs i artikel 208.

   g) Uppgift om att bidragsmottagaren godtar de skyldigheter som avses i artikel 129.

   h) Bestämmelser om synliggörande av unionens ekonomiska stöd, utom i de vederbörligen motiverade fall där detta inte är möjligt eller lämpligt.

i) Tillämplig rätt som ska vara unionsrätten, vid behov kompletterad med nationell rätt, vilken det i så fall ska hänvisas till i överenskommelsen. Undantag kan göras i bidragsöverenskommelser som ingås med internationella organisationer.

j) Vilken domstol eller vilket skiljedomsorgan som har behörighet att avgöra tvister.

3. Betalningsskyldighet för andra enheter eller personer än stater i samband med genomförandet av en bidragsöverenskommelse ska vara verkställbar i enlighet med artikel 100.2.

4. Ändringar av bidragsöverenskommelser får inte syfta eller leda till sådana ändringar som kan medföra att beslutet om att tilldela bidraget ifrågasätts eller strida mot principen om likabehandling av de som ansöker om bidrag.

KAPITEL 4

GENOMFÖRANDE AV BIDRAG

Artikel 205

Bidragsbelopp och utvidgning av revisionsresultaten

1. Bidragsbeloppet ska inte betraktas som slutligt förrän den behöriga utanordnaren godkänt slutrapporten och, i tillämpliga fall, de slutliga räkenskaperna, utan att detta påverkar möjligheterna för de berörda unionsinstitutionerna, Olaf och revisionsrätten att utföra ytterligare revisioner, kontroller och utredningar i ett senare skede. Artikel 132.4 ska vara tillämplig även efter det att bidragsbeloppet betraktas som slutligt.

2. Om det visar sig vid kontroller eller revision att det finns systemrelaterade eller återkommande oriktigheter, bedrägerier eller åsidosättanden av skyldigheter som kan tillskrivas bidragsmottagaren och som väsentligt påverkat ett antal bidrag som tilldelats denne under liknande villkor, får den behöriga utanordnaren avbryta genomförandet av bidragsöverenskommelsen eller utbetalningen av alla berörda bidrag eller vid behov säga upp de berörda bidragsöverenskommelserna med denne bidragsmottagare, med beaktande av hur allvarliga oriktigheterna, bedrägerierna eller åsidosättandena är.

Den behöriga utanordnaren får dessutom minska bidragen, avvisa icke stödberättigande kostnader och återkräva felaktigt utbetalda belopp när det gäller alla bidrag som berörts av de systemrelaterade eller återkommande oriktigheter, bedrägerier eller åsidosättanden av skyldigheter som avses i första stycket och som kan granskas, kontrolleras eller utredas i enlighet med den berörda bidragsöverenskommelsen.

3. Den behöriga utanordnaren ska fastställa de belopp som ska minskas eller återkrävas, där så är möjligt och praktiskt genomförbart, på grundval av de kostnader som oriktigt redovisats som stödberättigande för varje berört bidrag, efter godkännande av de reviderade rapporter och redovisningar som bidragsmottagaren lämnat in.

4. Om det inte är möjligt eller praktiskt genomförbart att med exakthet kvantifiera beloppet för icke stödberättigande kostnader för varje berört bidrag, får de belopp som ska minskas eller återkrävas fastställas genom att man extrapolerar den minsknings- eller återkravssats som tillämpas på bidrag för vilka de systemrelaterade eller återkommande oriktigheterna, bedrägerierna eller åsidosättandena av skyldigheter har påvisats, eller, då de icke stödberättigande kostnaderna inte kan tjäna som grund för att fastställa de belopp som ska minskas eller återkrävas, genom att tillämpa en schablonsats, med beaktande av proportionalitetsprincipen. Bidragsmottagaren ska ges möjlighet att föreslå en vederbörligen underbyggd alternativ metod eller sats innan minskningen eller återkravet genomförs.

Artikel 206

Styrkande handlingar för begäran om betalning

1. Den behöriga utanordnaren ska ange vilka styrkande handlingar som ska bifogas begäran om betalning.

2. För varje bidrag får förfinansieringen delas upp i delbetalningar i enlighet med sund ekonomisk förvaltning. Begäran om en ytterligare delbetalning av förfinansiering ska åtföljas av en bidragsmottagares redovisning av hur tidigare förfinansiering har förbrukats. Hela delbetalningen ska betalas ut under förutsättning att minst 70 % av totalbeloppet av tidigare förfinansieringsbelopp har förbrukats. Annars kommer delbetalningen att minskas med de belopp som återstår att förbruka fram till dess att tröskelvärdet uppnås.

3. Bidragsmottagaren ska försäkra på heder och samvete att uppgifterna i begäranden om betalning är fullständiga, tillförlitliga och sanningsenliga, utan att det påverkar skyldigheten att lägga fram styrkande handlingar. Bidragsmottagaren ska också försäkra att de kostnader som uppstått är stödberättigande i enlighet med bidragsöverenskommelsen och att begäranden om betalning har stöd i styrkande handlingar som går att verifiera.

4. Ett intyg om redovisningen för åtgärden eller arbetsprogrammet och de underliggande räkenskaperna får begäras av den behöriga utanordnaren till stöd för mellanliggande betalningar eller slutbetalningar. Ett sådant intyg ska begäras på grundval av en riskbedömning med särskild hänsyn tagen till bidragsbeloppet, betalningsbeloppet, typen av bidragsmottagare och den understödda verksamhetens art.

   Intyget ska utfärdas av en extern auktoriserad revisor eller, om bidragsmottagaren är ett offentligt organ, av en behörig och oberoende offentlig tjänsteman.

I enlighet med en metod som godkänts av den behöriga utanordnaren och på grundval av överenskomna förfaranden som uppfyller internationella standarder ska intyget styrka att de kostnader som uppges i bidragsmottagarens redovisning och som begäran om betalning grundar sig på är faktiska, korrekt angivna och stödberättigande i enlighet med bidragsöverenskommelsen. I specifika och vederbörligen motiverade fall kan den behöriga utanordnaren begära intyget som ett yttrande eller i annan form i enlighet med internationella standarder.

5. På grundval av en riskbedömning får den behöriga utanordnaren för alla betalningar begära en rapport om operativ kontroll upprättad av en oberoende tredje part som den behöriga utanordnaren godkänt. Av rapporten om operativ kontroll ska framgå att den operativa kontrollen genomförts i enlighet med en metod som den behöriga utanordnaren godkänt, och det ska också framgå om åtgärden eller arbetsprogrammet verkligen genomförts i enlighet med villkoren i bidragsöverenskommelsen.

Artikel 207

Ekonomiskt stöd till tredje parter

Om genomförandet av en åtgärd eller ett arbetsprogram kräver att ekonomiskt stöd tillhandahålls till tredje parter får bidragsmottagaren ge sådant stöd om villkoren för sådan tillhandahållande finns angivna i bidragsöverenskommelsen mellan bidragsmottagaren och kommissionen, utan något utrymme för bidragsmottagarens skönsmässiga bedömning.

Ingen marginal för skönsmässiga bedömningar ska anses förekomma om bidragsöverenskommelsen anger följande:

a) Det högsta beloppet i ekonomiskt stöd som får utbetalas till en tredje part, vilket inte får överstiga 60 000 EUR, samt kriterierna för hur det exakta beloppet ska fastställas.

b) De olika typer av verksamhet för vilka ett sådant stöd får utbetalas, genom en fastställd förteckning.

c) Definitionen av de personer eller kategorier av personer som får ta emot sådant ekonomiskt stöd, och kriterierna för att ge stödet.

Det tröskelvärde som avses i andra stycket a får överskridas vid humanitära insatser, krisstödsinsatser, civilskyddsinsatser, insatser i krissituationer eller om det annars skulle vara omöjligt eller alltför svårt att uppnå målen för åtgärderna.

Den behöriga utanordnaren ska i den årliga verksamhetsrapport som avses i artikel 74.9 tillhandahålla information om de fall som avses i tredje stycket i den här artikeln.

Artikel 208

Upphandling i samband med genomförandet

1. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiven 2014/24/EU och 2014/25/EU får bidragsmottagaren – i de fall genomförandet av åtgärden eller arbetsprogrammet kräver tilldelning av ett kontrakt – tilldela ett kontrakt i enlighet med sin sedvanliga inköpspraxis, förutsatt att kontraktet tilldelas det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet eller, om så är lämpligt, antar det lägsta anbudet, och samtidigt ser till att intressekonflikter undviks.

2. Om genomförandet av åtgärden eller arbetsprogrammet kräver ett kontrakt där kontraktsvärdet överstiger 60 000 EUR får den behöriga utanordnaren i vederbörligen motiverade fall kräva att bidragsmottagaren följer särskilda regler utöver dem som anges i punkt 1.

Dessa särskilda regler ska baseras på regler i denna förordning och stå i proportion till värdet på kontraktet i fråga, unionsbidragets andel av den totala kostnaden för åtgärden samt de eventuella risker som föreligger. Reglerna i fråga ska ingå i bidragsöverenskommelsen.

AVDELNING IX

PRISER

Artikel 209

Allmänna regler

1. Priser ska tilldelas i enlighet med principerna om transparens och likabehandling och ska främja uppnåendet av unionens politiska mål.

2. Priser får inte tilldelas direkt utan någon tävling.

Tävlingar med priser till ett enhetsvärde av 1 000 000 EUR eller mer får endast offentliggöras om dessa priser nämns i det finansieringsbeslut som avses i artikel 110 och efter det att information om dessa priser har översänts till Europaparlamentet och rådet.

3. Prissumman ska inte vara kopplad till de kostnader vinnaren ådrar sig.

4. Om genomförandet av en åtgärd eller ett arbetsprogram förutsätter att en bidragsmottagare tilldelar tredje parter priser, får denna bidragsmottagare tilldela sådana priser förutsatt att kriterierna för att få delta och kriterierna för tilldelning, prissummorna eller pristyperna och utbetalnings- eller genomförandearrangemangen fastställs i bidragsöverenskommelsen mellan bidragsmottagaren och kommissionen, utan något utrymme för skönsmässig bedömning.

Artikel 210

Regler för tävling, tilldelning och offentliggörande

1. I tävlingsregler ska följande fastställas:

   a) Kriterierna för att få delta.

   b) Arrangemangen och – om så krävs – sista dagen för registrering av sökande, samt för inlämning av ansökningar.

   c) Uteslutningskriterierna enligt artikel 138 och grunderna för avvisande enligt artikel 143.

   d) Att sökanden är ensam ansvarig vid klagomål som gäller den verksamhet som bedrivits i samband med tävlingen.

   e) Att vinnarna måste godta skyldigheter som avses i artikel ***128*** och de krav på offentliggörande som anges i tävlingsreglerna.

   f) Kriterierna för tilldelning, vilka ska vara sådana att de gör det möjligt att bedöma kvaliteten på ansökningarna i förhållande till de mål som eftersträvas och de resultat som förväntas och att objektivt fastställa vilka ansökningar som ska godtas.

   g) Prisets eller prisernas belopp eller typ.

   h) Arrangemangen för utbetalning eller leverans av priser till vinnarna efter beslutet om tilldelning.

Vid tillämpningen av första stycket a ska bidragsmottagare ha rätt att delta, såvida inget annat anges i tävlingsreglerna.

Artikel 197.3 ska i tillämpliga delar gälla även för offentliggörande av tävlingar.

2. Tävlingsregler får innehålla villkor för att ställa in tävlingen, särskilt om dess mål inte kan uppfyllas.

3. Priser ska tilldelas av den behöriga utanordnaren efter en bedömning utförd av den utvärderingskommitté som avses i artikel 153.

Artikel 203.4 och 203.6 ska i tillämpliga delar gälla även för beslutet om tilldelning.

4. Sökandena ska så snart som möjligt underrättas om resultatet av utvärderingen av deras ansökan och inte i något fall senare än 15 kalenderdagar efter det att utanordnaren har fattat beslutet om tilldelning.

Beslutet att tilldela ett pris ska meddelas den vinnande sökanden och ska utgöra ett rättsligt åtagande.

5. Alla priser som tilldelas under ett budgetår ska offentliggöras i enlighet med artikel 38.1–38.4.

Efter offentliggörandet ska kommissionen, om Europaparlamentet och rådet begär det till dem överlämna en rapport om

a) antalet sökande under det gångna året,

b) antalet sökande och procentandel godtagna ansökningar per tävling,

c) en förteckning över de experter som har deltagit i utvärderingskommittéer under det senaste året, jämte uppgifter om vilket förfarande som har använts för att välja ut dem.

AVDELNING X

FINANSIERINGSINSTRUMENT, BUDGETGARANTIER OCH EKONOMISKT STÖD

KAPITEL 1

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

Artikel 211

Tillämpningsområde och genomförande

1. Unionen får, om detta är det bästa sättet att uppnå unionens politiska mål, inrätta finansieringsinstrument eller tillhandahålla budgetgarantier eller ekonomiskt stöd med grund i budgeten genom en grundläggande akt som fastställer deras tillämpningsområde och genomförandeperiod.

2. Medlemsstaterna får bidra till unionens finansieringsinstrument, budgetgarantier eller ekonomiska stöd. Om detta är tillåtet enligt den grundläggande akten får tredje parter också bidra.

3. Om finansieringsinstrument eller budgetgarantier genomförs inom ramen för direkt förvaltning ska kommissionen i tillämpliga delar säkerställa överensstämmelse med artikel 158.2 med avseende på finansiella intermediärer och slutmottagare.

4. Om finansieringsinstrument genomförs inom ramen för delad förvaltning med medlemsstaterna ska sektorsspecifika regler tillämpas.

5. Om finansieringsinstrument eller budgetgarantier genomförs inom ramen för indirekt förvaltning ska kommissionen ingå avtal med enheter enligt artikel 62.1 första stycket c ii, iii, v och vi. Om de system, regler och förfaranden som enheterna tillämpar har bedömts enligt artikel 157.3 och 157.4 får enheterna till fullo använda sig av dessa system, regler och förfaranden. De enheterna får, när de genomför finansieringsinstrument och budgetgarantier inom ramen för indirekt förvaltning, ingå avtal med finansiella intermediärer som ska väljas ut i enlighet med förfaranden som är likvärdiga med dem som tillämpas av kommissionen. Dessa enheter ska införliva kraven enligt artikel 158.2 i dessa avtal.

Kommissionen ska förbli ansvarig för att säkerställa att genomföranderamen för finansieringsinstrumenten och budgetgarantierna är förenlig med principen om sund ekonomisk förvaltning och bidrar till att fastställda tidsbundna politiska mål och är mätbara när det gäller output och/eller resultat. Kommissionen ska vara ansvarig för genomförandet av finansieringsinstrumenten och budgetgarantierna, dock utan att detta påverkar det rättsliga och avtalsmässiga ansvar som åligger de enheter som anförtros förvaltningsuppgifter, i enlighet med tillämplig rätt och artikel 129.

Om tredjeländer bidrar till finansieringsinstrument eller budgetgarantier enligt punkt 2 kan den grundläggande akten göra det möjligt att utse berättigade genomförandeorgan eller motparter från de berörda länderna.

6. Revisionsrätten ska ha fullständig åtkomst till all information med anknytning till finansieringsinstrument, budgetgarantier och ekonomiskt stöd, inklusive genom kontroller på plats.

Revisionsrätten ska vara den externa revisor som ansvarar för de projekt och program som stöds av ett finansieringsinstrument, en budgetgaranti eller med ekonomiskt stöd.

Artikel 212

Principer och villkor för finansieringsinstrument och budgetgarantier

1. Finansieringsinstrument och budgetgarantier ska användas i enlighet med principerna om sund ekonomisk förvaltning, transparens, proportionalitet, icke-diskriminering, likabehandling och subsidiaritet, samt i överensstämmelse med deras mål.

2. Finansieringsinstrument och budgetgarantier ska

a) inriktas på marknadsmisslyckanden eller suboptimala investeringssituationer och ge stöd, på ett proportionerligt sätt, endast till slutmottagare som anses ha ekonomisk bärkraft i enlighet med internationellt vedertagna standarder vid tidpunkten för unionens ekonomiska stöd,

b) uppnå additionalitet genom att undvika att ersätta potentiellt stöd och potentiella investeringar från andra offentliga eller privata källor,

c) inte snedvrida konkurrensen på den inre marknaden och vara förenlig med reglerna för statligt stöd,

d) uppnå en hävstångseffekt och multiplikatoreffekt, med ett målintervall baserat på en förhandsbedömning av finansieringsinstrumentet eller budgetgarantin i fråga, genom att mobilisera en total investering vars summa överstiger unionens bidrag eller garanti, inbegripet, i tillämpliga fall, en maximering av privata investeringar,

e) genomföras på ett sätt som säkerställer att det finns ett gemensamt intresse hos de genomförandeorgan eller motparter som deltar i genomförandet att uppnå de politiska mål som fastställts i den grundläggande akten, med bestämmelser om exempelvis krav på gemensam investering, riskdelningskrav eller finansiella incitament, och samtidigt förhindra en intressekonflikt i förhållande till annan verksamhet som organen eller motparterna bedriver,

f) fastställa en ersättning från unionen som är förenlig med riskdelningen mellan ekonomiska aktörer och de politiska målen med finansieringsinstrumentet eller budgetgarantin,

g) där ersättning ska betalas till genomförandeorgan eller motparter som deltar i genomförandet, föreskriva att sådan ersättning ska vara prestationsbaserad och omfatta

   i) administrativa avgifter för att ersätta enheten eller motparten för det arbete den utfört i samband med genomförandet av finansieringsinstrumentet eller budgetgarantin vilka, i möjligaste mån, ska grunda sig på den verksamhet som genomförts eller de belopp som utbetalats, och

   ii) i tillämpliga fall, policyrelaterade incitament som främjar uppnåendet av de politiska målen eller incitament kopplade till finansieringsinstrumentets eller budgetgarantins finansiella prestationer.

   Exceptionella utgifter får ersättas i vederbörligen motiverade fall,

h) baseras på förhandsutvärderingar, enskilt eller som del i ett program i enlighet med artikel 34, som innehåller förklaringar om valet av typ av finansiell transaktion med hänsyn tagen till politiska mål och tillhörande finansiella risker och besparingar för budgeten.

De utvärderingar som avses i första stycket h ska ses över och uppdateras, för att ta hänsyn till konsekvenser av större socioekonomiska förändringar som rör grunden till finansieringsinstrumentet eller budgetgarantin.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av sektorsspecifika regler för delad förvaltning, ska inkomster, inbegripet utdelningar, kapitalvinster, garantiavgifter och räntor på lån och på belopp i förvaltningskonton som återbetalats till kommissionen eller förvaltningskonton som öppnats för finansieringsinstrument eller budgetgarantier och som kan tillskrivas stödet från budgeten under ett finansieringsinstrument eller en budgetgaranti tas upp i budgeten efter avdrag för förvaltningskostnader och förvaltningsavgifter.

Årliga återbetalningar, inbegripet kapitalåterbetalningar, utlösta garantier och återbetalningar på lånesumman, som betalats tillbaka till kommissionen eller förvaltningskonton som öppnats för finansieringsinstrument eller budgetgarantier och som kan tillskrivas stödet från budgeten under ett finansieringsinstrument eller en budgetgaranti ska utgöra interna inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med artikel 21.3 f och ska användas för samma finansieringsinstrument eller budgetgaranti, utan att det påverkar tillämpningen av artikel ***218.4***, för en period som inte överstiger perioden för de budgetmässiga åtagandena plus två år, om inte något annat anges i en grundläggande akt.

Kommissionen ska beakta sådana interna inkomster avsatta för särskilda ändamål när den föreslår beloppet för framtida anslag för finansieringsinstrument eller budgetgarantier.

Trots vad som sägs i andra stycket får det utestående beloppet för inkomster avsatta för särskilda ändamål som föreskrivs i en grundläggande akt vilken ska upphävas eller som upphör att gälla också avsättas för ett annat finansieringsinstrument med liknande mål, om detta föreskrivs i den grundläggande akt genom vilken detta finansieringsinstrument upprättas.

4. Den utanordnare som är ansvarig för ett finansieringsinstrument, en budgetgaranti eller ett ekonomiskt stöd ska sammanställa en redovisning för perioden 1 januari–31 december, i enlighet med artikel 249 och i överensstämmelse med de redovisningsregler som avses i artikel 80 och de internationella redovisningsstandarderna för den offentliga sektorn (IPSAS).

   När det gäller finansieringsinstrument och budgetgarantier som genomförs inom ramen för indirekt förvaltning ska den behöriga utanordnaren säkerställa att oreviderade redovisningar som omfattar perioden 1 januari–31 december och som utarbetats i enlighet med de redovisningsregler som avses i artikel 80 och i IPSAS, och all nödvändig information för att sammanställa redovisningar i enlighet med artikel 82.2, tillhandahålls av de enheter som anges i artikel 62.1 första stycket c ii, iii, v och vi senast den 15 februari följande budgetår och att reviderade redovisningar tillhandahålls av dessa enheter senast den 15 april följande budgetår.

5. När finansieringsinstrument eller budgetgarantier kombineras i ett enda avtal med extra stöd från budgeten, inklusive bidrag, ska denna avdelning gälla för hela åtgärden. Rapporteringen ska genomföras i enlighet med artikel 41.4 och 41.5 och ska tydligt ange vilka delar av åtgärden som är finansieringsinstrument eller budgetgarantier.

Artikel 213

Unionens finansiella förpliktelser

1. Unionens finansiella förpliktelser och de sammanlagda nettobetalningarna från budgeten får inte vid någon tidpunkt överstiga följande:

   a) För finansieringsinstrument: beloppet för det relevanta budgetmässiga åtagande som har gjorts för detta.

b) För budgetgarantier: beloppet för den budgetgaranti som är tillåten enligt den grundläggande akten.

c) För ekonomiskt stöd: det maximibelopp medel som kommissionen är behörig att låna för att finansiera det ekonomiska stöd som godkänts genom den grundläggande akten samt relevant ränta.

2. Budgetgarantier och ekonomiskt stöd kan ge upphov till ansvarsförbindelser för unionen som enbart får överstiga de finansiella tillgångar som är avsedda att täcka unionens finansiella förpliktelser om detta föreskrivs i en grundläggande rättsakt som inrättar en budgetgaranti eller ekonomiskt stöd och enligt de villkor som anges däri.

3. Vid tillämpning av den årliga utvärderingen enligt artikel ***256*** ska ansvarsförbindelser som har sitt upphov i budgetgarantier eller ekonomiskt stöd och som bärs av budgeten anses ligga på en hållbar nivå om deras prognostiserade fleråriga utveckling är förenlig med de gränser som anges i den förordning om fastställande av den fleråriga budgetramen som föreskrivs i artikel 312.2 i EUF-fördraget och det tak för årliga betalningsbemyndiganden som fastställs i artikel 3.1 i beslut (EU, Euratom) 2020/2053.

Artikel 214

Avsättning för finansiella förpliktelser

1. För budgetgarantier och ekonomiskt stöd till tredjeländer ska en grundläggande akt föreskriva en avsättningsnivå uttryckt som en procentandel av beloppet för tillåtna finansiella förpliktelser. Det beloppet ska inte omfatta de bidrag som avses i artikel 211.2.

Den grundläggande akten ska innehålla bestämmelser om att avsättningsnivån ska ses över minst vart tredje år.

2. Fastställandet av en avsättningsnivå ska vägledas av en kvalitativ och kvantitativ bedömning utförd av kommissionen i enlighet med försiktighetsprincipen av de finansiella risker som en budgetgaranti eller ett ekonomiskt stöd till ett tredjeland ger upphov till, varvid tillgångar och vinster inte får överskattas och skulder och förluster inte får underskattas.

   Om inget annat anges i den grundläggande akt som inrättar budgetgarantin eller det ekonomiska stödet till ett tredjeland, ska avsättningsnivån grundas på den totala avsättning som i förväg behövs för att täcka de förväntade nettoförlusterna, inbegripet en lämplig säkerhetsbuffert. Utan att det påverkar Europaparlamentets och rådets befogenheter ska den totala avsättningen upprättas under den tidsperiod som föreskrivs i den relevanta finansieringsöversikt som avses i artikel 35.

3. För ett finansieringsinstrument ska åtgärder vidtas vid behov för att möjliggöra framtida betalningar relaterade till ett budgetmässigt åtagande för finansieringsinstrumentet i fråga.

4. Följande resurser ska bidra till avsättningen:

   a) Bidrag från budgeten, med full respekt för förordningen om fastställande av den fleråriga budgetramen och efter det att möjligheterna till omfördelning har utretts.

   b) Avkastning på investeringar av medlen i den gemensamma avsättningsfonden.

   c) Belopp som drivs in från försumliga gäldenärer i enlighet med det indrivningsförfarande som anges i garantin eller låneavtalet.

   d) Inkomster och andra betalningar som unionen mottar i enlighet med garantin eller låneavtalet.

e) I tillämpliga fall bidrag i kontanta medel från medlemsstater och tredje parter enligt artikel 211.2.

Endast de resurser som avses i första stycket a–d i den här punkten ska beaktas vid beräkningen av den avsättning som följer av avsättningsnivån enligt punkt 1.

5. Avsättningarna ska användas till betalning av

a) ianspråktaganden av budgetgarantin,

b) betalningsskyldigheter i samband med ett budgetmässigt åtagande för ett finansieringsinstrument,

c) ekonomiska förpliktelser i samband med upplåning av medel enligt artikel 223.1.

d) i tillämpliga fall, andra utgifter kopplade till genomförandet av finansieringsinstrument, budgetgarantier och ekonomiskt stöd till tredjeländer.

6. Om avsättningarna för en budgetgaranti överstiger det avsättningsbelopp som följer av den avsättningsnivå som avses i punkt 1 i den här artikeln, ska medel som avses i punkt 4 första stycket b, c och d i den här artikeln med anknytning till denna garanti användas inom den stödberättigande period som föreskrivs i den grundläggande akten, dock inte utöver avsättningens uppbyggnadsfas, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 216.4, för att återställa budgetgarantin upp till dess ursprungliga belopp.

7. Kommissionen ska omedelbart underrätta Europaparlamentet och rådet och får föreslå lämpliga påfyllnadsåtgärder eller en höjning av avsättningsnivån om

   a) avsättningsnivån för en budgetgaranti, till följd av att den budgetgarantin tas i anspråk, sjunker under 50 % av den avsättningsnivå som avses i punkt 1, och ytterligare en gång när den sjunker under 30 % av den avsättningsnivån eller när den skulle kunna sjunka under någon av dessa procentsatser inom ett år, enligt en riskbedömning som kommissionen har gjort,

   b) ett land som får ekonomiskt stöd från unionen inte har betalat på förfallodagen.

Artikel 215

Gemensam avsättningsfond

1. De avsättningar som görs för att täcka finansiella förpliktelser som finansieringsinstrument, budgetgarantier eller ekonomiskt stöd ger upphov till ska hållas i en gemensam avsättningsfond.

   Den ekonomiska förvaltningen av tillgångarna i den gemensamma avsättningsfonden ska anförtros kommissionen.

2. De totala vinsterna eller förlusterna från investeringen av medlen i den gemensamma avsättningsfonden ska fördelas proportionellt-- mellan de olika finansieringsinstrumenten, budgetgarantierna eller ekonomiska stöden.

   Den ekonomiska förvaltaren av medlen i den gemensamma avsättningsfonden ska hålla ett minimibelopp av fondens medel i likvida medel eller motsvarigheter till likvida medel i enlighet med försiktighetsregler och de prognoser för betalningar som tillhandahålls av de utanordnare som ansvarar för finansieringsinstrumenten, budgetgarantierna eller det ekonomiska stödet.

   Den ekonomiska förvaltaren av medlen i den gemensamma avsättningsfonden får ingå återköpsavtal, med den gemensamma avsättningsfondens medel som säkerhet, för att göra utbetalningar från fonden om detta förfarande rimligtvis kan förväntas vara mer fördelaktigt för budgeten än avyttringen av medel inom tidsramen för begäran om betalning. Varaktigheten eller förlängningsperioden för återköpsavtal med anknytning till en utbetalning ska vara begränsad till vad som är absolut nödvändigt för att minimera en förlust för budgeten.

3. Enligt artikel 77.1 första stycket d och artikel 86.1 och 86.2 ska räkenskapsföraren upprätta de förfaranden som ska tillämpas på de inkomst- och utgiftstransaktioner och, i överenskommelse med den ekonomiska förvaltaren för medlen i den gemensamma avsättningsfonden, de tillgångar och skulder som har anknytning till den gemensamma avsättningsfonden.

4. I de exceptionella fall när kommissionen har gjort en överföring enligt artikel 30.1 första stycket g ska kommissionen omedelbart underrätta Europaparlamentet och rådet om detta och brådskande föreslå nödvändiga åtgärder för att återställa den budgetpost för den garanti från vilken överföringen har gjorts, med full respekt för de tak som föreskrivs i förordningen om fastställande av den fleråriga budgetramen.

Artikel 216

Effektiv avsättningsnivå

1. Avsättningar för budgetgarantier och ekonomiskt stöd till tredjeländer i den gemensamma avsättningsfonden ska grundas på en effektiv avsättningsnivå. Den nivån ska ge ett skydd mot unionens finansiella förpliktelser som motsvarar det skydd som respektive avsättningsnivå skulle ge om medlen innehades och förvaltades separat.

2. Den tillämpliga effektiva avsättningsnivån ska utgöra en procentandel av varje inledande avsättningsnivå som fastställs i enlighet med artikel 214.2 andra stycket. Den ska endast tillämpas på de medel i den gemensamma avsättningsfonden som är avsedda för utbetalningar på grund av att en garanti tas i anspråk under en period av ett år. Den ska fastställa ett förhållande, i form av en procentandel, mellan det belopp likvida medel och motsvarigheter till likvida medel i den gemensamma avsättningsfonden som behövs för utbetalningar på grund av att en garanti tas i anspråk och det totala belopp likvida medel och motsvarigheter till likvida medel som skulle behövas i varje garantifond för utbetalningar på grund av att en garanti tas i anspråk, om medlen innehades och förvaltades separat, där båda beloppen uppvisar en likvärdig likviditetsrisk. Förhållandet får inte vara lägre än 95 %. Vid beräkningen av den effektiva avsättningsnivån ska följande beaktas:

   a) Prognosen för in- och utflöden i den gemensamma avsättningsfonden, med beaktande av den inledande fasen för upprättande av total avsättning i enlighet med artikel 214.2 andra stycket.

   b) Riskkorrelationen mellan budgetgarantier och ekonomiskt stöd till tredjeländer.

   c) Marknadsvillkoren.

Kommissionen ska senast den 1 juli 2020 anta delegerade akter i enlighet med artikel 275 för att komplettera denna förordning med detaljerade villkor för beräkningen av den effektiva avsättningsnivån, inklusive en metod för beräkningen.

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 275 för att ändra det lägsta förhållande som avses i första stycket i denna punkt mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts vid driften av den gemensamma avsättningsfonden och under iakttagande av försiktighet i linje med principen om sund ekonomisk förvaltning. Det lägsta förhållandet får inte fastställas på en nivå som är lägre än 85 %.

3. Den effektiva avsättningsnivån ska beräknas årligen av den ekonomiska förvaltaren av medlen i den gemensamma avsättningsfonden och ska ligga till grund för kommissionens beräkning av bidragen från budgeten enligt artikel 214.4 a och därefter punkt 4 b i den här artikeln.

4. Efter beräkningen av den årliga effektiva avsättningsnivån i enlighet med punkterna 1 och 2 i denna artikel ska följande transaktioner i samband med budgetförfarandet göras och redovisas i det arbetsdokument som avses i artikel 41.5 h:

   a) Eventuella överskott i avsättningar för en budgetgaranti eller ett ekonomiskt stöd till ett tredjeland ska återföras till budgeten.

   b) Eventuella påfyllningar av fonden ska göras i årliga delbetalningar under en period av högst tre år, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 214.6.

5. Efter samråd med räkenskapsföraren ska kommissionen fastställa de riktlinjer som är tillämpliga på förvaltningen av medlen i den gemensamma avsättningsfonden i enlighet med tillämpliga försiktighetsprinciper och exklusive derivatverksamhet i spekulativt syfte. Riktlinjerna ska bifogas överenskommelsen med den ekonomiska förvaltaren för medlen i den gemensamma avsättningsfonden.

   En oberoende utvärdering av riktlinjernas ändamålsenlighet ska genomföras vart tredje år och översändas till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 217

Årlig rapportering

1. Utöver den rapporteringsskyldighet som fastställs i artikel ***256*** ska kommissionen årligen rapportera till Europaparlamentet och rådet om den gemensamma avsättningsfonden.

2. Den rapport som avses i punkt 1 ska innehålla information om den gemensamma avsättningsfondens ekonomiska förvaltning, resultat och risk vid utgången av föregående kalenderår samt om de finansiella flödena i den gemensamma avsättningsfonden under det föregående kalenderåret, de betydande transaktionerna och all relevant information om unionens exponering för finansiella risker.

KAPITEL 2

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER

AVSNITT 1

FINANSIERINGSINSTRUMENT

Artikel 218

Regler och genomförande

1. Trots vad som sägs i artikel 211.1 får finansieringsinstrument, i vederbörligen motiverade fall, inrättas utan att godkännas genom en grundläggande akt, under förutsättning att dessa instrument ingår i budgetförslaget i enlighet med artikel 41.4 första stycket e.

2. Kommissionen ska säkerställa en harmoniserad och förenklad förvaltning av finansieringsinstrumenten, särskilt inom områdena redovisning, rapportering, övervakning och hantering av finansiella risker.

3. När unionen deltar i ett finansieringsinstrument som minoritetsägare ska kommissionen säkerställa att denna avdelning efterlevs i enlighet med proportionalitetsprincipen, på grundval av omfattningen och värdet av unionens deltagande i instrumentet. Oavsett storleken och värdet av unionens deltagande i instrumentet ska kommissionen dock säkerställa överensstämmelse med artiklarna 129, 158, 212.2, 212.4 och 41.4 samt, vad gäller de uteslutningssituationer som avses i artikel 138.1 d, med reglerna i avdelning V kapitel 2 avsnitt 2.

4. När Europaparlamentet eller rådet anser att ett finansieringsinstrument inte har uppnått sina mål på ett effektivt sätt, får de begära att kommissionen ska lägga fram ett förslag till en reviderad grundläggande akt i syfte att avveckla instrumentet. Om finansieringsinstrumentet avvecklas ska varje nytt belopp som betalas tillbaka till detta instrument enligt artikel 212.3 anses som allmän inkomst och återföras till budgeten.

5. Syftet med finansieringsinstrumenten eller en grupp av finansieringsinstrument på facilitetsnivå samt, i tillämpliga fall, deras specifika rättsliga form och rättsliga registreringsplats ska offentliggöras på kommissionens webbplats.

6. Enheter som anförtros genomförandet av finansieringsinstrument får öppna sådana förvaltningskonton som avses i artikel 85.3 på unionens vägnar. Dessa enheter ska sända kontoutdrag för kontona i fråga till den ansvariga avdelningen vid kommissionen. Betalningar till förvaltningskonton ska göras av kommissionen på grundval av betalningsansökningar som är vederbörligen motiverade med betalningsprognoser, där hänsyn tas till tillgängliga saldon på förvaltningskontona och behovet av att undvika överdrivet stora saldon på sådana konton.

Artikel 219

Finansieringsinstrument som genomförs direkt av kommissionen

1. Finansieringsinstrument får genomföras direkt enligt artikel 62.1 första stycket a på något av följande sätt:

   a) Ett särskilt avsett investeringsverktyg, där kommissionen deltar tillsammans med andra offentliga eller privata investerare i syfte att öka hävstångseffekten av unionens bidrag.

   b) Lån, garantier, kapitalandelar och andra riskdelningsinstrument än investeringar i särskilt avsedda investeringsverktyg; medlen tillhandahålls slutmottagarna antingen direkt eller via finansiella intermediärer.

2. Särskilt avsedda investeringsverktyg som avses i punkt 1 a ska inrättas enligt lagstiftningen i en medlemsstat. Inom området för yttre åtgärder får verktygen också inrättas enligt lagstiftningen i ett annat land än en medlemsstat. Förvaltarna av sådana verktyg ska genom lag eller kontrakt vara bundna att agera med den omsorg som krävs av en professionell fondförvaltare och i ärligt uppsåt.

3. Förvaltarna av de särskilt avsedda investeringsverktyg som avses i punkt 1 a ska liksom de finansiella intermediärerna eller slutmottagarna av medel från finansieringsinstrumenten väljas ut med hänsyn till typen av finansieringsinstrument som ska genomföras, respektive enhets erfarenhet och finansiella och operativa kapacitet samt den ekonomiska bärkraften i slutmottagarnas projekt. Valet av enhet ska vara transparent, motiveras objektivt och får inte riskera att ge upphov till en intressekonflikt.

Artikel 220

Kombinationer av fonder som genomförs inom ramen för delad förvaltning

1. Kombinationer av fonder som genomförs inom ramen för delad förvaltning med stöd från finansieringsinstrument som inrättats enligt detta avsnitt ska bokföras separat.

2. Fonder som genomförs inom ramen för delad förvaltning ska bokföras i separata räkenskaper och användas i enlighet med målen för respektive fond; de ska kanaliseras till de åtgärder och slutmottagare som omfattas av det eller de program för vilka kombinationerna görs.

3. När det gäller kombinationer av fonder som genomförs inom ramen för delad förvaltning med stöd från finansieringsinstrument som inrättas enligt detta avsnitt ska sektorsspecifika regler tillämpas.

AVSNITT 2

BUDGETGARANTIER

Artikel 221

Regler för budgetgarantier

1. Den grundläggande akten ska ange

   a) det budgetgarantibelopp som inte får överskridas vid någon tidpunkt, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 211.2,

   b) de typer av transaktioner som täcks av budgetgarantin.

2. Bidrag från medlemsstater till budgetgarantier enligt artikel 211.2 får ges i form av garantier eller likvida medel.

Bidrag från tredje parter till budgetgarantier enligt artikel 211.2 får ges i form av likvida medel.

Budgetgarantin ska ökas med de bidrag som avses i första och andra styckena. Utbetalningar på grund av att en garanti tas i anspråk ska vid behov göras av de bidragande medlemsstaterna eller tredje parterna på likställdhetsbasis. Kommissionen ska ingå ett avtal med bidragsgivarna vilket särskilt ska innehålla bestämmelser om betalningsvillkoren.

Artikel 222

Genomförande av budgetgarantier

1. Budgetgarantier ska vara oåterkalleliga, ovillkorliga och kunna tas i anspråk på begäran för de typer av transaktioner som omfattas.

2. Budgetgarantier ska genomföras enligt artikel 62.1 första stycket c eller, i undantagsfall, enligt artikel 62.1 första stycket a.

3. En budgetgaranti ska endast täcka finansierings- och investeringstransaktioner som är förenliga med artikel 212.2 första stycket a–d.

4. Motparterna ska bidra med egna medel till de transaktioner som täcks av budgetgarantin.

5. Kommissionen ska ingå ett garantiavtal med motparten. Beviljandet av budgetgarantin är beroende av att garantiavtalet träder i kraft.

6. Motparterna ska årligen förse kommissionen med följande:

a) En riskbedömning och graderingsinformation om de transaktioner som täcks av budgetgarantin samt förväntade uteblivna betalningar.

b) Uppgifter om de utestående ekonomiska skyldigheter som budgetgarantin orsakar unionen, uppdelade per enskild transaktion.

c) De totala vinster eller förluster som följer av de transaktioner som täcks av budgetgarantin.

AVSNITT 3

EKONOMISKT STÖD

Artikel 223

Regler och genomförande

1. Ekonomiskt stöd från unionen till medlemsstater eller tredjeländer ska överensstämma med i förväg fastställda villkor och ta formen av ett lån, en kreditram eller ett annat instrument som bedöms vara lämpligt för att säkerställa att stödet ger avsedd verkan. I detta syfte ska kommissionen i den relevanta grundläggande akten ges befogenhet att låna upp de nödvändiga medlen för unionens räkning på kapitalmarknaderna eller från finansinstitut.

▌

2. Det ekonomiska stödet ska genomföras i euro, utom i vederbörligen motiverade fall.

3. Det ekonomiska stödet ska genomföras direkt av kommissionen.

4. Kommissionen ska ingå ett avtal med mottagarlandet som ska innehålla bestämmelser som

a) säkerställer att mottagarlandet regelbundet kontrollerar att den finansiering som getts har använts korrekt i enlighet med i förväg fastställda villkor, vidtar lämpliga åtgärder för att förhindra oriktigheter och bedrägerier samt vid behov vidtar rättsliga åtgärder för att återvinna medel som tillhandahållits inom ramen för det ekonomiska stödet och som förskingrats,

b) säkerställer skyddet av unionens ekonomiska intressen,

c) uttryckligen bemyndigar kommissionen, Olaf och revisionsrätten att utöva sina rättigheter i enlighet med artikel 129,

d) säkerställer att unionen har rätt till förtida återbetalning av lånet om det har konstaterats att mottagarlandet, i samband med förvaltningen av det ekonomiska stödet, har varit inblandat i bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som skadar unionens ekonomiska intressen,

e) säkerställer att alla de kostnader med koppling till ett ekonomiskt stöd som unionen ådragit sig ska bäras av mottagarlandet.

5. Kommissionen frigöra lånen, om möjligt i delutbetalningar, under förutsättning att villkoren för det ekonomiska stödet har uppfyllts. Om dessa villkor inte har uppfyllts ska kommissionen tillfälligt skjuta upp eller ställa in utbetalningen av det ekonomiska stödet.

Artikel 224

En diversifierad finansieringsstrategi

1. Kommissionen ska genomföra en diversifierad finansieringsstrategi som omfattar sådan upplåning som tillåts enligt artikel 5.1 i beslut (EU, Euratom) 2020/2053 och, förutom i vederbörligen motiverade fall, upplånings- och skuldförvaltningstransaktioner för att finansiera program för ekonomiskt stöd. Den diversifierade finansieringsstrategin ska genomföras med hjälp av alla nödvändiga transaktioner som syftar till en regelbunden närvaro på kapitalmarknaden, den ska baseras på sammanslagning av finansieringsformer och den ska utnyttja en gemensam likviditetspool.

2. Kommissionen ska fastställa de nödvändiga arrangemangen för genomförande av den diversifierade finansieringsstrategin. Kommissionen ska regelbundet och på ett heltäckande sätt informera Europaparlamentet och rådet om alla aspekter av sin upplånings- och skuldförvaltningsstrategi.

AVDELNING XI

BIDRAG TILL EUROPEISKA POLITISKA PARTIER

Artikel 225

Allmänna bestämmelser

Europeiska politiska partier enligt definitionen i artikel 2.3 i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 (*europeiska politiska partier*) kan få direkt ekonomiskt stöd från budgeten med tanke på deras bidrag till att skapa ett europeiskt politiskt medvetande och till att uttrycka unionsmedborgarnas politiska vilja i enlighet med den förordningen.

Artikel 226

Principer

1. Bidrag får bara användas som ersättning för den procentandel som anges i artikel 17.4 i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 av de europeiska politiska partiernas administrativa kostnader som är direkt kopplade till partiets mål, i enlighet med artiklarna 17.5 och 21 i den förordningen.

2. Bidrag får användas för att ersätta utgifter avseende avtal som ingåtts av europeiska politiska partier, under förutsättning att det inte förelåg några intressekonflikter när de tilldelades.

3. Bidrag får inte användas för att direkt eller indirekt ge enskilda ledamöter eller anställda vid europeiska politiska partier personliga fördelar, kontant eller in natura. Bidrag får inte användas för att direkt eller indirekt finansiera tredje parters verksamhet, i synnerhet inte nationella politiska partier eller politiska stiftelser på europeisk eller nationell nivå, varken via bidrag, donationer eller lån eller via andra liknande överenskommelser. Vid tillämpningen av denna punkt ska enheter som är kopplade till europeiska politiska partier inte betraktas som tredje parter om sådana enheter ingår i europeiska politiska partiers administrativa organisation i enlighet med dessa partiers stadgar. Bidrag får inte användas för något av de ändamål som utesluts genom artikel 22 i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014.

4. Bidrag ska beviljas i enlighet med principerna om transparens och likabehandling, i enlighet med de villkor som fastställs i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014.

5. Europaparlamentet ska dela ut bidrag varje år och uppgifter om detta ska offentliggöras i enlighet med artikel 38.1–38.4 i den här förordningen och i enlighet med artikel 32.1 i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014.

6. Europeiska politiska partier som får bidrag får inte direkt eller indirekt beviljas annan finansiering ur budgeten. I synnerhet ska donationer från budgetarna för de politiska grupperna i Europaparlamentet vara förbjudna. En och samma utgift får inte i något fall täckas två gånger genom budgeten.

   Bidrag ska inte påverka de europeiska politiska partiernas möjlighet att bygga upp reserver från sina egna medel i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014.

7. Om en europeisk politisk stiftelse enligt definitionen i artikel 2.4 i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 har intäkter som överstiger utgifterna vid slutet av det budgetår för vilket det mottagit ett administrationsbidrag, får en del av överskottet motsvarande upp till 25 % av de totala intäkterna för det året föras över till följande år förutsatt att den används före slutet av det första kvartalet följande år.

Artikel 227

Budgetaspekter

Bidrag, samt anslag som avsätts för de oberoende externa revisionsorgan eller experter som avses i artikel 23 i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014, ska utbetalas från Europaparlamentets avsnitt i budgeten.

Artikel 228

Ansökningsomgång

1. Bidrag ska tilldelas efter en årlig ansökningsomgång som offentliggörs åtminstone på Europaparlamentets webbsida.

2. Ett europeiskt politiskt parti får tilldelas endast ett bidrag per år.

3. Ett europeiskt politiskt parti får erhålla bidrag endast om det ansöker om finansiering enligt de villkor och förutsättningar som fastställs i ansökningsomgången.

4. Ansökningsomgången ska ange villkoren för när sökanden kan få bidrag i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 samt uteslutningskriterierna.

5. Ansökningsomgången ska åtminstone ange vilken typ av utgifter som kan ersättas genom bidrag.

6. Ansökningsomgången ska kräva en beräknad budget.

Artikel 229

Förfarande för tilldelning

1. Ansökningar om bidrag ska läggas fram skriftligen i vederbörlig ordning inom fastställd tid och, när så är lämpligt, i ett säkert elektroniskt format.

2. Bidrag får inte beviljas sökande som, vid tidpunkten för förfarandet för tilldelning, befinner sig i en eller flera av de situationer som avses i artiklarna 138.1 och 143.1 eller sökande som är registrerade som uteslutna i den databas som avses i artikel 144.

3. Sökande ska intyga att de inte befinner sig i någon av de situationer som avses i punkt 2.

4. Den behöriga utanordnaren får biträdas av en kommitté för utvärderingen av ansökningar om bidrag. Den behöriga utanordnaren ska fastställa närmare regler om kommitténs sammansättning, utnämning och arbetssätt samt regler som ska förebygga intressekonflikter.

5. Ansökningar som uppfyller kriterierna för stödberättigande och uteslutningskriterierna ska väljas ut på grundval av de tilldelningskriterier som anges i artikel 19 i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014.

6. I den behöriga utanordnarens beslut om ansökningarna ska åtminstone följande anges:

   a) Föremålet för bidraget och dess totala belopp.

   b) De utvalda sökandenas namn och de godkända beloppen för var och en av dem.

   c) Namnen på sökande som avvisats och skälen till att de avvisats.

7. Den behöriga utanordnaren ska skriftligen underrätta sökandena om vad som beslutats angående deras ansökningar. Om ansökan om finansiering avvisas eller de begärda beloppen inte godkänns eller endast godkänns delvis ska den behöriga utanordnaren ange skälen antingen till att ansökan har avvisats eller till att de begärda beloppen inte har tilldelats, med särskild hänvisning till kriterierna för stödberättigande och tilldelningskriterierna i punkt 5 i den här artikeln och artikel 228.4. Om ansökan avvisas ska den behöriga utanordnaren informera sökanden om vilka administrativa och/eller rättsliga möjligheter till omprövning som föreskrivs i artikel 134.2.

8. Bidrag ska omfattas av en skriftlig överenskommelse.

Artikel 230

Bidragens utformning

1. Bidrag kan vara utformade på något av följande sätt:

   a) Ersättning för en viss procent av de faktiska ersättningsgilla kostnaderna.

   b) Ersättning på grundval av enhetskostnader.

   c) Enhetsbelopp.

   d) Finansiering till en schablonsats.

   e) En kombination av de former som anges i leden a–d.

2. Ersättning beviljas endast för sådana utgifter som uppfyller kriterierna i ansökningsomgången, och som inte uppkommit innan ansökan lämnades.

3. Den överenskommelse som avses i artikel 229.8 ska innehålla bestämmelser som gör det möjligt att kontrollera att de krav som ställs för tilldelning av enhetsbelopp, finansiering till en schablonsats eller enhetskostnader har uppfyllts.

4. Bidrag ska betalas ut i sin helhet genom en enda utbetalning av förfinansiering, om inte den behöriga utanordnaren i vederbörligen motiverade fall beslutar något annat.

Artikel 231

Garantier

Den behöriga utanordnaren får, om så anses lämpligt och proportionerligt från fall till fall och efter utförd riskanalys, ålägga ett europeiskt politiskt parti att ställa garanti i förväg för att begränsa de ekonomiska risker som är förknippade med utbetalning av förfinansiering, men endast om riskanalysen tyder på att det europeiska politiska partiet löper omedelbar risk att befinna sig i någon av de uteslutningssituationer som avses i artikel 138.1 a och d i den här förordningen eller om ett beslut fattat av myndigheten för europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser som inrättats i enlighet med artikel 6 i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 (*myndigheten*) meddelats Europaparlamentet och rådet i enlighet med artikel 10.4 i den förordningen.

Artikel 156 ska i tillämpliga delar gälla för garantier som kan komma att krävas i de fall som anges i första stycket i denna artikel för utbetalning av förfinansiering till europeiska politiska partier.

Artikel 232

Användning av bidrag

1. Bidrag ska användas i enlighet med artikel 226.

2. De delar av bidraget som inte använts under det budgetår som täcks av bidraget (år n) ska användas för att finansiera ersättningsgilla kostnader som uppkommit senast den 31 december år n+1. Återstoden av bidraget som inte utnyttjats inom den tidsfristen ska återkrävas i enlighet med kapitel 6 i avdelning IV.

3. Europeiska politiska partier ska efterleva den högsta samfinansieringsgrad som fastställs i artikel 17.4 i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014. Återstående belopp från det föregående årets bidrag får inte användas för att finansiera den del som ska komma från de europeiska politiska partiernas egna medel. Bidrag från tredje parter till gemensamma evenemang ska inte betraktas som en del av ett europeiskt politiskt partis egna medel.

4. Europeiska politiska partier ska utnyttja den del av bidraget som inte använts under det budgetår som täcks av bidraget, innan bidrag som beviljats därefter börjar utnyttjas.

5. Eventuell ränta på förhandsbetalningarna ska anses utgöra en del av bidraget.

Artikel 233

Rapport om användningen av bidragen

1. Ett europeiskt politiskt parti ska i enlighet med artikel 23 i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 lämna in sin årsrapport om hur bidraget använts och sin årsredovisning till den behöriga utanordnaren för godkännande.

2. Den årliga verksamhetsrapport som avses i artikel 74.9 ska upprättas av den behöriga utanordnaren på grundval av den årsrapport och årsredovisning som avses i punkt 1 i den här artikeln. Även andra styrkande handlingar får användas för upprättandet av den rapporten.

Artikel 234

Bidragsbelopp

1. Bidragsbeloppet ska inte betraktas som slutligt förrän den årsrapport och årsredovisning som avses i artikel 233.1 har godkänts av den behöriga utanordnaren. Att årsrapporten och årsredovisningen godkänns påverkar inte myndighetens möjligheter att genomföra ytterligare verifieringar i ett senare skede.

2. Eventuella oanvända delar av förfinansieringen ska inte betraktas som slutgiltiga förrän de använts av de europeiska politiska partierna för att finansiera ersättningsgilla utgifter som uppfyller kraven i ansökningsomgången.

3. Om ett europeiskt politiskt parti inte fullgör sina skyldigheter i samband med användningen av bidragen ska bidragen skjutas upp, sättas ned eller avslutas efter det att de europeiska politiska partierna fått tillfälle att lämna sina synpunkter.

4. Innan en utbetalning görs ska den behöriga utanordnaren kontrollera att det europeiska politiska partiet fortfarande är infört i det register som avses i artikel 7 i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 och inte har blivit föremål för några av de sanktioner som avses i artikel 27 i den förordningen, från det att ansökan gjordes och fram till slutet av det budgetår bidraget avser.

5. Om ett europeiskt politiskt parti inte längre är infört i det register som avses i artikel 7 i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 eller har blivit föremål för någon av de sanktioner som föreskrivs i artikel 27 i den förordningen, får den behöriga utanordnaren skjuta upp, sätta ned eller avsluta bidraget och återkräva belopp som felaktigt utbetalats enligt den överenskommelse som avses i artikel 229.8 i den här förordningen, i proportion till hur allvarliga fel, oriktigheter, bedrägerier eller andra åsidosättanden av skyldigheter i samband med användningen av bidraget som förekommit och efter det att det europeiska politiska partiet fått tillfälle att lämna sina synpunkter.

Artikel 235

Kontroller och sanktioner

1. Varje överenskommelse som avses i artikel 229.8 ska uttryckligen ange att Europaparlamentet ska kunna utöva sin befogenhet att utföra kontroller av dokument och kontroller på plats samt att Olaf och revisionsrätten ska ha rätt att utöva sina respektive behörigheter och befogenheter som avses i artikel 129 över alla europeiska politiska partier som har mottagit unionsfinansiering, deras entreprenörer och underleverantörer.

2. Den behöriga utanordnaren ska ha rätt att ålägga ändamålsenliga, proportionerliga och avskräckande administrativa och ekonomiska sanktioner i enlighet med artiklarna 138 och 139 i den här förordningen och i enlighet med artikel 27 i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014.

Artikel 236

Dokumentation

1. Europeiska politiska partier ska bevara all dokumentation och alla styrkande handlingar som hänför sig till bidraget under fem år efter den sista utbetalningen med koppling till bidraget.

2. Dokumentation som avser revisioner, överklaganden, tvister eller skadereglering i samband med användningen av bidraget eller som avser Olafs utredningar, om de delges mottagaren, ska sparas till dess att revisionerna, överklagandena, tvisterna, skaderegleringen eller utredningarna är avslutade.

Artikel 237

Urval av externa revisionsorgan eller experter

De oberoende externa revisionsorgan eller experter som avses i artikel 23 i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 ska väljas ut genom ett upphandlingsförfarande. Kontraktstiden får inte vara längre än fem år. Efter två på varandra följande kontraktsperioder ska de anses befinna sig i en intressekonflikt som kan ha en negativ inverkan på utförandet av revisionen.

AVDELNING XII

ANDRA INSTRUMENT FÖR GENOMFÖRANDE AV BUDGETEN

Artikel 238

Unionsförvaltningsfonder för yttre åtgärder

1. För katastrofinsatser och insatser efter katastrofsituationer som krävs till följd av en kris, eller för tematiska insatser, får kommissionen inrätta unionsförvaltningsfonder för yttre åtgärder (unionsförvaltningsfonder) inom ramen för ett avtal med andra givare.

   Unionsförvaltningsfonder får endast inrättas om bidrag från andra källor än budgeten har säkerställts genom avtal med andra givare.

   Kommissionen ska samråda med Europaparlamentet och rådet om sin avsikt att inrätta en unionsförvaltningsfond för katastrofinsatser och insatser efter katastrofsituationer.

   För inrättandet av en unionsförvaltningsfond i fråga om tematiska insatser krävs godkännande från Europaparlamentet och rådet.

   Vid tillämpning av tredje och fjärde styckena i denna punkt ska kommissionen göra sina utkast till beslut om inrättande av en unionsförvaltningsfond tillgängliga för Europaparlamentet och rådet. Sådana utkast till beslut ska innehålla en beskrivning av unionsförvaltningsfondens mål, en motivering till dess inrättande i enlighet med punkt 3, uppgift om dess varaktighet och de preliminära avtalen med andra givare. Utkasten till beslut ska även omfatta ett utkast till inrättandeavtal som ska ingås med andra givare.

2. Kommissionen ska överlämna sitt utkast till beslut om finansiering av en unionsförvaltningsfond till den behöriga kommittén, om detta föreskrivs i den grundläggande akt enligt vilken unionens bidrag till unionsförvaltningsfonden tillhandahålls. Den behöriga kommittén ska inte uppmanas att yttra sig om de aspekter som redan förelagts Europaparlamentet och rådet för samråd eller godkännande inom ramen för punkt 1 tredje, fjärde respektive femte stycket.

3. Unionsförvaltningsfonder får endast inrättas och genomföras om följande villkor är uppfyllda:

   a) Det ska finnas ett mervärde i unionens intervention: Målen för unionens förvaltningsfonder kan, särskilt på grund av deras omfattning eller potentiella effekter, uppnås bättre på unionsnivå än på nationell nivå, och användningen av befintliga instrument för finansiering skulle inte vara tillräckliga för att uppnå unionens politiska mål.

   b) Unionsförvaltningsfonder skapar tydlig politisk synlighet för unionen och förvaltningsfördelar samt bättre kontroll från unionens sida av risker och utbetalningar av unionens och andra givares bidrag.

   c) Unionsförvaltningsfonderna duplicerar inte andra befintliga finansieringskanaler eller liknande instrument utan att skapa någon additionalitet.

   d) Målen för unionsförvaltningsfonderna är anpassade till målen för det unionsinstrument eller den budgetpost som de finansieras genom.

4. För varje unionsförvaltningsfond ska det tillsättas en styrelse med kommissionens företrädare som ordförande för att säkerställa att givarna är rättvist företrädda och för att besluta om användningen av medlen. Unionsförvaltningsfonden ska inkludera en företrädare från varje icke bidragande medlemsstat som en observatör. Reglerna för styrelsens sammansättning och dess interna regler ska fastställas i unionsförvaltningsfondens inrättandeavtal. Dessa regler ska innehålla ett krav på att tillstyrkande av kommissionen krävs för det slutliga antagandet av beslutet om användningen av medlen.

5. Unionsförvaltningsfonderna ska inrättas för en begränsad period, som anges i inrättandeavtalet. Den perioden får förlängas genom beslut av kommissionen enligt förfarandet i punkt 1, på begäran av styrelsen för den berörda unionsförvaltningsfonden och efter det att kommissionen lagt fram en rapport där den motiverar förlängningen och i synnerhet bekräftar att de villkor som anges i punkt 3 är uppfyllda.

   Europaparlamentet och/eller rådet får anmoda kommissionen att avbryta anslagen till en unionsförvaltningsfond eller att revidera inrättandeavtalet i syfte att vid behov avveckla unionsförvaltningsfonden, särskilt på grundval av de uppgifter som lämnas i det arbetsdokument som avses i artikel 41.6. I så fall ska eventuella återstående medel proportionellt återgå till unionsbudgeten som allmän inkomst och till de bidragande medlemsstaterna och andra givare.

Artikel 239

Genomförande av unionsförvaltningsfonder för yttre åtgärder

1. Unionsförvaltningsfonder ska genomföras i enlighet med principerna om sund ekonomisk förvaltning, transparens, proportionalitet, icke-diskriminering och likabehandling samt i överensstämmelse med de särskilda mål som fastställts i varje inrättandeavtal och med full respekt för Europaparlamentets och rådets rättigheter när det gäller granskning och kontroll av unionens bidrag.

2. Åtgärder som finansieras inom ramen för unionsförvaltningsfonder får genomföras direkt av kommissionen enligt artikel 62.1 första stycket a och indirekt tillsammans med de enheter som förvaltar unionsmedel enligt artikel 62.1 första stycket c i, ii, iii, v och vi.

3. Åtaganden och betalningar ska skötas av aktörer inom kommissionens budgetförvaltning, enligt vad som fastställts i avdelning IV kapitel 4. Kommissionens räkenskapsförare ska fungera som räkenskapsförare för unionsförvaltningsfonderna. Denne ska ansvara för att fastställa redovisningsförfaranden och en kontoplan som ska vara samma för alla unionsförvaltningsfonder. Kommissionens internrevisor, Olaf och revisionsrätten ska ha samma befogenheter i förhållande till unionsförvaltningsfonder som till kommissionens övriga verksamhet.

4. Unionens och övriga givares bidrag ska inte integreras i budgeten utan ska sättas in på ett särskilt bankkonto. Det särskilda bankkontot för unionsförvaltningsfonden ska öppnas och avslutas av räkenskapsföraren. Alla transaktioner som under året sker på det särskilda bankkontot ska redovisas korrekt i unionsförvaltningsfondens räkenskaper.

   Unionens bidrag ska överföras till det särskilda bankkontot på grundval av betalningsansökningar som är vederbörligen motiverade med betalningsprognoser och där hänsyn tas till tillgängliga saldon på kontot och det resulterande behovet av ytterligare betalningar. Betalningsprognoserna ska tillhandahållas varje år eller vid behov varje halvår.

   Bidragen från andra givare ska bokföras när de sätts in på unionsförvaltningsfondens särskilda bankkonto; belopp i annan valuta ska bokföras till sitt värde i euro efter omräkning den dag då beloppet tas emot på det särskilda bankkontot. Räntor som genereras på unionsförvaltningsfondens särskilda bankkonto ska investeras i unionsförvaltningsfonden såvida inte något annat föreskrivs i unionsförvaltningsfondens inrättandeavtal.

5. Kommissionen ska ha rätt att ta i anspråk högst 5 % av de belopp som sammanförs i en unionsförvaltningsfond för att täcka sina administrationskostnader från de år då de bidrag som avses i punkt 4 har börjat användas. För att undvika att kostnaderna belastar budgeten två gånger ska, trots vad som sägs i första meningen, administrationskostnader som härrör från unionens bidrag till unionsförvaltningsfonden endast täckas av det bidraget i den utsträckning som de kostnaderna inte redan har täckts av andra budgetrubriker. Under den period som unionsförvaltningsfonden är i funktion ska sådana avgifter för administration likställas med inkomster avsatta för särskilda ändamål i den mening som avses i artikel 21.2 a ii.

Utöver den årliga rapport som avses i artikel 258 ska en finansiell redovisning av den verksamhet som genomförs av varje unionsförvaltningsfond sammanställas två gånger per år av utanordnaren.

Kommissionen ska även varje månad rapportera om läget vad gäller genomförandet av varje unionsförvaltningsfond.

Unionsförvaltningsfonderna ska vara föremål för en oberoende extern revision varje år.

Artikel 240

Unionens bidrag till globala initiativ

1. ***I syfte att på lämpligt sätt samordna åtgärder med flera partner för att hantera globala utmaningar*** får unionen lämna bidrag i form av finansiering som inte är kopplad till kostnader för samlat finansierade globala initiativ med flera givare, om dessa stöder uppnåendet av unionens politiska mål och om ***andra*** instrument för budgetgenomförande ▌ inte skulle vara tillräckliga för att uppnå sådana mål. ***När så är möjligt och lämpligt ska kommissionen ta plats i styrelser eller motsvarande styrkommittéer.***

2. Innan ett beslut om att bidra till ett globalt initiativ fattas ska kommissionen så tidigt som möjligt informera Europaparlamentet och rådet om storleken på bidraget till det globala initiativet enligt den relevanta grundläggande akten och förklara skälen till bidraget och huruvida det är lämpligt, inbegripet hur bidraget skulle synliggöra unionen genom unionsfinansieringen.

3. Unionens bidrag till globala initiativ ska omfattas av följande villkor, med beaktande av unionsfinansieringens karaktär:

a) Unionens bidrag är ett minoritetsbidrag till initiativet, med beaktande av det totala belopp som bidrog till initiativet vid tidpunkten för bidraget.

b) Unionens bidrag behandlas på samma sätt som givare av liknande storlek och, om en eller flera medlemsstater också bidrar till initiativet, unionens bidrag omfattas av en skyddsnivå som inte är mindre gynnsam än bidragen från den eller de medlemsstaterna.

c) Det finns tillräcklig rapportering om de resultat som uppnåtts genom initiativet, bland annat genom relevanta ***output- och effektindikatorer***.

d) Initiativet drivs enligt regler som säkerställer sund ekonomisk förvaltning, transparens, icke-diskriminering och likabehandling vid användningen av unionsmedel i enlighet med proportionalitetsprincipen.

e) Det finns lämpliga ***interna och externa*** system för att förebygga och bekämpa oriktigheter och bedrägerier samt för att regelbundet rapportera om hur de fungerar, och det finns lämpliga regler för återkrav av medel genom initiativet, inbegripet användning av sådana medel för samma initiativ.

Vid misstänkta fall av allvarliga oriktigheter såsom bedrägeri, korruption eller intressekonflikter ska den behöriga utanordnaren, Eppo med avseende på de medlemsstater som deltar i fördjupat samarbete enligt förordning (EU) 2017/1939, Olaf, ***kommissionens revisionsmyndigheter*** och revisionsrätten***, i enlighet med*** initiativets regler***, tillhandahållas relevant*** information och genomföra gemensamma revisions-, kontroll- eller utredningsuppdrag med det berörda organet inom ramen för initiativet, i enlighet med artikel 129.

4. En motivering till de villkor som fastställs i punkt 3 första stycket ska ingå i finansieringsbeslutet om att bidra till initiativet.

5. Förfarandet i artikel 157.6 ska i tillämpliga delar gälla för unionens bidrag till det globala initiativet.

Artikel 241

Utnyttjande av budgetstöd

1. Om denna möjlighet medges i den berörda grundläggande akten får kommissionen ge budgetstöd till ett tredjeland, om följande villkor är uppfyllda:

   a) Tredjelandets förvaltning av de offentliga finanserna är tillräckligt transparent, tillförlitlig och ändamålsenlig.

   b) Tredjelandet har infört tillräckligt trovärdiga och relevanta åtgärder på sektorsnivå eller nationell nivå.

   c) Tredjelandet har infört stabilitetsinriktade makroekonomiska åtgärder.

   d) Tredjelandet har infört tillräcklig och snabb tillgång till uttömmande och korrekt budgetinformation.

2. Utbetalningen av unionsbidraget ska grundas på uppfyllandet av de villkor som avses i punkt 1, bland annat en förbättring av förvaltningen av de offentliga finanserna. Dessutom får vissa utbetalningar också vara villkorade av uppnåendet av delmål, mätt med objektiva prestationsindikatorer som återspeglar framstegen när det gäller resultat och reformer över tiden inom respektive sektor.

3. I tredjeländer ska kommissionen stödja respekten för rättsstatens principer, utvecklingen av parlamentarisk kontroll- och revisions- och korruptionsbekämpningskapacitet samt ökad transparens och allmänhetens tillgång till information.

4. De motsvarande finansieringsöverenskommelser som ingås med tredjelandet ska innehålla följande:

   a) En skyldighet för tredjelandet att förse kommissionen med tillförlitlig och aktuell information som gör det möjligt för kommissionen att bedöma om villkoren i punkt 2 är uppfyllda.

   b) En rätt för kommissionen att upphäva finansieringsavtalet om tredjelandet åsidosätter en skyldighet som gäller respekten för mänskliga rättigheter, demokratiska principer och rättsstatens principer och i allvarliga fall av korruption.

   c) Lämpliga bestämmelser enligt vilka tredjelandet förbinder sig att omgående återbetala hela eller delar av den relevanta finansieringen av verksamheten, om det konstateras att utbetalningen av de berörda unionsmedlen har varit behäftad med allvarliga oriktigheter som kan tillskrivas det landet.

   För att handlägga den återbetalning som avses i första stycket c i denna punkt får artikel 101.1 andra stycket tillämpas.

Artikel 242

Avlönade externa experter

1. Unionsinstitutionerna får välja ut och betala ut ersättning till externa experter, för att biträda dem med att bedöma bidragsansökningar, projekt och anbud vid upphandling, samt bidra med yttranden och rådgivning i särskilda fall

2. En uppmaning till intresseanmälan ska offentliggöras på den berörda unionsinstitutionens webbplats.

   Uppmaningen till intresseanmälan ska innehålla en beskrivning av arbetsuppgifterna och deras varaktighet samt de fasta villkoren för ersättning.

3. Alla intresserade fysiska personer får lämna in sin ansökan när som helst under giltighetsperioden för uppmaningen till intresseanmälan, utom under periodens tre sista månader.

4. En förteckning över experter ska upprättas efter uppmaningen till intresseanmälan. Förteckningen ska vara giltig i högst fem år från och med offentliggörandet eller under löptiden för ett flerårigt program som arbetsuppgifterna är kopplade till. Förteckningen får vara giltig under längre tid än det fleråriga finansieringsprogrammet om det säkerställs att experterna roterar.

5. Värdet av kontraktet ska understiga de tröskelvärden som avses i artikel 178.1. Detta värde får endast överstigas i vederbörligen motiverade undantagsfall, för att göra det möjligt för unionsinstitutionerna att konkurrera på lika villkor med andra aktörer på marknaden.

6. Avlönade externa experter ska betalas ersättning med ett fast belopp som meddelats i förväg och ska väljas ut på grundval av sitt yrkeskunnande. Urvalet ska grundas på urvalskriterier som är förenliga med principerna om icke-diskriminering, likabehandling och frånvaro av intressekonflikt.

7. Vid tillämpning av avdelning V kapitel 2 avsnitt 2 ska sådana experter behandlas som mottagare.

Artikel 243

Icke-avlönade experter

Unionsinstitutioner får ersätta utgifter för resor och uppehälle som uppstått för, eller i tillämpliga fall betala eventuella andra ersättningar till, personer som inbjudits av eller tagit emot uppdrag av institutionerna.

Artikel 244

Icke-finansiella donationer

1. Unionsinstitutioner och unionsorgan får tillhandahålla icke-finansiella donationer i form av tjänster, varor eller byggentreprenader.

2. Icke-finansiella donationer ska tilldelas i enlighet med principerna om transparens och likabehandling och, i tillämpliga fall, i enlighet med de krav som fastställs i sektorsspecifika regler. De ska främja uppnåendet av unionens politiska mål.

3. Den behöriga utanordnaren ska lämna information om icke-finansiella donationer i den årliga verksamhetsrapport som avses i artikel 74.9.

4. När det gäller varor som inte är lättfördärvliga och som finansieras med administrativa anslag och i enlighet med de redovisningsregler och redovisningsstandarder som avses i artikel 80, får unionsinstitutioner och unionsorgan inte tillhandahålla icke-finansiella donationer förrän en partiell avskrivning av varan gjorts.

Artikel 245

Medlemsavgifter och motsvarande

Unionen får betala bidrag i form av medlemsavgifter och motsvarande till organ där den är medlem eller observatör.

Artikel 246

Utgifter för ledamöter och anställda vid unionsinstitutionerna

Unionsinstitutionerna får betala utgifter för ledamöter och anställda vid unionsinstitutionerna, inbegripet bidrag till sammanslutningar av nuvarande och före detta ledamöter i Europaparlamentet, och bidrag till Europaskolorna.

AVDELNING XIII

ÅRSREDOVISNING OCH ANNAN FINANSIELL RAPPORTERING

KAPITEL 1

ÅRSREDOVISNING

AVSNITT 1

REDOVISNINGSRAM

Artikel 247

Räkenskapernas struktur

En årsredovisning för unionen ska utarbetas för varje budgetår som börjar den 1 januari och slutar den 31 december. Denna redovisning ska bestå av följande:

a) Den konsoliderade redovisningen, som, i enlighet med de redovisningsregler som avses i artikel 80, innehåller en konsolidering av de finansiella uppgifter som ingår i redovisningen för unionsinstitutionerna, för de unionsorgan som avses i artikel 70 och för andra organ som uppfyller kriterierna för konsolidering av redovisning.

b) De aggregerade rapporterna om genomförandet av budgeten, som innehåller de finansiella uppgifterna från unionsinstitutionernas rapporter om genomförandet av budgeten.

Artikel 248

Styrkande handlingar

Varje belopp som tas upp i redovisningen ska grundas på lämpliga styrkande handlingar i enlighet med artikel 75.

Artikel 249

Redovisning

1. Redovisningen ska uttryckas i miljoner euro och ska i enlighet med de redovisningsregler som avses i artikel 80 bestå av

   a) balansräkningen, som visar alla tillgångar och skulder samt den ekonomiska situation som rådde den 31 december föregående budgetår,

   b) resultaträkningen, som visar det ekonomiska resultatet för det föregående budgetåret,

   c) redovisningen av kassaflöden, som visar vilka in- och utbetalningar som skett under budgetåret liksom behållningen av likvida medel vid budgetårets slut,

   d) en redogörelse för ändringar i nettotillgångarna som ger en översikt över budgetårets kontorörelser i fråga om reserver och ackumulerade resultat.

2. Anmärkningarna till redovisningarna ska innehålla kompletteringar och kommentarer till de uppgifter som lämnas i de redogörelser som avses i punkt 1 samt alla de kompletterande uppgifter som föreskrivs i de redovisningsregler som avses i artikel 80 och internationellt erkänd redovisningspraxis, om dessa uppgifter är väsentliga för unionens verksamhet. Anmärkningarna ska alltid innehålla följande uppgifter:

   a) Principerna, reglerna och metoderna för redovisningen.

   b) Förklarande anmärkningar som ger kompletterande information som inte ingår i huvuddelen av redovisningen, men som är nödvändig för att ge en rättvisande bild av redovisningen.

3. Efter utgången av budgetåret och fram till dess att de allmänna räkenskaperna överlämnas ska räkenskapsföraren göra de korrigeringar som behövs för att få till stånd en sanningsenlig och rättvisande bild av redovisningen, förutsatt att dessa korrigeringar inte leder till utbetalningar eller inbetalningar som belastar det berörda budgetåret.

AVSNITT 2

RAPPORTER OM GENOMFÖRANDET AV BUDGETEN

Artikel 250

Rapporter om genomförandet av budgeten

1. Rapporterna om genomförandet av budgeten ska uttryckas i miljoner euro och kunna jämföras år för år. De ska innehålla

   a) rapporter som utgör en sammanställning i siffror av budgetårets inkomst- och utgiftstransaktioner,

   b) budgetutfallet, som beräknas på grundval av det årliga budgetsaldot som avses i beslut (EU, Euratom) 2020/2053,

   c) förklarande anmärkningar som syftar till att komplettera och kommentera rapporterna om genomförandet av budgeten.

2. Rapporterna om genomförandet av budgeten ska vara indelade på samma sätt som budgeten.

3. Rapporterna om genomförandet av budgeten ska innehålla

   a) uppgifter om inkomster, i synnerhet förändringar av inkomstberäkningarna, inkomstutfallet och fastställda fordringar,

   b) uppgifter om utvecklingen för samtliga disponibla åtagandebemyndiganden och betalningsbemyndiganden,

   c) uppgifter om hur de totala åtagandebemyndigandena och betalningsbemyndigandena har utnyttjats,

   d) uppgifter om utestående åtaganden, åtaganden som överförts från föregående budgetår och åtaganden som gjorts under budgetåret.

4. När det gäller informationen om inkomsterna ska en översikt bifogas till rapporterna om genomförandet av budgeten som, för varje medlemsstat, visar fördelningen av de belopp av egna medel som återstår att uppbära vid slutet av budgetåret och för vilka ett betalningskrav upprättats.

AVSNITT 3

TIDSPLAN FÖR ÅRSREDOVISNING

Artikel 251

Preliminära redovisningar

1. Räkenskapsförarna vid andra unionsinstitutioner än kommissionen och organ som avses i artikel 247 ska senast den 1 mars följande budgetår överlämna sina preliminära redovisningar till kommissionens räkenskapsförare och till revisionsrätten.

2. Räkenskapsförarna vid andra unionsinstitutioner än kommissionen och organ som avses i artikel 247 ska senast den 1 mars följande budgetår till kommissionens räkenskapsförare överlämna de begärda bokföringsuppgifterna, som ska tjäna som underlag för konsolideringen och som ska vara utformade på det sätt och i det format som fastställs av kommissionens räkenskapsförare.

3. Kommissionens räkenskapsförare ska konsolidera de preliminära redovisningar som avses i punkt 2 med kommissionens egen preliminära redovisning och, senast den 31 mars följande budgetår, överlämna kommissionens preliminära redovisning och unionens konsoliderade preliminära redovisning på elektronisk väg till revisionsrätten.

Artikel 252

Godkännande av den slutliga konsoliderade redovisningen

1. Revisionsrätten ska senast den 1 maj meddela sina iakttagelser i fråga om de preliminära redovisningarna från andra unionsinstitutioner än kommissionen och från vart och ett av de organ som avses i artikel 247, och senast den 15 maj meddela sina iakttagelser i fråga om kommissionens preliminära redovisning och unionens konsoliderade preliminära redovisning.

2. Räkenskapsförarna vid andra unionsinstitutioner än kommissionen och de organ som avses i artikel 247 ska senast den 15 maj förse kommissionens räkenskapsförare med de begärda bokföringsuppgifterna, som ska vara utformade på det sätt och i det format som fastställs av kommissionens räkenskapsförare, i syfte att upprätta den slutliga konsoliderade redovisningen.

   Andra unionsinstitutioner än kommissionen, liksom vart och ett av de organ som avses i artikel 247, ska senast den 1 juni överlämna sina slutliga redovisningar till Europaparlamentet, rådet, revisionsrätten och kommissionens räkenskapsförare.

3. Samma dag som den slutliga redovisningen för varje unionsinstitution och varje organ som avses i artikel 247 översänds, ska deras respektive räkenskapsförare sända ett skriftligt uttalande om denna slutliga redovisning till revisionsrätten, med en kopia till kommissionens räkenskapsförare.

   Den slutliga redovisningen ska åtföljas av en not där räkenskapsföraren försäkrar att den slutliga redovisningen upprättats i enlighet med denna avdelning och enligt de tillämpliga principer, regler och metoder för redovisning som anges i anmärkningarna till redovisningarna.

4. Kommissionens räkenskapsförare ska upprätta den slutliga konsoliderade redovisningen på grundval av den information som lagts fram enligt punkt 2 i denna artikel av andra unionsinstitutioner än kommissionen och av de organ som avses i artikel 247.

   Den slutliga konsoliderade redovisningen ska åtföljas av en not där kommissionens räkenskapsförare försäkrar att den slutliga konsoliderade redovisningen upprättats i enlighet med denna avdelning och enligt de tillämpliga principer, regler och metoder för redovisning som anges i anmärkningarna till redovisningen.

5. Kommissionen ska godkänna den slutliga konsoliderade redovisningen och sin egen slutliga redovisning och senast den 30 juni överlämna dem till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten på elektronisk väg.

   Kommissionens räkenskapsförare ska samma dag sända ett skriftligt uttalande om den slutliga konsoliderade redovisningen till revisionsrätten.

   Revisionsrätten ska senast den 31 juli anta sitt yttrande om tillförlitligheten i unionens årsredovisning och räkenskaperna för var och en av de institutioner och organ som avses i artikel 247.

6. Den slutliga konsoliderade redovisningen ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* senast den 15 november, tillsammans med den revisionsförklaring som revisionsrätten avger i enlighet med artikel 287 i EUF-fördraget och artikel 106a i Euratomfördraget.

KAPITEL 2

INTEGRERAD FINANSIELL RAPPORTERING OCH REDOVISNINGSRAPPORTERING

Artikel 253

Integrerad finansiell rapportering och redovisningsrapportering

1. Senast den 31 juli följande budgetår ska kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en integrerad uppsättning finansiella rapporter och redovisningsrapporter som omfattar följande:

   a) Den slutliga konsoliderade redovisning som avses i artikel 252.

   b) Den årliga förvaltnings- och prestationsrapporten som omfattar ett klart och koncist sammandrag av vad som uppnåtts vad gäller intern kontroll och ekonomisk förvaltning och som avses i den årliga verksamhetsrapporten från varje delegerad utanordnare och som innehåller information om de viktigaste styrarrangemangen i kommissionen samt

      i) en uppskattning av felnivån när det gäller unionens utgifter på grundval av en konsekvent metod och en uppskattning av framtida korrigeringar,

      ii) information om förebyggande och korrigerande åtgärder som avser budgeten, varav det ska framgå vilka budgetkonsekvenserna är av de åtgärder som vidtagits för att skydda unionens budget från lagstridiga utgifter,

      iii) information om genomförandet av kommissionens strategi mot skattebedrägeri.

c) En prognos för kommande in- och utflöden på lång sikt som omfattar de närmaste fem åren, som grundas på de tillämpliga fleråriga budgetramarna och beslut (EU, Euratom) 2020/2053.

d) Den årliga rapport om internrevisionen som avses i artikel 118.8.

e) Utvärderingen av unionens finanser på grundval av de resultat som uppnåtts, enligt artikel 318 i EUF-fördraget, i synnerhet av framstegen i riktning mot att uppnå politiska mål med hänsyn till de prestationsindikatorer som avses i artikel 33 i den här förordningen.

f) Rapporten om uppföljning av ansvarsfrihetsförfarandet enligt artikel 268.2.

▌

2. I det integrerade paket för finansiell rapportering och redovisningsrapportering som avses i punkt 1 ska varje rapport redovisas separat och på ett tydligt identifierbart sätt. Varje enskild rapport ska göras tillgänglig för Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten senast den 30 juni, med undantag av den slutliga konsoliderade redovisningen.

KAPITEL 3

BUDGETRAPPORTERING OCH ANNAN FINANSIELL RAPPORTERING

Artikel 254

Månatlig rapportering om genomförande av budgeten

Kommissionens räkenskapsförare ska utöver de årliga redovisningar och rapporter som avses i artiklarna 249 och 250 överlämna sifferuppgifter avseende genomförandet av budgeten, aggregerade på åtminstone kapitelnivå och separat indelade efter budgetens kapitel, artiklar och punkter, till Europaparlamentet och rådet en gång i månaden, både för inkomster och utgifter och omfattande alla disponibla anslag. Sifferuppgifterna ska även visa användningen av anslag som överförts.

Sifferuppgifterna ska göras tillgängliga inom tio arbetsdagar efter varje månads utgång på kommissionens webbplats.

Artikel 255

Årlig rapport om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen

1. Varje unionsinstitution och varje organ som avses i artikel 247 ska utarbeta en rapport om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen för budgetåret.

   De ska göra denna rapport tillgänglig för Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten senast den 31 mars året efter det budgetår som rapporten avser.

2. Den rapport som avses i punkt 1 ska innehålla sammanfattande information om överföringar av anslag mellan olika budgetposter.

Artikel 256

Årlig rapport om ansvarsförbindelser som har sitt upphov i budgetgarantier och ekonomiskt stöd och dessa ansvarsförbindelsers hållbarhet

Kommissionen ska årligen rapportera till Europaparlamentet och rådet om ansvarsförbindelser som har sitt upphov i budgetgarantier och ekonomiskt stöd och, enligt artikel 213.3, om bedömningen av hållbarheten hos dessa ansvarsförbindelser som bärs av budgeten. Dessa uppgifter ska samtidigt göras tillgängliga för revisionsrätten.

Artikel 257

Lägesrapport om redovisningsfrågor

Senast den 15 september varje budgetår ska kommissionens räkenskapsförare till Europaparlamentet och rådet översända en rapport med information om konstaterade aktuella risker, iakttagna allmänna trender, nya redovisningsfrågor som uppstått och framsteg i redovisningsfrågor, inbegripet dem som identifierats av revisionsrätten, samt information om återkrav.

Artikel 258

Rapportering om unionsförvaltningsfonder för yttre åtgärder

Kommissionen ska i enlighet med artikel 41.6 årligen rapportera till Europaparlamentet och rådet om den verksamhet som stöds genom de unionsförvaltningsfonder som avses i artikel 238, om deras genomförande och prestationer och om deras redovisning.

Den berörda unionsförvaltningsfondens styrelse ska godkänna den årsrapport för unionsförvaltningsfonden som upprättats av utanordnaren. Den ska också godkänna den slutliga redovisningen som räkenskapsföraren upprättat. Den slutliga redovisningen ska styrelsen lägga fram för Europaparlamentet och rådet inom ramen för förfarandet för att bevilja kommissionen ansvarsfrihet.

Artikel 259

Offentliggörande av information om mottagare

Kommissionen ska offentliggöra information om mottagare i enlighet med artikel 38.

AVDELNING XIV

EXTERN REVISION OCH BEVILJANDE AV ANSVARSFRIHET

KAPITEL 1

EXTERN REVISION

Artikel 260

Extern revision utförd av revisionsrätten

Europaparlamentet, rådet och kommissionen ska snarast möjligt underrätta revisionsrätten om alla beslut och alla åtgärder de antar enligt artiklarna 12, 16, 21, 29, 30, 32 och 43.

Artikel 261

Regler och förfaranden för revisionen

1. Revisionsrättens granskning av om inkomsterna och utgifterna har varit lagliga och korrekta ska ske med beaktande av fördragen, budgeten, denna förordning, de delegerade akter som antagits enligt denna förordning samt alla andra relevanta akter som antagits enligt fördragen. I den granskningen får hänsyn tas till den fleråriga karaktären av program och därtill knutna övervaknings- och kontrollsystem.

2. För att kunna utföra sin uppgift har revisionsrätten rätt att på det sätt som anges i artikel 263 ta del av alla dokument och all information rörande avdelningars och organs ekonomiska förvaltning när det gäller verksamheter som finansieras eller samfinansieras av unionen. Revisionsrätten har befogenhet att inhämta upplysningar hos alla tjänstemän som ansvarar för inkomst- eller utgiftstransaktioner och att utnyttja alla revisionsförfaranden som passar för dessa avdelningar eller organ. Den revision som sker i medlemsstaterna ska genomföras i samarbete med nationella revisionsorgan eller, om dessa inte har nödvändiga befogenheter, i samarbete med behöriga nationella organ. Revisionsrätten och medlemsstaternas nationella revisionsinstitutioner ska samarbeta i en anda av förtroende och med bibehållet oberoende.

   För att få den information som krävs för att den ska kunna utföra sin uppgift enligt fördragen eller de akter som antagits för att genomföra dem, får revisionsrätten på egen begäran närvara när revisioner som avser budgetgenomförandet utförs av en annan unionsinstitution eller för en annan unionsinstitutions räkning.

   På begäran av revisionsrätten ska varje unionsinstitution ge de finansinstitut i vilka unionen har tillgodohavanden rätt att ge revisionsrätten nödvändigt bistånd för att säkerställa att externa uppgifter stämmer med räkenskaperna.

3. För att genomföra sina uppgifter ska revisionsrätten till de unionsinstitutioner och myndigheter på vilka denna förordning är tillämplig meddela namnen på de tjänstemän i revisionsrätten som har befogenhet att granska dem.

Artikel 262

Kontroller av säkerheter och kontanter

Revisionsrätten ska säkerställa att alla säkerheter och banktillgodohavanden samt inneliggande kassa kontrolleras mot verifikationer som undertecknats av depositarierna eller mot rapporter över innehavda kontanter och säkerheter. Revisionsrätten får själv göra sådana kontroller.

Artikel 263

Revisionsrättens rätt till information

1. Vid genomförandet av sina uppgifter ska revisionsrätten få allt det stöd och den information som den anser sig behöva av unionsinstitutionerna, organ som förvaltar inkomster och utgifter för unionens räkning liksom av mottagarna. De ska på revisionsrättens begäran till dess förfogande ställa alla dokument som rör tilldelning och fullgörande av kontrakt som finansieras genom budgeten och alla räkenskaper över kontanter eller material, allt bokföringsmaterial och alla styrkande handlingar samt även tillhörande administrativa dokument, alla dokument som rör inkomster och utgifter, alla inventarieförteckningar och förteckningar över tjänster vid avdelningarna, som revisionsrätten anser vara nödvändiga när den på grundval av bokföringsmaterial eller på plats utför revisioner som rör årsredovisningen och rapporterna om genomförandet av budgeten, samt alla dokument och uppgifter som skapats eller lagrats elektroniskt. Revisionsrättens rätt till information ska omfatta åtkomst till de it-system som används för hanteringen av de inkomster och utgifter som är föremål för revisionsrättens revision, om sådan åtkomst är relevant för revisionen.

   De berörda nationella myndigheternas organ för intern revision och andra avdelningar ska ge revisionsrätten allt det stöd som den anser sig behöva för att genomföra sitt uppdrag.

2. De tjänstemän vars verksamhet kontrolleras av revisionsrätten ska

   a) redovisa inneliggande kassa, övriga kontanter, värdepapper och material av alla slag, samt även styrkande handlingar över förvaltningen av de medel de anförtrotts och böcker, register och andra handlingar som berör detta,

   b) uppvisa korrespondens och övriga handlingar som är nödvändiga för att den revision som avses i artikel 261 ska kunna genomföras fullständigt.

   Den information som avses i första stycket b får endast begäras av revisionsrätten.

3. Revisionsrätten ska ha befogenhet att kontrollera de handlingar som rör unionens inkomster och utgifter och som finns vid unionsinstitutionernas avdelningar, särskilt vid de avdelningar som ansvarar för beslut om sådana inkomster och utgifter, vid de organ som förvaltar inkomster och utgifter för unionens räkning samt hos de fysiska och juridiska personer som tagit emot betalningar ur budgeten.

4. Uppgiften att fastställa om inkomsterna och utgifterna varit lagliga och korrekta och att kontrollera att den ekonomiska förvaltningen har varit sund ska även omfatta användningen av de unionsmedel som organ utanför unionsinstitutionerna har tagit emot som bidrag.

5. All unionsfinansiering som betalas till mottagare utanför unionsinstitutionerna ska förutsätta ett skriftligt samtycke från dessa mottagare eller, om sådant samtycke inte föreligger, från entreprenörer eller underleverantörer, till att revisionsrätten får utföra revisioner av hur beviljade medel används.

6. Kommissionen ska på revisionsrättens begäran överlämna alla uppgifter om upp- och utlåningsverksamheten till den.

7. Användning av integrerade datorsystem i förvaltningen får inte begränsa revisionsrättens tillgång till styrkande handlingar. När det är tekniskt möjligt ska revisionsrätten i sina egna lokaler och i överensstämmelse med relevanta säkerhetsregler få elektronisk tillgång till de uppgifter och handlingar som krävs för revisionen.

Artikel 264

Revisionsrättens årsrapport

1. Revisionsrätten ska senast den 30 juni underrätta kommissionen och de övriga berörda unionsinstitutionerna om alla iakttagelser som den anser vara av sådan art att de bör tas upp i dess årsrapport. Dessa iakttagelser ska behandlas konfidentiellt och vara föremål för ett kontradiktoriskt förfarande. Varje unionsinstitution ska sända sina svar till revisionsrätten senast den 15 oktober. Unionsinstitutionerna, förutom kommissionen själv, ska samtidigt sända sina svar till kommissionen.

2. Revisionsrättens årsrapport ska innehålla en bedömning av huruvida den ekonomiska förvaltningen har varit sund.

3. Revisionsrättens årsrapport ska innehålla ett avsnitt för varje unionsinstitution och den gemensamma avsättningsfonden. Revisionsrätten får lägga till en sammanfattning eller iakttagelser av allmän art som den anser lämpliga.

4. Revisionsrätten ska senast den 15 november översända sin årsrapport tillsammans med unionsinstitutionernas svar till de myndigheter som är behöriga att bevilja ansvarsfrihet och till övriga unionsinstitutioner, och säkerställa att rapporten och institutionernas svar offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 265

Revisionsrättens särskilda rapporter

1. Revisionsrätten ska till den unionsinstitution eller det organ som berörs översända eventuella iakttagelser som enligt dess bedömning är av den arten att de bör tas upp i en särskild rapport. Dessa iakttagelser ska behandlas konfidentiellt och vara föremål för ett kontradiktoriskt förfarande.

   Den unionsinstitution eller det organ som berörs ska i regel ha sex veckor på sig att underrätta revisionsrätten om sina svar på dessa iakttagelser. Denna frist ska i vederbörligen motiverade fall avbrytas, särskilt om det under det kontradiktoriska förfarandet är nödvändigt för unionsinstitutionen eller organet i fråga att få återkoppling från medlemsstaterna för att kunna färdigställa sitt svar.

   Svaren från den unionsinstitution eller det organ som berörs ska direkt och uteslutande behandla revisionsrättens iakttagelser.

   På revisionsrättens begäran eller på begäran av den berörda unionsinstitutionen eller det berörda organet får svaren granskas av Europaparlamentet och rådet efter offentliggörandet av rapporten.

   Revisionsrätten ska säkerställa att särskilda rapporter utarbetas och antas inom en rimlig tidsperiod som i regel inte får överstiga 13 månader.

   De särskilda rapporterna ska tillsammans med de berörda unionsinstitutionernas eller organens svar utan dröjsmål översändas till Europaparlamentet och rådet, och var och en av dessa institutioner ska därefter, eventuellt tillsammans med kommissionen, besluta vilka åtgärder som ska vidtas som uppföljning av rapporten.

Revisionsrätten ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de berörda unionsinstitutionernas och organens svar på dess iakttagelser, liksom tidsramen för utarbetandet av den särskilda rapporten, offentliggörs tillsammans med den särskilda rapporten.

2. Om de yttranden som avses i artikel 287.4 andra stycket i EUF-fördraget inte berör lagförslag eller utkast som revisionsrätten har rådfrågats om inom ramen för lagstiftningsförfarandet, får revisionsrätten offentliggöra dem i *Europeiska unionens officiella tidning*. Revisionsrätten ska fatta beslut om offentliggörande efter samråd med den unionsinstitution som begärde yttrandet eller som berörs av det. Yttranden som offentliggörs ska åtföljas av eventuella kommentarer från de berörda unionsinstitutionerna.

KAPITEL 2

BEVILJANDE AV ANSVARSFRIHET

Artikel 266

Tidsplan för förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet

1. Europaparlamentet ska före den 15 maj år n+2, på rekommendation av rådet som ska fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet, bevilja kommissionen ansvarsfrihet beträffande budgetens genomförande år n.

2. Om den tidsfrist som anges i punkt 1 inte kan hållas ska Europaparlamentet eller rådet underrätta kommissionen om orsakerna därtill.

3. Om Europaparlamentet skjuter upp beslutet om beviljande av ansvarsfrihet ska kommissionen så fort som möjligt vidta åtgärder för att undanröja eller underlätta undanröjandet av hindren för detta beslut.

Artikel 267

Förfarande för beviljande av ansvarsfrihet

1. Beslutet om ansvarsfrihet ska omfatta räkenskaperna över unionens samtliga inkomster och utgifter, det saldo som uppstår samt unionens tillgångar och skulder enligt balansräkningen.

2. För att kunna bevilja ansvarsfrihet ska Europaparlamentet, efter rådet, granska de räkenskaper och redovisningar och den utvärderingsrapport som avses i artikel 318 i EUF-fördraget. Europaparlamentet ska också granska revisionsrättens årsrapport åtföljd av de granskade unionsinstitutionernas svar, och revisionsrättens särskilda rapporter som är av betydelse för det berörda budgetåret samt dess förklaring om räkenskapernas tillförlitlighet och de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet.

3. Kommissionen ska på Europaparlamentets begäran lägga fram alla uppgifter som behövs för att förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för det berörda budgetåret ska fungera väl, i enlighet med artikel 319 i EUF-fördraget.

Artikel 268

Uppföljningsåtgärder

1. I enlighet med artikel 319 i EUF-fördraget och artikel 106a i Euratomfördraget ska unionsinstitutionerna och de unionsorgan som avses i artiklarna 70 och 71 i denna förordning vidta alla nödvändiga åtgärder för att rätta sig efter iakttagelserna i Europaparlamentets beslut om ansvarsfrihet samt de kommentarer som är fogade till den rekommendation om ansvarsfrihet som antas av rådet.

2. På Europaparlamentets eller rådets begäran ska unionsinstitutionerna och de unionsorgan som avses i artiklarna 70 och 71 rapportera om de åtgärder som vidtagits till följd av dessa iakttagelser och kommentarer, och särskilt om de instruktioner som utfärdats för de avdelningar som ansvarar för budgetens genomförande. Medlemsstaterna ska samarbeta med kommissionen genom att rapportera om de åtgärder de vidtagit till följd av iakttagelserna, så att kommissionen kan ta hänsyn till dem i sin egen rapport. Rapporterna från unionsinstitutionerna och de unionsorgan som avses i artiklarna 70 och 71 ska också överlämnas till revisionsrätten.

Artikel 269

Särskilda bestämmelser för utrikestjänsten

Utrikestjänsten ska omfattas av förfarandena i artikel 319 i EUF-fördraget och i artiklarna 266, 267 och 268 i denna förordning. Utrikestjänsten ska till fullo samarbeta med de unionsinstitutioner som medverkar i förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet, och vid behov tillhandahålla all nödvändig tilläggsinformation, även genom att närvara vid de relevanta organens sammanträden.

AVDELNING XV

ADMINISTRATIVA ANSLAG

Artikel 270

Allmänna bestämmelser

1. Administrativa anslag ska vara icke-differentierade anslag.

2. Denna avdelning gäller administrativa anslag som anges i artikel 47.4 samt administrativa anslag för andra unionsinstitutioner än kommissionen.

Budgetmässiga åtaganden som avser administrativa anslag vilka är gemensamma för flera avdelningar i budgeten och förvaltas på ett övergripande plan får också bokföras övergripande i budgeträkenskaperna enligt den samlade redogörelse med en klassificering per typ som anges i artikel 47.4.

Motsvarande utgifter ska bokföras under de berörda budgetrubrikerna inom varje avdelning enligt samma fördelning som anslagen.

3. Administrativa utgifter som följer av avtal som har en löptid som överstiger ett budgetår, antingen på grund av lokal praxis eller därför att de gäller leverans av utrustning, ska belasta budgeten för det budgetår under vilket de effektueras.

4. Förskott får betalas ut till unionsinstitutionernas personal och ledamöter i enlighet med bestämmelserna i tjänsteföreskrifterna och de särskilda bestämmelser som gäller unionsinstitutionernas ledamöter.

Artikel 271

Förskottsbetalningar

Utgifter enligt artikel 11.2 som enligt bestämmelser i lagar eller avtal ska betalas i förskott får för betalningar från och med den 1 december belasta anslagen för det påföljande budgetåret. I dessa fall ska den gräns som anges i artikel 11.2 a inte tillämpas.

Artikel 272

Särskilda bestämmelser om fastighetsprojekt

1. Varje unionsinstitution ska senast den 1 juni varje år tillhandahålla Europaparlamentet och rådet ett arbetsdokument om sin fastighetspolitik där följande uppgifter ska ingå:

a) För varje fastighet, utgifter och yta som täcks av anslagen under de motsvarande budgetposterna. Utgifterna ska omfatta kostnaderna för inredning av fastigheterna men inte andra avgifter.

b) Förväntad utveckling för den övergripande planeringen av ytor***, med beaktande av tendenser när det gäller distansarbete,*** och lokaliseringar under de kommande åren, med en beskrivning av de fastighetsprojekt i planeringsfasen som redan är fastställda ***och en bedömning av utvecklingen av fastighetsmarknaden i det område där projektet är beläget, med ytterligare kostnader som följd***.

c) Slutliga villkor och kostnader liksom relevant information om projektgenomförande av nya fastighetsprojekt som tidigare inlämnats till Europaparlamentet och rådet enligt förfarandet i punkterna 2 och 3 och som inte ingår i föregående års arbetsdokument.

Kommissionen ska tillhandahålla denna information som en del av de arbetsdokument som bifogas budgetförslaget enligt artikel 41.3.

2. För fastighetsprojekt som sannolikt kan få betydande ekonomiska konsekvenser för budgeten ska den berörda unionsinstitutionen så tidigt som möjligt och under alla omständigheter innan prospektering av den lokala marknaden äger rum när det gäller fastighetskontrakt, eller innan anbudsförfarande inleds när det gäller byggnadsarbeten, informera Europaparlamentet och rådet om den fastighetsyta som krävs***, om skälen till detta*** och om den preliminära planeringen.

3. För fastighetsprojekt som sannolikt kan få betydande ekonomiska konsekvenser för budgeten ska den berörda unionsinstitutionen presentera fastighetsprojektet, i synnerhet dess detaljerade uppskattade kostnader***, med särskilt angivande av de kostnader som hänför sig till de arbeten som krävs för att förbättra energieffektiviteten,*** och dess finansiering, inbegripet eventuell användning av interna inkomster avsatta för särskilda ändamål som avses i artikel 21.3 e, samt en förteckning över utkast till avtal som man avser använda, för Europaparlamentet och rådet och begära deras godkännande innan avtalen ingås. Om den berörda unionsinstitutionen så begär, ska dokument i samband med fastighetsprojekt behandlas konfidentiellt.

Med undantag för force majeure enligt punkt 4 ska Europaparlamentet och rådet överlägga om fastighetsprojektet inom fyra veckor från den dag då de två institutionerna mottog det.

Fastighetsprojektet ska anses vara godkänt vid utgången av denna fyraveckorsperiod, såvida inte Europaparlamentet eller rådet inom denna tidsperiod fattar ett beslut som går emot förslaget.

Om Europaparlamentet och/eller rådet inom denna fyraveckorsperiod framför tvivel, ska denna period förlängas en enda gång med två veckor.

Om Europaparlamentet eller rådet fattar ett beslut som går emot fastighetsprojektet, ska den berörda unionsinstitutionen dra tillbaka förslaget och får då lägga fram ett nytt.

4. I händelse av force majeure, för vilket vederbörliga skäl ska lämnas, får den information som föreskrivs i punkt 2 läggas fram tillsammans med fastighetsprojektet. Europaparlamentet och rådet ska överlägga om fastighetsprojektet inom två veckor från den dag då de två institutionerna mottog det. Fastighetsprojektet ska anses vara godkänt vid utgången av denna tvåveckorsperiod, såvida inte Europaparlamentet eller rådet inom denna tidsperiod fattar ett beslut som går emot förslaget.

5. Följande ska anses vara fastighetsprojekt som sannolikt kan få betydande ekonomiska konsekvenser för budgeten:

   a) Förvärv av mark.

   b) Förvärv, försäljning, strukturell renovering eller uppförande av fastigheter eller alla projekt som kombinerar dessa delar och som ska genomföras inom samma tidsram, vars kostnad uppgår till mer än 3 000 000 EUR.

   c) Förvärv, strukturell renovering eller uppförande av fastigheter eller alla projekt som kombinerar dessa delar och som ska genomföras inom samma tidsram, vars kostnad uppgår till mer än 2 000 000 EUR, om priset motsvarar mer än 110 % av det lokala priset för jämförbara fastigheter enligt bedömning av en oberoende expert.

   d) Försäljning av mark eller fastigheter, om priset motsvarar mindre än 90 % av det lokala priset för jämförbara fastigheter enligt bedömning av en oberoende expert.

   e) Alla nya fastighetskontrakt, inbegripet nyttjanderätt, långtidshyra och förnyelse av befintliga fastighetskontrakt under mindre fördelaktiga villkor, som inte täcks av led b med årliga kostnader på åtminstone 750 000 EUR.

   f) Utökning eller förnyelse av befintliga fastighetskontrakt, inbegripet nyttjanderätt och långtidshyra, under samma eller mer fördelaktiga villkor, med årliga kostnader på åtminstone 3 000 000 EUR.

Denna punkt ska också tillämpas på fastighetsprojekt av interinstitutionell art samt på unionsdelegationerna.

De tröskelvärden som avses i första stycket b–f ska omfatta kostnaderna för inredning av fastigheten. I fråga om hyresavtal och nyttjanderättsavtal ska tröskelvärdena omfatta kostnader för inredning av fastigheten men inte andra avgifter.

6. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 17***, och i vederbörligen motiverade fall,*** får projekt för fastighetsförvärv eller strukturell renovering finansieras genom ett lån, förutsatt att detta på förhand godkänns av Europaparlamentet och rådet.

Lånen ska ingås och återbetalas i enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning och med vederbörligt beaktande av unionens finansiella intressen.

När en unionsinstitution föreslår att ett förvärv eller en strukturell renovering ska finansieras genom ett lån, ska den berörda unionsinstitutionen, tillsammans med begäran om förhandsgodkännande, lägga fram en finansieringsplan där det särskilt specificeras maximalt finansieringsbelopp, finansieringsperiod, finansieringstyp, finansieringsvillkor och besparingar jämfört med andra typer av avtal. ***Handlingar som lämnas in i samband med projekt för strukturell renovering ska innehålla uppgifter som visar uppskattade besparingar när det gäller energiförbrukning, driftskostnader eller förbättrad miljöprestanda.***

Europaparlamentet och rådet ska överlägga om begäran om förhandsgodkännande inom fyra veckor, som kan förlängas en enda gång med två veckor, från den dag då de två institutionerna mottog den. Ett förvärv eller en strukturell renovering som finansieras genom ett lån ska anses förkastat om Europaparlamentet och rådet inte uttryckligen godkänt det inom denna tidsfrist.

Artikel 273

Förfarande för tidig information och förfarande för förhandsgodkännande

1. Det förfarande för tidig information som föreskrivs i artikel 272.2 och det förfarande för förhandsgodkännande som föreskrivs i artikel 272.3 och 272.4 ska inte tillämpas på förvärv av mark som sker kostnadsfritt eller till ett symboliskt belopp.

2. Det förfarande för tidig information som föreskrivs i artikel 272.2 och det förfarande för förhandsgodkännande som föreskrivs i artikel 272.3 och 272.4 ska även tillämpas på bostadsfastigheter om förvärvet, den strukturella renoveringen, uppförandet av fastigheter eller ett projekt som kombinerar dessa delar inom samma tidsram uppgår till mer än 2 000 000 EUR och priset överstiger 110 % av det lokala priset eller hyresindexet för jämförbara fastigheter. Europaparlamentet och rådet får begära information om bostadsfastigheter av den ansvariga unionsinstitutionen.

3. I fråga om fastighetsprojekt med koppling till unionens delegationer och kontor i tredjeland får den tidiga information som avses i artikel 272.2 under exceptionella eller brådskande politiska omständigheter överlämnas tillsammans med själva fastighetsprojektet enligt artikel 272.3. I sådana fall ska förfarandena för tidig information och förhandsgodkännande genomföras så snart som möjligt.

   När det gäller bostadsfastighetsprojekt i tredjeländer ska förfarandena för tidig information och förhandsgodkännande genomföras gemensamt.

4. Det förfarande för förhandsgodkännande som föreskrivs i artikel 272.3 och 272.4 ska inte gälla för förberedande avtal eller studier som behövs för att utvärdera fastighetsprojektets detaljerade kostnader och finansiering.

AVDELNING XVI

INFORMATION OCH DELEGERADE AKTER

Artikel 274

Information till Europaparlamentet och rådet

Europaparlamentet och rådet ska ha rätt att erhålla alla relevanta upplysningar och förklaringar i budgetfrågor som tillhör deras respektive behörighet.

Artikel 275

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 70.1, artikel 71 tredje stycket, artikel 164 och artikel 216.2 andra och tredje styckena ska ges till kommissionen för en period som löper till och med den 31 december 2020. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast den 31 december 2018. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med giltighetsperioderna för de efterföljande fleråriga budgetramarna, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av giltighetsperioden för den motsvarande fleråriga budgetramen.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 70.1, artikel 71 tredje stycket, artikel 164 och artikel 216.2 andra och tredje styckena får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 70.1, artikel 71 tredje stycket, artikel 164 och artikel 216.2 andra och tredje styckena ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 276

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

AVDELNING XVII

SLUTBESTÄMMELSER OCH ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Artikel 277

Övergångsbestämmelser

1. ***Utan att det påverkar sektorsspecifika regler och frivillig tillämpning, och om inte annat följer av punkt 2 i den här artikeln, ska de skyldigheter som anges i artiklarna 36.8, 130, 137.2, 138.2 och 144.5 när det gäller tillämpningen av systemet för tidig upptäckt och uteslutning på delad förvaltning och direkt förvaltning i fall där budgeten genomförs enligt artikel 62.1 första stycket a med medlemsstaterna, endast tillämpas på program som antas eller finansieras från och med den 1 januari 2028.***

2. ***Utan att det påverkar sektorsspecifika regler och frivillig tillämpning ska systemet för tidig upptäckt och uteslutning inte tillämpas på förordning (EU) 2021/241.***

3. Rättsliga åtaganden för bidrag som genomför budgeten inom den fleråriga budgetramen för 2014–2020 får även fortsättningsvis ta formen av bidragsbeslut. Bestämmelserna i avdelning VIII som är tillämpliga på bidragsöverenskommelser ska i tillämpliga delar gälla även för bidragsbeslut.

4. Förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, förordning (EU, Euratom) 2018/1046 och delegerad förordning (EU) nr 1268/2012 ska fortsätta att vara tillämpliga på rättsliga åtaganden som ingåtts före den här förordningens ikraftträdande. Befintliga pelarbedömningar, mallar för överenskommelser om medverkan och ramöverenskommelser om ekonomiskt partnerskap får fortsätta att tillämpas och ska ses över beroende på vad som är lämpligt.

5. ***Den skyldighet*** som anges i artikel ***36.2 d och 36.6*** när det gäller ***tillgång till*** uppgifter om mottagarna av medel och deras verkliga huvudmän ▌ ska endast tillämpas på program som antas inom och finansieras genom fleråriga budgetramar efter 2027.

6. Artikel 38.4 tredje stycket och artikel 38.6 ska endast tillämpas på program som antas inom ramen för och finansieras genom fleråriga budgetramar efter 2027.

7. ***De tidsfrister som anges i artikel 252.1, 252.2 och 252.5 i denna förordning ska tillämpas från och med årsredovisningen för budgetåret 2026. De tidsfrister som anges i artikel 246 i förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ska fortsätta att vara tillämpliga fram till dess.***

8. ***Undantagen från skyldigheten att lämna en försäkran på heder och samvete vid ansökningar om bidrag till mycket lågt värde, i enlighet med artikel 139.1 sjätte stycket och artikel 199.1 b andra stycket, ska tillämpas på förfaranden för beviljande av bidrag som finansieras inom ramen för fleråriga budgetramar efter 2027.***

Artikel 278

Översyn

Denna förordning ska ses över när detta bedöms vara nödvändigt och i vilket fall som helst senast två år före utgången av varje flerårig budgetram.

Denna översyn ska bland annat omfatta tillämpningen av avdelningarna VIII och X och de tidsfrister som anges i artikel 265.

Artikel 279

Upphävande

Förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

Artikel 280

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den … [dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Artikel 48.2 b ska tillämpas till och med den 31 december 2027.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i … den

På Europaparlamentets vägnar *På rådets vägnar*

Ordförande *Ordförande*

BILAGA I

KAPITEL 1

Gemensamma bestämmelser

AVSNITT 1

Ramavtal och offentliggörande

1. Ramavtal och specifika kontrakt

1.1. Ett ramavtal ska inte löpa längre än fyra år, utom i undantagsfall som vederbörligen motiverats, särskilt med hänvisning till föremålet för ramavtalet.

Specifika kontrakt som grundar sig på ramavtal ska tilldelas i enlighet med villkoren i ramavtalet.

Vid ingående av specifika kontrakt får parterna inte avvika väsentligt från ramavtalet.

1.2. Om ett ramavtal ingås med en enskild ekonomisk aktör, ska de specifika kontrakten tilldelas eller ändras i enlighet med villkoren i ramavtalet.

Under sådana omständigheter och när det är vederbörligen motiverat får upphandlande myndigheter skriftligen begära att entreprenören vid behov kompletterar sitt anbud.

1.3. Om ett ramavtal ingås med flera ekonomiska aktörer (*multipelt ramavtal*) får det utformas som separata kontrakt med identiska villkor som tecknas med varje enskild entreprenör.

Specifika kontrakt som grundar sig på multipla ramavtal ska genomföras på ett av följande sätt:

a) I enlighet med villkoren i ramavtalet: utan förnyad konkurrensutsättning, om ramavtalet anger samtliga villkor för tillhandahållandet av de berörda byggentreprenaderna, varorna eller tjänsterna samt objektiva villkor för att fastställa vem av entreprenörerna som ska utföra dem.

b) Om inte samtliga villkor för tillhandahållandet av de berörda byggentreprenaderna, varorna eller tjänsterna anges i ramavtalet: genom förnyad konkurrensutsättning bland uppdragstagarna, i enlighet med punkt 1.4 och på grundval av något av följande:

i) Samma villkor som vid behov kan vara mer precist formulerade.

ii) I tillämpliga fall andra villkor som avses i upphandlingsdokumenten för ramavtalet.

c) Delvis utan förnyad konkurrensutsättning i enlighet med led a och delvis genom förnyad konkurrensutsättning bland entreprenörerna i enlighet med led b, om den upphandlande myndigheten har fastställt den möjligheten i upphandlingsdokumenten för ramavtalet.

I de upphandlingsdokument som avses i andra stycket c ska också anges vilka villkor som kan bli föremål för en förnyad konkurrensutsättning.

1.4. Ett multipelt ramavtal med förnyad konkurrensutsättning ska ingås med minst tre ekonomiska aktörer, förutsatt att det finns ett tillräckligt antal anbud som är godtagbara enligt punkt 29.3.

När ett specifikt kontrakt tilldelas efter förnyad konkurrensutsättning bland entreprenörerna ska den upphandlande myndigheten samråda med dessa skriftligen och ange en tidsfrist som är tillräckligt lång för att specifika anbud ska kunna lämnas. Specifika anbud ska lämnas skriftligen. Den upphandlande myndigheten ska tilldela varje specifikt kontrakt till den anbudsgivare som har lämnat det ekonomiskt mest fördelaktiga specifika anbudet, på grundval av de tilldelningskriterier som anges i upphandlingsdokumenten för ramavtalet.

1.5. I sektorer med snabb prisutveckling och teknisk utveckling ska ramavtal utan förnyad konkurrensutsättning innehålla en bestämmelse om halvtidsutvärdering eller om ett system med riktmärkning. Om det efter halvtidsutvärderingen konstateras att de villkor som ursprungligen fastställdes inte längre är anpassade till prisutvecklingen eller den tekniska utvecklingen får den upphandlande myndigheten inte använda det aktuella ramavtalet och ska den upphandlande myndigheten vidta lämpliga åtgärder för att säga upp det.

1.6. Specifika kontrakt som bygger på ramavtal ska föregås av ett budgetåtagande.

2. Utlysning av förfaranden för kontrakt till ett värde som minst motsvarar de tröskelvärden som avses i artikel 178.1 i denna förordning eller för kontrakt som omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2014/24/EU

2.1. För att säkerställa transparenta förfaranden ska meddelanden som ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* innehålla alla de uppgifter som begärs i de berörda standardformulär som avses i direktiv 2014/24/EU.

2.2. En upphandlande myndighet får informera om planerade upphandlingar för ett visst budgetår genom att offentliggöra ett förhandsmeddelande. Detta ska omfatta en period om högst tolv månader från den dag då meddelandet avsänds till Europeiska unionens publikationsbyrå (*publikationsbyrån*).

Den upphandlande myndigheten får offentliggöra förhandsmeddelandet antingen i *Europeiska unionens officiella tidning* eller på sin upphandlarprofil. I det senare fallet ska ett meddelande om offentliggörande på upphandlarprofilen offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2.3. Den upphandlande myndigheten ska till publikationsbyrån avsända ett meddelande om tilldelning, vilket beskriver resultatet av förfarandet, inom 30 dagar efter undertecknandet av kontrakt eller ramavtal till ett värde som minst motsvarar tröskelvärdena som avses i artikel 178.1.

Trots vad som sägs i första stycket får meddelanden om tilldelning av kontrakt som grundar sig på ett dynamiskt inköpssystem grupperas kvartalsvis. I så fall ska den upphandlande myndigheten sända meddelandet om tilldelning senast 30 dagar efter utgången av varje kvartal.

Meddelanden om tilldelning får inte offentliggöras för specifika kontrakt som grundar sig på ett ramavtal.

2.4. Den upphandlande myndigheten ska offentliggöra ett meddelande om tilldelning

a) innan den ingår kontrakt eller ramavtal till ett värde som minst motsvarar de tröskelvärden som avses i artikel ***178.1*** och som tilldelats i enlighet med punkt 11.1 andra stycket b,

b) efter det att den ingått kontrakt eller ramavtal till ett värde som minst motsvarar de tröskelvärden som avses i artikel 178.1, inbegripet kontrakt som tilldelats i enlighet med punkt 11.1 andra stycket a, c–f och m.

2.5. Den upphandlande myndigheten ska i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra ett meddelande om ändring av ett kontrakt under dess löptid i de fall som beskrivs i artikel 175.3 första stycket a och b när ändringens värde motsvarar eller överstiger de tröskelvärden som avses i artikel 178.1 alternativt motsvarar eller överstiger de tröskelvärden som anges i artikel 181.1 för förfaranden inom området för yttre åtgärder.

2.6. Vid ett interinstitutionellt förfarande ska den upphandlande myndighet som ansvarar för förfarandet även ha ansvar för tillämpliga åtgärder för offentliggörande.

3. Utlysning av förfaranden för kontrakt till ett värde som understiger de tröskelvärden som avses i artikel 178.1 i denna förordning eller för kontrakt som inte ingår i tillämpningsområdet för direktiv 2014/24/EU

3.1. Förfaranden med ett uppskattat kontraktsvärde som understiger de tröskelvärden som avses i artikel 178.1 ska utlysas på lämpligt sätt. Denna utlysning ska innefatta ett lämpligt offentliggörande på förhand på internet, ett meddelande om upphandling eller, i fråga om kontrakt som tilldelas enligt förfarandet i punkt 13, offentliggörande av en inbjudan att anmäla intresse i *Europeiska unionens officiella tidning*. Den skyldigheten ska inte gälla för förfarandet enligt punkt 11 eller det förhandlade förfarande för kontrakt till mycket lågt värde som anges i punkt 14.4.

3.2. För kontrakt som tilldelas i enlighet med punkt 11.1 andra stycket g och i ska den upphandlande myndigheten senast den 30 juni påföljande budgetår sända Europaparlamentet och rådet en förteckning över kontrakten. Om den upphandlande myndigheten är kommissionen ska den förteckningen bifogas den sammanfattning av årliga verksamhetsrapporter som avses i artikel 74.9.

3.3. Uppgifterna om kontraktstilldelning ska innefatta entreprenörens namn, det belopp för vilket rättsligt bindande åtaganden gjorts och kontraktsföremålet och ska, i fråga om direkta kontrakt och specifika kontrakt, uppfylla villkoren i artikel 38.3.

Den upphandlande myndigheten ska senast den 30 juni påföljande budgetår på sin webbplats offentliggöra en förteckning över följande typer av kontrakt:

a) Kontrakt till ett värde som understiger de tröskelvärden som avses i artikel 178.1.

b) Kontrakt som tilldelats i enlighet med punkt 11.1 andra stycket h och j–m.

c) Ändringar av kontrakt enligt artikel 175.3 första stycket c.

d) Ändringar av kontrakt enligt artikel ***171.3*** första stycket a och b, när ändringens värde understiger de tröskelvärden som avses i artikel 178.1.

e) Specifika kontrakt som tilldelas inom ramen för ett ramavtal.

Vid tillämpning av andra stycket e får de offentliggjorda uppgifterna aggregeras per entreprenör och för specifika kontrakt inom ramen för samma ramavtal.

3.4. I fråga om interinstitutionella ramavtal ska varje upphandlande myndighet ansvara för utlysning av sina respektive specifika kontrakt och ändringar av dessa i enlighet med punkt 3.3.

4. Offentliggörande av meddelanden

4.1. Den upphandlande myndigheten ska med elektroniska medel upprätta och överföra de meddelanden som avses i punkterna 2 och 3 till publikationsbyrån.

4.2. Publikationsbyrån ska offentliggöra de meddelanden som avses i punkterna 2 och 3 i *Europeiska unionens officiella tidning* senast

a) sju dagar efter det att de avsänts, om den upphandlande myndigheten använder det elektroniska systemet för ifyllande av de standardformulär som avses i punkt 2.1 och begränsar fritexten till högst 500 ord,

b) tolv dagar efter det att de avsänts, i alla övriga fall.

4.3. Den upphandlande myndigheten ska kunna bevisa vilken dag ett meddelande avsänts.

5. *Övriga former av utlysning*

Utöver de former av utlysning som anges i punkterna 2 och 3 får upphandlingsförfaranden utlysas på annat valfritt sätt, i synnerhet elektroniskt. En sådan utlysning ska hänvisa till det meddelande som offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, om ett sådant meddelande har offentliggjorts, och får inte föregå offentliggörandet av det meddelandet, som är det enda giltiga.

Denna utlysning får inte innebära att anbudssökande eller anbudsgivare diskrimineras och får inte innehålla några andra upplysningar än de som ingår i meddelandet om upphandling, om ett sådant meddelande offentliggjorts.

AVSNITT 2

Upphandlingsförfaranden

6. Minsta antal anbudssökande och ordningar för förhandling

6.1. Vid ett selektivt förfarande och vid förfaranden enligt punkt 13.1 a och b samt för kontrakt som tilldelas i enlighet med punkt 14.2 ska minsta antalet anbudssökande vara fem.

6.2. Vid ett förhandlat förfarande under konkurrens, en konkurrenspräglad dialog, ett innovationspartnerskap***, en kartläggning av den lokala marknaden i enlighet med punkt 11.1 andra stycket g*** och ett förhandlat förfarande för kontrakt till lågt värde i enlighet med punkt 14.3 ska minsta antalet anbudssökande vara tre.

6.3. Punkterna 6.1 och 6.2 ska inte tillämpas i följande fall:

a) Vid förhandlade förfaranden för kontrakt till mycket lågt värde i enlighet med punkt 14.4.

b) Vid förhandlande förfaranden utan föregående meddelande om upphandling i enlighet med punkt 11, om det inte avser projekttävlingar i enlighet med punkt 11.1 andra

stycket d ***och kartläggningar av den lokala marknaden i enlighet med punkt 11.1 andra stycket g***.

6.4. Om det antal anbudssökande som uppfyller urvalskriterierna är lägre än det minsta antal som anges i punkterna 6.1 och 6.2, får den upphandlande myndigheten fortsätta förfarandet genom att bjuda in anbudssökande som har erforderlig kapacitet att lämna anbud. Den upphandlande myndigheten får inte i förfarandet inbegripa andra ekonomiska aktörer som inte från början ansökt om att få delta eller som inte från början inbjudits att delta i förfarandet.

6.5. Den upphandlande myndigheten ska under en förhandling garantera likabehandling av samtliga anbudsgivare.

Förhandlingen får äga rum i successiva steg för att minska det antal anbud som det ska förhandlas om, genom att man tillämpar de tilldelningskriterier som anges i upphandlingsdokumenten. Den upphandlande myndigheten ska i upphandlingsdokumenten ange om den kommer att utnyttja denna möjlighet.

6.6. För kontrakt som tilldelas i enlighet med punkt 11.1 andra stycket d ***och g*** samt punkterna 14.2 och 14.3 ska den upphandlande myndigheten bjuda in åtminstone samtliga ekonomiska aktörer som har anmält intresse efter ett offentliggörande på förhand enligt punkt 3.1, ***en kartläggning av den lokala marknaden*** eller en projekttävling.

7. Innovationspartnerskap

7.1. Ett innovationspartnerskap ska syfta till utveckling av en innovativ vara, tjänst eller byggentreprenad och därpå följande inköp av dessa byggentreprenader, varor eller tjänster, under förutsättning att de motsvarar de prestandanivåer och maximikostnader som överenskommits mellan de upphandlande myndigheterna och partnerna.

Innovationspartnerskapet ska delas upp i successiva etapper som följer stegen i forsknings- och innovationsprocessen, och som kan inkludera slutförande av byggentreprenaden, tillverkning av varorna eller tillhandahållande av tjänsterna. Innovationspartnerskapet ska ha mellanliggande mål som partnerna ska uppnå.

Utifrån dessa mellanliggande mål får den upphandlande myndigheten efter varje avslutad etapp besluta att avsluta innovationspartnerskapet eller, om innovationspartnerskapet omfattar flera partner, minska antalet partner genom att säga upp enskilda kontrakt, under förutsättning att den upphandlande myndigheten har angett dessa möjligheter och på vilka villkor de kan utnyttjas i upphandlingsdokumenten.

7.2. Innan ett innovationspartnerskap inleds ska den upphandlande myndigheten undersöka marknaden i enlighet med punkt 15 för att fastställa att byggentreprenaden, varan eller tjänsten inte redan finns på marknaden eller har kommit så långt i sin utveckling att en marknadslansering är nära.

De arrangemang för förhandling som beskrivs i artikel 167.4 och punkt 6.5 ska efterlevas.

I upphandlingsdokumenten ska den upphandlande myndigheten beskriva behovet av innovativa byggentreprenader, varor eller tjänster som inte kan tillgodoses genom inköp av byggentreprenader, varor eller tjänster som redan finns tillgängliga på marknaden. Den ska ange vilka delar av den beskrivningen som fastställer minimikraven. Den information som lämnas ska vara tillräckligt precis för att de ekonomiska aktörerna ska kunna bedöma den begärda lösningens art och räckvidd och besluta om de vill ansöka om att få delta i förfarandet.

Den upphandlande myndigheten får besluta att inrätta ett innovationspartnerskap med en eller flera partner som bedriver separat forsknings- och utvecklingsverksamhet.

Kontrakt ska tilldelas enbart på grundval av det bästa förhållandet mellan pris och kvalitet i enlighet med artikel 170.4.

7.3. Den upphandlande myndigheten ska i upphandlingsdokumenten ange vilka arrangemang för immateriella rättigheter som ska tillämpas.

Inom ramen för ett innovationspartnerskap får den upphandlande myndigheten inte röja för övriga partner vilka lösningar som har föreslagits eller annan konfidentiell information som har förmedlats av en partner, utan dennes samtycke.

Den upphandlande myndigheten ska se till att partnerskapets struktur, särskilt varaktigheten av och värdet på de olika etapperna, avspeglar graden av innovation hos den föreslagna lösningen och stegen i de forsknings- och innovationsverksamheter som krävs för att utveckla en innovativ lösning som ännu inte finns tillgänglig på marknaden. Det uppskattade värdet av byggentreprenader, varor eller tjänster ska stå i proportion till de investeringar som krävs för deras framtagande.

8. Projekttävlingar

8.1. Projekttävlingar ska omfattas av de regler om utlysning som anges i punkt 2 och får innefatta utdelning av priser.

Om deltagarantalet i en projekttävling är begränsat till ett visst antal anbudssökande ska den upphandlande myndigheten fastställa entydiga och icke-diskriminerande urvalskriterier.

Det antal anbudssökande som inbjuds att delta ska vara så stort att verklig konkurrens säkerställs.

8.2. En jury ska utnämnas av den behöriga utanordnaren. Den ska uteslutande bestå av fysiska personer som är oberoende i förhållande till de anbudssökande. Om särskilda yrkeskvalifikationer krävs av de anbudssökande ska minst en tredjedel av juryledamöterna ha samma eller likvärdiga kvalifikationer.

Juryn ska vara självständig i sina yttranden. Dess yttranden ska antas på grundval av de bidrag som de anbudssökande lagt fram anonymt och ska uteslutande bygga på de kriterier som anges i meddelandet om projekttävlingen.

8.3. Juryns förslag, grundat på varje bidrags förtjänster, samt bidragens rangordning och juryns anmärkningar ska anges i en rapport som undertecknas av ledamöterna.

Anbudssökande ska förbli anonyma fram till dess att juryn lämnat sitt yttrande.

I syfte att förtydliga ett projekt får juryn be anbudssökande att svara på frågor som den har noterat i rapporten. En fullständig rapport om dialogen ska upprättas.

8.4. Den upphandlande myndigheten ska därefter fatta ett beslut om tilldelning där den utvalda anbudssökandens namn och adress anges liksom skälen till valet utifrån de kriterier som offentliggjorts i meddelandet om projekttävlingen, i synnerhet om det skiljer sig från de förslag som lämnats i juryns yttrande.

9. Dynamiska inköpssystem

9.1. Ett dynamiskt inköpssystem får delas in i kategorier av byggentreprenader, varor eller tjänster som är objektivt definierade på grundval av egenskaperna hos den upphandling som ska genomföras inom den berörda kategorin. I detta fall ska urvalskriterier fastställas för varje kategori.

9.2. Den upphandlande myndigheten ska i upphandlingsdokumenten ange vilken typ av köp och vilka uppskattade kvantiteter som systemet avser samt all nödvändig information om inköpssystemet, den elektroniska utrustning som används, tekniska arrangemang för anslutning samt tekniska specifikationer.

9.3. Den upphandlande myndigheten ska under hela den tid som det dynamiska inköpssystemet är giltigt ge alla ekonomiska aktörer möjlighet att ansöka om att få delta i systemet. Den ska slutföra utvärderingen av sådana ansökningar inom 10 arbetsdagar från och med det att de inlämnas men får förlänga utvärderingsperioden så länge den inte utfärdar någon inbjudan att lämna anbud under tiden. ***Upphandlande myndigheter ska i upphandlingsdokumenten ange längden på den förlängda period som de avser att tillämpa.***

Den upphandlande myndigheten ska snarast möjligt informera anbudssökande om huruvida de tagits med i det dynamiska inköpssystemet.

9.4. Den upphandlande myndigheten ska inbjuda alla godkända anbudssökande att lämna ett anbud. Om det dynamiska inköpssystemet har delats in i olika kategorier av byggentreprenader, varor eller tjänster ska den upphandlande myndigheten uppmana samtliga deltagare som har inbjudits inom den kategori som motsvarar berörd specifik upphandling att lämna in ett anbud.

Den upphandlande myndigheten ska tilldela kontraktet till den anbudsgivare som har lämnat det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet på grundval av de tilldelningskriterier som angetts

i meddelandet om upphandling. Dessa kriterier får vid behov preciseras i upphandlingsdokumenten.

9.5. Den upphandlande myndigheten ska i meddelandet om upphandling ange hur länge det dynamiska inköpssystemet är giltigt.

Den upphandlande myndigheten får inte använda ett sådant förfarande för att hindra, begränsa eller snedvrida konkurrensen.

10. Konkurrenspräglad dialog

10.1. Den upphandlande myndigheten ska ange sina behov och krav, tilldelningskriterier och en vägledande tidsplan i meddelandet om upphandling eller i ett beskrivande dokument.

Den ska tilldela kontraktet till det anbud som har det bästa förhållandet mellan pris och kvalitet.

10.2. Den upphandlande myndigheten ska inleda en dialog med de anbudssökande som uppfyller urvalskriterierna för att identifiera och definiera hur dess behov bäst ska kunna tillgodoses. Under den dialogen får den upphandlande myndigheten diskutera alla aspekter av upphandlingen med de utvalda anbudssökandena, men den får inte ändra sina behov och krav och tilldelningskriterier enligt punkt 10.1.

Den upphandlande myndigheten ska under dialogen garantera likabehandling av samtliga anbudsgivare och får inte avslöja vilka lösningar en anbudsgivare har föreslagit eller annan konfidentiell information som en anbudsgivare har lämnat, utan dennes samtycke.

Om den möjligheten har angetts i meddelandet om upphandling eller i det beskrivande dokumentet får en konkurrenspräglad dialog äga rum i successiva steg för att minska det antal lösningar som diskuteras under dialogen, med tillämpning av de meddelade tilldelningskriterierna.

10.3. Den upphandlande myndigheten ska fortsätta denna dialog till dess att den kan identifiera den eller de lösningar som kan tillgodose dess behov.

Efter att ha informerat de kvarvarande anbudsgivarna om att dialogen är avslutad ska den upphandlande myndigheten uppmana var och en av dem att lämna sitt slutgiltiga anbud på grundval av den eller de lösningar som lagts fram och specificerats under dialogen. Dessa anbud ska innehålla alla de faktorer och villkor som är nödvändiga för projektets genomförande.

På den upphandlande myndighetens begäran får dessa slutgiltiga anbud klarläggas, preciseras och optimeras, men detta får inte leda till väsentliga ändringar av anbuden eller upphandlingsdokumenten.

Den upphandlande myndigheten får förhandla med den anbudsgivare vars anbud har det bästa förhållandet mellan pris och kvalitet om att denne ska bekräfta åtaganden som gjorts i anbudet, förutsatt att detta inte leder till en ändring av väsentliga delar av anbudet eller en risk för snedvridning av konkurrensen eller diskriminering.

10.4. Den upphandlande myndigheten får närmare ange de betalningar som ska göras till de utvalda anbudssökande som deltar i dialogen.

11. Förhandlat förfarande utan föregående meddelande om upphandling

11.1. När den upphandlande myndigheten använder ett förhandlat förfarande utan föregående meddelande om upphandling ska den efterleva de arrangemang för förhandling som beskrivs i artikel 167.4 och punkt 6.5.

Den upphandlande myndigheten får i följande fall använda det förhandlade förfarandet utan föregående meddelande om upphandling, oavsett hur stort det uppskattade kontraktsvärdet är:

a) Om inga anbud eller inga lämpliga anbud, inga anbudsansökningar eller inga lämpliga anbudsansökningar enligt punkt 11.2 har lämnats avseende

   i) ett öppet förfarande,

   ii) ett selektivt förfarande,

   iii) ett förhandlat förfarande under konkurrens, med offentliggörande av ett meddelande om upphandling,

   efter det att förfarandet har avslutats, förutsatt att de ursprungliga upphandlingsdokumenten inte ändras väsentligt.

b) Om byggentreprenaden, varorna eller tjänsterna endast kan tillhandahållas av en enskild ekonomisk aktör på de villkor som anges i punkt 11.3, av något av följande skäl:

   i) Syftet med upphandlingen är att skapa eller förvärva ett unikt konstverk eller en unik konstnärlig prestation.

   ii) Om det av tekniska skäl inte finns någon konkurrens.

   iii) Skyddet av ensamrätt, inklusive immateriella rättigheter, måste säkerställas.

c) Om det är absolut nödvändigt i fall där det på grund av synnerlig brådska föranledd av oförutsedda omständigheter är omöjligt att iaktta de tidsfrister som anges i punkterna 24, 26 och 42, och motiveringen till den synnerliga brådskan inte kan tillskrivas den upphandlande myndigheten.

   Efter en krisförklaring enligt artikel 163.6 får den behöriga utanordnaren endast förlita sig på en sådan krisförklaring om det särskilda upphandlingsförfarandet är motiverat av en synnerligen brådskande situation till följd av krisen.

d) Om ett tjänstekontrakt följer på en projekttävling och ska tilldelas vinnaren eller en av vinnarna; i det senare fallet ska samtliga vinnare inbjudas att delta i förhandlingarna.

e) Om det rör sig om nya tjänster eller byggentreprenader som är en upprepning av liknande tjänster eller byggentreprenader som samma upphandlande myndighet tilldelat samma ekonomiska aktör i ett ursprungligt kontrakt, förutsatt att dessa tjänster eller byggentreprenader är i överensstämmelse med ett grundläggande projekt, för vilket det ursprungliga kontraktet tilldelats efter offentliggörande av ett meddelande om upphandling, på de villkor som anges i punkt 11.4.

f) Om det rör sig om varukontrakt, enligt följande:

i) Om det rör sig om kompletterande leveranser som antingen syftar till att delvis ersätta varor eller installationer, eller till att utöka befintliga varuleveranser eller installationer, i de fall ett byte av leverantör skulle tvinga den upphandlande myndigheten att anskaffa varor med andra tekniska egenskaper med åtföljande inkompatibilitet eller oproportionerliga tekniska svårigheter vid användning och underhåll. När unionsinstitutionerna tilldelar kontrakt för egen räkning får kontraktens löptid inte överstiga tre år.

ii) Om varorna endast framställs för forsknings-, experiment-, studie- eller utvecklingsändamål; sådana avtal får dock inte inbegripa tillverkning i en omfattning som syftar till att göra varan lönsam eller till att täcka forsknings- och utvecklingskostnader.

iii) Om det rör sig om varor som noteras och förvärvas på en råvarumarknad.

iv) Om det rör sig om inköp av varor på särskilt gynnsamma villkor, antingen från en ekonomisk aktör som slutgiltigt avvecklar sin affärsverksamhet eller från en likvidator vid ett insolvensförfarande, offentligt ackord eller liknande förfarande enligt nationell rätt.

v) Om det rör sig om inköp av humanläkemedel eller medicinska motåtgärder liksom produkter som gör det möjligt att utrota eller innesluta vissa djursjukdomar, zoonoser och karantänskadegörare på växter, förutsatt att ett av följande villkor är uppfyllt: dessa produkter är innovativa, inte lätt tillgängliga på marknaden eller det finns ett behov av att anta en lättillgänglig lösning.

g) Om det rör sig om fastighetskontrakt, efter det att den lokala marknaden kartlagts.

h) Om det rör sig om kontrakt för något av följande:

i) När en advokat i den mening som avses i artikel 1 i rådets direktiv 77/249/EEG[69] företräder en klient vid skiljeförfaranden, förlikning eller rättsliga förfaranden.

ii) Juridisk rådgivning som förberedelse inför något av de förfaranden som avses i led i eller när det finns en påtaglig indikation om och en stor sannolikhet för att det ärende som rådgivningen gäller kommer att bli föremål för sådana förfaranden, förutsatt att rådgivningen ges av en advokat i den mening som avses i artikel 1 i direktiv 77/249/EEG.

iii) Skiljemanna- och förlikningstjänster.

69 Rådets direktiv 77/249/EEG av den 22 mars 1977 om underlättande för advokater att effektivt begagna sig av friheten att tillhandahålla tjänster (EGT L 78, 26.3.1977, s. 17).

i) Om det rör sig om kontrakt som sekretessbelagts eller kontrakt vars fullgörande måste åtföljas av särskilda säkerhetsåtgärder, i enlighet med gällande administrativa regler eller när skyddet av unionens vitala intressen kräver det, förutsatt att dessa vitala intressen inte kan skyddas genom andra åtgärder, varvid sådana åtgärder kan bestå av krav på att skydda den konfidentiella karaktären hos de uppgifter som den upphandlande myndigheten gör tillgängliga i upphandlingsförfarandet.

j) Lån, även i samband med utfärdande, försäljning, förvärv eller överlåtelse av värdepapper eller andra finansiella instrument i den mening som avses i direktiv 2014/65/EU.

k) Om det rör sig om inköp av allmänna kommunikationsnät och elektroniska kommunikationstjänster enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972[70].

l) Tjänster som tillhandahålls av en internationell organisation som avses i artikel 159.1 eller en medlemsstatsorganisation, och som till följd av sina stadgar eller sin etableringsakt inte får delta i anbudsförfaranden under konkurrens.

m) Om det har beslutats att öppna en ny unionsdelegation i ett tredjeland eller att öppna en delegation igen efter en tillfällig stängning i fråga om alla kontrakt som tilldelas av unionens delegationer eller tilldelas uteslutande i dessa unionsdelegationers intresse, under det första året efter dagen för ett sådant beslut.

11.2. Ett anbud ska anses olämpligt om det inte relaterar till kontraktsföremålet. Ett anbud ska anses olämpligt och en anbudsansökan ska anses olämplig om deltagaren inte har tillträde till upphandling enligt artiklarna 179, 180 och 182, befinner sig i en uteslutningssituation som avses i artikel 138.1 eller inte uppfyller urvalskriterierna.

---

[70] ***Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972 av den 11 december 2018 om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation (EUT L 321, 17.12.2018, s. 36).***

11.3. De undantag som anges i punkt 11.1 andra stycket b ii och iii ska endast tillämpas när inget rimligt alternativ eller substitut finns och om avsaknaden av konkurrens inte beror på en konstgjord begränsning av de parametrar som fastställts för upphandlingen.

11.4. I de fall som avses i punkt 11.1 andra stycket e ska omfattningen av möjliga nya tjänster eller byggentreprenader samt villkoren för tilldelning anges i det grundläggande projektet. När det grundläggande projektet utlyses ska den upphandlande myndigheten ange att det förhandlade förfarandet kan bli aktuellt och beakta den uppskattade totala kostnaden för kommande tjänster eller byggentreprenader vid tillämpningen av tröskelvärdena i artikel 178.1 eller i artikel 181.1 avseende yttre åtgärder. När unionsinstitutionerna tilldelar kontrakt för egen räkning får detta förfarande bara användas under fullgörandet av det ursprungliga kontraktet och senast inom tre år efter dessingående.

12. Förhandlat förfarande under konkurrens eller konkurrenspräglad dialog

12.1. När den upphandlande myndigheten använder det förhandlade förfarandet under konkurrens eller en konkurrenspräglad dialog ska den efterleva de arrangemang för förhandling som beskrivs i artikel 167.4 och punkt 6.5. Den upphandlande myndigheten får i följande fall använda dessa förfaranden, oavsett hur stort det uppskattade kontraktsvärdet är:

a) Om det efter avslutandet av ett öppet eller selektivt förfarande konstateras att enbart sådana ogiltiga eller oacceptabla anbud som avses i punkterna 12.2 och 12.3 har lämnats, förutsatt att de ursprungliga upphandlingsdokumenten inte ändras väsentligt.

b) För byggentreprenader, varor eller tjänster som uppfyller ett eller flera av följande kriterier:

i) Den upphandlande myndighetens behov kan inte tillgodoses utan anpassning av en lättillgänglig lösning.

ii) Byggentreprenaderna, varorna eller tjänsterna inbegriper formgivning eller innovativa lösningar.

iii) Kontraktet kan inte tilldelas utan föregående förhandlingar på grund av särskilda omständigheter knutna till kontraktets art, komplexitet eller rättsliga och ekonomiska utformning eller till riskerna i anslutning till kontraktsföremålet.

iv) Den upphandlande myndigheten kan inte fastställa tekniska specifikationer med tillräcklig precision utifrån en standard i enlighet med punkt 17.4.

c) För koncessionskontrakt.

d) För tjänstekontrakt som avses i bilaga XIV till direktiv 2014/24/EU.

e) För andra forsknings- och utvecklingstjänster än de som omfattas av CPV-koderna 73000000–2 till 73120000–9, 73300000–5, 73420000–2 och 73430000–5 som anges i förordning (EG) nr 2195/2002, såvida inte resultaten tillkommer endast den upphandlande myndigheten i dess egen verksamhet eller såvida inte den tillhandahållna tjänsten betalas helt och hållet av den upphandlande myndigheten.

f) För tjänstekontrakt omfattande inköp, utveckling, produktion eller samproduktion av programmaterial avsett för audiovisuella medietjänster enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU[71], eller radiotjänster eller kontrakt för sändningstid eller tillhandahållande av program.

12.2 Ett anbud ska i följande fall anses vara ogiltigt:

a) När det inte uppfyller de minimikrav som anges i upphandlingsdokumenten.

b) När det inte uppfyller inlämningskraven enligt artikel 171.3.

c) När anbudsgivaren avvisas enligt artikel 143.1 första stycket b eller c.

d) När den upphandlande myndigheten har förklarat att anbudet är onormalt lågt.

12.3 Ett anbud ska i följande fall anses vara oacceptabelt:

a) När anbudspriset överstiger det högsta budgetanslag som beslutats och dokumenterats av den upphandlande myndigheten innan upphandlingsförfarandet inleds.

b) När det inte motsvarar minimikvalitetsnivåerna enligt tilldelningskriterierna.

12.4 I de fall som avses i punkt 12.1 a ska den upphandlande myndigheten inte vara skyldig att offentliggöra ett meddelande om upphandling om den i det förhandlade förfarandet under

[71] Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster) (EUT L 95, 15.4.2010, s. 1).

konkurrens inbegriper samtliga anbudsgivare som iakttar uteslutnings- och urvalskriterierna, utom de som lämnat anbud som förklarats vara onormalt låga.

13. Förfarande med inbjudan att anmäla intresse

13.1 För kontrakt till värden under tröskelvärdena i artikel 178.1 eller artikel 181.1 får den upphandlande myndigheten, utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 11 och 12, använda en inbjudan att anmäla intresse för att göra något av följande:

a) På förhand välja ut anbudssökande som ska bjudas in att lämna anbud under kommande begränsade anbudsförfaranden.

b) Upprätta en förteckning över leverantörer som ska bjudas in att lämna anbudsansökningar eller anbud.

13.2 Den förteckning som upprättas efter en inbjudan att anmäla intresse ska vara giltig i högst fyra år efter den dag då det meddelande som avses i punkt 3.1 offentliggjordes.

Den förteckning som avses i första stycket får inbegripa delförteckningar.

Alla intresserade ekonomiska aktörer får anmäla intresse när som helst under förteckningens giltighetsperiod, utom under periodens sista tre månader.

13.3 Om ett kontrakt ska tilldelas ska den upphandlande myndigheten inbjuda samtliga anbudssökande eller leverantörer i den relevanta förteckningen eller delförteckningen att göra något av följande:

a) Lämna ett anbud i det fall som avses i punkt 13.1 a.

b) I de fall som avses i punkt 13.1 b, lämna in någotdera av följande:

i) Anbud, inklusive handlingar som gäller uteslutnings- och urvalskriterierna.

ii) Handlingar som gäller uteslutnings- och urvalskriterier och, som ett andra steg för dem som uppfyller dessa kriterier, anbud.

14. Kontrakt till medelhögt, lågt och mycket lågt värde

14.1 Kontrakt till medelhögt, lågt och mycket lågt värde får tilldelas genom förhandlat förfarande i enlighet med de arrangemang för förhandling som anges i artikel 167.4 och i punkt 6.5.

Enbart anbudssökande som inbjudits samtidigt och skriftligen av den upphandlande myndigheten får lämna ett ursprungligt anbud.

14.2 Kontrakt till ett värde över 60 000 EUR men under tröskelvärdena som avses i artikel ***178.1*** ska anses vara kontrakt till medelhögt värde. För kontrakt som tilldelas av unionens delegationer i tredjeland eller uteslutande i deras intresse ska ett kontrakt till ett värde som överstiger 100 000 EUR men understiger 300 000 EUR anses ha medelhögt värde. Punkterna 3.1, 6.1 och 6.4 är tillämpliga på sådana kontrakt.

14.3 Kontrakt till ett värde på högst 60 000 EUR, eller 100 000 EUR för kontrakt som tilldelas av unionens delegationer i tredjeland eller uteslutande i deras intresse, men som överstiger tröskelvärdena som anges i punkt 14.4 ska anses vara kontrakt till lågt värde. Punkterna 3.1, 6.2 och 6.4 är tillämpliga på sådana kontrakt.

14.4 Kontrakt till ett värde på högst 15 000 EUR ska anses vara kontrakt till mycket lågt värde. Punkt 6.3 är tillämplig på sådana kontrakt. ***För kontrakt som tilldelas av unionens delegationer i tredjeland eller uteslutande i deras intresse ska kontrakt till ett värde på högst 20 000 EUR anses vara kontrakt till mycket lågt värde.***

14.5 Betalningar för utgifter på högst 1 000 EUR, eller 20 000 EUR för unionens delegationer i tredjeländer, får utföras genom en enkel betalning mot faktura utan föregående godkännande av ett anbud.

15. Preliminär marknadsundersökning

15.1 För att göra en preliminär marknadsundersökning får den upphandlande myndigheten rådfråga eller godta råd från oberoende experter, myndigheter eller ekonomiska aktörer. Dessa råd får användas vid planering och genomförande av upphandlingsförfarandet, förutsatt att de inte snedvrider konkurrensen eller bryter mot principerna om icke-diskriminering och transparens.

15.2 Om en ekonomisk aktör har gett råd till den upphandlande myndigheten eller på annat sätt har deltagit i förberedelsen av upphandlingsförfarandet ska den upphandlande myndigheten vidta lämpliga åtgärder enligt artikel 143 för att säkerställa att konkurrensen inte snedvrids till följd av den ekonomiska aktörens deltagande i förfarandet för tilldelning.

16. Upphandlingsdokument

16.1 Upphandlingsdokumenten ska innefatta följande:

a) I tillämpliga fall, ett meddelande om upphandling eller en annan utlysningsåtgärd enligt punkterna 2–5.

b) Inbjudan att lämna anbud.

c) Kravspecifikationer eller beskrivande dokument vid en konkurrenspräglad dialog, inklusive tekniska specifikationer och relevanta kriterier.

d) Utkast till kontrakt, grundat på en kontraktsmall.

Första stycket d ska inte tillämpas på fall då kontraktsmallen inte kan användas på grund av vederbörligen motiverade exceptionella omständigheter.

16.2 Inbjudan att lämna anbud ska innehålla följande:

a) Regler för inlämning av anbud, särskilt villkor för att bevara anbudens konfidentiella karaktär till dess att de öppnas, sista inlämningsdatum med klockslag samt den adress till vilken de ska sändas eller lämnas eller internetadressen vid elektronisk inlämning.

b) Uppgift om att inlämning av anbud innebär godkännande av villkoren i upphandlingsdokumenten samt att den entreprenör som tilldelas kontraktet är bunden av sitt anbud under hela fullgörandeperioden.

c) Giltighetstiden för anbud, under vilken anbud inte får ändras.

d) Förbud mot all kontakt mellan den upphandlande myndigheten och anbudsgivaren under hela förfarandet, utom i undantagsfall enligt villkoren i artikel 172 och, om besök på platsen föreskrivs som möjlighet, arrangemangen för sådana besök.

e) Metod för att bevisa att tidsfristen för inlämning av anbud iakttagits.

f) Uppgift om att inlämning av anbud innebär godkännande av att resultatet av förfarandet meddelas med elektroniska medel.

16.3 Kravspecifikationerna ska innehålla följande:

a) Uteslutnings- och urvalskriterier.

b) Tilldelningskriterier och deras relativa viktning eller, om viktning av objektiva skäl inte är möjlig, kriteriernas prioritetsordning, som även ska gälla alternativa anbud om sådana tillåts enligt meddelandet om upphandling.

c) De tekniska specifikationer som avses i punkt 17.

d) Om alternativa anbud tillåts, de minimikrav som de måste uppfylla.

e) Information om huruvida protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, eller, i tillämpliga fall, Wienkonventionen om diplomatiska förbindelser eller Wienkonventionen om konsulära förbindelser ska tillämpas.

f) Kravet på att ange i vilket land anbudsgivarna är etablerade och att på begäran lägga fram sådana styrkande handlingar som normalt godtas enligt det landets rätt.

g) I fråga om dynamiska inköpssystem eller elektroniska kataloger, information om den elektroniska utrustning som används, tekniska arrangemang för anslutning och tekniska specifikationer.

h) Kravet att till den upphandlande myndigheten anmäla de utländska ekonomiska bidrag som mottagits under de tre år som föregår anmälan eller, om sådana bidrag inte är anmälningspliktiga enligt artikel 29.1 i förordning (EU) 2022/2560, en förklaring som förtecknar alla utländska ekonomiska bidrag som mottagits och som bekräftar att sådana bidrag inte är anmälningspliktiga i enlighet med de relevanta genomförandeakter som antagits på grundval av artikel 47.1 i den förordningen.

Med avseende på led h, i enlighet med artikel 4.3 i förordning (EU) 2022/2560 behöver utländska ekonomiska bidrag i fråga om vilka det totala beloppet per tredjeland är lägre än det beloppet för stöd av mindre betydelse som anges i artikel 3.2 i kommissionens förordning (EU) 2023/2831[72] under den sammanhängande treårsperioden före anmälan inte tas upp i en sådan förklaring. Utländska ekonomiska bidrag ska, om inte annat föreskrivs, anmälas i enlighet med de relevanta genomförandeakter som antagits på grundval av artikel 47.1 i förordning (EU) 2022/2560.

16.4. Utkastet till kontrakt ska ange följande

a) Vilka avtalsviten som tillämpas om bestämmelserna inte följs.

b) De uppgifter som ska anges i fakturor och relevanta styrkande handlingar i enlighet med artikel 111.

c) Uppgift om att när unionsinstitutionerna tilldelar kontrakt för egen räkning ska unionsrätten vara tillämplig på kontraktet, vid behov kompletterad med nationell rätt, eller, om det krävs för fastighetskontrakt, uppgift om att enbart nationell rätt gäller.

d) Vilken domstol som är behörig att avgöra tvister.

e) Uppgift om att entreprenören måste iaktta tillämpliga miljö-, social- och arbetsrättsliga skyldigheter som fastställts i unionsrätten, nationell rätt, kollektivavtal eller i de

[72] Kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse (EUT L, 2023/2831, 15.12.2023, *ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2831/oj*).

internationella social- och miljörättsliga konventioner som anges i bilaga X till direktiv 2014/24/EU.

f) Uppgift om huruvida överlåtelse av immateriella rättigheter kommer att krävas.

g) Uppgift om att det pris som anges i anbudet är fast och inte får ändras, eller villkor eller formler för ändring av priser under kontraktets löptid.

Vid tillämpning av första stycket g och om en prisändring föreskrivs i kontraktet ska den upphandlande myndigheten särskilt beakta

a) föremålet för upphandlingen och den ekonomiska situation i vilken den äger rum,

b) typen av kontrakt och uppgifter och dess varaktighet,

c) den upphandlande myndighetens ekonomiska intressen.

När det gäller kontrakt som undertecknas i enlighet med punkt 11.1 andra stycket ***l*** behöver första stycket c och d i den här punkten inte tillämpas.

17. Tekniska specifikationer

17.1 De tekniska specifikationerna ska möjliggöra lika tillträde för ekonomiska aktörer till upphandlingsförfarandet och får inte skapa omotiverade hinder mot att upphandlingen öppnas för konkurrens.

De tekniska specifikationerna ska inbegripa de egenskaper som krävs av byggentreprenader, varor eller tjänster, inklusive minimikrav, så att de uppnår det syfte som den upphandlande myndigheten avser.

17.2 De egenskaper som avses i punkt 17.1 får innefatta följande, beroende på vad som är tillämpligt:

a) Kvalitetsnivåer.

b) Miljö- och klimatprestanda.

c) Nivåer och förfaranden för bedömning av överensstämmelse.

d) Prestanda för eller användning av varor.

e) Säkerhet eller dimensioner, inklusive i fråga om varor, krav på varubeteckning och bruksanvisning, samt i fråga om samtliga kontrakt, terminologi, symboler, provning och provningsmetoder, förpackning, märkning, etikettering, produktionsprocesser och produktionsmetoder.

f) För byggentreprenadkontrakt: förfaranden för kvalitetssäkring samt regler för projektering och kostnadsberäkning, provnings- och kontrollregler, villkor för godkännande, metoder eller teknik för byggverksamheten samt samtliga övriga tekniska villkor som den upphandlande myndigheten i enlighet med allmänna eller särskilda förordningar kan föreskriva i fråga om den fullbordade byggentreprenaden samt om ingående material eller delar.

17.3 De tekniska specifikationerna för alla inköp som är avsedda att användas av fysiska personer ska utformas så att de omfattar tillgänglighetskriterier för personer med funktionsnedsättning eller formgivning med tanke på samtliga användares behov, utom i vederbörligen motiverade fall.

Om obligatoriska tillgänglighetskrav har antagits genom en unionsrättsakt, ska de tekniska specifikationerna avseende tillgänglighetskriterier för personer med funktionsnedsättning eller formgivning med tanke på samtliga användares behov utformas med hänvisning till den rättsakten. Särskilt när det gäller de produkter och tjänster som avses i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/882[73] ska tillgänglighetskraven i bilaga I till det direktivet utgöra obligatoriska tillgänglighetskrav i den mening som avses i det direktivet.

Alla produkter eller tjänster vars egenskaper, delar eller funktioner uppfyller tillgänglighetskraven i bilaga I till direktiv (EU) 2019/882 ska antas uppfylla de relevanta skyldigheter som fastställs i denna förordning vad gäller tillgänglighet för dessa egenskaper, delar eller funktioner, om inte annat föreskrivs i denna förordning.

17.4 De tekniska specifikationerna ska utformas på något av följande sätt:

a) Genom hänvisning, i prioritetsordning, till europeiska standarder, europeiska tekniska bedömningar, gemensamma tekniska specifikationer, internationella standarder eller andra tekniska referenssystem som utarbetats av europeiska standardiseringsorgan eller, i avsaknad av sådana standarder, bedömningar, specifikationer eller system, deras nationella motsvarigheter. Varje hänvisning ska följas av orden ”eller likvärdigt”.

b) I form av prestanda- eller funktionskrav, inbegripet miljöegenskaper, förutsatt att parametrarna är tillräckligt exakta för att anbudsgivarna ska kunna fastställa kontraktsföremålet och för att den upphandlande myndigheten ska kunna tilldela kontraktet.

c) Som en kombination av de metoder som beskrivs i leden a och b.

---

[73] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/882 av den 17 april 2019 om tillgänglighetskrav för produkter och tjänster (EUT L 151, 7.6.2019, s. 70).

17.5 När den upphandlande myndigheten väljer att hänvisa till de specifikationer som avses i punkt 17.4 a, får den inte avvisa ett anbud av det skälet att det inte överensstämmer med dessa specifikationer om anbudsgivaren, på något lämpligt sätt, bevisar att den föreslagna lösningen på ett likvärdigt sätt uppfyller kraven i de tekniska specifikationerna.

17.6 När den upphandlande myndigheten väljer att utforma tekniska specifikationer som prestanda- eller funktionskrav enligt punkt 17.4 b, får den inte avvisa ett anbud som överensstämmer med en nationell standard som genomför en europeisk standard, med ett europeiskt tekniskt godkännande, med en gemensam teknisk specifikation, med en internationell standard eller med ett tekniskt referenssystem som har utarbetats av ett europeiskt standardiseringsorgan, om dessa specifikationer behandlar de prestanda- eller funktionskrav som den har fastställt.

Anbudsgivaren ska på något lämpligt sätt bevisa att den byggentreprenad eller de varor eller tjänster som motsvarar standarden uppfyller de prestanda- eller funktionskrav som den upphandlande myndigheten har angett.

17.7 Om den upphandlande myndigheten avser att köpa byggentreprenader, varor eller tjänster med särskilda miljörelaterade eller sociala egenskaper eller andra egenskaper, får den begära ett särskilt märke eller efterlevnad av specifika krav som ingår i ett märke, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Märkeskraven rör endast kriterier som är kopplade till kontraktsföremålet och är lämpliga för att definiera egenskaperna hos de byggentreprenader, varor eller tjänster som köps.

b) Märkeskraven grundas på objektivt kontrollerbara och icke-diskriminerande kriterier.

c) Märkena fastställs genom ett öppet och transparent förfarande där alla relevanta intressenter får delta.

d) Märkena är tillgängliga för samtliga berörda parter.

e) Märkeskraven fastställs av en tredje part över vilken den ekonomiska aktör som ansöker om märket inte kan utöva ett avgörande inflytande.

Den upphandlande myndigheten får begära att ekonomiska aktörer som bevis för överensstämmelse med upphandlingsdokumenten lämnar en provningsrapport eller ett intyg som utfärdats av ett sådant organ för bedömning av överensstämmelse som ackrediterats

i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008[74] eller ett likvärdigt organ för bedömning av överensstämmelse.

[74] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008, s. 30).

17.8 Den upphandlande myndigheten ska godta andra lämpliga bevismedel än de som avses i punkt 17.7, såsom teknisk dokumentation från tillverkaren, om den ekonomiska aktören inte haft tillgång till intyg eller provningsrapporter eller inte haft möjlighet att erhålla dem eller ett särskilt märke inom den gällande tidsfristen, av skäl som inte kan tillskrivas den berörda ekonomiska aktören och förutsatt att denne bevisar att de byggentreprenader, varor eller tjänster som ska tillhandahållas uppfyller kraven enligt det särskilda märket eller de specifika krav som angetts av den upphandlande myndigheten.

17.9 Om det inte motiveras av kontraktsföremålet får tekniska specifikationer inte innehålla hänvisningar till ett särskilt fabrikat, en särskild källa eller ett särskilt framställningsförfarande som karakteriserar de varor eller tjänster som tillhandahålls av en specifik ekonomisk aktör, och inte heller hänvisningar till varumärken, patent eller typer, ett särskilt ursprung eller en särskild tillverkning, om det får till följd att vissa varor eller ekonomiska aktörer gynnas eller inte kan komma i fråga.

Sådana hänvisningar ska i undantagsfall vara tillåtna om en tillräckligt detaljerad och begriplig beskrivning av kontraktsföremålet inte är möjlig. Sådana hänvisningar ska följas av orden ”eller likvärdigt”.

18. Uteslutnings- och urvalskriterier

18.1 Vid tillämpning av artikel 139 ska den upphandlande myndigheten godta ett sådant europeiskt enhetligt upphandlingsdokument som avses i direktiv 2014/24/EU eller, i avsaknad av detta, en undertecknad och daterad försäkran på heder och samvete.

Ekonomiska aktörer får återanvända ett europeiskt enhetligt upphandlingsdokument eller en undertecknad och daterad försäkran på heder och samvete som redan har använts i ett tidigare förfarande, om de bekräftar att uppgifterna i dokumentet fortfarande är korrekta.

Inom den tidsfrist som fastställts av den upphandlande myndigheten och före tilldelningen av kontraktet ska den förmodade utvalda anbudsgivaren i följande fall lägga fram bevis för att den inte befinner sig i någon av de uteslutningssituationer som avses i artikel 138.1 och som styrker det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet eller försäkran på heder och samvete:

a) Om kontraktet tilldelas av en unionsinstitution och värdet är lika med eller överstiger tröskelvärdena i artikel 178.1.

b) Genom undantag från led a i detta stycke, för kontrakt inom området för yttre åtgärder vars värde är lika med eller överstiger de tröskelvärden som anges i punkt 39.2 a och för kontrakt som tilldelas av unionens delegationer i tredjeland eller uteslutande i deras intresse och vars värde är lika med eller överstiger 300 000 EUR.

Genom undantag från tredje stycket får den upphandlande myndigheten i en synnerligen brådskande situation till följd av en kris kräva att den förmodade utvalda anbudsgivaren, inom rimlig tid efter beslutet om tilldelning av kontraktet men innan kontraktet undertecknas, tillhandahåller de bevis som avses i tredje stycket, på de villkor som anges i artikel 163.6.

18.2 Den upphandlande myndigheten ska i upphandlingsdokumenten ange urvalskriterier, miniminivåer på kapaciteten och de intyg som krävs för att styrka den kapaciteten. Samtliga krav ska ha samband med och stå i proportion till kontraktsföremålet.

Den upphandlande myndigheten ska i upphandlingsdokumenten ange hur grupper av ekonomiska aktörer ska uppfylla urvalskriterierna, med beaktande av vad som sägs i punkt 18.6.

När ett kontrakt delas upp i flera delar får den upphandlande myndigheten ange miniminivåer på kapaciteten för varje del. Den får fastställa ytterligare miniminivåer på kapaciteten om flera delar tilldelas en och samma entreprenör.

18.3 När det gäller kapaciteten att utöva yrkesverksamhet får den upphandlande myndigheten begära att en ekonomisk aktör uppfyller minst ett av följande villkor:

a) Anslutning till ett relevant yrkes- eller branschregister, utom när den ekonomiska aktören är en internationell organisation.

b) När det gäller tjänstekontrakt, innehav av ett särskilt tillstånd som visar att aktören är auktoriserad att fullgöra kontraktet i sitt etableringsland eller är medlem i en särskild branschorganisation.

18.4 När den upphandlande myndigheten mottar anbudsansökningar eller anbud ska den godta ett europeiskt enhetligt upphandlingsdokument eller, i avsaknad av detta, en försäkran på heder och samvete om att den anbudssökande eller anbudsgivaren uppfyller urvalskriterierna. Undantag kan göras från kravet på att inlämna ett europeiskt enhetligt upphandlingsdokument eller en försäkran på heder och samvete avseende kontrakt till mycket lågt värde.

Den upphandlande myndigheten får när som helst under förfarandet begära att anbudsgivare eller anbudssökande lämnar en uppdaterad försäkran eller samtliga kompletterande dokument

eller en del av dem, om det är nödvändigt för att säkerställa att förfarandet genomförs på ett korrekt sätt.

Den upphandlande myndigheten ska, såsom anges i kravspecifikationerna, antingen begära att anbudssökande eller anbudsgivare lämnar aktuella kompletterande dokument eller kräver att den förmodade utvalda anbudsgivaren lämnar aktuella kompletterande dokument innan tilldelningsbeslutet fattas, utom när den redan har fått dem inom ramen för ett annat förfarande, förutsatt att dokumenten fortfarande är aktuella eller att den kan få tillgång till dem i en nationell databas utan kostnad.

Genom undantag från tredje stycket ***i denna punkt*** får den upphandlande myndigheten i en synnerligen brådskande situation till följd av en kris kräva att den förmodade utvalda anbudsgivaren, inom rimlig tid efter beslutet om tilldelning av kontraktet men innan kontraktet undertecknas, tillhandahåller de bevis som avses i ***tredje stycket i denna punkt***, på de villkor som anges i artikel 163.6.

Den upphandlande myndigheten ska kräva att ekonomiska aktörer, och i förekommande fall enheter vars kapacitet den ekonomiska aktören avser att förlita sig på, samt planerade underleverantörer undertecknar en försäkran på heder och samvete som bekräftar att det inte finns några yrkesmässiga intressekonflikter och, på begäran av den upphandlande myndigheten, när så krävs för att tillhandahålla relevant information.

18.5 Den upphandlande myndigheten får utifrån en riskbedömning besluta att inte kräva intyg på de ekonomiska aktörernas rättsliga, finansiella, ekonomiska, tekniska och yrkesmässiga kapacitet i följande fall:

a) Förfaranden för kontrakt som tilldelas av unionsinstitutionerna för deras egen räkning och vars värde inte överstiger tröskelvärdena i artikel 178.1.

b) Förfaranden för kontrakt som tilldelas på området för yttre åtgärder och vars värde inte överstiger tröskelvärdena i artikel 181.1.

c) Förfaranden för kontrakt som tilldelas i enlighet med punkt 11.1 andra stycket b, e, f i och iv, h och ***l***.

Om den upphandlande myndigheten beslutar att inte kräva intyg på de ekonomiska aktörernas rättsliga, finansiella, ekonomiska, tekniska och yrkesmässiga kapacitet får ingen förfinansiering ske, utom i vederbörligen motiverade fall.

18.6 Ekonomiska aktörer får vid behov och när det gäller ett visst kontrakt utnyttja andra enheters kapacitet, oberoende av den rättsliga arten av förbindelserna mellan dem och dessa enheter. I detta fall ska de för den upphandlande myndigheten bevisa att de kommer att förfoga över nödvändiga resurser för att fullgöra kontraktet, genom att lägga fram ett åtagande från enheterna i fråga om detta.

När det gäller tekniska och yrkesmässiga kriterier får ekonomiska aktörer endast utnyttja andra enheters kapacitet om dessa enheter kommer att utföra de byggentreprenader eller tjänster för vilka dessa kapaciteter krävs.

Om en ekonomisk aktör utnyttjar andra enheters kapacitet när det gäller kriterier för ekonomisk och finansiell kapacitet, får den upphandlande myndigheten kräva att den ekonomiska aktören och de utnyttjade enheterna ska vara solidariskt ansvariga för fullgörandet av kontraktet.

Den upphandlande myndigheten får begära att anbudsgivaren uppger vilka delar av kontraktet som denne avser att lägga ut på underleverantörer samt vilka underleverantörer som kommer att anlitas.

I fråga om byggentreprenader och tjänster som tillhandahålls vid en anläggning under direkt tillsyn av den upphandlande myndigheten ska den upphandlande myndigheten kräva att entreprenören uppger namn på, kontaktuppgifter till och rättsliga företrädare för alla underleverantörer som deltar i fullgörandet av kontraktet, inbegripet ändringar av underleverantörer.

18.7 Den upphandlande myndigheten ska kontrollera att de enheter vars kapacitet den ekonomiska aktören avser att utnyttja, oavsett om de är underleverantörer eller inte, uppfyller relevanta urvalskriterier.

Den upphandlande myndigheten ska begära att den ekonomiska aktören byter ut en enhet eller underleverantör som inte uppfyller ett relevant urvalskriterium.

18.8 När det gäller byggentreprenadkontrakt, tjänstekontrakt och monterings- eller installationsarbeten inom ramen för ett varukontrakt, får den upphandlande myndigheten kräva att vissa kritiska uppgifter ska utföras direkt av anbudsgivaren eller, om anbudet lämnas in av en grupp av ekonomiska aktörer, en deltagare i gruppen.

18.9 Den upphandlande myndigheten får inte kräva att en grupp av ekonomiska aktörer ska ha en viss juridisk form för att få lämna ett anbud eller en anbudsansökan, men den får kräva att den utsedda gruppen ska anta en viss juridisk form när den har blivit tilldelad kontraktet, om en sådan ändring krävs för att kontraktet ska kunna fullgöras korrekt.

19. Ekonomisk och finansiell kapacitet

19.1 För att säkerställa att ekonomiska aktörer har den ekonomiska och finansiella kapacitet som krävs för att fullgöra kontraktet får den upphandlande myndigheten särskilt begära följande:

a) Att ekonomiska aktörer har en viss minsta årsomsättning, inklusive en viss minsta omsättning inom det område som omfattas av kontraktet.

b) Att ekonomiska aktörer lämnar information om sina årsbokslut, med uppgift om kvoten mellan tillgångar och skulder.

c) Att ekonomiska aktörer har lämplig ansvarsförsäkring för verksamheten.

Vid tillämpning av första stycket a får den minsta årsomsättningen inte överstiga ett belopp som är två gånger så högt som det uppskattade årliga kontraktsvärdet, utom i vederbörligen motiverade fall som är förknippade med inköpets art och som den upphandlande myndigheten ska ange i upphandlingsdokumenten.

Vid tillämpning av första stycket b ska den upphandlande myndigheten i upphandlingsdokumenten förklara metoderna och kriterierna för att beräkna sådana kvoter.

19.2 När det gäller dynamiska inköpssystem ska den högsta årsomsättningen beräknas på grundval av den förväntade största storleken på kontrakt som ska tilldelas inom ramen för det systemet.

19.3 Den upphandlande myndigheten ska i upphandlingsdokumenten ange vilka intyg som en ekonomisk aktör ska lägga fram för att bevisa sin ekonomiska och finansiella kapacitet. Den kan i synnerhet begära ett eller flera av följande dokument:

a) Lämpliga intyg från banker eller, i tillämpliga fall, bevis på relevant ansvarsförsäkring för verksamheten.

b) Årsredovisningar eller utdrag ur dessa, för en period som inte överstiger de tre senaste budgetåren för vilka räkenskaperna avslutats.

c) Uppgift om den ekonomiska aktörens samlade omsättning och, i tillämpliga fall, omsättningen inom det område som omfattas av kontraktet, för maximalt de tre senaste tillgängliga räkenskapsåren.

Om den ekonomiska aktören av något giltigt skäl inte kan uppvisa de referenser som den upphandlande myndigheten begär, får aktören bevisa sin ekonomiska och finansiella kapacitet med hjälp av något annat dokument som den upphandlande myndigheten anser lämpligt.

20. Teknisk och yrkesmässig kapacitet

20.1 Den upphandlande myndigheten ska kontrollera att anbudssökande eller anbudsgivare uppfyller minimiurvalskriterierna avseende teknisk och yrkesmässig kapacitet i enlighet med punkterna 20.2–20.5. Den upphandlande myndigheten ska också bedöma förekomsten av sådana yrkesmässiga intressekonflikter som avses i punkt 20.6 på grundval av en förklaring

om yrkesmässiga intressekonflikter och, i förekommande fall, den upphandlande myndighetens begäran om kompletterande uppgifter enligt punkt 18.4.

20.2 Den upphandlande myndigheten ska i upphandlingsdokumenten ange vilka intyg som en ekonomisk aktör ska lägga fram för att bevisa sin tekniska och yrkesmässiga kapacitet. Den kan i synnerhet begära ett eller flera av följande dokument:

a) För byggentreprenader, varor som kräver monterings- eller installationsarbeten eller tjänster, information om utbildnings- och yrkeskvalifikationer, färdigheter, erfarenhet och sakkunskap hos de personer som ansvarar för fullgörandet.

b) En förteckning över följande:

i) De huvudsakliga tjänster och varuleveranser som utförts under de tre senaste åren, med uppgift om belopp, datum och offentliga eller privata kunder, på begäran åtföljt av uttalanden från dessa kunder.

ii) De byggentreprenader som utförts under de fem senaste åren, åtföljt av intyg om att de mest betydande byggentreprenaderna utförts på ett tillfredsställande sätt.

c) En beskrivning av den tekniska utrustning och de redskap eller de anläggningar som den ekonomiska aktören har tillgång till för att fullgöra ett tjänstekontrakt eller ett byggentreprenadkontrakt.

d) En beskrivning av de tekniska anläggningar och den tekniska utrustning som den ekonomiska aktören har tillgång till för kvalitetssäkring, och en beskrivning av tillgängliga forsknings- och utvecklingsanläggningar.

e) En referensuppgift om de tekniker eller tekniska organ som den ekonomiska aktören har tillgång till, även om de inte är direkt knutna till aktören, särskilt de som ansvarar för kvalitetskontroll.

f) När det gäller varor: varuprover, beskrivningar eller autentiska fotografier eller intyg från officiella kvalitetskontrollinstitut eller organ med erkänd kompetens, där varornas överensstämmelse intygas med tydliga hänvisningar till tekniska specifikationer eller standarder.

g) För byggentreprenader eller tjänster, uppgift om antal anställda i medeltal per år och antalet anställda med ledningsfunktion hos den ekonomiska aktören under de tre senaste åren.

h) Upplysning om de system för hantering av leveranskedjan och spårningssystem som den ekonomiska aktören kan använda för att fullgöra kontraktet.

i) Upplysning om de miljöledningsåtgärder den ekonomiska aktören kan tillämpa för att fullgöra kontraktet.

Vid tillämpning av första stycket b i, och om det krävs för att säkerställa en tillfredsställande konkurrensnivå, får den upphandlande myndigheten ange att intyg på relevanta varor eller tjänster som levererats eller utförts för mer än tre år sedan kommer att beaktas.

Vid tillämpning av första stycket b ii, och om det krävs för att säkerställa en tillfredsställande konkurrensnivå, får den upphandlande myndigheten ange att intyg på relevanta byggentreprenader som levererats eller utförts för mer än fem år sedan kommer att beaktas.

20.3 Om de aktuella varorna eller tjänsterna är komplexa eller, i undantagsfall, avsedda för ett särskilt ändamål kan den tekniska och yrkesmässiga kapaciteten kontrolleras av den upphandlande myndigheten själv eller, på dennas vägnar, av ett behörigt organ i den ekonomiska aktörens etableringsland, förutsatt att detta organ ger sitt samtycke. Kontrollen ska ge besked om leverantörens tekniska kapacitet och produktionskapacitet och, vid behov, dennes forsknings- och utvecklingsanläggningar samt kvalitetskontrollåtgärder.

20.4 Om den upphandlande myndigheten kräver uppvisande av intyg utfärdade av oberoende organ om att den ekonomiska aktören iakttar vissa kvalitetssäkringsstandarder, inklusive tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning, ska myndigheten hänvisa till kvalitetssäkringssystem som bygger på relevanta europeiska standarder på området och är certifierade av ackrediterade organ. Den upphandlande myndigheten ska också godta andra bevis på likvärdiga kvalitetssäkringsåtgärder från en ekonomisk aktör som bevisligen inte kan få sådana intyg utfärdade eller inte kan erhålla dem inom gällande tidsfrister av skäl som inte kan tillskrivas den ekonomiska aktören och förutsatt att denne bevisar att de föreslagna kvalitetssäkringsåtgärderna uppfyller gällande kvalitetssäkringsstandarder.

20.5 Om den upphandlande myndigheten kräver uppvisande av intyg utfärdade av oberoende organ om att den ekonomiska aktören följer vissa miljöledningssystem eller miljöledningsstandarder ska den hänvisa till unionens miljölednings- och miljörevisionsordning (Emas) eller till andra miljöledningssystem som erkänts i enlighet med artikel 45 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009[75] eller andra miljöledningsstandarder som grundas på relevanta

[75] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009 av den 25 november 2009 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (Emas) och om upphävande av förordning (EG) nr 761/2001 och kommissionens beslut 2001/681/EG och 2006/193/EG (EUT L 342, 22.12.2009, s. 1).

europeiska eller internationella standarder från ackrediterade organ. Om en ekonomisk aktör bevisligen inte kan få sådana intyg utfärdade eller erhålla dem inom gällande tidsfrister av skäl som inte kan tillskrivas den ekonomiska aktören ska den upphandlande myndigheten också godta andra bevis på miljöledningsåtgärder, förutsatt att den ekonomiska aktören bevisar att dessa åtgärder är likvärdiga med de som krävs enligt det tillämpliga miljöledningssystemet eller den tillämpliga miljöledningsstandarden.

20.6 Den upphandlande myndigheten kan dra slutsatsen att en ekonomisk aktör inte har nödvändig yrkesmässig kapacitet för att fullgöra kontraktet enligt en tillämplig kvalitetsstandard, om myndigheten fastställer att den ekonomiska aktören har yrkesmässiga intressekonflikter som kan inverka negativt på dennes fullgörande av kontraktet.

21. Tilldelningskriterier

21.1 Kvalitetskriterier kan innefatta tekniska fördelar, estetiska och funktionella egenskaper, tillgänglighet, utformning med tanke på samtliga användares behov, sociala, miljörelaterade och innovativa egenskaper, produktions-, tillhandahållande- och handelsprocess och varje annan specifik process under byggentreprenadens, varans eller tjänstens livscykel produkternas livscykel, organisation av samt kvalifikationer och erfarenhet hos den personal som utses att verkställa kontraktet, om kvaliteten på den personal som utsetts på ett betydande sätt kan påverka nivån på kontraktets fullgörande, eftermarknadsservice, tekniskt stöd eller leveransvillkor, såsom leveransdag, leveransprocess och leveranstid eller tid för fullgörandet.

21.2 Den upphandlande myndigheten ska i upphandlingsdokumenten ange hur de olika valda kriterierna kommer att viktas inbördes vid bedömningen av vilket anbud som är ekonomiskt mest fördelaktigt, utom när kontraktet tilldelas endast på grundval av lägsta pris. Kriterieviktningen får anges som intervall med en lämplig största tillåtna spridning.

Viktningen av pris- eller kostnadskriteriet i förhållande till övriga kriterier får inte medföra att pris- eller kostnadskriteriet neutraliseras i valet av vem som ska tilldelas kontraktet.

Om viktning inte är möjlig av objektiva skäl ska den upphandlande myndigheten ange kriterierna i fallande prioritetsordning.

21.3 Den upphandlande myndigheten får fastställa miniminivåer för kvalitet. Anbud under dessa kvalitetsnivåer ska avvisas.

21.4 Livscykelkostnader ska i den mån som det är relevant omfatta delar av eller alla följande kostnader under en byggentreprenads, varas eller tjänsts livscykel:

a) Kostnader som bärs av den upphandlande myndigheten eller andra användare, såsom

i) kostnader för förvärv,

ii) användningskostnader, som förbrukning av energi och andra resurser,

iii) underhållskostnader,

iv) kostnader vid livslängdens slut, t.ex. insamlings- och återvinningskostnader.

b) Kostnader som beror på externa miljöeffekter kopplade till byggentreprenader, varor eller tjänster under deras livscykel, förutsatt att deras penningvärde kan fastställas och kontrolleras.

21.5 När den upphandlande myndigheten bedömer kostnaderna med utgångspunkt från ett livscykelkostnadsperspektiv ska den i upphandlingsdokumenten ange vilka uppgifter som anbudsgivarna ska lämna och vilken metod som myndigheten på grundval av dessa uppgifter kommer att använda för att fastställa livscykelkostnaderna.

Den metod som används för bedömningen av kostnader som beror på externa miljöeffekter ska uppfylla följande villkor:

a) Den ska grundas på objektivt verifierbara och icke-diskriminerande kriterier.

b) Den ska vara tillgänglig för alla berörda parter.

c) De uppgifter som krävs ska med rimliga ansträngningar kunna tillhandahållas av ekonomiska aktörer.

I tillämpliga fall ska den upphandlande myndigheten använda de obligatoriska gemensamma metoder för beräkning av livscykelkostnader som anges i de unionsrättsakter som förtecknas i bilaga XIII till direktiv 2014/24/EU.

22. Användning av elektroniska auktioner

22.1 Den upphandlande myndigheten får använda elektroniska auktioner, där nya lägre priser eller nya värden för vissa delar av anbuden presenteras.

Den upphandlande myndigheten ska strukturera den elektroniska auktionen som en upprepad elektronisk process, vilken genomförs efter en inledande fullständig utvärdering av anbuden och möjliggör en rangordning av anbuden på grundval av automatiska utvärderingsmetoder.

22.2 Vid öppna eller selektiva förfaranden eller förhandlade förfaranden under konkurrens får den upphandlande myndigheten besluta att tilldelningen vid offentlig upphandling ska föregås av en elektronisk auktion, om upphandlingsdokumenten kan fastställas med tillräcklig exakthet.

En elektronisk auktion får användas vid förnyad konkurrensutsättning för parter i ett ramavtal enligt punkt 1.3 andra stycket b, och vid inbjudan att lämna anbud beträffande kontrakt som ska tilldelas inom ramen för ett sådant dynamiskt inköpssystem som avses i punkt 9.

En elektronisk auktion ska grundas på en av de tilldelningsmetoder som anges i artikel 170.4.

22.3 En upphandlande myndighet som beslutar att använda elektronisk auktion ska ange detta i meddelandet om upphandling.

Upphandlingsdokumenten ska innehålla följande upplysningar:

a) Värden på det som kommer att vara föremål för en elektronisk auktion, förutsatt att detta är kvantifierbart och kan uttryckas i siffror eller procent.

b) Eventuella gränser för de värden som kan presenteras, baserade på specifikationerna för kontraktsföremålet.

c) De uppgifter som kommer att göras tillgängliga för anbudsgivarna under den elektroniska auktionen och, vid behov, när detta kommer att ske.

d) Relevanta uppgifter om genomförandet av den elektroniska auktionen, inbegripet huruvida den är indelad i etapper och hur den kommer att avslutas enligt punkt 22.7.

e) På vilka villkor anbudsgivarna kan lämna anbud och särskilt vilka minsta skillnader som i tillämpliga fall krävs mellan anbuden.

f) Relevanta uppgifter om den elektroniska utrustning som används och om arrangemangen och de tekniska specifikationerna för anslutning.

22.4 Alla anbudsgivare som har lämnat in godtagbara anbud ska samtidigt och med elektroniska medel bjudas in att delta i den elektroniska auktionen genom de anslutningssätt som anges i instruktionerna. I inbjudan ska anges vilken dag och tid den elektroniska auktionen kommer att inledas.

Den elektroniska auktionen får genomföras i flera på varandra följande etapper. Den elektroniska auktionen får inte inledas tidigare än två arbetsdagar efter den dag då inbjudan avsänts.

22.5 Inbjudan ska åtföljas av resultatet av en fullständig utvärdering av det berörda anbudet.

I inbjudan ska även den matematiska formel anges som kommer att användas vid den elektroniska auktionen för att bestämma den nya automatiska rangordningen utifrån de nya

priser och/eller värden som lämnas. Denna formel ska innefatta viktningen av alla de kriterier som fastställts för att avgöra vilket som är det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet, i enlighet med upphandlingsdokumenten. I detta syfte ska emellertid eventuellt förekommande intervall i förväg reduceras till ett bestämt värde.

Om alternativa anbud är tillåtna ska en separat formel anges för varje alternativ.

22.6 Under varje etapp i en elektronisk auktion ska den upphandlande myndigheten omedelbart meddela alla anbudsgivare åtminstone tillräckliga upplysningar för att de vid varje tidpunkt ska ha kännedom om sin plats i rangordningen. Den får även, om detta angetts tidigare, ge ytterligare upplysningar om andra priser eller värden som lämnats in samt antalet anbudsgivare i en specifik auktionsetapp. Den får emellertid inte röja anbudsgivarnas identitet under någon av de olika etapperna i den elektroniska auktionen.

22.7 Den upphandlande myndigheten ska avsluta den elektroniska auktionen på ett eller flera av följande sätt:

a) På den dag och vid den tidpunkt som tidigare angetts.

b) När den inte längre erhåller några nya priser eller nya värden som motsvarar kraven på minsta skillnader, förutsatt att den tidigare har angett hur långt efter det att den har mottagit det sista priset eller värdet som den kommer att avsluta den elektroniska auktionen.

c) När det antal auktionsetapper som tidigare angetts har genomförts.

22.8 Efter att ha avslutat den elektroniska auktionen ska den upphandlande myndigheten tilldela kontraktet på grundval av resultatet av den elektroniska auktionen.

23. Onormalt låga anbud

23.1 Om de priser eller kostnader som föreslås i ett anbud för ett visst kontrakt framstår som onormalt låga ska den upphandlande myndigheten skriftligen begära upplysningar om beståndsdelarna av de priser eller kostnader som den anser vara relevanta, och ge anbudsgivaren möjlighet att lämna synpunkter.

Den upphandlande myndigheten får särskilt beakta synpunkter som gäller

a) ekonomin i sättet att tillverka varorna, sättet att tillhandahålla tjänsterna eller byggmetoderna,

b) valda tekniska lösningar eller ovanligt gynnsamma förhållanden som anbudsgivaren har tillgång till,

c) originaliteten i anbudet,

d) anbudsgivarens efterlevnad av tillämpliga miljö-, social- och arbetsrättsliga skyldigheter,

e) underleverantörers efterlevnad av tillämpliga miljö-, social- och arbetsrättsliga skyldigheter,

f) möjligheten för anbudsgivaren att få statligt stöd i enlighet med tillämpliga regler.

23.2 Den upphandlande myndigheten får endast avvisa anbudet när de ingivna bevisen inte på ett tillfredsställande sätt förklarar de låga priser eller kostnader som föreslagits.

Den upphandlande myndigheten ska avvisa anbudet när den har fastställt att anbudet är onormalt lågt på grund av att det inte uppfyller tillämpliga miljö-, social- och arbetsrättsliga skyldigheter.

23.3 Om den upphandlande myndigheten fastställer att ett anbud är onormalt lågt på grund av att anbudsgivaren har fått statligt stöd, får den endast avvisa anbudet av enbart detta skäl om anbudsgivaren inte kan bevisa, inom en tillräcklig tidsfrist som fastställts av den upphandlande myndigheten, att det berörda stödet är förenligt med den inre marknaden i enlighet med artikel 107 i EUF-fördraget.

24. Tidsfrist för inlämning av anbud och anbudsansökningar

24.1 Fristerna ska vara längre än de minimitidsfrister som anges i denna punkt när anbuden kan utarbetas först efter ett besök på plats eller efter en granskning på plats av underlagen till upphandlingsdokumenten.

Tidsfristerna ska förlängas med fem dagar i följande fall:

a) Den upphandlande myndigheten erbjuder inte direkt kostnadsfri tillgång till upphandlingsdokumenten med elektroniska medel.

b) Meddelandet om upphandling offentliggörs på det sätt som anges i punkt 4.2 b.

24.2 Vid öppna förfaranden ska tidsfristen för inlämning av anbud vara minst 37 dagar räknat från den dag som följer på den dag då meddelandet om upphandling avsändes.

24.3 Vid selektiva förfaranden, konkurrenspräglade dialoger, förhandlade förfaranden under konkurrens, dynamiska inköpssystem och innovationspartnerskap ska tidsfristen för inlämning av anbudsansökningar vara minst 32 dagar räknat från den dag som följer på den dag då meddelandet om upphandling avsändes. Vid dynamiska inköpssystem ska inga ytterligare tidsfrister gälla för mottagande av anbudsansökningar när inbjudan att lämna anbud för den första specifika upphandlingen enligt det dynamiska inköpssystemet har skickats ut.

24.4 Vid selektiva förfaranden och förhandlade förfaranden under konkurrens ska tidsfristen för inlämning av anbud vara minst 30 dagar räknat från den dag som följer på den dag då inbjudan att lämna anbud avsändes.

24.5 Vid dynamiska inköpssystem ska tidsfristen för inlämning av anbud vara minst tio dagar räknat från den dag som följer på den dag då inbjudan att lämna anbud avsändes.

24.6 Vid förfaranden efter en sådan inbjudan att anmäla intresse som avses i punkt 13.1 ska tidsfristen vara

a) minst tio dagar räknat från den dag som följer på den dag då inbjudan att lämna anbud avsändes, för inlämning av anbud vid den typ av förfarande som avses i punkt 13.1 a och punkt 13.3 b i,

b) minst tio dagar för inlämning av anbudsansökningar och minst tio dagar för inlämning av anbud vid det tvåstegsförfarande som avses i punkt 13.3 b ii.

24.7 Vid öppna eller selektiva förfaranden får den upphandlande myndigheten minska tidsfristerna för inlämning av anbud med fem dagar om den godtar att anbud inlämnas med elektroniska medel.

25. Tillgång till upphandlingsdokument och tidsfrist för inlämning av kompletterande uppgifter

25.1 Den upphandlande myndigheten ska erbjuda direkt kostnadsfri tillgång med elektroniska medel till upphandlingsdokumenten från den dag då meddelandet om upphandling offentliggörs eller, i fråga om förfaranden utan något meddelande om upphandling eller som avses i punkt 13, från den dag då inbjudan att lämna anbud avsänds.

I motiverade fall får den upphandlande myndigheten överföra upphandlingsdokumenten med andra medel som den angett, om direkt tillgång med elektroniska medel är omöjlig av tekniska skäl eller om upphandlingsdokumenten innehåller uppgifter av konfidentiell karaktär. I sådana fall ska punkt 24.1 andra stycket tillämpas, utom i de brådskande fall som avses i punkt 26.1.

Den upphandlande myndigheten får ställa krav på ekonomiska aktörer för att skydda den konfidentiella karaktären hos uppgifter i upphandlingsdokumenten. Den ska tillkännage sådana krav samt hur tillgång till de berörda upphandlingsdokumenten kan erhållas.

25.2 Den upphandlande myndigheten ska så snart som möjligt, samtidigt och skriftligen, ge samtliga berörda ekonomiska aktörer kompletterande uppgifter med anknytning till upphandlingsdokumenten.

Den upphandlande myndigheten ska inte vara skyldig att besvara framställningar om kompletterande uppgifter som lagts fram mindre än sex arbetsdagar före tidsfristen för inlämning av anbud.

25.3 Den upphandlande myndigheten ska förlänga tidsfristen för inlämning av anbud när

a) den inte lämnat kompletterande uppgifter senast sex dagar före tidsfristen för inlämning av anbud trots att den ekonomiska aktören begärt detta i god tid,

b) den gjort väsentliga ändringar i upphandlingsdokumenten.

26. Tidsfrist i brådskande fall

26.1 Om det vid ett öppet eller selektivt förfarande inte är möjligt att iaktta minimitidsfristerna enligt punkt 24.2 och 24.3 på grund av vederbörligen motiverad brådska, får den upphandlande myndigheten fastställa

a) en tidsfrist för inlämning av anbudsansökningar eller anbud vid ett öppet förfarande, vilken inte får vara mindre än 15 dagar från den dag då meddelandet om upphandling avsändes,

b) en tidsfrist för inlämning av anbud vid ett selektivt förfarande, vilken inte får vara mindre än 10 dagar från den dag då inbjudan att lämna anbud avsändes.

26.2 I brådskande fall ska den tidsfrist som avses i punkt 25.2 andra stycket och punkt 25.3 a vara fyra dagar.

27. Elektroniska kataloger

27.1 Om det krävs att elektroniska kommunikationsmedel ska användas får den upphandlande myndigheten kräva att anbud inlämnas i form av en elektronisk katalog eller att de ska innefatta en elektronisk katalog.

27.2 När inlämning av anbud i form av en elektronisk katalog godtas eller krävs ska den upphandlande myndigheten

a) ange detta i meddelandet om upphandling,

b) i upphandlingsdokumenten ange alla nödvändiga uppgifter om format, den elektroniska utrustning som används samt tekniska arrangemang för anslutning och specifikationer för katalogen.

27.3 Om ett multipelt ramavtal har ingåtts efter inlämning av anbud i form av elektroniska kataloger, får den upphandlande myndigheten besluta att en förnyad konkurrensutsättning för specifika kontrakt genomförs på grundval av uppdaterade kataloger, genom en av följande metoder:

a) Den upphandlande myndigheten inbjuder entreprenörerna att på nytt lämna in sina elektroniska kataloger, anpassade till kraven i det berörda specifika kontraktet.

b) Den upphandlande myndigheten meddelar entreprenörerna att den har för avsikt att från redan inlämnade elektroniska kataloger samla in de uppgifter som behövs för att upprätta anbud anpassade till kraven i det berörda specifika kontraktet, förutsatt att det angetts i upphandlingsdokumenten för ramavtalet att denna metod kommer att användas.

27.4 Om den upphandlande myndigheten använder den metod som avses i punkt 27.3 b ska den meddela entreprenörerna den dag och den tidpunkt då den har för avsikt att samla in de uppgifter som behövs för att upprätta anbud anpassade till kraven i det berörda specifika kontraktet och ge entreprenörerna möjlighet att säga nej till sådan insamling av uppgifter.

Den upphandlande myndigheten ska fastställa en lämplig tidsperiod mellan meddelandet och insamlingen av uppgifter.

Innan det specifika kontraktet tilldelas ska den upphandlande myndigheten presentera de insamlade uppgifterna för den berörda entreprenören för att ge denne möjlighet att ifrågasätta eller bekräfta att det på detta sätt upprättade anbudet inte innehåller några materiella fel.

27.5 Upphandlande myndigheter får tilldela kontrakt på grundval av ett dynamiskt inköpssystem genom att kräva att erbjudanden ska inlämnas i form av en elektronisk katalog.

Upphandlande myndigheter får också tilldela kontrakt på grundval av ett dynamiskt inköpssystem genom att underrätta de anbudssökande om att de har för avsikt att från redan inlämnade elektroniska kataloger samla in de uppgifter som behövs för att upprätta anbud anpassade till kraven för den specifika upphandlingen i fråga.

28. Öppnande av anbud och anbudsansökningar

28.1 Vid öppna förfaranden får bemyndigade företrädare för anbudsgivare närvara vid öppnandet fysiskt eller, om så anges i upphandlingsdokumenten, på distans via videokonferens.

28.2 För kontrakt med ett värde som minst motsvarar de tröskelvärden som avses i artikel 178.1 ska den behöriga utanordnaren utse en särskild kommitté som öppnar anbuden. Vid förnyad konkurrensutsättning inom ramavtal får utanordnaren efter riskanalys frångå den skyldigheten för specifika upphandlingar, inom ramen för ett dynamiskt inköpssystem, liksom i de fall som avses i punkt 11.1 andra stycket, med undantag för leden d och g i det stycket.

Öppnandekommittén ska bestå av minst två personer som företräder minst två organisatoriska enheter inom unionsinstitutionen i fråga, vilka sinsemellan saknar hierarkisk koppling. För att undvika intressekonflikt ska dessa personer omfattas av skyldigheterna i artikel 61.

För sådana representationer eller lokala enheter som avses i artikel 153 eller som är isolerade i en medlemsstat ska kravet på att enheter sinsemellan ska sakna hierarkisk koppling inte tillämpas när det inte finns separata enheter.

28.3 För ett upphandlingsförfarande som inleds på interinstitutionell basis ska öppnandekommittén utses av den behöriga utanordnaren vid den unionsinstitution som ansvarar för upphandlingsförfarandet.

28.4 Den upphandlande myndigheten ska med hjälp av någon lämplig metod kontrollera och säkerställa integriteten hos det ursprungliga anbudet, inbegripet dess ekonomiska aspekter, och hos bevisen för datum och tidpunkt för dess mottagande i enlighet med artikel 152.3 och 152.5.

28.5 Vid öppna förfaranden, när kontraktet tilldelas på grundval av lägsta pris eller lägsta kostnad i enlighet med artikel 170.4, ska de priser som erbjuds i anbud som uppfyller kraven läsas upp högt.

28.6 Protokollet från öppnandet av mottagna anbud ska undertecknas av den eller de personer som ansvarar för öppnandet eller av medlemmar i öppnandekommittén. I protokollet ska de anbud identifieras som uppfyller respektive inte uppfyller artikel 152 varvid skälen till att anbud avvisats i enlighet med artikel 171.4 ska anges. Protokollet får undertecknas i ett elektroniskt system som med tillräcklig säkerhet identifierar den som undertecknar.

29. Utvärdering av anbud och anbudsansökningar

29.1 Den behöriga utanordnaren får besluta att utvärderingskommittén ska utvärdera och rangordna anbuden endast enligt tilldelningskriterierna, och att uteslutnings- och urvalskriterierna ska utvärderas enligt andra lämpliga rutiner som garanterar att inga intressekonflikter föreligger.

29.2 För ett upphandlingsförfarande som inleds på interinstitutionell basis ska utvärderingskommittén utses av den behöriga utanordnaren vid den unionsinstitution som ansvarar för upphandlingsförfarandet. Kommitténs sammansättning ska så långt som möjligt återspegla förfarandets interinstitutionella karaktär.

29.3 Anbudsansökningar och anbud som är lämpliga enligt punkt 11.2 och som varken är ogiltiga enligt punkt 12.2 eller oacceptabla enligt punkt 12.3 ska anses godtagbara.

30. Utvärderingsresultat och beslut om tilldelning

30.1 Resultatet av utvärderingen ska anges i en utvärderingsrapport som innehåller ett förslag till tilldelning av kontrakt. Utvärderingsrapporten ska dateras och undertecknas av den eller de personer som utfört utvärderingen eller av utvärderingskommitténs medlemmar. Rapporten får undertecknas i ett elektroniskt system som med tillräcklig säkerhet identifierar den som undertecknar.

Om kommittén inte haft ansvar för att kontrollera anbuden mot uteslutnings- och urvalskriterierna ska utvärderingsrapporten också undertecknas av de personer som den behöriga utanordnaren gett ansvaret för dessa uppgifter.

30.2 Utvärderingsrapporten ska innehålla följande:

a) Den upphandlande myndighetens namn och adress (vid interinstitutionell eller gemensam upphandling – endast den huvudansvariga upphandlande myndighetens adress) samt kontraktets föremål och värde eller ramavtalets föremål och högsta värde.

b) Namnen på avvisade anbudssökande eller anbudsgivare och skälen till att de avvisats på grundval av tillträde till upphandling, en situation som avses i artikel 143.1 eller urvalskriterierna.

c) Referensuppgifter om avvisade anbud och skälen till att de avvisats på grundval av något av följande:

i) Bristande uppfyllnad av minimikraven i artikel 170.1 a.

ii) Bristande uppfyllnad av minimikvalitetsnivåerna i punkt 21.3.

iii) Anbuden har konstaterats vara onormalt låga enligt punkt 23.

d) Namnen på utvalda anbudssökande eller anbudsgivare och skälen till att de valts ut.

e) Namnen på de anbudsgivare som ska rangordnas samt erhållna poäng och motiveringar till poängen.

f) Namnen på föreslagna anbudssökande eller den anbudsgivare som tilldelats kontraktet och skälen till detta val.

g) Om den är känd, uppgift om hur stor del av kontraktet eller ramavtalet som den föreslagna entreprenören avser att lägga ut på tredje part.

30.3 Den upphandlande myndigheten ska fatta sitt beslut om tilldelning, som innehåller något av följande:

a) Ett godkännande av utvärderingsrapporten med alla de uppgifter som förtecknas i punkt 30.2 och med tillägg av följande:

i) Namnet på den anbudsgivare som tilldelats kontraktet och skälen till detta val med hänvisning till tidigare tillkännagivna urvals- och tilldelningskriterier, i tillämpliga fall inbegripet skälen till att utvärderingsrapportens rekommendation inte följs.

ii) Vid förhandlat förfarande utan föregående meddelande om upphandling, förhandlat förfarande under konkurrens eller konkurrenspräglad dialog, de omständigheter enligt punkterna 11, 12 och 40 som motiverar valet av förfarande.

b) I tillämpliga fall, skälen till att den upphandlande myndigheten har beslutat att inte tilldela något kontrakt.

30.4 Utanordnaren får slå samman och underteckna utvärderingsrapporten och beslutet om tilldelning i ett enda dokument i följande fall:

a) Vid förfaranden som underskrider tröskelvärdena som avses i artikel 178.1 om enbart ett anbud mottagits.

b) Vid förnyad konkurrensutsättning inom ramavtal om ingen utvärderingskommitté utnämnts.

c) I fall som avses i punkt 11.1 andra stycket c, e, f i, f iii, h och m om ingen utvärderingskommitté utnämnts.

30.5 För ett upphandlingsförfarande som inleds på interinstitutionell basis ska det beslut som avses i punkt 30.3 fattas av den upphandlande myndighet som ansvarar för upphandlingsförfarandet.

31. Information till anbudssökande och anbudsgivare

31.1 Den upphandlande myndigheten ska med elektroniska medel informera samtliga anbudssökande eller anbudsgivare, samtidigt och individuellt, om de beslut som fattats rörande resultatet av förfarandet så snart som möjligt efter något av följande steg:

a) Öppnandeetappen i fråga om de fall som avses i artikel 171.3.

b) När ett beslut har fattats på grundval av uteslutnings- och urvalskriterier i upphandlingsförfaranden som är indelade i två steg.

c) Beslutet om tilldelning.

I vart och ett av fallen ska den upphandlande myndigheten ange skälen till att en anbudsansökan eller ett anbud inte har godtagits samt tillgängliga rättsmedel.

När den anbudsgivare som tilldelats kontraktet informeras ska den upphandlande myndigheten ange att det meddelade beslutet inte utgör ett åtagande från myndighetens sida.

I de fall som avses i första stycket a underrättas endast den anbudsgivare som direkt berörs av beslutet. I de fall som avses i första stycket b ska meddelanden om beslut som fattats på grundval av uteslutnings- och urvalskriterier i ett dynamiskt inköpssystem sändas individuellt till de berörda anbudssökandena.

31.2 Den upphandlande myndigheten ska meddela de uppgifter som anges i artikel 173.3 så snart som möjligt och inom högst 15 dagar från det att en skriftlig begäran mottagits. När den upphandlande myndigheten tilldelar kontrakt för egen räkning ska den använda elektroniska medel. Anbudsgivaren får också sända begäran med elektroniska medel.

31.3. När den upphandlande myndigheten kommunicerar med elektroniska medel ska uppgifter anses ha mottagits av anbudssökande eller anbudsgivare om myndigheten kan bevisa att den har sänt uppgifterna till den elektroniska adress som anges i anbudet eller anbudsansökan.

I detta fall ska uppgifter anses ha mottagits av anbudssökande eller anbudsgivare den dag då den upphandlande myndigheten avsände uppgifterna.

KAPITEL 2

Bestämmelser för kontrakt som unionsinstitutionerna tilldelar för egen räkning

32. Inköpscentraler

32.1 En inköpscentral får agera som

a) en grossist genom att köpa, lagra och vidaresälja varor och tjänster till andra upphandlande myndigheter,

b) en mellanhand genom att tilldela ramavtal eller driva dynamiska inköpssystem som kan användas av andra upphandlande myndigheter enligt vad som tillkännagetts i det ursprungliga meddelandet.

32.2 Inköpscentralen ska genomföra samtliga upphandlingsförfaranden med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel.

33. Delar av kontrakt

33.1 När så är lämpligt, tekniskt möjligt och kostnadseffektivt ska kontrakt tilldelas i separata delar inom ett och samma förfarande.

33.2 Om kontraktsföremålet delas upp i flera delar, som var och en omfattas av ett enskilt kontrakt, ska det totala värdet av alla delar beaktas vid den sammanlagda beräkningen enligt det tillämpliga tröskelvärdet.

Om det totala värdet av alla delar minst motsvarar de tröskelvärden som avses i artikel 178.1 ska artiklarna 166.1, 167 och 168 tillämpas på varje del.

33.3 Om ett kontrakt ska tilldelas i separata delar, ska anbuden utvärderas separat för varje del. Om flera delar tilldelas en och samma anbudsgivare får ett gemensamt kontrakt undertecknas för dessa delar.

34. Flera leverantörer

34.1 Upphandling med flera leverantörer får endast användas om det är nödvändigt för att undvika alltför stor tillit till en enda leverantör för kritiska varor, byggentreprenader eller tjänster, eller om det är nödvändigt att låta identiska eller nästan identiska tjänster, varor eller byggentreprenader utföras parallellt av olika entreprenörer.

34.2 När upphandling med flera leverantörer används ska kontrakt tilldelas inom ramen för samma förfarande. Det totala värdet av alla planerade kontrakt med identiska eller nästan identiska föremål ska beaktas vid den övergripande utvärderingen enligt det tillämpliga tröskelvärdet.

Om det totala värdet av alla kontrakt som ska tilldelas minst motsvarar de tröskelvärden som avses i artikel 178.1 ska artiklarna 166.1, 167 och 168 tillämpas på varje kontrakt.

34.3 Den upphandlande myndigheten ska i upphandlingsdokumenten ange det högsta antal kontrakt som ska tilldelas. Kontrakt som härrör från en upphandling med flera leverantörer ska tilldelas efter rangordning enligt punkt 30.2 e och ska också undertecknas i den ordningen, såvida det inte finns vederbörligen motiverade skäl för att inte göra detta.

35. Arrangemang för uppskattning av kontraktsvärdet

35.1 Den upphandlande myndigheten ska, i syfte att fastställa de åtgärder för offentliggörande som anges i artikel 166.1 och 166.2 och välja upphandlingsförfarande, uppskatta kontraktsvärdet på grundval av det totala belopp som ska betalas, inbegripet alla options- och förlängningsrättigheter.

Denna uppskattning ska ske senast när den upphandlande myndigheten inleder upphandlingsförfarandet.

35.2 För ramavtal och dynamiska inköpssystem ska det maximala värdet av samtliga planerade kontrakt under ramavtalets eller det dynamiska inköpssystemets hela löptid beaktas.

För innovationspartnerskap ska det maximala uppskattade värdet av de forsknings- och utvecklingsverksamheter som ska genomföras under alla steg av det planerade partnerskapet samt av de byggentreprenader, varor eller tjänster som ska upphandlas vid utgången av det planerade partnerskapet beaktas.

Om den upphandlande myndigheten planerar ersättningar till anbudssökande eller anbudsgivare ska den beakta dessa när den beräknar det uppskattade kontraktsvärdet.

35.3 För tjänstekontrakt ska följande beaktas:

a) I fråga om försäkringstjänster: de premier som ska betalas och andra former av ersättningar.

b) I fråga om banktjänster och andra finansiella tjänster: avgifter, provisioner, räntor och andra former av ersättningar.

c) I fråga om kontrakt som avser projektering: arvoden, provisioner och andra former av ersättningar.

35.4 Om ett tjänstekontrakt inte anger något totalpris eller om ett varukontrakt omfattar leasing, hyra eller hyrköp av varor ska det uppskattade kontraktsvärdet beräknas utifrån följande värde:

a) För kontrakt på bestämd tid

i) med en löptid på högst 48 månader för tjänster, och högst tolv månader för varor: det samlade kontraktsvärdet för hela löptiden,

ii) med en löptid på mer än tolv månader för varor: det samlade värdet inklusive varornas uppskattade restvärde.

b) För kontrakt på obestämd tid eller tjänstekontrakt med mer än 48 månaders löptid: månadsvärdet multiplicerat med 48.

35.5 När det gäller tjänste- eller varukontrakt som tilldelas på regelbunden basis eller som ska förnyas inom en viss angiven period ska grunden för beräkning av det uppskattade kontraktsvärdet vara något av följande:

a) Det reella totala värdet av en serie kontrakt av samma typ som tilldelats under de föregående tolv månaderna eller under det föregående budgetåret, om möjligt justerat för att ta hänsyn till eventuella ändringar i kvantitet eller värde under loppet av de tolv månader som följer efter det första kontraktet.

b) Det totala uppskattade värdet av en serie kontrakt av samma typ som ska tilldelas under budgetåret.

35.6 För byggentreprenadkontrakt ska förutom värdet på byggentreprenaden det uppskattade totala värdet på de varor och tjänster som behövs för att utföra byggentreprenaden och som den upphandlande myndigheten tillhandahåller entreprenören tas med i beräkningen.

35.7 När det gäller koncessionskontrakt ska värdet motsvara koncessionshavarens uppskattade totala omsättning som genereras under kontraktets löptid.

Värdet ska beräknas med en objektiv metod som anges i upphandlingsdokumenten, med särskild hänsyn till följande:

a) Intäkter från avgifter och straffavgifter som betalas av användarna av byggnadsverken eller tjänsterna, utom sådana som tas ut på den upphandlande myndighetens vägnar.

b) Värdet av bidrag eller andra ekonomiska fördelar från tredje part för utförandet av koncessionen.

c) Intäkter från försäljning av eventuella tillgångar som är en del av koncessionen.

d) Värdet av samtliga varor och tjänster som den upphandlande myndigheten tillhandahåller koncessionshavaren, förutsatt att de behövs för att utföra byggentreprenaden eller tjänsterna.

e) Betalningar till anbudssökande eller anbudsgivare.

36. Frysningsperiod före undertecknande av kontrakt

36.1 Frysningsperioden ska räknas från något av följande datum:

a) Dagen efter den dag då meddelandena om tilldelning med elektroniska medel avsändes samtidigt till utvalda anbudsgivare och icke-utvalda anbudsgivarna.

b) I de fall kontraktet eller ramavtalet tilldelas enligt punkt 11.1 andra stycket b, från den dag meddelandet om tilldelning enligt punkt 2.4 offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Vid behov får den upphandlande myndigheten skjuta upp undertecknandet av kontraktet för ytterligare undersökningar om detta är motiverat på grundval av yrkanden eller anmärkningar från anbudssökande eller anbudsgivare vars anbud eller ansökningar inte antagits eller som anser sig vara förfördelade, eller på grundval av andra relevanta uppgifter som mottagits under den period som anges i artikel 178.3. Om undertecknandet skjuts upp ska samtliga

anbudssökande eller anbudsgivare underrättas inom tre arbetsdagar räknat från beslutet om att skjuta upp undertecknandet.

Om kontraktet eller ramavtalet inte kan undertecknas med den anbudsgivare som valts ut får den upphandlande myndigheten besluta att den anbudsgivare som lagt det näst bästa anbudet ska tilldelas kontraktet.

36.2 Den period som anges i punkt ***36.1*** ska inte tillämpas på

a) förfaranden där endast ett anbud lämnats in,

b) specifika kontrakt som grundar sig på ett ramavtal,

c) dynamiska inköpssystem,

d) förhandlade förfaranden utan föregående meddelande om upphandling enligt punkt 11, med undantag för kontrakt som tilldelats i enlighet med punkt 11.1 andra stycket b.

KAPITEL 3

Upphandling inom området för yttre åtgärder

37. Särskilda bestämmelser om tröskelvärden och arrangemang för tilldelning av kontrakt i tredjeland inom området för yttre åtgärder

När offentliga kontrakt ingås av de upphandlande myndigheter som avses i artikel 181.2 eller för deras räkning tillämpas inte punkt 2, utom 2.5, och inte heller punkterna 3, 4 och 6, 12.1 a och c–f, punkt 12.4, punkt 13.3, punkterna 14 och 15, punkterna 17.4–17.8, punkterna 20.4, 23.3, 24, punkterna 25.2 och 25.3, punkterna 26, 28 och 29, utom punkt 29.3. Punkterna 32, 33 och 35 tillämpas inte på upphandling inom området för yttre åtgärder. Punkt 36 tillämpas på upphandling inom området för yttre åtgärder. Vid tillämpning av punkt 36.1 andra stycket ska längden på frysningsperioden vara den som anges i artikel 181.1.

Tillämpningen av upphandlingsbestämmelserna i detta kapitel ska regleras genom ett beslut av kommissionen, inklusive de lämpliga kontroller som ska göras av den behöriga utanordnaren när det inte är kommissionen som är upphandlande myndighet.

38. Utlysning

38.1 I förekommande fall ska förhandsmeddelanden om anbudsinfordran vid selektiva förfaranden enligt punkt 39.1 a respektive öppna förfaranden enligt punkt 39.1 b sändas elektroniskt till Publikationsbyrån i så god tid som möjligt.

38.2 Meddelandet om tilldelning ska sändas när kontraktet har undertecknats, utom när kontraktet, om det fortfarande är nödvändigt, belagts med sekretess eller om fullgörandet av det måste åtföljas av särskilda säkerhetsåtgärder, eller om skyddet av unionens eller mottagarlandets väsentliga intressen så fordrar, och om offentliggörande av meddelandet inte bedöms vara lämpligt.

39. Tröskelvärden och förfaranden

39.1 Upphandling inom området för yttre åtgärder görs enligt följande förfaranden:

a) Selektivt förfarande i enlighet med artikel 167.1 b.

b) Öppet förfarande i enlighet med artikel 167.1 a.

c) Lokalt öppet förfarande.

d) Förenklat förfarande.

39.2 Tröskelvärdena för upphandlingen ska vara följande:

a) Öppet eller selektivt förfarande får användas för

i) tjänstekontrakt, varukontrakt och tjänstekoncessionskontrakt till ett värde av minst 300 000 EUR,

ii) byggentreprenadkontrakt och byggkoncessionskontrakt till ett värde av minst 5 000 000 EUR.

b) Lokalt öppet förfarande får användas för

i) varukontrakt till ett värde av minst 100 000 EUR men mindre än 300 000 EUR,

ii) byggentreprenadkontrakt och byggkoncessionskontrakt till ett värde av minst 300 000 EUR men mindre än 5 000 000 EUR.

c) Förenklat förfarande får användas för

i) tjänstekontrakt, tjänstekoncessionskontrakt, byggentreprenadkontrakt samt byggkoncessionskontrakt till ett värde av mindre än 300 000 EUR,

ii) varukontrakt till ett värde av mindre än 100 000 EUR.

d) Kontrakt vars värde inte överstiger 20 000 EUR får tilldelas även om bara ett anbud lämnats.

e) Betalningar av utgifter på högst 2 500 EUR får utföras genom en enkel betalning mot faktura utan föregående godkännande av ett anbud.

39.3 Vid selektivt förfarande enligt punkt ***39.1*** a ska det anges i meddelandet om upphandling hur många anbudssökande som kommer att inbjudas att lämna anbud. För tjänstekontrakt ska minst fyra anbudssökande inbjudas att lämna anbud. Det antal anbudssökande som ges möjlighet att lämna anbud ska vara så stort att verklig konkurrens säkerställs.

Om de anbudssökande som uppfyller urvalskriterierna eller minimikraven på kapacitet inte är tillräckligt många för att nå upp till minimiantalet, får den upphandlande myndigheten inbjuda endast de anbudssökande som uppfyller kriterierna att lämna anbud.

39.4 För sådana lokala öppna förfaranden som avses i punkt 39.1 c ska meddelandet om upphandling offentliggöras åtminstone i mottagarstatens officiella tidning eller därmed jämställt organ för lokal inbjudan att lämna anbud.

39.5 Vid det förenklade förfarande som avses i punkt 39.1 d ska den upphandlande myndigheten upprätta en förteckning över minst tre utvalda anbudsgivare, utan att offentliggöra ett meddelande.

Anbudsgivarna i ett förenklat förfarande kan väljas från en sådan förteckning över leverantörer som avses i punkt 13.1 b och som upprättas efter utlysning av inbjudan att anmäla intresse.

Om den upphandlande myndigheten efter att ha rådfrågat anbudsgivarna mottar enbart ett anbud som uppfyller de administrativa och tekniska kraven får kontraktet tilldelas under förutsättning att tilldelningskriterierna uppfylls.

39.6 För juridiska tjänster som inte omfattas av punkt 11.1 andra stycket h får de upphandlande myndigheterna använda ett förenklat förfarande, oavsett kontraktets uppskattade värde.

40. Förhandlat förfarande för tjänstekontrakt, varukontrakt och byggentreprenadkontrakt

40.1 De upphandlande myndigheterna får använda sig av ett förhandlat förfarande på grundval av ett enda anbud i följande fall:

a) Om tjänsterna i fråga ska utföras av offentliga organ, institutioner eller sammanslutningar utan vinstsyfte, och verksamheten är av institutionell art eller syftar till att genomföra stödåtgärder på det sociala området.

b) Om ett anbudsförfarande genomförts utan godtagbart resultat, dvs. inget anbud med tillfredsställande kvalitet och/eller av tillräckligt ekonomiskt intresse har mottagits, i vilket fall den upphandlande myndigheten efter att ha annullerat anbudsförfarandet får inleda förhandlingar efter eget val med en eller flera av de anbudsgivare som inbjudits att lämna anbud, förutsatt att upphandlingsdokumenten inte ändras väsentligt.

c) Om ett nytt kontrakt måste ingås till följd av att ett befintligt kontrakt sagts upp i förtid.

40.2 Vid tillämpning av punkt 11.1 andra stycket c ska synnerlig brådska anses föreligga i en kris. Den delegerade utanordnaren ska, vid behov efter samråd med övriga berörda delegerade utanordnare, fastställa att en synnerligen brådskande situation råder och regelbundet se över sitt beslut med hänsyn till principen om sund ekonomisk förvaltning.

40.3 I sådana verksamheter av institutionell art som avses i punkt 40.1 a ska tjänster som är direkt kopplade till de offentliga organens lagstadgade uppdrag ingå.

41. Kravspecifikationer

I fråga om samtliga förfaranden som involverar en anbudsansökan får kravspecifikationerna, genom undantag från punkt 16.3, delas upp efter de två stegen i förfarandet, och för det första steget innehålla enbart de uppgifter som avses i punkt 16.3 a och f.

42. Förfarandefrister

42.1 När det gäller tjänstekontrakt ska perioden mellan den dag som följer på den dag då inbjudan att lämna anbud avsänds och slutdatumet för inlämning av anbud vara minst 50 dagar. I brådskande fall får dock andra tidsfrister beviljas.

42.2 Anbudsgivarna kan ställa frågor skriftligen före sista inlämningsdatum för anbud. Den upphandlande myndigheten ska besvara dessa frågor före sista inlämningsdatum för anbud.

42.3 Vid selektiva förfaranden ska tidsfristen för inlämning av anbudsansökningar vara minst 30 dagar, räknat från den dag som följer på den dag då meddelandet om upphandling offentliggjordes. Perioden mellan den dag som följer på den dag då inbjudan att lämna anbud avsändes och slutdatumet för inlämning av anbud ska vara minst 50 dagar. I vissa undantagsfall får dock andra tidsfrister beviljas.

42.4 Vid öppna förfaranden ska tidsfristerna för inlämning av anbud vara minst följande, räknat från den dag som följer på den dag då meddelandet om upphandling offentliggjordes:

a) 90 dagar i fråga om byggentreprenadkontrakt.

b) 60 dagar i fråga om varukontrakt.

I vissa undantagsfall får dock andra tidsfrister beviljas.

42.5. Vid lokala öppna förfaranden ska tidsfristerna för inlämning av anbud vara minst följande, räknat från den dag då meddelandet om upphandling offentliggjordes:

a) 60 dagar vid upphandling av bygg- och anläggningsarbeten.

b) 30 dagar vid upphandling av varor.

I vissa undantagsfall får dock andra tidsfrister beviljas.

42.6. Vid sådana förenklade förfaranden som avses i punkt 39.1 d ska anbudssökande ges minst 30 dagar att lämna sina anbud, räknat från den dag då inbjudan att lämna anbud avsänds.

_____

BILAGA II

Jämförelsetabell

Förordning (EU, Euratom) 2018/1046	**Denna förordning**
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6.1
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 10.3	Artikel 10.4
Artikel 10.4	Artikel 10.5
Artikel 10.5	Artikel 10.6
Artikel 11	Artikel 11
Artikel 12	Artikel 12
Artikel 13	Artikel 13

Artikel 14	Artikel 14
Artikel 15	Artikel 15
Artikel 15.2 a	–
Artikel 15.2 b	–
Artikel 16	Artikel 16
Artikel 17	Artikel 17
Artikel 18	Artikel 18
Artikel 19	Artikel 19
Artikel 20	Artikel 20
Artikel 21	Artikel 21
Artikel 21.2 a i	–
Artikel 21.2 a ii	–
Artikel 22	Artikel 22
Artikel 23	Artikel 23
Artikel 24	Artikel 24
Artikel 25	Artikel 25
Artikel 26	Artikel 26
Artikel 27	Artikel 27
Artikel 28	Artikel 28
Artikel 29	Artikel 29
Artikel 30	Artikel 30

Artikel 31	Artikel 31
Artikel 32	Artikel 32
Artikel 33	Artikel 33
Artikel 34	Artikel 34
Artikel 35	Artikel 35
Artikel 36	Artikel 36
Artikel 36.3 c	–
Artikel 36.3 d	Artikel 36.3 c
Artikel 36.3 e	Artikel 36.3 d
Artikel 36.3 f	Artikel 36.3 e
Artikel 36.3 g	Artikel 36.3 f
Artikel 37	Artikel 37
Artikel 38	Artikel 38
Artikel 38.6	Artikel 38.7
Artikel 39	Artikel 39
Artikel 40	Artikel 40
Artikel 41	Artikel 41
Artikel 41.5 g	Artikel 217.2
Artikel 41.5 i	Artikel 217.2
Artikel 41.5 j	Artikel 256
Artikel 41.8	–

Artikel 41.9	Artikel 41.8
Artikel 41.10	Artikel 41.9
Artikel 41.11	Artikel 41.10
Artikel 42	Artikel 42
Artikel 43	Artikel 43
Artikel 44	Artikel 44
Artikel 45	Artikel 45
Artikel 46	Artikel 46
Artikel 47	Artikel 47
Artikel 48	Artikel 48
Artikel 48.2	Artikel 48.3
Artikel 49	Artikel 49
Artikel 50	Artikel 50
Artikel 51	Artikel 51
Artikel 52	Artikel 52
Artikel 53	Artikel 53
Artikel 54	Artikel 54
Artikel 55	Artikel 55
Artikel 56	Artikel 56
Artikel 57	Artikel 57
Artikel 58	Artikel 58

Artikel 59	Artikel 59
Artikel 60	Artikel 60
Artikel 61	Artikel 61
Artikel 62	Artikel 62
Artikel 63	Artikel 63
Artikel 64	Artikel 64
Artikel 65	Artikel 65
Artikel 66	Artikel 66
Artikel 67	Artikel 67
Artikel 68	Artikel 68
Artikel 69	Artikel 69
Artikel 70	Artikel 70
Artikel 71	Artikel 71
Artikel 72	Artikel 72
Artikel 73	Artikel 73
Artikel 74	Artikel 74
Artikel 75	Artikel 75
Artikel 76	Artikel 76
Artikel 77	Artikel 77
Artikel 78	Artikel 78
Artikel 79	Artikel 79

Artikel 80	Artikel 80
Artikel 81	Artikel 81
Artikel 82	Artikel 82
Artikel 83	Artikel 83
Artikel 84	Artikel 84
Artikel 85	Artikel 85
Artikel 86	Artikel 86
Artikel 87	Artikel 87
Artikel 88	Artikel 88
Artikel 88.1	Artikel 88.2
Artikel 88.2	–
Artikel 89	Artikel 89
Artikel 89.2	–
Artikel 89.3	–
Artikel 89.5	Artikel 89.3
Artikel 89.6	Artikel 89.4
Artikel 90	Artikel 90
Artikel 91	Artikel 91
Artikel 92	Artikel 92
Artikel 93	Artikel 93
Artikel 94	Artikel 94

Artikel 95	Artikel 95
Artikel 96	Artikel 96
Artikel 97	Artikel 97
Artikel 98	Artikel 98
Artikel 99	Artikel 99
Artikel 100	Artikel 100
Artikel 101	Artikel 101
Artikel 102	Artikel 102
Artikel 103	Artikel 103
Artikel 104	Artikel 104
Artikel 105	Artikel 105
Artikel 106	Artikel 106
Artikel 107	Artikel 107
Artikel 108	Artikel 108
Artikel 109	Artikel 109
Artikel 110	Artikel 110
Artikel 111	Artikel 111
Artikel 112	Artikel 112
Artikel 113	Artikel 113
Artikel 114	Artikel 114
Artikel 115	Artikel 115

Artikel 116	Artikel 116
Artikel 117	Artikel 117
Artikel 118	Artikel 118
Artikel 119	Artikel 119
Artikel 120	Artikel 120
Artikel 121	Artikel 121
Artikel 122	Artikel 122
Artikel 123	Artikel 123
Artikel 124	Artikel 124
Artikel 125	Artikel 125
Artikel 126	Artikel 126
Artikel 127	Artikel 127
Artikel 128	Artikel 128
Artikel 129	Artikel 129
Artikel 130	Artikel 131
Artikel 131	Artikel 132
Artikel 132	Artikel 133
Artikel 133	Artikel 134
Artikel 134	Artikel 135
Artikel 135	Artikel 137
Artikel 135.3	Artikel 137.4

Artikel 135.4	Artikel 137.5
Artikel 136	Artikel 138
Artikel 136.2	Artikel 138.3
Artikel 136.3	Artikel 138.4
Artikel 136.4	Artikel 138.5
Artikel 136.5	Artikel 138.7
Artikel 136.6	Artikel 138.9
Artikel 136.2	Artikel 138.10
Artikel 136.8	Artikel 138.11
Artikel 136.9	Artikel 138.12
Artikel 137	Artikel 139
Artikel 138	Artikel 140
Artikel 139	Artikel 141
Artikel 140	Artikel 142
Artikel 141	Artikel 143
Artikel 142	Artikel 144
Artikel 143	Artikel 145
Artikel 143.2 b	Artikel 145.2 c
Artikel 143.2 c	Artikel 145.2 d
Artikel 144	Artikel 147
Artikel 145	Artikel 148

Artikel 146	Artikel 149
Artikel 147	Artikel 150
Artikel 148	Artikel 151
Artikel 148.3	Artikel 151.4
Artikel 149	Artikel 152
Artikel 149.7	Artikel 152.8
Artikel 150	Artikel 153
Artikel 151	Artikel 154
Artikel 152	Artikel 155
Artikel 153	Artikel 156
Artikel 154	Artikel 157
Artikel 154.6	Artikel 157.7
Artikel 154.7	Artikel 157.8
Artikel 155	Artikel 158
Artikel 155.5	Artikel 157.6
Artikel 155.6	Artikel 158.7
Artikel 155.7	Artikel 158.8
Artikel 155.8	Artikel 158.9
Artikel 156	Artikel 159
Artikel 157	Artikel 160
Artikel 158	Artikel 161

Artikel 159	Artikel 162
Artikel 160	Artikel 163
Artikel 161	Artikel 164
Artikel 162	Artikel 165
Artikel 163	Artikel 166
Artikel 164	Artikel 167
Artikel 165	Artikel 168
Artikel 166	Artikel 169
Artikel 167	Artikel 170
Artikel 168	Artikel 171
Artikel 169	Artikel 172
Artikel 170	Artikel 173
Artikel 171	Artikel 174
Artikel 172	Artikel 175
Artikel 173	Artikel 176
Artikel 174	Artikel 177
Artikel 175	Artikel 178
Artikel 176	Artikel 179
Artikel 177	Artikel 180
Artikel 178	Artikel 181
Artikel 179	Artikel 182

Artikel 180	Artikel 183
Artikel 181	Artikel 184
Artikel 182	Artikel 185
Artikel 183	Artikel 186
Artikel 183.5	–
Artikel 184	Artikel 187
Artikel 185	Artikel 188
Artikel 186	Artikel 189
Artikel 187	Artikel 190
Artikel 188	Artikel 191
Artikel 189	Artikel 192
Artikel 190	Artikel 193
Artikel 191	Artikel 194
Artikel 192	Artikel 195
Artikel 193	Artikel 196
Artikel 194	Artikel 197
Artikel 195	Artikel 198
Artikel 196	Artikel 199
Artikel 197	Artikel 200
Artikel 198	Artikel 201
Artikel 199	Artikel 202

Artikel 200	Artikel 203
Artikel 201	Artikel 204
Artikel 202	Artikel 205
Artikel 203	Artikel 206
Artikel 204	Artikel 207
Artikel 205	Artikel 208
Artikel 206	Artikel 209
Artikel 207	Artikel 210
Artikel 208	Artikel 211
Artikel 208.3	Artikel 211.4
Artikel 208.4	Artikel 211.5
Artikel 208.5	Artikel 211.6
Artikel 209	Artikel 212
Artikel 210	Artikel 213
Artikel 211	Artikel 214
Artikel 212	Artikel 215
Artikel 213	Artikel 216
Artikel 214	Artikel 217
Artikel 215	Artikel 218
Artikel 215.2	–
Artikel 215.3	Artikel 218.2

Artikel 215.4	Artikel 218.3
Artikel 215.5	Artikel 218.4
Artikel 215.6	Artikel 218.5
Artikel 215.7	Artikel 218.6
Artikel 216	Artikel 219
Artikel 217	Artikel 220
Artikel 218	Artikel 221
Artikel 219	Artikel 222
Artikel 220	Artikel 223
Artikel 220.2	–
Artikel 220.3	Artikel 223.2
Artikel 220.4	Artikel 223.3
Artikel 220.5	Artikel 223.4
Artikel 220.6	Artikel 223.5
Artikel 220.7	–
Artikel 220a	Artikel 224
Artikel 221	Artikel 225
Artikel 222	Artikel 226
Artikel 223	Artikel 227
Artikel 224	Artikel 228
Artikel 225	Artikel 229

Artikel 226	Artikel 230
Artikel 227	Artikel 231
Artikel 228	Artikel 232
Artikel 229	Artikel 233
Artikel 230	Artikel 234
Artikel 231	Artikel 235
Artikel 251.3	–
Artikel 232	Artikel 236
Artikel 233	Artikel 237
Artikel 234	Artikel 238
Artikel 235	Artikel 239
Artikel 236	Artikel 241
Artikel 237	Artikel 242
Artikel 237.2	–
Artikel 237.3	Artikel 237.2
Artikel 237.4	Artikel 237.3
Artikel 237.5	Artikel 237.7
Artikel 238	Artikel 243
Artikel 239	Artikel 245
Artikel 240	Artikel 246
Artikel 241	Artikel 247

Artikel 242	Artikel 248
Artikel 243	Artikel 249
Artikel 244	Artikel 250
Artikel 245	Artikel 251
Artikel 246	Artikel 252
Artikel 247	Artikel 253
Artikel 248	Artikel 254
Artikel 249	Artikel 255
Artikel 250	Artikel 256
Artikel 251	Artikel 257
Artikel 252	Artikel 258
Artikel 253	Artikel 259
Artikel 254	Artikel 260
Artikel 255	Artikel 261
Artikel 256	Artikel 262
Artikel 257	Artikel 263
Artikel 258	Artikel 264
Artikel 259	Artikel 265
Artikel 260	Artikel 266
Artikel 261	Artikel 267
Artikel 262	Artikel 268

Artikel 263	Artikel 269
Artikel 264	Artikel 270
Artikel 265	Artikel 271
Artikel 266	Artikel 272
Artikel 267	Artikel 273
Artikel 268	Artikel 274
Artikel 269	Artikel 275
Artikel 270	–
Artikel 271	–
Artikel 272	–
Artikel 273	–
Artikel 274	–
Artikel 275	–
Artikel 276	–
Artikel 277	–
Artikel 278	–
Artikel 279.1	Artikel 277.3
Artikel 279.2	–
Artikel 279.3	Artikel 277.4
Artikel 279.4	–
Artikel 280	Artikel 278

Artikel 281.1	Artikel 279 första stycket
Artikel 281.2	–
Artikel 281.3	Artikel 279 andra stycket
Artikel 282.1	Artikel 280 första stycket
Artikel 282.2	Artikel 280 andra stycket
Artikel 282.3	–

Gemensamt uttalande om budgetbehandlingen av räntor eller andra avgifter som förfaller till betalning på upphävda eller nedsatta böter, andra påföljder eller sanktioner med anledning av antagandet av förordning 2024/...[+]

”Europaparlamentet och rådet har enats om att räntor eller andra avgifter som förfaller till betalning på upphävda eller nedsatta böter, andra påföljder eller sanktioner ska bokföras som negativa inkomster under den nuvarande fleråriga ramens löptid. Detta är ett undantag från förbudet mot negativa inkomster som är begränsat till denna specifika situation.

Utan att det påverkar de respektive befogenheterna är Europaparlamentet, rådet och kommissionen överens om att med beaktande av tidigare erfarenheter, och förväntad framtida utveckling och i linje med tillämpningen av budgetförordningens budgetprinciper, undersöka en långsiktig hållbar lösning, vilken ska tillämpas efter 2027, för finansieringen av sådana räntor eller andra avgifter, inbegripet när det gäller den räntesats som ska betalas på det bötesbelopp eller andra påföljder som ska återbetalas som en lämplig ersättning till de mottagande företagen i sådana situationer.”

Gemensamt uttalande från Europaparlamentet, rådet och kommissionen om det gemensamma verktyg för datautvinning och riskgradering som föreskrivs i artikel 36 i budgetförordningen med anledning av antagandet av förordning 2024/...[+]

”Europaparlamentet, rådet och kommissionen (de tre institutionerna) erkänner vikten av att stärka skyddet av unionens ekonomiska intressen i enlighet med det interinstitutionella avtalet av den 16 december 2020 och i enlighet med artikel 325 i EUF-fördraget.

De tre institutionerna är överens om att det är nödvändigt att vidareutveckla verktyget i enlighet med reglerna för it-säkerhet och dataskydd. I syfte att minska den administrativa bördan och

[+] EUT: vänligen inför numret på 2022/0162 (COD) i texten.

undvika oproportionerliga it-kostnader för medlemsstaterna och övriga användare kommer etablerade godkända system i medlemsstaterna att beaktas.

De tre institutionerna förbinder sig att samarbeta för att vidareutveckla verktyget. Kommissionen bekräftar att den kommer att fortsätta att utveckla verktyget i samråd med sina användare och erbjuda medlemsstaterna stöd för att hantera eventuella tekniska frågor. Medlemsstaterna kommer att samarbeta med kommissionen för att möjliggöra de synergier som krävs för interoperabilitet med relevanta it-system och databaser.

Efter det att kommissionen gjort en bedömning för att fastställa att verktyget är fullt utvecklat och kan tas i bruk, på grundval av de kriterier som avses i artikel 36.6 i budgetförordningen, förbinder sig de tre institutionerna, utan att det påverkar deras respektive befogenheter, att undersöka och på nytt diskutera den obligatoriska användningen av verktyget under den fleråriga budgetramen efter 2027.”

Ensidigt uttalande från kommissionen om tillbakadraganden med anledning av antagandet av förordning 2024/...[+]

”I samband med förberedelserna inför den fleråriga budgetramen för perioden efter 2027 kommer kommissionen att pröva frågan om att utvidga tillämpningsområdet när det gäller att göra anslag som motsvarar tillbakadraganden tillgängliga på nytt. Detta påverkar inte kommissionens kommande förslag om den fleråriga budgetramen för perioden efter 2027 eller kommissionens initiativrätt på lagstiftningsområdet enligt fördragen.”

Ensidigt uttalande från kommissionen om systemet för tidig upptäckt och uteslutning med anledning av antagandet av förordning 2024/...[+]

[+] EUT: vänligen inför numret på 2022/0162 (COD).

”Europeiska kommissionen inser att det är viktigt att minimera den administrativa bördan för medlemsstaternas myndigheter i samband med den riktade utvidgningen av systemet för tidig upptäckt och uteslutning (Edes) till att omfatta delad förvaltning och direkt förvaltning med medlemsstaterna.

Kommissionen har åtagit sig att ta fram omfattande vägledning och erbjuda medlemsstaterna utbildning om genomförandet av Edes-systemet och användningen av dess databas.

Kommissionen kommer att fortsätta att förbättra Edes-databasen, till exempel genom att möjliggöra sökningar på flera enheter och förbättra databasens layout.

Kommissionen kommer att sträva efter att säkerställa it-interoperabilitet mellan Edes-systemet och berörda nationella system för att effektivisera processen och möjliggöra snabbare kontroller av uteslutningssituationer för berörda personer eller enheter.

Kommissionen bekräftar att en begäran om ytterligare information för Edes-ändamål inte kommer att gå utöver vad som är strikt nödvändigt och proportionerligt och kommer att behandlas i enlighet med tillämpliga dataskyddsregler. Det erinras om att Europeiska datatillsynsmannen i sitt yttrande om kommissionens förslag till omarbetning av budgetförordningen inte uttryckte några farhågor när det gäller Edes-systemet.

Kommissionen har åtagit sig att underlätta en smidig övergång till tillämpning av Edes-systemet i fullständigt samarbete med medlemsstaterna.”